ISSN 1977-0588

Službeni list
Europske unije

Hrvatsko izdanje

Posebno izdanje 2013.

10. Ekonomska i monetarna politika i slobodno kretanje kapitala

Cijena: 10 EUR

HR

Svezak 03

Sadržaj

Godina	Referenca SL	Stranica		
			Uvodna napomena	1
1971.	L 73	14	(71/142/EEZ) 31971D0142	
			Odluka Vijeća od 22. ožujka 1971. o jačanju suradnje između središnjih banaka država članica Europske ekonomske zajednice	3
1978.	L 316	21	(78/897/EEZ) 31978D0897	
			Odluka Vijeća od 30. listopada 1978. o sklapanju Sporazuma u obliku razmjene pisama između Europske ekonomske zajednice i Banke za međunarodne namire u pogledu aktiviranja potraživanja koja drže države članice u sustavu srednjoročne financijske pomoći	4
	L 316	22	21978A1110(02)	
			Sporazum u obliku razmjene pisama između Europske ekonomske zajednice i Banke za međunarodne namire o aktiviranju tražbina od strane država članica u srednjoročnom aranžmanu financijske pomoći	5
1988.	L 178	5	(88/361/EEZ) 31988L0361	
			Direktiva Vijeća od 24. lipnja 1988. za provedbu članka 67. Ugovora	7
1993.	L 332	1	31993R3603	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 3603/93 od 13. prosinca 1993. o utvrđivanju definicija za primjenu zabrana iz članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora	21
1997.	L 162	1	31997R1103	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 1103/97 od 17. lipnja 1997. o određenim odredbama koje se odnose na uvođenje eura	24
	L 209	1	31997R1466	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 1466/97 od 7. srpnja 1997. o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika	27
	L 209	6	31997R1467	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 1467/97 od 7. srpnja 1997. o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita	32
1998.	L 139	1	31998R0974	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura	38
	L 225	29	(98/501/EZ, Euratom) 31998D0501	
			Odluka Komisije od 24. srpnja 1998. o određenim posebnim transakcijama koje su identificirane u okviru rada na Protokolu o postupku u slučaju prekomjernog deficita u vezi s primjenom članka 1. Direktive Vijeća 89/130/EEZ, Euratom o usklađivanju načina obračunavanja bruto nacionalnog proizvoda po tržišnim cijenama *(priopćena pod brojem dokumenta C(1998) 2204)* [1]	43

[1] Tekst značajan za EGP.

Godina	Referenca SL	Stranica		
1999.	C 241	9	(1999/C 241/09) 31999Y0826(01)	
			Obavijest Komisije o tehničkim prilagodbama metode utvrđivanja referentnih i diskontnih stopa [1]	47
2000.	L 300	1	32000R2595	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 2595/2000 od 27. studenoga 2000. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1103/97 o određenim odredbama koje se odnose na uvođenje eura	48
2001.	C 325	14	(2001/C 325/12) 32000O0006	
			Pročišćena inačica Smjernice ESB/2000/6 od 20. srpnja 2000. o provedbi članka 52. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke po isteku prijelaznog razdoblja, kako je izmijenjena Smjernicom ESB/2001/10	49
	L 339	50	(2001/923/EZ) 32001D0923	
			Odluka Vijeća od 17. prosinca 2001. o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo")	51
	L 339	55	(2001/924/EZ) 32001D0924	
			Odluka Vijeća od 17. prosinca 2001. o proširenju učinaka Odluke o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo") na države članice koje nisu usvojile euro kao jedinstvenu valutu	56
2002.	L 53	1	32002R0332	
			Uredba (EZ) br. 332/2002 od 18. veljače 2002. o uspostavi instrumenta srednjoročne financijske pomoći platnim bilancama država članica	57
	L 168	43	32002L0047	
			Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu	60
	L 270	14	(2002/777/EZ) 32002O0006	
			Smjernica Europske središnje banke od 26. rujna 2002. o minimalnim standardima za Europsku središnju banku i nacionalne središnje banke pri obavljanju poslova monetarne politike, deviznih poslova s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanju deviznim pričuvama ESB-a (ESB/2002/6)	68
2004.	L 332	15	(2004/750/EZ) 32004D0750	
			Odluka Vijeća od 21. listopada 2004. o otvaranju pregovora o sporazumu o monetarnim odnosima s Kneževinom Andorom	71
	L 373	1	32004R2182	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 2182/2004 od 6. prosinca 2004. o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama	72
	L 373	7	32004R2183	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 2183/2004 od 6. prosinca 2004. o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 2182/2004 o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama na države članice nesudionice	78
2005.	L 174	1	32005R1055	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 1055/2005 od 27. lipnja 2005. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika	79

[1] Tekst značajan za EGP.

Godina	Referenca SL	Stranica		
2005.	L 174	5	32005R1056	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 1056/2005 od 27. lipnja 2005. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1467/97 o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita	83
	L 346	1	32005R2169	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 2169/2005 od 21. prosinca 2005. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 974/98 o uvođenju eura	88
2006.	L 36	40	(2006/75/EZ) 32006D0075	
			Odluka Vijeća od 30. siječnja 2006. o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo")	93
	L 36	42	(2006/76/EZ) 32006D0076	
			Odluka Vijeća od 30. siječnja 2006. o proširenju primjene Odluke 2006/75/EZ o izmjeni, i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo") na države članice nesudionice	95
	L 107	54	(2006/294/EZ) 32006O0004	
			Smjernica Europske središnje banke od 7. travnja 2006. o pružanju usluga na području upravljanja pričuvama u eurima preko Eurosustava središnjim bankama i zemljama izvan europodručja te međunarodnim organizacijama (ESB/2006/4)	96
	L 195	25	(2006/495/EZ) 32006D0495	
			Odluka Vijeća od 11. srpnja 2006. u skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora o usvajanju jedinstvene valute u Sloveniji 1. siječnja 2007.	100
	L 219	23	(2006/558/EZ) 32006D0558	
			Odluka Komisije od 2. kolovoza 2006. o ažuriranju priloga Monetarnom sporazumu između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka	103
	L 309	2	32006R1647	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 1647/2006 od 7. studenoga 2006. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 974/98 o uvođenju eura	108
	L 330	28	(2006/849/EZ) 32006D0849	
			Odluka Vijeća od 20. studenoga 2006. o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (program Periklo)	110
	L 330	30	(2006/850/EZ) 32006D0850	
			Odluka Vijeća od 20. studenoga 2006. o proširenju primjene Odluke 2006/849/EZ, o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (program Periklo) na države članice nesudionice	112
	L 406	1	32006R1927	
			Uredba (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 1927/2006 od 20. prosinca 2006. o osnivanju Europskog fonda za prilagodbe globalizaciji	113
2007.	L 346	20	(2007/883/EZ) 32007D0883	
			Odluka Vijeća od 20. prosinca 2007. o izmjeni Odluke 1999/70/EZ o vanjskim revizorima nacionalnih središnjih banaka u pogledu vanjskih revizora Središnje banke Malte	119

Godina	Referenca SL	Stranica		
2008.	L 31	34	(2008/94/EZ) 32008D0094	
			Odluka Komisije od 25. siječnja 2008. o ažuriranju Priloga A Monetarnom sporazumu između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka	120
	L 195	24	(2008/608/EZ) 32008D0608	
			Odluka Vijeća od 8. srpnja 2008. u skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora o usvajanju jedinstvene valute u Slovačkoj 1. siječnja 2009.	125
	L 346	89	(2008/950/EZ) 32008O0008	
			Smjernica Europske središnje banke od 11. rujna 2008. o prikupljanju podataka o euru i funkcioniranju gotovinskog informacijskog sustava Currency Information System 2 *(ESB/2008/8)*	129
	L 352	11	32008R1360	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 1360/2008 od 2. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 332/2002 o uspostavi instrumenta srednjoročne financijske pomoći platnim bilancama država članica	179
2009.	L 17	5	32009R0046	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 46/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2182/2004 o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama	180
	L 17	7	32009R0047	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 47/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2183/2004 o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 2182/2004 o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama na države članice nesudionice	182
	L 51	10	(2009/154/EZ) 32009D0002(01)	
			Odluka Europske središnje banke od 27. siječnja 2009. o izmjeni Odluke ESB/2007/5 o utvrđivanju Pravila o nabavi *(ESB/2009/2)*	183
	L 128	1	32009R0431	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 431/2009 od 18. svibnja 2009. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 332/2002 o uspostavi instrumenta srednjoročne financijske pomoći platnim bilancama država članica	187
	L 139	34	(2009/429/EZ) 32009O0011	
			Smjernica Europske središnje banke od 28. svibnja 2009. o izmjeni Smjernice ESB/2006/4 o pružanju usluga na području upravljanja pričuvama u eurima preko Eurosustava središnjim bankama i zemljama izvan europodručja te međunarodnim organizacijama (ESB/2009/11)	189
	L 167	26	32009R0546	
			Uredba (EZ) br. 546/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1927/2006 o osnivanju Europskog fonda za prilagodbe globalizaciji	190
	L 172	35	(2009/508/EZ) 32009D0015(01)	
			Odluka Europske središnje banke od 25. lipnja 2009. o izmjeni Odluke ESB/2008/20 o količini eurokovanica koje Austrija može izdati u 2009. *(ESB/2009/15)*	194
2010.	L 118	1	32010R0407	
			Uredba Vijeća (EU) br. 407/2010 od 11. svibnja 2010. o uspostavi Mehanizma za europsku financijsku stabilnost	195

Godina	Referenca SL	Stranica		
2010.	L 196	24	(2010/416/EU) 32010D0416	
			Odluka Vijeća od 13. srpnja 2010. u skladu s člankom 140. stavkom 2. Ugovora o usvajanju eura u Estoniji 1. siječnja 2011.	199
	L 331	1	32010R1092	
			Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike	202
2011.	L 91	1	(2011/199/EU) 32011D0199	
			Odluka Europskog vijeća od 25. ožujka 2011. o izmjeni članka 136. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi sa stabilizacijskim mehanizmom za države članice čija je valuta euro	213
	L 182	31	(2011/410/EU) 32011D0010	
			Odluka Europske središnje banke od 7. srpnja 2011. o privremenim mjerama koje se odnose na prihvatljivost utrživih dužničkih instrumenata koje izdaje ili za koje jamči portugalska vlada (ESB/2011/10)	215
	L 189	1	(2011/433/EU) 32011D0433	
			Odluka Vijeća od 12. srpnja 2011. o potpisivanju i sklapanju Monetarnog sporazuma između Europske unije i Francuske Republike o zadržavanju eura na Saint-Barthélemyju nakon izmjene njegovog statusa u odnosu na Europsku uniju	217
	L 189	3	22011A0720(01)	
			Monetarni sporazum između Europske unije i Francuske Republike o zadržavanju eura na Saint-Barthélemyju nakon izmjene njegovog statusa u odnosu na Europsku uniju	219
	L 306	12	32011R1175	
			Uredba (EU) br. 1175/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2011. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika	221
	L 316	1	32011R1214	
			Uredba (EU) br. 1214/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2011. o profesionalnom prekograničnom cestovnom prijevozu gotovog novca u eurima između država članica europodručja	234
	L 319	116	(2011/788/EU) 32011D0018(01)	
			Odluka Europske središnje banke od 3. studenoga 2011. o izmjeni Odluke ESB/2010/23 o raspodjeli monetarnog prihoda nacionalnih središnjih banaka država članica čija je valuta euro (ESB/2011/18)	254
2012.	C 23	13	32012D0128(01)	
			Odluka Komisije od 28. studenoga 2011. o sklapanju Monetarnog sporazuma između Europske unije i Kneževine Monaka u ime Europske unije	255
	L 6	10	(2012/20/EU) 32012D0020	
			Odluka Komisije od 6. siječnja 2012. o utvrđivanju pravila i postupaka u vezi sa stručnjacima za nacionalno računovodstvo koji pomažu Komisiji u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 479/2009 o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice *(priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 9973)*	267

Godina	Referenca SL	Stranica		
2012.	L 103	49	(2012/194/EU)	32012D0194
			Provedbena odluka Komisije od 11. travnja 2012. o izmjeni Odluke 2008/961/EZ o upotrebi nacionalnih računovodstvenih standarda određenih trećih zemalja i Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja od strane izdavatelja vrijednosnih papira iz trećih zemalja tijekom pripreme konsolidiranih financijskih izvještaja *(priopćeno pod brojem dokumenta C (2012) 2256)* (1)	269
	L 121	22	(2012/245/EU)	32012D0245
			Odluka Vijeća od 26. travnja 2012. o reviziji Statuta Gospodarskog i financijskog odbora	271
	L 133	1		32012R0423
			Uredba (EU) br. 423/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 u pogledu određenih odredbi o instrumentima za podjelu rizika za države članice u poteškoćama ili kojima prijete ozbiljne poteškoće u odnosu na financijsku stabilnost	274
	L 142	26		32012R0461
			Uredba Komisije (EU) br. 461/2012 od 31. svibnja 2012. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1165/98 o kratkoročnim statistikama i uredaba Komisije (EZ) br. 1503/2006, (EZ) br. 657/2007 i (EZ) br. 1178/2008 u pogledu prilagodbi povezanih s uklanjanjem varijabli novih narudžbi industrije (1)	280
	L 166	22		32012R0555
			Uredba Komisije (EU) br. 555/2012 od 22. lipnja 2012. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 184/2005 Europskog parlamenta i Vijeća o statistici Zajednice u vezi s platnom bilancom, međunarodnom trgovinom uslugama i inozemnim izravnim ulaganjima s obzirom na ažurirane zahtjeve za podacima i definicije	284
	L 169	8		32012R0566
			Uredba Vijeća (EU) br. 566/2012 od 18. lipnja 2012. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 975/98 o apoenima i tehničkim specifikacijama eurokovanica namijenjenih optjecaju	329
	L 174	24	(2012/355/EU)	32012D0355
			Odluka Komisije od 2. srpnja 2012. o ažuriranju Priloga Monetarnom sporazumu između Europske unije i Države Vatikanskog Grada	332
	L 178	14	(2012/367/EU)	32012D0010(01)
			Odluka Europske središnje banke od 19. lipnja 2012. o izmjeni Odluke ESB/2007/5 o utvrđivanju Pravila o nabavi (ESB/2012/10)	335
	L 201	135		32012R0651
			Uredba (EU) br. 651/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o izdavanju eurokovanica	336

(1) Tekst značajan za EGP.

Uvodna napomena

U skladu s člankom 52. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, potpisanog 9. prosinca 2011., tekstovi akata institucija donesenih prije pristupanja koje su te institucije sastavile na hrvatskom jeziku od dana pristupanja vjerodostojni su pod istim uvjetima kao i tekstovi sastavljeni na sadašnjim službenim jezicima. Tim se člankom također predviđa da se tekstovi objavljuju u *Službenom listu Europske unije* ako su tekstovi na sadašnjim jezicima tako objavljeni.

U skladu s tim člankom objavljuje se posebno izdanje *Službenog lista Europske unije* na hrvatskom jeziku, koje sadržava tekstove obvezujućih općih akata. To izdanje obuhvaća akte usvojene u razdoblju od 1952. godine do dana pristupanja.

Objavljeni tekstovi podijeljeni su na 20 poglavlja koja slijede raspored iz Registra važećeg zakonodavstva Europske unije, i to:

01 Opća, financijska i institucionalna pitanja

02 Carinska unija i slobodno kretanje robe

03 Poljoprivreda

04 Ribarstvo

05 Sloboda kretanja radnika i socijalna politika

06 Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga

07 Prometna politika

08 Politika tržišnog natjecanja

09 Porezi

10 Ekonomska i monetarna politika i slobodno kretanje kapitala

11 Vanjski odnosi

12 Energetika

13 Industrijska politika i unutarnje tržište

14 Regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata

15 Okoliš, potrošači i zaštita zdravlja

16 Znanost, informiranje, obrazovanje i kultura

17 Pravo poduzećâ

18 Zajednička vanjska i sigurnosna politika

19 Područje slobode, sigurnosti i pravde

20 Europa građana

Spomenuti registar, koji vodi Ured za publikacije, dostupan je na internetu (eur-lex.europa.eu) na službenim jezicima Europske unije. Bibliografskoj bilješci svakog akta može se pristupiti putem registra, gdje se mogu pronaći upućivanja na posebno izdanje i na ostale analitičke metapodatke.

Akti objavljeni u posebnom izdanju, uz određene iznimke, objavljuju se u obliku u kojem su bili objavljeni u Službenom listu na izvornim službenim jezicima. Stoga pri uporabi posebnog izdanja treba uzeti u obzir naknadne izmjene, prilagodbe ili odstupanja koje su usvojile institucije, Europska središnja banka ili su predviđene u Aktu o pristupanju.

Iznimno, kad se opsežni tehnički prilozi poslije zamijene novim prilozima, navodi se samo upućivanje na posljednji akt koji zamjenjuje prilog. Takav je slučaj u pojedinim aktima koji sadržavaju popise carinskih oznaka (poglavlje 02), aktima o prijevozu opasnih tvari, aktima o pakiranju i označivanju tih tvari (poglavlja 07 i 13) te nekima od protokola i priloga Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru.

Također, Pravilnik o osoblju objavljuje se kao pročišćeni tekst koji obuhvaća sve izmjene do kraja 2012. godine. Daljnje izmjene objavljuju se u izvornom obliku.

Posebno izdanje sadržava dva sustava numeracije stranica:

i. izvorna numeracija stranica, zajedno s datumom objave francuskog, talijanskog, njemačkog i nizozemskog izdanja Službenog lista, engleskog i danskog izdanja od 1. siječnja 1973., grčkog izdanja od 1. siječnja 1981., španjolskog i portugalskog izdanja od 1. siječnja 1986., finskog i švedskog izdanja od 1. siječnja 1995., češkog, estonskog, latvijskog, litavskog, mađarskog, malteškog, poljskog, slovačkog i slovenskog izdanja od 1. svibnja 2004. te bugarskog i rumunjskog izdanja od 1. siječnja 2007.

   U numeraciji stranica postoje praznine jer svi akti objavljeni u to vrijeme nisu objavljeni u posebnom izdanju. Kada se prilikom citiranja akata upućuje na Službeni list, potrebno je navesti stranicu sukladno izvornoj numeraciji;

ii. numeracija stranica posebnog izdanja neprekinuta je i ne smije se navoditi prilikom citiranja akata.

Do lipnja 1967. numeracija stranica u Službenom listu počinjala je iznova svake godine. Od tada nadalje svaki broj Službenog lista počinje na prvoj stranici.

Od 1. siječnja 1968. Službeni list podijeljen je na dva dijela:

— Zakonodavstvo („L”),

— Informacije i objave („C”).

Od 1. veljače 2003. prijašnje ime „Službeni list Europskih zajednica” promijenjeno je, na temelju Ugovora iz Nice, u „Službeni list Europske unije”.

31971D0142

L 73/14 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 27.3.1971.

ODLUKA VIJEĆA

od 22. ožujka 1971.

o jačanju suradnje između središnjih banaka država članica Europske ekonomske zajednice

(71/142/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 105. stavak 1.,

uzimajući u obzir završno priopćenje Konferencije šefova država i vlada održane u Den Haagu 1. i 2. prosinca 1969., a posebno njegovu točku 8.,

uzimajući u obzir Rezoluciju Vijeća i predstavnika vlada država članica od 22. ožujka 1971. [1] o postupnom uspostavljanju ekonomske i monetarne unije u Zajednici, a posebno njezinu točku III.5.,

uzimajući u obzir preporuku Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

budući da gore navedena Rezolucija osigurava jačanje suradnje između središnjih banaka,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Države članice usklađuju svoju monetarnu i kreditnu politiku vodeći pritom računa o smjernicama opće ekonomske politike koje je odredilo Vijeće.

Članak 2.

U tom se okviru središnje banke pozivaju da u okviru svojih ovlasti i područja svojih odgovornosti:

(a) usklađuju svoje politike u monetarnim i kreditnim pitanjima u sklopu Odbora guvernera središnjih banaka;

(b) donesu opće smjernice koje treba slijediti svaka od njih, posebno vezano uz trend likvidnosti banaka, uvjete ponude kredita i visine kamatnih stopa;

(c) utvrde praktične metode za primjenu ovog postupka.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. ožujka 1971.

Za Vijeće

Predsjednik

M. COINTAT

[1] SL L 28, 27.3.1971., str. 1.

31978D0897

10.11.1978. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 316/21

ODLUKA VIJEĆA

od 30. listopada 1978.

o sklapanju Sporazuma u obliku razmjene pisama između Europske ekonomske zajednice i Banke za međunarodne namire u pogledu aktiviranja potraživanja koja drže države članice u sustavu srednjoročne financijske pomoći

(78/897/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice,

uzimajući u obzir Odluku Vijeća 71/143/EEZ od 22. ožujka 1971. o uspostavljanju instrumenta za srednjoročnu financijsku pomoć [1], kako je zadnje izmijenjena Odlukom 78/49/EEZ [2], a posebno njezine članke 1. i 4.,

uzimajući u obzir preporuku Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Monetarnog odbora od 28. veljače 1978.,

budući da Odluka 78/49/EEZ propisuje, u slučajevima kada se jedna ili više država članica koje su vjerovnici unutar sustava srednjoročne financijske pomoći suočavaju s teškoćama ili im ozbiljno prijete teškoće u pogledu platne bilance, aktiviranje potraživanja koja drži ta država ili te države; budući da ona propisuje da bi se aktiviranje potraživanja moglo provoditi između ostalog refinanciranjem izvan sustava bilo usklađenim djelovanjem država članica s drugim međunarodnim organizacijama ili sklapanjem sporazuma s takvim organizacijama;

budući da je Banka za međunarodne namire organizacija koja može osigurati takvo refinanciranje,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

1. U ime Zajednice ovim se odobrava Sporazum u obliku razmjene pisama između Europske ekonomske zajednice i Banke za međunarodne namire u pogledu aktiviranja potraživanja koja drže države članice u sustavu srednjoročne financijske pomoći.

2. Tekst Sporazuma priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Predsjednik Vijeća ovim se ovlašćuje imenovati ovlaštenu osobu za potpisivanje Sporazuma kako bi obvezivao Zajednicu.

Sastavljeno u Luxembourgu 30. listopada 1978.

Za Vijeće
Predsjednik
J. ERTL

[1] SL L 73, 27.3.1971., str. 15.
[2] SL L 14, 18.1.1978., str. 14.

21978A1110(02)

SPORAZUM

u obliku razmjene pisama između Europske ekonomske zajednice i Banke za međunarodne namire o aktiviranju tražbina od strane država članica u srednjoročnom aranžmanu financijske pomoći

A. *Pismo Banke za međunarodne namire*

Poštovani gospodine,

Banka za međunarodne namire (dalje u tekstu: BMN) može zaključiti stand-by kreditne sporazume sa središnjim bankama država vjerovnika ako one to zatraže.

Ti sporazumi se mogu zaključiti do ukupnog iznosa doprinosa koji je u mehanizam uplatila država vjerovnik, s ukupnim ograničenjem od 2 725 milijuna obračunskih jedinica, što odgovara polovici ukupnog budućeg maksimalnog iznosa obveze država članica.

Praktični detalji svakog stand-by sporazuma bili bi određeni sporazumom između BMN-a i dotične središnje banke. Međutim, određeni uvjeti koje bi BMN bio spreman primijeniti mogu se navesti odmah:

Početna obaveza BMN-a za svaki stand-by kredit bila bi dvije godine s mogućnošću produljenja na druge rokove, pri čemu ukupni rok ne smije prijeći pet godina.

Prilikom otvaranja kredita i pri svakom produljenju istih BMN će obračunati proviziju. Također bi se podrazumijevalo da se početna povlačenja sredstava radi provedbe nužne prilagodbe svojoj vlastitoj likvidnosti ne bi provodila do mjesec dana nakon zaključivanja stand-by sporazuma. Povlačenja bi bila u valutama dostupnim BMN-u u vrijeme sklapanja sporazuma, najvjerojatnije u američkim dolarima, a obavljala bi se za razdoblja o kojima treba pregovarati s obzirom na sredstva banke, vjerojatno od tri ili šest mjeseci. Uvjeti bi bili jednaki onima koje BMN primjenjuje kada obavlja transakcije zaključene po sličnim uvjetima, odnosno bili bi bliski tržišnim stopama. Uobičajeno, te bi stope trebale biti neznatno više od Libora. Međutim, ako bi sam BMN morao izaći na tržište kako bi nabavio potrebna sredstva, primijenjena stopa bi mogla dostići najvišu izjednačenost s Liborom plus odgovarajuću razliku.

Bio bih Vam zahvalan kada biste me obavijestili o suglasnosti Vijeća Europskih zajednica s naprijed navedenim.

Primite, Gospodine, izraze mog najdubljeg poštovanja.

Za Banku za međunarodne namire

B. *Pismo Zajednice*

Poštovani gospodine,

Čast mi je potvrditi primitak Vašeg pisma s današnjim datumom koje glasi:

„Banka za međunarodne namire (dalje u tekstu: BMN) može zaključiti stand-by kreditne sporazume sa središnjim bankama država vjerovnika ako one to zatraže.

Ti sporazumi se mogu zaključiti do ukupnog iznosa doprinosa koji je u mehanizam uplatila država vjerovnik, s ukupnim ograničenjem od 2 725 milijuna obračunskih jedinica, što odgovara polovici ukupnog budućeg maksimalnog iznosa obveze država članica.

Praktični detalji svakog stand-by sporazuma bili bi određeni sporazumom između BMN-a i dotične središnje banke. Međutim, određeni uvjeti koje bi BMN bio spreman primijeniti mogu se navesti odmah:

Početna obaveza BMN-a za svaki stand-by kredit bila bi dvije godine s mogućnošću produljenja na druge rokove, pri čemu ukupni rok ne smije prijeći pet godina.

Prilikom otvaranja kredita i pri svakom produljenju istih BMN će obračunati proviziju. Također bi se podrazumijevalo da se početna povlačenja sredstava radi provedbe nužne prilagodbe svojoj vlastitoj likvidnosti ne bi provodila do mjesec dana nakon zaključivanja stand-by sporazuma. Povlačenja bi bila u valutama dostupnim BMN-u u vrijeme sklapanja sporazuma, najvjerojatnije u američkim dolarima, a obavljala bi se za razdoblja o kojima treba pregovarati s obzirom na sredstva banke, vjerojatno od tri ili šest mjeseci. Uvjeti bi bili jednaki onima koje BMN primjenjuje kada obavlja transakcije zaključene po sličnim uvjetima, odnosno bili bi bliski tržišnim stopama. Uobičajeno, te bi stope trebale biti neznatno više od Libora. Međutim, ako bi sam BMN morao izaći na tržište kako bi nabavio potrebna sredstva, primijenjena stopa bi mogla dostići najvišu izjednačenost s Liborom plus odgovarajuću razliku.

Bio bih Vam zahvalan kada biste me obavijestili o suglasnosti Vijeća Europskih zajednica s naprijed navedenim."

Čast mi je obavijestiti Vas da je Vijeće Europske zajednice sporazumno sa sadržajem Vašeg pisma.

Primite, gospodine, izraze mog najdubljeg poštovanja.

U ime Vijeća Europskih zajednica

31988L0361

8.7.1988. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 178/5

DIREKTIVA VIJEĆA

od 24. lipnja 1988.

za provedbu članka 67. Ugovora

(88/361/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 69. i članak 70. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije, koji je podnesen nakon savjetovanja s Monetarnim odborom [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

budući da članak 8a. Ugovora određuje da unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica na kojem se osigurava slobodno kretanje kapitala, ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Ugovora;

budući da bi države članice trebale moći poduzeti mjere koje su neophodne za reguliranje likvidnosti banaka; budući da bi se te mjere trebale ograničiti za tu namjenu;

budući da bi države članice trebale, ako je potrebno, imati mogućnost za poduzimanje mjera za ograničavanje kratkoročnog kretanja kapitala, privremeno i u okviru odgovarajućih postupaka Zajednice, koje bi, čak i u slučajevima kad ne postoji značajna divergencija u gospodarskim osnovama, moglo ozbiljno narušiti vođenje njihovih monetarnih i tečajnih politika;

budući da se u interesu transparentnosti preporučuje navesti opseg prijelaznih mjera, u skladu s modalitetima određenim u ovoj Direktivi, usvojenih za Kraljevinu Španjolsku i Portugalsku Republiku Aktom o pristupanju iz 1985. u području kretanja kapitala;

budući da Kraljevina Španjolska i Portugalska Republika mogu, na temelju odredbi članaka 61. do 66., odnosno članaka 222. do 232. Akta o pristupanju iz 1985., odgoditi liberalizaciju određenih kretanja kapitala, odstupajući od obveza propisanih Prvom Direktivom Vijeća od 11. svibnja 1960. za provedbu članka 67. Ugovora [3], kako je zadnje izmijenjena Direktivom 86/566/EEZ [4]; budući da Direktiva 86/566/EEZ također omogućava primjenu prijelaznih dogovora u korist tih dviju država članica vezano uz njihovu obvezu liberalizacije kretanja kapitala; budući da je primjereno da te dvije države članice imaju mogućnost odgode primjene novih obaveza za liberalizaciju koje proizlaze iz ove Direktive;

budući da se Helenska Republika i Irska suočavaju, iako u različitim razmjerima, s teškoćama u platnoj bilanci i visokom razinom vanjske zaduženosti; budući da bi neposredna i potpuna liberalizacija kretanja kapitala u ove dvije države članice otežala daljnju primjenu mjera koje su poduzele za poboljšanje svojih vanjskih pozicija i za jačanje kapaciteta njihovih financijskih sustava s ciljem prilagodbe zahtjevima integriranog financijskog tržišta u Zajednici; budući da je prikladno, u skladu s člankom 8c. Ugovora, dati tim dvjema državama članicama, u svjetlu njihovih specifičnih okolnosti, dodatno vrijeme kako bi se uskladile s obvezama koje proizlaze iz ove Direktive;

budući da bi potpuna liberalizacija kretanja kapitala u nekim državama članicama, a posebno u graničnim područjima, pogoršala situaciju na tržištu sekundarnih stambenih nekretnina; budući da na postojeće državno zakonodavstvo koje regulira kupnje te vrste ne treba utjecati stupanje na snagu ove Direktive;

[1] SL C 26, 1.2.1988., str. 1.
[2] Mišljenje od 17. lipnja 1988. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[3] SL 43, 12.7.1960., str. 921/60.
[4] SL L 332, 26.11.1986., str. 22.

budući da bi trebalo iskoristiti vrijeme utvrđeno za stupanje na snagu ove Direktive kako bi se omogućilo Komisiji podnošenje prijedloga koji imaju za cilj otklanjanje ili smanjenje rizika narušavanja, utaje i izbjegavanja plaćanja poreza koji proizlaze iz raznolikosti nacionalnih sustava oporezivanja i kako bi se omogućilo Vijeću zauzimanje stava o tim prijedlozima;

budući da, u skladu s člankom 70. stavkom 1. Ugovora, Zajednica nastoji postići najveći mogući stupanj liberalizacije vezano uz kretanje kapitala između svojih rezidenata i rezidenata trećih zemalja;

budući da kratkoročna kretanja kapitala velikih razmjera u ili iz trećih zemalja mogu ozbiljno narušiti monetarni i financijski položaj država članica ili izazvati ozbiljne poremećaje na deviznim tržištima; budući da takva kretanja mogu štetno djelovati na koheziju Europskog monetarnog sustava, nesmetano poslovanje na unutarnjem tržištu i postupno ostvarenje ekonomske i monetarne unije; budući da je stoga prikladno stvoriti potrebne uvjete za usklađeno djelovanje država članica ako bi to bilo potrebno;

budući da ova Direktiva zamjenjuje Direktivu Vijeća 72/156/EEZ od 21. ožujka 1972. o reguliranju međunarodnih tokova kapitala i neutralizaciji njihovih neželjenih efekata na domaću likvidnost [1]; budući da bi Direktivu 72/156/EEZ u skladu s tim trebalo staviti izvan snage,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Ne dovodeći u pitanje sljedeće odredbe, države članice ukidaju ograničenja na kretanja kapitala između osoba rezidenata u državama članicama. Radi olakšanja primjene ove Direktive, kretanja kapitala klasificirana su u skladu s nomenklaturom u Prilogu 1.

2. Transferi koji se odnose na kretanja kapitala vrše se po istim tečajnim uvjetima kao i oni koji se koriste za plaćanja koja se odnose na tekuće transakcije.

Članak 2.

Države članice obavješćuju Vijeće guvernera središnjih banaka, Monetarni odbor i Komisiju o mjerama za reguliranje likvidnosti banaka koje imaju specifično djelovanje na kapitalne transakcije kreditnih institucija s nerezidentima, i to najkasnije do dana njihovog stupanja na snagu.

Takve mjere ograničene su na mjere potrebne za domaću monetarnu regulaciju. Monetarni odbor i Vijeće guvernera središnjih banaka dostavljaju Komisiji svoja mišljenja o tom pitanju.

[1] SL L 91, 18.4.1972., str. 13.

Članak 3.

1. Kada kratkoročna kretanja kapitala iznimnog opsega u velikoj mjeri opterećuju devizna tržišta i dovode do ozbiljnih smetnji pri provođenju monetarne i tečajne politike države članice, što se posebno očituje u značajnim promjenama domaće likvidnosti, Komisija može, nakon savjetovanja s Monetarnim odborom i Vijećem guvernera središnjih banaka, odobriti državi članici poduzimanje, vezano uz kretanja kapitala navedena u Prilogu II., zaštitnih mjera čije uvjete i pojedinosti određuje Komisija.

2. Dotična država članica može zbog žurnosti sama poduzeti gore navedene zaštitne mjere ako su te mjere potrebne. Komisija i ostale države članice obavješćuju se o takvim mjerama najkasnije do dana stupanja na snagu. Komisija, nakon savjetovanja Monetarnog odbora i Vijeća guvernera središnjih banaka, odlučuje o tome smije li dotična država članica nastaviti s primjenom tih mjera ili treba li ih mijenjati ili ukinuti.

3. Odluke koje donosi Komisija na temelju stavaka 1. i 2., Vijeće može kvalificiranom većinom opozvati ili izmijeniti.

4. Razdoblje primjene zaštitnih mjera poduzetih u skladu s ovim člankom ne prelazi šest mjeseci.

5. Do 31. prosinca 1992. Vijeće ispituje, na temelju izvješća Komisije, nakon mišljenja Monetarnog odbora i Vijeća guvernera središnjih banaka, odgovaraju li odredbe ovog članka, što tiče njihovih načela i pojedinosti, zahtjevima čijem su zadovoljenju bile namijenjene.

Članak 4.

Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje pravo država članica na poduzimanje svih neophodnih mjera za sprečavanje kršenja njihovih zakona i propisa, između ostalog u području oporezivanja i bonitetnog nadzora financijskih institucija, ili utvrđivanja postupaka za prijavljivanje kretanja kapitala radi administrativnih ili statističkih informacija.

Primjena navedenih mjera i postupaka ne smije dovesti do onemogućavanja kretanja kapitala koje se provodi u skladu s pravom Zajednice.

Članak 5.

Za Kraljevinu Španjolsku i Portugalsku Republiku opseg odredbi Akta o pristupanju iz 1985. u području kretanja kapitala

naveden je u Prilogu III. u skladu s nomenklaturom kretanja kapitala iz Priloga I.

Članak 6.

1. Države članice poduzimaju mjere potrebne za usklađenost s ovom Direktivom najkasnije do 1. srpnja 1990. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Također objavljuju, najkasnije do dana njihovog stupanja na snagu, bilo koje nove mjere ili izmjene odredbi koje reguliraju kretanja kapitala navedene u Prilogu I.

2. Kraljevina Španjolska i Portugalska Republika, ne dovodeći u pitanje članke 61. do 66. i članke 222. do 232. Akta o Pristupanju iz 1985. za te dvije države članice, i Helenska Republika i Irska mogu privremeno nastaviti s primjenom ograničenja na kretanja kapitala navedenih u Prilogu IV., pridržavajući se uvjeta i rokova utvrđenih u tom Prilogu.

Ako prije isteka roka za liberalizaciju kretanja kapitala iz popisa III. i IV. Priloga IV., Portugalska Republika ili Helenska Republika smatra da nije u mogućnosti nastaviti s liberalizacijom, posebno zbog poteškoća u njenoj platnoj bilanci ili zbog nedovoljne prilagođenosti nacionalnog financijskog sustava, Komisija, na zahtjev jedne od dotičnih država članica, u suradnji s Monetarnim odborom, preispituje gospodarsko i financijsko stanje dotične države članice. Na temelju rezultata tog preispitivanja, Komisija predlaže Vijeću produljenje roka za liberalizaciju cijelog ili dijela odnosnog kretanja kapitala. To produljenje ne može biti dulje od tri godine. Vijeće postupa u skladu s postupkom utvrđenim u članku 69. Ugovora.

3. Kraljevina Belgija i Veliko Vojvodstvo Luksemburg mogu privremeno nastaviti upravljati dvojnim deviznim tržištem na temelju uvjeta i rokova utvrđenih u Prilogu V.

4. Sadašnje nacionalno zakonodavstvo, koje regulira kupnje sekundarnih stambenih nekretnina, može se primjenjivati sve dok Vijeće ne usvoji daljnje odredbe u ovom području u skladu s člankom 69. Ugovora. Ova odredba ne utječe na primjenu ostalih odredbi prava Zajednice.

5. Komisija do 31. prosinca 1988. podnosi Vijeću prijedloge čiji je cilj uklanjanje ili smanjenje rizika narušavanja, utaje i izbjegavanja poreza koji proizlaze iz raznolikosti nacionalnih sustava za oporezivanje štednih uloga i za kontrolu primjene tih sustava.

Vijeće daje mišljenje o navedenim prijedlozima Komisije do 30. lipnja 1989. Sve porezne odredbe Zajednice usvajaju se jednoglasno, u skladu s Ugovorom.

Članak 7.

1. U postupanju s transferima koji se odnose na kretanja kapitala u ili iz trećih zemalja, države članice nastoje postići jednak stupanj liberalizacije poput onog koji se primjenjuje na poslovanje s rezidentima ostalih država članica, uz poštovanje ostalih odredbi ove Direktive.

Odredbe prethodnog podstavka ne dovode u pitanje primjenu domaćih propisa ili primjenu prava Zajednice na treće zemlje, posebno uzajamnih uvjeta koji se odnose na poslovanje koje uključuje poslovni nastan, pružanje financijskih usluga i uvrštavanje vrijednosnih papira na tržišta kapitala.

2. Kada kratkoročna kretanja kapitala velikih razmjera u ili iz trećih zemalja ozbiljno narušavaju domaće ili vanjsko monetarno ili financijsko stanje država članica, ili određenog broja država članica, ili uzrokuju ozbiljne napetosti u deviznim odnosima unutar Zajednice ili između Zajednice i trećih zemalja, države članice se međusobno savjetuju o mjerama koje treba poduzeti kako bi se ublažile takve poteškoće. Ta se savjetovanja održavaju unutar Vijeća guvernera središnjih banaka i Monetarnog odbora na inicijativu Komisije ili bilo koje države članice.

Članak 8.

Najmanje jednom godišnje Monetarni odbor ispituje stanje vezano za slobodno kretanje kapitala koje proizlazi iz primjene ove Direktive. To ispitivanje obuhvaća mjere koje se odnose na domaću regulaciju kreditnih, financijskih i monetarnih tržišta koja bi mogla imati poseban utjecaj na međunarodna kretanja kapitala i na sve ostale aspekte ove Direktive. Odbor obavješćuje Komisiju o rezultatima tog ispitivanja.

Članak 9.

Prva Direktiva od 11. svibnja 1960. i Direktiva 72/156/EEZ stavljaju se izvan snage s učinkom od 1. srpnja 1990.

Članak 10.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 24. lipnja 1988.

Za Vijeće

Predsjednik

M. BANGEMANN

PRILOG I.

NOMENKLATURA KRETANJA KAPITALA IZ ČLANKA 1. DIREKTIVE

U ovoj nomenklaturi kretanja kapitala klasificirana su prema ekonomskoj prirodi aktive i pasive na koje se odnose, izraženo u nacionalnoj valuti ili u devizama.

Kretanja kapitala navedena u ovoj nomenklaturi uključuju:

— sve transakcije neophodne za kretanje kapitala: sklapanje i provedba transakcija i povezanih transfera. Transakcija se općenito provodi između rezidenata različitih država članica, iako ju u određenim kretanjima kapitala može provoditi samo jedna osoba za vlastiti račun (npr. prijenos imovine koja pripada emigrantima),

— transakcije koje provode bilo koje fizičke ili pravne osobe ([1]), uključujući transakcije koje se odnose na aktivu ili pasivu država članica ili ostalu državnu administraciju i agencije, koje podliježu odredbama članka 68. stavka 3. Ugovora,

— pristup gospodarskog subjekta svim financijskim tehnikama dostupnima na tržištu kojem se pristupa radi izvršavanja dotičnih transakcija. Na primjer, pojam stjecanja vrijednosnih papira i ostalih financijskih instrumenata ne obuhvaća samo promptne prijenose već i sve dostupne oblike poslovanja: terminske transakcije, transakcije s opcijama ili pravima, *swapovi* s drugom imovinom, itd. Isto tako, pojam transakcija po tekućim i depozitnim računima kod financijskih institucija uključuje ne samo otvaranje računa i polaganje sredstava na njih već i terminske devizne transakcije, bez obzira na to jesu li namijenjeni za pokrivanje tečajnog rizika ili zauzimanja otvorene devizne pozicije,

— transakcije likvidacije ili prijenosa stvorene imovine, repatrijaciju primitaka od likvidacije ([1]) ili neposrednu upotrebu tih primitaka u okviru obveza Zajednice,

— transakcije otplate kredita ili zajmova.

Ova nomenklatura nije zaključan popis za pojam kretanja kapitala – iz tog razloga postoji rubrika XIII – F. „Ostala kretanja kapitala – Razno". Stoga je ne treba tumačiti ograničavajućom za područje načela potpune liberalizacije kretanja kapitala iz članka 1. Direktive.

I. — IZRAVNA ULAGANJA ([1])

1. Osnivanje i širenje podružnica ili novih društava u vlasništvu samo one osobe koja je osigurala kapital, i potpuno preuzimanje postojećih društava.

2. Udjeli u novim ili postojećim društvima s ciljem uspostavljanja ili održavanja trajnih gospodarskih veza.

3. Dugoročni zajmovi s ciljem uspostavljanja ili održavanja trajnih gospodarskih veza.

4. Reinvestiranje dobiti s ciljem uspostavljanja trajnih gospodarskih veza.

A — Izravna ulaganja nerezidenata na nacionalnom državnom području ([1])

B — Izravna ulaganja rezidenata u inozemstvu. ([1])

II. — ULAGANJA U NEKRETNINE (nije uključeno pod točkom I.) ([1])

A — Ulaganja nerezidenata u nekretnine na nacionalnom državnom području.

B — Ulaganja rezidenata u nekretnine u inozemstvu.

III. — TRANSAKCIJE VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA KOJIMA SE UOBIČAJENO TRGUJE NA TRŽIŠTU KAPITALA (koje nisu uključene pod točkom I., IV. i V.)

(a) *Dionice i ostali vrijednosni papiri s pravom sudjelovanja u dobiti* ([1]).

(b) *Obveznice* ([1]).

([1]) Vidjeti niže navedene napomene za pojašnjenje.

A — Transakcije vrijednosnim papirima na tržištu kapitala

1. Stjecanje od strane nerezidenata domaćih vrijednosnih papira kojima se trguje na burzi ([1]).
2. Stjecanje od strane rezidenata inozemnih vrijednosnih papira kojima se trguje na burzi.
3. Stjecanje od strane nerezidenata domaćih vrijednosnih papira kojima se ne trguje na burzi ([1]).
4. Stjecanje od strane rezidenata inozemnih vrijednosnih papira kojima se ne trguje na burzi.

B — **Uvrštenje vrijednosnih papira na tržište kapitala** ([1])

(i) *Uvođenje na burzu* ([1]).

(ii) *Izdavanje i plasiranje na tržište kapitala (*).*

1. Uvrštenje domaćih vrijednosnih papira na inozemno tržište kapitala.
2. Uvrštenje inozemnih vrijednosnih papira na domaće tržište kapitala.

IV. — TRANSAKCIJE UDJELIMA DRUŠTAVA ZA ZAJEDNIČKA ULAGANJA ([1])

(a) Udjeli društava za zajednička ulaganja u vrijednosne papire kojima se uobičajeno trguje na tržištu kapitala (dionice, ostali vlasnički vrijednosni papiri i obveznice).

(b) Udjeli društava za zajednička ulaganja u vrijednosne papire ili instrumente kojima se uobičajeno trguje na tržištu novca.

(c) Udjeli društava za zajednička ulaganja u ostalu imovinu.

A — Transakcije udjelima društava za zajednička ulaganja.

1. Stjecanje od strane nerezidenata udjela nacionalnih društava kojima se trguje na burzi.
2. Stjecanje od strane rezidenata udjela inozemnih društava kojima se trguje na burzi.
3. Stjecanje od strane nerezidenata udjela nacionalnih društava kojima se ne trguje na burzi.
4. Stjecanje od strane rezidenata udjela inozemnih društava kojima se ne trguje na burzi.

B — Uvrštenje udjela društava za zajednička ulaganja na tržište kapitala.

(i) *Uvođenje na burzu.*

(ii) *Izdavanje i plasiranje na tržište kapitala.*

1. Uvrštenje udjela nacionalnih društava za zajednička ulaganja na inozemno tržište kapitala.
2. Uvrštenje udjela stranih društava za zajednička ulaganja na domaće tržište kapitala.

V. — TRANSAKCIJE VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA I OSTALIM INSTRUMENTIMA KOJIMA SE UOBIČAJENO TRGUJE NA TRŽIŠTU NOVCA ([1])

A — Transakcije vrijednosnim papirima i ostalim instrumentima na tržištu novca.

1. Stjecanje od strane nerezidenata vrijednosnih papira i instrumenata domaćeg tržišta novca.
2. Stjecanje od strane rezidenata vrijednosnih papira i instrumenata stranog tržišta novca.

B — Uvrštenje vrijednosnih papira i ostalih instrumenata na tržište novca

(i) *Uvođenje na priznato tržište novca (*).*

(ii) *Izdavanje i plasiranje na priznato tržište novca.*

1. Uvrštenje domaćih vrijednosnih papira i instrumenata na inozemno tržište novca.
2. Uvrštenje inozemnih vrijednosnih papira i instrumenata na domaće tržište novca.

([1]) Vidjeti niže navedene napomene za pojašnjenje.

VI. — TRANSAKCIJE PO TEKUĆIM I DEPOZITNIM RAČUNIMA KOD FINANCIJSKIH INSTITUCIJA [1]

A — Transakcije nerezidenata s domaćim financijskim institucijama

B — Transakcije rezidenata s inozemnim financijskim institucijama

VII. — KREDITI KOJI SE ODNOSE NA KOMERCIJALNE TRANSAKCIJE ILI NA PRUŽANJE USLUGA U KOJIMA SUDJELUJE REZIDENT [1]

1. Kratkoročni (manje od godinu dana).
2. Srednjoročni (od jedne do pet godina).
3. Dugoročni (pet ili više godina).

A — Krediti koje odobravaju nerezidenti rezidentima.

B — Krediti koje odobravaju rezidenti nerezidentima.

VIII. — FINANCIJSKI ZAJMOVI I KREDITI (nisu uključeni pod točkom I., VII. i XI.) [1]

1. Kratkoročni (manje od godinu dana).
2. Srednjoročni (od jedne do pet godina).
3. Dugoročni (pet ili više godina).

A — Zajmovi i krediti koje odobravaju nerezidenti rezidentima

B — Zajmovi i krediti koje odobravaju rezidenti nerezidentima

IX. — JAMSTVA, OSTALE GARANCIJE I PRAVO ZALOGA

A — Odobravaju nerezidenti rezidentima

B — Odobravaju rezidenti nerezidentima

X. — TRANSFERI ZA IZVRŠENJE UGOVORA O OSIGURANJU

A — Premije i isplate vezane za osiguranje života

1. Ugovori sklopljeni između domaćih društava za životno osiguranje i nerezidenata.
2. Ugovori sklopljeni između inozemnih društava za životno osiguranje i rezidenata.

B — Premije i isplate vezane za osiguranje kredita

1. Ugovori sklopljeni između domaćih društava za osiguranje kredita i nerezidenata.
2. Ugovori sklopljeni između inozemnih društava za osiguranje kredita i rezidenata.

C — Ostali transferi kapitala vezani uz ugovore o osiguranju.

XI. — KRETANJA OSOBNOG KAPITALA

A — Zajmovi

B — Pokloni i potpore

C — Mirazi

D — Nasljedstva i ostavštine

E — Namirenje dugova od strane imigranata u njihovoj prethodnoj državi boravka

F — Transferi imovine koju su osnovali rezidenti, u slučaju emigracije, u vrijeme nastana ili tijekom boravka u inozemstvu

G — Transferi štednje imigranata tijekom njihovog boravka, u njihove prethodne države boravka

[1] Vidjeti niže navedene napomene za pojašnjenje.

XII. — FIZIČKI UVOZ I IZVOZ FINANCIJSKE IMOVINE

A — Vrijednosni papiri

B — Sredstva plaćanja bilo koje vrste

XIII. — OSTALA KRETANJA KAPITALA

A — Porez na imovinu umrlog

B — Odšteta (u slučajevima kad se može smatrati kapitalom)

C — Povrati u slučaju otkaza ugovora i povrati za nepotrebne uplate (u slučajevima kad se mogu smatrati kapitalom)

D — Autorske naknade: patenti, dizajni, trgovačke marke i izumi (prijenosi i transferi koji proizlaze iz prijenosa te vrste)

E — Transferi novca potrebnog za pružanje usluga (koji nisu uključeni pod točkom VI.)

F — Razno

NAPOMENE ZA POJAŠNJENJE

Samo za potrebe ove nomenklature i Direktive, sljedeći izrazi imaju sljedeća značenja:

Izravna ulaganja

Ulaganja svih vrsta od strane fizičkih osoba ili komercijalnih, industrijskih ili financijskih društava, koja služe za uspostavljanje ili održavanje trajnih ili izravnih veza između osoba koje osiguravaju kapital i poduzetnika ili društva kojem se kapital stavlja na raspolaganje s ciljem obavljanja gospodarske aktivnosti. Prema tome taj se koncept mora tumačiti u najširem smislu.

Društva navedena pod točkom I.1. nomenklature uključuju pravno neovisna društva (društva kćeri u punom vlasništvu) i podružnice.

Što se tiče društava spomenutih pod točkom I.2. nomenklature koja imaju status društva ograničenih dionicama, udjel ima karakter izravnog ulaganja kada paket dionica u vlasništvu fizičke osobe drugog društva li nekog drugog držatelja, omogućuje dioničaru, bilo u skladu s odredbama nacionalnog prava koje se odnose na društva ograničena dionicama ili na neki drugi način, da stvarno sudjeluje u upravljanju društvom ili u kontroli društva.

Dugoročni najmovi s pravom sudjelovanja u dobiti, navedeni pod točkom I.3. nomenklature, znači zajmovi odobreni na razdoblje od više od pet godina koji se sklapaju s ciljem uspostavljanja ili održavanja trajnih gospodarskih veza. Glavni primjeri tih vrsta zajmova koji se mogu navesti su zajmovi koje odobrava određeno društvo svojim društvima kćerima ili društvima u kojima ima udjel i zajmovi koji su povezni dogovorom o podjeli dobiti. Zajmovi koje odobravaju financijske institucije s ciljem uspostavljanja ili održavanja trajnih gospodarskih veza također su uključeni u ovu kategoriju.

Ulaganja u nekretnine

Kupnja zgrada i zemljišta i izgradnja zgrada od strane privatnih osoba za stvaranje dobiti ili osobnu upotrebu. Ova kategorija također obuhvaća pravo na plodouživanje, olakšice i pravo na gradnju.

Uvođenje na burzu ili na priznato tržište novca

Uvrštenje za vrijednosne papire i ostale prenosive instrumente za trgovanje, u skladu s definiranom procedurom, bilo pod službenom ili neslužbenom kontrolom, na službeno priznatoj burzi ili na službeno priznatom segmentu tržišta novca.

Vrijednosni papiri kojima se trguje na burzi (uvršteni i neuvršteni)

Vrijednosni papiri čije trgovanje je pod kontrolom regulatornih tijela, a čije cijene se redovito objavljuju, bilo od službene burze (uvršteni vrijednosni papiri) ili od ostalih tijela povezanih s burzom – npr. odbori banaka (neuvršteni vrijednosni papiri).

Izdavanje vrijednosnih papira ili ostalih prenosivih instrumenata

Prodaja putem javne ponude.

Plasiranje vrijednosnih papira i ostalih prenosivih instrumenata

Izravna prodaja vrijednosnih papira od strane izdavatelja ili od strane konzorcija kojem je izdavatelj dao nalog za prodaju, bez davanja javne ponude.

Domaći i strani vrijednosni papiri i ostali instrumenti

Vrijednosni papiri prema državi u kojoj izdavatelj ima glavno mjesto poslovanja. Stjecanje od strane rezidenata domaćih vrijednosnih papira i ostalih instrumenata izdanih na inozemnom tržištu tretira se kao stjecanje inozemnih vrijednosnih papira.

Dionice i ostale vrijednosni papiri participirajuće prirode

Uključujući prava za upis novih izdanja dionica.

Obveznice

Prenosivi vrijednosni papiri s rokom dospijeća od dvije ili više godine od izdanja čija se kamata i uvjeti otplate glavnice i plaćanja kamata utvrđuju u vrijeme izdanja.

Društvo za zajednička ulaganja

Društva:

— objekt kojih je zajedničko ulaganje prikupljenog kapitala u prijenosne vrijednosne papire ili ostalu imovinu, koja djeluju prema načelu podjele rizika, i

— čiji se udjeli na zahtjev imatelja, u skladu s pravnim, ugovornim ili statutornim uvjetima koji ih reguliraju, mogu ponovno kupiti ili otkupiti, izravno ili neizravno, iz imovine tog društva. Aktivnosti koje poduzima društvo za zajednička ulaganja kako bi osiguralo da se burzovna vrijednost njenih udjela vlasništva značajno ne razlikuje od neto vrijednosti njihove imovine smatrat će se jednakim takvom otkupu ili ponovnoj kupnji.

Takva društva mogu se osnivati bilo na temelju ugovornog prava (kao zajednički fondovi kojima upravljaju društva za upravljanje) ili uzajamnog prava (kao investicijski uzajamni fond s udjelima) ili prema statutu (kao investicijska društva).

Za potrebe ove Direktive, „zajednički fondovi" također uključuju investicijske uzajamne fondove s udjelima.

Vrijednosni papiri i ostali instrumenti kojima se uobičajeno trguje na tržištu novca

Trezorski zapisi i ostali instrumenti kojima se trguje na tržištu novca.

Trezorski zapisi i ostali prenosivi zapisi, certifikati o depozitu, bankovni akcepti, komercijalni zapisi i ostali slični instrumenti.

Krediti povezani s komercijalnim transakcijama ili s pružanjem usluga

Ugovorni trgovinski krediti (predujmovi ili plaćanja na rate za rad u tijeku ili na zahtjev te produženi rokovi plaćanja, bilo da uključuju ili ne uključuju upisivanje komercijalnih mjenica) i njihovo financiranje kreditima koje pružaju kreditne institucije. Ova kategorija također uključuje transakcije faktoringa.

Financijski zajmovi i krediti

Financiranje svih vrsta koje odobravaju financijske institucije, uključujući financiranje povezano s komercijalnim transakcijama ili pružanjem usluga u kojima ne sudjeluje rezident.

Ova kategorija također uključuje hipotekarne kredite, potrošačke kredite i financijski *leasing* kao i kreditne aranžmane koji služe kao podrška, i ostale pogodnosti vezane za izdavanje papira.

Rezidenti i nerezidenti

Fizičke i pravne osobe u skladu s važećim propisima koji reguliraju deviznu kontrolu u svim državama članicama.

Primici od likvidacije (ulaganja, vrijednosnih papira itd.)

Primici od prodaje uključujući eventualnu aprecijaciju kapitala, iznos otplata, primitke od izvršenja presuda, itd.

Fizičke ili pravne osobe

Prema definicijama državnih propisa.

Financijske institucije

Banke, štedne banke i institucije specijalizirane za davanje kratkoročnih, srednjoročnih i dugoročnih kredita, društva za osiguranje, stambene štedionice, investicijska društva i ostale institucije sličnog karaktera.

Kreditne institucije

Banke, štedne banke i institucije specijalizirane za davanje kratkoročnih, srednjoročnih i dugoročnih kredita.

PRILOG II.

POPIS TRANSAKCIJA NAVEDENIH U ČLANKU 3. DIREKTIVE

Vrsta transakcije	Rubrika
Transakcije vrijednosnim papirima i ostalim instrumentima kojima se trguje na tržištu novca	V.
Transakcije po tekućim i depozitnim računima s financijskim institucijama	VI.
Transakcije udjelima društava za zajednička ulaganja	IV-A i B (c)
— društva za ulaganja u vrijednosne papire ili instrumente kojima se trguje na tržištu novca	
Financijski zajmovi i krediti	VIII-A i B-1
— kratkoročni	
Kretanja osobnog kapitala	XI-A
— zajmovi	
Fizički uvoz i izvoz financijske imovine	XII
— vrijednosni papiri kojima se trguje na tržištu novca	
— sredstva plaćanja	
Ostala kretanja kapitala: Razno	XIII-F
— kratkoročne transakcije slične gore navedenima	

Ograničenja koja mogu primijeniti države članice na gore navedena kretanja kapitala moraju biti određena i primijenjena na način koji uzrokuje najmanje moguće zapreke slobodnom kretanju osoba, roba i usluga.

PRILOG III.

NAVEDENO U ČLANKU 5. DIREKTIVE

Područje primjene odredbi Akta o pristupanju iz 1985. u vezi s kretanjima kapitala, u skladu s nomenklaturom kretanja kapitala određenom u Prilogu I. Direktivi

Članci Akta o pristupanju (dani isteka prijelaznih odredbi)	Vrsta transakcije	Rubrika
	(a) **Odredbe koje se odnose na Kraljevinu Španjolsku**	
Članak 62. (31.12.1990.)	Izravna ulaganja rezidenata u inozemstvu	I-B
Članak 63. (31.12.1990.)	Ulaganja rezidenata u nekretnine u inozemstvu	II-B
Članak 64. (31.12.1990.)	Transakcije vrijednosnim papirima kojima se trguje na tržištu novca	
	— stjecanja od strane rezidenata inozemnih vrijednosnih papira kojima se trguje na burzi	III-A-2
	— isključujući obveznice izdane na stranom tržištu i izražene u domaćoj valuti	
	Transakcije udjelima društava za zajednička ulaganja	
	— stjecanje od rezidenata jedinica subjekata za zajednička ulaganja kojima se trguje na burzi	IV-A-2
	— isključujući udjele društava u obliku zajedničkih fondova	
	(b) **Odredbe koje se odnose na Portugalsku Republiku**	
Članak 222. (31.12.1989.)	Izravna ulaganja nerezidenata na nacionalnom državnom području	I-A
Članak 224. (31.12.1992.)	Izravna ulaganja rezidenata u inozemstvu	I-B
Članci 225. i 226. (31.12.1990.)	Ulaganja nerezidenata u nekretnine na nacionalnom državnom području	II-A
Članak 227. (31.12.1990.)	Ulaganja rezidenata u nekretnine u inozemstvu	II-B
Članak 228. (31.12.1990.)	Kretanja osobnog kapitala	
	(i) za potrebe primjene većih iznosa određenih u članku 228. stavku 2.:	
	— mirazi	XI-C
	— nasljedstva i ostavštine	XI-D
	— transferi imovine koju su izgradili rezidenti u slučaju emigracije, u vrijeme nastana ili tijekom boravka u inozemstvu	XI-F
	(ii) za potrebe primjene nižih iznosa određenih u članku 228. stavku 2.:	
	— pokloni i potpore	XI-B
	— namirenje dugova od strane imigranata u njihovoj prethodnoj državi boravka	XI-E
	— transferi štednje imigranata tijekom njihovog boravka, u njihove prethodne države boravka	XI-G

Članci Akta o pristupanju (dani isteka prijelaznih odredbi)	Vrsta transakcije	Rubrika
(b) **Odredbe koje se odnose na Portugalsku Republiku** (*nastavak*)		
Članak 229. (31.12.1990.)	Transakcije vrijednosnim papirima kojima se trguje na tržištu novca	
	— stjecanja od strane rezidenata inozemnih vrijednosnih papira kojima se trguje na burzi	III-A-2
	— isključujući obveznice izdane na stranom tržištu i izražene u domaćoj valuti	
	Transakcije udjelima društava za zajednička ulaganja	
	— stjecanje od rezidenata udjela društava za zajednička ulaganja kojima se trguje na burzi	IV-A-2
	— isključujući udjele društava u obliku zajedničkih fondova	

PRILOG IV.

NAVEDENO U ČLANKU 6. STAVKU 2. DIREKTIVE

I. Portugalska Republika može nastaviti primjenjivati ili ponovno uvesti, do 31. prosinca 1990., ograničenja o kretanjima kapitala navedena u Popisu I. koja postoje na datum notifikacije Direktive

POPIS I.

Vrsta transakcije	Rubrika
Transakcije udjelima društava za zajednička ulaganja	
— stjecanje od rezidenata udjela stranih društava za zajednička ulaganja kojima se trguje na burzi	IV-A-2 (a)
— društva koja podliježu Direktivi 85/611) ([1]), u obliku zajedničkih fondova	
— stjecanje od rezidenata udjela stranih društava za zajednička ulaganja kojima se ne trguje na burzi	IV-A-4 (a)
— društva koja podliježu Direktivi 85/611) ([1])	

([1]) Direktiva Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na društva za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 375, 31.12.1985., str. 3.)

II. Kraljevina Španjolska i Portugalska Republika mogu nastaviti primjenjivati ili ponovno uvesti do 31. prosinca 1990., odnosno 31. prosinca 1992., ograničenja o kretanjima kapitala navedenih u Popisu II. koja postoje na datum notifikacije Direktive:

POPIS II.

Vrsta transakcije	Rubrika
Transakcije vrijednosnim papirima kojima se trguje na tržištu novca	
— stjecanja od strane rezidenata inozemnih vrijednosnih papira kojima se trguje na burzi	III-A-2 (b)
— obveznice izdane na stranom tržištu i izražene u domaćoj valuti	
— stjecanje od strane (ne) rezidenata stranih (domaćih) vrijednosnih papira kojima se ne trguje na burzi	III-A-3 i 4
— uvrštenje vrijednosnih papira na tržište kapitala	III-B-1 i 2
— kada se njima trguje ili su u procesu uvođenja na burzu u državi članici	
Transakcije udjelima društava za zajednička ulaganja	
— stjecanje od strane rezidenata udjela društava za zajednička ulaganja kojima se trguje na burzi	IV-A-2
— društva koja podliježu Direktivi 85/611) ([1]), u obliku zajedničkih fondova	
— stjecanje od strane (ne) rezidenata udjela stranih (domaćih) društava za zajednička ulaganja kojima se ne trguje na burzi	IV-A-3 i 4
— društva koja ne podliježu Direktivi 85/611) ([1]) i čiji je jedini cilj stjecanje imovine koja je liberalizirana	
— uvrštenje udjela društava za zajednička ulaganja na tržište kapitala	IV-B-1 i 2 (a)
— društva koja podliježu Direktivi 85/611) ([1])	
— krediti vezani za komercijalne transakcije ili za pružanje usluga u kojima sudjeluje rezident	VII-A i B-3
— dugoročni krediti	

([1]) Vidjeti bilješku uz popis I.

III. Helenska Republika, Kraljevina Španjolska, Irska i Portugalska Republika mogu do 31. prosinca 1992. nastaviti primjenjivati ili ponovno uvesti ograničenja o kretanjima kapitala navedenih u Popisu III. koja postoje na datum notifikacije Direktive:

POPIS III.

Vrsta transakcije	Rubrika
Transakcije vrijednosnim papirima kojima se trguje na tržištu novca	
— uvrštenje vrijednosnih papira na tržište kapitala	III-B-1 i 2
— kada se njima ne trguje ili nisu u procesu uvođenja na burzu u državi članici	
Transakcije udjelima društava za zajednička ulaganja	
— uvrštenje udjela društava za zajednička ulaganja na tržište kapitala	IV-B-1
— društva koja ne podliježu Direktivi 85/611) (1) i čiji je jedini cilj stjecanje imovine koja je liberalizirana	
Financijski zajmovi i krediti	VIII-A, B-2 i 3
— srednjoročni i dugoročni	

(1) Vidjeti bilješku uz popis I.

IV. Helenska Republika, Kraljevina Španjolska, Irska i Portugalska Republika mogu do 31. prosinca 1992. odgoditi liberalizaciju kretanja kapitala navedenih u Popisu IV.:

POPIS IV.

Vrsta transakcije	Rubrika
Transakcije vrijednosnim papirima i ostalim instrumentima kojima se trguje na tržištu novca	V.
Transakcije po tekućim i depozitnim računima kod financijskih institucija	VI.
Transakcije udjelima društava za zajednička ulaganja	IV-A i B (c)
— društva za ulaganja u vrijednosne papire kojima se trguje na tržištu novca	
Financijski zajmovi i krediti	VIII-A i B-1
— kratkoročni	
Kretanja osobnog kapitala	XI-A
— zajmovi	
Fizički uvoz i izvoz financijske imovine	XII.
— vrijednosni papiri kojima se trguje na tržištu novca	
— sredstva plaćanja	
Ostala kretanja kapitala: Razno	XIII-F

PRILOG V.

S obzirom da sustav dvojnog deviznog tržišta, koji postoji u Kraljevini Belgiji i Velikom Vojvodstvu Luksemburg, ne djeluje ograničavajuće na kretanje kapitala, ali ipak predstavlja anomaliju u EMS-u i zbog toga ga treba ukinuti u interesu učinkovite provedbe Direktive, a s ciljem jačanja Europskog Monetarnog sustava, navedene dvije države članice obvezuju se ukinuti ga do 31. prosinca 1992. Također se obvezuju na upravljanje tim sustavom, do trenutka njegovog ukidanja, na temelju postupaka koji će osigurati de facto slobodno kretanje kapitala pod uvjetom da tečajevi važeći na ta dva tržišta ne pokazuju znatne i trajne razlike.

31993R3603

31.12.1993. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 332/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 3603/93

od 13. prosinca 1993.

o utvrđivanju definicija za primjenu zabrana iz članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 104.b stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

u suradnji s Europskim parlamentom [2],

budući da se članak 104. i članak 104.b stavak 1. Ugovora izravno primjenjuju; budući da se, ako je potrebno, pojmovi iz članka 104. i članka 104.b stavka 1. mogu utvrditi;

budući da bi trebalo odrediti pojmove „prekoračenja po računu" i „druge vrste kredita" iz članka 104. Ugovora, pogotovo u odnosu na postupanje s potraživanjima koja su postojala 1. siječnja 1994.;

budući da je poželjno da nacionalne središnje banke koje sudjeluju u trećoj fazi Ekonomske i monetarne unije uđu u takvu Uniju s bilancama u kojima su potraživanja prenosiva prema tržišnim uvjetima, posebno kako bi se monetarnoj politici Europskog sustava središnjih banaka omogućila potrebna fleksibilnost i kako bi se dopustilo različitim nacionalnim središnjim bankama koje sudjeluju u monetarnoj uniji da u uobičajenoj mjeri pridonose monetarnom prihodu koji se među njima raspodjeljuje;

budući da bi trebalo ovlastiti središnje banke koje i nakon 1. siječnja 1994. još uvijek imaju neprenosiva potraživanja prema javnom sektoru, ili na koje se primjenjuju uvjeti koji se razlikuju od tržišnih uvjeta, da postupno pretvore takva potraživanja u prenosive vrijednosne papire s fiksnim rokom dospijeća i u skladu s tržišnim uvjetima;

budući da je stavkom 11. Protokola o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske predviđeno da Vlada Ujedinjene Kraljevine može zadržati oblik kredita „ways and means" kod Bank of England, ako, i sve dok Ujedinjena Kraljevina ne prijeđe u treću fazu; budući da je potrebno omogućiti pretvaranje iznosa takvih kredita u utrživi dug s fiksnim rokom dospijeća u skladu s tržišnim uvjetima, ako Ujedinjena Kraljevina prijeđe u treći fazu EMU-a;

budući da je Protokolom o Portugalu utvrđeno da se „Portugal ovime ovlašćuje da zadrži mogućnost korištenja beskamatnim kreditom kod Banco de Portugal dodijeljenog autonomnim područjima Azora i Madeira, prema uvjetima utvrđenim postojećim portugalskim zakonima"; te da se „Portugal obvezuje da će nastojati na najbolji mogući način okončati korištenje gore navedenog kredita;

budući da države članice moraju poduzimati primjerene mjere kako bi osigurale da se zabrane iz članka 104. Ugovora primjenjuju učinkovito i u potpunosti; budući da se posebno kupnje na sekundarnom tržištu, ne smiju koristiti radi zaobilaženja svrhe tog članka;

budući da, u okviru ograničenja utvrđenih ovom Uredbom, izravno stjecanje utrživih dužničkih instrumenata od strane središnje banke jedne države članice, koji su izdani od strane javnog sektora druge države članice, ne pridonosi zaštiti javnog sektora od pravila tržišnih mehanizama ako se takve kupnje obavljaju s isključivom namjerom upravljanja deviznim pričuvama;

budući da su, neovisno o ulozi koja je dodijeljena Komisiji u skladu s člankom 169. Ugovora, Europski monetarni institut, te potom Europska središnja banka, obavezni osigurati, u skladu s člankom 109.f stavkom 9. i člankom 180. Ugovora, da nacionalne središnje banke poštuju obveze utvrđene Ugovorom;

budući da dnevni krediti središnjih banaka mogu potpomoći nesmetanom funkcioniranju platnih sustava; budući da su

[1] SL C 324, 1.12.1993., str. 5. i SL C 340, 17.12.1993., str. 3.

[2] SL C 329, 6.12.1993. i Odluka od 2. prosinca 1993. (još nije objavljena u Službenom listu).

stoga dnevni krediti odobreni javnom sektoru usklađeni s ciljevima iz članka 104. Ugovora, pod uvjetom da se ne mogu produžiti na sljedeći dan;

budući da funkcija središnje banke kao fiskalnog agenta ne bi trebala biti onemogućena; budući da se, čak i ako obračun čekova koje su treće osobe izdale u korist javnog sektora povremeno obuhvaća kredit, članak 104. Ugovora ne bi se trebala smatrati kao zabrana takvog postupanja, pod uvjetom da to općenito dovodi do kreditiranja javnog sektora;

budući da držanje kovanica od strane središnje banke, koje izdaje javni sektor i koje se knjiže u korist javnoga sektora, predstavlja oblik beskamatnog kredita javnom sektoru; budući da, ako se radi samo o ograničenim iznosima, takva praksa nije u suprotnosti s načelom iz članka 104. Ugovora; budući da, prema tome, s obzirom na poteškoće do kojih bi moglo doći zbog potpune zabrane takvog oblika kredita, takav kredit može biti dopušten u granicama predviđenim ovom Uredbom;

budući da nakon ujedinjenja Savezna Republika Njemačka ima posebne teškoće u odnosu na postupanje u skladu s ograničenjima postavljenim za takva sredstva; budući da je u tim okolnostima primjereno odobriti veći postotak za ograničeno razdoblje;

budući da financiranje obveza javnog sektora prema Međunarodnom monetarnom fondu ili obveza koje proizlaze iz primjene srednjoročne financijske pomoći Zajednice od strane središnjih banaka dovodi do inozemnih potraživanja koja imaju sve značajke pričuva; budući da bi stoga trebale biti odobrene;

budući da su javna poduzeća obuhvaćena zabranom iz članka 104. i članka 104.b stavka 1.; budući da su utvrđena Direktivom Komisije 80/723/EEZ od 25. lipnja 1980. o transparentnosti financijskih odnosa između država članica i javnih poduzeća ([1]),

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Za potrebe članka 104. Ugovora:

(a) „prekoračenja po računu" znači svako dodjeljivanje sredstava javnom sektoru koje za posljedicu ima, ili bi moglo imati, dugovni saldo;

(b) „druge vrste kredita" znači:

i. svako potraživanje prema javnom sektoru koje je postojalo 1. siječnja 1994., osim potraživanja s fiksnim rokom dospijeća koja su stečena prije toga datuma;

ii. svako financiranje obveza javnog sektora prema trećim osobama;

iii. ne dovodeći u pitanje članak 104. stavak 2. Ugovora, sve transakcije s javnim sektorom koje imaju ili bi mogle imati za posljedicu potraživanja prema tom sektoru.

2. „Dužnički instrumenti" u smislu članka 104. Ugovora nisu: vrijednosni papiri koji su stečeni od javnog sektora radi osiguranja pretvorbe istih u prenosive vrijednosne papire s fiksnim rokom dospijeća u skladu s tržišnim uvjetima:

— neprenosiva ili s tržišnim uvjetima neusklađena potraživanja s fiksnim rokom dospijeća stečena prije 1. siječnja 1994., pod uvjetom da rok dospijeća tih vrijednosnih papira ne nastupa nakon dospijeća prethodno navedenih potraživanja;

— iznosi „ways and means" kredita koje Vlada Ujedinjene Kraljevine drži kod Bank of England do datuma, ako je utvrđen, kad Ujedinjena Kraljevina prijeđe u treću fazu EMU-a.

Članak 2.

1. Tijekom druge faze EMU-a, kupnje utrživih dužničkih instrumenata od strane nacionalne središnje banke jedne države članice koje je izdao javni sektor druge države članice, neće se smatrati izravnim kupnjama u smislu članka 104. Ugovora, pod uvjetom da su takve kupnje obavljene jedino sa svrhom upravljanja deviznim pričuvama.

2. Za vrijeme treće faze EMU-a, sljedeće kupnje obavljene isključivo radi upravljanja deviznim pričuvama neće se smatrati izravnim kupnjama u smislu članka 104. Ugovora:

— kupnje utrživih dužničkih instrumenata nacionalne središnje banke jedne države članice koja ne sudjeluje u trećoj fazi EMU-a od javnog sektora druge države članice,

— kupnje utrživih dužničkih instrumenata Europske središnje banke ili nacionalne središnje banke jedne države članice koja sudjeluje u trećoj fazi EMU-a, od javnog sektora države članice koja ne sudjeluje u trećoj fazi EMU-a.

Članak 3.

Za potrebe ove Uredbe, „javni sektor" znači institucije ili tijela Zajednice, tijela središnje vlasti, regionalna, lokalna ili druga javna tijela vlasti, ostala javnopravna tijela ili javna poduzeća država članica.

([1]) SL L 195, 29.7.1980., str. 35. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 93/84/EEZ (SL L 254, 12.10.1993., str. 16.).

„Nacionalne središnje banke" znači središnje banke država članica i Luksemburški monetarni institut.

Članak 4.

Dnevni krediti Europske središnje banke ili nacionalnih središnjih banaka odobreni javnom sektoru ne smatraju se kreditima u smislu članka 104. Ugovora, pod uvjetom da su ograničeni na jedan dan i da se ne mogu produžiti.

Članak 5.

Kada Europska središnja banka ili nacionalne središnje banke od javnog sektora zaprime čekove radi naplate, izdane od strane trećih osoba te ih knjiže u korist javnog sektora prije terećenja banke izdavatelja čeka, ta se radnja ne smatra kreditiranjem u smislu članka 104. Ugovora ako je od trenutka primitka čeka prošlo određeno vremensko razdoblje koje je u skladu s uobičajenim razdobljem za naplatu čekova od strane središnje banke dotične države članice, pod uvjetom da svaki saldo koji pritom može nastati predstavlja iznimku, da je takav saldo manjeg iznosa te da ga je moguće poravnati u kratkom roku.

Članak 6.

Držanje kovanica od strane Europske središnje banke ili nacionalnih središnjih banaka, koje izdaje javni sektor i koje su knjižene u korist javnog sektora, ne smatra se kreditom u smislu članka 104. Ugovora, ako iznos tih sredstava ostane ispod 10 % vrijednosti kovanica u optjecaju.

Taj će iznos do 31. prosinca 1996. za Njemačku biti 15 %.

Članak 7.

Financiranje obveza koje javni sektor ima prema Međunarodnom monetarnom fondu ili koje proizlaze iz primjene srednjoročne financijske pomoći koja je predviđena Uredbom (EEZ) br. 1969/88 ([1]), od strane Europske središnje banke ili nacionalnih središnjih banaka ne smatra se kreditiranjem u smislu članka 104. Ugovora.

Članak 8.

1. Za potrebe članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora, „javno poduzeće" određeno je kao poduzeće u kojem država ili druge regionalna ili lokalna tijela imaju neposredan ili posredan prevladavajući utjecaj, bilo na temelju svojih vlasničkih prava, sudjelovanja u financiranju ili pravila koja uređuju rad poduzeća.

Smatra se da država ili druge regionalna ili lokalna tijela imaju neposredan ili posredan prevladavajući utjecaj, u odnosu na poduzeće ako:

(a) posjeduju većinski udio upisanog kapitala poduzeća;

(b) raspolažu većinu glasova koji se odnose na dionice koje je poduzeće izdalo; ili

(c) mogu imenovati više od polovice članova upravnih, upravljačkih ili nadzornih tijela poduzeća.

2. Za potrebe članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora, Europska središnja banka i nacionalne središnje banke ne pripadaju javnom sektoru.

Članak 9.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1994.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. prosinca 1993.

Za Vijeće
Predsjednik
Ph. MAYSTADT

([1]) Uredba Vijeća (EEZ) br. 1969/88 od 24. lipnja 1988. o uspostavi jedinstvenog instrumenta kojim se osigurava srednjoročna financijska pomoć za platne bilance država članica (SL L 178, 8.7.1988., str. 1.).

31997R1103

19.6.1997. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 162/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1103/97

od 17. lipnja 1997.

o određenim odredbama koje se odnose na uvođenje eura

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 235.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog monetarnog instituta [3],

(1) budući da je Europsko vijeće na sastanku održanom u Madridu 15. i 16. prosinca 1995. potvrdilo da će treća faza ekonomske i monetarne unije započeti 1. siječnja 1999., kao što je utvrđeno u članku 109.j stavku 4. Ugovora; budući da će države članice koje će usvojiti euro kao jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom za potrebe ove Uredbe biti određene kao „države članice sudionice";

(2) budući da je na sastanku Europskog vijeća u Madridu donesena odluka da je pojam „ECU", koji je korišten u Ugovoru za označavanje europske valutne jedinice, generički pojam; budući da su vlade petnaest država članica postigle zajednički sporazum da ta odluka predstavlja ugovoreno i konačno tumačenje odgovarajućih odredbi Ugovora; budući da će naziv dodijeljen europskoj valuti biti „euro"; budući da će euro kao valuta država članica sudionica biti podijeljen na sto podjedinica pod nazivom „cent"; budući da je Europsko vijeće, nadalje, smatralo da naziv jedinstvene valute mora biti jednak u svim službenim jezicima Europske unije, uzimajući u obzir postojanje različitih pisama;

(3) budući da će Vijeće donijeti uredbu o uvođenju eura na temelju članka 109.l stavka 4. treće rečenice Ugovora čim budu poznate države članice sudionice kako bi se utvrdio pravni okvir za euro; budući da će Vijeće prvog dana treće faze u skladu s člankom 109.l stavkom 4. prvom rečenicom Ugovora donijeti neopozivo utvrđene konverzijske tečajeve;

(4) budući da je tijekom djelovanja zajedničkog tržišta i u svrhu prelaska na jedinstvenu valutu potrebno osigurati pravnu sigurnost za građane i društva u svim državama članicama u pogledu određenih odredbi o uvođenju eura znatno prije ulaska u treću fazu; budući da će takva pravna sigurnost u ranoj fazi omogućiti građanima i društvima da obave pripreme prema povoljnim uvjetima;

(5) budući da će se treća rečenica članka 109.l stavka 4. Ugovora, kojom se Vijeću omogućava da na temelju jednoglasne odluke država članica sudionica poduzme druge mjere potrebne za brzo uvođenje jedinstvene valute, smatrati pravnom osnovom tek nakon što bude potvrđena, u skladu s člankom 109.j stavkom 4. Ugovora, a koje države članice ispunjavaju potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute; budući da je stoga potrebno pozvati se na članak 235. Ugovora kao na pravnu osnovu za one odredbe u odnosu na koje postoji hitna potreba za pravnom sigurnošću; budući da će stoga ova Uredba zajedno s gore navedenom uredbom o uvođenju eura predstavljati pravni okvir za euro, čija je načela ugovorilo Europsko vijeće u Madridu; budući da se uvođenje eura odnosi na svakodnevne poslove cjelokupnog stanovništva u državama članicama sudionicama; budući da je potrebno preispitati i druge mjere osim mjera ove Uredbe i Uredbe koja će biti donesena na temelju članka 109.l stavka 4. Ugovora kako bi se osigurao uravnotežen prelazak, posebno za potrošače;

[1] SL C 369, 7.12.1996., str. 8.
[2] SL C 380, 16.12.1996., str. 49.
[3] Mišljenje od 29.11.1996.

(6) budući da ECU kao što je naveden u članku 109.g Ugovora i kao što je određen u Uredbi Vijeća (EZ) br. 3320/94 od 22. prosinca 1994. o izradi pročišćenih tekstova postojećeg zakonodavstva Zajednice o određenju ECU-a po stupanju na snagu Ugovora o Europskoj uniji [1], od 1. siječnja 1999. neće više biti označen kao košarica sastavnih valuta, a euro će postati samostalna valuta; budući da odluka Vijeća o utvrđivanju konverzijskih tečajeva neće sama po sebi izmijeniti vanjsku vrijednost ECU-a; budući da to znači da će jedan ECU po svom sastavu kao košarica sastavnih valuta postati jedan euro; budući da Uredba (EZ) br. 3320/94 stoga postaje zastarjela te bi je trebalo staviti izvan snage; budući da se za potrebe upućivanja na ECU u pravnim instrumentima pretpostavlja da su se stranke sporazumjele da će se pozivati na ECU, kako što je naveden u članku 109.g Ugovora i kao što je određen u gore navedenoj Uredbi; budući da bi ta pretpostavka trebala biti oboriva uzimajući u obzir namjere stranaka;

(7) budući da je općeprihvaćeno pravno načelo da uvođenje nove valute ne utječe na neprekidno trajanje ugovora i ostalih pravnih instrumenata; budući da se mora poštovati načelo slobode ugovaranja; budući da bi načelo neprekidnog trajanja trebalo biti u skladu sa svim što su stranke eventualno ugovorile u vezi s uvođenjem eura; budući da je radi jačanja pravne sigurnosti i jasnoće primjereno izričito potvrditi da je načelo neprekidnosti ugovora i ostalih pravnih instrumenata potrebno primjenjivati između bivših nacionalnih valuta i eura te između ECU-a, kao što je navedeno u članku 109.g Ugovora i kao što je određeno u Uredbi (EZ) br. 3320/94, i eura; budući da ovo posebno podrazumijeva da se, u slučaju instrumenata s fiksnom kamatnom stopom, uvođenjem eura ne mijenja nominalna kamatna stopa koju plaća dužnik; budući da odredbe o neprekidnom trajanju mogu ispuniti svoj cilj za osiguravanje pravne sigurnosti i transparentnosti gospodarskim subjektima, posebno za potrošače, samo ako stupe na snagu što je prije moguće;

(8) budući da uvođenje eura predstavlja promjenu monetarnog prava svake države članice sudionice; budući da je priznavanje monetarnog prava države općeprihvaćeno načelo; budući da bi izričita potvrda načela neprekidnosti trebala voditi k priznavanju neprekidnog trajanja ugovora i ostalih pravnih instrumenata na područjima trećih država;

(9) budući da bi pojam „ugovor" koji se koristi za određenje pravnih instrumenata trebao obuhvaćati sve vrste ugovora, bez obzira na način na koji su sklopljeni;

(10) budući da Vijeće, kada postupa u skladu s prvom rečenicom članka 109.l Ugovora utvrđuje konverzijske tečajeve eura u odnosu na svaku od nacionalnih valuta država članica sudionica; budući da bi se ti konverzijski tečajevi trebali koristiti za svaku konverziju između eura i jedinica nacionalnih valuta ili među jedinicama nacionalnih valuta; budući da bi za svaku konverziju među jedinicama nacionalnih valuta utvrđeni algoritam trebao odrediti rezultat; budući da bi korištenje obratnih konverzijskih tečajeva povlačilo za sobom zaokruživanje te bi moglo dovesti do znatnih netočnosti, posebno ako se radi o velikim iznosima;

(11) budući da uvođenje eura zahtijeva zaokruživanje novčanih iznosa; budući da je rano ukazivanje na pravila za zaokruživanje potrebno u tijeku djelovanja zajedničkog tržišta i kako bi se omogućila pravodobna priprema i neometani prijelaz na ekonomsku i monetarnu uniju; budući da ova pravila ne utječu ni na koju praksu zaokruživanja, konvenciju ili nacionalne odredbe koje predviđaju viši stupanj točnosti za međuzbrojeve;

(12) budući da je, s ciljem postizanja visokog stupnja točnosti u operacijama konverzije, konverzijske tečajeve potrebno odrediti sa šest istaknutih znamenki; budući da tečaj sa šest istaknutih znamenki znači tečaj koji, brojeći s lijeve strane i počevši s prvom znamenkom koja nije nula, ima šest znamenki,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Za potrebe ove Uredbe:

— „pravni instrumenti" znači zakonske odredbe, upravni akti, sudske odluke, ugovori, unilateralni pravni akti, instrumenti plaćanja osim novčanica i kovanica, te ostali instrumenti s pravnim učinkom,

— „države članice sudionice" znači one države članice koje usvoje jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom,

— „konverzijski tečajevi" znači neopozivo utvrđeni konverzijski tečajevi koje Vijeće utvrđuje u skladu s člankom 109.l stavkom 4. prvom rečenicom Ugovora,

— „jedinice nacionalne valute" znači jedinice valuta država članica sudionica, kako su te jedinice utvrđene dan prije početka treće faze ekonomske i monetarne unije,

[1] SL L 350, 31.12.1994., str. 27.

— „jedinica eura" znači jedinica jedinstvene valute kao što je određeno u Uredbi o uvođenju eura koja će stupiti na snagu na dan početka treće faze ekonomske i monetarne unije.

Članak 2.

1. Svako pozivanje na ECU u pravnom instrumentu, kao što se navodi u članku 109.g Ugovora i kao što je određeno u Uredbi (EZ) br. 3320/94, zamjenjuje se upućivanjem na euro po tečaju od jednog eura za jedan ECU. Pozivanja na ECU u pravnom instrumentu bez takvog određenja pretpostavljaju se, time da je takva pretpostavka oboriva uzimajući u obzir namjere stranaka, upućivanjima na ECU kao što je se navedeno u članku 109.g Ugovora i kao što je određeno u Uredbi (EZ) br. 3320/94.

2. Ovim se Uredba (EZ) br. 3320/94 stavlja izvan snage.

3. Ovaj se članak primjenjuje od 1. siječnja 1999. u skladu s odlukom sukladno članku 109.j stavku 4. Ugovora.

Članak 3.

Uvođenje eura nema učinak promjene uvjeta pravnog instrumenta ili razrješenja ili izuzimanja od izvršenja bilo kakve obveze na temelju pravnog instrumenta, niti stranci daje pravo na jednostranu izmjenu ili raskid takvog instrumenta. Ova odredba podliježe sporazumu stranaka.

Članak 4.

1. Konverzijski tečajevi se utvrđuju kao jedan euro izražen u odnosu na svaku od nacionalnih valuta država članica sudionica. Oni se utvrđuju sa šest istaknutih znamenki.

2. Konverzijski tečajevi se prilikom konverzije ne zaokružuju niti skraćuju.

3. Konverzijski tečajevi koriste se za konverzije iz jedinice eura u jedinice nacionalne valute i obratno. Obratni konverzijski tečajevi izvedeni iz konverzijskih tečajeva ne koriste se.

4. Novčani iznosi koji se konvertiraju iz jedne jedinice nacionalne valute u drugu se prvo konvertiraju u novčani iznos izražen u jedinici eura, a taj se iznos može zaokružiti na najmanje tri decimale, i zatim će se konvertirati u drugu jedinicu nacionalne valute. Ne može se koristiti nikakva alternativna metoda preračunavanja, osim ako ne daje iste rezultate.

Članak 5.

Novčani iznosi koji se moraju platiti ili obračunati u trenutku zaokruživanja nakon konvertiranja u jedinicu eura sukladno članku 4. zaokružuju se naviše ili naniže na najbliži cent. Novčani iznosi koji se moraju platiti ili obračunati, a koji su konvertirani u jedinicu nacionalne valute zaokružuju se naviše ili naniže na najbližu podjedinicu ili, ako takva podjedinica ne postoji, tada na najbližu jedinicu, ili, sukladno nacionalnom pravu ili nacionalnoj praksi, na višekratnik ili razlomak podjedinice ili jedinice nacionalne valute. Ako primjena konverzijski tečajeva daje točno srednji rezultat, iznos se zaokružuje naviše.

Članak 6.

Ova Uredba stupa sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 17. lipnja 1997.

Za Vijeće

Predsjednica

A. JORRITSMA-LEBBINK

31997R1466

2.8.1997. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 209/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1466/97

od 7. srpnja 1997.

o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 103. stavak 5.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 189.c Ugovora [2],

(1) budući da se Pakt o stabilnosti i rastu temelji na cilju zdravih državnih financija, kao sredstva jačanja uvjeta za stabilnost cijena i za snažan održiv rast koji pogoduje stvaranju radnih mjesta;

(2) budući da se Pakt o stabilnosti i rastu sastoji od ove Uredbe, čiji je cilj jačanje nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika, Uredbe Vijeća (EZ) br. 1467/97 [3], čiji je cilj ubrzavanje i pojašnjenje provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita, te od Rezolucije Europskog Vijeća od 17. lipnja 1997. o Paktu o stabilnosti i rastu [4], u kojoj se, u skladu s člankom D Ugovora o Europskoj uniji, donose čvrste političke smjernice za provođenje Pakta o stabilnosti i rastu, na strog i pravovremen način, te posebno za poštovanje srednjoročnih ciljeva stanja proračuna koji bi bili blizu uravnoteženosti ili u višku, na što su se obvezale sve države članice, te za poduzimanje korektivnih proračunskih djelovanja koje one smatraju potrebnima za ispunjavanje ciljeva njihovih programa stabilizacije i konvergencije, kad god raspolažu informacijama koje ukazuju na stvarno ili očekivano značajno odstupanje od srednjoročnog proračunskog cilja;

(3) budući da su u trećoj fazi Ekonomske i monetarne unije (EMU) države članice, u skladu s člankom 104.c Ugovora, obvezne izbjegavati prekomjerne državne deficite; budući da se, na temelju članka 5. Protokola (br. 11) o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske priloženog Ugovoru, članak 104.c stavak 1. ne primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu, osim ako prijeđe u treću fazu; budući da se nastavlja primjena obveze nastojanja izbjegavanja prekomjernog deficita za Ujedinjenu Kraljevinu, na temelju članka 109.e stavka 4.

(4) budući da će poštovanje srednjoročnog cilja stanja proračuna koja su blizu uravnoteženosti ili u višku, omogućiti državama članicama rješavanje uobičajenih cikličkih fluktuacija, uz održavanje državnog deficita do 3 % referentne vrijednosti BDP-a;

(5) budući da je primjereno dopuniti postupak multilateralnog nadzora iz članka 103. stavaka 3. i 4. sustavom ranog upozorenja, prema kojemu će Vijeće upozoriti državu članicu u ranoj fazi na potrebu poduzimanja neophodnog proračunskog korektivnog djelovanja kako bi se spriječila prekomjernost državnog deficita;

[1] SL C 368, 6.12.1996., str. 9.
[2] Mišljenje Europskog parlamenta od 28. studenoga 1996. (SL C 380, 16.12.1996., str. 28.), Zajedničko stajalište Vijeća od 14. travnja 1997. (SL C 146, 30.5.1997., str. 26.) te Odluka Europskog parlamenta od 29. svibnja 1997. (SL C 182, 16.6.1997.).
[3] SL L 209, 2.8.1997., str. 6.
[4] SL C 236, 2.8.1997., str. 1.

(6) budući da bi se postupkom multilateralnog nadzora iz članka 103. stavaka 3. i 4. trebalo nastaviti praćenje cjelokupnog opsega ekonomskih kretanja u svakoj od država članica i u Zajednici, kao i dosljednosti ekonomskih politika s osnovnim ekonomskim smjernicama, navedenima u članku 103. stavku 2; budući da je za praćenje tog kretanja prikladno podnošenje podataka u obliku programa stabilizacije i konvergencije.

(7) budući da postoji potreba za daljnji razvoj korisnog iskustva stečenog tijekom prve dvije faze ekonomske i monetarne unije s programima konvergencije;

(8) budući da su države članice koje usvajaju jedinstvenu valutu, dalje u tekstu „države članice sudionice", ostvarile, u skladu s člankom 109.j, visoki stupanj održive konvergencije, te posebno održivo financijsko stanje države; budući da će biti potrebno održavanje zdravog stanja proračuna u tim državama članicama kako bi se podržala stabilnost cijena i ojačali uvjeti za održiv rast proizvodnje i zaposlenosti; budući da je potrebno da države članice sudionice dostavljaju srednjoročne programe, dalje u tekstu „programi stabilizacije"; budući da je potrebno definirati osnovne sadržaje takvih programa.

(9) budući da će države članice koje ne usvajaju jedinstvenu valutu, dalje u tekstu „države članice nesudionice", morati provoditi politike s ciljem visokog stupnja održive konvergencije; budući da je potrebno da te države članice dostavljaju srednjoročne programe, dalje u tekstu „programi konvergencije"; budući da je potrebno definirati osnovne sadržaje takvih programa konvergencije.

(10) budući da je u svojoj Rezoluciji od 16. lipnja 1997. o uspostavi tečajnog mehanizma u trećoj fazi Ekonomske i monetarne unije Europsko Vijeće dalo čvrste političke smjernice u skladu s kojima se uspostavlja tečajni mehanizam u trećoj fazi EMU-a, dalje u tekstu „ERM2"; budući da će valute država članica nesudionica a koje prihvaćaju ERM2 imati središnji tečaj u odnosu na euro, osiguravajući na taj način referentnu točku za procjenu adekvatnosti njihovih politika; budući da će EMR2 također pomoći u njihovoj zaštiti i zaštiti država članica koje usvajaju euro od neopravdanih pritisaka na deviznim tržištima; budući da će, kako bi se omogućio odgovarajući nadzor u Vijeću, države članice nesudionice, a koje ne prihvaćaju ERM2, također morati dostavljati politike u svojim programima konvergencije usmjerene na stabilnost, na taj način izbjegavajući odstupanja realnog tečaja i prekomjerne fluktuacije nominalnog tečaja.

(11) budući da je trajna konvergencija temeljnih ekonomskih podataka preduvjet za održivu stabilnost tečaja;

(12) budući da je potrebno utvrditi rokove za dostavljanje programa stabilizacije i konvergencije te njihovih ažuriranih verzija;

(13) budući da je u interesu transparentnosti i rasprave informirane javnosti potrebno da države članice objavljuju svoje programe stabilizacije i konvergencije;

(14) budući da bi Vijeće, kada ispituje i prati programe stabilizacije i konvergencije, a posebno njihove srednjoročne proračunske ciljeve ili ciljana kretanja prilagodbe prema navedenim ciljevima, trebalo uzeti u obzir relevantna ciklička i strukturna obilježja gospodarstva svake države članice;

(15) budući da bi, u tom kontekstu, posebnu pažnju trebalo posvetiti značajnim odstupanjima stanja proračuna od proračunskih ciljeva da budu blizu uravnoteženosti ili u višku; budući da je primjereno da Vijeće daje rano upozorenje kako bi spriječilo da državni deficit u državi članici postane prekomjeran; budući da će u slučaju stalnih proračunskih odstupanja biti primjereno da Vijeće ojača svoje preporuke i javno ih objavi; budući da za države članice nesudionice Vijeće može dati preporuke za djelovanje koje je potrebno poduzeti za provedbu programa konvergencije.

(16) budući da program konvergencije i program stabilizacije vode do ispunjavanja uvjeta za ekonomsku konvergenciju, navedenu u članku 104.c,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

ODJELJAK 1.

SVRHA I DEFINICIJE

Članak 1.

Ovom Uredbom se određuju pravila za sadržaj, dostavljanje, ispitivanje i praćenje programa stabilizacije i programa konvergencije, kao dio multilateralnog nadzora od strane Vijeća, kako

bi se u ranoj fazi spriječila pojava prekomjernog državnog deficita, te promicao nadzor i usklađivanje ekonomskih politika.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe, „države članice sudionice" znači one države članice koje usvajaju jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom, a „države članice nesudionice" označava one koje nisu usvojile jedinstvenu valutu.

ODJELJAK 2.

PROGRAMI STABILIZACIJE

Članak 3.

1. Svaka država članica sudionica dostavlja Vijeću i Komisiji informacije potrebne u svrhu multilateralnog nadzora u redovitim vremenskim razdobljima, na temelju članku 103. Ugovora, u obliku programa stabilizacije, koji osigurava neophodnu osnovu za stabilnost cijena i za snažan održivi rast koji pogoduje stvaranju radnih mjesta.

2. Program stabilizacije podnosi sljedeće informacije:

(a) srednjoročni proračunski cilj koji bi bio blizu uravnoteženosti ili u višku, kao i kretanja prilagodbe prema tom cilju za suficit/deficit opće države, te očekivano kretanje omjera duga opće države i BDP-a;

(b) glavne pretpostavke o očekivanim ekonomskim kretanjima i važnim ekonomskim varijablama relevantnim za realizaciju programa stabilizacije, kao što su investicijski rashodi države, rast realnog bruto domaćeg proizvoda (BDP), zaposlenost i inflacija;

(c) opis proračunskih mjera i ostalih mjera ekonomske politike koje se poduzimaju i/ili predlažu za ostvarivanje ciljeva programa, te u slučaju glavnih proračunskih mjera ocjenu njihovih kvantitativnih učinaka na proračun;

(d) analizu načina na koji bi promjene u glavnim ekonomskim pretpostavkama utjecale na stanje proračuna i dug.

3. Informacije o kretanjima postotka suficita/deficita i omjera duga opće države u BDP-u, kao i o glavnim ekonomskim pretpostavkama, navedenima u stavku 2. točkama (a) i (b) dostavljaju se jednom godišnje i odnose se na tekuću i na prethodnu godinu, kao i na barem tri sljedeće godine.

Članak 4.

1. Programi stabilizacije dostavljaju se do 1. ožujka 1999. Nakon toga se ažurirani programi dostavljaju jednom godišnje. Država članica koja usvoji jedinstvenu valutu u kasnijoj fazi dostavlja stabilizacijski program u roku od šest mjeseci nakon odluke Vijeća o njezinom sudjelovanju u sustavu jedinstvene valute.

2. Države članice javno objavljuju svoje programe stabilizacije i ažurirane programe.

Članak 5.

1. Na temelju procjene Komisije i Odbora osnovanog na temelju članka 109.c Ugovora, u okviru multilateralnog nadzora prema članku 103. Vijeće preispituje omogućava li srednjoročni proračunski cilj programa stabilizacije dovoljnu razinu sigurnosti za izbjegavanje prekomjernog deficita, jesu li ekonomske pretpostavke na kojima se temelji program realne i jesu li mjere koje se poduzimaju i/ili predlažu dovoljne za ostvarivanje ciljanog kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju.

Vijeće nadalje razmatra omogućava li sadržaj programa stabilizacije bolje usklađivanje ekonomskih politika te jesu li ekonomske politike dotičnih država članica u skladu s osnovnim smjernicama ekonomske politike.

2. Vijeće provodi razmatranje programa stabilizacije navedenog u stavku 1. najkasnije u roku dva mjeseca od dostavljanja programa. Na preporuku Komisije te nakon savjetovanja s Odborom osnovanim u skladu s člankom 109.c, Vijeće daje mišljenje o programu. Ako Vijeće, u skladu s člankom 103., smatra da je potrebno ojačati ciljeve i sadržaj programa, Vijeće, prema svojem mišljenju, poziva dotičnu državu članicu da prilagodi svoj program.

3. Ažurirane programe stabilizacije razmatra Odbor osnovan u skladu s člankom 109.c na temelju procjene Komisije; ako je potrebno, ažurirane programe također može razmotriti i Vijeće, u skladu s postupkom u stavcima 1. i 2. ovog članka.

Članak 6.

1. Kao dio multilateralnog nadzora u skladu s članom 103. stavkom 3., Vijeće prati provedbu programa stabilizacije na temelju informacija koje dostavljaju države članice sudionice, kao i na temelju procjena Komisije i Odbora osnovanog u skladu s članom 109.c, posebno s ciljem utvrđivanja stvarnih ili očekivanih značajnih odstupanja stanja proračuna od srednjoročnog proračunskog cilja, ili kretanja prilagodbe prema njemu, kao što je određeno programom za državni suficit/deficit.

2. U slučaju da Vijeće utvrdi značajna odstupanja proračunskih pozicija od srednjoročnog proračunskog cilja, ili od kretanja prilagodbe prema njemu, s ciljem davanja ranog upozorenja za sprečavanje pojave prekomjernog deficita, Vijeće, u skladu s članom 103. stavkom 4., upućuje preporuku dotičnoj državi članici za poduzimanje potrebnih mjera za prilagodbu.

3. U slučaju da Vijeće tijekom naknadnog praćenja prosudi da se odstupanje stanja proračuna od srednjoročnog proračunskog cilja, ili od kretanja prilagodbe prema njemu, nastavlja ili da se pogoršava, Vijeće u skladu s članom 103. stavkom 4. daje preporuku dotičnoj državi članici za poduzimanje hitnih korektivnih mjera te može, kao što je propisano tim članom, javno objaviti svoju preporuku.

ODJELJAK 3.

PROGRAMI KONVERGENCIJE

Članak 7.

1. Svaka država članica nesudionica dostavlja Vijeću i Komisiji informacije potrebne u svrhu multilateralnog nadzora u redovitim vremenskim razdobljima u skladu s članom 103., u obliku programa konvergencije, koji osigurava neophodne osnove za stabilnost cijena i za snažan održivi rast koji pogoduje stvaranju radnih mjesta.

2. Program konvergencije podnosi sljedeće informacije, posebno o varijablama koje se odnose na konvergenciju:

(a) srednjoročni proračunski cilj koje bi bilo blizu uravnoteženosti ili u višku, kao i kretanja prilagodbe prema tom cilju za suficit/deficit opće države; očekivano kretanje omjera duga opće države i BDP-a; srednjoročne ciljeve monetarne politike; odnos tih ciljeva i stabilnosti cijena i tečaja;

(b) glavne pretpostavke o očekivanim ekonomskim kretanjima i važnim ekonomskim varijablama koje su relevantne za realizaciju programa konvergencije, kao što su investicijski rashodi države, rast realnog BDP-a, zaposlenost i inflacija;

(c) opis proračunskih mjera i ostalih mjera ekonomske politike koje se poduzimaju i/ili predlažu za postizanje ciljeva programa te, u slučaju glavnih proračunskih mjera, ocjenu njihovih kvantitativnih učinaka na proračun;

(d) analizu načina na koji bi promjene u glavnim ekonomskim pretpostavkama utjecale na stanje proračuna i dug.

3. Informacije o kretanjima postotka suficita/deficita i omjera duga opće države u BDP-u, kao i o glavnim ekonomskim pretpostavkama navedenim u stavku 2. točkama (a) i (b) dostavljaju se jednom godišnje i odnose se na tekuću i na prethodnu godinu, kao i na barem tri sljedeće godine.

Članak 8.

1. Programi konvergencije dostavljaju se do 1. ožujka 1999. Nakon toga se ažurirani programi dostavljaju jednom godišnje.

2. Države članice javno objavljuju svoje programe konvergencije i ažurirane programe.

Članak 9.

1. Na temelju procjene Komisije i Odbora, osnovanog na temelju članka 109.c Ugovora, Vijeće, u okviru multilateralnog nadzora prema članku 103., preispituje omogućava li srednjoročni proračunski cilj iz programa konvergencije dovoljnu razinu sigurnosti za izbjegavanje prekomjernog deficita, jesu li ekonomske pretpostavke na kojima se temelji program realne i jesu li mjere koje se poduzimaju i/ili predlažu dovoljne za ostvarivanje ciljanog kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, te da bi se postigla održiva konvergencija.

Vijeće nadalje razmatra omogućava li sadržaj konvergencijskog programa bolje usklađivanje ekonomskih politika te jesu li ekonomske politike dotičnih država članica u skladu s osnovnim smjernicama ekonomske politike.

2. Vijeće provodi razmatranje programa konvergencije navedenog u stavku 1. najkasnije u roku dva mjeseca od dostavljanja programa. Na preporuku Komisije te nakon savjetovanja s Odborom osnovanim u skladu s članom 109.c, Vijeće daje

mišljenje o programu. Ako Vijeće, u skladu s člankom 103., smatra da je potrebno ojačati ciljeve i sadržaj programa, Vijeće prema svojem mišljenju poziva dotičnu državu članicu da prilagodi svoj program.

3. Ažurirane programe konvergencije razmatra Odbor, osnovan u skladu s člankom 109.c, na temelju procjene Komisije; ako je potrebno, ažurirane programe također može razmotriti i Vijeće u skladu s postupkom navedenim u stavcima 1. i 2. ovog članka.

Članak 10.

1. Kao dio multilateralnog nadzora u skladu s člankom 103. stavkom 3., Vijeće prati provedbu programa konvergencije na temelju informacija koje dostavljaju države članice nesudionice u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a) ove Uredbe, kao i na temelju procjena Komisije i Odbora osnovanog u skladu s člankom 109.c Ugovora, posebno s ciljem utvrđivanja stvarnih ili očekivanih značajnih odstupanja stanja proračuna od srednjoročnog proračunskog cilja, ili kretanja prilagodbe prema njemu, kao što je određeno programom za državni suficit/deficit.

Dodatno, Vijeće prati ekonomske politike država članica nesudionica s obzirom na ciljeve programa konvergencije, s ciljem osiguravanja usmjerenosti njihovih politika na stabilnost, te stoga i na izbjegavanje odstupanja realnog tečaja i pretjeranih fluktuacija nominalnog tečaja.

2. U slučaju da Vijeće utvrdi značajna odstupanja proračunskih pozicija od srednjoročnog proračunskog cilja, ili kretanja prilagodbe prema njemu, s ciljem davanja ranog upozorenja za sprečavanje pojave prekomjernog deficita, upućuje, u skladu s člankom 103. stavkom 4., preporuku dotičnoj državi članici za poduzimanje potrebnih mjera za prilagodbu.

3. U slučaju da Vijeće tijekom naknadnog praćenja prosudi da se odstupanje stanja proračuna od srednjoročnog proračunskog cilja, ili kretanja prilagodbe prema njemu, nastavlja ili da se pogoršava, Vijeće u skladu s člankom 103. stavkom 4. izdaje preporuku dotičnoj državi članici za poduzimanje hitnih korektivnih mjera, te može, kao što je propisano tim člankom, objaviti svoju preporuku.

ODJELJAK 4.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 11.

U sklopu multilateralnog nadzora opisanog u ovoj Uredbi, Vijeće obavlja sveobuhvatnu procjenu opisanu u članku 103. stavku 3.

Članak 12.

U skladu s člankom 103. stavkom 4. drugim podstavkom predsjednik Vijeća i Komisija uključuju u svoje izvješće Europskom parlamentu rezultate multilateralnog nadzora provedenog na temelju ove Uredbe.

Članak 13.

Ova Uredba stupa na snagu 1. srpnja 1998.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. srpnja 1997.

Za Vijeće
Predsjednik
J.-C. JUNCKER

31997R1467

L 209/6 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 2.8.1997.

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1467/97

od 7. srpnja 1997.

o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno drugi podstavak njegovog članka 104.c stavka 14.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog monetarnog instituta,

(1) budući da je neophodno ubrzati i pojasniti postupak u slučaju prekomjernog deficita utvrđen u članku 104.c Ugovora da bi se spriječili prekomjerni deficiti opće države te, ako se dogode, potrebno ih je što prije ispraviti; budući da odredbe ove Uredbe, koje služe navedenoj svrsi, a donesene su u drugom podstavku članka 104.c stavka 14., zajedno s odredbama Protokola (br. 5) Ugovora čine novi integrirani skup pravila primjene članka 104.c;

(2) budući da se Pakt o stabilnosti i rastu temelji na cilju zdravih državnih financija, kao sredstvu jačanja uvjeta za stabilnost cijena i snažan održivi rast koji dovodi do otvaranja novih radnih mjesta;

(3) budući da se Pakt o stabilnosti i razvoju sastoji od ove Uredbe, Uredbe Vijeća (EZ) br. 1466/97 [3], čiji je cilj jačanje nadzora stanja proračuna i nadzor i koordinacija ekonomskih politika, i Rezolucije Europskog vijeća od 17. lipnja 1997. o Paktu o stabilnosti i rastu [4], koja, u skladu s člankom D Ugovora o Europskoj uniji, daje čvrste političke smjernice da bi se ispravno i pravovremeno provodio Pakt o stabilnosti i rastu, a naročito da bi se pridržavalo srednjoročnog cilja uravnoteženja stanja proračuna ili ostvarivanja viška, što je obveza svih država članica, i da bi se poduzimale korektivne proračunske mjere koje one smatraju neophodnim u svrhu ispunjavanja ciljeva njihovih programa stabilnosti i konvergencije, kad god države članice raspolažu informacijama koje upućuju na postojanje ili očekivani nastanak znatnog odstupanja od srednjoročnog proračunskog cilja;

(4) budući da u trećoj fazi Ekonomske i monetarne unije (EMU) države članice u skladu s člankom 104.c Ugovora imaju jasnu obvezu, koja proizlazi iz Ugovora, izbjegavati prekomjerne deficite; budući da se prema članku 5. Protokola (br. 11) Ugovora stavci 1., 9. i 11. članka 104.c ne primjenjuju na Ujedinjenu Kraljevinu, osim ako Ujedinjena Kraljevina ne prijeđe u treću fazu; budući da se obveza nastojanja izbjegavanja prekomjernog deficita, koja proizlazi iz članka 109.e stavka 4., nastavlja primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu;

(5) budući da je Danska, pozivajući se na stavak 1. Protokola (br. 12) Ugovora, a u kontekstu odluke iz Edinburgha od 12. prosinca 1992., obavijestila da neće sudjelovati u trećoj fazi; budući da se, prema tome, u skladu sa stavkom 2. dotičnog Protokola, stavci 9. i 11. članka 104.c ne primjenjuju na Dansku;

(6) budući da u trećoj fazi EMU-a države članice ostaju odgovorne za svoje državne proračunske politike, podložno odredbama Ugovora; budući da će države članice poduzeti neophodne mjere da bi svoje obveze ispunile u skladu s odredbama Ugovora;

(7) budući da obveza pridržavanja srednjoročnog cilja uravnoteženja stanja proračuna ili ostvarivanja viška koju su preuzele sve države članice omogućuje nastanak odgovarajućih uvjeta za stabilnost cijena i održivi rast koji dovodi do otvaranja novih radnih mjesta u svim državama članicama, te da će im omogućiti da se bave uobičajenim cikličkim kolebanjima i u isto vrijeme održavaju državni deficit u okviru 3 % referentne vrijednosti BDP-a;

[1] SL C 368, 6.12.1996., str. 12.
[2] SL C 380, 16.12.1996., str. 29.
[3] SL L 209, 2.8.1997., str. 1.
[4] SL C 236, 2.8.1997., str. 1.

(8) budući da je za pravilno djelovanje EMU-a potrebno da se konvergencija gospodarskih i proračunskih izvedbi država članica koje su usvojile jedinstvenu valutu, dalje u tekstu „države članice sudionice", pokaže stabilnom i trajnom; budući da je proračunska disciplina neophodna u trećoj fazi EMU-a da bi se očuvala stabilnost cijena;

(9) budući da se, u skladu s člankom 109.k stavkom 3., članci 104.c stavci 9. i 11. primjenjuju samo na države članice sudionice;

(10) budući da je potrebno utvrditi koncept iznimnog i privremenog prekoračenja referentne vrijednosti iz članka 104.c stavka 2. točke (a); budući da bi, između ostalog, Vijeće u tom smislu trebalo uzeti u obzir višegodišnje proračunske prognoze Komisije;

(11) budući da izvješće Komisije u skladu s člankom 104.c stavkom 3. također treba uzeti u obzir premašuje li državni deficit rashode za državna ulaganja, kao i sve ostale bitne čimbenike, uključujući srednjoročno stanje gospodarstva i proračuna države članice;

(12) budući da postoji potreba utvrđivanja rokova provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita da bi se osigurala brza i učinkovita primjena; budući da je u tom smislu neophodno uzeti u obzir činjenicu da se financijska godina u Ujedinjenoj Kraljevini ne podudara s kalendarskom godinom;

(13) budući da je potrebno odrediti način izricanja sankcija iz članka 104.c da bi se osigurala djelotvorna provedba postupka u slučaju prekomjernog deficita;

(14) budući da bi pojačan nadzor prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 1466/97, zajedno s praćenjem stanja proračuna koje provodi Komisija u skladu sa stavkom 2. članka 104.c, trebao omogućiti djelotvornu i brzu provedbu postupka u slučaju prekomjernog deficita;

(15) budući da se u svjetlu gore navedenog, u slučaju kada država članica sudionica propusti provesti djelotvorne mjere za ispravljanje prekomjernog deficita, ukupno maksimalno razdoblje od deset mjeseci od datuma izvješćivanja o iznosima koji upućuju na postojanje prekomjernog deficita pa do donošenja odluke o izricanju sankcija, ako je potrebno, čini izvedivim i primjerenim za izvršenje pritiska na državu članicu sudionicu da poduzme takve mjere; u tom bi slučaju, te ako je postupak pokrenut u ožujku, došlo do izricanja sankcija u kalendarskoj godini u kojoj je postupak započet;

(16) budući da je dotična država članica trebala biti pripravna na preporuku Vijeća da se ispravi prekomjerni deficit ili na naknadne korake u postupku u slučaju prekomjernog deficita, koja bi time bila na vrijeme upozorena; budući da bi ozbiljnost prekomjernog deficita u trećoj fazi trebala upozoriti sve uključene strane na hitno djelovanje;

(17) budući da je primjereno staviti u mirovanje postupak u slučaju prekomjernog deficita ako dotična država članica poduzme odgovarajuće djelovanje kao odgovor na preporuku u skladu s člankom 104.c stavkom 7., odnosno na obavijest u skladu s člankom 104.c stavkom 9., s ciljem poticanja države članice da djeluje na odgovarajući način; budući da vremensko razdoblje tijekom kojeg bi postupak bio u mirovanju ne bi trebalo uključiti u razdoblje od najviše deset mjeseci između datuma izvješća koje upućuje na postojanje prekomjernog deficita i izricanja sankcija; budući da je uputno odmah nastaviti s postupkom ako predviđena djelovanja nisu provedena, ili ako su se izvršena djelovanja pokazala nedostatnim;

(18) budući da bi s ciljem omogućavanja da postupak u slučaju prekomjernog deficita ima dovoljno jak odvraćajući učinak, a u slučajevima kad Vijeće odluči izreći sankciju, od dotične države članice sudionice trebalo zahtijevati beskamatni depozit odgovarajućeg iznosa;

(19) budući da definicija sankcija u propisanom rasponu pospješuje pravnu sigurnost; budući da je uputno vezati iznos depozita uz BDP dotične države članice sudionice;

(20) budući da je, u slučajevima kad nametanje beskamatnog depozita dotičnu državu članicu sudionicu u dogledno vrijeme ne potakne na ispravljanje prekomjernog deficita, uputno postrožiti sankcije; budući da je u tom slučaju uputno depozit preoblikovati u novčanu kaznu;

(21) budući da je primjereno djelovanje dotične države članice sudionice s ciljem ispravljanja svog prekomjernog deficita prvi korak prema stavljanju sankcija izvan snage; budući da bi znatni napredak u ispravljanju prekomjernog deficita trebao omogućiti ukidanje sankcija u skladu sa stavkom 12. članka 104.c; budući da bi do stavljanja

svih preostalih sankcija izvan snage trebalo doći nakon što je prekomjerni deficit u potpunosti ispravljen;

(22) budući da Uredba Vijeća (EZ) br. 3605/93 od 22. studenoga 1993. o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice [1] sadrži detaljna pravila izvješćivanja o proračunskim podacima država članica;

(23) budući da se, u skladu s člankom 109.f stavkom 8., u kojem Ugovor predviđa savjetodavnu ulogu Europske središnje banke (ESB), upućivanje na ESB tumači kao upućivanje na Europski monetarni institut prije osnivanja ESB-a,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

ODJELJAK 1.

DEFINICIJE I OCJENE

Članak 1.

1. Ova Uredba utvrđuje odredbe o ubrzavanju i pojašnjenju postupka u slučaju prekomjernog deficita, imajući za cilj spriječiti prekomjerne deficite opće države i što prije ih ispraviti ako se oni pojave.

2. Za potrebe ove Uredbe „države članice sudionice" znači države članice koje usvajaju jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom, a „države članice nesudionice" znači one koje nisu usvojile jedinstvenu valutu.

Članak 2.

1. U skladu s drugom alinejom članka 104.c stavka 2. točke (a), prekoračenje državnog deficita iznad referentne vrijednosti smatra se iznimnim i privremenim, ako proizlazi iz neuobičajenog događaja koji je izvan kontrole dotične države članice i ima glavni učinak na financijski položaj opće države, ili kad proizlazi iz snažnog gospodarskog pada.

Osim toga, prekoračenje iznad referentne vrijednosti smatra se privremenim ako proračunske prognoze Komisije upućuju na to da će deficit pasti ispod referentne vrijednosti nakon prestanka neuobičajenog događaja, odnosno snažnog gospodarskog pada.

2. Pri izradi izvješća iz članka 104.c stavka 3., prekoračenje iznad referentne vrijednosti, koje je rezultat snažnog gospodarskog pada, Komisija u pravilu smatra iznimnim samo ako godišnji pad realnog BDP-a iznosi najmanje 2 %.

3. U skladu s člankom 104.c stavkom 6., pri odlučivanju o tome postoji li prekomjerni deficit Vijeće u sveukupnoj ocjeni uzima u obzir napomene države članice koje pokazuju da je godišnji pad realnog BDP-a manji od 2 % ipak izniman u svjetlu daljnjih dokaza, posebno dokaza o iznenadnosti pada gospodarstva, odnosno kumulativnom gubitku proizvodnje u odnosu na prošle trendove.

ODJELJAK 2.

UBRZAVANJE POSTUPKA U VEZI S PREKOMJERNIM DEFICITOM

Članak 3.

1. U roku od dva tjedna od dana kad je Komisija donijela izvješće u skladu s člankom 104.c stavkom 3., Gospodarski i financijski odbor dat će mišljenje u skladu s člankom 104.c stavkom 4.

2. Uzimajući u potpunosti u obzir mišljenje iz stavka 1., Komisija Vijeću upućuje mišljenje i preporuku u skladu člankom 104.c stavcima 5. i 6. ako smatra da postoji prekomjerni deficit.

3. Vijeće odlučuje o postojanju prekomjernog deficita u skladu s člankom 104.c stavkom 6., u roku od tri mjeseca od datuma izvješćivanja utvrđenih u članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 3605/93. Ako u skladu s člankom 104.c stavkom 6. utvrdi da prekomjerni deficit postoji, Vijeće istodobno daje preporuku dotičnoj državi članici u skladu s člankom 104.c stavkom 7.

4. Preporuka Vijeća, dana u skladu s člankom 104.c stavkom 7., utvrđuje rok od najviše četiri mjeseca za učinkovito djelovanje koje treba poduzeti dotična država članica. Preporuka Vijeća također nalaže rok za ispravljanje prekomjernog deficita, koje bi se trebalo dovršiti u godini koja slijedi utvrđivanje prekomjernog deficita, osim u slučaju posebnih okolnosti.

Članak 4.

1. Ako se utvrdi da nije poduzeto učinkovito djelovanje u skladu s člankom 104.c stavkom 8., sve odluke Vijeća o

[1] SL L 332, 31.12.1993., str. 7.

objavi svojih preporuka donose se neposredno nakon isteka roka utvrđenog u skladu s člankom 3. stavkom 4. ove Uredbe.

2. Pri razmatranju je li došlo do učinkovitog djelovanja kao odgovor na preporuke u skladu s člankom 104.c stavkom 7., Vijeće svoju odluku temelji na javno priopćenim odlukama vlade dotične države članice.

Članak 5.

Sve odluke Vijeća o davanju obavijesti dotičnoj državi članici sudionici, kojom joj se nalaže poduzimanje mjera za smanjenje deficita u skladu s člankom 104.c stavkom 9., donose se u roku od mjesec dana od odluke kojom Vijeće utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje u skladu s člankom 104.c stavkom 8.

Članak 6.

Ako su ispunjeni uvjeti za primjenu članka 104.c stavka 11., Vijeće izriče sankcije u skladu s člankom 104.c stavkom 11. Svaka takva odluka donosi se najkasnije dva mjeseca od odluke Vijeća o davanju obavijesti dotičnoj državi članici sudionici kojom joj se nalaže poduzimanje mjera u skladu s člankom 104.c stavkom 9.

Članak 7.

Ako država članica sudionica ne uspije djelovati u skladu s uzastopnim odlukama Vijeća u skladu s člankom 104.c stavcima 7. i 9., odluka Vijeća o izricanju sankcija, u skladu sa stavkom 11. članka 104.c, donosi se u roku od deset mjeseci od datuma izvješćivanja u skladu s Uredbom (EZ) br. 3605/93, kao što je navedeno u članku 3. stavku 3. ove Uredbe. Ubrzani se postupak koristi u slučaju namjerno planiranog deficita za koji Vijeće utvrdi da je prekomjeran.

Članak 8.

Sve odluke Vijeća o pooštrenju sankcija u skladu s člankom 104.c stavkom 11., osim pretvaranja depozita u novčane kazne prema članku 14. ove Uredbe, donose se najkasnije u roku od dva mjeseca od datuma izvješćivanja u skladu s Uredbom (EZ) br. 3605/93. Sve odluke Vijeća o stavljanju izvan snage nekih odnosno svih svojih odluka u skladu s člankom 104.c stavkom 12. donose se što je prije moguće, a najkasnije dva mjeseca nakon datuma izvješćivanja prema Uredbi (EZ) br. 3605/93.

ODJELJAK 3.

MIROVANJE I PRAĆENJE

Članak 9.

1. Postupak u vezi s prekomjernim deficitom u mirovanju je:

— ako dotična država članica postupa u skladu s preporukama danim u skladu s člankom 104.c stavkom 7.,

— ako dotična država članica postupa u skladu s obavijestima danim u skladu s člankom 104.c stavkom 9.

2. Razdoblje tijekom kojeg je postupak u mirovanju ne uračunava se niti u razdoblje od deset mjeseci iz članka 7., kao ni u razdoblje od dva mjeseca iz članka 6. ove Uredbe.

Članak 10.

1. Komisija i Vijeće prate provedbu djelovanja:

— koje je poduzela dotična država članica kao odgovor na preporuke dane u skladu s člankom 104.c stavkom 7.,

— koje je poduzela dotična država članica kao odgovor na obavijesti dane u skladu s člankom 104.c stavkom 9.

2. Ako se postupci države članice sudionice ne provode, odnosno pokazuju se, prema mišljenju Vijeća, nedostatnim, Vijeće odmah donosi odluku u skladu s člankom 104.c stavkom 9., odnosno člankom 104.c stavkom 11.

3. Ako stvarni podaci u skladu s Uredbom (EZ) br. 3605/93 ukazuju na to da država članica sudionica nije ispravila prekomjerni deficit unutar vremenskih okvira utvrđenih bilo preporukama danim u skladu s člankom 104.c stavkom 7., bilo obavijestima danim u skladu s člankom 104.c stavkom 9., Vijeće odmah donosi odluku u skladu s člankom 104.c stavkom 9., odnosno člankom 104.c stavkom 11.

ODJELJAK 4.

SANKCIJE

Članak 11.

U slučaju kad Vijeće odluči primijeniti sankcije na državu članicu sudionicu u skladu s člankom 104.c stavkom 11., u pravilu se zahtijeva beskamatni depozit. Vijeće može donijeti

odluku o zamjeni depozita mjerama predviđenim u prvoj i drugoj alineji članka 104.c stavka 11.

Članak 12.

1. Ako prekomjerni deficit proizlazi iz nepridržavanja kriterija dozvoljenog državnog deficita iz članka 104.c stavka 2. točke (a), iznos prvog depozita sadrži fiksni dio koji iznosi 0,2 % BDP-a te varijabilni dio koji iznosi jednu desetinu razlike između deficita kao postotka BDP-a u prethodnoj godini i referentne vrijednosti od 3 % BDP-a.

2. Svake sljedeće godine, dok se odluka o postojanju prekomjernog deficita ne stavi izvan snage, Vijeće ocjenjuje je li dotična država članica sudionica poduzela učinkovito djelovanje kao odgovor na obavijest Vijeća u skladu s člankom 104.c stavkom 9. U ovoj godišnjoj ocjeni Vijeće donosi odluku, u skladu s člankom 104.c stavkom 11. te ne dovodeći u pitanje članak 13. ove Uredbe, o pooštrenju sankcija, osim ako je dotična država članica sudionica postupala u skladu s obavijesti Vijeća. Ako se donese odluka o uvođenju dodatnog depozita, taj depozit iznosi jednu desetinu razlike između deficita kao postotka BDP-a u prethodnoj godini i referentne vrijednosti od 3 % BDP-a.

3. Pojedinačni depozit iz stavaka 1. i 2. ne prelazi gornju granicu od 0,5 % BDP-a.

Članak 13.

U pravilu Vijeće pretvara depozit u novčanu kaznu u skladu s člankom 104.c stavkom 11. ako prema mišljenju Vijeća dvije godine nakon odluke kojom se od dotične države članice sudionice zahtijeva depozit nije ispravljen prekomjerni deficit.

Članak 14.

U skladu s člankom 104.c stavkom 12., Vijeće stavlja izvan snage sankcije iz prve i druge alineje članka 104.c stavka 11., ovisno o značaju napretka koji je dotična država članica sudionica postigla pri ispravljanju prekomjernog deficita.

Članak 15.

U skladu s člankom 104.c stavkom 12., Vijeće stavlja izvan snage sve preostale sankcije ako je stavljena izvan snage odluka o postojanju prekomjernog deficita. Novčane kazne, uvedene u skladu s člankom 13. ove Uredbe, ne nadoknađuju se dotičnoj državi članici sudionici.

Članak 16.

Depoziti iz članaka 11. i 12. ove Uredbe predaju se Komisiji. Kamate na depozite i novčane kazne iz članka 13. ove Uredbe čine ostale prihode iz članka 201. Ugovora te se raspoređuju među državama članicama sudionicama bez prekomjernog deficita, kako je utvrđeno u skladu s člankom 104.c stavkom 6., a razmjerno njihovom udjelu u ukupnom BNP-u država članica koje ispunjavaju uvjet dozvoljenog deficita.

ODJELJAK 5.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

Za potrebe ove Uredbe, te sve dok Ujedinjena Kraljevina ima financijsku godinu koja nije istovjetna kalendarskoj godini, odredbe odjeljaka 2., 3. i 4. ove Uredbe primjenjuju se na Ujedinjenu Kraljevinu u skladu s Prilogom.

Članak 18.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1999.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. srpnja 1997.

Za Vijeće

Predsjednik

J.-C. JUNCKER

PRILOG

ROKOVI KOJI SE PRIMJENJUJU NA UJEDINJENU KRALJEVINU

1. Da bi se osigurao jednak tretman za sve države članice, Vijeće pri donošenju odluka iz odjeljaka 2., 3. i 4. ove Uredbe uzima u obzir različitu financijsku godinu Ujedinjene Kraljevine, s obzirom na donošenje odluka u vezi s Ujedinjenom Kraljevinom u trenutku njene financijske godine koji je sličan onome u kojem su odluke donesene ili će biti donesene u slučaju ostalih država članica.

2. Odredbe navedene u stupcu I. zamjenjuju se odredbama navedenim u stupcu II.

Stupac I.	Stupac II.
„tri mjeseca od datuma izvješćivanja utvrđenih člankom 4. stavcima 2. i 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 3605/93” (članak 3. stavak 3.)	„pet mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je deficit nastao”
„godina koja slijedi njegovo utvrđivanje” (članak 3. stavak 4.)	„financijska godina koja slijedi njegovo utvrđivanje”
„deset mjeseci od datuma izvješćivanja prema Uredbi Vijeća (EZ) br. 3605/93, kako je navedeno u članku 3. stavku 3. ove Uredbe” (članak 7.)	„dvanaest mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je deficit nastao”
„prethodna godina” (članak 12. stavak 1.)	„prethodna financijska godina”

31998R0974

11.5.1998. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 139/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 974/98

od 3. svibnja 1998.

o uvođenju eura

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno treću rečenicu njegovog članka 109.1 stavka 4.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog monetarnog instituta [2],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [3],

(1) budući da se ovom Uredbom uređuju odredbe monetarnog prava država članica koje su usvojile euro; budući da su odredbe o neprekidnosti ugovora, o zamjeni upućivanja na ECU u upućivanja na euro u pravnim instrumentima i zaokruživanju već utvrđene u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1103/97 od 17. lipnja 1997. o određenim odredbama koje se odnose na uvođenje eura [4]; budući da uvođenje eura utječe na svakodnevne poslove cjelokupnog stanovništva u državama članicama sudionicama; budući da bi trebalo preispitati i druge mjere osim mjera ove Uredbe i Uredbe (EZ) br. 1103/97 kako bi se osigurao uravnotežen prelazak, posebno za potrošače;

(2) budući da je na sastanku Europskoga vijeća u Madridu 15. i 16. prosinca 1995. donesena odluka da je pojam „ECU", koji se koristi u Ugovoru za označivanje europske valutne jedinice, generički pojam; budući da su vlade 15 država članica postigle zajednički sporazum da ta odluka predstavlja sporazumno i konačno tumačenje odgovarajućih odredbi Ugovora; budući da je „euro" naziv dodijeljen europskoj valuti; budući da je euro kao valuta država članica sudionica podijeljen na sto podjedinica pod nazivom „cent"; budući da određivanje naziva „cent" ne sprječava korištenje inačica toga pojma u svakodnevnoj upotrebi u državama članicama; budući da Europsko vijeće i nadalje smatra da naziv jedinstvene valute mora biti jednak u svim službenim jezicima Europske unije, uzimajući u obzir postojanje različitih pisama;

(3) budući da Vijeće u skladu s člankom 109.1 stavkom 4. trećom rečenicom Ugovora pored donošenja konverzijskih tečajeva poduzima mjere potrebne za brzo uvođenje eura;

(4) budući da, kad god neka država članica, na temelju članka 109.k stavka 2. Ugovora, postane država članica sudionica, Vijeće u skladu s člankom 109.l stavkom 5. Ugovora poduzima druge mjere potrebne za brzo uvođenje eura kao jedinstvene valute u toj državi članici;

(5) budući da Vijeće na prvi dan treće faze na temelju članka 109.l stavka 4. prve rečenice Ugovora utvrđuje konverzijske tečajeve, prema kojima se valute država članica sudionica neopozivo utvrđuju te se po tom neopozivo utvrđenom tečaju te valute zamjenjuju eurom;

(6) budući da je radi odsutnosti tečajnog rizika, bilo između jedinice eura i jedinica nacionalnih valuta, ili između pojedinih jedinica nacionalnih valuta odgovarajuće zakonske odredbe potrebno tumačiti na odgovarajući način;

(7) budući da je pod pojmom „ugovor", koji se koristi za određivanje pravnih instrumenata, potrebno obuhvatiti sve vrste ugovora, bez obzira na način kako su bili sklopljeni;

(8) budući da je zbog pripreme neometanog prelaska na euro potrebno prijelazno razdoblje između zamjene valute država članica sudionica eurom i uvođenja euronovčanica i eurokovanica; budući da će se tijekom tog

[1] SL C 369, 7.12.1996., str. 10.
[2] SL C 205, 5.7.1997., str. 18.
[3] SL C 380, 16.12.1996., str. 50.
[4] SL L 162, 19.6.1997., str. 1.

razdoblja jedinice nacionalnih valuta odrediti kao podjedinice eura; budući da se time uspostavlja zakonska ekvivalentnost između jedinice eura i jedinica nacionalnih valuta;

(9) budući da će euro u skladu s člankom 109.g Ugovora i s Uredbom (EZ) br. 1103/97 od 1. siječnja 1999. zamijeniti ECU kao obračunsku jedinicu institucija Europskih zajednica; budući da bi euro također trebao biti obračunska jedinica Europske središnje banke (ESB) i središnjih banaka država članica sudionica; budući da će u skladu s madridskim zaključcima, Europski sustav središnjih banaka (ESSB) provoditi operacije monetarne politike u jedinicama eura; budući da to ne sprječava nacionalne središnje banke da za vrijeme prijelaznog razdoblja vode račune u jedinicama svojih nacionalnih valuta, posebno za svoje osoblje i javnu upravu;

(10) budući da svaka država članica sudionica može dopustiti potpunu upotrebu jedinice eura na svom području za vrijeme prijelaznog razdoblja;

(11) budući da se za vrijeme prijelaznog razdoblja ugovori, nacionalni zakoni i ostali pravni instrumenti mogu valjano sastavljati u jedinici eura ili jedinici nacionalne valute; budući da tijekom tog razdoblja u svim pravnim instrumentima niti jedna odredba ove Uredbe ne bi trebala utjecati na valjanost bilo kojeg pozivanja na jedinicu nacionalne valute;

(12) budući da, ako nije drukčije ugovoreno, gospodarski subjekti moraju poštovati valutu pravnog instrumenta pri provođenju svih odredbi koje se moraju izvršiti na temelju tog instrumenta;

(13) budući da su jedinica eura i jedinice nacionalnih valuta jedinice iste valute; budući da bi trebalo osigurati da se unutar država članica sudionica plaćanja odobrenjem računa mogu izvršavati bilo u jedinici eura ili jedinici važeće nacionalne valute; budući da bi odredbe o plaćanjima putem odobrenja računa trebalo primjenjivati i na prekogranična plaćanja koja su nominirana u jedinici eura ili u jedinici nacionalne valute računa vjerovnika; budući da je potrebno osigurati nesmetano funkcioniranje platnih sustava utvrđivanjem odredbi kojima se uređuje odobrenje računa putem instrumenata plaćanja, odobrenih putem tih sustava; budući da odredbe o plaćanju putem odobrenja računa ne znače da su financijski posrednici obvezni učiniti dostupnim druge mogućnosti plaćanja ili proizvode nominirane u nekoj drugoj određenoj jedinici eura; budući da odredbe o plaćanju putem odobrenja računa ne zabranjuju financijskim posrednicima usklađivanje uvođenja mogućnosti plaćanja nominiranih u jedinici eura, koje se za vrijeme prijelaznog razdoblja oslanja na zajedničku tehničku infrastrukturu;

(14) budući da će u skladu sa zaključcima usvojenim na sastanku Europskog vijeća u Madridu države članice sudionice od 1. siječnja 1999. izdati novi utrživi javni dug u jedinici eura; budući da je poželjno dopustiti izdavateljima duga da renominiraju nepodmireni dug u jedinicu eura; budući da bi odredbe o renominiranju trebale biti takve da se mogu primijeniti u područjima trećih zemalja; budući da bi se izdavateljima trebalo omogućiti renominiranje nepodmirenog duga, ako je dug nominiran u jedinici nacionalne valute države članice koja je renominirala dio ili cijeli nepodmireni dug njezine opće države; budući da se te odredbe ne odnose na uvođenje dodatnih mjera za izmjenu uvjeta nepodmirenog duga, kojima bi se, između ostalog, mijenjao nominalni iznos nepodmirenog duga, koja se pitanja uređuju mjerodavnim nacionalnim pravom; budući da je poželjno da se dopusti državama članicama poduzimanje odgovarajućih mjera za promjenu obračunske jedinice operativnih postupaka organiziranih tržišta;

(15) budući da je možda potrebno dodatno djelovanje na razini Zajednice za pojašnjenje učinka uvođenja eura na primjenu postojećih odredbi prava Zajednice, posebno u vezi s netiranjem, prebijanjem i tehnikama sa sličnim učinkom;

(16) budući da svaka obveza korištenja jedinice eura može biti uvedena samo na temelju zakonodavstva Zajednice; budući da države članice sudionice mogu dopustiti korištenje jedinice eura u transakcijama s javnim sektorom; budući da se u skladu s referentnim scenarijem, o kojem je odlučilo Europsko vijeće na sastanku održanom u Madridu, u zakonodavstvu Zajednice koje utvrđuje vremenski okvir za opću primjenu jedinice eura može ostaviti određena sloboda pojedinim državama članicama;

(17) budući da, u skladu s člankom 105.a Ugovora, Vijeće može donijeti mjere usklađivanja apoena i tehničkih specifikacija svih kovanica;

(18) budući da je u odnosu na novčanice i kovanice potrebna odgovarajuća zaštita od krivotvorenja;

(19) budući da novčanice i kovanice nominirane u jedinicama nacionalnih valuta gube svoj status zakonskog sredstva plaćanja najkasnije šest mjeseci po isteku prijelaznog razdoblja; budući da ograničenja plaćanja novčanicama i kovanicama, koje su države članice uspostavile radi javnog interesa nisu nespojive sa statusom zakonskog sredstva plaćanja euronovčanica i eurokovanica, pod uvjetom da su na raspolaganju i druga zakonita sredstva za namiru monetarnih dugova;

(20) budući da će se počevši od završetka prijelaznog razdoblja pozivanja na pravne instrumente koji postoje na kraju prijelaznog razdoblja smatrati pozivanjima na jedinicu eura prema odgovarajućim konverzijskim tečajevima; budući da stoga nije potrebno materijalno renominirati postojeće pravne instrumente da bi se postigao taj rezultat; budući da se pravila zaokruživanja određena u Uredbi (EZ) br. 1103/97 primjenjuju na konverzije koje će se obavljati na kraju prijelaznog razdoblja ili nakon prijelaznog razdoblja; budući da je zbog jasnoće možda poželjno da se materijalno renominiranje provede čim to bude prikladno;

(21) budući da stavak 2. Protokola 11. o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske određuje da, između ostalog, stavak 5. tog Protokola proizvodi učinke ako Ujedinjena Kraljevina obavijesti Vijeće da nema namjeru prijeći u treću fazu; budući da je Ujedinjena Kraljevina 30. listopada 1997. obavijestila Vijeće da nema namjeru prijeći u treću fazu; budući da stavak 5. određuje da se, između ostalog, članak 109.l stavak 4. Ugovora ne primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu;

(22) budući da je Danska, pozivajući se na stavak 1. Protokola 12. o nekim odredbama koje se odnose na Dansku, dostavila obavijest u smislu Edinburške odluke od 12. prosinca 1992. da neće sudjelovati u trećoj fazi; budući da se iz tog razloga u skladu sa stavkom 2. navedenog Protokola svi članci i propisi Ugovora i Statuta ESSB-a u vezi s odstupanjem primjenjuju na Dansku;

(23) budući da će se jedinstvena valuta u skladu s člankom 109.1 stavkom 4. Ugovora uvesti samo u državama članicama na koje se ne primjenjuju odstupanja;

(24) budući da se stoga ova Uredba primjenjuje na temelju članka 189. Ugovora, sukladno Protokolima 11. i 12. i članku 109.k stavku 1.,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

DIO I.

DEFINICIJE

Članak 1.

Za potrebe ove Uredbe:

— „države članice sudionice" znači Belgija, Njemačka, Španjolska, Francuska, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Austrija, Portugal i Finska,

— „pravni instrumenti" znači zakonske odredbe, upravni akti, sudske odluke, ugovori, unilateralni pravni akti, instrumenti plaćanja osim novčanica i kovanica i ostali instrumenti s pravnim učinkom,

— „konverzijski tečaj" znači neopozivo utvrđeni konverzijski tečaj koji je Vijeće utvrdilo za valutu svake države članice sudionice u skladu s prvom rečenicom članka 109.l stavka 4. Ugovora,

— „jedinica eura" znači jedinica valute kao što je navedeno u članku 2. drugoj rečenici,

— „jedinice nacionalnih valuta" znači jedinice valuta država članica sudionica, kako su te jedinice utvrđene dan prije početka treće faze ekonomske i monetarne unije,

— „prijelazno razdoblje" znači razdoblje koje počinje 1. siječnja 1999. i završava 31. prosinca 2001.,

— „renominirati" znači promijeniti jedinicu u kojoj je iskazan iznos nepodmirenog duga iz jedinice nacionalne valute u jedinicu eura, kako je određeno u članku 2., pri čemu renominiranje nema učinak na promjene ostalih uvjeta duga, a na koje se primjenjuje važeće nacionalno pravo.

DIO II.

ZAMJENA VALUTA DRŽAVA ČLANICA SUDIONICA EUROM

Članak 2.

Od 1. siječnja 1999. valuta država članica sudionica jest euro. Jedinica valute jest jedan euro. Jedan euro dijeli se na sto centa.

Članak 3.

Valuta svake države članice sudionice zamjenjuje se eurom po konverzijskom tečaju.

Članak 4.

Euro je obračunska jedinica Europske središnje banke (ESB) i središnjih banaka država članica sudionica.

DIO III.

PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 5.

Članci 6., 7., 8. i 9. primjenjuju se tijekom prijelaznog razdoblja.

Članak 6.

1. Euro je također podijeljen u jedinice nacionalnih valuta prema konverzijskim tečajevima. Zadržava se svaka njegova potpodjela. Podložno odredbama ove Uredbe monetarno pravo država članica sudionica i dalje se primjenjuje.

2. Ako pravni instrument sadrži pozivanje na jedinicu nacionalne valute, to pozivanje vrijedi kao da je izvršeno u odnosu na jedinicu eura sukladno konverzijskim tečajevima.

Članak 7.

Zamjena valute svake države članice sudionice eurom neće samo po sebi imati učinak promjene valute pravnih instrumenata koji već postoje na dan zamjene.

Članak 8.

1. Poslovi koje je potrebno izvršiti na temelju pravnih instrumenata, koji određuju korištenje ili su nominirani u jedinici nacionalne valute, izvršavaju se u toj jedinici nacionalne valute. Poslovi koje je potrebno izvršiti na temelju pravnih instrumenata koji određuju korištenje ili su nominirani u jedinici eura, izvršavaju se u toj jedinici.

2. Odredbe stavka 1. podliježu dogovoru stranaka.

3. Neovisno o odredbama stavka 1., dužnik sve iznose, nominirane bilo u jedinici eura ili u jedinici nacionalne valute pojedine države članice sudionice i plative unutar te države članice odobrenjem računa vjerovnika, može plaćati bilo u jedinici eura ili u jedinici nacionalne valute. Iznos se odobrava na račun vjerovnika u valuti njegova računa, s time da se svaka konverzija provodi prema konverzijskim tečajevima.

4. Neovisno o odredbama stavka 1., svaka država članica sudionica može poduzeti potrebne mjere radi:

— renominiranja u jedinicu eura nepodmirenog duga kojeg je izdala opća država te države članice, kao što je određeno u Europskom sustavu integriranih računa, koji je nominiran u jedinici nacionalne valute i izdan sukladno njenom pravu. Ako je država članica poduzela takvu mjeru, izdavatelji mogu dug koji je nominiran u jedinici nacionalne valute te države članice renominirati u jedinicu eura, osim ako je renominiranje izričito isključeno uvjetima ugovora; ova se odredba primjenjuje na dug koji je izdala opća država države članice, kao i na obveznice i ostale oblike osiguranog duga koji su prenosivi na tržištu kapitala, i na instrumente tržišta novca koje su izdali drugi dužnici,

— omogućavanja promjene obračunske jedinice svojih operativnih postupaka iz jedinice nacionalne valute u jedinicu eura putem:

(a) tržišta za redovitu razmjenu, kliring i namiru svih instrumenata koji su navedeni u odjeljku B. Priloga Direktivi Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira [1] i proizvoda; i

(b) sustava za redovitu razmjenu, kliring i namiru plaćanja.

5. Odredbe osim onih iz stavka 4. kojima se uvodi upotreba jedinice eura, države članice sudionice mogu donijeti samo u skladu s vremenskim okvirom koji je utvrđen zakonodavstvom Zajednice.

6. Nacionalne zakonske odredbe država članica sudionica koje dopuštaju ili uvode obvezu netiranja, prebijanja ili tehnike sa sličnim učincima primjenjuju se na novčane obveze, bez obzira na njihovu valutu, ako je ta valuta u jedinici eura ili jedinici nacionalne valute, uz svaku konverziju koja je izvršena prema konverzijskim tečajevima.

Članak 9.

Novčanice i kovanice nominirane u jedinici nacionalne valute zadržavaju svoj status zakonskog sredstva plaćanja unutar svojih teritorijalnih granica kao i na dan prije stupanja na snagu ove Uredbe.

DIO IV.

EURONOVČANICE I EUROKOVANICE

Članak 10.

Od 1. siječnja 2002., ESB i središnje banke država članica sudionica puštaju u optjecaj novčanice nominirane u eurima. Ne dovodeći u pitanje članak 15., te novčanice nominirane u eurima su jedine novčanice koje imaju status zakonskog sredstva plaćanja u tim državama članicama.

[1] SL L 141, 11.6.1993., str. 27. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 95/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 168, 18.7.1995., str. 7.).

Članak 11.

Počevši od 1. siječnja 2002. države članice sudionice izdaju kovanice nominirane u eurima ili centima, koje su u skladu s apoenima i tehničkim specifikacijama koje Vijeće može utvrditi u skladu s drugom rečenicom članka 105.a stavka 2. Ugovora. Ne dovodeći u pitanje članak 15., te su kovanice jedine kovanice sa statusom zakonskog sredstva plaćanja u svim tim državama članicama. Osim tijela nadležnog za izdavanje i osoba koje su, na temelju nacionalnog zakonodavstva države članice koja izdaje kovanice, posebno određene, nijedna stranka nije obvezna prihvatiti više od 50 kovanica pri svakom pojedinačnom plaćanju.

Članak 12.

Države članice sudionice osiguravaju primjerene kazne za krivotvorenje euronovčanica i eurokovanica.

DIO V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 13.

Članci 14., 15. i 16. primjenjuju se počevši od kraja prijelaznog razdoblja.

Članak 14.

Upućivanja na jedinice nacionalne valute u pravnim instrumentima koji vrijede na kraju prijelaznog razdoblja smatraju se upućivanjima na jedinicu eura prema odgovarajućim konverzijskim tečajevima. Primjenjuju se pravila zaokruživanja utvrđena Uredbom (EZ) br. 1103/97.

Članak 15.

1. Novčanice i kovanice nominirane u jedinici nacionalne valute kao što je navedeno u članku 6. stavku 1. ostaju zakonsko sredstvo plaćanja unutar granica njihova područja najduže šest mjeseci po završetku prijelaznog razdoblja; to razdoblje se može skratiti odredbama nacionalnog prava.

2. Sve države članice sudionice mogu za razdoblje do šest mjeseci po završetku prijelaznog razdoblja utvrditi pravila korištenja novčanica i kovanica nominiranih u svojoj jedinici nacionalne valute, kao što je navedeno u članku 6. stavku 1., te poduzeti sve potrebne mjere radi omogućavanja njihovog povlačenja.

Članak 16.

U skladu sa zakonima ili praksom država članica sudionica, odgovarajući izdavatelji novčanica i kovanica nastavljaju primati, u zamjenu za euro prema konverzijskom tečaju, novčanice i kovanice koje su ranije izdali.

DIO VI.

STUPANJE NA SNAGU

Članak 17.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1999.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama, u skladu s Ugovorom i podložno odredbama Protokola 11. i 12. i članku 109.k stavku 1.

Sastavljeno u Bruxellesu 3. svibnja 1998.

Za Vijeće
Predsjednik
G. BROWN

31998D0501

12.8.1998. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 225/29

ODLUKA KOMISIJE

od 24. srpnja 1998.

o određenim posebnim transakcijama koje su identificirane u okviru rada na Protokolu o postupku u slučaju prekomjernog deficita u vezi s primjenom članka 1. Direktive Vijeća 89/130/EEZ, Euratom o usklađivanju načina obračunavanja bruto nacionalnog proizvoda po tržišnim cijenama

(priopćena pod brojem dokumenta C(1998) 2204)

(Tekst značajan za EGP)

(98/501/EZ, Euratom)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 89/130/EEZ, Euratom od 13. veljače 1989. o usklađivanju načina obračunavanja bruto nacionalnog proizvoda po tržišnim cijenama [1], a posebno njezin članak 1.,

budući da se definicija bruto domaćeg proizvoda po tržišnim cijenama iz članka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 3605/93 od 22. studenoga 1993. o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita [2], priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, odnosi na definiciju iz članka 2. Direktive 89/130/EEZ, Euratom;

budući da se, za potrebe verifikacije statističkih podataka koje treba predstaviti prema Protokolu o postupku u slučaju prekomjernog deficita, Komisija izvješćuje o posebnim transakcijama koje imaju utjecaj na BDP ili BNP te ih mora ocijeniti;

budući da je stoga, da bi se primijenili članci 2. i 6. Uredbe (EZ) 3605/93 o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita, neophodno pojasniti i upotpuniti određena pravila drugog izdanja ESA-e s obzirom na gore navedene posebne transakcije, a u okviru definicije BNPtc-a iz članka 1. Direktive 89/130/EEZ, Euratom;

budući da su mjere iz ove Odluke u skladu s mišljenjem Odbora osnovanog na temelju članka 6. Direktive 89/130/EEZ, Euratom,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Za potrebe primjene članka 1. Direktive 89/130/EEZ, Euratom, posebne transakcije koje imaju utjecaj na BDP ili BNP, a koje su bile utvrđene prije 31. prosinca 1997., i računovodstvene metode koje države članice primjenjuju kod tih transakcija prema drugom izdanju ESA-e, navedene su u Prilogu.

Članak 2.

Države članice revidirat će svoje procjene BDP-a i BNP-a od 1994. godine nadalje da bi uzele u obzir računovodstvene metode iz članka 1.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. srpnja 1998.

Za Komisiju

Yves-Thibault DE SILGUY

Član Komisije

---

[1] SL L 49, 21.2.1989., str. 26.
[2] SL L 332, 31.12.1993., str. 7.

PRILOG

I. **Postupanje s kamatom u slučaju obveznica s vrlo velikim diskontom i obveznica bez kupona**

1. *„Konvencionalne" obveznice*

ESA 79 (stavak 706.) naznačuje postupak s razlikom između cijene izdanja i nominalne vrijednosti za obveznice koje se mogu kvalificirati kao „konvencionalne" (one obveznice kod kojih je ta razlika malena):

— za kratkoročne obveznice, razlika između cijene izdanja i nominalne vrijednosti treba se smatrati kamatom koja se bilježi u trenutku izdavanja obveznica; stoga ova razlika ima učinak na državni deficit,

— za srednjoročne i dugoročne obveznice, razlika između cijene izdanja i nominalne vrijednosti ne treba se smatrati kamatom, već kapitalnim dobicima i gubicima; stoga ova razlika nema učinka na državni deficit.

Neophodno je stoga utvrditi sljedeće razlike:

— razliku između pojma kratkoročan i srednjoročan, odnosno dugoročan: ona je niže navedena u točki 2.,

— razliku između obveznica kod kojih se razlika između cijene izdanja i nominalne vrijednosti smatra malenom razlikom (konvencionalne obveznice) i obveznica kod kojih je ta razlika velika (nekonvencionalne obveznice); to je slučaj kod obveznica s vrlo velikim diskontom ili velikom premijom. U niže navedenoj točki 3. riječ je o obveznicama koje su izdane s vrlo velikim diskontom.

2. *Razlika između kratkoročnih te srednjoročnih i dugoročnih obveznica*

Zapisi i kratkoročne obveznice jesu obveznice s dospijećem do, i uključujući, 12 mjeseci.

Ovim će se među državama EU-a osigurati besprijekorna usporedivost postupaka u vezi s konvencionalnim obveznicama koje su izdane blizu nominalnoj vrijednosti, što je u skladu s ESA-om 79; stoga, glede kratkoročnih obveznica, bilježenje plaćanja kamata ne može se prebacivati iz jedne godine u drugu.

3. *Obveznice s vrlo velikim diskontom*

Obveznice s vrlo velikim diskontom jesu obveznice izdane ispod nominalne vrijednosti, a koje nose kamatu po stopi ispod tržišne stope.

Obveznice s vrlo velikim diskontom određuju se kao one čiji je nominalni kupon manji od 50 % od pripadajućeg prinosa do dospijeća (izračunano na temelju cijene izdanja).

Za ove obveznice s vrlo velikim diskontom, razliku između cijene izdanja i nominalne vrijednosti treba smatrati kamatom, a ova kamata treba se obračunati u trenutku otkupa obveznice. To je u skladu s odlukom donesenom oko postupka u vezi s obveznicama bez kupona.

4. *Obveznice bez kupona*

Razlika između cijene izdanja i otkupne cijene obveznice bez kupona tretira se kao kamata te se bilježi kao kamata plaćena s dospijećem obveznice.

II. **Postupanje s kamatom u slučaju indeksno vezanih obveznica**

U slučaju „indeksno vezanih" obveznica, trebaju se primijeniti dva različita postupka, ovisno o tome je li obveznica vezana uz indeks potrošačkih cijena ili je vezana uz financijsku aktivu poput strane valute ili zlata.

U slučaju kada je obveznica vezana uz indeks potrošačkih cijena, „povećanje kapitala" zbog kretanja indeksa smatra se kamatom. Kamata se treba bilježiti u trenutku otkupa obveznice.

U slučaju kada je obveznica vezana uz financijsku aktivu poput strane valute ili zlata, „povećanje kapitala" ne treba se smatrati kamatom, već „kapitalnim dobitkom/gubitkom", kao što je to u slučaju obveznica koje su izdane u stranoj valuti.

III. **Kapitalizirana kamata na depozite i ostale financijske instrumente obuhvaćene ESA-om 79**

Kamata se bilježi odvojeno od glavnice, a kapitalizirani iznos bilježi se kada dospije na naplatu, umjesto da se razdijeli među različitim vremenskim razdobljima. To znači da će se u slučaju depozita ili sličnih financijskih instrumenata koji predstavljaju pasivu institucionalne jedinice kapitalizirana kamata bilježiti kao izdatak te institucionalne jedinice kada se kamata plati imatelju tih instrumenata.

IV. **Postupanje sa zamjenjivim obveznicama koje su izdane u nekoliko tranši („coupons courus")**

Kod zamjenjivih obveznica (obveznice koje su izdane u tranšama u različitim vremenskim trenucima bez promjene u datumu plaćanja kupona), obračunat kupon bilježi se kao kratkoročna obveza pod naslovom „Računi potraživanja i obveza" (šifra F72 ESA-e 79).

To u praksi znači da, ako institucionalna jedinica izda obveznicu u različitim tranšama, ali s istim kuponom, ona će povećati cijenu recentnijih tranši da bi omogućila isti prinos svim imateljima obveznice. Razlika između izvorne cijene izdanja i veće cijene izdanja druge tranše bilježi se kao kratkoročna obveza prema imatelju druge tranše, koja će se nadoknaditi kada kupon dospije na naplatu.

V. **Linearne obveznice**

Linearne obveznice su, poput zamjenjivih obveznica, obveznice koje se izdaju u nekoliko tranši istog podrijetla, odnosno s istom nominalnom kamatnom stopom, kao i s istovjetnim datumima plaćanja kupona te s povratom po dospijeću.

Njih karakterizira činjenica da se nove tranše mogu izdati nekoliko godina nakon prvog izdanja. Zbog toga se one izdaju s popustima i premijama koje mogu biti značajne zbog nastalih promjena tržišnih kamatnih stopa tijekom međurazdoblja od prvog izdanja.

Da bi se napravila razlika između nominalne vrijednosti i cijene kod izdanja (popust ili premija) u trenutku izdanja nove tranše, potrebno je napraviti razliku između tranši koje su izdane unutar dvanaest mjeseci od prvog izdanja te tranši koje su izdane nakon dvanaest mjeseci.

Za svaku tranšu koja je izdana u roku od dvanaest mjeseci nakon prvog izdanja razlika između nominalne vrijednosti i cijene izdanja (popust ili premija) mora se smatrati kapitalnim dobitkom ili gubitkom.

Za svaku tranšu koja je izdana više od dvanaest mjeseci od prvog izdanja, razlika između nominalne vrijednosti i cijene izdanja (popust ili premija) mora se smatrati kamatom.

VI. **Financijski *leasing***

Sve *leasing* transakcije smatraju se operativnim *leasingom*. Na primjer, to znači da, ako institucionalna jedinica prodaje nekretnine ili drugu fiksnu aktivu te ju ponovno uzme u najam u namjeri da ju stekne po završetku *leasinga* (zato ova aktivnost ima mnoga svojstva financijskog *leasinga*), transakcije se moraju smatrati operativnim *leasingom*. Stoga se primici od prodaje nekretnine bilježe kao primitak koji smanjuje deficit. Obveza otkupa imovine na kraju *leasinga* jest potencijalna obveza koja se ne bilježi u dug.

VII. **Klasifikacija nacionalnih tijela koja djeluju u ime EZ-a (Europski fond za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EAGGF) itd.)**

Institucionalne jedinice koje obavljaju djelatnosti reguliranja tržišta te dodjeljuju subvencije moraju se klasificirati na sljedeći način: ako se ta institucionalna tijela ne mogu podijeliti na ona koja se bave reguliranjem tržišta i na ona koja se bave dodjelom subvencija, tada te jedinice treba klasificirati pod sektor opće države ako su njihovi troškovi nastali u reguliranju tržišta manji od 80 % u odnosu na ukupne troškove.

VIII. **Kamatni i valutni *swapovi***

U slučaju kamatnih *swapova*, trebaju se bilježiti samo neto plaćanja (primici) kamata između dvije stranke u razmjeni.

U slučaju valutnih *swapova*, svaki nenaplaćeni dug u stranoj valuti treba se vrednovati po tržišnom deviznom tečaju, a ne po deviznom tečaju koji je dogovoren u ugovoru o *swapu*.

IX. **Mirovinski fondovi**

Određene mirovinske fondove, koji financiraju naknade pretežno na temelju međugeneracijske solidarnosti te u manjoj mjeri na temelju kapitalizirane štednje, treba klasificirati u podsektor fondovi socijalne sigurnosti ukupne države.

Kriteriji klasifikacije jesu sljedeći: ti su fondovi institucionalne jedinice jer imaju potpun knjigovodstveni sustav i autonomnost u odlučivanju te isplaćuju naknade osiguranim osobama bez pozivanja na individualnu izloženost riziku, što znači da su ti mirovinski programi na temelju zaposlenja izgrađeni na načelu zajedničkog financijskog stanja.

31999Y0826(01)

Obavijest Komisije o tehničkim prilagodbama metode utvrđivanja referentnih i diskontnih stopa

(1999/C 241/09)

(Tekst značajan za EGP)

Komisija je 2. srpnja 1997. odlučila usvojiti novu metodu utvrđivanja i ažuriranja referentnih i diskontnih stopa s učinkom od 1. kolovoza 1997. Države članice obaviještene su pismom (18. kolovoza 1997.) a obavijest je objavljena u *Službenom listu Europskih zajednica* (C 273 od 9. rujna 1997.).

Ovom se metodom utvrđuje referentna stopa za svaku državu članicu na temelju indikativnih stopa utvrđenih kao mjesečni prosjek petogodišnjih međubankarskih stopa na *swapove*, uvećano za premiju usklađivanja.

Nakon ulaska u treću fazu ekonomske i monetarne unije 1. siječnja 1999. te s obzirom na korištenje eura na financijskim tržištima, Komisija je odlučila provesti sljedeće mjere tehničke prilagodbe:

1. Od 1. kolovoza 1999. referentna je stopa jednaka za jedanaest država članica koje su usvojile euro;

2. Za te se države indikativna stopa utvrđuje kao prosjek petogodišnjih međubankarskih stopa na *swapove* uz uvećanje za premiju od 75 baznih bodova.

Svi ostali aspekti metode koji su izneseni u obavijesti Komisije od 9. rujna 1997. se i dalje primjenjuju.

Za države članice koje nisu usvojile euro, metoda utvrđivanja referentnih stopa ostaje nepromijenjena.

32000R2595

29.11.2000. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 300/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 2595/2000

od 27. studenoga 2000.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1103/97 o određenim odredbama koje se odnose na uvođenje eura

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 123. stavak 5.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([3]),

budući da:

(1) Uredba Vijeća (EZ) br. 1103/97 od 17. lipnja 1997. o određenim odredbama koje se odnose na uvođenje eura ([4]) obuhvaća pravila o utvrđivanju konverzijskih tečajeva između eura i valuta država članica koje usvajaju euro i o korištenju tih tečajeva za konverzije novčanih iznosa. Ta se pravila primjenjuju na konverzijske tečajeve valuta onih država članica koje su usvojile euro kada je Zajednica ušla u treću fazu ekonomske i monetarne unije. Potrebno je proširiti pravila na konverzijske tečajeve valuta svih država članica koje će euro usvojiti kasnije.

(2) Za države članice čija je valuta zamijenjena eurom nakon datuma ulaska Zajednice u treću fazu ekonomske i monetarne unije, definicija „jedinice nacionalnih valutna" trebala bi se odnositi na jedinicu valute države članice kao što je bilo određeno neposredno prije uvođenja eura u toj državi članici.

(3) Članak 123. stavak 5. sada je na raspolaganju kao pravna osnova radi poduzimanja gore navedenih mjera koje su potrebne za uvođenje eura u državama članicama koje prihvate euro nakon početka treće faze ekonomske i monetarne unije.

(4) Odredbe ove Uredbe, u skladu s općeprihvaćenim načelima prava, a posebno s priznavanjem koje se daje pravu valute, trebale bi biti općeprihvaćene kao sastavni dio monetarnog prava države članice sudionice, čime se jača pravna sigurnost i jasnoća za gospodarske subjekte u svim državama članicama i u trećim zemljama,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

U članku 1. Uredbe (EZ) br. 1103/97:

a) na kraju treće alineje dodaju se riječi „ili u skladu sa stavkom 5. tog članka";

b) na kraju četvrte alineje dodaju se riječi „ili, ovisno o slučaju, na dan koji prethodi zamjeni eurom valute države članice koja euro prihvati kasnije".

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 2001.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. studenoga 2000.

Za Vijeće
Predsjednik
L. FABIUS

([1]) SL C 177 E, 27.6.2000., str. 99.
([2]) Mišljenje od 16. lipnja 2000. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) SL C 177, 27.6.2000., str. 11.
([4]) SL L 162, 14.6.1997., str. 1.

32000O0006

C 325/14 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 21.11.2001.

Pročišćena inačica Smjernice ESB/2000/6 od 20. srpnja 2000. o provedbi članka 52. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke po isteku prijelaznog razdoblja, kako je izmijenjena Smjernicom ESB/2001/10

(2001/C 325/12)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice (dalje u tekstu: „Ugovor"), a posebno njegov članak 106. stavak 1. i članke 12.1., 14.3. i 52. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (dalje u tekstu: „Statut"),

budući da:

(1) Članak 52. Statuta ovlašćuje Upravno vijeće Europske središnje banke (ESB) da poduzima mjere koje su potrebne kako bi se osiguralo da nacionalne središnje banke (NSB) zamjenjuju novčanice u valutama s neopozivo utvrđenim deviznim tečajevima prema njihovim odgovarajućim paritetnim vrijednostima.

(2) Cilj članka 52. Statuta je osigurati visok stupanj zamjenjivosti između jedinica nacionalnih valuta nakon donošenja konverzijskih tečajeva iz članka 123. stavka 4. Ugovora i između jedinica nacionalnih valuta i eura. U tu svrhu Upravno vijeće ESB-a mora osigurati da je svaka nacionalna središnja banka spremna zamijeniti po konverzijskim tečajevima novčanice koje je izdala NSB druge države članice bez odstupanja za euronovčanice.

(3) Nacionalne središnje banke obvezne su osigurati da je novčanice drugih država članica sudionica moguće zamijeniti za euronovčanice i eurokovanice ili, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, knjižiti u korist računa. Nacionalne središnje banke obvezne su osigurati da se zamjena novčanica drugih država članica sudionica za euronovčanice i eurokovanice obavlja prema paritetnoj vrijednosti. Nacionalne središnje banke obvezne su same pružati spomenutu uslugu ili imenovati zastupnika za pružanje te usluge u njihovo ime.

(4) Upravno vijeće ESB-a odlučno je osigurati da je svaki NSB spreman zamijeniti po konverzijskim tečajevima novčanice koje je izdao NSB druge države članice bez odstupanja za euronovčanice.

(4a) Budući da se potvrđuje da, u pravilu, jako okrnjene novčanice ne udovoljavaju uvjetima za zamjenu i da će biti navedene posebne upute o nekim vrstama novčanica koje će biti isključene iz pravila o zamjeni; budući da će neke nacionalne središnje banke država članica sudionica upotrijebiti sheme označivanja s ciljem olakšavanja i zaštite povlačenja nacionalnih novčanica i stoga će označene novčanice biti izričito spomenute među novčanicama koje ne udovoljavaju uvjetima za zamjenu; budući da se smatra potrebnim omogućiti pristup informacijama o postupcima označivanja u različitim državama članicama na internetskoj stranici ESB-a.

(5) U skladu s člancima 12.1. i 14.3. Statuta, smjernice ESB-a čine sastavni dio prava Zajednice,

DONIJELO JE OVU SMJERNICU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Smjernice:

— „Nacionalne središnje banke (NSB)" znači nacionalne središnje banke država članica koje su usvojile jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom,

— „države članice sudionice" znači sve države članice koje su usvojile jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom,

— „novčanice drugih država članica sudionica" znači novčanice koje je izdao NSB i koje su 31. prosinca 2001. bile zakonsko sredstvo plaćanja te koje su predočene drugoj nacionalnoj središnjoj banci ili njezinom imenovanom zastupniku radi zamjene,

— „zamjena novčanica drugih država članica sudionica" znači zamjena novčanica koje je izdala nacionalna središnja banka i predočila ih drugoj nacionalnoj središnjoj banci ili njezinom imenovanom zastupniku radi zamjene za euronovčanice i eurokovanice ili knjiženja sredstava u korist računa,

— „označivanje" je označivanje nacionalnih novčanica razlikovnim i posebnim simbolom, primjerice perforacijama pomoću perforacijskih uređaja, koje će obavljati ovlaštene institucije pri provedbi pravnih mjera poduzetih na razini svake države članice sudionice s ciljem olakšavanja povlačenja nacionalnih novčanica iz optjecaja, i

— „paritetna vrijednost” je vrijednost dobivena na temelju konverzijskih tečajeva koje je Vijeće EU donijelo u skladu s člankom 123. stavkom 4. Ugovora bez razlike između kupovnog i prodajnog tečaja.

Članak 2.

Obveza zamjene prema paritetnoj vrijednosti

1. Nacionalne središnje banke ili njihovi imenovani zastupnici dužni su osigurati na barem jednoj lokaciji na nacionalnom području mogućnost zamjene novčanica drugih država članica sudionica za euronovčanice i eurokovanice ili, na zahtjev, knjiženja u korist računa kod institucije koja obavlja zamjenu, ako nacionalno zakonodavstvo dopušta tu mogućnost, u oba slučaja prema njihovoj odgovarajućoj paritetnoj vrijednosti.

2. Nacionalne središnje banke mogu ograničiti broj i/ili ukupnu vrijednost novčanica drugih država članica sudionica koje su one spremne prihvatiti za svaku transakciju ili svaki dan.

Članak 3.

Novčanice koje udovoljavaju uvjetima za zamjenu

Novčanice drugih država članica sudionica koje u skladu s ovom Smjernicom udovoljavaju uvjetima za zamjenu ne smiju biti jako okrnjene. Posebno, novčanice se ne smiju sastojati od više od dva spojena dijela iste novčanice ili biti oštećene uređajima protiv krađe. K tome, one ne smiju biti označene ili oštećene na način koji onemogućuje provjeru oznaka.

Članak 4.

Završna odredba

Ova se Smjernica primjenjuje na sve novčanice drugih država članica sudionica koje su predočene radi zamjene između 1. siječnja 2002. i 31. ožujka 2002.

Ova je Smjernica upućena nacionalnim središnjim bankama država članica sudionica.

Ova se Smjernica objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica.*

32001D0923

L 339/50 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 21.12.2001.

ODLUKA VIJEĆA

od 17. prosinca 2001.

o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo”)

(2001/923/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno treću rečenicu njegovog članka 123. stavka 4.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [3],

budući da:

(1) Ugovorom se poziva Zajednica da poduzme mjere potrebne za ubrzano uvođenje eura kao jedinstvene valute.

(2) U Preporuci od 7. srpnja 1998. o donošenju određenih mjera za povećanje pravne zaštite novčanica i kovanica eura, Europska središnja banka je pozvala Komisiju da uspostave suradnju u borbi protiv krivotvorenja novčanica i kovanica eura [4]. Također je predložila da Vijeće, Komisija i države članice razmotre provođenje svih mogućih mjera kako bi se unaprijedila borba protiv krivotvorenja.

(3) U priopćenju Vijeću, Europskom parlamentu i Europskoj središnjoj banci o zaštiti eura od 22. srpnja 1998. Komisija je rekla da će ispitati mogućnost donošenja plana za sve one koji su uključeni u sustav sprečavanja, otkrivanja i suzbijanja krivotvorenja valute kojim bi se omogućilo određivanje smjernica za budućnost.

(4) Vijeće je 28. lipnja 2001. donijelo Uredbu (EZ) br. 1338/2001 o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja [5], koje se odnosi na razmjenu informacija, suradnju i uzajamnu pomoć, uključujući vanjske aspekte zaštite eura i obveze povlačenja za financijske ustanove. Njezin je cilj također uspostaviti razumljiv okvir suradnje primjenjiv prije nego novčanice i kovanice eura budu uvedene 2002. Vijeće je isti dan donijelo Uredbu (EZ) br. 1339/2001 o proširenju učinaka Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja na one države članice koje nisu usvojile euro kao njihovu jedinstvenu valutu [6].

(5) Savjetovanja i iskustvo pokazuju da bi poseban dodatan multidisciplinaran program, organiziran na razini Zajednice i proveden dugoročno, vjerojatno bio djelotvorniji od mjera koje se provode na nacionalnoj razini. Dvije gore navedene Uredbe trebalo bi na odgovarajući način dopuniti donošenjem programa djelovanja čiji je cilj podizanje svijesti svih osoba koje se bave zaštitom eura od krivotvorenja primjenom mjera koje posebno uključuju razmjenu informacija i osoblja te tehničke i znanstvene podrške i mjera osposobljavanja. Ovaj program će podržavati i nadopunjavati rad država članica u skladu s načelom supsidijarnosti kako je propisano u članku 5. Ugovora.

(6) Potrebno je zajamčiti da je ovaj program djelovanja Zajednice koji je usmjeren na zaštitu eura od krivotvorenja u skladu s drugim postojećim i budućim programima i aktivnostima i da je s njima komplementaran.

[1] SL C 240 E, 28.8.2001., str. 120.
[2] Mišljenje od 13. studenoga 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[3] SL C 293, 19.10.2001., str. 3.
[4] SL C 11, 15.1.1999., str. 13.
[5] SL L 181, 4.7.2001., str. 6.
[6] SL L 181, 4.7.2001., str. 11.

(7) Ne dovodeći u pitanje ulogu ESB-a u zaštiti eura od krivotvorenja, Komisija će provesti savjetovanja s glavnim uključenim strankama vezano uz ocjenu potreba za zaštitu eura (posebno s nadležnim nacionalnim tijelima koja su odredile države članice, ESB-om, i Europolom) u okviru odgovarajućeg savjetodavnog odbora kako je predviđeno Uredbom (EZ) br. 1338/2001, posebno vezano uz razmjene, pomoć i osposobljavanje u svrhu provedbe ovog programa.

(8) Zajednica bi trebala promicati suradnju s državama nečlanicama u zaštiti eura od krivotvorenja.

(9) Referentni financijski iznos u smislu točke 34. Međuinstitucionalnog sporazuma od 6. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini i poboljšanju proračunskog postupka [1] bit će uključen u ovu Odluku tijekom cijelog trajanja programa bez da se pritom utječe na ovlasti proračunskih tijela kako je propisano Ugovorom.

(10) Ova Odluka ne dovodi u pitanje inicijative koje se mogu poduzeti sukladno Ugovoru o Europskoj uniji s ciljem donošenja programa vezanih uz aspekte kaznenog prava,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Uspostava programa

1. Ovom se Odlukom uspostavlja program djelovanja Zajednice za potporu i nadopunu mjera koje su poduzele države članice i programa koji su doneseni ili će biti doneseni kako bi se zaštitio euro od krivotvorenja.

2. Ovaj program djelovanja se naziva program Periklo. Traje od 1. siječnja 2002. do 31. prosinca 2005.

3. Provedba i ocjena programa provodi se u skladu s člancima 5. do 13.

Članak 2.

Ciljevi programa

1. Programom djelovanja Zajednice nastoji se putem raznih mjera predviđenih u članku 3. zaštititi euro od krivotvorenja. Uzima u obzir transnacionalne i multidisciplinarne aspekte. Usredotočuje se na promicanje konvergencije suštine mjera kako bi se zajamčila ekvivalentna razina zaštite na temelju razmatranja najbolje prakse te poštujući pritom različite tradicije svake države članice.

2. Njegove zadaće posebno obuhvaćaju:

(a) podizanje svijesti dotičnog osoblja o značaju nove valute za Zajednicu (također kao rezervne valute i valute za međunarodne transakcije);

(b) djelovanje kao katalizator za poticanje uske suradnje između struktura i dotičnog osoblja, razvoj klime međusobnog povjerenja i zadovoljavajućeg poznavanja, između ostalog metoda postupanja i poteškoća, promičući razne odgovarajuće mjere kao što su raspoređivanje zaposlenika, specijalizirane radionice ili uključivanje gostujućih predavača u nacionalnom osposobljavanju te razmjene osoblja;

(c) promicanje konvergencije aktivnosti viših razina osposobljavanja za instruktore na načine koji su sukladni s nacionalnim operativnim strategijama;

(d) širenje općeg znanja posebno relevantnog prava Zajednice i međunarodnog prava i instrumenata.

Članak 3.

Mjere

1. Sadržaj osposobljavanja i operativne potpore temeljen na multidisciplinarnom i transnacionalnom pristupu obuhvaća ne samo sigurnosne aspekte već i razmjenu informacija, posebno tehničkih i strateških informacija te tehničke i znanstvene podrške.

2. Uspostavljanje razmjena informacija na razini Zajednice posebno uključuje metodologije kontrole i analize za ocjenu:

(a) ekonomskog i financijskog utjecaja krivotvorenja;

(b) rada baza podataka;

(c) upotrebe alata za prepoznavanje uz računalnu podršku;

(d) metoda ispitivanja i istraživanja;

(e) znanstvene pomoći (posebno znanstvenih baza podataka i tehnološkog nadzora novih razvoja);

(f) rada sustava ranog upozorenja;

(g) srodnih pitanja, kao što je opseg obveze pružanja informacija;

(h) zaštite osobnih podataka;

(i) različitih aspekata suradnje;

(j) zaštite eura izvan Europske unije;

(k) istraživačkih aktivnosti; i

(l) pružanja posebnih operativnih stručnih znanja.

Takve se razmjene informacija mogu odraziti u raznim mjerama kao što su organiziranje radionica, sastanaka i seminara i u ciljanoj politici raspoređivanja zaposlenika i razmjena osoblja.

[1] SL C 172, 18.6.1999., str. 1.

3. Tehnička, znanstvena i operativna podrška posebno se odnosi na:

(a) svaku mjeru koja razvija nastavne materijale na razini Zajednice (priručnik o zakonodavstvu EU-a, informacijski bilteni, praktični priručnici, glosari i leksikoni, baze podataka, posebno s područja znanstvene pomoći ili tehnološkog nadzora) ili aplikacije računalne podrške (kao što je softver);

(b) studije od multidisciplinarnog i transnacionalnog značaja; i

(c) razvoj instrumenata tehničke potpore i metoda za olakšanje postupaka prepoznavanja na razini Zajednice.

Članak 4.

Ciljna skupina za djelovanja i doprinose

1. Mjere su usmjerene na sljedeće skupine:

(a) osoblje agencija uključenih u otkrivanje i borbu protiv krivotvorenja (posebno policija i financijske uprave ovisno o njihovim posebnim funkcijama na nacionalnoj razini);

(b) obavještajno osoblje;

(c) predstavnici nacionalnih središnjih banaka, kovnica i ostalih financijskih posrednika (posebno u vezi s obvezama financijskih institucija);

(d) predstavnici komercijalnih banaka (posebno u vezi s obvezama financijskih institucija);

(e) sudski službenici i odvjetnici specijalizirani u tom području;

(f) sve ostale skupine dotičnih stručnjaka (kao što su trgovačke i industrijske komore ili slične strukture koje mogu osigurati pristup malim i srednjim poduzećima, trgovcima i prijevoznicima).

2. Osim doprinosa Komisije, sljedeće se stranke pozivaju da doprinesu postizanju ciljeva programa djelovanja Zajednice koristeći svoja odgovarajuća područja stručnog znanja:

(a) nacionalne središnje banke i ESB, između ostalog vezano uz Sustav nadzora krivotvorina (SNK);

(b) nacionalni centri za analizu novčanica (NCAN) i nacionalni centri za analizu kovanog novca (NCAK);

(c) Europski tehnički i znanstveni centar (NTZC) i nacionalne kovnice;

(d) Europol i Interpol;

(e) nacionalni središnji uredi za borbu protiv krivotvorenja ako se utvrđuju u članku 12. Međunarodne konvencije za suzbijanje krivotvorenja novca potpisane u Ženevi 20. travnja 1929. ([1]) i druge agencije specijalizirane u sprečavanju, otkrivanju i zakonskoj provedbi vezano uz krivotvorenje;

(f) specijalizirana tijela kao na primjer ona koja se bave tehnologijama umnožavanja i certificiranja, tiskari i graveri;

(g) svako drugo tijelo koje pruža određena stručna znanja, uključujući, gdje je prikladno, treće zemlje a posebno države kandidatkinje za pristupanje.

Članak 5.

Dosljednost i nadopunjavanje

1. Program provode i koordiniraju Komisija i države članice, usko surađujući.

Ta koordinacija uzima u obzir mjere koje poduzimaju drugi, posebno ESB i Europol.

2. Komisija nastoji, posebno pazeći na dobro financijsko upravljanje, osigurati dosljednost i nadopunjavanje između ovog programa djelovanja Zajednice usmjerenog na zaštitu eura od krivotvorenja i drugih postojećih i budućih programa i aktivnosti.

Članak 6.

Referentni iznos

Financijski referentni iznos za provedbu programa djelovanja Zajednice u razdoblju navedenom u članku 1. stavku 2. se ovime određuje na 4 milijuna eura.

Godišnja proračunska sredstva odobravaju proračunska tijela u okvirima financijske perspektive.

Članak 7.

Međunarodna suradnja

U svjetlu dogovora za distribuiranje novčanica i kovanica eura, operativnih zahtjeva, ocjene opasnosti i analize rizika, program je otvoren pridruženim zemljama kandidatkinjama za pristupanje, u skladu s uvjetima utvrđenim u sporazumima o pridruživanju i njihovim dodatnim protokolima vezano uz sudjelovanje u programima Zajednice, koji su zaključeni ili će biti zaključeni s tim zemljama.

Dodatno, program će prema potrebi biti otvoren državama nečlanicama u mjeri u kojoj su proračunska sredstva raspoloživa u proračunu Zajednice, pod uvjetima i u skladu s dogovorima o kojima se treba usuglasiti s tim državama.

Članak 8.

Financijske odredbe za radionice, sastanke i seminare

1. Vezano uz radionice, sastanke i seminare predviđene u članku 3. stavku 2. drugom podstavku koje organizira Komisija:

([1]) Ugovor o Ligi nacija serija br. 2623 (1931.), str. 372.

(a) sljedeće troškove snosi Zajednica:

i. putne troškove i troškove smještaja u drugoj državi članici za osoblje koje sudjeluje i opće troškove povezane s organiziranjem tih događaja;

ii. troškove objavljivanja i prijevoda za nastavne materijale koje se koristi;

(b) sljedeće troškove snose države članice:

i. troškove povezane s početnim i trajnim osposobljavanjem njezinog osoblja, posebno vezano uz tehničko osposobljavanje;

ii. određene logističke troškove vezane uz radionice, sastanke i seminare organizirane na njihovom teritoriju pomoću sredstava Zajednice (kao što su interni transferi, iznajmljivanje prostora, osiguranje opreme za prevođenje).

2. Kada su radionice, sastanci i seminari predviđeni prema članku 3. stavku 2. drugom podstavku organizirani zajednički s drugim partnerima kao što su ESB, Europol ili Interpol, nastali se troškovi međusobno dijele. Doprinos tih partnera može biti doprinos u naravi pod uvjetom da je značajan. U svakom slučaju svaki partner snosi troškove putovanja i smještaja svojih gostujućih predavača.

Članak 9.

Financijske odredbe za razmjenu osoblja

1. Troškove sudjelovanja osoblja iz država članica u raspoređivanjima zaposlenika ili razmjeni predviđenim u članku 3. stavku 2. drugom podstavku snosi Zajednica u mjeri u kojoj se te aktivnosti odnose na postizanje ciljeva navedenih u članku 2.

2. Međutim, troškove sudjelovanja osoblja država članica u raspoređivanjima zaposlenika ili razmjenama koji nisu obuhvaćeni programom snose države članice.

Članak 10.

Financijske odredbe za pomoć

1. Zajednica snosi do 70 % troška operativne potpore navedene u članku 3. stavku 2. putem sufinanciranja, posebno:

(a) troškove dizajna i proizvodnje nastavnih materijala i računalnih aplikacija ili tehničkih instrumenata od europskog značaja;

(b) troškove studija, npr. studija komparativnog prava o zaštiti eura od krivotvorenja.

Iznimno, kada su u pitanju inicijative Komisije, takve mjere operativne potpore mogu se financirati do 100 %.

2. Međutim, sve troškove koji se odnose na dijelove nastavnih materijala izvan Zajednice kao i komunikacijske i sustave razmjene informacija, nacionalne baze podataka koje čine dio tih sustava, mrežne veze između sastavnica u Zajednici i izvan nje, programe i računala koje svaka pojedina država članica smatra odgovarajućima za potpuno djelovanje tih sustava u cjelokupnoj njihovoj upravi, snose države članice.

Članak 11.

Financijske odredbe za vanjske mjere

U skladu s uvjetima iz članka 7., osim snošenja troškova sudjelovanja službenika iz trećih zemalja na radionicama, sastancima i seminarima predviđenim u članku 8., Zajednica može sufinancirati do 70 % troškova za mjere osposobljavanja na državnom području država nečlanica i mjere operativne potpore u tim zemljama.

Članak 12.

Predstavljanje i izbor projekata

1. Projekti u okviru programa mogu potjecati iz nadležnih tijela država članica ili iz Komisije.

Države članice mogu predstaviti najviše jedan projekt godišnje (uključujući radionice, sastanke i seminare navedene u članku 3. stavku 2. drugom podstavku. Također se mogu predstaviti projekti vezani uz raspoređivanja zaposlenika, razmjene ili pomoć.

2. Komisija odabire projekte koje su predstavile države članice i projekte osmišljene na njezinu vlastitu inicijativu na temelju sljedećih kriterija:

(a) sukladnosti s ciljevima programa kako su određeni u članku 2.;

(b) europskog značaja, posebno uključujući aspekte vezane uz suradnju s ESB-om i Europolom;

(c) komplementarnosti s drugim prethodnim, tekućim i budućim projektima;

(d) sposobnosti organizatora da provede projekt;

(e) istinske kvalitete projekta i omjera njegovog učinka i troškova;

(f) iznosa zatražene pomoći i je li ona razmjerna očekivanim rezultatima;

(g) učinka očekivanih rezultata na postizanje ciljeva programa.

Odabiru se projekti koji najbolje zadovoljavaju gore postavljene ciljeve.

3. Komisija je odgovorna za upravljanje programom i njegovu provedbu u suradnji s državama članicama.

Članak 13.

Praćenje i ocjena

1. Korisnici svakog odabranog projekta podnose godišnje izvješće Komisiji.

2. Po završetku projekata, Komisija ocjenjuje način na koji su bili provođeni i učinak koji su proizveli kako bi ocijenila jesu li postignuti oni ciljevi koji su prvobitno postavljeni.

3. Komisija šalje Europskom parlamentu i Vijeću:

(a) do 30. lipnja 1995., izvješće, neovisno o voditelju programa, kojim se ocjenjuju značaj, učinkovitost i djelotvornost programa, kao i priopćenje treba li se program nastaviti i prilagoditi, kojem prilaže odgovarajući prijedlog;

(b) po završetku programa, a najkasnije 30. lipnja 2006., detaljno izvješće o provedbi i rezultatima programa, navodeći posebno dodanu vrijednost financijske pomoći Zajednice.

Članak 14.

Primjena

Ova Odluka ima učinak u onim državama članicama koje se usvojile euro kao jedinstvenu valutu.

Članak 15.

Datum stupanja na snagu

Ova Odluka proizvodi učinke na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Primjenjuje se od 1. siječnja 2002.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 2001.

Za Vijeće

Predsjednica

A. NEYTS-UYTTEBROECK

32001D0924

21.12.2001. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 339/55

ODLUKA VIJEĆA

od 17. prosinca 2001.

o proširenju učinaka Odluke o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo”) na države članice koje nisu usvojile euro kao jedinstvenu valutu

(2001/924/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([2]),

budući da:

(1) Prilikom donošenja Odluke Vijeća 2001/923/EZ ([3]), Vijeće je utvrdilo da Odluka ima učinke u državama članicama koje su usvojile euro kao jedinstvenu valutu.

(2) Međutim, razmjena informacija i osoblja te mjere pomoći i osposobljavanja koje se provode u sklopu programa trebali bi biti jedinstveni u cijeloj Zajednici i stoga bi se trebali poduzeti koraci kako bi se jamčila ista razina zaštite eura i u državama članicama koje ga nisu usvojile,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Primjena članaka od 1. do 13. Odluke 2001/923/EZ proširuje se na one države članice koje nisu usvojile euro kao njihovu jedinstvenu valutu.

Članak 2.

Ova Odluka proizvodi učinke na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Primjenjuje se od 1. siječnja 2002.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 2001.

Za Vijeće

Predsjednica

A. NEYTS-UYTTEBROECK

([1]) SL C 240 E, 28.8.2001., str. 124.
([2]) Mišljenje od 13. studenoga 2001. (još nije objavljeno u *Službenom listu*).
([3]) SL L 339, 21.12.2001., str. 50.

32002R0332

23.2.2002. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 53/1

UREDBA (EZ) br. 332/2002

od 18. veljače 2002.

o uspostavi instrumenta srednjoročne financijske pomoći platnim bilancama država članica

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije predstavljen nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [3],

budući da:

(1) Drugi podstavak članka 119. stavka 1. i članak 119. stavka 2. Ugovora propisuju da će, postupajući po preporuci Komisije koja se donosi nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom, Vijeće odobriti uzajamnu pomoć u slučaju kada je država članica u teškoćama ili joj ozbiljno prijete teškoće u pogledu njezine platne bilance. Članak 119. ne definira instrument koji se koristi za odobravanje predviđene uzajamne pomoći.

(2) Trebala bi postojati mogućnost provedbe operacije kreditiranja države članice dovoljno brzo da se ta država članica potakne da donese, pravovremeno u situaciji kada vrijede uvjeti urednog deviznog tečaja, mjere ekonomske politike koje mogu spriječiti nastanak duboke krize platne bilance i podržati njezine napore prema konvergenciji.

(3) Svaki zajam državi članici trebao bi biti povezan s donošenjem mjera ekonomske politike te države članice za ponovnu uspostavu ili osiguravanje stanja održive platne bilance koje odgovaraju ozbiljnosti stanja platne bilance u toj državi i načinu na koji se ono razvija.

(4) Trebalo bi unaprijed osigurati odgovarajuće postupke i instrumente kako bi se Zajednici i državama članicama omogućilo da se, prema potrebi, srednjoročna financijska pomoć osigura brzo, posebno ukoliko okolnosti nalažu trenutnu akciju.

(5) Kako bi se financirala pomoć koja je odobrena, Zajednica treba biti u stanju koristiti svoju kreditnu sposobnost za pozajmljivanje sredstava koja će se staviti na raspolaganje dotičnim državama članicama u obliku zajma. Operacije ove vrste su potrebne za postizanje ciljeva Zajednice definiranih u Ugovoru, naročito za usklađeni razvoj gospodarskih aktivnosti u Zajednici kao cjelini.

(6) S tim je ciljem Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1969/88 [4] uspostavljen jedinstveni instrument srednjoročne financijske pomoći platnim bilancama država članica.

(7) Od 1. siječnja 1999. države članice koje dijele jedinstvenu valutu više nemaju pravo na srednjoročnu financijsku pomoć. Međutim, instrument financijske pomoći bi trebalo zadržati kako bi se udovoljilo ne samo potencijalnim potrebama sadašnjih država članica koje nisu usvojile euro već i potrebama novih država članica do njihovog usvajanja eura.

(8) Uvođenje jedinstvene valute je dovelo do značajnog smanjenja broja država članica koje imaju pravo na takav instrument. Korekcija naniže sadašnje gornje granice od 16 milijardi eura je stoga opravdana. Gornju granicu zajma trebalo bi međutim držati na dovoljno visokoj razini kako bi se uredno zadovoljile istovremene potrebe više država članica. Smanjenje gornje granice zajma s 16 milijardi eura na 12 milijardi eura čini se prikladnim za zadovoljenje ove potrebe kao i za uzimanje u obzir narednih proširenja Europske unije.

(9) Očita neravnoteža između broja potencijalnih korisnika kredita tijekom treće faze ekonomske i monetarne unije i broja zemalja koje su ih u stanju financirati otežava održavanje izravnog financiranja zajma koji odobravaju sve druge države članice. Takve zajmove bi stoga trebalo financirati isključivo pribjegavanjem tržištima kapitala i financijskim institucijama, a koji su do sada dostigli stupanj razvoja i dospjelosti koji bi im trebala omogućiti da poduzmu takvo financiranje.

[1] SL C 180 E, 26.6.2001., str. 199.
[2] Mišljenje doneseno 6. rujna 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[3] SL C 151, 22.5.2001., str. 18.
[4] SL L 178, 8.7.1988., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1994.

(10) Sustave korištenja instrumenta trebalo bi također pojasniti u svjetlu stečenog iskustva i trebalo bi voditi računa o događanjima na međunarodnim financijskim tržištima i tehničkim mogućnostima i ograničenjima koja su svojstvena takvim izvorima financiranja.

(11) Na Vijeću je da odluči hoće li odobriti zajam ili odgovarajući instrument financiranja, njegovo prosječno trajanje, njegov ukupan iznos i iznose uzastopnih rata. Međutim, obilježja rata, trajanje i vrstu kamatne stope trebalo bi utvrditi zajedničkim dogovorom između države članice korisnice i Komisije. Ukoliko Komisija zauzme stav da obilježja zajma koji želi ta država članica imaju za posljedicu financiranje koje se ne podudara s tehničkim ograničenjima koje nameću tržišta kapitala ili financijske institucije, ona mora biti u stanju predložiti alternativna rješenja financiranja.

(12) Kako bi financirala zajmove koji se odobravaju u skladu s ovom Uredbom, Komisija bi trebala biti ovlaštena ugovoriti u ime Europske zajednice pozajmljivanja na tržištima kapitala ili od financijskih institucija.

(13) Instrument financijske pomoći uspostavljen Uredbom (EEZ) br. 1969/88 trebalo bi na odgovarajući način prilagoditi. Radi jasnoće, Uredbu bi trebalo zamijeniti.

(14) Za donošenje ove Uredbe koja osigurava odobravanje zajmova Zajednice koji se financiraju isključivo sredstvima prikupljenim na tržištima kapitala, a ne od strane drugih zemalja članica, Ugovor ne daje nikakve ovlasti osim onih iz članka 308.,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Potrebno je uspostaviti instrument srednjoročne financijske pomoći Zajednice koji omogućava da se odobre zajmovi jednoj ili više država članica koje se suočavaju ili su ozbiljno ugrožene teškoćama u svojim tekućim platnim bilancama ili kretanjem kapitala. Samo države članice koje nisu usvojile euro mogu koristiti takav instrument Zajednice.

Nepodmireni iznos zajma koji se odobrava državama članicama ovim instrumentom je ograničen na 12 milijardi eura glavnice.

2. S tim ciljem, u skladu s odlukom koju je donijelo Vijeće u skladu s člankom 3. i nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom, Komisija je ovlaštena da u ime Europske zajednice ugovara pozajmljivanja na tržištima kapitala ili s financijskim institucijama.

Članak 2.

Ukoliko država članica koja nije usvojila euro predloži traženje izvora financiranja izvan Zajednice koji podliježu uvjetima ekonomske politike, najprije će se savjetovati s Komisijom i drugim državama članicama kako bi ispitala, između ostalog, mogućnosti koje su na raspolaganju unutar instrumenta srednjoročne financijske pomoći Zajednice. Takve konzultacije se održavaju unutar Gospodarskog i financijskog odbora, u skladu s člankom 119. Ugovora.

Članak 3.

1. Instrument srednjoročne financijske pomoći može provesti Vijeće na inicijativu:

(a) Komisije koja postupa u skladu s člankom 119. Ugovora u dogovoru s državom članicom koja traži financiranje od Zajednice;

(b) države članice koja se suočava ili joj ozbiljno prijete teškoće u pogledu tekuće platne bilance ili kretanja kapitala.

2. Vijeće, nakon razmatranja stanja u državi članici koja traži srednjoročnu financijsku pomoć i programa prilagodbe ili podrške predstavljenog u korist njezinog zahtjeva odlučuje, u pravilu tijekom istog sastanka:

(a) hoće li odobriti zajam ili odgovarajući instrument financiranja, njegov iznos i njegovo prosječno trajanje;

(b) uvjete ekonomske politike koje prate srednjoročnu financijsku pomoć s ciljem ponovne uspostave ili osiguranja održivog stanja platne bilance;

(c) metode plaćanja zajma ili instrumenta financiranja, davanje ili povlačenje koje mora, u pravilu, biti u uzastopnim obrocima, pri čemu oslobađanje svake rate podliježe provjeri rezultata koji su postignuti u provedbi programa u smislu postavljenih ciljeva.

Članak 4.

Ako se tijekom trajanja financijske pomoći uvode ili ponovo uvode ograničenja kretanja kapitala sukladno članku 120. Ugovora, tada se uvjeti i pojedinosti financijske pomoći ponovo ispituju u skladu s člankom 119. Ugovora.

Članak 5.

Komisija poduzima potrebne mjere za provjeru u pravilnim intervalima, u suradnji s Gospodarskim i financijskim odborom, tako da ekonomska politika države članice koja je primila zajam Zajednice bude usklađena s programom prilagodbe ili podrške i sa svim drugim uvjetima propisanim od strane Vijeća u skladu s člankom 3. S tim ciljem država članica Komisiji stavlja na raspolaganje sve potrebne informacije. Temeljem nalaza takve provjere, Komisija, nakon što je Gospodarski i financijski odbor dao svoje mišljenje, odlučuje o oslobađanju daljnjih rata.

Vijeće odlučuje o svim prilagodbama izvornih uvjeta ekonomske politike.

Članak 6.

Zajmovi koji su odobreni kao srednjoročna financijska pomoć mogu se odobravati kao konsolidacija potpore koju na raspolaganje stavlja Europska središnja banka u okviru izrazito kratkoročnog instrumenta financiranja.

Članak 7.

1. Operacije pozajmljivanja i uzajmljivanja iz članka 1. se izvršavaju u euru. One koriste isti datum valute i ne uključuju Zajednicu kod pretvaranja dospjelosti, bilo kakvog kamatnog rizika, ili nekog drugog komercijalnog rizika.

Obilježja uzastopnih rata koje oslobađa Zajednica putem instrumenta financijske pomoći dogovaraju se između države članice i Komisije. Ukoliko Komisija zauzme stav da će obilježja koje traži država članica dovesti do financiranja od strane Zajednice koje je u suprotnosti s tehničkim ograničenjima koja nameću financijska tržišta ili koje može naštetiti ugledu Zajednice kao dužnika na istim tim tržištima, ona ima pravo odbiti sporazum i predložiti alternativno rješenje.

Ukoliko država članica primi zajam koji sadrži odredbu o prijevremenoj otplati i odluči iskoristiti ovu opciju, Komisija poduzima potrebne korake.

2. Na zahtjev države članice dužnika i ukoliko okolnosti omogućavaju poboljšanje kamatnih stopa na zajam, Komisija može refinancirati sve ili dio svojih početnih zaduženja ili restrukturirati odgovarajuće financijske uvjete.

Operacije refinanciranja ili restrukturiranja provode se u skladu s uvjetima utvrđenim u stavku 1. i ne utječu na produljenje prosječnog trajanja odnosnog zaduživanja ili povećanje iznosa nenamirenog kapitala na dan refinanciranja ili restrukturiranja.

3. Troškove koje je prouzročila Zajednica zaključivanjem i obavljanjem svih radnji snosi država članica korisnica.

4. Gospodarski i financijski odbor je obaviješten o tijeku operacija iz prve točke stavka 2.

Članak 8.

Vijeće donosi odluke iz članaka 3. i 5., odlučujući kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom.

Članak 9.

Europska središnja banka uspostavlja sustav vođenja zajmova.

Sredstva se uplaćuju samo za potrebe naznačene u članku 1.

Članak 10.

Svake tri godine Vijeće ispituje, na temelju izvještaja Komisije i nakon što je Gospodarski i financijski odbor donio mišljenje, udovoljava li uspostavljeni instrument još uvijek, svojim načelom, ugovorima i gornjom granicom, potrebi koja je dovela do njegovog uspostavljanja.

Članak 11.

Uredba (EEZ) br. 1969/88 stavlja se izvan snage.

Članak 12.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. veljače 2002.

Za Vijeće
Predsjednik
J. PIQUÉ I CAMPS

32002L0047

27.6.2002. SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA L 168/43

DIREKTIVA 2002/47/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 6. lipnja 2002.

o financijskom kolateralu

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ([3]),

u skladu s postupkom predviđenim u članku 251. Ugovora ([4]),

budući da:

(1) Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira ([5]) predstavlja prekretnicu u uspostavljanju čvrstog pravnog okvira za platne sustave i sustave za namiru vrijednosnih papira. Provedba te Direktive pokazala je važnost ograničavanja sistemskog rizika svojstvenog takvim sustavima, koji proizlazi iz različitih utjecaja više pravosudnih sustava, te prednosti zajedničkih pravila koja se odnose na kolaterale ustanovljene u tim sustavima.

(2) U Komunikaciji od 11. svibnja 1999. Europskom parlamentu i Vijeću o financijskim uslugama: provođenje okvira za financijska tržišta: plan djelovanja, Komisija je započela, nakon savjetovanja sa stručnjacima za tržište i nacionalnim tijelima, rad na daljnjim prijedlozima za zakonodavno djelovanje vezano uz kolateral, pozivajući na daljnji napredak u području kolaterala, koji bi nadilazio okvire Direktive 98/26/EZ.

(3) Trebalo bi uspostaviti režim na razini Zajednice koji bi omogućio davanje kolaterala u vrijednosnim papirima i gotovini u okviru struktura kamata na vrijednosne papire i prijenosa prava vlasništva uključujući i ugovore o povratnoj kupnji (repo ugovori). To će doprinijeti integriranju i ekonomičnosti financijskog tržišta kao i stabilnosti financijskog sustava Zajednice te na taj način stvoriti uvjete za slobodu pružanja usluga i slobodno kretanje kapitala na jedinstvenom tržištu financijskih usluga. Ova Direktiva se odnosi na bilateralne ugovore o financijskom kolateralu.

(4) Ova Direktiva donosi se u europskom pravnom kontekstu koji se posebno sastoji od spomenute Direktive 98/26/EZ kao i Direktive 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o reorganizaciji i likvidaciji kreditnih institucija ([6]), Direktive 2001/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o reorganizaciji i likvidaciji osiguravajućih poduzeća ([7]) i Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnim postupcima ([8]). Ova Direktiva je u skladu s općim obrascem ovih prethodnih pravnih akata i nije mu u suprotnosti. Naprotiv, ova Direktiva nadopunjuje postojeće pravne akte baveći se daljnjim pitanjima i prelazeći okvire istih akata vezano uz određene probleme kojima se bave ti pravni akti.

(5) Kako bi se poboljšala pravna sigurnost ugovora o financijskom kolateralu, države bi članice trebale osigurati da se određene odredbe stečajnog prava ne primjenjuju na takve ugovore, a posebno one koje bi mogle onemogućiti uspješno unovčenje financijskih kolaterala ili izazvati sumnju u valjanost postojećih metoda kao što su bilateralno konačno netiranje, davanje dodatnog kolaterala u obliku top-up kolaterala i supstituiranje kolaterala.

(6) Ova Direktiva se ne bavi pravima osoba u odnosu na imovinu koja se daje kao financijski kolateral, a koja ne proizlaze iz odredbi ugovora o financijskom kolateralu ili se ne temelje na zakonskoj odredbi ili pravilu vezanom uz početak ili nastavak likvidacije ili mjera reorganizacije, kao što su naknada štete nastale zbog pogreške, krivog shvaćanja ili nesposobnosti.

(7) Načelo u Direktivi 98/26/EZ, prema kojem se na elektroničke vrijednosne papire koji se daju kao kolateral primjenjuje pravo onog područja sudske nadležnosti u kojem se nalazi relevantni registar, račun ili centralizirani depozitni sustav, trebalo bi proširiti kako bi se stvorila pravna sigurnost za korištenje takvih vrijednosnih papira koji se drže u prekograničnom kontekstu i koriste kao financijski kolateral u okviru ove Direktive.

(8) Sve države članice trenutačno priznaju pravilo prava mjesta gdje stvar leži, prema kojemu je primjenjiv zakon prema kojem se utvrđuje je li ugovor o financijskom kolateralu ispravno usavršen i stoga dobar u

([1]) SL C 180 E, 26.6.2001., str. 312.
([2]) SL C 196, 12.7.2001., str. 10.
([3]) SL C 48, 21.2.2002., str. 1.
([4]) Mišljenje Europskog parlamenta od 13. prosinca 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 5. ožujka 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Europskog parlamenta od 15. svibnja 2002.
([5]) SL L 166, 11.6.1998., str. 45.
([6]) SL L 125, 5.5.2001., str. 15.
([7]) SL L 110, 20.4.2001., str. 28.
([8]) SL L 160, 30.6.2000., str. 1.

odnosu na treće stranke, zakon one zemlje u kojoj se nalazi taj financijski kolateral. Ne utječući na primjenu ove Direktive na izravno držane vrijednosne papire, ako su elektronički vrijednosni papiri dani kao financijski kolateral te ako se posjeduju preko jednog ili više posrednika, potrebno je utvrditi lokaciju njihovog knjiženja. Ako primatelj kolaterala ima sklopljen valjan ugovor koji je na snazi i sastavljen u skladu s pravom zemlje u kojoj se dotični račun vodi, tada valjanost tog ugovora u odnosu na bilo koje sporno pravo ili vlasništvo te na utuživost tog kolaterala podliježe isključivo pravu te zemlje, čime se izbjegava pravna nesigurnost zbog djelovanja nekog nepredviđenog zakonodavstva.

(9) Kako bi se smanjio administrativni teret za stranke koje koriste financijski kolateral u opsegu ove Direktive, jedini uvjet za perfekciju koji nacionalno pravo može zahtijevati u odnosu na financijski kolateral trebao bi biti da je financijski kolateral dan, prenesen, držan, upisan ili na neki drugi način označen da je u posjedu ili pod kontrolom primatelja kolaterala ili osobe koja djeluje u njegovo ime, pri čemu se ne isključuju postupci prema kojima je dopuštena davatelju kolaterala zamjena ili podizanje viška kolaterala.

(10) Iz istih razloga, stvaranje, valjanost, perfekcija, izvršivost ugovora o financijskom kolateralu ili prihvatljivost istoga kao dokaz, ili davanje financijskog kolaterala u okviru ugovora o financijskom kolateralu, ne trebaju ovisiti o izvršenju formalnog akta kao što je izvršenje dokumenta u specifičnom obliku ili na neki određen način, podnošenje zahtjeva ili žalbe bilo kakvom službenom ili javnom tijelu ili upisivanje u javni registar, oglašavanje u novinama ili časopisima, službenom registru ili publikaciji ili u nekoj drugoj građi, obavješćivanje državnog službenika ili podnošenja dokaza u određenom obliku vezanog uz datum izvršenja dokumenta ili instrumenta, iznos dotične financijske obveze ili bilo kojeg drugog predmeta. Međutim, ova Direktiva mora stvoriti ravnotežu između tržišne učinkovitosti i sigurnosti za ugovorne stranke kao i za treće stranke, te na taj način, između ostalog, izbjeći rizik od prijevare. Ova bi se ravnoteža trebala postići primjenom ove Direktive samo na one ugovore o financijskom kolateralu koji uključuju neki oblik izvlaštenja, tj. davanje financijskog kolaterala te gdje se davanje tog kolaterala može dokazati u pisanom obliku ili nekim drugim trajnim medijem, što osigurava sljedivost tog kolaterala. U smislu ove Direktive, akti zahtijevani na temelju prava države članice za prijenos ili stvaranje kamate na vrijednosne papire na financijske instrumente, izuzev elektroničkih vrijednosnih papira, kao što je indosman u slučaju instrumenata po narudžbi, ili upis u registar izdavatelja u slučaju upisanih instrumenata, ne bi se trebali smatrati formalnim aktima.

(11) Osim toga, ova bi Direktiva trebala zaštititi samo one ugovore o financijskom kolateralu koje je moguće dokazati. Takav dokaz se može dati u pisanom ili u bilo kojem drugom pravno izvršivom obliku u okviru prava koje se primjenjuje na taj ugovor o financijskom kolateralu.

(12) Pojednostavljivanje upotrebe financijskog kolaterala smanjenjem administrativnog tereta povećava učinkovitost prekograničnog djelovanja Europske središnje banke i nacionalnih središnjih banaka država članica koje su dio ekonomske i monetarne unije, koji su nužni za provođenje zajedničke monetarne politike. Nadalje, osiguravanje djelomične zaštite ugovora o financijskom kolateralu od nekih odredbi stečajnog prava dodatno podržava širi vid zajedničke monetarne politike, u kojoj sudionici na tržištu novca poravnavaju ukupnu količinu likvidnosti na tržištu između sebe putem prekograničnih transakcija poduprtih kolateralom.

(13) Cilj ove Direktive je zaštita valjanosti ugovora o financijskom kolateralu koji se temelje na prijenosu punog vlasništva nad kolateralom tako da, između ostalog, uklone takozvanu prekvalifikaciju takvih ugovora o financijskom kolateralu (uključujući i ugovore o povratnoj kupnji) u kamate na vrijednosne papire.

(14) Izvršivost bilateralnog konačnog netiranja trebala bi biti zaštićena, ne samo kao provedbeni mehanizam za ugovore o financijskom kolateralu s prijenosom vlasništva, uključujući i ugovore o povratnoj kupnji, već i šire, u slučajevima gdje ugovor o financijskom kolateralu uključuje i konačno netiranje. Ispravne prakse upravljanja rizicima uobičajene na financijskom tržištu trebale bi biti zaštićene kako bi omogućile sudionicima da smanje svoju kreditnu izloženost koja proizlazi iz raznih neto financijskih transakcija, u kojima se kreditna izloženost izračunava kombinirajući procijenjene trenutne izloženosti po svim neizvršenim transakcijama s drugom strankom, usklađujući recipročne stavke kako bi se dobio ukupan iznos koji se zatim uspoređuje s trenutačnom vrijednošću kolaterala.

(15) Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje ograničenja ili uvjete iz državnog prava vezane uz podnošenje zahtjeva, obveze usklađivanja ili netiranje, kao na primjer vezano uz njihov reciprocitet ili činjenicu da su zaključeni prije nego što je primatelj kolaterala znao ili trebao znati za početak (ili za bilo koji obvezujući pravni akt koji prethodi početku) likvidacije ili mjera reorganizacije koje se provode nad davateljem kolaterala.

(16) Ispravna tržišna praksa koju podržavaju regulatori, prema kojoj sudionici u financijskom tržištu koriste ugovore o top-up financijskom kolateralu kako bi upravljali kreditnim međusobnim rizikom i smanjili ga računajući trenutnu vrijednost kreditne izloženosti i financijskog kolaterala metodom „mark-to-market", te shodno tome traže top-up financijski kolateral ili vraćaju višak financijskog kolaterala, trebala bi biti zaštićena od određenih pravila o automatskom izbjegavanju. Isto se primjenjuje na mogućnost zamjene imovine koja je dana kao financijski kolateral drugom imovinom iste vrijednosti. Namjera je uklanjanje mogućnosti sumnje u slučajevima u kojima se daje top-up ili rezervni financijski kolateral samo na temelju činjenice da su postojale relevantne financijske obveze prije davanja financijskog kolaterala, ili ako je financijski kolateral dan tijekom propisanog roka. Međutim, ovo ne dovodi u pitanje mogućnost sumnje u ugovor o financijskom kolateralu na temelju nacionalnog prava, kao i sumnje u davanje financijskog kolaterala kao dijela početne obveze, top-up ili rezervnog financijskog kolaterala, na primjer u slučajevima kada je to namjerno učinjeno na štetu drugih vjerovnika (ovo, između ostalog, uključuje radnje temeljene na prijevari ili sličnim pravilima za izbjegavanje koja se mogu primjenjivati u propisanom roku).

(17) Ova Direktiva omogućuje brze i neformalističke provedbene postupke za zaštitu financijske stabilnosti i suzbijanje učinka zaraze u slučaju da jedna stranka prekrši ugovor o financijskom kolateralu. Međutim, ova Direktiva pomiruje ove potonje ciljeve sa zaštitom davatelja kolaterala i trećih stranaka tako da izričito potvrđuje mogućnost država članica da zadrže ili uvedu u svoje nacionalno zakonodavstvo postupak naknadne kontrole kojim sudovi mogu provjeriti unovčenje ili određivanje vrijednosti financijskog kolaterala te izračun relevantnih financijskih obveza. Takva bi kontrola trebala dopustiti pravosudnim tijelima provjeru jesu li unovčenje ili određivanje vrijednosti obavljeni na poslovno razuman način.

(18) Trebala bi postojati mogućnost davanja gotovine kao kolaterala unutar struktura prijenosa prava vlasništva i osiguranih struktura, koja bi bila zaštićena priznavanjem netiranja, odnosno, davanja gotovinskog kolaterala. Gotovinom se smatra jedino uplata na račun, ili slični nalozi za isplatu novca (kao što su depoziti na tržištu novca), što izričito isključuje novčanice.

(19) Ova Direktiva omogućava pravo uporabe u slučaju ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, što povećava likvidnost na financijskom tržištu koja proizlazi iz ponovne uporabe „založenih" vrijednosnih papira. Međutim, ta ponovna uporaba ne bi trebala dovoditi u pitanje nacionalno zakonodavstvo vezano uz odvajanje imovine i nepravedno postupanje s vjerovnicima.

(20) Ova Direktiva ne dovodi u pitanje djelovanje i učinak ugovornih odredbi financijskih instrumenata koji se daju kao financijski kolateral, kao što su prava i obveze i ostali uvjeti sadržani u uvjetima izdavanja, kao i bilo koja druga prava i obveze i ostali uvjeti koja se primjenjuju između izdavatelja i držatelja takvih instrumenata.

(21) Ovaj akt je u skladu s temeljnim pravima i slijedi načela utvrđena posebno u Povelji o temeljnim pravima Europske unije.

(22) Budući da cilj predloženog djelovanja, to jest stvaranje minimalnog režima vezanog uz uporabu financijskog kolaterala, ne mogu dostatno ostvariti države članice nego ga se stoga, zbog opsega i učinka djelovanja, može na bolji način ostvariti i na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim člankom 5. Ugovora. Sukladno načelu proporcionalnosti, kako je utvrđeno tim člankom, ova Direktiva ne prelazi okvire potrebne za postizanje tog cilja.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom Direktivom se utvrđuje režim na razini Zajednice primjenjiv na ugovore o financijskom kolateralu koji udovoljavaju zahtjevima određenim stavcima 2. i 5. i financijskom kolateralu u skladu s uvjetima određenim stavcima 4. i 5.

2. Primatelj i davatelj kolaterala moraju pripadati jednoj od sljedećih kategorija:

(a) javno tijelo (izuzev poduzeća s državnim jamstvom, osim ako ulaze u točke (b) do (e)), uključujući:

i. tijela javnog sektora država članica zadužena za javni dug ili koja interveniraju u upravljanju javnim dugom; i

ii. tijela javnog sektora država članica ovlaštena za vođenje računa za korisnike;

(b) središnja banka, Europska središnja banka, Banka za međunarodne namire, multilateralna razvojna banka, kako je određena člankom 1. stavkom 19. Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o osnivanju i obavljanju aktivnosti kreditnih institucija [1], Međunarodni monetarni fond i Europska investicijska banka;

[1] SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 2000/28/EZ (SL L 275, 27.10.2000., str. 37.).

(c) financijska institucija koja podliježe bonitetnom nadzoru, uključujući:

i. kreditnu instituciju kako je određeno člankom 1. stavkom 1. Direktive 2000/12/EZ, uključujući institucije navedene u članku 2. stavku 3. te Direktive;

ii. investicijsko društvo kako je određeno člankom 1. stavkom 2. Direktive Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira [1];

iii. financijska institucija kako je određeno člankom 1. stavkom 5. Direktive 2000/12/EZ;

iv. osiguravajuće poduzeće kako je određeno u članku 1. točki (a) Direktive Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o direktnom osiguranju osim životnog osiguranja [2] te poduzeće za životno osiguranje kako je definirano člankom 1. točkom (a) Direktive Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenoga 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o direktnom životnom osiguranju [3];

v. poduzeće za zajedničko ulaganje u prenosive vrijednosne papire kako je određeno člankom 1. stavkom 2. Direktive Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire [4];

vi. društvo za upravljanje kako je određeno člankom 1.a točkom (2) Direktive 85/611/EEZ;

(d) Glavna stranka, posrednik za namire ili klirinška kuća, kako su određeni u članku 2. točkama (c), (d), odnosno (e) Direktive 98/26/EZ, uključujući i slične institucije regulirane nacionalnim pravom koje djeluju na tržištima budućnosnica, opcija i derivata u onoj mjeri koja nije obuhvaćena tom Direktivom, te osoba, osim fizičke osobe, koja djeluje kao povjerenik ili opunomoćenik u ime jedne ili više osoba, uključujući držatelja obveznica ili drugih oblika sekuritiziranog duga ili bilo koja druga institucija definirana u točkama (a) do (d);

(e) osoba, osim fizičke osobe, uključujući i poduzeća i partnerstva bez pravne osobnosti, pod uvjetom da je druga stranka jedna od institucija definirana u točkama (a) do (d).

3. Države članice mogu iz područja primjene ove Direktive isključiti ugovore o financijskom kolateralu u kojima je jedna od ugovornih stranaka osoba navedena u stavku 2. točki (e).

Ako države članice upotrijebe ovu mogućnost, o tome obavješćuju Komisiju koja o tome obavješćuje ostale države članice.

4. (a) Financijski kolateral mora se sastojati od gotovine ili financijskih instrumenata.

(b) Države članice mogu iz područja primjene ove Direktive isključiti financijski kolateral koji se sastoji od dionica davatelja kolaterala, dionica u povezanim poduzećima u smislu sedme Direktive Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. o konsolidiranim financijskim izvještajima [5] i dionicama u poduzećima čija je isključiva svrha posjedovanje proizvodnih sredstava neophodnih za poslovanje davatelja kolaterala ili posjedovanje nekretnina.

5. Ova se Direktiva primjenjuje na financijski kolateral nakon njegova davanja i ako se to davanje može dokazati u pisanom obliku.

Kao dokaz davanja financijskog kolaterala, mora se omogućiti identifikacija tog financijskog kolaterala. U tom smislu, dovoljno je dokazati da je kolateral u elektroničkim vrijednosnim papirima uplaćen na relevantni račun ili da je položen na taj račun te da je gotovinski kolateral uplaćen ili da je položen na za to određeni račun.

Ova Direktiva se primjenjuje na ugovore o financijskom kolateralu ako taj ugovor postoji u pisanom obliku ili u nekom drugom pravno ekvivalentnom obliku.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Direktive:

(a) „ugovor o financijskom kolateralu" znači ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva ili ugovor o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima bilo da su obuhvaćeni glavnim ugovorom ili općim uvjetima;

(b) „ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva" znači ugovor, uključujući i ugovore o povratnoj kupnji, sukladno kojem davatelj kolaterala prenosi puno pravo vlasništva nad financijskim kolateralom primatelju kolaterala u svrhu osiguranja ili nekog drugog načina namirivanja relevantnih financijskih obveza;

(c) „ugovor o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima" znači ugovor u skladu s kojim davatelj kolaterala osigurava kolateral u obliku vrijednosnih papira u korist primatelja kolaterala ili neposredno primatelju kolaterala, a gdje puno vlasništvo nad financijskim kolaterala zadržava davatelj kolaterala kad se stekne založno pravo;

[1] SL L 141, 11.6.1993., str. 27. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 290, 17.11.2000., str. 27.).
[2] SL L 228, 11.8.1992., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.
[3] SL L 360, 9.12.1992., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.
[4] SL L 375, 31.12.1985., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/108/EZ Europskog parlamenta i Vijeća. (SL L 41, 13.2.2002., str. 35.).
[5] SL L 193, 18.7.1983., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 283, 27.10.2001., str. 28.).

(d) „gotovina” znači novac uplaćen na račun u bilo kojoj valuti ili slični zahtjevi za isplatu novca, kao što su depoziti na tržištu novca;

(e) „financijski instrumenti” znači dionice u društvima i ostali vrijednosni papiri jednaki dionicama u društvima i obveznice te drugi oblici dužničkih instrumenata, ako se istima može trgovati na tržištu kapitala, te bilo koji drugi vrijednosni papiri kojima se inače trguje te koji donose pravo stjecanja takvih dionica, obveznica ili drugih vrijednosnih papira upisom, kupnjom ili razmjenom, ili koji dovode do gotovinske namire (isključujući instrumente plaćanja), uključujući udjele u subjektima za zajednička ulaganja, instrumentima tržišta novca i potraživanja vezana uz sve gore navedeno, prava nad gore navedenim ili s obzirom na gore navedeno;

(f) „relevantne financijske obveze” znači obveze osigurane ugovorom o financijskom kolateralu koje daju pravo na gotovinsku namiru i/ili prijenos financijskih instrumenata.

Relevantne financijske obveze mogu se sastojati od ili mogu uključivati sljedeće:

i. sadašnje ili buduće, stvarne, potencijalne ili očekivane obveze (uključujući i obveze proizašle na temelju glavnog ili sličnog ugovora);

ii. obveze prema primatelju kolaterala od strane bilo koje osobe osim davatelja kolaterala; ili

iii. obveze određenog razreda ili vrste koje se povremeno pojavljuju;

(g) „kolateral u elektroničkim vrijednosnim papirima” znači financijski kolateral dan u okviru ugovora o financijskom kolateralu koji se sastoji od financijskih instrumenata, nad kojima je pravo vlasništva iskazano uknjižbama u registar ili računom kojeg održava posrednik ili netko u njegovo ime;

(h) „relevantni račun” znači, kad je riječ o kolateralu u elektroničkim vrijednosnim papirima koji podliježe ugovoru o financijskom kolateralu, registar ili račun, koji može voditi primatelj kolaterala, u kojeg se vrše uknjižbe te putem kojeg je kolateral u elektroničkim vrijednosnim papirima dan primatelju kolaterala;

(i) „ekvivalentni kolateral” znači:

i. kad je riječ o gotovini, sredstvo plaćanja istog iznosa i u istoj valuti;

ii. kad je riječ o financijskim instrumentima, financijski instrumenti od istog izdavatelja ili dužnika, koji su dio iste emisije ili razreda te iste nominalne vrijednosti, valute i opisa, ili druga sredstva, ako ugovor o financijskom kolateralu omogućuje prijenos tih sredstava u slučaju događaja vezanog uz bilo koje financijske instrumente koji čine financijski kolateral ili događaja koji na njih utječe;

(j) „postupak likvidacije” znači skupni postupak koji uključuje unovčenje sredstava i podjelu prihoda vjerovnicima, dioničarima ili članovima, kako je primjereno, koji uključuje intervenciju upravnih ili pravosudnih vlasti, uključujući i slučajeve u kojima se taj postupak prekida nagodbom ili drugom sličnom mjerom, bilo da je postupak likvidacije temeljen na nesolventnosti te bio on dobrovoljan ili prisilan;

(k) „mjere reorganizacije” znači mjere koje uključuju intervenciju upravnih ili pravosudnih tijela čiji je cilj sačuvati ili obnoviti financijsku situaciju i koje utječu na ranije postojeća prava trećih stranaka, uključujući, no ne ograničavajući se na, mjere koje uključuju suspenzije plaćanja, suspenzije provedbenih mjera ili smanjenje potraživanja;

(l) „događaj izvršenja” je slučaj neispunjavanja obveza ili bilo koji sličan događaj sukladno dogovoru između ugovornih stranaka, u slučaju kojeg, sukladno odredbama ugovora o financijskom kolaterala ili primjenom prava, primatelj kolaterala ima pravo unovčiti ili zaplijeniti financijski kolateral ili stupa na snagu odredba o konačnom netiranju;

(m) „pravo uporabe” je pravo primatelja kolaterala na uporabu i raspolaganje financijskim kolateralom u skladu s ugovorom o financijskom kolateralu kao njegov vlasnik u skladu s odredbama ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima;

(n) „odredba o konačnom netiranju” je odredba ugovora o financijskom kolateralu, ili ugovora koji uključuje financijski kolateral, ili, u nedostatku takve odredbe, svaka zakonska odredba kojom se, u slučaju nekog događaja izvršenja, izazvanog operacijom netiranja, usklađivanja ili na neki drugi način:

i. obveze stranaka ubrzavaju kako bi odmah dospjele i kako bi se izrazile kao obveza plaćanja iznosa koji predstavlja njihovu procijenjenu trenutnu vrijednost, ili se ukidaju i zamjenjuju obvezom plaćanja tog iznosa; i/ili

ii. obavlja obračun dospjelih iznosa jedne stranke prema drugoj u smislu ovih obveza te je stranka koja drugoj stranci duguje veći iznos dužna platiti neto iznos koji odgovara saldu tog računa.

2. Upućivanja u ovoj Direktivi na „davanje” financijskog kolaterala odnose se na davanje, prenošenje, držanje, upisivanje ili drugo označivanje kolaterala da je u posjedu ili pod kontrolom primatelja kolaterala ili osobe koja djeluje u ime primatelja kolaterala. Pravo zamjene ili podizanja viška financijskog kolaterala u korist davatelja kolaterala ne dovodi u pitanje davanje financijskog kolaterala primatelju kako je navedeno u ovoj Direktivi.

3. Upućivanja u ovoj Direktivi na „pisanje” uključuju bilježenje elektroničkim putem i na bilo koji drugi trajni medij.

Članak 3.

Formalni zahtjevi

1. Države članice ne zahtijevaju da stvaranje, valjanost, perfekcija, izvršivost ili prihvatljivost kao dokaz ugovora o financijskom kolateralu ili davanje financijskog kolaterala u okviru ugovora o financijskom kolateralu ovisi o izvršenju nekog formalnog akta.

2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje primjenu ove Direktive na financijski kolateral tek kada je on dan i ako se to davanje može dokazati u pisanom obliku i ako se ugovor o financijskom zalogu može dokazati u pisanom obliku ili na pravno ekvivalentan način.

Članak 4.

Izvršenje ugovora o financijskom kolateralu

1. Države članice se brinu da u slučaju događaja izvršenja, primatelj kolaterala bude u mogućnosti unovčiti na sljedeće načine financijski kolateral dan u okviru i podložan odredbama utvrđenim ugovorom o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima:

(a) financijski instrumenti, prodajom ili zapljenom i prebijanjem njihove vrijednosti s relevantnom financijskom obvezom ili primjenom njihove vrijednosti u podmirivanju tih financijskih obveza;

(b) gotovina, prebijanjem iznosa s relevantnom financijskom obvezom ili primjenom njihove vrijednosti u podmirivanju tih financijskih obveza.

2. Zapljena je moguća isključivo:

(a) ako je tako dogovoreno između obiju stranaka potpisnica ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima; i

(b) ako su se stranke u ugovoru o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima složile oko određivanja vrijednosti financijskih instrumenata.

3. Države članice koje ne dopuštaju zapljenu na dan 27. lipnja 2002. nisu je obvezne priznati.

Ako koriste ovu opciju, države članice o tome obavješćuju Komisiju koja o tome obavješćuje ostale države članice.

4. Načini unovčavanja financijskog kolaterala navedeni u stavku 1., podložni odredbama ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, ne podliježu sljedećim zahtjevima:

(a) da obavijest o namjeri unovčavanja mora biti prethodno dana;

(b) da uvjete unovčavanja mora odobriti bilo koji sud, javni službenik ili neka druga osoba;

(c) da se unovčenje provodi putem javne dražbe ili na bilo koji drugi propisani način; ili

(d) da mora proći dodatno razdoblje.

5. Države članice osiguravaju da ugovor o financijskom kolateralu može stupiti na snagu u skladu sa svojim odredbama bez obzira na početak ili nastavak postupka likvidacije ili mjera reorganizacije koje se odnose na davatelja ili primatelja kolaterala.

6. Ovaj članak te članci 5., 6. i 7. ne dovode u pitanje uvjete nacionalnog prava u smislu da unovčenje ili određivanje vrijednosti financijskog kolaterala i izračunavanje relevantnih financijskih obveza bude obavljeno na poslovno razuman način.

Članak 5.

Pravo uporabe financijskog kolaterala u okviru ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima

1. Ako odredbe ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima dopuštaju, države članice osiguravaju primatelju kolaterala pravo uporabe financijskog kolaterala danog u okviru ugovora o financijskom kolateralu.

2. Ako primatelj kolaterala iskoristi pravo uporabe, on time stvara obvezu prijenosa odgovarajućeg kolaterala kako bi zamijenio izvorni financijski kolateral najkasnije do roka za izvršenje relevantnih financijskih obveza obuhvaćenim ugovorom o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima.

Isto tako, primatelj kolaterala na dan izvršenja relevantnih financijskih obveza ili prenosi odgovarajući kolateral ili, ako odredbe ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima to dopuštaju, prebija vrijednost odgovarajućeg kolaterala ili primjenjuje tu vrijednost u podmirivanju relevantnih financijskih obveza.

3. Ekvivalentni kolateral prenesen pri podmirivanju obveze kao što je navedeno u stavku 2., prvom podstavku, podliježe istom ugovoru o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima koji je regulirao izvorni financijski kolateral te se njime postupa isto kao da je dan u okviru ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima u isto vrijeme kad je dan i prvobitni financijski kolateral.

4. Države članice osiguravaju da u slučaju da primatelj kolaterala upotrijebi financijski kolateral u skladu s ovim člankom prava primatelja kolaterala u okviru ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima ne postanu nevažeća ili neizvršiva u odnosu na financijski kolateral koji primatelj kolaterala prenosi pri podmirivanju obveze kako je navedeno u stavku 2. prvom podstavku.

5. U slučaju da dođe do događaja izvršenja dok je obveza navedena u stavku 2. prvom podstavku još nepodmirena, ta obveza može podleći odredbi o konačnom netiranju.

Članak 6.

Priznavanje ugovora o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva

1. Države članice osiguravaju da ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva može stupiti na snagu u skladu sa svojim odredbama.

2. U slučaju da dođe do događaja izvršenja dok je obveza primatelja kolaterala da prenese odgovarajući kolateral u okviru ugovora o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva još nepodmirena, ta obveza može postati predmetom odredbe o konačnom netiranju.

Članak 7.

Priznavanje odredbi o konačnom netiranju

1. Države članice osiguravaju da odredba o konačnom netiranju može stupiti na snagu u skladu sa svojim odredbama:

(a) neovisno o početku ili nastavku postupka likvidacije ili mjera reorganizacije nad davateljem i/ili primateljem kolaterala; i/ili

(b) neovisno o bilo kojoj navodnoj zadaći, sudsku ili drugu obvezu ili drugo raspolaganje tim pravima ili vezano uz ta prava.

2. Države članice osiguravaju da izvršenje odredbe o konačnom netiranju ne podliježe uvjetima navedenima u članku 4. stavku 4., osim ako se ugovorne stranke dogovore drukčije.

Članak 8.

Neprimjena nekih odredbi o nesolventnosti

1. Države članice osiguravaju da se ugovor o financijskom kolateralu, kao i davanje financijskog kolaterala u okviru takvog ugovora, ne može proglasiti nevaljanim ili ništavim ili se poništiti samo na temelju činjenice da je ugovor o financijskom kolateralu sklopljen ili da je financijski kolateral dan:

(a) na dan početka postupka likvidacije ili mjera reorganizacije, ali prije naloga ili dekreta kojim ti postupci ili mjere započinju; ili

(b) u propisanom razdoblju prije početka, i određenom u odnosu na početak takvog postupka ili mjera, ili u odnosu na izdavanje svakog naloga ili dekreta, ili poduzimanje drugog djelovanja ili u slučaju nekog drugog događaja za vrijeme takvih postupaka ili mjera.

2. Države članice osiguravaju, ako je sastavljen ugovor o financijskom kolateralu ili postoje relevantne financijske obveze, ili je financijski kolateral dan istog dana, ali nakon početka postupka likvidacije ili mjera reorganizacije, da on bude pravno izvršiv i obvezujući za treće stranke ako primatelj kolaterala može dokazati da nije bio svjestan, niti je trebao biti svjestan, početka takvih postupaka ili mjera.

3. Ako ugovor o financijskom kolateralu uključuje:

(a) obvezu davanja financijskog kolaterala ili dodatnog financijskog kolaterala kako bi se uzele u obzir promjene vrijednosti financijskog kolaterala ili iznosa relevantnih financijskih obveza; ili

(b) pravo na povlačenje financijskog kolaterala po davanju financijskog kolaterala gotovo iste vrijednosti zamjenom ili razmjenom;

države članice osiguravaju da se davanje financijskog kolaterala, dodatnog financijskog kolaterala ili zamjenskog ili rezervnog financijskog kolaterala u okviru takve obveze ili prava ne smatra nevaljanim ili poništenim ili ništavim samo na temelju sljedećeg:

i. ako je kolateral dan na dan početka postupka likvidacije ili mjera reorganizacije, ali prije izdavanja naloga ili dekreta kojim započinju takvi postupci ili mjere, ili u propisanom razdoblju prije početka, i definiran u odnosu na početak postupka likvidacije ili mjera reorganizacije, ili u odnosu na izdavanje naloga ili dekreta ili poduzimanja drugog djelovanja ili u slučaju nekog drugog događaja za vrijeme tih postupaka ili mjera; i/ili

ii. ako su relevantne financijske obveze stvorene prije dana davanja financijskog kolaterala, dodatnog financijskog kolaterala ili zamjenskog ili rezervnog financijskog kolaterala.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., ova Direktiva ne utječe na opće odredbe nacionalnog prava o nesolventnosti u odnosu na poništenje transakcija započetih u propisanom roku navedenog u stavku 1. točki (b) i u stavku 3. alineji (i).

Članak 9.

Sukob zakona

1. Sva pitanja vezana uz probleme obuhvaćene stavkom 2. koja se odnose na kolateral u elektroničkim vrijednosnim papirima podliježu pravu zemlje u kojoj se vodi dotični račun. Uputa na pravo neke zemlje je uputa na njezino domaće pravo, zanemarujući svaku odredbu prema kojoj je, pri odlučivanju o dotičnom pitanju, potrebno upućivati na pravo neke druge zemlje.

2. Pitanja obuhvaćena stavkom 1. su:

(a) pravna priroda i učinci vlasništva kolaterala u elektroničkim vrijednosnim papirima;

(b) uvjeti perfekcije ugovora o financijskom kolateralu koji se odnosi na kolateral u elektroničkim vrijednosnim papirima i davanje kolaterala u elektroničkim vrijednosnim papirima u okviru takvog ugovora, i općenitije, dovršavanje potrebnih koraka kako bi takav ugovor i davanje kolateral imali učinak u odnosu na treće stranke;

(c) ako je vlasništvo ili interes neke osobe nad kolateralom u elektroničkim vrijednosnim papirima dovedeno u pitanje nekim spornim vlasništvom ili interesom ili je njemu podređen, ili je došlo do stjecanja u dobroj vjeri;

(d) koraci potrebni za unovčenje kolaterala u elektroničkim vrijednosnim papirima nakon događaja izvršenja.

Članak 10.

Izvješće Komisije

Najkasnije do 27. prosinca 2006. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive, posebno o primjeni članka 1. stavka 3., članka 4. stavka 3. i članka 5., uz prijedloge izmjena prema potrebi.

Članak 11.

Provedba

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 27. prosinca 2003. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Članak 13.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 6. lipnja 2002.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
P. COX	A. M. BIRULÉS Y BERTRÁN

32002O0006

L 270/14 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 8.10.2002.

SMJERNICA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 26. rujna 2002.

o minimalnim standardima za Europsku središnju banku i nacionalne središnje banke pri obavljanju poslova monetarne politike, deviznih poslova s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanju deviznim pričuvama ESB-a

(ESB/2002/6)

(2002/777/EZ)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno prvu, drugu i treću alineju članka 105. stavka 2.,

uzimajući u obzir članak 12. stavak 1. i članak 14. stavak 3. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, u vezi s prvom, drugom i trećom alinejom članka 3. stavka 1., člankom 18. stavkom 2. i člankom 30. stavkom 6.,

budući da:

(1) Među osnovne zadaće koje ESSB treba provoditi u skladu s prvom, drugom i trećom alinejom članka 105. stavka 2. Ugovora spada utvrđivanje i provođenje monetarne politike Zajednice, obavljanje deviznih poslova u skladu s odredbama članka 111. Ugovora, te držanje i upravljanje službenim deviznim pričuvama država članica.

(2) Europska središnja banka (ESB) smatra da je potrebno da ESB i svaka nacionalna središnja banka države članice sudionice (NSB) primijene minimalne standarde pri: i. obavljanju poslova monetarne politike; ii. obavljanju deviznih poslova s deviznim pričuvama ESB-a; i iii. upravljanju deviznim pričuvama ESB-a u mjeri u kojoj nacionalne središnje banke djeluju kao zastupnik ESB-a u skladu sa Smjernicom ESB/2000/1 od 3. veljače 2000. o upravljanju deviznim pričuvama Europske središnje banke od strane nacionalnih središnjih banka i pravnom dokumentacijom za poslove koji uključuju devizne pričuve Europske središnje banke [1], kako je zadnje izmijenjena Smjernicom ESB/2001/12 [2].

(3) Članak 38. stavak 1. Statuta predviđa da članovi upravnih tijela i osoblje ESB-a i NSB-a ne smiju, čak ni nakon prestanka njihove dužnosti, otkrivati one podatke koji su obuhvaćeni obvezom čuvanja poslovne tajne.

(4) Članovi Upravnog vijeća ESB-a sporazumjeli su se u vezi s Memorandumom o razumijevanju o sličnim pitanjima na sastanku Upravnog vijeća dana 16. svibnja 2002. [3].

(5) U skladu s člankom 12. stavkom 1. i člankom 14. stavkom 3. Statuta, smjernice ESB-a čine sastavni dio prava Zajednice,

DONIJELO JE OVU SMJERNICU:

Članak 1.

Minimalni standardi za ESB i nacionalne središnje banke pri obavljanju poslova monetarne politike, deviznih poslova s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanju deviznim pričuvama ESB-a

Pri obavljanju aktivnosti ili poslova koji se odnose na poslove monetarne politike, devizne poslove s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanju deviznim pričuvama ESB-a, ESB i svaki NSB dužni su osigurati da unutarnja pravila koja se odnose na takve poslove ili na takvo upravljanje, bez obzira na to radi li se o etičkim kodeksima, kadrovskim propisima ili bilo kojoj drugoj vrsti unutarnjih pravila, udovoljavaju sljedećim minimalnim standardima u okviru važećeg nacionalnog prava i praksi tržišta rada.

[1] SL L 207, 17.8.2000., str. 24.
[2] SL, L 310, 28.11.2001., str. 31.
[3] SL C 123, 24.5.2002., str. 9.

1. PODRUČJE PRIMJENE

Unutarnja pravila ESB-a i NSB-a trebaju sadržavati obvezujuće odredbe kojima se osigurava usklađenost svih aktivnosti ili poslova ESB-a i NSB-a koji se odnose na monetarnu politiku, devizne poslove s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanje deviznim pričuvama ESB-a s tim minimalnim standardima.

Pravila sadržana u ovoj Smjernici se primjenjuju na:

— članove Izvršnog odbora ESB-a kada ne obavljaju svoje funkcije članova Upravnog vijeća,

— članove tijela NSB-a nadležnih za odlučivanje koji nisu članovi Upravnog vijeća ESB-a (ili njihovi zamjenici imenovani u skladu s člankom 4. stavkom 4. Poslovnika Europske središnje banke) kada obavljaju funkcije članova Upravnog vijeća,

— sve zaposlenike ESB-a uključene u aktivnosti ili poslove koji se odnose na poslove monetarne politike, devizne poslove s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanje deviznim pričuvama ESB-a, i

— sve zaposlenike NSB-a uključene u aktivnosti ili poslove koji se odnose na poslove monetarne politike, devizne poslove s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanje deviznim pričuvama ESB-a.

(Ti članovi Izvršnog odbora ESB-a i tijela NSB-a nadležna za odlučivanje se dalje u tekstu zajednički nazivaju „tijela nadležna za odlučivanje" i ti zaposlenici ESB-a i NSB-a se dalje u tekstu zajednički nazivaju „zaposlenici".)

Namjena tih minimalnih standarda nije da isključe ili dovedu u pitanje primjenu strožih odredbi koje su utvrđene u unutarnjim pravilima ESB-a i NSB-a koja se primjenjuju na zaposlenike kao i na tijela nadležna za odlučivanje. Ti minimalni standardi također ne dovode u pitanje primjenu članka 38. stavka 1. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke.

2. NADZOR RUKOVODSTVA NAD POSLOVIMA S DRUGIM UGOVORNIM STRANAMA NA TRŽIŠTU

Za kontrolu aktivnosti zaposlenika koji su angažirani na poslovima s drugim ugovornim stranama na tržištu je odgovorno dotično rukovodstvo. Ovlaštenja i odgovornosti prema kojima sudionici na tržištu i pomoćno osoblje trebaju izvršavati svoje dužnosti trebaju biti jasno navedene u pisanom obliku.

3. IZBJEGAVANJE MOGUĆIH SUKOBA INTERESA

Od tijela nadležnih za odlučivanje i zaposlenika se traži da se suzdrže od toga da budu strane u svim gospodarskim ili financijskim transakcijama koje bi mogle umanjiti njihovu neovisnost i nepristranost.

Tijela nadležna za odlučivanje i zaposlenici trebaju izbjegavati svaku situaciju koja bi mogla dovesti do sukoba interesa.

4. ZABRANA TRGOVANJA NA TEMELJU POVLAŠTENIH INFORMACIJA

ESB i nacionalne središnje banke ne smiju dopustiti tijelima nadležnim za odlučivanje i zaposlenicima da trguju na temelju povlaštenih informacija niti da prenose trećim osobama povjerljive informacije koje nisu javne, a koje su dobili na radnom mjestu. Štoviše, tijela nadležna za odlučivanje i zaposlenici ne smiju koristiti saznanja koja nisu javna, povezana s ESSB-om, do kojih su došli na radnom mjestu, kad god obavljaju privatne financijske transakcije.

Trgovanje na temelju povlaštenih informacija se definira kao aktivnost bilo koje osobe koja na temelju svog zaposlenja, profesije ili dužnosti ima pristup određenim specifičnim informacijama koje bi, prije nego što postanu javne, mogle biti bitne za poslove monetarne politike, devizne poslove s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanje deviznim pričuvama ESB-a, i svjesno iskoristi takve informacije da bi za svoj račun ili za račun treće osobe, izravno ili neizravno, kupila ili prodala imovinu (uključujući prenosive vrijednosne papire) ili prava (uključujući prava po ugovorima o izvedenicama) s kojima su takve informacije blisko povezane.

ESB i nacionalne središnje banke moraju propisati odgovarajuće postupke kako bi mogli provjeriti jesu li financijske transakcije koje zaključe tijela nadležna za odlučivanje i zaposlenici u skladu s tim pravilom. Pored toga, ti postupci trebaju biti strogo ograničeni na provjere usklađenosti onih transakcija koje bi mogle biti bitne za poslove monetarne politike, devizne poslove s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanje deviznim pričuvama ESB-a. Takve provjere usklađenosti treba provoditi samo onda kada za to postoje odlučni razlozi.

5. ČAŠĆENJE I DAROVI

Tijela nadležna za odlučivanje i zaposlenici ne smiju pri obavljanju poslova monetarne politike, deviznih poslova s deviznim pričuvama ESB-a i upravljanju deviznim pričuvama ESB-a tražiti od trećih osoba darove i čašćenje niti smiju primiti darove i čašćenje financijske ili nefinancijske prirode u iznosu višem od uobičajenog ili zanemarivog koji bi mogao umanjiti njihovu neovisnost i nepristranost.

Od zaposlenika treba zahtijevati da obavijeste svoje rukovodstvo o svakom pokušaju da im druga ugovorna strana ponudi takav dar ili čašćenje.

Članak 2.

Izmjene Smjernice ESB/2000/1

Članak 3.a i Prilog 4. Smjernici ESB/2001/1 stavljaju se izvan snage.

Članak 3.

Provjera

Najkasnije do 15. listopada 2002. NSB-i trebaju proslijediti ESB-u pojedinosti o tekstovima propisa i načinu na koji se namjeravaju pridržavati Smjernice, ako to već nisu učinili u kontekstu provedbe Smjernice ESB/2001/5 ([1]).

([1]) SL L 190, 12.7.2001., str. 26.

Članak 4.

Završne odredbe

1. Ova je Smjernica upućena nacionalnim središnjim bankama država članica koje su prihvatile jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom.

2. Ova Smjernica stupa na snagu 30. studenoga 2002.

3. Ova se Smjernica objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica.*

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 26. rujna 2002.

U ime Upravnog vijeća ESB-a
Predsjednik
Willem F. DUISENBERG

32004D0750

6.11.2004. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 332/15

ODLUKA VIJEĆA

od 21. listopada 2004.

o otvaranju pregovora o sporazumu o monetarnim odnosima s Kneževinom Andorom

(2004/750/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2004/548/EZ od 11. svibnja 2004. o stajalištu koje će zauzeti Zajednica u vezi sporazuma o monetarnim odnosima s Kneževinom Andorom ([1]), a posebno njezin članak 8.,

uzimajući u obzir Preporuku Komisije ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([3]),

budući da:

(1) Otvaranje pregovora o sporazumu s Kneževinom Andorom (dalje u tekstu Andora) o monetarnim pitanjima trebalo bi biti uvjetovano ispunjavanjem potrebnih uvjeta. Prethodno parafiranje od obiju strana sporazuma o oporezivanju dohotka od štednje, kao i jamstvo Andore da ratificira taj sporazum prije dogovorenog datuma sa Zajednicom, trebali bi biti dio tih uvjeta.

(2) Andora i Komisija su 1. srpnja 2004. nastavile s parafiranjem sporazuma kojim se predviđaju mjere jednake onima utvrđenim u Direktivi Vijeća 2003/48/EZ od 3. lipnja 2003. ([4]) o oporezivanju dohotka od kamate na štednju.

(3) Na temelju verbalne note veleposlanika Andore Zajednici 1. srpnja 2004., Andora se obvezala ratificirati sporazum prije 30. travnja 2005. Ovaj je datum Zajednici prihvatljiv.

(4) Ako Andora ne ratificira sporazum o oporezivanju dohotka od štednje do dogovorenog datuma, pregovori o monetarnom sporazumu se suspendiraju dok prvi sporazum ne bude ratificiran,

ODLUČILO JE:

Jedini članak

Potrebni uvjeti za otvaranje pregovora s Kneževinom Andorom o sporazumu o monetarnim odnosima kako je utvrđeno u članku 8. Odluke 2004/548/EZ o stajalištu koje će zauzeti Zajednica u vezi s sporazuma o monetarnim odnosima s Kneževinom Andorom, su ispunjeni.

Komisija obavješćuje Kneževinu Andoru o spremnosti Zajednice da zaključi sporazum o monetarnim pitanjima i predlaže pregovore za takav sporazum.

Sastavljeno u Luxembourgu 21. listopada 2004.

Za Vijeće
Predsjednik
G. ZALM

([1]) SL L 244, 16.7.2004., str. 47.
([2]) SL C 244, 1.10.2004., str. 19.
([3]) SL C 256, 16.10.2004., str. 9.
([4]) SL L 157, 26.6.2003., str. 38.

32004R2182

21.12.2004. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 373/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 2182/2004

od 6. prosinca 2004.

o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno treću rečenicu članka 123. stavak 4. Ugovora,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [1],

budući da:

(1) Na dan 1. siječnja 1999. euro je postao zakonska valuta država članica sudionica, u skladu sa zahtjevima Uredbe Vijeća (EZ) br. 974/1998 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura [2], i onih trećih zemalja koje su sa Zajednicom sklopile sporazum o uvođenju eura, odnosno Monaka, San Marina i Države Grada Vatikana.

(2) Uredba Vijeća (EZ) br. 975/1998 od 3. svibnja 1998. o apoenima i tehničkim specifikacijama eurokovanica koje se namjeravaju staviti u optjecaj [3] određuje osnovna obilježja eurokovanica. Eurokovanice, nakon njihovog uvođenja u siječnju 2002., u optjecaju su na cijelom europodručju kao isključivo zakonsko sredstvo plaćanja u metalnom obliku.

(3) Preporuka Komisije 2002/664/EZ od 19. kolovoza 2002. o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama [4] daje preporuku o potrebi izbjegavanja određenih vizualnih obilježja u prodaji i proizvodnji, skladištenju, uvozu i distribuciji, za prodaju ili u druge komercijalne svrhe, medalja i žetona koji su po veličini slični eurokovanicama.

(4) Komunikacijom Komisije od 23. srpnja 1997. o korištenju simbola eura utvrđen je simbol „EUR" te su pozvani su svi korisnici valute da koriste simbol za opis novčanih iznosa nominiranih u eurima.

(5) Komunikacijom Komisije od 22. listopada 2001. o zaštiti autorskih prava motiva zajedničkog lica eurokovanica [5] određena su pravila koja se primjenjuju za reprodukciju motiva zajedničkog lica eurokovanica.

(6) Komisija je objavila vizualna obilježja eurokovanica 28. prosinca 2001. [6]

(7) Građane je moguće navesti da vjeruju da medalje i žetoni s nazivom „euro" ili „euro cent", sa simbolom eura ili motivom sličnom onome koji je na zajedničkoj strani lica ili na bilo kojoj nacionalnoj strani eurokovanica, imaju status zakonskog sredstva plaćanja u bilo kojoj državi članici koja je usvojila euro ili u trećoj zemlji sudionici.

(8) Postoji sve veći rizik da se medalje i žetoni, koji su slične veličine i izrađeni su od kovina sličnih svojstava kao i eurokovanice, nezakonito koriste umjesto eurokovanica.

(9) Stoga je primjereno da se zabrani prodaja, proizvodnja, uvoz ili distribucija u svrhu prodaje ili u druge komercijalne svrhe, medalja i žetona koji imaju slična vizualna obilježja, slične su veličine ili su izrađeni od kovina sa sličnim svojstvima kao i eurokovanice.

(10) Svaka država članica uvodi primjenjive sankcije za povrede s ciljem postizanja jednake zaštite eura od sličnih medalja i žetona u cijeloj Zajednici,

[1] SL C 134, 12.5.2004., str. 11.
[2] SL L 139, 11.5.1998., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2596/2000 (SL L 300, 29.11.2000., str. 2.).
[3] SL L 139, 11.5.1998., str. 6. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 423/1999 (SL L 52, 27.2.1999., str. 2.).
[4] SL L 225, 22.8.2002., str. 34.
[5] SL C 318, 13.11.2001., str. 3.
[6] SL C 373, 28.12.2001., str. 1.

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „euro" znači zakonska valuta država članica sudionica, kao što je utvrđeno člankom 1. Uredbe (EZ) br. 974/98 i trećih zemalja sudionica koje su sa Zajednicom sklopile sporazum o uvođenju eura (dalje u tekstu: „treće zemlje sudionice");

(b) „simbol eura" znači simbol koja predstavlja euro „EUR" i prikazan je i opisan u Prilogu I.;

(c) „medalje i žetoni" znači metalni predmeti, osim pločica namijenjenih kovanju kovanica, koji imaju izgled i/ili tehnička svojstva kovanica, no nisu izdani u skladu s nacionalnim zakonskim odredbama, zakonskim odredbama trećih zemalja sudionica ili drugim stranim zakonskim odredbama, te nisu zakoniti i instrument plaćanja ni zakonito sredstvo plaćanja;

(d) „zlato", „srebro" odnosno „platina" je slitina koja sadržava zlato, srebro odnosno platinu čiji stupanj čistoće plemenite kovine iznosi najmanje 375, 500 odnosno 850 tisućinki njezine težine. Ova se definicija ne odnosi na konvencije o označavanju čistoće plemenitih kovina koje se primjenjuju u državama članicama;

(e) „Europski tehnički i znanstveni centar" (dalje u tekstu: ETSC) znači subjekt osnovan Odlukom Komisije od 29. listopada 2004.;

(f) „referentni raspon" ima značenje koje je određeno u Prilogu II. odjeljku 1.

Članak 2.

Zaštitne odredbe

Pridržavajući se članaka 3. i 4., zabranjuje se proizvodnja i prodaja medalja i žetona kao i njihov uvoz i distribucija za prodaju ili u druge komercijalne svrhe, u sljedećim okolnostima:

(a) kada su nazivi „euro" ili „euro cent" ili simbol eura na njihovoj površini; ili

(b) kada je njihova veličina unutar referentnog raspona; ili

(c) kada je bilo koji motiv na površini medalja i žetona sličan bilo kojem motivu na nacionalnom naličju eurokovanica ili na zajedničkom licu eurokovanica, ili kada je jednak ili sličan motivu na rubu kovanice od dva eura.

Članak 3.

Izuzeća

1. Medalje i žetoni koji nose naziv „euro" ili „euro cent" ili simbol eura bez nominalne vrijednosti nisu zabranjeni, ako je njihova veličina izvan referentnog raspona.

2. Medalje i žetoni čija je veličina u okviru referentnog raspona nisu zabranjeni, pod uvjetom da:

(a) imaju u sredini probušenu rupu promjera većeg od 6 milimetara, ili kada je njihov oblik višekutan, no takav da nema više od šest kutova, pod uvjetom da se poštuje uvjet iz točke (c) podtočke ii.; ili

(b) su izrađeni od zlata, srebra ili platine; ili

(c) zadovoljavaju sljedeće uvjete:

i. kombinacije promjera i visine ruba medalja i žetona stalno su izvan raspona određenih u svakom od slučajeva utvrđenih u odjeljku 2. Priloga II.; i

ii. kombinacije promjera i svojstva kovina od kojih su izrađene medalje i žetoni dosljedno su izvan raspona određenih u svakom od slučajeva utvrđenih u odjeljku 3. Priloga II.

Članak 4.

Odstupanja na temelju odobrenja

1. Komisija može dati posebna odobrenja za korištenje naziva „euro" ili „euro cent" ili simbola eura u kontroliranim uvjetima korištenja u slučajevima kada ne postoji rizik zabune. U takvim slučajevima, odgovarajući gospodarski subjekt unutar određene države članice jasno je prepoznatljiv na površini medalje ili žetona, a na licu ili naličju medalje ili žetona mora biti otisnuta naznaka: „Nije zakonsko sredstvo plaćanja".

2. Komisija je nadležna za proglašenje „sličnosti" motiva u smislu članka 2. točke (c).

Članak 5.

Postojeće medalje i žetoni

Medalje i žetoni koji su izdani prije stupanja na snagu ove Uredbe, a koji ne zadovoljavaju uvjete navedene u člancima 2., 3. i 4., mogu se nastaviti koristiti najkasnije do kraja 2009. godine, osim ako ih je moguće koristiti umjesto eurokovanica. Te je medalje i žetone potrebno, prema potrebi, evidentirati u skladu s postupcima koji se primjenjuju u državama članicama i o njima obavijestiti ETSC.

Članak 6.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju povreda odredbi ove Uredbe, te poduzimaju sve mjere potrebne kako bi se osigurala njihova provedba. Propisane sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za primjenu ovog članka do 1. srpnja 2005. One o tomu odmah obavješćuju Komisiju.

Članak 7.

Primjenjivost

Ova se Uredba primjenjuje u državama članicama sudionicama, kao što je određeno u Uredbi (EZ) br. 974/98.

Članak 8.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 6. prosinca 2004.

Za Vijeće

Predsjednik

H. HOOGERVORST

PRILOG I.

PRIKAZ SIMBOLA EURA IZ ČLANKA 1.

PRILOG II.

1. **Definicije referentnog raspona iz članka 1.**

(a) Referentni raspon za veličinu medalja i žetona jest skup kombinacija između vrijednosti za promjer i vrijednosti za visinu ruba, koje su uključene u referentni raspon za promjer, odnosno referentni raspon za visinu ruba.

(b) Referentni raspon za promjer je raspon između 19,00 milimetara i 28,00 milimetara.

(c) Referentni raspon za visinu ruba jest onaj koji se nalazi između 7,00 % i 12,00 % svake vrijednosti iz referentnog raspona za promjer.

2. **Rasponi iz članka 3. stavka 2. točke (c) i.**

Određeni rasponi		
	Promjer (mm)	Visina ruba (mm)
1.	19,45–20, 05	1,63–2,23
2.	21,95–22,55	1,84–2,44
3.	22,95–23,55	2,03–2,63
4.	23,95–24,55	2,08–2,68
5.	25,45–26,05	1,90–2,50

3. **Rasponi iz članka 3. stavka 2. točke (c) ii.**

	Promjer (mm)	Svojstva kovine
1.	19,00-21,94	Električna provodljivost između 14,00 i 18,00 % IACS
2.	21,95-24,55	Električna provodljivost između: — 14,00 i 18,00 % IACS; ili — 4,50 i 6,50 % IACS, osim kad je medalja ili žeton od jedinstvene slitine čiji je magnetski moment izvan raspona od 1,0 do 7,0 μVs.cm
3.	24,56-26,05	Električna provodljivost između: — 15,00 i 18,00 % IACS; ili — 13,00 i 15,00 % IACS, osim ako je medalja ili žeton od jedinstvene slitine čiji je magnetski moment izvan raspona od 1,0 do 7,0 μVs.cm
4.	26,06-28,00	Električna provodljivost između 13,00 i 15,00 % IACS, osim ako je medalja ili žeton od jedinstvene slitine čiji je magnetski moment izvan raspona od 1,0 do 7,0 μVs.cm

4. **Grafički prikaz**

U sljedećem grafu prikazana je informativna ilustracija definicija iz ovog Priloga:

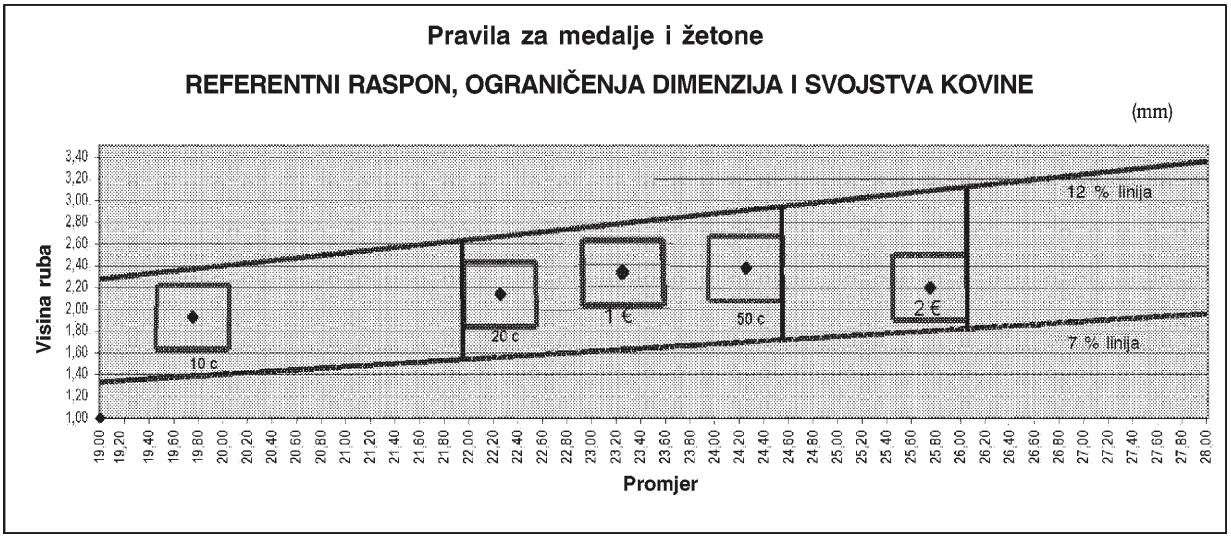

32004R2183

21.12.2004. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 373/7

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 2183/2004

od 6. prosinca 2004.

o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 2182/2004 o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama na države članice nesudionice

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [1],

budući da:

(1) Kada je donijelo Uredbu (EZ) br. 2182/2004 [2], Vijeće je ukazalo da bi Uredbu trebalo primijeniti na države članice sudionice kao što je određeno u Uredbi Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura [3].

(2) Međutim, važno je da pravila koja se odnose na medalje i žetone koji nalikuju eurokovanicama budu jednaka u cijeloj Zajednici i u tom bi se smislu trebale donijeti potrebne odredbe,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Primjena Uredbe (EZ) br. 2182/2004 proširuje se na države članice koje nisu države članice sudionice određene u Uredbi (EZ) br. 974/98.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 6. prosinca 2004.

Za Vijeće

Predsjednik

H. HOOGERVORST

---

[1] Mišljenje od 1. travnja još nije objavljeno u Službenom listu.
[2] SL L 373, 21.12.2004., str. 1.
[3] SL L 139, 11.5.1998., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2596/2000 (SL L 300, 29.11.2000., str. 2.).

32005R1055

7.7.2005. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 174/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1055/2005

od 27. lipnja 2005.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 99. stavak 5.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [1],

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 252. Ugovora [2],

budući da:

(1) Pakt o stabilnosti i rastu u početku se sastojao od Uredbe Vijeća (EZ) br. 1466/97 od 7. srpnja 1997. o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika [3], Uredbe Vijeća (EZ) br. 1467/97 od 7. srpnja 1997. o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita [4] i Rezolucije Europskog vijeća od 17. lipnja 1997. o Paktu o stabilnosti i rastu [5]; budući da je Pakt o stabilnosti i rastu dokazao svoju korisnost u učvršćivanju fiskalne discipline te time pridonio visokom stupnju makroekonomske stabilnosti s niskom inflacijom i niskim kamatnim stopama, što je nužno za poticanje održivog rasta i otvaranja novih radnih mjesta;

(2) Vijeće je 20. ožujka 2005. usvojilo izvješće pod nazivom „Poboljšanje provedbe Pakta o stabilnosti i rastu", čiji je cilj povećanje upravljanja i nacionalnog vlasništva nad fiskalnim okvirom putem jačanja gospodarskih osnova i učinkovitosti Pakta, u njegovim preventivnim, kao i u korektivnim dijelovima, kako bi se osigurala dugoročna zaštita održivosti javnih financija, poticanje rasta i izbjegavanje nametanja prevelikih opterećenja budućim naraštajima. Izvješće je potvrdilo Europsko vijeće u svojim zaključcima od 23. ožujka 2005. [6] u kojima je navedeno da se izvješćem ažurira i dopunjuje Pakt o stabilnosti i rastu te ono sada čini njegov sastavni dio;

(3) Prema izvješću Ecofin-a od 20. ožujka 2005., koje je potvrdilo Europsko vijeće na sastanku u Bruxellesu u proljeće 2005., države članice, Vijeće i Komisija ponovno potvrđuju svoju odlučnost da provode Ugovor i Pakt o stabilnosti i rastu na učinkovit i pravodoban način, kroz potporu i pritisak drugih sudionika u Paktu, te da djeluju u uskoj i konstruktivnoj suradnji u procesu gospodarskog i fiskalnog nadzora kako bi se pravilima Pakta zajamčila sigurnost i djelotvornost;

(4) Potrebno je izmijeniti Uredbu (EZ) br. 1466/97 kako bi se omogućila potpuna primjena dogovorenog poboljšanja provedbe Pakta o stabilnosti i rastu;

(5) Paktom o stabilnosti i rastu utvrđuje se obveza država članica da se pridržavaju srednjoročnog proračunskog cilja „blizu uravnoteženosti ili u višku"; budući da bi u svjetlu gospodarske i proračunske heterogenosti u Uniji, srednjoročni proračunski cilj trebao biti različit za pojedine države članice kako bi se uzela u obzir raznolikost stanja i kretanje gospodarstva i proračuna, kao i fiskalnog rizika u pogledu održivosti javnih financija, također uzevši u obzir očekivane demografske promjene. Srednjoročni proračunski cilj za pojedine države članice može se razlikovati od stanja „blizu uravnoteženosti ili u višku". Za europodručje i države članice Europskog tečajnog mehanizma II (ERM II) postojao bi utvrđeni raspon za srednjoročne proračunske ciljeve koji su specifični za pojedinu državu, u ciklički prilagođenim terminima, iskazane neto nakon jednokratnih i privremenih mjera;

[1] SL C 144, 14.6.2005., str. 17.
[2] Mišljenje Europskog parlamenta od 9. lipnja 2005. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 21. lipnja 2005. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Europskog parlamenta od 23. lipnja 2005. (još nije objavljena u Službenom listu).
[3] SL L 209, 2.8.1997., str. 1.
[4] SL L 209, 2.8.1997., str. 6.
[5] SL C 236, 2.8.1997., str. 1.
[6] Prilog 2. zaključaka Europskog vijeća od 22. i 23. ožujka 2005.

(6) Potrebno je postići simetričniji pristup fiskalnoj politici tijekom ciklusa putem povećane proračunske discipline u gospodarski dobrim vremenima, s ciljem izbjegavanja procikličkih politika i postupnog ostvarivanja srednjoročnog proračunskog cilja. Pridržavanje srednjoročnog proračunskog cilja treba omogućiti državama članicama suočavanje s uobičajenim cikličnim fluktuacijama uz istodobno održavanje državnog deficita ispod referentne vrijednosti od 3 % BDP-a, i osiguranje brzog napretka prema fiskalnoj održivosti. Uzimajući to u obzir, ono treba omogućiti prostor za proračunsko manevriranje, posebno za javna ulaganja;

(7) Države članice koje još nisu ostvarile svoj srednjoročni proračunski cilj trebaju poduzeti korake za njegovo ostvarenje tijekom ciklusa. Kako bi se ostvario njihov srednjoročni proračunski cilj, države članice iz europodručja ili iz ERM II trebale bi vršiti minimalno godišnje usklađenje u ciklički prilagođenim terminima, iskazano neto nakon jednokratnih i ostalih privremenih mjera;

(8) Radi povećanja usmjerenosti Pakta na rast, potrebno je uzeti u obzir veće strukturne reforme koje imaju izravne dugoročne učinke na uštedu troškova, uključujući povećanje potencijalnog rasta, i, stoga, provjereni utjecaj na dugoročnu održivost javnih financija i to prilikom određivanja putanje prilagodbe srednjoročnom proračunskom cilju za države koje još nisu ostvarile taj cilj te prilikom dopuštanja privremenog odstupanja od tog cilja za države koje su ga već ostvarile. Kako se ne bi kočile strukturne reforme koje nedvojbeno poboljšavaju dugoročnu održivost javnih financija, posebnu pažnju treba pokloniti mirovinskim reformama kojima se uvodi sustav više stupova, koji uključuje obvezni, potpuno financirani stup, zbog tog što te reforme povlače za sobom kratkoročno pogoršanje javnih financija tijekom razdoblja provedbe;

(9) Rokove koje je Vijeće postavilo za pregled programa stabilnosti i konvergencije treba produžiti kako bi se omogućila temeljita ocjena programa stabilnosti i konvergencije,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1466/97 mijenja se kako slijedi:

1. umeće se sljedeći naslov i članak:

„ODJELJAK 1.A

SREDNJOROČNI PRORAČUNSKI CILJEVI

Članak 2.a

Svaka država članica ima različiti srednjoročni cilj za svoje stanje proračuna. Ti se srednjoročni proračunski ciljevi koji su specifični za pojedinu državu mogu razlikovati od zahtjeva u pogledu stanja blizu uravnoteženosti ili u višku. Oni pružaju granicu sigurnosti koja se tiče omjera državnog deficita od 3 % BDP-a; oni osiguravaju brzi napredak u smjeru održivosti i, uzevši to u obzir, omogućuju prostor za proračunski manevar, posebno uzimajući u obzir potrebe za javnim ulaganjima.

Uzimajući u obzir navedene čimbenike, za države članice koje su usvojile euro i za države članice ERM II, srednjoročni proračunski ciljevi koji su specificirani za svaku pojedinu državu određuju se unutar utvrđenog raspona između – 1 % BDP-a i uravnoteženosti ili viška, u ciklički prilagođenim terminima, u neto iznosu nakon jednokratnih i privremenih mjera.

Srednjoročni proračunski cilj države članice može se revidirati kada se provede veća strukturna reforma, a u svakom slučaju svake četiri godine.";

2. Članak 3. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„a) srednjoročni proračunski cilj i kretanje prilagodbe prema tom cilju za suficit/deficit opće države i očekivano kretanje omjera duga opće države i BDP-a;"

b) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„c) detaljna i kvantitativna ocjena proračunskih i drugih mjera ekonomske politike koje se poduzimaju i/ili predlažu za ostvarivanje ciljeva programa, a koja se sastoji od detaljne analize troškova i koristi glavnih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne učinke na uštede troškova, uključujući povećanje potencijalnog rasta;"

c) dodaje se sljedeća točka:

„e) prema potrebi, razlozi za odstupanje od potrebnog kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju.";

3. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

a) prvi podstavak stavka 1. zamjenjuje se sljedećim podstavcima:

„1. Na temelju ocjena Komisije i Odbora osnovanog na temelju članka 114. Ugovora, Vijeće u okviru multilateralnog nadzora sukladno članku 99. Ugovora, razmatra srednjoročni proračunski cilj koji je predočila dotična država članica, procjenjuje jesu li ekonomske pretpostavke na kojima se temelji program prihvatljive, je li kretanje prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju primjereno i jesu li mjere koje se poduzimaju i/ili predlažu u skladu s kretanjem prilagodbe dovoljne za ostvarenje tog srednjoročnog cilja tijekom ciklusa.

Vijeće prilikom ocjene kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, razmatra provodi li dotična država članica godišnje poboljšanje svojeg ciklički prilagođenog salda, iskazanog neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera, a koje je potrebno radi ispunjenja njezina srednjoročnog proračunskog cilja, s 0,5 % BDP-a kao referentnom vrijednosti. Vijeće uzima u obzir ulažu li se veći napori u pogledu prilagodbe u gospodarski dobrim vremenima, dok napor može biti više ograničen u gospodarski lošim vremenima.

Prilikom određivanja kretanja prilagodbe srednjoročnom proračunskom cilju za države članice koje još nisu ostvarile taj cilj i prilikom dopuštanja privremenog odstupanja od tog cilja za države članice koje su ga već ostvarile, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita i da se očekuje da će se stanje proračuna vratiti na srednjoročni proračunski cilj u razdoblju programa, Vijeće uzima u obzir provedbu glavnih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne učinke na uštedu troškova, uključujući povećanje potencijalnog rasta i, stoga, provjerljiv utjecaj na dugoročnu održivost javnih financija.

Posebnu se pažnju posvećuje mirovinskim reformama kojima se uvodi sustav više stupova, a koji uključuje obvezni, potpuno financirani stup. Državama članicama koje provodu takve reforme dozvoljava se odstupanje od kretanja prilagodbe njihovom srednjoročnom proračunskom cilju ili od samog cilja, s tim da to odstupanje treba odražavati neto trošak reforme za stup kojim upravlja država, pod uvjetom da odstupanje bude privremeno i da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita";

b) U stavku 2., riječi „dva mjeseca" zamjenjuju se s „tri mjeseca";

4. Članak 7. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„a) srednjoročni proračunski cilj i kretanje prilagodbe prema tom cilju za suficit/deficit opće države i očekivano kretanje omjera duga opće države i BDP-a; srednjoročne ciljeve monetarne politike; odnos tih ciljeva prema stabilnosti cijena i tečaja;"

b) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„c) detaljna i kvantitativna ocjena proračunskih i drugih mjera ekonomske politike koje se poduzimaju i/ili predlažu za ostvarivanje ciljeva programa, a koja se sastoji od detaljne analize troškova i koristi glavnih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne učinke na uštede troškova, uključujući povećanje potencijalnog rasta;"

c) dodaje se sljedeća točka:

„e) ako je primjenjivo, razlozi za odstupanje od potrebnog kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju.";

5. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

a) Prvi podstavak stavka 1. zamjenjuje se sljedećim podstavcima:

„1. Na temelju procjena Komisije i Odbora osnovanog na temelju članka 114. Ugovora, Vijeće u okviru multilateralnog nadzora sukladno članku 99. Ugovora, razmatra srednjoročni proračunski cilj koji je predočila dotična država članica, ocjenjuje jesu li ekonomske pretpostavke na kojima se temelji program prihvatljive, je li kretanje prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju primjereno i jesu li mjere koje se poduzimaju i/ili predlažu u skladu s kretanjem prilagodbe dovoljne za ostvarenje tog srednjoročnog cilja tijekom ciklusa.

Vijeće prilikom ocjene kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, uzima u obzir je li učinjen veći napor u pogledu prilagodbe u gospodarski dobrim vremenima, dok taj napor može biti ograničen u gospodarski lošim vremenima. Za države članice ERM II, Vijeće razmatra ostvaruje li dotična država članica godišnje poboljšanje svog ciklički prilagođenog salda, iskazanog neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera, a koje je potrebno radi ispunjenja njezina srednjoročnog proračunskog cilja, s 0,5 % BDP-a kao referentnom vrijednosti.

Prilikom određivanja putanje prilagodbe srednjoročnom proračunskom cilju za države članice koje još nisu ostvarile taj cilj i prilikom dopuštanja privremenog odstupanja od tog cilja za države članice koje su ga već ostvarile, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita i da se očekuje da će se stanje proračuna vratiti na srednjoročni proračunski cilj u razdoblju programa, Vijeće uzima u obzir provedbu glavnih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne učinke na uštede troškova, uključujući povećanje potencijalnog rasta i, stoga, provjerljivi utjecaj na dugoročnu održivost javnih financija.

Posebnu pažnju treba obratiti na mirovinske reforme kojima se uvodi sustav više stupova, a koji uključuje obvezni, potpuno financirani stup. Državama članicama koje provode takve reforme dozvoljava se odstupanje od kretanja prilagodbe njihovom srednjoročnom proračunskom cilju ili od samog cilja, s tim da to odstupanje treba odražavati neto trošak reforme za stup kojim upravlja država, pod uvjetom da odstupanje bude privremeno i da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita";

b) u stavku 2., riječi „dva mjeseca" zamjenjuju se s „tri mjeseca";

6. Upućivanja na članak 103. i 109.c Ugovora zamjenjuju se u cijeloj Uredbi upućivanjima na članak 99., odnosno 114.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 27. lipnja 2005.

Za Vijeće
Predsjednik
J.-C. JUNCKER

32005R1056

7.7.2005. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 174/5

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1056/2005

od 27. lipnja 2005.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1467/97 o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno drugi podstavak njegovog članka 104. stavka 14.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([2]),

budući da:

(1) Pakt o stabilnosti i rastu se u početku sastojao od Uredbe Vijeća (EZ) br. 1466/97 od 7. srpnja 1997. o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika ([3]), Uredbe Vijeća (EZ) br. 1467/97 od 7. srpnja 1997. o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita ([4]) i Rezolucije Europskoga vijeća od 17. lipnja 1997. o Paktu o stabilnosti i rastu ([5]). Pakt o stabilnosti i rastu je dokazao svoju korisnost u učvršćivanju fiskalne discipline te time pridonio visokom stupnju makroekonomske stabilnosti s niskom inflacijom i niskim kamatnim stopama, što je nužno za poticanje održivoga rasta i otvaranja novih radnih mjesta.

(2) 20. ožujka 2005. Vijeće je usvojilo izvješće pod nazivom „Poboljšanje provedbe Pakta o stabilnosti i rastu", čiji je cilj povećanje upravljanja i nacionalnoga vlasništva nad fiskalnim okvirom putem jačanja gospodarskih osnova i djelotvornosti Pakta, u njegovim preventivnim, kao i u korektivnim dijelovima, kako bi se dugoročno očuvala održivosti javnih financija, poticao rast i izbjegavalo nametanje prevelikih opterećenja budućim naraštajima. Izvješće je odobrilo Europsko vijeće u svojim zaključcima od 23. ožujka 2005. ([6]) u kojima je navedeno da se izvješćem ažurira i dopunjuje Pakt o stabilnosti i rastu te izvješće sada čini njegov sastavni dio.

(3) Prema izvješću Ecofina-a od 20. ožujka 2005., koje je odobrilo Europsko vijeće na sastanku u Bruxellesu u proljeće 2005., države članice, Vijeće i Komisija ponovno potvrđuju svoju odlučnost da provode Ugovor i Pakt o stabilnosti i rastu na učinkovit i pravodoban način, kroz potporu i pritisak drugih sudionika u Paktu te da djeluju u uskoj i konstruktivnoj suradnji u procesu gospodarskog i fiskalnog nadzora kako bi se pravilima Pakta zajamčila sigurnost i djelotvornost.

(4) Potrebno je izmijeniti Uredbu (EZ) br. 1467/97 kako bi se omogućila potpuna primjena dogovorenoga poboljšanja provedbe Pakta o stabilnosti i rastu.

(5) Vodeće načelo za primjenu postupka u slučaju prekomjernog deficita promptni je ispravak prekomjernog deficita. Postupak bi trebao ostati jednostavan, transparentan i pravičan.

(6) Potrebno je revidirati koncept iznimnoga prekoračenja referentne vrijednosti koji je posljedica snažnog pada gospodarske aktivnosti. Pri tome bi trebalo uzeti u obzir gospodarsku heterogenost u Europskoj uniji.

(7) Komisija bi trebala uvijek sastavljati izvješće na temelju članka 104. stavka 3. Ugovora. Ona bi u svom izvješću trebala razmotriti vrijede li iznimke predviđene u članku 104. stavku 2. Izvješće Komisije u skladu s člankom 104. stavkom 3. trebalo na odgovarajući način prikazati promjene u srednjoročnom stanju gospodarstva i proračuna. Nadalje, trebalo bi razmotriti sve ostale čimbenike koji su, prema mišljenju dotične države članice, bitni za sveobuhvatnu procjenu, u kvalitativnom smislu, iznosa koji prelazi referentnu vrijednost.

(8) Prilikom svih ocjena proračuna u okviru postupka u slučaju prekomjernog deficita trebalo bi pažljivo razmotriti iznos prekoračenja koji je približan referentnoj vrijednosti, koji odražava provedbu mirovinskih reformi kojima se uvodi sustav više stupova, koji uključuje obvezni, potpuno financirani stup, zbog toga što provedba tih reformi dovodi do kratkoročnog pogoršanja stanja proračuna, dok se dugoročna održivost javnih financija zasigurno poboljšava. Osobito prilikom ocjenjivanja u skladu s člankom 104. stavkom 12. Ugovora, je li izvršen ispravak prekomjernog deficita, Komisija i Vijeće bi trebali naročito ocijeniti kretanja iznosa deficita u vezi s postupkom u slučaju prekomjernog deficita, razmatrajući istodobno neto trošak reforme za stup kojim upravlja država.

([1]) SL C 144, 14.6.2005., str. 16.
([2]) Mišljenje od 9. lipnja 2005. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) SL L 209, 2.8.1997., str. 1.
([4]) SL L 209, 2.8.1997., str. 6.
([5]) SL C 236, 2.8.1997., str. 1.
([6]) Prilog 2. zaključaka Europskog vijeća od 22. i 23. ožujka 2005.

(9) Proceduralni rokovi za odluke Vijeća u postupku u slučaju prekomjernog deficita trebali bi se produžiti kako bi se dotičnoj državi članici omogućilo da bolje ustroji svoje djelovanje u okviru nacionalnog postupka donošenja proračuna te da razvije usklađeniji paket mjera. Naročito je potrebno utvrditi rok do kada bi Vijeće trebalo odlučiti o postojanju prekomjernog deficita u skladu s člankom 104. stavkom 6. Ugovora koji bi, u pravilu, trebao biti četiri mjeseca od izvještajnih rokova utvrđenih u članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 3605/93 od 22. studenoga 1993. o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice [1]. To bi obuhvatilo slučajeve kod kojih Komisija (Eurostat) nije potvrdila valjanost statističkih podataka o proračunu ubrzo nakon izvještajnih rokova utvrđenih u Uredbi (EZ) br. 3605/93;

(10) Kako bi se osigurao promptni ispravak prekomjernih deficita, države članice koje su u stanju prekomjernog deficita trebaju poduzeti učinkovito djelovanje i postići godišnje minimalno fiskalno poboljšanje svog ciklički prilagođenog salda, iskazanog neto nakon jednokratnih i privremenih mjera. Od država koje imaju prekomjerni deficit zahtijevat će se da, kao referentnu vrijednost, ostvare godišnji minimalni fiskalni pothvat u ciklički prilagođenim terminima, u neto iznosu nakon odbitka jednokratnih i privremenih mjera.

(11) Trebalo bi produžiti maksimalne rokove u kojima države članice moraju poduzeti učinkovito djelovanje i mjere kako bi se omogućila bolja organizacija djelovanja u nacionalnim postupcima donošenja proračuna i razvoj bolje formuliranih paketa mjera.

(12) Ako je dotična država članica poduzela učinkovito djelovanje kao odgovor na preporuku u skladu s člankom 104. stavkom 7. Ugovora ili obavijest izdanu na temelju članka 104. stavka 9., a neočekivani nepovoljni gospodarski događaji s većim negativnim posljedicama za državne financije sprečavaju ispravak prekomjernog deficita u vremenskom roku kojeg je utvrdilo Vijeće, Vijeće bi trebalo moći izdati revidiranu preporuku u skladu s članom 104. stavkom 7. ili revidiranu obavijest u skladu s člankom 104. stavkom 9.

(13) Sadašnje ukupno maksimalno razdoblje od deset mjeseci od izvještajnih rokova utvrđenih u članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 3605/93 do odluke o izricanju sankcija ne bi bilo u skladu s izmijenjenim rokovima u svakom koraku postupka i s mogućnošću izdavanja revidiranih preporuka u skladu s člankom 104. stavkom 7. Ugovora ili revidiranih obavijesti u skladu s člankom 104. stavkom 9. Stoga bi trebalo prilagoditi ukupno maksimalno razdoblje u skladu s tim izmjenama.

[1] SL L 332, 31.12.1993., str. 7. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 351/2002 (SL L 55, 26.2.2002., str. 23.).

(14) Trebalo bi izmijeniti i odredbe koje se u slučaju Ujedinjene Kraljevine primjenjuju na provedbu postupka u slučaju prekomjernog deficita, a koje su navedene u Prilogu Uredbi (EZ) br. 1467/97 kako bi se uzele u obzir te promjene,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1467/97 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2., stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim stavcima:

„2. Prilikom ocjene i odlučivanja o postojanju prekomjernog deficita u skladu s člankom 104. stavcima 3. do 6. Ugovora, Komisija i Vijeće mogu smatrati prekoračenje referentne vrijednosti koje je posljedica snažnoga gospodarskog pada iznimnim u smislu druge alineje članka 104. stavka 2. točke (a) ako je to prekoračenje referentne vrijednosti rezultat negativne godišnje stope rasta realnog BDP-a ili kumulativnog gubitka proizvodnje tijekom dugotrajnog razdoblja vrlo niskog godišnjega rasta realnog BDP-a u odnosu na njegov potencijalni rast.

3. Pri izradi izvješća iz članka 104. stavka 3. Ugovora, Komisija uzima u obzir sve bitne čimbenike koji su navedeni u tom članku. U izvješću je potrebno na odgovarajući način prikazati promjene srednjoročnog stanja gospodarstva (posebno potencijalni rast, prevladavajuće ciklične uvjete, provedbu politika u kontekstu Lisabonske strategije i politika za unapređenje istraživanja, razvoja i inovacija) te promjene srednjoročnog stanja proračuna (posebno mjere fiskalne konsolidacije u ‚dobrim vremenima', održivost duga, javna ulaganja i ukupnu kvalitetu javnih financija). Nadalje, Komisija uzima u obzir sve ostale čimbenike koji su, prema mišljenju dotične države članice u pitanju bitni za sveobuhvatnu ocjenu, u kvalitativnom smislu, iznosa prekoračenja referentne vrijednosti, a koje je država članica dostavila Komisiji i Vijeću. U tom je kontekstu potrebno posebno razmotriti proračunske napore u smjeru povećanja ili održavanja visoke razine financijskih doprinosa za unapređenje međunarodne solidarnosti i ostvarenje ciljeva europske politike, naročito ujedinjenja Europe ako to ima štetan utjecaj na rast i fiskalno opterećenje države članice. Uravnotežena ukupna ocjena treba obuhvatiti sve navedene čimbenike.

4. Ako se u cijelosti ispuni dvostruki uvjet sveobuhvatnoga načela da, prije nego što se uzmu u obzir bitni čimbenici koji su navedeni u stavku 3., deficit opće države ostane približan referentnoj vrijednosti i da prekoračenje referentne vrijednosti bude privremeno, ti se čimbenici također uzimaju u obzir pri koracima koji dovode do odluke o postojanju prekomjernog deficita, koja je predviđena u stavku 4., 5. i 6. članka 104. Ugovora. Uravnotežena ukupna ocjena koju treba izvršiti Vijeće obuhvaća sve navedene čimbenike.

5. Komisija i Vijeće, pri svim ocjenama proračuna u okviru postupka u slučaju prekomjernog deficita, temeljito razmatraju provedbu mirovinskih reformi kojima se uvodi sustav više stupova koji uključuje obvezni, potpuno financirani stup.

6. Ako je Vijeće odlučilo, na temelju članka 104. stavka 6. Ugovora, da u državi članici postoji prekomjerni deficit, Komisija i Vijeće također uzimaju u obzir bitne čimbenike, koji su navedeni u stavku 3., pri kasnijim koracima u postupku iz članka 104., uključujući one navedene u članku 3. stavku 5. i članku 5. stavku 2. ove Uredbe. Međutim, ti se bitni čimbenici ne uzimaju u obzir za odluku Vijeća u skladu s člankom 104. stavkom 12. Ugovora o stavljanju izvan snage nekih ili svih svojih odluka na temelju stavaka 6. do 9. i stavka 11. članka 104.

7. U slučaju država članica kod kojih deficit premašuje referentnu vrijednost, ali ostaje na približno istoj razini, ako je to prekoračenje odraz mirovinskih reformi kojima se uvodi sustav više stupova koji uključuje obvezni, potpuno financirani stup, Komisija i Vijeće također, pri ocjeni kretanja iznosa deficita u vezi s postupkom u slučaju prekomjernog deficita, uzimaju u obzir trošak reforme za stup kojim upravlja država. U tu se svrhu uzima u obzir neto trošak reforme na linearno opadajućoj osnovi za prijelazno razdoblje od pet godina. Taj se neto trošak također uzima u obzir i za odluku Vijeća u skladu s člankom 104. stavkom 12. Ugovora o stavljanju izvan snage nekih ili svih svojih odluka na temelju stavaka 6. do 9. i stavka 11. članka 104., ako se deficit znatno i trajno smanjio te dostigao razinu koja je približna referentnoj vrijednosti.";

2. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Vijeće odlučuje o postojanju prekomjernog deficita u skladu s člankom 104. stavkom 6. Ugovora, u pravilu u roku od četiri mjeseca od datuma izvješćivanja utvrđenih u članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 3605/93. Kada ocijeni da prekomjerni deficit postoji, Vijeće istodobno daje preporuke dotičnoj državi članici u skladu s člankom 104. stavkom 7. Ugovora.";

b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim stavcima:

„4. Preporuka Vijeća dana u skladu s člankom 104. stavkom 7. Ugovora utvrđuje rok od najviše šest mjeseci za učinkovito djelovanje koje treba poduzeti dotična država članica. Preporuka Vijeća također nalaže rok za ispravljanje prekomjernog deficita, koje bi se trebalo dovršiti u godini koja slijedi utvrđivanje prekomjernog deficita, osim u slučaju posebnih okolnosti. U preporuci Vijeće zahtijeva da država članica kao referentnu vrijednost postigne minimalno godišnje poboljšanje svog ciklički prilagođenog salda od najmanje 0,5 % BDP-a, u neto iznosu nakon jednokratnih i privremenih mjera, kako bi se osigurao ispravak prekomjernog deficita u roku koji je određen u preporuci.

5. Ako je poduzeto učinkovito djelovanje u skladu s preporukom u skladu s člankom 104. stavkom 7. i nakon donošenja te preporuke nastanu neočekivani nepovoljni gospodarski događaji s većim nepovoljnim posljedicama za državne financije, Vijeće može odlučiti, na temelju preporuke Komisije, da će donijeti revidiranu preporuku u skladu s člankom 104. stavkom 7. Tom se revidiranom preporukom, uzimajući u obzir bitne čimbenike navedene u članku 2. stavku 3. ove Uredbe, može produžiti rok za ispravak prekomjernog deficita za jednu godinu. Vijeće ocjenjuje postojanje neočekivanih nepovoljnih gospodarskih događaja s većim nepovoljnim posljedicama za državne financije u odnosu na gospodarske prognoze u svojoj preporuci.";

3. Članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 5.*

1. Sve odluke Vijeća o davanju obavijesti dotičnoj državi članici sudionici, kojom joj se nalaže poduzimanje mjera za smanjenje deficita u skladu s člankom 104. stavkom 9., donose se u roku od dva mjeseca od odluke kojom Vijeće utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje u skladu s člankom 104. stavkom 8. Vijeće u obavijesti zahtijeva da ta država članica postigne minimalno godišnje poboljšanje svog ciklički prilagođenog salda od najmanje 0,5 % BDP-a kao referentnu vrijednost, u neto iznosu nakon jednokratnih i privremenih mjera, kako bi se osigurao ispravak prekomjernog deficita u roku koji je određen u obavijesti.

2. Ako je poduzeto učinkovito djelovanje u skladu s obavijesti na temelju članka 104. stavka 9. Ugovora i nakon donošenja te obavijesti nastanu neočekivani nepovoljni gospodarski događaji s većim nepovoljnim posljedicama za državne financije, Vijeće može odlučiti, na temelju preporuke Komisije, da će donijeti revidiranu obavijest prema članku 104. stavku 9. Ugovora. Putem te revidirane obavijesti, uzimajući u obzir bitne čimbenike navedene u članku 2. stavku 3. ove Uredbe, može se produžiti rok za ispravak prekomjernog deficita za jednu godinu. Vijeće ocjenjuje postojanje neočekivanih nepovoljnih gospodarskih događaja s većim nepovoljnim posljedicama za državne financije u odnosu na gospodarske prognoze u svojoj obavijesti.";

4. U članku 6., drugoj rečenici, riječi „dva mjeseca" zamjenjuju se riječima „četiri mjeseca";

5. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 7.*

Ako država članica sudionica ne uspije djelovati u skladu s uzastopnim odlukama Vijeća u skladu s člankom 104. stavcima 7. i 9. Ugovora, odluka Vijeća o izricanju sankcija, u skladu s člankom 104. stavkom 11. donosi se, u pravilu, u roku od šesnaest mjeseci od datuma izvješćivanja utvrđenih u članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 3605/93. U slučaju primjene članka 3. stavka 5. ili članka 5. stavka 2. ove Uredbe, šesnaestomjesečni se rok mijenja u skladu s tim. Ubrzani se postupak koristi u slučaju namjerno planiranog deficita za koji Vijeće utvrdi da je prekomjeran.";

6. Članak 9. mijenja se kako slijedi:

a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Razdoblje tijekom kojega je postupak u mirovanju ne uračunava se niti u razdoblje iz članka 6., niti u razdoblje iz članka 7. ove Uredbe.";

b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Nakon isteka razdoblja iz prve rečenice članka 3. stavka 4. i nakon isteka razdoblja iz druge rečenice članka 6. ove Uredbe, Komisija obavještava Vijeće ako smatra da poduzete mjere izgledaju dovoljne za osiguranje odgovarajućega napretka u pogledu ispravka prekomjernog deficita u rokovima koje je postavilo Vijeće, pod uvjetom da su mjere u potpunosti provedene i da su gospodarska kretanja u skladu s prognozama. Izvješće Komisije se objavljuje.";

7. Upućivanje na članak 104.c, 109.e, 109.f i 201. Ugovora zamjenjuju se u cijeloj Uredbi upućivanjem na članak 104., 116., 117., odnosno 269. Upućivanje na članak D Ugovora o Europskoj uniji zamjenjuje se upućivanjem na članak 4.;

8. Prilog Uredbi (EZ) br. 1467/97 zamjenjuje se Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 27. lipnja 2005.

Za Vijeće

Predsjednik

J.-C. JUNCKER

PRILOG

„PRILOG

ROKOVI KOJI SE PRIMJENJUJU NA UJEDINJENU KRALJEVINU

1. Kako bi se osigurao jednak tretman za sve države članice, Vijeće pri donošenju odluka iz odjeljaka 2., 3. i 4. ove Uredbe uzima u obzir različitu financijsku godinu Ujedinjene Kraljevine, s obzirom na donošenje odluka u vezi s Ujedinjenom Kraljevinom u trenutku njene financijske godine koji je sličan onome u kojem su odluke donesene ili će biti donesene u slučaju ostalih država članica.

2. Odredbe navedene u stupcu I. zamjenjuju se odredbama navedenim u stupcu II.

Stupac I.	Stupac II.
„u pravilu u roku od četiri mjeseca od datuma izvješćivanja utvrđenih u članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 3605/93” (članak 3. stavak 3.)	„u pravilu u roku od šest mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je deficit nastao”
„godina koja slijedi njegovo utvrđivanje” (članak 3. stavak 4.)	„financijska godina koja slijedi njegovo utvrđivanje”
„u pravilu u roku od šesnaest mjeseci od datuma izvješćivanja utvrđenih u članku 4. stavcima 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 3605/93” (članak 7.)	„u pravilu u roku od osamnaest mjeseci od kraja financijske godine u kojoj je deficit nastao”
„prethodna godina” (članak 12. stavak 1.)	„prethodna financijska godina” ”

32005R2169

29.12.2005. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 346/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 2169/2005

od 21. prosinca 2005.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 974/98 o uvođenju eura

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 123. stavak 4. treću rečenicu,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [2],

budući da:

(1) Uredbom Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura [3] predviđa se zamjena eurom valuta država članica koje su ispunile potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute u trenutku kad je Zajednica ušla u treću fazu ekonomske i monetarne unije. Ta Uredba također obuhvaća i pravila koja se primjenjuju na jedinice nacionalnih valuta tih država članica tijekom prijelaznog razdoblja koje završava 31. prosinca 2001. i pravila o novčanicama i kovanicama.

(2) Uredbom Vijeća (EZ) br. 2596/2000 izmijenjena je Uredba (EZ) br. 974/98 kako bi se omogućila zamjena grčke valute eurom.

(3) Uredbom (EZ) br. 974/98 propisuje se raspored prijelaza na euro u državama članicama koje u tome trenutačno sudjeluju. Kako bi se osigurala jasnoća i sigurnost s obzirom na pravila koja uređuju uvođenje eura u ostale države članice, potrebno je utvrditi opće odredbe o određivanju različitih razdoblja prijelaza na euro u budućnosti.

(4) Primjereno je utvrditi popis država članica sudionica koji se može proširiti kada druge države članice usvoje euro kao jedinstvenu valutu.

(5) Kako bi se pripremio neometan prelazak na euro, Uredbom (EZ) br. 974/98 predviđa se prijelazno razdoblje između zamjene valuta država članica sudionica eurom i uvođenja euronovčanica i eurokovanica. Prijelazno razdoblje trebalo bi trajati najviše tri godine, ali bi trebalo biti što je moguće kraće.

(6) Prijelazno razdoblje se može smanjiti do nula dana, kada datum prihvaćanja eura i datum prelaska na gotovinu eura padaju na isti dan, ako država članica smatra da nije potrebno dulje prijelazno razdoblje. U tom slučaju euronovčanice i eurokovanice postat će zakonsko sredstvo plaćanja u toj državi članici na dan usvajanja eura. Međutim, toj bi državi članici trebalo omogućiti da iskoristi razdoblje „postupnog povlačenja" u trajanju od godinu dana, tijekom kojeg će i nadalje biti moguća upućivanja na nacionalnu valutu u novim pravnim instrumentima. To bi gospodarskim subjektima u takvoj državi članici dalo više vremena za prilagodbu uvođenju eura i time olakšalo prijelaz.

(7) Javnosti bi trebalo omogućiti zamjenu novčanica i kovanica nominiranih u jedinici nacionalne valute za euronovčanice i eurokovanice tijekom razdoblja dvojnog optjecaja bez naknade, a do određene gornje granice.

(8) Uredbu (EZ) br. 974/98 bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti,

[1] Mišljenje od 1. prosinca 2005. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[2] SL C 316, 13.12.2005., str. 25.
[3] SL L 139, 11.5.1998., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 2596/2000 (SL L 300, 29.11.2000., str. 2.).

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 974/98 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 1.*

Za potrebe ove Uredbe:

(a) ‚države članice sudionice' znači države članice koje se nalaze na popisu u tablici u Prilogu;

(b) ‚pravni instrumenti' znači zakonske odredbe, upravni akti, sudske odluke, ugovori, unilateralni pravni akti, instrumenti plaćanja osim novčanica i kovanica i ostali instrumenti s pravnim učinkom;

(c) ‚konverzijski tečaj' znači neopozivo utvrđeni konverzijski tečaj koji je Vijeće utvrdilo za valutu svake države članice sudionice u skladu s prvom rečenicom članka 132. stavka 4. Ugovora ili stavka 5. tog članka;

(d) ‚datum usvajanja eura' znači dan na koji odgovarajuća država članica ulazi u treću fazu prema članku 121. stavku 3. Ugovora ili dan kada prestanak odstupanja za dotičnu državu članicu prema članku 122. stavku 2. Ugovora stupi na snagu, ovisno o slučaju;

(e) ‚datum prelaska na gotovinu eura' znači dan na koji euronovčanice i eurokovanice dobiju status zakonskog sredstva plaćanja u državi članici sudionici;

(f) ‚jedinica eura' znači jedinica valute kao što je navedeno u članku 2. drugoj rečenici;

(g) ‚jedinice nacionalne valute' znači jedinice valute države članice sudionice, kako su te jedinice utvrđene dan prije usvajanja eura u toj državi članici;

(h) „prijelazno razdoblje' znači razdoblje od najviše tri godine koje počinje u 00.00 sati na datum prihvaćanja eura i završava u 00.00 sati na datum prelaska na gotovinu eura;

(i) ‚razdoblje postupnog povlačenja" znači razdoblje od najviše godinu dana koje počinje na datum usvajanja eura, a koje se primjenjuje isključivo na države članice u kojima datum usvajanja eura i datum prelaska na gotovinu eura padaju na isti dan;

(j) ‚renominirati' znači promijeniti jedinicu u kojoj je iskazan iznos nepodmirenog duga, iz jedinice nacionalne valute u jedinicu eura, pri čemu renominiranje nema učinak na promjene ostalih uvjeta duga, budući da se ovo pitanje rješava sukladno mjerodavnom nacionalnom pravu;

(k) ‚kreditne institucije' znači kreditne institucije kao što je određeno u članku 1. stavku 1. Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (*). Za potrebe ove Uredbe, institucije koje se nalaze na popisu u članku 2. stavku 3. te Direktive s iznimkom poštanskih žiro institucija ne smatraju se kreditnim institucijama.

(*) SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 79, 24.3.2005., str. 9.).";

2. Umeće se sljedeći članak:

„*Članak 1.a*

Datum usvajanja eura, datum prelaska na gotovinu eura i razdoblje postupnog povlačenja, ako je primjenjivo, navodi se za svaku državu članicu sudionicu u Prilogu.";

3. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 2.*

Počevši od odgovarajućih datuma usvajanja eura, valuta država članica sudionica jest euro. Jedinica valute jest jedan euro. Jedan euro dijeli se na sto centa.";

4. Članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 9.*

Novčanice i kovanice nominirane u jedinici nacionalne valute zadržavaju svoj status zakonskog sredstva plaćanja unutar svojih teritorijalnih granica kao na dan prije datuma usvajanja eura u dotičnim državama članicama sudionicama.";

5. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 9.a

U državi članici s razdobljem ‚postupnog povlačenja' primjenjuje se sljedeće. Pravni instrumenti koji su nastali tijekom razdoblja postupnog povlačenja i koji će se provesti u toj državi članici i nadalje mogu sadržavati upućivanja na jedinicu nacionalne valute. Ta se upućivanja smatraju upućivanjima na jedinicu eura u skladu s odgovarajućim konverzijskim tečajevima. Ne dovodeći u pitanje članak 15., akti koji se provode na temelju tih pravnih instrumenata provode se isključivo u jedinici eura. Primjenjuju se pravila zaokruživanja utvrđena u Uredbi (EZ) br. 1103/97.

Dotična država članica ograničava primjenu prvog podstavka na određenu vrstu pravnih instrumenata ili pravne instrumente usvojene u određenim područjima.

Dotična država članica može skratiti to razdoblje.";

6. Članci 10. i 11. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 10.

Počevši od odgovarajućih datuma prelaska na gotovinu eura, ESB i središnje banke država članica sudionica puštaju u optjecaj novčanice nominirane u eurima u državama članicama sudionicama.

Ne dovodeći u pitanje članak 15., te novčanice nominirane u eurima su jedine novčanice koje imaju status zakonskog sredstva plaćanja u državama članicama sudionicama.

Članak 11.

Počevši od odgovarajućeg datuma prelaska na gotovinu eura, države članice sudionice izdaju kovanice nominirane u eurima ili centima koje su u skladu s apoenima i tehničkim karakteristikama koje Vijeće može utvrditi u skladu s člankom 106. stavkom 2. drugom rečenicom Ugovora. Ne dovodeći u pitanje članak 15. i odredbe bilo kojeg sporazuma prema članku 111. stavku 3. Ugovora koji se odnosi na monetarna pitanja, te su kovanice jedine kovanice sa statusom zakonskog sredstva plaćanja u državama članicama sudionicama. Osim tijela nadležnog za izdavanje i osoba koje su na temelju nacionalnog zakonodavstva države članice koja izdaje kovanice posebno određene, nijedna stranka nije obvezna prihvatiti više od 50 kovanica pri svakom pojedinačnom plaćanju.";

7. Članci 13. i 14. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 13.

Članci 10., 11., 14., 15. i 16. primjenjuju se počevši od odgovarajućeg datuma prelaska na gotovinu eura u svakoj državi članici sudionici.

Članak 14.

Pozivanja na jedinice nacionalnih valuta u pravnim instrumentima koji vrijede na dan prije datuma prelaska na gotovinu eura smatraju se pozivanjima na jedinicu eura prema odgovarajućim konverzijskim tečajevima. Primjenjuju se pravila zaokruživanja utvrđena Uredbom (EZ) br. 1103/97.";

8. Članak 15. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavcima 1. i 2. riječi „po završetku prijelaznoga razdoblja" zamjenjuju se riječima „od odgovarajućeg datuma prelaska na gotovinu eura.";

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Tijekom razdoblja navedenog u stavku 1., kreditne institucije u državama članicama sudionicama koje euro usvoje nakon 1. siječnja 2002. zamjenjuju novčanice i kovanice svojim klijentima, nominirane u jedinici nacionalne valute te države članice za euronovčanice i eurokovanice, i to bez naknade, do gornje granice koju može utvrditi nacionalno pravo. Kreditne institucije mogu zahtijevati da ih se prethodno obavijesti, ako iznos koji je potrebno zamijeniti prelazi gornju granicu utvrđenu nacionalnim pravom ili, ako takve odredbe ne postoje, granicu koju su one same utvrdile i koja odgovara iznosu koji je uobičajen za kućanstvo.

Kreditne institucije iz prvog podstavka zamjenjuju novčanice i kovanice nominirane u jedinici nacionalne valute te države članice i osobama koje nisu njihovi klijenti i to bez naknade do gornje granice koju utvrđuje nacionalno pravo ili, ako takve odredbe ne postoje, do granice koju su one same utvrdile.

Nacionalno pravo može ograničiti obvezu navedenu u prethodna dva podstavka na određene vrste kreditnih institucija. Nacionalnim se pravom također može proširiti ta obveza na ostale osobe.";

9. Tekst koji se nalazi u Prilogu ovoj Uredbi dodaje se kao prilog.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije.*

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice, podložno protokolima 25. i 26. i članku 122. stavku 1. Ugovora.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. prosinca 2005.

Za Vijeće
Predsjednik
B. BRADSHAW

PRILOG

„PRILOG

Država članica	Datum prihvaćanja eura	Datum prelaska na gotovinu eura	Država članica s razdobljem ‚postupnog povlačenja'
Belgija	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Njemačka	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Grčka	1. siječnja 2001.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Španjolska	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Francuska	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Irska	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Italija	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Luksemburg	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Nizozemska	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Austrija	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Portugal	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se
Finska	1. siječnja 1999.	1. siječnja 2002.	ne primjenjuje se"

32006D0075

L 36/40 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 8.2.2006.

ODLUKA VIJEĆA

od 30. siječnja 2006.

o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo”)

(2006/75/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 123. stavak 4. treću rečenicu,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [2],

budući da:

(1) U skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom (a) Odluke Vijeća 2001/923/EZ [3], Komisija bi trebala poslati Europskom parlamentu i Vijeću do 30. lipnja 2005. izvješće, neovisno o voditelju programa, kojim se ocjenjuju značaj, učinkovitost i djelotvornost programa, te priopćenje o tome treba li se program nastaviti i prilagoditi, kojem prilaže odgovarajući prijedlog.

(2) Izvješće o ocjeni predviđeno člankom 13. te Odluke dano je 30. studenoga 2004. U njemu je zaključeno da je program postigao svoje ciljeve i preporuča se nastavak programa.

(3) Financijski referentni iznos, u smislu točke 34. Međuinstitucionalnog sporazuma od 6. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini i poboljšanju proračunskog postupka [4] uključen je u tu Odluku tijekom cijelog trajanja programa, bez da se pritom utječe na ovlasti proračunskog tijela jer su one određene Ugovorom.

(4) Nastavak programa ukazuje na potrebu za daljnjim oprezom, osposobljavanjem i tehničkom pomoći koji su nužni za održavanje zaštite eura od krivotvorenja.

(5) Učinkovitost programa u zaštiti eura mogla bi se poboljšati ako bi se povećala tehnička potpora, a uz uključivanje Europola i financijska potpora za suradnju u prekograničnim operacijama, a u valjano utemeljenim slučajevima imao bi koristi i od veće fleksibilnosti u udjelu troškova koje bi Zajednica mogla snositi i u broju projekata koje može predstaviti jedna država članica.

(6) Odluku 2001/923/EZ bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Izmjene

Odluka 2001/923/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. stavak 2. zadnja rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Traje od 1. siječnja 2002. do 31. prosinca 2006.”;

[1] Mišljenje od 13. listopada 2005. nastavno na neobvezno savjetovanje (još nije objavljeno u Službenom listu).
[2] SL C 161, 1.7.2005., str. 11.
[3] SL L 339, 21.12.2001., str. 50.
[4] SL C 172, 18.6.1999., str. 1.

2. članku 2. stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(e) cilj objave postignutih rezultata, kao dio razmjene informacija, iskustava i dobre prakse.";

3. članku 3. stavku 3. dodaje se sljedeća točka:

„(d) financijsku potporu na sekundarnoj osnovi za suradnju u prekograničnim djelovanjima, kada takva potpora nije dostupna iz drugih europskih institucija i tijela.";

4. članak 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Financijski referentni iznos za provedbu programa djelovanja Zajednice za razdoblje od 1. siječnja 2002. do 31. prosinca 2005. iznosi 4 milijuna eura.

Financijski referentni iznos za provedbu programa djelovanja Zajednice za razdoblje od 1. siječnja 2006. do 31. prosinca 2006. iznosi 1 milijun eura.";

5. u članku 10. stavku 1. uvodna se rečenica zamjenjuje sljedećim:

„Zajednica u valjano utemeljenim slučajevima snosi do 80 % troška operativne potpore navedene u članku 3. putem sufinanciranja, posebno:";

6. u članku 11. „70 %" zamjenjuje se s „80 %";

7. članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice mogu predstaviti jedan ili iznimno dva projekta godišnje vezano uz radionice, sastanke i seminare iz članka 3. stavka 2. drugog podstavka. Također se mogu predstaviti projekti vezani uz raspoređivanja zaposlenika, razmjene ili pomoći.";

(b) stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„U slučaju da država članica predstavi više od jednog prijedloga, nacionalno nadležno tijelo određeno u članku 2. stavku (b) četvrtoj alineji Uredbe (EZ) br. 1338/2001 provodi koordinaciju.";

(c) u stavku 2. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) istinskom kvalitetom projekta u smislu njegove ideje, organizacije, predstavljanja, ciljeva i omjera učinka i troškova";

(d) stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(h) sukladnosti s poslom provedenim ili planiranim kao dio djelovanja EU-a u području borbe protiv krivotvorenja valute."

Članak 2.

Primjena

Ova Odluka ima učinak u državama članicama sudionicama kako je određeno u članku 1. prvoj alineji Uredbe Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura ([1]).

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Odluka proizvodi učinke na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2006.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. siječnja 2006.

Za Vijeće
Predsjednik
U. PLASSNIK

([1]) SL L 139, 11.5.1998., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2169/2005 (SL L 346, 29.12.2005., str. 1.).

32006D0076

L 36/42 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 8.2.2006.

ODLUKA VIJEĆA

od 30. siječnja 2006.

o proširenju primjene Odluke 2006/75/EZ o izmjeni, i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo”) na države članice nesudionice

(2006/76/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [1],

budući da:

(1) Prilikom donošenja Odluke 2006/75/EZ [2] Vijeće je ukazalo da bi se ona trebala primjenjivati u državama članicama sudionicama kako je određeno u članku 1. prvoj alineji Uredbe Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura [3].

(2) Međutim, razmjena informacija i osoblja te mjere pomoći i osposobljavanja koje se provode u sklopu programa Periklo trebali bi biti jedinstveni u cijeloj Zajednici i stoga bi se trebali poduzeti potrebni koraci kako bi se jamčila jednaka razina zaštite eura u državama članicama u kojima euro nije službena valuta,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Primjena Odluke 2006/75/EZ proširuje se na države članice koje nisu države članice sudionice kako je određeno u članku 1. prvoj alineji Uredbe (EZ) br. 974/98.

Članak 2.

Ova Odluka proizvodi učinke na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. siječnja 2006.

Za Vijeće

Predsjednik

U. PLASSNIK

---

[1] Mišljenje od 13. listopada 2005. (još nije objavljeno u SL-u).
[2] SL L 36, 8.2.2006., str. 40.
[3] SL L 139, 11.5.1998., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2169/2005 (SL L 346, 29.12.2005., str. 1.).

32006O0004

L 107/54 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 20.4.2006.

SMJERNICA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 7. travnja 2006.

o pružanju usluga na području upravljanja pričuvama u eurima preko Eurosustava središnjim bankama i zemljama izvan europodručja te međunarodnim organizacijama

(ESB/2006/4)

(2006/294/EZ)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, a posebno njegov članak 12. stavak 1., članak 14. stavak 3. i članak 23.,

budući da:

(1) Smjernicu ESB/2004/13 od 1. srpnja 2004. o pružanju usluga u području upravljanja pričuvama u eurima preko Eurosustava središnjim bankama i zemljama izvan europodručja te međunarodnim organizacijama [1] potrebno je izmijeniti kako bi se uzele u obzir promjene u definiciji „pričuva" i uklanjanje praga ispod kojeg se ne nudi naknada za salda prekonoćnih kredita koja se vode kao novčane/investicijske usluge. Smjernica ESB/2004/13 je već jednom bila izmijenjena, te bi ju je radi jasnoće i preglednosti trebalo preinačiti.

(2) U skladu s člankom 23. u vezi s člankom 43. stavkom 4. Statuta, Europska središnja banka (ESB) i nacionalne središnje banke država članica koje su usvojile euro (dalje u tekstu: „nacionalne središnje banke sudionice") mogu uspostaviti odnose sa središnjim bankama u drugim zemljama i, prema potrebi, s međunarodnim organizacijama te voditi sve vrste bankovnih poslova u odnosima s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama.

(3) Upravno vijeće smatra da bi Eurosustav pri pružanju usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama tim strankama trebao djelovati kao jedinstveni sustav bez obzira na to koji član Eurosustava pruža spomenute usluge. U tu svrhu, Upravno vijeće smatra da je potrebno donijeti ovu Smjernicu kako bi se osiguralo, između ostalog, da Eurosustav pruža usluge na području upravljanja pričuvama na standardiziranoj osnovi pod usklađenim uvjetima, da ESB prima odgovarajuće informacije u vezi s tim uslugama i da se utvrde potrebne minimalne zajedničke značajke ugovornih pogodbi sa strankama.

(4) Upravno vijeće smatra da je potrebno potvrditi da su sve informacije, podaci i dokumenti koje članovi Eurosustava sastavljaju i/ili međusobno razmjenjuju u kontekstu usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama povjerljivi i da podliježu članku 38. Statuta.

(5) U skladu s člankom 12. stavkom 1. i člankom 14. stavkom 3. Statuta, smjernice ESB-a čine sastavni dio prava Zajednice,

DONIJELO JE OVU SMJERNICU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Smjernice:

— „sve vrste bankovnih poslova" znači pružanje usluga na području upravljanja pričuvama preko Eurosustava središnjim bankama i zemljama izvan europodručja te međunarodnim organizacijama u vezi s upravljanjem pričuvama tih središnjih banaka, zemalja i međunarodnih organizacija,

[1] SL L 241, 13.7.2004., str. 68. Smjernica kako je izmijenjena Smjernicom ESB/2004/20 (SL L 385, 29.12.2004., str. 85.).

— „ovlašteni zaposlenici ESB-a” znači osobe u ESB-u koje s vremena na vrijeme određuje Izvršni odbor kao ovlaštene pošiljatelje ili primatelje informacija koje se prenose u okviru usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama,

— „središnje banke” znači monetarne vlasti,

— „stranka” znači bilo koja zemlja (uključujući sva tijela javne vlasti ili državne agencije), središnja banka ili monetarna vlast izvan europodručja ili bilo koja međunarodna organizacija kojoj član Eurosustava pruža usluge Eurosustava na području upravljanja pričuvama,

— „usluge Eurosustava na području upravljanja pričuvama” znači usluge upravljanja pričuvama navedene u članku 2. koje članovi Eurosustava mogu pružati strankama i koje omogućuju strankama da sveobuhvatno upravljaju svojim pričuvama preko jednog člana Eurosustava,

— „pružatelj usluga Eurosustava” znači član Eurosustava koji se obvezuje pružati cjelokupan skup usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama,

— „pružatelj individualnih usluga” znači član Eurosustava koji se ne obvezuje pružati cjelokupan skup usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama,

— „međunarodna organizacija” znači svaka organizacija, osim institucija i tijela Zajednice, koja je osnovana međunarodnim ugovorom ili na temelju takvog ugovora, i

— „pričuve” znači priznata imovina stranke nominirana u eurima, tj. gotovina i svi vrijednosni papiri koji su priznati kao „imovina 1. reda” u bazi podataka Eurosustava o priznatoj imovini koja se svakodnevno objavljuje i ažurira na internetskoj stranici ESB-a, izuzevši: i. vrijednosne papire koji pripadaju „3. skupini izdavatelja” i, za ostale skupine izdavatelja, vrijednosne papire koji pripadaju „IV. kategoriji likvidnosti”; ii. imovinu koja se drži isključivo u svrhu ispunjavanja mirovinskih i srodnih obveza stranke prema bivšim i sadašnjim zaposlenicima; iii. namjenske račune koje je stranka otvorila kod člana Eurosustava za reprogramiranje javnog duga u sklopu međunarodnih sporazuma; i iv. druge takve kategorije imovine nominirane u eurima koje s vremena na vrijeme odredi Upravno vijeće.

Članak 2.

Popis usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama

Usluge Eurosustava na području upravljanja pričuvama sastoje se od sljedećeg:

1. skrbničkih računa za pričuve;

2. skrbničkih usluga:

   (a) izvještaji o stanju skrbničkog računa na kraju mjeseca s mogućnošću pripreme izvještaja na druge datume na zahtjev stranke;

   (b) prijenos izvještaja putem SWIFT-a svim strankama koje mogu primati izvještaje putem SWIFT-a i putem drugih primjerenih sredstava strankama koje nisu članovi SWIFT-a;

   (c) obavještavanje o korporativnim akcijama u vezi s vrijednosnim papirima na računima stranki (npr. isplata kupona i povrat glavnice);

   (d) obrada korporativnih akcija za stranke;

   (e) omogućavanje, uz određena ograničenja, dogovora između stranki i trećih osoba vezanih uz rad programa za automatsko pozajmljivanje vrijednosnih papira;

3. usluga namire:

   (a) usluge namire s klauzulom bez prethodnog plaćanja/isporuke za plaćanje za sve vrijednosne papire nominirane u eurima za koje su otvoreni skrbnički računi;

   (b) potvrda namire za sve poslove preko SWIFT-a (ili drugih primjerenih sredstava za stranke koje nisu članovi SWIFT-a);

4. novčanih/investicijskih usluga:

   (a) kupnja/prodaja deviznih sredstava u korist računa stranki za vlastiti račun koja pokriva barem promptnu kupnju/prodaju eura za valute država skupine G10 izvan europodručja;

(b) usluge vezane uz oročene depozite za tuđi račun;

(c) salda prekonoćnih kredita:

— 1. red – automatsko ulaganje ograničenog fiksnog iznosa po stranci za vlastiti račun,

— 2. red – mogućnost ulaganja sredstva kod sudionika na tržištu za tuđi račun;

(d) izvršavanje ulaganja za stranke u skladu s njihovim trajnim uputama i u skladu sa skupom usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama; i

(e) izvršavanje naloga stranki za kupnju/prodaju vrijednosnih papira na sekundarnom tržištu.

Članak 3.

Pružanje usluga od strane pružatelja usluga Eurosustava i pružatelja individualnih usluga

1. U okviru usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama, članovi Eurosustava se dijele na one koji su pružatelji usluga Eurosustava i one koji su pružatelji individualnih usluga.

2. Osim usluga iz članka 2., svaki pružatelj usluga Eurosustava također može ponuditi strankama druge usluge na području upravljanja pričuvama. Pružatelj usluga Eurosustava utvrđuje te usluge na pojedinačnoj osnovi i na njih se ne primjenjuje ova Smjernica.

3. Ova Smjernica i zahtjevi u vezi s uslugama Eurosustava na području upravljanja pričuvama primjenjuju se na pružatelja individualnih usluga u vezi jedne ili više usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama, ili jednog dijela te usluge, koje/koji taj pružatelj individualnih usluga pruža i koje/koji čini dio cjelokupnog skupa usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama. Nadalje, svaki pružatelj individualnih usluga također može ponuditi strankama druge usluge na području upravljanja pričuvama, pri čemu se te usluge utvrđuje na pojedinačnoj osnovi. Na te se usluge ne primjenjuje ova Smjernica.

Članak 4.

Informacije u vezi s uslugama Eurosustava na području upravljanja pričuvama

1. Članovi Eurosustava dostavljaju ovlaštenim zaposlenicima ESB-a sve relevantne informacije o pružanju usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama novim i postojećim strankama i obavještavaju ovlaštene zaposlenike ESB-a kad im se obrati potencijalna stranka.

2. Prije nego što članovi Eurosustava otkriju identitet postojeće, nove ili potencijalne stranke, oni za to nastoje dobiti suglasnost stranke.

3. Ako član Eurosustava ne dobije suglasnost, on ovlaštenim zaposlenicima ESB-a daje potrebne informacije bez otkrivanja identiteta stranke.

Članak 5.

Zabrana i suspenzija pružanja usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama

1. Da bi omogućila članovima Eurosustava pregled, ESB će voditi popis postojećih, novih i potencijalnih stranki na čije se pričuve odnosi nalog za zamrzavanje ili slična mjera koju je donijela bilo koja od država članica EU na temelju rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda ili Europska unija.

2. Ako član Eurosustava na temelju mjere ili odluke, osim onih spomenutih u stavku 1., koju član Eurosustava ili država članica u kojoj se nalazi član Eurosustava donese radi nacionalne politike ili nacionalnog interesa, suspendira pružanje usluge Eurosustava na području upravljanja pričuvama postojećoj stranci ili odbije pružati te usluge novoj ili potencijalnoj stranci, on mora o tome odmah obavijestiti ovlaštene zaposlenike ESB-a. Ovlašteni zaposlenici ESB-a odmah obavještavaju druge članove Eurosustava. Niti jedna takva mjera ili odluka ne smije spriječiti druge članove Eurosustava da pružaju usluge Eurosustava na području upravljanja pričuvama tim strankama.

3. Članak 4. stavci 2. i 3. primjenjuju se na sva otkrivanja identiteta postojeće, nove ili potencijalne stranke koja su izvršena u skladu sa stavkom 2.

Članak 6.

Odgovornost za pružanje usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama

1. Svaki član Eurosustava odgovoran je za ispunjavanje svih ugovornih pogodbi sa svojim strankama koje smatra primjerenima za pružanje usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama.

2. Svaki član Eurosustava koji pruža usluge Eurosustava na području upravljanja pričuvama ili bilo koji njihov dio svojim strankama, odgovoran je za sve usluge koje pruža, u skladu s posebnim odredbama koje se primjenjuju na njega ili su s njim dogovorene.

Članak 7.

Dodatne minimalne zajedničke značajke ugovornih pogodbi sa strankama

Članovi Eurosustava osiguravaju da su njihove ugovorne pogodbe sa strankama u skladu s ovom Smjernicom i sa sljedećim dodatnim minimalnim zajedničkim značajkama. U ugovornim pogodbama mora se:

(a) navesti da je druga ugovorna strana stranke član Eurosustava s kojim je ta stranka sklopila ugovornu pogodbu o pružanju usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama ili bilo kojeg dijela tih usluga i da ta pogodba sama po sebi ne daje stranci prava ili ovlaštenja u odnosu na bilo kojeg drugog člana Eurosustava; ova odredba ne sprječava stranku da sklopi ugovornu pogodbu s nekoliko članova Eurosustava;

(b) uputiti na veze koje se mogu koristiti za namiru vrijednosnih papira koje drže druge ugovorne stranke i relevantne rizike pri korištenju veza koje nisu prikladne za poslove monetarne politike;

(c) uputiti na činjenicu da se neke transakcije u okviru usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama provode na temelju maksimalnih napora;

(d) uputiti na činjenicu da član Eurosustava strankama može davati prijedloge u vezi s vremenom i izvršavanjem transakcije kako bi se izbjegao sukob s monetarnom i tečajnom politikom Eurosustava i da taj član neće biti odgovoran za posljedice koje ti prijedlozi mogu prouzročiti stranci; i

(e) uputiti na činjenicu da Eurosustav pregledava naknade koje članovi Eurosustava zaračunavaju svojim strankama za pružanje usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama i da za stranke u skladu s primjenjivim pravom vrijede izmjene naknada koje mogu rezultirati iz tih pregleda.

Članak 8.

Uloga ESB-a

ESB koordinira općenito pružanje usluga Eurosustava na području upravljanja pričuvama i s njima povezanu razmjenu informacija. Svaki član Eurosustava koji postane ili prekine biti pružatelj usluga Eurosustava mora o tome izvijestiti ESB.

Članak 9.

Završne odredbe

1. Ova je Smjernica upućena nacionalnim središnjim bankama sudionicama.

2. Smjernica ESB/2004/13 se stavlja izvan snage. Pozivanje na smjernicu koja se stavlja izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Smjernicu.

3. Ova Smjernica stupa na snagu 12. travnja 2006., a primjenjuje se od 1. srpnja 2006.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 7. travnja 2006.

U ime Upravnog vijeća ESB-a

Predsjednik ESB-a

Jean-Claude TRICHET

32006D0495

15.7.2006. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 195/25

ODLUKA VIJEĆA

od 11. srpnja 2006.

u skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora o usvajanju jedinstvene valute u Sloveniji 1. siječnja 2007.

(2006/495/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 122. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir izvješće Komisije ([1]),

uzimajući u obzir izvješće Europske središnje banke ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([3]),

uzimajući u obzir raspravu Vijeća u sastavu šefova država i vlada,

budući da:

(1) Treća faza ekonomske i monetarne unije (EMU-a) počela je 1. siječnja 1999. Vijeće je u sastavu šefova država i vlada na sastanku u Bruxellesu 3. svibnja 1998. odlučilo da su Belgija, Njemačka, Španjolska, Francuska, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Austrija, Portugal i Finska ispunile uvjete potrebne za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 1999. ([4])

(2) Vijeće je 19. lipnja 2000. odlučilo da je Grčka ispunila uvjete potrebne za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 2001. ([5])

(3) U skladu sa stavkom 1. Protokola o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske priloženog Ugovoru, Ujedinjena Kraljevina je obavijestila Vijeće da 1. siječnja 1999. ne namjerava prijeći u treću fazu EMU-a. Ova obavijest nije mijenjana. U skladu sa stavkom 1. Protokola o određenim odredbama koje se odnose na Dansku priloženog Ugovoru i odlukom šefova država i vlada u Edinburghu u prosincu 1992. Danska je obavijestila Vijeće da neće sudjelovati u trećoj fazi EMU-a. Danska nije zatražila pokretanje postupka iz članka 122. stavka 2. Ugovora.

(4) Na temelju Odluke 98/317/EZ, za Švedsku vrijedi odstupanje kako je određeno u članku 122. Ugovora. U skladu s člankom 4. Akta o pristupanju iz 2003 ([6]). za Češku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačka vrijedi odstupanje u smislu članka 122. Ugovora.

(5) Europska središnja banka (ESB) osnovana je 1. srpnja 1998. Europski monetarni sustav je zamijenjen europskim tečajnim mehanizmom, čija je uspostava usuglašena rezolucijom Europskog vijeća od 16. lipnja 1997. o uspostavi europskog tečajnog mehanizma u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije ([7]). Postupci predviđeni za europski tečajni mehanizam u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije (ERM II) utvrđeni su Sporazumom od 1. rujna 1998. između ESB-a i nacionalnih središnjih banka država članica izvan europodručja o utvrđivanju operativnih postupaka za europski tečajni mehanizam u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije ([8]).

(6) U članku 122. stavku 2. Ugovora utvrđeni su postupci za stavljanje odstupanja izvan snage za dotične države članice. Prema tom članku, Komisija i ESB najmanje jednom u dvije godine ili na zahtjev države članice s odstupanjem izvješćuju Vijeće u skladu s postupkom utvrđenim u članku 121. stavku 1. Ugovora. Slovenija je 2. ožujka 2006. podnijela službeni zahtjev za ocjenu konvergencije.

([1]) Izvješće od 16. svibnja 2006.
([2]) Izvješće od 15. svibnja 2006.
([3]) Mišljenje od 15. lipnja 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([4]) Odluka Vijeća 98/317/EZ od 3. svibnja 1998. u skladu s člankom 121. stavkom 4. (*) Ugovora (SL L 139, 11.5.1998., str. 30.).
(*) BILJEŠKA: naslov Odluke 98/317/EZ je prilagođen uzimajući u obzri renumeriranje članaka Ugovora o osnivanju Europske zajednice, u skladu s člankom 12. Ugovora iž Amsterdama; izvorna se uputa odnosila na članak 109. stavak 4. točku (j) Ugovora.
([5]) Odluka Vijeća 2000/427/EZ od 19. lipnja 2000. u skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora o prihvaćanju jedinstvene valute u Grčkoj 1. siječnja 2001. (SL L 167, 7.7.2000., str. 19.).
([6]) SL L 236, 23.9.2003., str. 33.
([7]) SL C 236, 2.8.1997., str. 5.
([8]) SL C 345, 13.11.1998., str. 6. Sporazum kako je izmijenjen Sporazumom od 14. rujna 2000. (SL C 362, 16.12.2000., str. 11.).

(7) Nacionalno zakonodavstvo država članica, uključujući statute nacionalnih središnjih banka, se prema potrebi prilagođavaju kako bi se osigurala usklađenost s člancima 108. i 109. Ugovora i Statutom Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, dalje u tekstu „Statut ESSB-a" Izvješća Komisije i ESB-a osiguravaju detaljnu procjenu usklađenosti zakonodavstva Slovenije s člancima 108. i 109. Ugovora i Statuta ESSB-a.

(8) Prema članku 1. Protokola o konvergencijskim kriterijima navedenog u članku 121. Ugovora, kriterij stabilnosti cijena iz članka 121. stavka 1. prve alineje Ugovora znači da država članica ima održivu razinu cijena i prosječnu stopu inflacije, promatrano tijekom jedne godine uoči provjere, koja ne prelazi za više od jedan i pol postotna boda stopu inflacije u najviše trima državama članicama koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena. Inflacija će se, za potrebe utvrđivanja kriterija stabilnosti cijena, mjeriti harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena (HIPC) određenim u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2494/95 ([1]). Kako bi se ocijenilo ispunjavanje kriterija stabilnosti cijena, inflacija države članice mjerila se postotnom promjenom aritmetičke sredine 12 mjesečnih indeksa u odnosu na aritmetičku sredinu 12 mjesečnih indeksa prethodnog razdoblja. U jednogodišnjem razdoblju sa završetkom u ožujku 2006. tri države članice koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena bile su Švedska, Finska i Poljska sa stopama inflacije od 0,9 %., 1,0 %. odnosno 1,5 %. Izvješća Komisije i ESB-a uzela su u obzir referentnu vrijednost izračunanu kao jednostavnu aritmetičku sredinu stopa inflacije triju država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena uvećanu 1,5 postotni bod. Tako izračunana referentna vrijednost za jednogodišnje razdoblje sa završetkom u ožujku 2006. iznosila je 2,6 %.

(9) Prema članku 2. Protokola o konvergencijskim kriterijima, kriterij proračunskog stanja iz članka 121. stavka 1. druge alineje Ugovora znači da država članica u trenutku provjere nije predmetom odluke Vijeća o postojanju prekomjernog deficita donesenoj na temelju članka 104. stavka 6. Ugovora.

(10) Prema članku 3. Protokola o konvergencijskim kriterijima, kriterij sudjelovanja u europskom tečajnom mehanizmu Europskog monetarnog sustava iz članka 121. stavka 1. treće alineje Ugovora znači da je država članica poštovala normalan raspon fluktuacije utvrđene europskim tečajnim mehanizmom (ERM-om) Europskog monetarnog sustava bez ozbiljnih napetosti tijekom najmanje dvije godine prije provjere. Osobito, država članica ne smije u tom razdoblju na vlastitu inicijativu devalvirati bilateralni središnji paritet svoje valute u odnosu na valutu bilo koje druge države članice. Od 1. siječnja 1999. ERM II osigurava okvir za ocjenjivanje ispunjavanja tečajnog kriterija. Pri ocjenjivanju ispunjavanja tog kriterija, Komisija i ESB su u svojim izvješćima provjerili dvogodišnje razdoblje sa završetkom u travnju 2006.

(11) Prema članku 4. Protokola o konvergencijskim kriterijima, kriterij konvergencije kamatnih stopa iz članka 121. stavka 1. četvrte alineje Ugovora znači da je tijekom jedne promatrane godine prije provjere država članica imala prosječnu nominalnu dugoročnu kamatnu stopu koja ne prelazi za više od dva postotna boda prosječnu nominalnu dugoročnu kamatnu stopu najviše triju država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena. Za potrebe utvrđivanja kriterija konvergencije kamatnih stopa korištene su usporedive kamatne stope desetogodišnjih referentnih vrijednosti državnih obveznica. Kako bi se ocijenilo ispunjavanje kriterija kamatne stope izvješća Komisije i ECB-a uzimaju u obzir referentnu vrijednost izračunanu tako da su jednostavne aritmetičke sredine nominalnih dugoročnih kamatnih stopa triju država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena uvećane za dva postotna boda. Tako izračunana referentna vrijednost u jednogodišnjem razdoblju sa završetkom u ožujku 2006. iznosila je 5,9 %.

(12) U skladu s člankom 5. Protokola o konvergencijskim kriterijima, Komisija osigurava statističke podatke koji se koriste u trenutačnoj ocjeni ispunjavanja konvergencijskih kriterija. Komisija je osigurala podatke potrebne za pripremu ove Odluke. Proračunski podaci koje je osigurala Komisija temelje se na izvješćima država članica koji su dostavljeni do 1. travnja 2006. u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 3605/93 od 22. studenoga 1993. o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice ([2]).

(13) Na temelju izvješća koje su predstavile Komisija i ESB o napretku Slovenije u ispunjavanju obveza u pogledu ostvarenja ekonomske i monetarne unije, Komisija zaključuje:

slovensko nacionalno zakonodavstvo, uključujući Statut nacionalne središnje banke usklađeni su s člancima 108. i 109. Ugovora i sa Statutom ESSB-a.

([1]) Uredba Vijeća (EZ) br. 2494/95 od 23. listopada 1995. u vezi s harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena (SL L 257, 27.10.1995., str. 1). Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

([2]) SL L 332, 31.12.1993., str. 7. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2103/2005 (SL L 337, 22.12.2005., str. 1.).

U pogledu ispunjavanja konvergencijskih kriterija navedenih u četiri alineje članka 121. stavka 1. Ugovora od strane Slovenije:

— prosječna stopa inflacije u Sloveniji tijekom jednogodišnjeg razdoblja sa završetkom u ožujku 2006. iznosila je 2,3 %, što je ispod referentne vrijednosti i izgledno je da će tijekom predstojećih mjeseci takva i ostati,

— Slovenija nije predmet odluke Vijeća o postojanju prekomjernog deficita,

— Slovenija je članica ERM II od 28. lipnja 2004.; tijekom dvogodišnjeg razdoblja sa završetkom u travnju 2006. slovenski tolar (SIT) nije bio izložen ozbiljnijim napetostima i Slovenija nije na vlastitu inicijativu devalvirala bilateralni središnji paritet SIT-a u odnosu na euro,

— godišnja dugoročna kamatna stopa u Sloveniji sa završetkom u ožujku 2006. je u prosjeku iznosila 3,8 %, što je ispod referentne vrijednosti.

Slovenija je postigla visok stupanj održive konvergencije u odnosu na ove kriterije.

Stoga Slovenija ispunjava potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute.

(14) U skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora, Vijeće kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije odlučuje koje države članice s odstupanjem ispunjavaju uvjete potrebne za prihvaćanje jedinstvene valute i o stavljanju odstupanja izvan snage dotičnih država članica,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Slovenija ispunjava uvjete potrebne za usvajanje jedinstvene valute. Odstupanje za Sloveniju iz članka 4. Akta o pristupanju iz 2003. prestaje s učinkom od 1. siječnja 2007.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Članak 3.

Ova Odluka objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. srpnja 2006.

Za Vijeće

Predsjednik

E. HEINÄLUOMA

32006D0558

10.8.2006. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 219/23

ODLUKA KOMISIJE

od 2. kolovoza 2006.

o ažuriranju priloga Monetarnom sporazumu između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka

(2006/558/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 111. stavak 3.,

uzimajući u obzir Monetarni sporazum od 24. prosinca 2001. između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka [1], a posebno njegov članak 11. stavke 3. i 5.,

budući da:

(1) Članak 11. stavak 2. Monetarnog sporazuma između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka (dalje u tekstu Monetarni sporazum) zahtijeva od Kneževine Monako primjenu mjera koje je usvojila Francuska za provedbu određenih akata Zajednice koji se odnose na aktivnost i bonitetni nadzor kreditnih institucija i sprečavanje sistemskih rizika u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira. Ti su akti navedeni u Prilogu A Sporazumu. Izvjestan broj akata iz Priloga A izmijenjen je i te bi izmijenjene akte trebalo uključiti u taj Prilog. Također je donesen izvjestan broj novih akata Zajednice koji su obuhvaćeni člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebalo bi ih uključiti u Prilog A.

(2) Direktiva 2001/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o izmjeni Direktiva 78/660/EEZ, 83/349/EEZ i 86/635/EEZ u vezi s pravilima vrednovanja za godišnje financijske i konsolidirane financijske izvještaje određenih vrsta trgovačkih društava kao i banaka i drugih financijskih institucija [2] odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija te izmjenjuje Direktivu Vijeća 86/635/EEZ [3], koja se već nalazi u Prilogu A. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A.

(3) Direktiva 2003/51/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2003. o izmjeni Direktiva 78/660/EEZ, 83/349/EEZ i 91/674/EEZ o godišnjim i konsolidiranim financijskim izvještajima određenih vrsta trgovačkih društava, banaka i drugih financijskih institucija te osiguravajućih poduzeća [4] odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija te mijenja Direktivu 86/635/EEZ. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A.

(4) Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu [5] odnosi se na sprečavanje sistemskog rizika u sustavima za namiru. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A.

(5) Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ te Direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [6] odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A.

[1] SL L 142, 31.5.2002., str. 59.

[2] SL L 283, 27.10.2001., str. 28.

[3] SL L 372, 31.12.1986., str. 1.

[4] SL L 178, 17.7.2003., str. 16.

[5] SL L 168, 27.6.2002., str. 43.

[6] SL L 35, 11.2.2003., str. 1.

(6) Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni Direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ [7] odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A.

(7) Direktiva 2006/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o izmjeni Direktive 2004/39/EZ o tržištima financijskih instrumenata, u pogledu određenih rokova [8] mijenja Direktivu 2004/39/EZ. Stoga bi također trebala biti uključena u Prilog A.

(8) Jedan akt trenutačno uključen u Prilog A uklanja se iz tog Priloga. Direktiva 97/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 1997. o prekograničnim kreditnim transferima [9] većinom se odnosi na zaštitu potrošača i stoga nije obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma.

(9) Članak 11. stavak 4. Monetarnog sporazuma zahtijeva od Kneževine Monako usvajanje mjera ekvivalentnih mjerama koje su usvojile države članice za primjenu akata Zajednice potrebnih za provedbu Monetarnog sporazuma. Ti su akti navedeni u Prilogu B Sporazumu. Okvirna odluka Vijeća 2001/413/PUP od 28. svibnja 2001. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja [10] namijenjena je upotpunjavanju i osiguravanju dosljednosti odredbi koje osiguravaju zaštitu svih sredstava plaćanja nominiranih u eurima i obuhvaćena je člankom 9. Monetarnog sporazuma o borbi protiv prijevare i krivotvorenja, posebno u suvremenim bankovnim sustavima. Posebno, uključivanje Okvirne odluke 2001/413/PUP potrebno je da bi se dopunila zaštita predviđena Okvirnom odlukom Vijeća 2000/383/PUP od 29. svibnja 2000. o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja u vezi s uvođenjem eura [11], što je spomenuto u članku 9. Monetarnog sporazuma. Stoga je potrebna za provedbu Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog B Sporazumu.

(10) Uredba Vijeća (EZ) br. 2182/2004 od 6. prosinca 2004. o medaljama i žetonima sličnim kovanicama eura [12] namijenjena je sprečavanju uporabe medalja i žetona kao sredstava plaćanja u eurima i stoga je također obuhvaćena člankom 9. Monetarnog sporazuma. Stoga je potrebna za provedbu Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog B Sporazumu.

(11) Priloge Monetarnom sporazumu trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti. Radi jasnoće, priloge bi trebalo zamijeniti u cijelosti.

(12) Monegaške vlasti nisu zahtijevale da se Zajednički odbor osnovan člankom 14. Monetarnog sporazuma sazove u skladu s člankom 11. stavkom 5. tog sporazuma u roku od dva tjedna od donošenja Uredbe (EZ) br. 2182/2004 da bi se ažurirao Prilog B Monetarnom sporazumu. Stoga bi Komisija trebala izmijeniti priloge A i B Monetarnom sporazumu.

(13) Komisija je na svojim sastancima 17. lipnja 2004. i 16. lipnja 2005. izvijestila Zajednički odbor o potrebi ažuriranja priloga A i B Monetarnom sporazumu. Zajednički odbor primio je na znanje stajalište Komisije,

ODLUČILA JE:

Jedini članak

Prilozi Monetarnom sporazumu između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka zamjenjuju se tekstom priloga ovoj Odluci.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. kolovoza 2006.

Za Komisiju

Joaquín ALMUNIA

Član Komisije

[7] SL L 145, 30.4.2004., str. 1.
[8] SL L 114, 27.4.2006., str. 60.
[9] SL L 43, 14.2.1997., str. 25.
[10] SL L 149, 2.6.2001., str. 1.
[11] SL L 140, 14.6.2000., str. 1.
[12] SL L 373, 21.12.2004., str. 1.

PRILOG A

1. **86/635/EEZ**

Direktiva Vijeća od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (za odredbe koje se odnose na kreditne institucije)

(SL L 372, 31.12.1986., str. 1.)

kako je izmijenjena:

2001/65/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o izmjeni Direktiva 78/660/EEZ, 83/349/EEZ i 86/635/EEZ u vezi s pravilima vrednovanja za godišnje financijske izvještaje i konsolidirane financijske izvještaje određenih vrsta trgovačkih društava kao i banaka i drugih financijskih institucija

(SL L 283, 27.10.2001., str. 28.)

2003/51/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2003. o izmjeni Direktiva 78/660/EEZ, 83/349/EEZ, 86/635/EEZ i 91/674/EEZ o godišnjim i konsolidiranim financijskim izvještajima određenih vrsta trgovačkih društava, banaka i drugih financijskih institucija te osiguravajućih poduzeća

(SL L 178, 17.7.2003., str. 16.)

2. **89/117/EEZ**

Direktiva Vijeća od 13. veljače 1989. o obvezama podružnica osnovanih u državama članicama od strane kreditnih i financijskih institucija sa sjedištem izvan te države članice, u pogledu objavljivanja godišnjih računovodstvenih dokumenata

(SL L 44, 16.2.1989., str. 40.)

3. **93/6/EEZ**

Direktiva Vijeća od 15. ožujka 1993. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija (za odredbe koje se odnose na kreditne institucije)

(SL L 141, 11.6.1993., str. 1.)

kako je izmijenjena:

2002/87/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i Direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)

2004/39/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni Direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktiva 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ

(SL L 145, 30.4.2004., str. 1.)

4. **93/22/EEZ**

Direktiva Vijeća od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira (za odredbe koje se odnose na kreditne institucije) osim glava III. i IV. — Direktiva stavljena izvan snage Direktivom 2004/39/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2006/31/EZ, od 1. studenoga 2007. (vidjeti niže u tekstu)

(SL L 141, 11.6.1993., str. 27.)

5. **94/19/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita

(SL L 135, 31.5.1994., str. 5.)

6. **98/26/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira

(SL L 166, 11.6.1998., str. 45.)

7. **2000/12/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o osnivanju i obavljanju aktivnosti kreditnih institucija — osim glava III. i IV.

(SL L 126, 26.5.2000., str. 1.)

kako je izmijenjena:

2000/28/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o izmjeni Direktive 2000/12/EZ o osnivanju i obavljanju aktivnosti kreditnih institucija

(SL L 275, 27.10.2000., str. 37.)

2000/46/EZ

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o osnivanju, obavljanju aktivnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca

(SL L 275, 27.10.2000., str. 39.)

2002/87/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ, i Direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)

2004/39/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata o izmjeni Direktive Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktiva 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te ukida Direktiva Vijeća 93/22/EEZ

(SL L 145, 30.4.2004., str. 1.)

8. **2001/24/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o reorganizaciji i likvidaciji kreditnih institucija

(SL L 125, 5.5.2001., str. 15.)

9. **2002/47/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskim kolateralnim aranžmanima

(SL L 168, 27.6.2002., str. 43.)

10. **2002/87/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, osiguravajućih društava i investicijskih tvrtki u financijskom konglomeratu, o izmjeni Direktive Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ te Direktive 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)

11. **2004/39/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni Direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ — za odredbe koje se odnose na kreditne institucije osim članaka 15., 31. do 33. i glave III.

(SL L 145, 30.4.2004., str. 1.)

kako je izmijenjena:

2006/31/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o izmjeni Direktive 2004/39/EZ o tržištima financijskih instrumenata, u pogledu određenih rokova

(SL L 114, 27.4.2006., str. 60.)

PRILOG B

1. **97/9/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknade štete za investitore

(SL L 84, 26.3.1997., str. 22.)

2. **2001/413/PUP**

Okvirna odluka Vijeća od 28. svibnja 2001. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja

(SL L 149, 2.6.2001., str. 1.)

3. **(EZ) br. 2182/2004**

Uredba Vijeća od 6. prosinca 2004. o medaljama i žetonima sličnim kovanicama eura

(SL L 373, 21.12.2004., str. 1.)

32006R1647

L 309/2 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 9.11.2006.

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1647/2006

od 7. studenoga 2006.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 974/98 o uvođenju eura

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 123. stavak 5.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

nakon savjetovanja s Europskim parlamentom,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([1]),

budući da:

(1) Uredbom Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura ([2]) predviđa se zamjena eurom valuta država članica koje su ispunile potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute u trenutku kad je Zajednica ušla u treću fazu ekonomske i monetarne unije.

(2) Uredbom (EZ) br. 2596/2000 ([3]) izmijenjena je Uredba (EZ) br. 974/98 kako bi se omogućila zamjena grčke valute eurom.

(3) Uredbom (EZ) br. 2169/2005 izmijenjena je Uredba (EZ) br. 974/98 kako bi se pripremilo naknadno uvođenje eura u državama članicama koje još nisu usvojile euro kao jedinstvenu valutu.

(4) Sukladno članku 4. Akta o pristupanju iz 2003., Slovenija je država članica s odstupanjem u smislu članka 122. Ugovora.

(5) Na temelju Odluke Vijeća 2006/495/EZ od 11. srpnja 2006. u skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora o prihvaćanju jedinstvene valute u Sloveniji 1. siječnja 2007. ([4]), Slovenija ispunjava uvjete potrebne za usvajanje jedinstvene valute te odstupanje u korist Slovenije prestaje od 1. siječnja 2007.

(6) Uvođenje eura u Sloveniji zahtijeva proširenje postojećih odredbi o uvođenju eura utvrđenih Uredbom (EZ) br. 974/98 na Sloveniju.

(7) Slovenski plan zamjene određuje da bi euronovčanice i eurokovanice trebale postati zakonsko sredstvo plaćanja u toj državi članici na dan uvođenja eura kao njezine valute. Stoga bi datum prihvaćanja eura i datum prelaska na gotovinu eura, trebao biti 1. siječnja 2007. Ne primjenjuje se razdoblje „postupnog povlačenja".

(8) Uredbu (EZ) br. 974/98 bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilog Uredbi (EZ) br. 974/98 mijenja se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 2007.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. studenoga 2006.

Za Vijeće
Predsjednik
E. HEINÄLUOMA

([1]) SL C 163, 14.7.2006., str. 10.
([2]) SL L 139, 11.5.1998., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2169/2005 (SL L 346, 29.12.2005., str. 1.).
([3]) SL L 300, 29.11.2000., str. 2.
([4]) SL L 195, 15.7.2006., str. 25.

PRILOG

U Prilogu Uredbi (EZ) br. 974/98 umeće se sljedeći redak između stavaka za Portugal i Finsku:

Država članica	Datum prihvaćanja eura	Datum prelaska na gotovinu eura	Država članica s razdobljem „postupnog ukidanja”
„Slovenija	1. siječnja 2007.	1. siječnja 2007.	Ne”

32006D0849

L 330/28 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 28.11.2006.

ODLUKA VIJEĆA

od 20. studenoga 2006.

o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (program Periklo)

(2006/849/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 123. stavak 4. treću rečenicu,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [1],

budući da:

(1) Člankom 13. stavkom 3. točkom (a) Odluke Vijeća 2001/923/EZ [2] predviđeno je da će Komisija poslati Europskom parlamentu i Vijeću do 30. lipnja 2005. izvješće neovisno o voditelju programa, kojim se ocjenjuju značaj, učinkovitost i djelotvornost programa te priopćenje o tome treba li se program nastaviti i prilagoditi, kojem prilaže odgovarajući prijedlog.

(2) Izvješće o ocjeni predviđeno člankom 13. te Odluke dano je 30. studenoga 2004. U njemu je zaključeno da je program postigao svoje ciljeve i preporuča se njegov nastavak.

(3) Financijski referentni iznos, u smislu točke 38. Međuinstitucionalnog sporazuma od 17. svibnja 2006. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju [3] uključen je u ovu Odluku tijekom cijelog upravljanja programa, bez da se pritom utječe na ovlasti proračunskog tijela jer su one određene Ugovorom.

(4) Nastavak programa ukazuje na potrebu za daljnjim oprezom, osposobljavanjem i tehničkom pomoći koji su nužni za održavanje zaštite eura od krivotvorenja, pružanjem stabilnog okvira za planiranje programa država članica, posebno tijekom razdoblja u kojem nove države usvajaju jedinstvenu valutu.

(5) U tom duhu, Komisija je 8. travnja 2005. podnijela prijedlog za nastavak programa Periklo [4] do 31. prosinca 2011.

(6) Do konačnog sporazuma o financijskom okviru Zajednice za razdoblje 2007. - 2013., Vijeće je odlučilo produljiti program Periklo za 2006.

(7) Vijeće u svojoj izjavi od 30. siječnja 2006. smatra da je Periklo program višegodišnje prirode te bi ga trebalo produljiti do 2011. Stoga je pozvalo Komisiju da predstavi prijedlog za produljenje programa za razdoblje s početkom od 2007., čim se postigne sporazum o financijskom okviru za razdoblje od 2007. - 2013.

(8) Primjereno je uskladiti programe Zajednice s financijskim okvirom Zajednice.

(9) Kako bi se izbjegla preklapanja te osigurala dosljednost i komplementarnost djelovanja u sklopu programa Periklo, važno je razviti sinergiju između djelovanja koje financiraju Komisija, Europska središnja banka i Europol.

(10) Slijedom navedenog i s obzirom na potrebu za neprekidnim osposobljavanjem i pomoći za zaštitu eura program Periklo bi se trebalo produljiti do 31. prosinca 2013. Odluku 2001/923/EZ treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Izmjene

Odluka 2001/923/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. stavku 2. zadnja rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Traje od 1. siječnja 2002. do 31. prosinca 2013.";

[1] SL C 163, 14.7.2006., str. 7.
[2] SL L 339, 21.12.2001., str. 50. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/75/EZ (SL L 36, 8.2.2006., str. 40.).
[3] SL C 139, 14.6.2006., str. 1.
[4] COM(2005) 127 konačno.

2. na kraju članka 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„Financijski referentni iznos za provedbu programa djelovanja Zajednice za razdoblje od 1. siječnja 2007. do 31. prosinca 2013. iznosi 7 milijuna eura";

3. članak 13. stavak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki (a), „30. lipnja 2005." zamjenjuje se s „30. lipnja 2013.";

(b) točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) po završetku programa i razdoblja njegovog produženja, a najkasnije do 30. lipnja 2006. odnosno 2014. detaljna izvješća o provedbi i rezultatima programa navodeći posebno dodanu vrijednost financijske pomoći Zajednice."

Članak 2.

Primjena

Ova Odluka ima učinak u državama članicama sudionicama kako je određeno u članku 1. prvoj alineji Uredbe Vijeća (EZ) 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura ([5]).

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Odluka proizvodi učinke na dan objave u *Službenom listu Europske unije.*

Primjenjuje se od 1. siječnja 2007.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. studenoga 2006.

Za Vijeće

Predsjednik

J. KORKEAOJA

([5]) SL L 139, 11.5.1998., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1647/2006 (SL L 309, 9.11.2006., str. 2.).

32006D0850

L 330/30 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 28.11.2006.

ODLUKA VIJEĆA

od 20. studenoga 2006.

o proširenju primjene Odluke 2006/849/EZ, o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (program Periklo) na države članice nesudionice

(2006/850/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

budući da:

(1) Prilikom donošenja Odluke 2006/849/EZ [1] Vijeće je ukazalo da se ona primjenjuje u državama članicama sudionicama kako je određeno u članku 1. prvoj alineji Uredbe (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura [2].

(2) Međutim, razmjena informacija i osoblja te mjere pomoći i osposobljavanja koje se provode u sklopu programa Periklo trebali bi biti jedinstveni u cijeloj Zajednici i stoga bi se trebalo poduzeti potrebne korake kako bi se jamčila jednaka razina zaštite eura u državama članicama u kojima euro nije službena valuta,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Primjena Odluke 2006/849/EZ proširuje se na države članice koje nisu države članice sudionice kako je određeno u članku 1. prvoj alineji Uredbe Vijeća (EZ) br. 974/1998.

Članak 2.

Ova Odluka proizvodi učinke na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. studenoga 2006.

Za Vijeće

Predsjednik

J. KORKEAOJA

[1] SL L 330, 28.11.2006. str. 28.
[2] SL L 139, 11.5.1998., str. 1.

32006R1927

30.12.2006. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 406/1

UREDBA (EZ) EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA br. 1927/2006

od 20. prosinca 2006.

o osnivanju Europskog fonda za prilagodbe globalizaciji

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno članak 159. treći stavak,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija [2],

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora [3],

budući da:

(1) Neovisno o pozitivnim učincima globalizacije na rast, zapošljavanje i blagostanje te potrebi daljnjeg jačanja europske konkurentnosti putem strukturnih promjena, globalizacija može imati i negativne posljedice za najranjivije i najmanje kvalificirane radnike u nekim sektorima. Stoga je primjereno osnovati Europski fond za prilagodbe globalizaciji (EGF), dostupan svim državama članicama, kojim bi Zajednica pokazala solidarnost prema radnicima, pogođenim zbog otpuštanja koje je posljedica promjena u tokovima svjetske trgovine.

(2) Potrebno je očuvati europske vrijednosti i promicati razvoj poštene vanjske trgovine. Negativnim učincima globalizacije trebalo bi se u prvom redu baviti dugoročnom, održivom strategijom Zajednice za trgovinsku politiku s ciljem visokih društvenih i ekoloških standarda. Pomoć koju osigurava EGF trebala bi biti dinamična i prilagodljiva promjenjivim i često nepredvidivim okolnostima na tržištu.

(3) EGF bi trebao omogućiti posebnu, jednokratnu potporu za olakšanje ponovnog uključivanja u rad radnicima na prostorima, u sektorima, područjima ili regijama tržišta rada pogođenim ozbiljnim ekonomskim poremećajem. EGF bi trebao poticati poduzetništvo, primjerice mikrokreditima ili uspostavljanjem projekata suradnje.

(4) Djelovanja na temelju ove Uredbe trebalo bi definirati u skladu sa strogim intervencijskim kriterijima s obzirom na razmjer gospodarske dislokacije i njezin učinak na dani sektor ili zemljopisno područje kako bi se osiguralo usmjeravanje financijskog doprinosa EGF-a na radnike u najugroženijim regijama i gospodarskim sektorima Zajednice. Takva dislokacija nije nužno koncentrirana u jednoj državi članici. U takvim iznimnim okolnostima, države članice mogu podnijeti zajedničke zahtjeve za pomoć iz EGF-a.

(5) Aktivnosti EGF-a trebale bi biti koherentne i usklađene s drugim politikama Zajednice te u skladu s njenom pravnom stečevinom, posebno s intervencijama strukturnih fondova, pri čemu zaista doprinose socijalnoj politici Zajednice.

(6) Međuinstitucionalni sporazum između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 17. svibnja 2006. o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju [4] (Međuinstitucionalni sporazum) je obvezujući od 1. siječnja 2007., a točka 28. određuje proračunski okvir EGF-a.

(7) Specifično djelovanje financirano na temelju ove Uredbe, ne bi trebalo primati financijsku pomoć iz drugih financijskih instrumenata Zajednice. Potrebno je koordiniranje s postojećim ili planiranim mjerama osuvremenjivanja i restrukturiranja u okviru regionalnog razvoja, međutim, takvo koordiniranje ne bi trebalo dovesti do stvaranja paralelnih ili dodatnih struktura upravljanja za djelovanja koje se financiraju iz EGF-a.

(8) Kako bi se olakšala provedba ove Uredbe, izdaci bi trebali biti prihvatljivi od dana kada država članica počne pružati usluge prilagođene potrebama ugroženih radnika.

[1] Mišljenje dano 13. rujna 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[2] Mišljenje dano 11. listopada 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[3] Mišljenje Europskog parlamenta od 13. prosinca 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 19. prosinca 2006.
[4] SL C 139, 14.6.2006., str. 1.

Radi potrebe ciljanog pristupa posebno u vezi s ponovnim uključivanjem u rad trebalo bi odrediti rok uporabe financijskog doprinosa EGF-a.

(9) Države članice bi trebale ostati odgovorne za provedbu financijskog doprinosa te za upravljanje i kontrolu nad djelovanjima podupiranih financiranjem Zajednice, u skladu s Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica [1]. Država članica bi trebala opravdati uporabu primljenog financijskog doprinosa.

(10) Europski centar za praćenje promjena može pomoći Europskoj komisiji i dotičnoj državi članici kvalitativnim i kvantitativnim analizama prilikom zahtjeva za fondove EGF-a.

(11) S obzirom da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti ciljeve ove Uredbe, koji se zbog svog opsega i učinaka mogu bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere u skladu s načelima supsidijarnosti kako je određeno člankom 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je određeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi okvire potrebne za postizanje tih ciljeva.

(12) Kako je razdoblje provedbe EGF-a vezano uz trajanje financijskog okvira od 1. siječnja 2007. do 31. prosinca 2013., potpora radnicima pogođenima otpuštanjem radi promjena u trgovinskim tokovima trebala bi biti dostupna od 1. siječnja 2007.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Djelokrug i područje primjene

1. S ciljem poticanja gospodarskog rasta i stvaranja radnih mjesta u Europskoj uniji, ovom Uredbom se osniva EGF kako bi se Zajednici omogućilo pružanje potpore za radnike koji su postali višak zbog velikih strukturnih promjena u tokovima svjetske trgovine nastalih zbog globalizacije, tamo gdje ovakva otpuštanja značajno štete regionalnom ili lokalnom gospodarstvu.

Razdoblje njezine primjene se veže uz financijski okvir, od siječnja 2007. do prosinca 2013.

2. Ovom se Uredbom utvrđuju pravila djelovanja EGF-a kako bi olakšalo ponovno uključivanje u rad radnika pogođenih otpuštanjem radi promjena u trgovinskim tokovima.

[1] SL L 248, 16.9.2002., str. 1.

Članak 2.

Intervencijski kriteriji

Financijski doprinos iz EGF-a omogućuje se u slučajevima kada velike strukturne promjene u tokovima svjetske trgovine dovode do ozbiljnog ekonomskog poremećaja, poglavito do značajnog porasta uvoza u EU, brzog opadanja tržišnog udjela EU-a u danom sektoru ili delokalizacije u treće zemlje, a što prouzrokuje:

(a) najmanje 1 000 otpuštanja u razdoblju od 4 mjeseca u poduzeću države članice, uključujući radnike koje su otpustili dobavljači ili daljnji proizvođači; ili

(b) najmanje 1 000 otpuštanja u razdoblju od 9 mjeseci, posebno u malim ili srednjim poduzećima, u sektoru NACE 2 u jednoj regiji ili u dvije susjedne regije na razini NUTS II;

(c) na malim tržištima rada ili u iznimnim okolnostima, valjano obrazloženih od strane dotične države članice/država članica, prijava za doprinos iz EGF-a prihvaća se čak i ako uvjeti utvrđeni u podstavcima (a) i (b) nisu u potpunosti ispunjeni, kad otpuštanja imaju ozbiljan učinak na zaposlenost i lokalno gospodarstvo. Ukupan iznos doprinosa za iznimne okolnosti ne smije biti veći od 15 % EGF-a u jednoj godini.

Članak 3.

Prihvatljiva djelovanja

Financijski doprinos EGF-a na temelju ove Uredbe može se odrediti za aktivne mjere na tržištu rada koje su dio usklađenog paketa usluga prilagođenih potrebama i koje su namijenjene ponovnom uključivanju otpuštenih radnika na tržište rada, uključujući:

(a) pomoć pri traženju zaposlenja, profesionalno usmjeravanje, osobno osposobljavanje i prekvalifikaciju uključujući vještine ICT-a i izdavanje potvrda o stečenom iskustvu, pomoć u pronalaženju novog radnog mjesta i promicanje poduzetništva ili pomoć za samozapošljavanje;

(b) posebne vremenski ograničene mjere, kao što su naknade za traženje zaposlenja, naknade za prijevoz ili naknade za pojedince koji sudjeluju u aktivnostima cjeloživotnog učenja i osposobljavanja; i

(c) poticajne mjere, posebno za siromašne ili starije radnike kako bi ostali ili se vratili na tržište rada.

Iz EGF-a se neće financirati pasivne mjere socijalne zaštite.

Na inicijativu države članice, EGF može financirati aktivnosti pripreme, upravljanja, informiranja i oglašavanja te nadzorne aktivnosti za njegovo provođenje.

Članak 4.

Vrsta financijskog doprinosa

Komisija jednokratno dodjeljuje financijski doprinos koji se izvršava u okviru podijeljenog upravljanja između država članica i Komisije u skladu s člankom 53. stavkom 1. točkom (b) te stavcima 5. i 6. Financijske uredbe.

Članak 5.

Zahtjevi

1. Država(-e) članica(-e) podnosi(-e) zahtjev za doprinos iz EGF-a Komisiji u roku od 10 tjedana od datuma ispunjavanja uvjeta za pokretanje EGF-a određenih člankom 2. Država članica/e mogu naknadno nadopuniti zahtjev.

2. Zahtjev sadržava sljedeće podatke:

(a) obrazloženu analizu poveznice između planiranih otpuštanja i značajnih strukturnih promjena u tokovima svjetske trgovine i dokaz količine otpuštanja te objašnjenje nepredvidive prirode tih otpuštanja;

(b) identifikaciju poduzeća (nacionalnih ili multinacionalnih), dobavljača ili daljnjih proizvođača i sektora u kojima se provode otpuštanja te ciljane kategorije radnika;

(c) opis predmetnog područja, njegovih tijela i drugih zainteresiranih strana te predviđeni učinak otpuštanja s obzirom na lokalnu, regionalnu ili ukupnu zaposlenost;

(d) usklađeni paket usluga prilagođenih potrebama koje treba financirati i specifikaciju predviđenih troškova, uključujući njegovu komplementarnost s djelovanjima koje financiraju strukturni fondovi kao i obavijesti o djelovanjima koje su obvezne na temelju nacionalnog zakonodavstva ili u skladu s kolektivnim ugovorima;

(e) dan(-e) na koje su počele ili će početi teći usluge prilagođene potrebama ugroženih radnika;

(f) postupke pri savjetovanju sa socijalnim partnerima; i

(g) tijelo odgovorno za upravljanje i financijski nadzor u skladu s člankom 18.

3. Uzimajući u obzir djelovanja koje je provela dotična država članica, regija, socijalni partneri i predmetna poduzeća na temelju nacionalnog prava ili kolektivnih ugovora, pri čemu je posebna pažnja usmjerena djelovanjima koje financira Europski socijalni fond (ESF), podaci predviđeni na temelju stavka 2. uključuju sažeti opis djelovanja koje je nacionalno tijelo i poduzeće poduzelo i planiralo, uključujući i procjenu troškova.

4. Dotična(-e) država(-e) članica(-e) dostavljaju statističke i druge podatke na najprikladnijoj teritorijalnoj razini koje zahtijeva Komisija kako bi procijenila ispunjavanje intervencijskih kriterija.

5. Na temelju podataka iz stavka 2. i svih dodatnih podataka koje je dostavila dotična(-e) država(-e) članica(-e), Komisija će, uz savjetovanje s državom članicom, procijeniti jesu li ispunjeni uvjeti iz ove Uredbe za dobivanje financijskog doprinosa.

Članak 6.

Komplementarnost, usklađenost i koordinacija

1. Doprinos iz EGF-a ne zamjenjuje djelovanja za koje su odgovorna poduzeća na temelju nacionalnog prava ili kolektivnih ugovora.

2. Doprinos iz EGF-a dopunjuje djelovanja država članica na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini, uključujući one koje se sufinanciraju iz strukturnih fondova.

3. Doprinos iz EGF-a osigurava solidarnost i podršku pojedinim radnicima koji su otpušteni zbog strukturnih promjena u tokovima svjetske trgovine. Iz EFG-a se ne financira restrukturiranje poduzeća ili sektora.

4. Komisija i države članice u skladu s odgovornostima osiguravaju koordinaciju pomoći iz fondova Zajednice.

5. Država(-e) članica(-e) osiguravaju da specifična djelovanja koja primaju doprinos iz EGF-a ne primaju pomoć iz drugih financijskih instrumenata Zajednice.

Članak 7.

Jednakost žena i muškaraca i zabrana diskriminacije

Komisija i države članice osiguravaju promicanje jednakosti između muškaraca i žena i integraciju rodne perspektive tijekom različitih faza provođenja EGF-a. Komisija i države članice poduzimaju odgovarajuće korake, tijekom različitih faza provođenja i posebno tijekom pristupanja EGF-u, za sprečavanje svake diskriminacije na temelju spola, rasne ili etničke pripadnosti, vjere ili uvjerenja, invalidnosti, dobi ili spolne orijentacije.

Članak 8.

Tehnička pomoć na inicijativu Komisije

1. Na inicijativu Komisije, a do visine od najviše 0,35 % financijskih resursa raspoloživih za tu godinu, EGF se može koristiti za financiranje praćenja, informiranja, administrativne i tehničke podrške, revizije, nadzora i ocjenjivanja aktivnosti potrebnih za provođenje ove Uredbe.

2. Takvi zadaci obavljaju se u skladu s Financijskom uredbom i provedbenim pravilima koja se primjenjuju za ovaj oblik izvršavanja proračuna.

Članak 9.

Informiranje i promidžba

1. Država članica osigurava informacije i obavještava javnost o financiranim djelovanjima. Informacije se upućuju predmetnim radnicima, lokalnim i regionalnim tijelima, socijalnim partnerima, medijima i široj javnosti. Informacijama se ističe uloga Zajednice i osigurava uočljivost doprinosa iz EGF-a.

2. Komisija uspostavlja internetsku stranicu, dostupnu na svim jezicima Zajednice, kako bi pružila informacije o EGF-u, upute za podnošenje zahtjeva kao i ažurirane podatke o prihvaćenim i odbijenim zahtjevima, ističući ulogu proračunskog tijela.

Članak 10.

Određivanje financijskog doprinosa

1. Komisija na temelju procjene provedene u skladu s člankom 5. stavkom 5., a posebno uzimajući u obzir broj radnika kojima je potrebna pomoć, predložena djelovanja i procjenu troškova, u najkraćem roku procjenjuje i predlaže iznos mogućeg financijskog doprinosa u granicama raspoloživih sredstava.

Iznos ne može prijeći 50 % ukupnog iznosa predviđenih troškova iz članka 5. stavka 2. točke (d).

2. Ako Komisija na temelju procjene provedene u skladu s člankom 5. stavkom 5. zaključi da su ispunjeni uvjeti za financijski doprinos na temelju ove Uredbe, odmah započinje postupak određen u članku 12.

3. Ako Komisija na temelju procjene provedene u skladu s člankom 5. stavkom 5. zaključi da nisu ispunjeni uvjeti za financijski doprinos na temelju ove Uredbe, u najkraćem mogućem roku obavještava dotičnu državu članicu.

Članak 11.

Prihvatljivost izdatka

Izdaci za doprinos EGF-a prihvatljivi su od datuma s kojim dotična država članica počinje pružati usluge prilagođene potrebama ugroženih radnika kako je određeno u članku 5. stavkom 2. točkom (e).

Članak 12.

Proračunski postupak

1. Rješenja za EGF u skladu su s odredbama točke 28. Međuinstitucionalnog sporazuma.

2. Proračunska sredstva za EGF uključena su u rezervacije općeg proračuna Europske unije uobičajenim proračunskim postupkom, čim Komisija priopći dovoljno odrednica o rasponu potrebnih proračunskih sredstava i/ili opozvane obveze izdvajanja.

3. Ako Komisija zaključi da je potreban financijski doprinos iz EGF-a, podnosi proračunskom tijelu prijedlog za odobrenje proračunskih sredstava koja odgovaraju iznosu određenom u skladu s člankom 10. kao i zahtjev za prijenos iznosa u proračunsku liniju EGF-a. Prijedlozi se mogu grupirati.

Prijenosi koji se odnose na EGF obavljaju se u skladu s člankom 24. stavkom 4. Financijske uredbe.

4. Prijedlog u skladu sa stavkom 3. uključuje:

(a) procjenu, provedenu u skladu s člankom 5. stavkom 5., zajedno sa sažetkom podataka na kojima se temelji procjena;

(b) dokaz da su ispunjeni kriteriji utvrđeni u člancima 2. i 6.; i

(c) razloge koji opravdavaju predložene iznose.

5. Istodobno s predstavljanjem prijedloga, Komisija započinje tripartitni postupak, moguće u pojednostavnjenom obliku, kako bi tražila suglasnost oba dijela proračunskog tijela o potrebi korištenja EGF-a i traženog iznosa.

6. Svake godine 1. rujna, najmanje jedna četvrtina godišnjeg najvišeg iznosa EGF-a ostaje na raspolaganju kako bi se zadovoljile potrebe do kraja godine.

7. Nakon što proračunska sredstva postanu dostupna od strane proračunskog tijela, Komisija donosi odluku o financijskom doprinosu.

Članak 13.

Isplata i korištenje financijskog doprinosa

1. Po donošenju odluke u skladu s člankom 12. stavkom 3., Komisija isplaćuje financijski doprinos dotičnoj državi članici/državama članicama jednokratno, u načelu unutar 15 dana.

2. Država članica koristi financijski doprinos, kao i sve pripadajuće kamate, u roku od 12 mjeseci od dana podnošenja zahtjeva u skladu s člankom 5.

Članak 14.

Korištenje eura

U zahtjevima, odlukama o financijskim doprinosima i izvještajima na temelju ove Uredbe, kao i svim povezanim dokumentima, iznosi se izražavaju u eurima.

Članak 15.

Završni izvještaj i zaključak

1. U roku od šest mjeseci po isteku razdoblja određenog u članku 13. stavku 2., dotična država članica Komisiji podnosi izvještaj o izvršenju financijskog doprinosa, uključujući podatke

o vrsti djelovanja i glavnim ostvarenjima, te iskazom koji opravdava izdatke i ukazuje, prema potrebi, na komplementarnost djelovanja s onima koje je financirao ESF.

2. U roku od šest mjeseci po primitku svih podataka koji se zahtijevaju u skladu sa stavkom 1. Komisija završava financijski doprinos iz EGF-a.

Članak 16.

Godišnje izvješće

1. Komisija, prvi put 2008. i prije 1. srpnja svake godine, predstavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o opsegu i kvaliteti prošlogodišnjih aktivnosti na temelju ove Uredbe. Izvješće se usredotočuje na rezultate postignute EGF-om i posebno sadržava podatke u vezi s podnesenim zahtjevima, usvojenim odlukama, financiranim djelovanjima, uključujući njihovu komplementarnost s djelovanjima koje financiraju strukturni fondovi, posebno ESF te završetku financijskog doprinosa. Sadrži i zahtjeve koji su odbijeni zbog manjka proračunskih sredstava ili neprihvatljivosti.

2. Izvješće se prosljeđuje na znanje Europskom gospodarskom i socijalnom odboru, Odboru regija i socijalnim partnerima.

Članak. 17

Ocjenjivanje

1. Komisija na vlastitu inicijativu i uz usku suradnju s državama članicama provodi:

(a) privremeno ocjenjivanje učinkovitosti i održivosti postignutih rezultata do 31. prosinca 2011.; i

(b) naknadno ocjenjivanje do 31. prosinca 2014., uz pomoć vanjskih stručnjaka, kako bi se izmjerio učinak EGF-a i njegova dodana vrijednost.

2. Rezultati ocjenjivanja prosljeđuju se, za informaciju, Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru, Odboru regija i socijalnim partnerima.

Članak 18.

Upravljanje i financijski nadzor

1. Ne dovodeći u pitanje nadležnost Komisije za izvršavanje općeg proračuna Europskih zajednica, države članice u prvom redu preuzimaju odgovornost za upravljanje djelovanjima koje podupire EGF i financijski nadzor djelovanja. U tom smislu, poduzete mjere uključuju:

(a) provjeru jesu li mjere upravljanja i nadzora postavljene i provedene na način kojim se osigurava da se sredstva Zajednice koriste učinkovito i pravilno, u skladu s načelima dobrog financijskog upravljanja;

(b) provjeru jesu li financirana djelovanja pravilno provedena;

(c) osiguranje da su izdaci, koji su financirani na temelju provjerljive prateće dokumentacije, pravilni i uredni; i

(d) sprečavanje, otkrivanje i ispravljanje nepravilnosti kako je utvrđeno u članku 70. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 ([1]) te povratu nepropisno isplaćenih iznosa zajedno s kamatom za kašnjenje s plaćanjem u skladu s istim člankom. Država(-e) članica (-e) o svakoj nepravilnosti pravovremeno obavješćuje Komisiju te je neprestano obavješćuje o tijeku administrativnih i pravnih postupaka.

2. Država(-e) članica(-e) provodi potrebne financijske ispravke, kada se utvrde nepravilnosti. Ispravci koje izvršava država(-e) članica(-e) sastoje se od opozivanja cijelog ili dijela financijskog doprinosa Zajednice. Država(-e) članica(-e) nadoknađuje svaki izgubljeni iznos koji je nastao zbog utvrđene nepravilnosti, vraća ga Komisiji, a ako iznos nije otplaćen u roku koji je odredila dotična država(-e) članica(-e), naplaćuju se zatezne kamate.

3. U skladu sa svojom odgovornosti za izvršavanje općeg proračuna Europskih zajednica, Komisija poduzima sve potrebne mjere kako bi provjerila jesu li financirana djelovanja provedena u skladu s načelima dobrog i učinkovitog financijskog upravljanja, u skladu s odredbama Financijske uredbe. Svaka država članica mora osigurati sustave upravljanja i nadzora koji djeluju neometeno; Komisija se mora uvjeriti da djeluju takvi sustavi

U tom smislu, ne dovodeći u pitanje ovlasti Revizorskog suda ili provjere koje provodi država(-e) članica(-e) u skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima, dužnosnici i službenici Komisije mogu izvršavati provjere na licu mjesta, uključujući provjeru uzoraka o djelovanjima koje financira fond, uz prethodnu najavu od najmanje jednog radnog dana. Komisija obavještava dotičnu državu s ciljem dobivanja sve potrebne pomoći. Dužnosnici ili službenici dotične države članice mogu sudjelovati u takvim provjerama.

4. Država članica osigurava dostupnost svih popratnih dokumenata koji se odnose na izdatke Komisiji i Revizorskom sudu tijekom razdoblja od tri godine od završetka financijskog doprinosa primljenog iz EGF-a.

([1]) SL L 210, 31.7.2006., str. 25.

Članak 19.

Povrat financijskog doprinosa

1. U slučajevima kad je iznos stvarnih troškova djelovanja manji od procijenjenog iznosa navedenog u skladu s člankom 12., Komisija zahtijeva od države članice povrat odgovarajućeg dijela iznosa primljenog financijskog doprinosa.

2. Ako država članica nije ispunila obveze navedene u odluci o financijskom doprinosu Komisija poduzima potrebne mjere kako bi zahtijevala povrat cijelog ili dijela primljenog financijskog doprinosa od države članice.

3. Prije usvajanja odluke na temelju stavaka 1. ili 2., Komisija provodi odgovarajuće ispitivanje slučaja i, posebno, omogućava državi članici određeno razdoblje za dostavu primjedbi.

4. Ako nakon dovršenja potrebnih provjera Komisija zaključi da država članica ne ispunjava obveze iz članka 18. stavka 1. te ako ne dođe do dogovora i država članica nije izvršila ispravke u razdoblju koje je odredila Komisija, Komisija će, vodeći računa o svim primjedbama koje je dala država članica, u roku od tri mjeseca od završetka gore navedenog roka odlučiti izvršiti tražene financijske ispravke opozivanjem cijelog ili dijela doprinosa iz EGF-a predmetnom djelovanju. Svaki izgubljeni iznos koji je nastao zbog utvrđene nepravilnosti vraća se te, ako se iznos ne otplati u roku koji je odobrila dotična država članica, naplaćuju se zatezne kamate.

Članak 20.

Klauzula o preispitivanju

Na temelju prvoga godišnjeg izvješća predviđenog člankom 16., Europski parlament i Vijeće, na temelju prijedloga Komisije, mogu preispitati ovu Uredbu kako bi osigurali da je cilj solidarnosti EGF-a ispunjen i da njegove odredbe na odgovarajući način uzimaju u obzir gospodarske, socijalne i teritorijalne karakteristike svih država članica.

Europski parlament i Vijeće u svakom slučaju preispituju ovu Uredbu do 31. prosinca 2013.

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2007.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. prosinca 2006.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće
Predsjednik
J. KORKEAOJA

32007D0883

L 346/20 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 29.12.2007.

ODLUKA VIJEĆA

od 20. prosinca 2007.

o izmjeni Odluke 1999/70/EZ o vanjskim revizorima nacionalnih središnjih banaka u pogledu vanjskih revizora Središnje banke Malte

(2007/883/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Protokol o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke priložen Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 27. stavak 1.,

uzimajući u obzir Preporuku ESB/2007/17 Europske središnje banke od 29. studenoga 2007. Vijeću Europske unije o vanjskim revizorima Središnje banke Malte ([1]).

budući da:

(1) Neovisni vanjski revizori koje je preporučilo Upravno vijeće ESB-a i odobrilo Vijeće Europske unije moraju provoditi reviziju financijskih izvještaja Europske središnje banke (ESB) i nacionalnih središnjih banaka u Eurosustavu.

(2) U skladu s člankom 1. Odluke Vijeća 2007/504/EZ od 10. srpnja 2007. u skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora o prihvaćanju od strane jedinstvene valute na Malti 1. siječnja 2008. ([2]), Malta ispunjava potrebne uvjete za usvajanje eura, a odstupanje u korist Malte iz članka 4. Akta o pristupanju iz 2003., trebalo bi prestati s učinkom od 1. siječnja 2008.

(3) U skladu s člankom 20. izmijenjenog Zakona o Središnjoj banci Malte, koji stupa na snagu 1. siječnja 2008., revizija godišnjih financijskih izvještaja Središnje banke Malte provodi se u skladu s člankom 27. Statuta ESSB-a.

(4) Nakon prestanka odstupanja za Maltu Upravno vijeće ESB-a preporučilo je Vijeću prihvaćanje PricewaterhouseCoopers i Ernst & Young kao vanjskih revizora Središnje banke Malte za financijsku godinu 2008.

(5) Prikladno je poštovati preporuku Upravnog vijeća ESB-a i na odgovarajući način izmijeniti Odluku Vijeća 1999/70/EZ ([3]).

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Članku 1. Odluke 1999/70/EZ dodaje se sljedeći stavak:

„15. Ovim se odobravaju PricewaterhouseCoopers i Ernst & Young kao zajednički vanjski revizori Središnje banke Malte za financijsku godinu 2008.”

Članak 2.

Ova Odluka se dostavlja Europskoj središnjoj banci.

Članak 3.

Ova Odluka se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. prosinca 2007.

Za Vijeće

Predsjednik

F. NUNES CORREIA

([1]) SL C 304, 15.12.2007., str. 1.
([2]) SL L 186, 18.7.2007., str. 32.
([3]) SL L 22, 29.1.1999., str. 69., Odluka kako je zadnje izmijenjena Odlukom 2007/145/EZ (SL L 64, 2.3.2007., str. 35.).

32008D0094

L 31/34 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 5.2.2008.

ODLUKA KOMISIJE

od 25. siječnja 2008.

o ažuriranju Priloga A Monetarnom sporazumu između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka

(2008/94/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Monetarni sporazum od 24. prosinca 2001. između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka [1], a posebno njegov članak 11. stavak 3.,

budući da:

(1) Članak 11. stavak 2. Monetarnog sporazuma između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka (dalje u tekstu: „Monetarni sporazum") zahtijeva od Kneževine Monako primjenu mjera koje je usvojila Francuska za provedbu određenih akata Zajednice koji se odnose na aktivnost i bonitetni nadzor kreditnih institucija te sprečavanje sistemskih rizika za platne sustave i sustave namire vrijednosnih papira. Ti su akti navedeni u Prilogu A Sporazumu. Navedeni je Prilog bio posljednji put ažuriran Odlukom Komisije 2006/558/EZ [2]. Izvjestan broj akata iz Priloga A izmijenjen je, a izmijenjene bi akte trebalo uključiti u taj Prilog. Donesen je izvjestan broj novih akata Zajednice, obuhvaćenih područjem primjene članka 11. stavka 2. Monetarnog sporazuma, te bi ih također trebalo uključiti u Prilog A.

(2) Direktiva 2006/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o izmjeni Direktive Vijeća 78/660/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava, Direktive Vijeća 83/349/EEZ o konsolidiranim financijskim izvještajima, Direktive Vijeća 86/635/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija i Direktive Vijeća 91/674/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim izvještajima osiguravajućih poduzeća [3] odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija i izmjenjuje Direktivu Vijeća 86/635/EEZ [4] koja se već nalazi u Prilogu A. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A.

(3) Direktiva 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija (preinačeno) [5] odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A. Osim toga, Direktivom 2006/49/EZ stavlja se izvan snage Direktiva Vijeća 93/6/EEZ [6], kako je izmijenjena, između ostalog, Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [7] i Direktivom 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [8], te bi ju stoga trebalo brisati iz Priloga A.

(4) Direktiva Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira [9] stavljena je izvan snage Direktivom 2004/39/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2006/31/EZ [10], te bi ju stoga trebalo brisati iz Priloga A.

[1] SL L 142, 31.5.2002., str. 59.
[2] SL L 219, 10.8.2006., str. 23.
[3] SL L 224, 16.8.2006., str. 1.
[4] SL L 372, 31.12.1986., str. 1.
[5] SL L 177, 30.6.2006., str. 201.
[6] SL L 141, 11.6.1993., str. 1.
[7] SL L 35, 11.2.2003., str. 1.
[8] SL L 145, 30.4.2004., str. 1.
[9] SL L 141, 11.6.1993., str. 27.
[10] SL L 114, 27.4.2006., str. 60.

(5) Direktiva 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2005. o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 85/611/EEZ, 91/675/EEZ, 92/49/EEZ i 93/6/EEZ te Direktiva 94/19/EZ, 98/78/EZ, 2000/12/EZ, 2001/34/EZ, 2002/83/EZ i 2002/87/EZ radi uspostavljanja nove organizacijske strukture odbora za financijske usluge [11], odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija te mijenja Direktivu 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [12] i Direktivu 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [13], koje su već uključene u Prilog A. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A.

(6) Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju aktivnosti kreditnih institucija (preinačeno) [14] odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija. Stoga je obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi biti uključena u Prilog A, osim glava III. i IV. Direktivom 2006/48/EZ stavlja se izvan snage Direktiva 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [15], kako je izmijenjena, između ostalog, Direktivom 2000/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [16], Direktivom 2002/87/EZ i Direktivom 2004/39/EZ, te bi ju stoga trebalo brisati iz Priloga A. Osim toga, budući da Direktiva 2006/48/EZ mijenja Direktivu 2002/87/EZ, koja je navedena u Prilogu A, trebalo bi ju također uključiti kao onu koja zamjenjuje ovu potonju.

(7) Uredba Komisije (EZ) br. 1287/2006 od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s obvezom vođenja evidencija investicijskih društava, izvještavanjem o transakcijama, transparentnošću tržišta, uvrštavanjem financijskih instrumenata za trgovanje i određenim pojmovima za potrebe navedene Direktive [17] i Direktiva Komisije 2006/73/EZ od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s organizacijskim zahtjevima i uvjetima poslovanja investicijskih društava i izrazima definiranim za potrebe te Direktive [18], odnose se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija i dopunjuju Direktivu 2004/39/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2006/31/EZ, koja je već uključena u Prilog A. One su stoga obuhvaćene člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebale bi biti uključene u Prilog A.

(8) Direktiva 2000/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o osnivanju, obavljanju aktivnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca [19] odnosi se na aktivnost i nadzor kreditnih institucija. Ona je stoga obuhvaćena člankom 11. stavkom 2. Monetarnog sporazuma i trebala bi također biti uključena u Prilog A.

(9) Prilog A Monetarnom sporazumu trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti. Radi jasnoće, Prilog A bi trebalo zamijeniti u cijelosti.

(10) Komisija je na sastanku 13. rujna 2007. obavijestila Zajednički odbor o potrebi ažuriranja Priloga A Monetarnom sporazumu. Zajednički odbor primio je na znanje stajalište Komisije.

ODLUČILA JE:

Jedini članak

Prilog A Monetarnom sporazumu između Vlade Republike Francuske, u ime Europske zajednice, i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka zamjenjuje se Prilogom ovoj Odluci.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. siječnja 2008.

Za Komisiju

Joaquín ALMUNIA

Član Komisije

[11] SL L 79, 24.3.2005., str. 9.
[12] SL L 135, 31.5.1994., str. 5.
[13] SL L 35, 11.2.2003., str. 1.
[14] SL L 177, 30.6.2006., str. 1.
[15] SL L 126, 26.5.2000., str. 1.
[16] SL L 275, 27.10.2000., str. 37.
[17] SL L 241, 2.9.2006., str. 1.
[18] SL L 241, 2.9.2006., str. 26.
[19] SL L 275, 27.10.2000., str. 39.

PRILOG

1. **86/635/EEZ**

Direktiva Vijeća od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija: za odredbe koje se primjenjuju na kreditne institucije

(SL L 372, 31.12.1986., str. 1.)

kako je izmijenjena:

2001/65/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o izmjeni Direktiva 78/660/EEZ, 83/349/EEZ i 86/635/EEZ u vezi s pravilima vrednovanja za godišnje financijske i konsolidirane financijske izvještaje određenih vrsta trgovačkih društava, kao i banaka i drugih financijskih institucija

(SL L 283, 27.10.2001., str. 28.)

2003/51/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2003. o izmjeni Direktiva 78/660/EEZ, 83/349/EEZ, 86/635/EEZ i 91/674/EEZ o godišnjim i konsolidiranim financijskim izvještajima određenih vrsta trgovačkih društava, banaka i drugih financijskih institucija te osiguravajućih poduzeća

(SL L 178, 17.7.2003., str. 16.)

2006/46/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o izmjeni Direktive Vijeća 78/660/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava, Direktive Vijeća 83/349/EEZ o konsolidiranim financijskim izvještajima, Direktive Vijeća 86/635/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija i Direktive Vijeća 91/674/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim izvještajima osiguravajućih poduzeća

(SL L 224, 16.8.2006., str. 1.)

2. **89/117/EEZ**

Direktiva Vijeća od 13. veljače 1989. o obvezama podružnica osnovanih u državi članici od strane kreditnih institucija i financijskih institucija sa središnjom upravom izvan te države članice u pogledu objavljivanja godišnjih računovodstvenih dokumenata

(SL L 44, 16.2.1989., str. 40.)

3. **2006/49/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija (preinačeno)

(SL L 177, 30.6.2006., str. 201.)

4. **94/19/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita

(SL L 135, 31.5.1994., str. 5.)

kako je izmijenjena:

2005/1/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2005. o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 85/611/EEZ, 91/675/EEZ, 92/49/EEZ i 93/6/EEZ te Direktiva 94/19/EZ, 98/78/EZ, 2000/12/EZ, 2001/34/EZ, 2002/83/EZ i 2002/87/EZ radi uspostavljanja nove organizacijske strukture odbora za financijske usluge

(SL L 79, 24.3.2005., str. 9.)

5. **98/26/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira

(SL L 166, 11.6.1998., str. 45.)

6. **2006/48/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju aktivnosti kreditnih institucija (preinačeno) – osim glava III. i IV.

(SL L 177, 30.6.2006., str. 1.)

7. **2001/24/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 4.travnja 2001. o reorganizaciji i likvidaciji kreditnih institucija

(SL L 125, 5.5.2001., str. 15.)

8. **2002/47/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu

(SL L 168, 27.6.2002., str. 43.)

9. **2002/87/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, osiguravajućih poduzeća i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ te Direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)

kako je izmijenjena:

2005/1/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2005. o izmjeni Direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 85/611/EEZ, 91/675/EEZ, 92/49/EEZ i 93/6/EEZ te Direktiva 94/19/EZ, 98/78/EZ, 2000/12/EZ, 2001/34/EZ, 2002/83/EZ i 2002/87/EZ radi uspostavljanja nove organizacijske strukture odbora za financijske usluge

(SL L 79, 24.3.2005., str. 9.)

2006/48/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju aktivnosti kreditnih institucija (preinačeno)

(SL L 177, 30.6.2006., str. 1.)

10. **2004/39/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni Direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ - za odredbe koje se primjenjuju na kreditne institucije, osim članaka 15., 31. do 33. i glave III.

(SL L 145, 30.4.2004., str. 1.)

kako je izmijenjena:

2006/31/EZ

Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o izmjeni Direktive 2004/39/EZ o tržištima financijskih instrumenata, u pogledu određenih rokova

(SL L 114, 27.4.2006., str. 60.)

i dopunjena:

(EZ) br. 1287/2006

Uredbom Komisije od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s obvezom vođenja evidencija investicijskih društava, izvještavanjem o transakcijama, transparentnošću tržišta, uvrštavanjem financijskih instrumenata za trgovanje i određenim pojmovima za potrebe navedene Direktive

(SL L 241, 2.9.2006., str. 1.)

2006/73/EZ

Direktiva Komisije od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s organizacijskim zahtjevima i uvjetima poslovanja investicijskih društava i izrazima definiranim za potrebe te Direktive

(SL L 241, 2.9.2006., str. 26.)

11. **2000/46/EZ**

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o osnivanju, obavljanju aktivnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca

(SL L 275, 27.10.2000., str. 39.)

32008D0608

L 195/24 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 24.7.2008.

ODLUKA VIJEĆA

od 8. srpnja 2008.

u skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora o usvajanju jedinstvene valute u Slovačkoj 1. siječnja 2009.

(2008/608/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske Zajednice, a posebno njegov članak 122. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir izvješće Komisije [1],

uzimajući u obzir izvješće Europske središnje banke [2],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [3],

uzimajući u obzir raspravu Vijeća u sastavu šefova država i vlada,

budući da:

(1) Treća faza ekonomske i monetarne unije (dalje u tekstu: „EMU") počela je 1. siječnja 1999. Odlukom 98/317/EZ [4] Vijeće je na sastanku u Bruxellesu 3. svibnja 1998. u sastavu šefova država i vlada utvrdilo da su Belgija, Njemačka, Španjolska, Francuska, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Austrija, Portugal i Finska ispunile potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 1999.

(2) Odlukom 2000/427/EZ [5] Vijeće je odlučilo da je Grčka ispunila potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 2001. Odlukom 2006/495/EZ [6], Vijeće je odlučilo da je Slovenija ispunila potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 2007. Odlukama 2007/503/EZ [7] i 2007/504/EZ [8] Vijeće je odlučilo da su Cipar i Malta ispunili potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 2008.

(3) U skladu sa stavkom 1. Protokola o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske priloženog Ugovoru, Ujedinjena Kraljevina je obavijestila Vijeće da 1. siječnja 1999. ne namjerava prijeći u treću fazu EMU. Ova obavijest nije mijenjana. U skladu sa stavkom 1. Protokola o određenim odredbama koje se odnose na Dansku priloženog Ugovoru i odlukom šefova država i vlada u Edinburghu u prosincu 1992., Danska je obavijestila Vijeće da neće sudjelovati u trećoj fazi EMU-a. Danska nije zatražila pokretanje postupka iz članka 122. stavka 2. Ugovora.

[1] Izvješće od 7. svibnja 2008.
[2] Izvješće od 6. svibnja 2008.
[3] Mišljenje od 17. lipnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[4] SL L 139, 11. svibnja 1998., str. 30.
[5] SL L 167, 7.7.2000., str. 19.
[6] SL L 195, 15.7.2006., str. 25.
[7] SL L 186, 18.7.2007., str. 29.
[8] SL L 186, 18.7.2007., str. 32.

(4) Na temelju Odluke 98/317/EZ, za Švedsku vrijedi odstupanje kako je određeno u članku 122. Ugovora. U skladu s člankom 4. Akta o pristupanju iz 2003. za Češku, Estoniju, Latviju, Litvu, Mađarsku, Poljsku i Slovačku vrijedi odstupanje kako je određeno člankom 122. Ugovora. U skladu s člankom 5. Akta o pristupanju iz 2005. za Bugarsku i Rumunjsku vrijedi odstupanje kako je određeno člankom 122. Ugovora.

(5) Europska središnja Banka (dalje u tekstu „ESB") osnovana je 1. srpnja 1998. Europski monetarni sustav zamijenjen je europskim tečajnim mehanizmom, čija je uspostava usuglašena rezolucijom Europskog vijeća od 16. lipnja 1997. o uspostavi europskog tečajnog mehanizma u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije ([1]). Postupci za tečajni mehanizam u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije (ERM II) utvrđeni su u Sporazumu od 16. ožujka 2006. između ESB-a i nacionalnih središnjih banaka država članica izvan europodručja o utvrđivanju operativnih postupaka za europski tečajni mehanizam u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije ([2]).

(6) U članku 122. Ugovora utvrđeni su postupci za prestanak odstupanja dotičnih država članica. Prema tom članku, Komisija i ESB najmanje jednom u dvije godine ili na zahtjev države članice s odstupanjem, moraju izvještavati Vijeće u skladu s postupkom utvrđenim u članku 121. stavku 1. Ugovora. Najnovija redovita izvješća o konvergenciji Komisije i ESB-a prihvaćena su u svibnju 2008. Slovačka je podnijela službeni zahtjev za ocjenu konvergencije 4. travnja 2008.

(7) Nacionalno zakonodavstvo država članica, uključujući statute nacionalnih središnjih banaka, trebalo bi prema potrebi prilagoditi kako bi se osigurala usklađenost s člancima 108. i 109. Ugovora i Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (dalje u tekstu: „Statut ESSB-a"). Izvješća Komisije i ESB-a osiguravaju detaljnu procjenu usklađenosti zakonodavstva Slovačke s člancima 108. i 109. Ugovora i Statuta ESSB-a.

(8) Prema članku 1. Protokola o konvergencijskim kriterijima kako je navedeno u članku 121. Ugovora, kriterij stabilnosti cijena iz članka 121. stavka 1. prve alineje Ugovora znači da država članica ima održivu razinu stabilnosti cijena i prosječnu stopu inflacije, promatrano tijekom jedne godine uoči provjere, koja ne premašuje za više od jednog i pol postotnog boda stopu inflacije u najviše trima državama članicama koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena. Za potrebe kriterija stabilnosti cijena, inflacija se mjeri harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena (HIPC) određenim u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2494/95 od 23. listopada 1995. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena ([3]). Kako bi se ocijenio kriterij stabilnosti cijena, inflacija države članice mjeri se postotnom promjenom aritmetičke sredine 12 mjesečnih indeksa u odnosu na aritmetičku sredinu 12 mjesečnih indeksa prethodnog razdoblja. U jednogodišnjem razdoblju do kraja ožujka 2008., tri države članice koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena bile su Malta, Nizozemska i Danska sa stopama inflacije od 1,5 %, 1,7 %, odnosno 2,0 %. Komisija i ESB su u svojim izvješćima uzeli u obzir referentnu vrijednost izračunanu kao jednostavnu aritmetičku sredinu stopa inflacije triju država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena uvećanu za 1,5 postotni bod. Na temelju toga, referentna vrijednost za jednogodišnje razdoblje sa završetkom u ožujku 2008. iznosila je 3,2 %.

(9) Prema članku 2. Protokola o konvergencijskim kriterijima kako je navedeno u članku 121. Ugovora, kriterij proračunskog stanja iz članka 121. stavka 1. druge alineje Ugovora znači da država članica u trenutku provjere nije predmetom odluke Vijeća o postojanju prekomjernog deficita na temelju članka 104. stavka 6. Ugovora.

(10) Prema članku 3. Protokola o konvergencijskim kriterijima kako je navedeno u članku 121. Ugovora, kriterij sudjelovanja u Europskom tečajnom mehanizmu Europskog monetarnog sustava iz članka 121. stavka 1. treće alineje Ugovora znači da je država članica poštovala normalne granice fluktuacije utvrđene europskim tečajnim mehanizmom Europskog monetarnog sustava bez ozbiljnih napetosti tijekom najmanje dvije godine prije provjere. Osobito, država članica ne smije u tom razdoblju na vlastitu inicijativu devalvirati bilateralni središnji paritet svoje valute u odnosu na valutu bilo koje druge države članice. Od 1. siječnja 1999. ERM II osigurava okvir za ocjenjivanje ispunjavanja tečajnog kriterija. Pri ocjenjivanju ispunjavanja tog kriterija, Komisija i ESB su u svojim izvješćima provjerili dvogodišnje razdoblje koje završava 18. travnja 2008.

([1]) SL C 236, 2.8.1997., str. 5.
([2]) SL C 73, 25.3.2006., str. 21. Sporazum kako je izmijenjen Sporazumom od 14. prosinca 2007. (SL C 319, 29.12.2007., str. 7.)
([3]) SL L 257, 27.10.1995., str 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

(11) Prema članku 4. Protokola o konvergencijskim kriterijima kako je navedeno u članku 121. Ugovora, kriterij konvergencije kamatnih stopa iz članka 121. stavka 1. četvrte alineje Ugovora znači da je tijekom jedne promatrane godine prije provjere država članica imala prosječnu nominalnu dugoročnu kamatnu koja ne prelazi za više od dva postotna boda prosječnu nominalnu dugoročnu kamatnu stopu najviše triju država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena. Za potrebe kriterija konvergencije kamatnih stopa, korištene su usporedive kamatne stope na desetgodišnje državne obveznice referentnih vrijednosti. Kako bi se ocijenilo ispunjavanje kriterija kamatne stope, izvješća Komisije i ESB-a uzimala su u obzir referentnu vrijednost izračunanu tako da su jednostavne aritmetičke sredine nominalnih dugoročnih kamatnih stopa triju država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena uvećane za dva postotna boda. Tako izračunana referentna vrijednost za jednogodišnje razdoblje sa završetkom u ožujku 2008. iznosila je 6,5 %.

(12) Prema članku 5. Protokola o konvergencijskim kriterijima kako je navedeno u članku 121. Ugovora, Komisija bi trebala osigurati podatke koji se koriste u trenutačnoj ocjeni ispunjavanja konvergencijskih kriterija. Komisija je osigurala podatke za pripremu ove odluke. Komisija je osigurala proračunske podatke nakon izvješća koja su države članice dostavile do 1. travnja 2008. u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 3605/93 od 22. studenoga 1993. o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice [1].

(13) Na temelju izvješća koje su predstavile Komisija i ESB o napretku Slovačke u ispunjavanju obveza u pogledu ostvarenja ekonomske i monetarne unije, Komisija je zaključila:

— u Slovačkoj je nacionalno zakonodavstvo, uključujući Statut nacionalne središnje banke, usklađeno s člancima 108. i 109. Ugovora i Statuta ESSB-a,

— u pogledu ispunjavanja konvergencijskih kriterija navedenih u četiri alineje članka 121. stavka 1. Ugovora od strane Slovačke:

— prosječna stopa inflacije u Slovačkoj tijekom jednogodišnjeg razdoblja sa završetkom u ožujku 2008. iznosila je 2,2 %, što je značajno ispod referentne vrijednosti i izgledno je da će ostati ispod referentne vrijednosti tijekom predstojećih mjeseci, iako uz manju maržu,

— proračunski deficit u Slovačkoj vjerodostojno se i održivo smanjio na ispod 3 % BDP-a; Komisija je stoga preporučila Vijeću stavljanje izvan snage Odluke 2005/182/EZ od 5. srpnja 2004. o postojanju prekomjernog deficita u Slovačkoj [2],

— Slovačka je članica EMR II od 28. studenoga 2005.; u dvogodišnjem razdoblju sa završetkom 18. travnja 2008. slovačka kruna (SKK) nije bila izložena ozbiljnim napetostima i Slovačka nije na vlastitu inicijativu devalvirala bilateralan središnji paritet SKK u odnosu na euro,

— godišnja dugoročna kamatna stopa u Slovačkoj sa završetkom u ožujku 2008. iznosila je u prosjeku 4,5 %, što je ispod referentne vrijednosti.

S obzirom na ocjenu pravne usklađenosti i ispunjavanja konvergencijskih kriterija, kao i dodatnih čimbenika, te pod uvjetom da Vijeće stavi izvan snage Odluku 2005/182/EZ o postojanju prekomjernog deficita u Slovačkoj, Slovačka ispunjava potrebne uvjete za usvajanje eura.

(14) Odlukom 2008/562/EZ [3], Vijeće je na preporuku Komisije stavilo izvan snage Odluku 2005/182/EZ o postojanju prekomjernog deficita u Slovačkoj.

(15) U skladu s člankom 122. stavkom 2. Ugovora, Vijeće bi kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije trebalo odlučiti koje države članice s odstupanjem ispunjavaju potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute i o stavljanju odstupanja izvan snage za dotične države članice,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Slovačka ispunjava potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute. Odstupanje u korist Slovačke iz članka 4. Akta o pristupanju iz 2003. stavlja se izvan snage od 1. siječnja 2009.

[1] SL L 323, 31.12.1993., str. 7. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2103/2005 (SL L 337, 22.12.2005., str. 1.).

[2] SL L 62, 9.3.2005., str. 16.

[3] SL L 181, 10.7.2008., str. 43.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Članak 3.

Ova Odluka objavljuje se u *Službenom listu Europske unije.*

Sastavljeno u Bruxellesu 8. srpnja 2008.

Za Vijeće
Predsjednica
C. LAGARDE

32008O0008

23.12.2008. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 346/89

SMJERNICA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 11. rujna 2008.

o prikupljanju podataka o euru i funkcioniranju gotovinskog informacijskog sustava Currency Information System 2

(ESB/2008/8)

(2008/950/EZ)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 106. stavke 1. i 2.,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (dalje u tekstu: „Statut ESSB-a"), a posebno njegove članke 5. i 16.,

budući da:

(1) Članak 106. stavak 1. Ugovora i članak 16. Statuta ESSB-a propisuju da Europska središnja banka (ESB) ima isključivo pravo odobriti izdavanje euronovčanica u Zajednici.

(2) Članak 106. stavak 2. Ugovora propisuje da države članice mogu izdavati kovanice uz odobrenje ESB-a u pogledu opsega izdanja. Zbog toga ESB donosi godišnje odluke o odobrenju opsega izdanja kovanica od strane država članica koje su prihvatile euro (dalje u tekstu: „države članice sudionice").

(3) Članak 5. Statuta ESSB-a propisuje da, radi obavljanja zadaća Europskog sustava središnjih banaka (ESSB), ESB treba uz pomoć nacionalnih središnjih banaka prikupljati potrebne statističke podatke koji obuhvaćaju statističke podatke u području izdavanja euronovčanica i eurokovanica. Također, ESB treba prikupljati podatke za potrebe članka 237. točke (d) Ugovora kojom se ESB-u povjerava zadaća praćenja usklađenosti nacionalnih središnjih banaka ESSB-a s njihovim obvezama na temelju Ugovora i Statuta. Navedene obveze uključuju poštovanje zabrane određene člankom 101. Ugovora i provedene Uredbom Vijeća (EZ) br. 3603/93 od 13. prosinca 1993. kojom se utvrđuju definicije za primjenu zabrana iz članka 104. i članka 104.b stavka 1. Ugovora ([1]). Posebice, člankom 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 3603/93 propisuje se da se „držanje od strane […] nacionalnih središnjih banaka kovanica koje je izdao javni sektor i koje se knjiže u korist javnog sektora ne smatra kreditom u smislu članka 104. Ugovora ako iznos te imovine ne premašuje 10 % kovanica u optjecaju".

(4) Ne dovodeći u pitanje nadležnosti država članica u pogledu izdavanja eurokovanica i uzimajući u obzir ključnu ulogu nacionalnih središnjih banaka država članica sudionica (dalje u tekstu: „nacionalne središnje banke") u distribuciji eurokovanica, za obavljanje gore opisanih zadaća, ESB zajedno s nacionalnim središnjim bankama treba prikupljati podatke o euronovčanicama i eurokovanicama. To prikupljanje podataka treba olakšati odlučivanje u području izdavanja euronovčanica i eurokovanica, npr. tako da ESB-u, nacionalnim središnjim bankama, Komisiji Europskih zajednica i državnim tijelima koja izdaju kovanice osigura informacije koje im omogućuju da u skladu sa svojim odgovarajućim nadležnostima: i. planiraju izradu euronovčanica i eurokovanica; ii. koordiniraju izdavanje euronovčanica i eurokovanica; i iii. koordiniraju prijenose euronovčanica između nacionalnih središnjih banaka i eurokovanica između država članica sudionica. Ovo prikupljanje podataka bi također trebalo ESB-u omogućiti da prati usklađenost sa svojim odlukama u području izdavanja euronovčanica i eurokovanica.

(5) Upravno vijeće je 16. prosinca 2004. donijelo okvir za redistribuiranje novčanica (okvir BRF), a njegov odjeljak 2.7. propisuje da su kreditne institucije i ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom dužne ispunjavati

([1]) SL L 332, 31.12.1993., str. 1.

izvještajne obveze prema nacionalnim središnjim bankama. U istom je kontekstu također odlučeno da bi nacionalne središnje banke trebale provesti okvir BRF sredstvima koja su im dostupna, kao što su zakonodavni instrumenti i sporazumi do kraja 2006., što je rok koji je naknadno produljen odlukama Upravnog vijeća. Najkasnije od datuma provedbe okvira BRF nacionalne bi središnje banke od kreditnih institucija i ostalih osoba koje profesionalno rukuju gotovinom i koje su u njihovoj nadležnosti trebale dobivati podatke iskazane u skladu s okvirom BRF i moći dostavljati te podatke ESB-u.

(6) Radi ostvarenja gore navedenih ciljeva podaci o euronovčanicama i eurokovanicama bi trebali obuhvaćati informacije: i. o izdavanju euronovčanica i eurokovanica; ii. o količini i kvaliteti euronovčanica i eurokovanica u optjecaju; iii. o zalihama euronovčanica i eurokovanica koje drže subjekti uključeni u njihovo izdavanje; iv. o operativnim aktivnostima koje se odnose na euronovčanice i eurokovanice subjekata uključenih u njihovo izdavanje, uključujući kreditne institucije koje u ime NSB-a upravljaju sustavom opskrbe gotovinom (engl. notes-held-to-order scheme) i kreditne institucije koje u ime ESB-a i jednog NSB-a ili više njih upravljaju programom proširene skrbničke pohrane (engl. extended custodial inventory programme); v. o operativnim aktivnostima koje se odnose na novčanice kreditnih institucija i ostalih osoba koje profesionalno rukuju gotovinom koje redistribuiraju euronovčanice u skladu s okvirom BRF; i vi. o gotovinskoj infrastrukturi.

(7) Kako bi se poboljšalo prikupljanje podataka i omogućilo prosljeđivanje informacija koje se na njima temelje, Upravno vijeće je 22. studenoga 2007. odlučilo provesti gotovinski informacijski sustav Currency Information System 2 (dalje u tekstu: „sustav CIS 2") kojim se zamjenjuje gotovinski informacijski sustav koji je bio uspostavljen kod uvođenja euronovčanica i eurokovanica i koji je i ESB-u i nacionalnim središnjim bankama od 2002. osiguravao relevantne podatke o gotovini na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o prikupljanju podataka o gotovinskom informacijskom sustavu.

(8) Za učinkovito i nesmetano funkcioniranje sustava CIS 2 nužno je osigurati redovitu i pravodobnu dostupnost dosljednih podataka. Stoga je ovom Smjernicom potrebno utvrditi izvještajne obveze nacionalnih središnjih banaka i ESB-a, pri čemu treba predvidjeti kratko razdoblje paralelnog izvješćivanja u skladu s postojećim rješenjima i u skladu sa sustavom CIS 2.

(9) Smjernicom ESB/2006/9 od 14. srpnja 2006. o određenim pripremama za prelazak na gotovinu eura te o predopskrbi i posrednoj predopskrbi euronovčanicama i eurokovanicama izvan europodručja [1] uspostavljen je pravni okvir koji omogućuje budućem NSB-u Eurosustava da posuđuje, nabavlja ili izrađuje euronovčanice i eurokovanice za potrebe predopskrbe i posredne predopskrbe prije prelaska na gotovinu eura u svojoj državi članici. Smjernicom ESB/2006/9 propisuju se posebne izvještajne obveze koje se primjenjuju na te buduće nacionalne središnje banke Eurosustava, a te se obveze trebaju detaljnije odrediti u sklopu sustava CIS 2.

(10) Korisnici sustava CIS 2 iz ESB-a i NSB-a trebali bi imati pristup internetskoj aplikaciji sustava CIS 2 i izvještajnom modulu da bi se omogućila učinkovita i djelotvorna upotreba podataka iz sustava CIS 2 i postigla visoka razina transparentnosti. Prihvatljivim bi trećim stranama trebalo omogućiti ograničeni pristup podacima iz sustava CIS 2 radi poboljšanog protoka informacija između ESB-a i Europske komisije, kao i između nacionalnih središnjih banaka i državnih tijela koja izdaju kovanice.

(11) S obzirom na to da je sustav CIS 2 fleksibilan sustav za rukovanje novim podacima, potrebno je uspostaviti pojednostavnjen postupak za učinkovitu provedbu tehničkih izmjena priloga ovoj Smjernici. Nadalje, zbog tehničke naravi prijenosnog mehanizma sustava CIS 2 trebalo bi omogućiti da se specifikacije tog mehanizma mijenjaju prema istom pojednostavnjenom postupku. Stoga bi se Izvršnom odboru trebale delegirati ovlasti da donosi određene izmjene ove Smjernice i njezinih priloga, a Izvršni odbor treba o tim izmjenama obavješćivati Upravno vijeće.

(12) Nakon pozitivne odluke Vijeća Europske unije o stavljanju izvan snage odstupanja Slovačke na dan 8. srpnja 2008. i u skladu s člankom 3. stavkom 5. Poslovnika Europske središnje banke, guverner središnje banke Národná banka Slovenska pozvan je da promatra odgovarajuće rasprave Upravnog vijeća o ovoj Smjernici,

DONIJELO JE OVU SMJERNICU:

Članak 1.

Definicije

1. Za potrebe ove Smjernice:

(a) „okvir za redistribuiranje novčanica" (okvir BRF) znači okvir za redistribuiranje novčanica utvrđen u dokumentu pod nazivom „Redistribuiranje euronovčanica: okvir za otkrivanje krivotvorina i sortiranje novčanica prema prikladnosti od strane kreditnih institucija i ostalih osoba koje profesionalno rukuju gotovinom" koji je Upravno vijeće donijelo 16. prosinca 2004. i objavilo na internetskoj stranici ESB-a 6. siječnja 2005., s eventualnim izmjenama, kao i dokumenti koji se odnose na rokove za provedbu tog okvira na državnoj razini;

[1] SL L 207, 28.7.2006., str. 39.

(b) „kreditna institucija" znači kreditna institucija kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija [1];

(c) „sustav CIS 2" znači sustav koji se sastoji: i. od središnje baze podataka ugrađene kod ESB-a za pohranu svih relevantnih informacija o euronovčanicama, eurokovanicama, gotovinskoj infrastrukturi i okviru BRF prikupljenih na temelju ove Smjernice; ii. od izravne internetske aplikacije koja omogućuje fleksibilnu konfiguraciju sustava i osigurava informacije o dostavi podataka i statusu potvrde podataka, revidiranjima i različitim vrstama referentnih podataka i sistemskih parametara; iii. od izvještajnog modula za pregled i analizu prikupljenih podataka; i iv. od prijenosnog mehanizma sustava CIS 2;

(d) „predopskrba" znači fizička dostava euronovčanica i eurokovanica od strane budućeg NSB-a Eurosustava prihvatljivim drugim ugovornim stranama na državnom području buduće države članice sudionice tijekom razdoblja predopskrbe/posredne predopskrbe;

(e) „posredna predopskrba" znači dostava unaprijed izdanih euronovčanica i eurokovanica od strane prihvatljive druge ugovorne strane profesionalnim trećim stranama na državnom području buduće države članice sudionice tijekom razdoblja predopskrbe/posredne predopskrbe. Posredna predopskrba za potrebe ove Smjernice uključuje opskrbu javnosti početnim kompletima eurokovanica;

(f) „budući NSB Eurosustava" znači nacionalna središnja banka buduće države članice sudionice;

(g) „prihvatljive treće strane" znači Europska komisija, nacionalne riznice, kovnice i imenovane javne ili privatne agencije nacionalnih riznica država članica sudionica;

(h) „prijenosni mehanizam sustava CIS 2" znači aplikacija ESSB-a XML Data Integration (EXDI). Aplikacija EXDI primjenjuje se za povjerljivo slanje podatkovnih poruka između nacionalnih središnjih banaka, budućih nacionalnih središnjih banaka Eurosustava i ESB-a, neovisno o tehničkoj infrastrukturi (npr. kompjutorske mreže i softverske aplikacije) koja ga podržava;

(i) „podatkovna poruka" znači datoteka koja sadržava mjesečne ili polugodišnje podatke NSB-a ili budućeg NSB-a Eurosustava za jedno izvještajno razdoblje ili, u slučaju revidiranja, za jedno izvještajno razdoblje ili više njih u formatu podataka koji je usklađen s prijenosnim mehanizmom sustava CIS 2;

(j) „buduća država članica sudionica" znači država članica nesudionica koja je ispunila uvjete određene za usvajanje eura, a u odnosu na koju je donesena odluka o stavljanju izvan snage odstupanja (na temelju članka 122. stavka 2. Ugovora);

(k) „radni dan" znači svaki dan na koji posluju i ESB i izvještajni NSB;

(l) „računovodstveni podaci" znači neusklađena vrijednost euronovčanica u optjecaju ispravljena za iznos beskamatnih potraživanja od kreditnih institucija koje upravljaju programom proširene skrbničke pohrane na kraju izvještajnog razdoblja u skladu s člankom 10. stavkom 2. točkama (a) i (b) Smjernice ESB/2006/16 od 10. studenoga 2006. o pravnom okviru za računovodstvo i financijsko izvješćivanje u Europskom sustavu središnjih banaka [2];

(m) „podatkovni događaj" znači događaj evidentiran u sustavu CIS 2 koji dovodi do slanja obavijesti sustava CIS 2 jednoj nacionalnoj središnjoj banci ili više njih odnosno ESB-u. Do podatkovnog događaja dolazi: i. kada je NSB poslao mjesečnu ili polugodišnju podatkovnu poruku sustavu CIS 2 koja dovodi do povratne poruke tom NSB-u i ESB-u; ii. kada su podatkovne poruke svih nacionalnih središnjih banaka bile uspješno potvrđene za novo izvještajno razdoblje, što dovodi do poruke s izvješćem o statusu koju sustav CIS 2 upućuje nacionalnim središnjim bankama i ESB-u; ili iii. kada je nakon slanja poruke s izvješćem o statusu revidirana podatkovna poruka za NSB uspješno potvrđena od strane sustava CIS 2, što dovodi do obavijesti o revidiranju nacionalnim središnjim bankama i ESB-u.

2. Tehnički izrazi koji se primjenjuju u prilozima ovoj Smjernici definirani su u priloženom glosaru.

Članak 2.

Prikupljanje podataka o euronovčanicama

1. Nacionalne središnje banke dužne su ESB-u mjesečno dostavljati podatke iz sustava CIS 2 o euronovčanicama, tj. podatkovne stavke navedene u odjeljcima 1. do 4. tablice u dijelu 1. Priloga I., pridržavajući se pravila knjiženja navedenih u dijelu 3. Priloga I.

2. Nacionalne središnje banke dužne su slati podatke o euronovčanicama koji su utvrđeni kao podaci kategorije 1 i podaci uvjetovani događajem iz Priloga V. najkasnije šestog radnog dana mjeseca koji slijedi nakon izvještajnog razdoblja.

3. Nacionalne središnje banke dužne su slati podatke o euronovčanicama koji su utvrđeni kao podaci kategorije 2. iz Priloga V. najkasnije desetog radnog dana mjeseca koji slijedi nakon izvještajnog razdoblja.

4. Prvi prijenos podataka o euronovčanicama obavlja se u listopadu 2008.

[1] SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

[2] SL L 348, 11.12.2006., str. 1.

5. Nacionalne središnje banke dužne su primjenjivati prijenosni mehanizam sustava CIS 2 za slanje podataka o euronovčanicama ESB-u na temelju ove Smjernice.

Članak 3.

Prikupljanje podataka o eurokovanicama

1. Nacionalne središnje banke dužne su prikupljati podatke iz sustava CIS 2 o eurokovanicama, tj. podatkovne stavke navedene u odjeljcima 1. do 5. tablice u dijelu 1. Priloga II. od relevantnih prihvatljivih trećih strana koje su uključene u izdavanje eurokovanica u njihovim državama članicama.

2. Nacionalne središnje banke dužne su ESB-u mjesečno dostavljati podatke iz sustava CIS 2 o eurokovanicama, tj. podatke navedene u odjeljcima 1. do 6. tablice u dijelu 1. Priloga II., pridržavajući se pravila knjiženja navedenih u dijelu 3. Priloga II.

3. Zahtjevi članka 2. stavaka 2. do 5. primjenjuju se *mutatis mutandis* na prijenos podataka o eurokovanicama iz stavka 1.

Članak 4.

Prikupljanje podataka o gotovinskoj infrastrukturi i okviru BRF

1. Nacionalne središnje banke dužne su ESB-u polugodišnje dostavljati podatke o gotovinskoj infrastrukturi kako je navedeno u Prilogu III.

2. Nacionalne središnje banke dužne su ESB-u dostaviti podatke o okviru BRF, kako je navedeno u Prilogu III., prvi put na datume iz stavka 7., a nakon toga polugodišnje. Podaci dostavljeni ESB-u temelje se na podacima koje su nacionalne središnje banke mogle dobiti od kreditnih institucija i ostalih osoba koje profesionalno rukuju gotovinom na temelju odjeljka 2.7. okvira BRF i dokumenta pod nazivom „Prikupljanje podataka od kreditnih institucija i ostalih osoba koje profesionalno rukuju gotovinom u skladu s okvirom za redistribuiranje novčanica" ([1]).

3. Nacionalne središnje banke dužne su primijeniti prijenosni mehanizam sustava CIS 2 za slanje podataka o gotovinskoj infrastrukturi i okviru BRF iz stavaka 1. i 2.

4. Najkasnije šestog radnog dana u listopadu svake godine nacionalne središnje banke dužne su poslati podatke iz stavaka 1. i 2. koji se odnose na izvještajno razdoblje od siječnja do lipnja te godine.

5. Najkasnije šestog radnog dana u travnju svake godine nacionalne središnje banke dužne su poslati podatke iz stavaka 1. i 2. koji se odnose na izvještajno razdoblje od srpnja do prosinca prethodne godine.

6. Prvi prijenos podataka o gotovinskoj infrastrukturi, tj. podatkovnih stavki navedenih u odjeljcima 1.1. do 1.4., 2.1. i 2.3. do 2.6. tablice u Prilogu III. obavlja se u listopadu 2008.

7. Prvi prijenos podataka o okviru BRF, tj. podatkovnih stavki navedenih u odjeljcima 2.2., 2.7. do 2.10. i 3. tablice u Prilogu III. obavlja se kako slijedi:

(a) u listopadu 2008. za središnje banke Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique, Deutsche Bundesbank, Banque centrale du Luxembourg, De Nederlandsche Bank, Oesterreichische Nationalbank i Suomen Pankki;

(b) u listopadu 2009. za središnju banku Banka Slovenije;

(c) u listopadu 2010. za središnje banke Banque de France, Središnju banku Cipra i Središnju banku Malte; i

(d) u listopadu 2011. za središnje banke Banku Grčke, Banco de España, Banca d'Italia, Central Bank and Financial Services Authority of Ireland i Banco de Portugal.

Članak 5.

Prikupljanje podataka od budućih nacionalnih središnjih banaka Eurosustava o njihovom prelasku na gotovinu eura

1. U ugovorne aranžmane koje sklapa s budućim NSB-om Eurosustava na temelju članka 3. stavka 3. Smjernice ESB/2006/9 NSB je dužan uključiti posebne odredbe koje budućem NSB-u Eurosustava nalažu da, osim izvještajnih obveza utvrđenih tom Smjernicom, ESB-u mjesečno dostavlja podatkovne stavke navedene u odjeljcima 4. i 5. tablice u Prilogu I. i odjeljcima 4. i 7. tablice u Prilogu II., pridržavajući se *mutatis mutandis* pravila knjiženja navedenih u dijelu 3. Priloga I. i dijelu 3. Priloga II. koja se odnose na euronovčanice i/ili eurokovanice koje pozajmljuje od NSB-a ili koje mu je dostavio NSB. Ako budući NSB Eurosustava nije sklopio takve ugovorne aranžmane s NSB-om, ESB sklapa takve ugovorne aranžmane s tim budućim NSB-om Eurosustava koji uključuju izvještajne obveze iz ovog članka.

2. Prvi prijenos podataka o euronovčanicama i/ili eurokovanicama iz stavka 1. obavlja se najkasnije šestog radnog dana mjeseca koji slijedi mjesec u kojem budući NSB Eurosustava prvi put prima ili izrađuje euronovčanice ili eurokovanice.

3. Zahtjevi iz članka 2. stavaka 2. i 5. primjenjuju se *mutatis mutandis* na prijenos podataka o euronovčanicama i eurokovanicama iz stavka 1.

([1]) Kako je objavljeno na internetskoj stranici ESB-a u siječnju 2006.

Članak 6.

Vođenje referentnih podataka i sistemskih parametara

1. U sustav CIS 2 ESB je dužan unijeti i u njemu voditi referentne podatke i sistemske parametre iz Priloga IV.

2. ESB je dužan poduzeti odgovarajuće mjere da osigura da su ti podaci i sistemski parametri potpuni i točni.

3. Nacionalne središnje banke dužne su ESB-u pravodobno poslati sistemske parametre navedene u odjeljcima 2.1. i 2.2. tablice u Prilogu IV.: i. od stupanja na snagu ove Smjernice; i ii. od uvođenja svih naknadnih izmjena sistemskih parametara.

Članak 7.

Potpunost i točnost prijenosa podataka

1. Nacionalne središnje banke dužne su poduzeti odgovarajuće mjere da bi osigurale potpunost i točnost podataka koji se zahtijevaju na temelju ove Smjernice prije nego što ih pošalju ESB-u. Dužne su obaviti najmanje provjere potpunosti određene u Prilogu V. i provjere točnosti određene u Prilogu VI.

2. Svaki NSB dužan je upotrebljavati primjenjive podatke iz sustava CIS 2 da dobije brojčane podatke o nacionalnom neto izdanju euronovčanica. Svaki NSB je tada dužan uskladiti te brojčane podatke sa svojim računovodstvenim podacima prije nego što ESB-u pošalje podatke iz sustava CIS 2.

3. ESB je dužan osigurati da se preko sustava CIS 2 obave provjere potpunosti i točnosti podataka navedene u prilozima V. i VI. prije pohrane podataka u središnjoj bazi podataka sustava CIS 2.

4. ESB je dužan provjeriti kako su nacionalne središnje banke uskladile brojčane podatke o nacionalnom neto izdanju euronovčanica, navedene u stavku 2. i dostavljene u sustav CIS 2, s odgovarajućim računovodstvenim podacima te je, ako postoje nepodudaranja, dužan posavjetovati se s relevantnim nacionalnim središnjim bankama.

5. Ako NSB utvrdi nedosljednost u svojim podacima iz sustava CIS 2 nakon što su ti podaci poslani ESB-u, NSB je dužan bez nepotrebnog odlaganja poslati ispravljene podatke ESB-u preko prijenosnog mehanizma sustava CIS 2.

Članak 8.

Pristup sustavu CIS 2

1. Po primitku pisanog zahtjeva i pod uvjetom da je sklopljen posebni ugovorni aranžman opisan u stavku 2., ESB je dužan omogućiti pristup sustavu CIS 2: i. za najviše četvero individualnih korisnika iz svakog NSB-a, budućeg NSB-a Eurosustava i Europske komisije u njezinom svojstvu prihvatljive treće strane; i ii. za jednog individualnog korisnika iz svake prihvatljive treće strane. Pristup omogućen bilo kojem korisniku iz prihvatljive treće strane ograničen je na podatke o eurokovanicama i omogućava se u prvom tromjesečju 2009. ESB je dužan razborito razmotriti pisane zahtjeve za pristup sustavu CIS 2 za dodatne individualne korisnike ovisno o raspoloživosti i kapacitetima.

2. Odgovornost za tehničku podršku individualnim korisnicima utvrđuje se posebnim ugovornim aranžmanom: i. između ESB-a i NSB-a za njegove individualne korisnike i individualne korisnike iz prihvatljivih trećih strana u nadležnosti države članice NSB-a; ii. između ESB-a i budućeg NSB-a Eurosustava za individualne korisnike iz budućeg NSB-a; i iii. između ESB-a i Europske komisije za njezine individualne korisnike. ESB može također u te ugovorne aranžmane unijeti upućivanja na aranžmane koji se odnose na podršku korisnicima, sigurnosne standarde i uvjete za izdavanje odobrenja koji se primjenjuju na sustav CIS 2.

Članak 9.

Automatske obavijesti o podatkovnim događajima

ESB je dužan osigurati da sustav CIS 2 preko svojeg prijenosnog mehanizma šalje automatske obavijesti o podatkovnim događajima nacionalnim središnjim bankama koje zatraže slanje tih automatskih obavijesti.

Članak 10.

Prijenos podataka iz sustava CIS 2 nacionalnim središnjim bankama

1. Nacionalne središnje banke koje žele primati i pohranjivati podatke iz sustava CIS 2 za sve nacionalne središnje banke i buduće nacionalne središnje banke Eurosustava na svojim lokalnim aplikacijama izvan sustava CIS 2 dužne su ESB-u poslati pisani zahtjev za redovite automatske prijenose tih podataka iz sustava CIS 2.

2. ESB je dužan osigurati da sustav CIS 2 šalje podatke nacionalnim središnjim bankama koje zatraže uslugu iz stavka 1. preko prijenosnog mehanizma sustava CIS 2.

Članak 11.

Uloga Izvršnog odbora

1. Izvršni odbor odgovoran je za svakodnevno upravljanje sustavom CIS 2.

2. U skladu s člankom 17. stavkom 3. Poslovnika Europske središnje banke Izvršnom odboru delegiraju se ovlasti:

(a) za donošenje tehničkih izmjena priloga ovoj Smjernici i specifikacija prijenosnog mehanizma sustava CIS 2, nakon uzimanja u obzir stavova Odbora za novčanice i Odbora za informacijsku tehnologiju; i

(b) za promjenu datuma prvih prijenosa podataka na temelju ove Smjernice u slučaju da Upravno vijeće donese odluku o produljenju prijelaznog razdoblja koje se primjenjuje na NSB za provedbu okvira BRF te nakon uzimanja u obzir stavova Odbora za novčanice.

3. Izvršni odbor dužan je bez nepotrebnog odlaganja izvješćivati Upravno vijeće o svim izmjenama donesenim na temelju stavka 2. i poštivati sve odluke koje Upravno vijeće donese o tom pitanju.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Smjernica stupa na snagu 1. listopada 2008.

Članak 13.

Adresati

Ova se Smjernica primjenjuje na sve središnje banke Eurosustava.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 11. rujna 2008.

Za Upravno vijeće ESB-a
Predsjednik ESB-a
Jean-Claude TRICHET

PRILOG I.

Podatkovne stavke o euronovčanicama

DIO 1.

Sustav izvješćivanja o euronovčanicama

Broj i naziv podatkovne stavke		Podatkovne stavke: Ukupan broj novčanica	Raščlamba prema serijama/ varijantama	Raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema bankama ECI (1)	Raščlamba prema „iz NSB-a”	Raščlamba prema „u NSB”	Raščlamba prema „iz vrste zaliha” (2)	Raščlamba prema „u vrstu zaliha” (3)	Raščlamba prema kvaliteti (4)	Raščlamba prema „raspoređeno prema godini izrade” (5)	Raščlamba prema planiranju (6)	Izvor podataka
1. **Kumulativne podatkovne stavke**													
1.1.	Stvorene novčanice												NSB
1.2.	Novčanice uništene u postupku sortiranja												NSB
1.3.	Novčanice uništene izvan postupka sortiranja												NSB
2. **Podatkovne stavke koje se odnose na zalihe novčanica**													
(A) *Zalihe koje drži Eurosustav*													
2.1.	Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica												NSB
2.2.	Strateške zalihe Eurosustava prikladnih novčanica												NSB
2.3.	Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB												NSB
2.4.	Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drži NSB		(7)										NSB
2.5.	Zalihe neprikladnih novčanica (za uništenje) koje drži NSB												NSB
2.6.	Zalihe neobrađenih novčanica koje drži NSB		(7)										NSB

Broj i naziv podatkovne stavke		Podatkovne stavke: Ukupan broj novčanica	Raščlamba prema serijama/ varijantama	Raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema bankama ECI (1)	Raščlamba prema „iz NSB-a”	Raščlamba prema „u NSB”	Raščlamba prema „iz vrste zaliha” (2)	Raščlamba prema „u vrstu zaliha” (3)	Raščlamba prema kvaliteti (4)	Raščlamba prema „raspoređeno prema godini izrade” (5)	Raščlamba prema planiranju (6)	Izvor podataka
(B) *Zalihe koje drže banke NHTO*													
2.7.	Logističke zalihe novih novčanica koje drže banke NHTO												banke NHTO
2.8.	Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drže banke NHTO		(7)										
2.9.	Zalihe neprikladnih novčanica koje drže banke NHTO												
2.10.	Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke NHTO		(7)										
(C) *Zalihe koje drže banke ECI*													
2.11.	Logističke zalihe novih novčanica koje drže banke ECI												banke ECI
2.12.	Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drže banke ECI		(7)										
2.13.	Zalihe neprikladnih novčanica koje drže banke ECI												
2.14.	Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke ECI		(7)										
2.15.	Logističke zalihe novčanica na putu prema bankama ECI ili od njih		(7)										

Broj i naziv podatkovne stavke		Podatkovne stavke: Ukupan broj novčanica	Raščlamba prema serijama/ varijantama	Raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema bankama ECI (1)	Raščlamba prema „iz NSB-a”	Raščlamba prema „u NSB”	Raščlamba prema „iz vrste zaliha” (2)	Raščlamba prema „u vrstu zaliha” (3)	Raščlamba prema kvaliteti (4)	Raščlamba prema „raspoređeno prema godini izrade” (5)	Raščlamba prema planiranju (6)	Izvor podataka
(D) *Podatkovne stavke za unakrsnu provjeru*													
2.16.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za prijenos												NSB dobavljač
2.17.	Logističke zalihe raspoređene za prijenos		(7)										
2.18.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za primitak												NSB primatelj
2.19.	Logističke zalihe raspoređene za primitak		(7)										
3. **Podatkovne stavke koje se odnose na operativne aktivnosti**													
(A) *Operativne aktivnosti NSB-a*													
3.1.	Novčanice koje je izdao NSB		(7)										NSB
3.2.	Novčanice prenesene iz NSB-a u banke NHTO		(7)										
3.3.	Novčanice prenesene iz NSB-a u banke ECI		(7)										
3.4.	Novčanice vraćene NSB-u		(7)										
3.5.	Novčanice prenesene iz banaka NHTO u NSB		(7)										
3.6.	Novčanice prenesene iz banaka ECI u NSB		(7)										
3.7.	Novčanice koje je obradio NSB												
3.8.	Novčanice koje je NSB sortirao kao neprikladne												

Broj i naziv podatkovne stavke		Podatkovne stavke: Ukupan broj novčanica	Raščlamba prema serijama/ varijantama	Raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema bankama ECI (1)	Raščlamba prema „iz NSB-a”	Raščlamba prema „u NSB”	Raščlamba prema „iz vrste zaliha” (2)	Raščlamba prema „u vrstu zaliha” (3)	Raščlamba prema kvaliteti (4)	Raščlamba prema „raspoređeno prema godini izrade” (5)	Raščlamba prema planiranju (6)	Izvor podataka
(B) *Operativne aktivnosti banaka NHTO*													
3.9.	Novčanice koje su banke NHTO pustile u optjecaj		(7)										banke NHTO
3.10.	Novčanice vraćene bankama NHTO		(7)										
3.11.	Novčanice koje su obradile banke NHTO												
3.12.	Novčanice koje su banke NHTO sortirale kao neprikladne												
(C) *Operativne aktivnosti banaka ECI*													
3.13.	Novčanice koje su banke ECI pustile u optjecaj		(7)										banke ECI
3.14.	Novčanice vraćene bankama ECI		(7)										
3.15.	Novčanice koje su obradile banke ECI												
3.16.	Novčanice koje su banke ECI sortirale kao neprikladne												NSB, banke ECI

	Broj i naziv podatkovne stavke	Podatkovne stavke: Ukupan broj novčanica	Raščlamba prema serijama/ varijantama	Raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema bankama ECI (1)	Raščlamba prema „iz NSB-a”	Raščlamba prema „u NSB”	Raščlamba prema „iz vrste zaliha” (2)	Raščlamba prema „u vrstu zaliha” (3)	Raščlamba prema kvaliteti (4)	Raščlamba prema „raspoređeno prema godini izrade” (5)	Raščlamba prema planiranju (6)	Izvor podataka
4. **Podatkovne stavke koje se odnose na kretanja novčanica**													
4.1.	Novoizrađene novčanice dostavljene iz tiskara odgovornom NSB-u												odgovorni NSB
4.2.	Prijenos novčanica		(7)				NSB primatelj						odgovorni NSB/ NSB dobavljač
4.3.	Primitak novčanica		(7)			odgovorni NSB/ NSB dobavljač							NSB primatelj
5. **Podatkovne stavke za buduće nacionalne središnje banke Eurosustava**													
5.1.	Zalihe novčanica koje još nisu postale zakonsko sredstvo plaćanja												budući NSB Eurosustava
5.2.	Predopskrba												
5.3.	Posredna predopskrba												prihvatljive druge ugovorne strane kojima su novčanice unaprijed izdane

(1) Podaci su raščlanjeni za svaku banku ECI.
(2) Dostavljaju se informacije o vrsti zaliha iz kojih su prenesene novčanice uzete kod NSB-a dobavljača, tj. izrada (dostava iz tiskare), strateške zalihe Eurosustava ili logističke zalihe.
(3) Dostavljaju se informacije o vrsti zaliha u koje su novčanice prenesene NSB-u primatelju, tj. strateške zalihe Eurosustava ili logističke zalihe.
(4) Dostavljaju se informacije o tome jesu li prenesene novčanice bile nove, prikladne, neobrađene ili neprikladne. Ako se prenose novčanice koje imaju više od jedne vrste kvalitete, dok su ostale raščlambe jednake, za svaku vrstu kvalitete navodi se zasebno kretanje.
(5) Dostavljaju se informacije o kalendarskoj godini u koju je izrada raspoređena posebnim pravnim aktom ESB-a o izradi novčanica. Ako se dostavljene novčanice odnose na različite posebne pravne akte ESB-a o izradi novčanica od kojih se svaki odnosi na različitu kalendarsku godinu, dok su ostale raščlambe jednake, iskazuju se zasebne dostave.
(6) Dostavljaju se informacije o tome je li prijenos bio predviđen u skladu s posebnim pravnim aktom ESB-a o izradi novčanica ili se radi o *ad hoc* prijenosu.
(7) Subjekti navedeni kao izvor podataka mogu statističkim metodama odrediti raščlambu prema serijama i varijantama za mješovite svežnjeve ili mješovite pakete koji sadrže novčanice različitih serija i/ili varijanti.

DIO 2.

Specifikacija podatkovnih stavki o euronovčanicama

Za sve podatkovne stavke nacionalne središnje banke i buduće nacionalne središnje banke Eurosustava iskazuju brojčane podatke kao broj komada u cijelim brojevima, bez obzira na to jesu li pozitivni ili negativni.

1. **Kumulativne podatkovne stavke**

Kumulativni podaci su brojčani podaci agregirani za sva izvještajna razdoblja počevši od prve dostave iz tiskare prije uvođenja nove serije, varijante ili apoena do kraja izvještajnog razdoblja.

1.1.	Stvorene novčanice	Novčanice koje su: i. izrađene na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica; ii. dostavljene u logističke zalihe ili strateške zalihe NSB-a, a drži ih NSB; i iii. evidentirane u sustavu NSB-a za upravljanje gotovinom ([8]). Novčanice koje su prenesene u banke NHTO i banke ECI ili novčanice koje drže te banke, uključujući uništene novčanice (podatkovne stavke 1.2. i 1.3.), ostaju dio stvorenih novčanica NSB-a.
1.2.	Novčanice uništene u postupku sortiranja	Stvorene novčanice koje su uništene pomoću uređaja za sortiranje novčanica s ugrađenim uništavačem nakon provjere njihove autentičnosti i sortiranja prema prikladnosti od strane NSB-a ili u njegovo ime.
1.3.	Novčanice uništene izvan postupka sortiranja	Stvorene novčanice koje su uništene nakon provjere autentičnosti i sortiranja prema prikladnosti na drugi način, a ne pomoću uređaja za sortiranje novčanica s ugrađenim uništavačem, od strane NSB-a ili u njegovo ime, npr. okrnjene novčanice ili novčanice koje zbog bilo kojeg razloga nisu prihvatili uređaji za sortiranje novčanica. Ovi podaci isključuju sve novčanice uništene u postupku sortiranja (podatkovna stavka 1.2.).

2. **Podatkovne stavke koje se odnose na zalihe novčanica**

Kao podaci o stanju, ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja.

(A) *Zalihe koje drži Eurosustav*		
2.1.	Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica	Nove novčanice koje su dio strateških zaliha Eurosustava, a koje NSB drži u ime ESB-a.
2.2.	Strateške zalihe Eurosustava prikladnih novčanica	Prikladne novčanice koje su dio strateških zaliha Eurosustava, a koje NSB drži u ime ESB-a.
2.3.	Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB	Nove novčanice koje pripadaju logističkim zalihama NSB-a, a drži ih NSB (u svojem glavnom uredu i/ili podružnici). Ovaj brojčani podatak ne uključuje nove novčanice koje su dio strateških zaliha Eurosustava.
2.4.	Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drži NSB	Prikladne novčanice koje pripadaju logističkim zalihama NSB-a, a drži ih NSB (u svojem glavnom uredu i/ili podružnici). Ovaj brojčani podatak ne uključuje prikladne novčanice koje su dio strateških zaliha Eurosustava.
2.5.	Zalihe neprikladnih novčanica (za uništenje) koje drži NSB	Neprikladne novčanice koje drži NSB, a koje još nisu bile uništene.
2.6.	Zalihe neobrađenih novčanica koje drži NSB	Novčanice koje drži NSB, a čija autentičnost još nije provjerena i koje NSB još nije sortirao prema prikladnosti pomoću uređaja za sortiranje novčanica ili ručno. Novčanice čiju su autentičnost provjerile i koje su prema prikladnosti sortirale banke NHTO, banke ECI ili druge kreditne institucije odnosno osobe koje profesionalno rukuju gotovinom i koje su vraćene NSB-u dio su ove podatkovne stavke dok ih NSB ne obradi.

(B) *Zalihe koje drže banke NHTO*		

Ove podatkovne stavke odnose se na sustav NHTO koji NSB može uspostaviti u svojoj nadležnosti. Podatke čiji su izvor pojedine banke NHTO iskazuje NSB u agregiranom obliku za sve banke NHTO. Ove zalihe ne pripadaju novčanicama u optjecaju.

2.7.	Logističke zalihe novih novčanica koje drže banke NHTO	Nove novčanice koje su prenesene iz NSB-a, a drže ih banke NHTO.
2.8.	Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drže banke NHTO	Prikladne novčanice koje drže banke NHTO, a koje su prenesene iz NSB-a ili su vraćene iz optjecaja, a banke NHTO ih smatraju prikladnim u skladu s okvirom BRF.
2.9.	Zalihe neprikladnih novčanica koje drže banke NHTO	Novčanice koje drže banke NHTO, a koje ih u skladu s okvirom BRF smatraju neprikladnim.
2.10.	Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke NHTO	Novčanice koje drže banke NHTO, a koje još nisu provjerile njihovu autentičnost i sortirale ih prema prikladnosti.
(C) *Zalihe koje drže banke ECI*		

Ove podatkovne stavke odnose se na program ECI. Ove zalihe ne pripadaju novčanicama u optjecaju.

2.11.	Logističke zalihe novih novčanica koje drže banke ECI	Nove novčanice koje su prenesene iz NSB-a, a drži ih banka ECI.
2.12.	Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drže banke ECI	Prikladne novčanice koje drži banka ECI, a koje su prenesene iz NSB-a ili su vraćene iz optjecaja, a banka ECI ih smatra prikladnim u skladu s okvirom BRF.
2.13.	Zalihe neprikladnih novčanica koje drže banke ECI	Novčanice koje drži banka ECI, a koja ih u skladu s okvirom BRF smatra neprikladnim.
2.14	Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke ECI	Novčanice koje drži banka ECI, a koja još nije provjerila njihovu autentičnost i sortirala ih prema prikladnosti.
2.15.	Logističke zalihe novčanica na putu prema bankama ECI ili od njih	Novčanice koje je NSB dostavio banci ECI (ili društvu za prijevoz gotovog novca (društvu CIT) koje djeluje u ime banke ECI) koje su na kraju izvještajnog razdoblja još na putu prema prostorijama banke ECI te sve novčanice koje NSB treba primiti od banke ECI (ili društva CIT koje djeluje u ime banke ECI) koje su na kraju izvještajnog razdoblja još na putu, tj. napustile su prostorije banke ECI, ali još nisu stigle do NSB-a.
(D) *Podatkovne stavke za unakrsnu provjeru*		
2.16.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za prijenos	Nove i prikladne novčanice strateških zaliha Eurosustava koje drži NSB, a koje su rezervirane za prijenose na temelju posebnih pravnih akata ESB-a o izradi novčanica i upravljanju zalihama novčanica. NSB može prenijeti novčanice u logističke zalihe ili strateške zalihe Eurosustava jednog NSB-a ili više njih, odnosno u svoje vlastite logističke zalihe. Dok nisu fizički prenesene, novčanice su dio strateških zaliha Eurosustava novih ili prikladnih novčanica koje drži NSB (podatkovna stavka 2.1. ili 2.2.).
2.17.	Logističke zalihe raspoređene za prijenos	Nove i prikladne novčanice logističkih zaliha NSB-a koje su rezervirane za prijenose na temelju posebnih pravnih akata ESB-a o izradi novčanica i upravljanju zalihama novčanica. NSB može prenijeti novčanice u logističke zalihe ili strateške zalihe Eurosustava jednog NSB-a ili više njih, odnosno u strateške zalihe Eurosustava koje drži NSB. Dok nisu fizički prenesene, novčanice su dio njegovih logističkih zaliha novih ili prikladnih novčanica (podatkovna stavka 2.3. ili 2.4.).

2.18.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za primitak	Nove i prikladne novčanice koje u strateške zalihe Eurosustava koje drži NSB (kao NSB primatelj) treba prenijeti jedan NSB ili više njih odnosno tiskara ili se prenose iz vlastitih logističkih zaliha NSB-a na temelju posebnih pravnih akata ESB-a o izradi novčanica i upravljanju zalihama novčanica.
2.19.	Logističke zalihe raspoređene za primitak	Nove i prikladne novčanice koje u logističke zalihe NSB-a (kao NSB-a primatelja) treba prenijeti jedan NSB ili više njih odnosno tiskara ili se prenose iz strateških zaliha Eurosustava koje drži NSB na temelju posebnih pravnih akata ESB-a o izradi novčanica i upravljanju zalihama novčanica.

3. **Podatkovne stavke koje se odnose na operativne aktivnosti**

Kao podaci o toku, ove podatkovne stavke obuhvaćaju cijelo izvještajno razdoblje.

(A) *Operativne aktivnosti NSB-a*		
3.1.	Novčanice koje je izdao NSB	Nove i prikladne novčanice koje su treće strane podigle na blagajnama NSB-a, bez obzira na to jesu li podignute novčanice uknjižene na teret računa klijenta. Ova podatkovna stavka isključuje prijenose u banke NHTO (podatkovna stavka 3.2.) i banke ECI (podatkovna stavka 3.3.).
3.2.	Novčanice prenesene iz NSB-a u banke NHTO	Nove i prikladne novčanice koje je NSB prenio u banke NHTO.
3.3.	Novčanice prenesene iz NSB-a u banke ECI	Nove i prikladne novčanice koje je NSB prenio u banke ECI.
3.4.	Novčanice vraćene NSB-u	Novčanice vraćene iz optjecaja NSB-u, bez obzira na to jesu li vraćene novčanice uknjižene u korist računa klijenta. Ova podatkovna stavka isključuje novčanice prenesene NSB-u od strane banaka NHTO (podatkovna stavka 3.5.) ili banaka ECI (podatkovna stavka 3.6.).
3.5.	Novčanice prenesene iz banaka NHTO u NSB	Novčanice koje su banke NHTO prenijele NSB-u.
3.6.	Novčanice prenesene iz banaka ECI u NSB	Novčanice koje su banke ECI prenijele NSB-u.
3.7.	Novčanice koje je obradio NSB	Novčanice čiju je autentičnost provjerio NSB i koje je NSB sortirao prema prikladnosti pomoću uređaja za sortiranje novčanica ili ručno. Ovi podaci predstavljaju zalihe neobrađenih novčanica (podatkovna stavka 2.6.) u prethodnom izvještajnom razdoblju + novčanice vraćene iz optjecaja (podatkovna stavka 3.4.) + novčanice prenesene iz banaka NHTO u NSB (podatkovna stavka 3.5.) + novčanice prenesene iz banaka ECI u NSB (podatkovna stavka 3.6.) + neobrađene novčanice primljene od drugih nacionalnih središnjih banaka (podstavka podatkovne stavke 4.3.) – neobrađene novčanice prenesene drugim nacionalnim središnjim bankama (podstavka podatkovne stavke 4.2.) – zalihe neobrađenih novčanica u tekućem izvještajnom razdoblju (podatkovna stavka 2.6.).
3.8.	Novčanice koje je NSB sortirao kao neprikladne	Novčanice koje je NSB obradio i sortirao kao neprikladne u skladu s posebnim pravnim aktom ESB-a o obradi novčanica od strane nacionalnih središnjih banaka.
(B) *Operativne aktivnosti banaka NHTO*		
3.9.	Novčanice koje su banke NHTO pustile u optjecaj	Novčanice koje su banke NHTO pustile u optjecaj, tj. ukupna povlačenja iz banaka NHTO.
3.10.	Novčanice vraćene bankama NHTO	Novčanice vraćene iz optjecaja u banke NHTO, tj. ukupni depoziti kod banaka NHTO.

3.11.	Novčanice koje su obradile banke NHTO	Novčanice čiju su autentičnost provjerile banke NHTO i koje su banke NHTO sortirale prema prikladnosti pomoću uređaja za sortiranje novčanica ili ručno u skladu s okvirom BRF. Ovi podaci predstavljaju zalihe neobrađenih novčanica (podatkovna stavka 2.10.) u prethodnom izvještajnom razdoblju + novčanice vraćene bankama NHTO (podatkovna stavka 3.10.) – neobrađene novčanice prenesene iz banaka NHTO u NSB – zalihe neobrađenih novčanica (podatkovna stavka 2.10.) u tekućem izvještajnom razdoblju.
3.12.	Novčanice koje su banke NHTO sortirale kao neprikladne	Novčanice koje su banke NHTO obradile i sortirale kao neprikladne u skladu s okvirom BRF.
(C) *Operativne aktivnosti banaka ECI*		
3.13.	Novčanice koje su banke ECI pustile u optjecaj	Novčanice koje je banka ECI pustila u optjecaj, tj. ukupna povlačenja iz banke ECI.
3.14.	Novčanice vraćene bankama ECI	Novčanice vraćene iz optjecaja u banku ECI, tj. ukupni depoziti kod banke ECI.
3.15.	Novčanice koje su obradile banke ECI	Novčanice čiju je autentičnost provjerila banka ECI i koje je banka ECI sortirala prema prikladnosti pomoću uređaja za sortiranje novčanica ili ručno u skladu s okvirom BRF. Ovi podaci predstavljaju zalihe neobrađenih novčanica (podatkovna stavka 2.14.) u prethodnom izvještajnom razdoblju + novčanice vraćene banci ECI (podatkovna stavka 3.14.) – zalihe neobrađenih novčanica (podatkovna stavka 3.14.) u tekućem izvještajnom razdoblju.
3.16.	Novčanice koje su banke ECI sortirale kao neprikladne	Novčanice koje je banka ECI obradila i sortirala kao neprikladne u skladu s okvirom BRF.

4. **Podatkovne stavke koje se odnose na kretanja novčanica**

Kao podaci o toku, ove podatkovne stavke obuhvaćaju cijelo izvještajno razdoblje.

4.1.	Novoizrađene novčanice koje tiskara dostavlja odgovornom NSB-u	Nove novčanice koje su izrađene na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica i koje je tiskara dostavila NSB-u (kao NSB-u odgovornom za izradu) ili preko NSB-a (kao NSB-a odgovornog za izradu) drugom NSB-u.
4.2.	Prijenos novčanica	Novčanice prenesene iz NSB-a drugom NSB-u ili interno prenesene iz njegovih vlastitih logističkih zaliha u strateške zalihe Eurosustava koje drži NSB, ili obrnuto.
4.3.	Primitak novčanica	Novčanice koje je NSB primio od drugog NSB-a ili koje su interno prenesene iz njegovih vlastitih logističkih zaliha u strateške zalihe Eurosustava koje drži NSB, ili obrnuto.

5. **Podatkovne stavke za buduće nacionalne središnje banke Eurosustava**

Ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja.

5.1.	Zalihe novčanica koje još nisu postale zakonsko sredstvo plaćanja	Euronovčanice koje drži budući NSB Eurosustava za potrebe prelaska na gotovinu eura.

5.2.	Predopskrba	Euronovčanice koje je budući NSB Eurosustava unaprijed izdao prihvatljivim drugim ugovornim stranama koje ispunjavaju zahtjeve za primitak euronovčanica za potrebe predopskrbe prije prelaska na gotovinu eura na temelju Smjernice ESB/2006/9.
5.3.	Posredna predopskrba	Euronovčanice koje su prihvatljive druge ugovorne strane unaprijed posredno izdale profesionalnim trećim stranama na temelju Smjernice ESB/2006/9, a koje te profesionalne treće strane drže u svojim prostorijama prije prelaska na gotovinu eura.

([1]) Sve novčanice koje su bile stvorene i kasnije označene kao uzorci novčanica oduzimaju se od ove podatkovne stavke.

DIO 3.

Pravila knjiženja sustava CIS 2 za kretanja euronovčanica

1. **Uvod**

Ovim se dijelom utvrđuju zajednička pravila knjiženja za dostave novčanica iz tiskara, prijenose između nacionalnih središnjih banaka i prijenose između različitih vrsta zaliha unutar jednog NSB-a radi osiguranja dosljednosti podataka u sustavu CIS 2. Buduće nacionalne središnje banke Eurosustava primjenjuju ova pravila *mutatis mutandis.*

2. **Vrste transakcija**

Postoje četiri vrste transakcija u pogledu kretanja novčanica:

— Vrsta transakcije 1 (izravna dostava): izravna dostava novih novčanica iz tiskare odgovornom NSB-u koji je ujedno i NSB primatelj.

— Vrsta transakcije 2 (neizravna dostava bez privremenog skladištenja): neizravna dostava novih novčanica iz tiskare preko odgovornog NSB-a drugom NSB-u. Odgovorni NSB dostavlja novčanice NSB-u primatelju bez privremenog skladištenja kod odgovornog NSB-a.

— Vrsta transakcije 3 (neizravna dostava s privremenim skladištenjem): neizravna dostava novih novčanica iz tiskare preko odgovornog NSB-a drugom NSB-u. Novčanice su uskladištene barem jedan dan kod odgovornog NSB-a prije nego što ih odgovorni NSB preveze NSB-u primatelju.

— Vrsta transakcije 4 (prijenos): prijenos zaliha (novih, prikladnih, neobrađenih ili neprikladnih) novčanica između: i. dviju nacionalnih središnjih banaka (NSB dobavljač i NSB primatelj), pri čemu se vrsta zaliha (logističke zalihe/strateške zalihe Eurosustava) mijenja ili ne; ili ii. različitih vrsta zaliha unutar jednog NSB-a.

3. **Usklađivanje podataka koji se odnose na kretanja novčanica**

Ako je potrebno, dvije nacionalne središnje banke uključene u kretanje novčanica međusobno usuglašavaju količine i raščlambe podataka koji se iskazuju.

Da bi se knjiženja NSB-a dobavljača i NSB-a primatelja vremenski uskladila, svako kretanje novčanica knjiži samo NSB dobavljač odnosno NSB primatelj tek nakon završetka kretanja novčanica, tj. kada je NSB primatelj potvrdio primitak novčanica i evidentirao ih u svom lokalnom sustavu za upravljanje gotovinom. Ako novčanice stignu kasno uvečer posljednjeg radnog dana u mjesecu i ne mogu se tog dana evidentirati u lokalnom sustavu za upravljanje gotovinom NSB-a primatelja, NSB dobavljač i NSB primatelj moraju se međusobno dogovoriti hoće li kretanje novčanica knjižiti u tekućem mjesecu ili u sljedećem mjesecu.

4. **Raspoređivanje novčanica za kretanja novčanica**

Za potrebe sustava CIS 2, vremenski horizont u kontekstu raspoređivanja jest broj mjeseci koji treba uzeti u obzir pri utvrđivanju zaliha novčanica koje su raspoređene u novčanice rezervirane za prijenos ili novčanice raspoređene za očekivani primitak. Za očekivane dostave iz tiskara, kako je određeno posebnim pravnim aktom ESB-a o izradi novčanica, „zalihe raspoređene za primitak" knjiže se čak i ako novčanice još nisu izrađene i još mogu podlijegati nepredviđenim događajima koji mogu odgoditi dostavu ili na drugi način na nju utjecati. Duljina vremenskog horizonta utvrđena je posebnim pravnim aktom ESB-a o upravljanju zalihama novčanica.

5. **Pravila knjiženja**

U niže navedenim tablicama „+" znači da se u sustavu CIS 2 knjiži povećanje, a „–" da se knjiži smanjenje.

5.1. *Pravila knjiženja za vrstu transakcije 1*

Broj i naziv podatkovne stavke		Dostava u strateške zalihe Eurosustava		Dostava u logističke zalihe	
		Na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica	Nakon dostave iz tiskare	Na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica	Nakon dostave iz tiskare
1.1.	Stvorene novčanice		+		+
2.1.	Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica		+		
2.3.	Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB				+
2.18.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za primitak	+ (*)	—		
2.19.	Logističke zalihe raspoređene za primitak			+ (*)	—
4.1.	Novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u		+ s „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava		+ s „u vrstu zaliha” = logističke zalihe

(*) Unutar utvrđenog vremenskog horizonta za raspoređivanje.

5.2. *Pravila knjiženja za vrstu transakcije 2*

Broj i naziv podatkovne stavke		Dostava u strateške zalihe Eurosustava			Dostava u logističke zalihe		
		Odgovorni NSB	NSB primatelj		Odgovorni NSB	NSB primatelj	
		Nakon dostave iz tiskare/ odgovornog NSB-a NSB-u primatelju	Na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica	Po primitku od odgovornog NSB-a	Nakon dostave iz tiskare/ odgovornog NSB-a NSB-u primatelju	Na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica	Po primitku od odgovornog NSB-a
1.1.	Stvorene novčanice			+			+
2.1.	Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica			+			

Broj i naziv podatkovne stavke		Dostava u strateške zalihe Eurosustava			Dostava u logističke zalihe		
		Odgovorni NSB	NSB primatelj		Odgovorni NSB	NSB primatelj	
		Nakon dostave iz tiskare/ odgovornog NSB-a NSB-u primatelju	Na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica	Po primitku od odgovornog NSB-a	Nakon dostave iz tiskare/ odgovornog NSB-a NSB-u primatelju	Na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica	Po primitku od odgovornog NSB-a
2.3.	Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB						+
2.18.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za primitak		+ (*)	—			
2.19.	Logističke zalihe raspoređene za primitak					+ (*)	—
4.1.	Novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u	+ s „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava			+ s „u vrstu zaliha” = logističke zalihe		
4.2.	Prijenos novčanica	+ s: „u NSB” = NSB primatelj, „iz vrste zaliha” = izrada, „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava, kvaliteta = novo, planiranje = predviđeno			+ s: „u NSB” = NSB primatelj, „iz vrste zaliha” = izrada, „u vrstu zaliha” = logističke zalihe, kvaliteta = novo, planiranje = predviđeno		
4.3.	Primitak novčanica			+ s: „iz NSB-a” = odgovorni NSB, „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava, kvaliteta = novo			+ s: „iz NSB-a” = odgovorni NSB, „u vrstu zaliha” = logističke zalihe, kvaliteta = novo

(*) Unutar utvrđenog vremenskog horizonta za raspoređivanje.

— Za mjesec tijekom kojeg je tiskara obavila dostavu NSB-u primatelju prvo se evidentira da je tiskara ispunila obvezu dostave prema odgovornom NSB-u tako što se iskazuju podaci navedeni pod podatkovnom stavkom 4.1. („novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u”). Drugo, prijenos novih novčanica NSB-u primatelju od strane odgovornog NSB-a evidentira se iskazivanjem podataka navedenih pod podatkovnom stavkom 4.2. („prijenos novčanica”).

5.3. *Pravila knjiženja za vrstu transakcije 3 sa strateškim zalihama Eurosustava kao ciljanom vrstom zaliha*

Broj i naziv podatkovne stavke		Odgovorni NSB	NSB primatelj	Odgovorni NSB	NSB primatelj
		Nakon dostave iz tiskare odgovornom NSB-u	Na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica	Nakon prijenosa NSB-u primatelju	Po primitku od odgovornog NSB-a
1.1.	Stvorene novčanice	+		—	+
2.1.	Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica	+		—	+
2.16.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za prijenos	+ (*)		—	
2.18.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za primitak		+ (*)		—
4.1.	Novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u	+ s „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava			
4.2.	Prijenos novčanica			+ s: „u NSB” = NSB primatelj, „iz vrste zaliha” = izrada, „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava, kvaliteta = novo, planiranje = predviđeno	
4.3.	Primitak novčanica				+ s: „iz NSB-a” = odgovorni NSB, „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava, kvaliteta = novo

(*) Unutar utvrđenog vremenskog horizonta za raspoređivanje.

— Razlike između vrste transakcije 3 i vrste transakcije 2 u pogledu knjiženja u sustavu CIS 2 su sljedeće: i. odgovorni NSB knjiži novčanice primljene od tiskare kao „stvorene novčanice” i one se dodaju strateškim zalihama Eurosustava ili logističkim zalihama odgovornog NSB-a za vrijeme trajanja privremenog skladištenja; i ii. nakon dostave iz tiskare novčanice se raspoređuju za prijenos za vrijeme trajanja privremenog skladištenja i unutar vremenskog horizonta za raspoređivanje.

5.4. *Pravila knjiženja za vrstu transakcije 3 s logističkim zalihama kao ciljanom vrstom zaliha*

Broj i naziv podatkovne stavke		Odgovorni NSB	NSB primatelj	Odgovorni NSB	NSB primatelj
		Nakon dostave iz tiskare odgovornom NSB-u	Na temelju posebnog pravnog akta ESB-a o izradi novčanica	Nakon prijenosa NSB-u primatelju	Po primitku od odgovornog NSB-a
1.1.	Stvorene novčanice	+		—	+
2.3.	Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB	+		—	+
2.17.	Logističke zalihe raspoređene za prijenos	+ (*)		—	
2.19.	Logističke zalihe raspoređene za primitak		+ (*)		—
4.1.	Novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u	+ s „u vrstu zaliha” = logističke zalihe			
4.2.	Prijenos novčanica			+ s: „u NSB” = NSB primatelj, „iz vrste zaliha” = izrada, „u vrstu zaliha” = logističke zalihe, kvaliteta = novo, planiranje = predviđeno	
4.3.	Primitak novčanica				+ s: „iz NSB-a” = odgovorni NSB, „u vrstu zaliha” = logističke zalihe, kvaliteta = novo

(*) Unutar utvrđenog vremenskog horizonta za raspoređivanje.

— Razlike između vrste transakcije 3 i vrste transakcije 2 u pogledu knjiženja u sustavu CIS 2 su sljedeće: i. odgovorni NSB knjiži novčanice primljene od tiskare kao „stvorene novčanice” i one se dodaju strateškim zalihama Eurosustava ili logističkim zalihama odgovornog NSB-a za vrijeme trajanja privremenog skladištenja; i ii. nakon dostave iz tiskare novčanice se raspoređuju za prijenos za vrijeme trajanja privremenog skladištenja i unutar vremenskog horizonta za raspoređivanje.

5.5. *Pravila knjiženja za vrstu transakcije 4 (nove i prikladne novčanice)*

Broj i naziv podatkovne stavke		NSB dobavljač	NSB primatelj	NSB dobavljač	NSB primatelj
		Nakon odluke o prijenosu		Nakon prijenosa NSB-u primatelju	Po primitku od odgovornog NSB-a
1.1.	Stvorene novčanice			—	+
2.1.	Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica			—	+
2.2.	Strateške zalihe Eurosustava prikladnih novčanica			ili: –	ili: +
2.3.	Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB			ili: –	ili: +
2.4.	Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drži NSB			ili: –	ili: +
2.16.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za prijenos	+ (*)		—	
2.17.	Logističke zalihe raspoređene za prijenos	ili: + (*)		ili: –	
2.18.	Strateške zalihe Eurosustava raspoređene za primitak		+ (*)		—
2.19.	Logističke zalihe raspoređene za primitak		ili: + (*)		ili: –
4.2.	Prijenos novčanica			+ s „u NSB” = NSB primatelj	
4.3.	Primitak novčanica				+ s „iz NSB-a” = NSB dobavljač

(*) Unutar utvrđenog vremenskog horizonta za raspoređivanje.

— Podatkovne stavke 4.2. („prijenos novčanica”) i 4.3. („primitak novčanica”) popunjavaju se informacijama: i. o ciljanoj vrsti zaliha (strateške zalihe Eurosustava/logističke zalihe); ii. o raščlambi prema kvaliteti (nove/prikladne); i iii. o raščlambi prema planiranju (predviđeno/*ad hoc*).

5.6. *Pravila knjiženja za vrstu transakcije 4 (neobrađene i neprikladne novčanice)*

Broj i naziv podatkovne stavke		NSB dobavljač	NSB primatelj
		Nakon prijenosa NSB-u primatelju	Po primitku od odgovornog NSB-a
1.1.	Stvorene novčanice	—	+
2.5.	Zalihe neprikladnih novčanica (za uništenje) koje drži NSB	—	+
2.6.	Zalihe neobrađenih novčanica koje drži NSB	ili: –	ili: +
4.2.	Prijenos novčanica	+ s: „u NSB" = NSB primatelj, „iz vrste zaliha" = logističke zalihe, „u vrstu zaliha" = logističke zalihe, planiranje = *ad hoc*	
4.3.	Primitak novčanica		+ s: „iz NSB-a" = NSB dobavljač, „u vrstu zaliha" = logističke zalihe

— Podatkovne stavke 4.2. („prijenos novčanica") i 4.3. („primitak novčanica") popunjavaju se informacijama o tome jesu li prenesene novčanice bile neobrađene ili neprikladne.

— Zalihe neobrađenih i neprikladnih novčanica se ne raspoređuju.

PRILOG II.

Podatkovne stavke o eurokovanicama

DIO 1.

Sustav izvješćivanja o eurokovanicama

Podatkovne stavke									
Broj i naziv podatkovne stavke		Ukupan broj kovanica	Ukupna nominalna vrijednost kovanica	Raščlamba prema serijama	Raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema subjektima (1)	Raščlamba prema „iz države članice”	Raščlamba prema „u državu članicu”	Izvor podataka
1.	**Podatkovne stavke o optjecaju**								
1.1.	Nacionalno neto izdanje optjecajnih kovanica								Subjekti koji izdaju kovanice (2)
1.2.	Nacionalno neto izdanje numizmatičkih kovanica (broj)								
1.3.	Nacionalno neto izdanje numizmatičkih kovanica (vrijednost)								
2.	**Podatkovne stavke koje se odnose na zalihe kovanica**								
2.1.	Zalihe kovanica								Subjekti koji izdaju kovanice (2)
3.	**Podatkovne stavke koje se odnose na operativne aktivnosti**								
3.1.	Kovanice izdane javnosti								Subjekti koji izdaju kovanice (2)
3.2.	Kovanice koje je javnost vratila								
3.3.	Obrađene kovanice								
3.4.	Kovanice sortirane kao neprikladne								

	Podatkovne stavke								
	Broj i naziv podatkovne stavke	Ukupan broj kovanica	Ukupna nominalna vrijednost kovanica	Raščlamba prema serijama	Raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema subjektima (1)	Raščlamba prema „iz države članice”	Raščlamba prema „u državu članicu”	Izvor podataka
4.	**Podatkovne stavke koje se odnose na kretanja kovanica**								
4.1.	Prijenos optjecajnih kovanica							država članica primatelj	Subjekti koji izdaju kovanice (2)
4.2.	Primitak optjecajnih kovanica						država članica dobavljač		
5.	**Podatkovne stavke za izračun nacionalnog bruto izdanja**								
5.1.	Zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice								Subjekti koji izdaju kovanice (2)
5.2.	Broj numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice								
5.3.	Vrijednost numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice								
6.	**Dodatne podatkovne stavke**								
6.1.	Višak kovanica (3)								Subjekti koji izdaju kovanice (2)
6.2.	Manjak kovanica (3)								
6.3.	Vrijednost zaliha koje NSB knjiži u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja)								NSB

Podatkovne stavke									
Broj i naziv podatkovne stavke		Ukupan broj kovanica	Ukupna nominalna vrijednost kovanica	Raščlamba prema serijama	Raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema subjektima (1)	Raščlamba prema „iz države članice”	Raščlamba prema „u državu članicu”	Izvor podataka
7.	**Podatkovne stavke za buduće države članice sudionice**								
7.1.	Zalihe kovanica koje još nisu postale zakonsko sredstvo plaćanja								budući NSB Eurosustava i treće strane koje izdaju kovanice (4)
7.2.	Predopskrba								budući NSB Eurosustava
7.3.	Posredna predopskrba								prihvatljive druge ugovorne strane kojima su kovanice unaprijed izdane

(1) Podaci su raščlanjeni prema odgovarajućim subjektima koji izdaju kovanice, tj. NSB, kovnica, riznica, imenovana javna agencija i/ili imenovana privatna agencija.
(2) Subjekti koji izdaju kovanice su NSB, kovnice, riznica, imenovane javne agencije i/ili imenovane privatne agencije.
(3) Podaci se dostavljaju na dobrovoljnoj osnovi.
(4) Treće strane koje izdaju kovanice su kovnice, riznica, imenovane javne agencije i imenovane privatne agencije.

DIO 2.

Specifikacija podatkovnih stavki o eurokovanicama

Za podatkovne stavke 1.3., 5.3. i 6.3. brojčani podaci iskazuju se kao vrijednost i s dvjema decimalama, bez obzira na to jesu li pozitivni ili negativni. Za preostale podatkovne stavke se brojčani podaci iskazuju kao broj komada u cijelim brojevima, bez obzira na to jesu li pozitivni ili negativni.

1. **Podatkovne stavke koje se odnose na kovanice u optjecaju**		
Ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja.		
1.1.	Nacionalno neto izdanje optjecajnih kovanica	Nacionalne središnje banke izračunavaju nacionalno neto izdanje optjecajnih kovanica primjenom sljedećih ekvivalentnih formula: *Formula 1* Nacionalno neto izdanje = kumulativne ukupne kovanice izdane javnosti (kumulativna podatkovna stavka 3.1.) – kumulativne ukupne kovanice koje je javnost vratila (kumulativna podatkovna stavka 3.2.) *Formula 2* Nacionalno neto izdanje = stvorene kovanice – kumulativne ukupne dostave (kumulativna podatkovna stavka 4.1.) + kumulativni ukupni primici (kumulativna podatkovna stavka 4.2.) – stvorene zalihe – uništene kovanice.
1.2.	Nacionalno neto izdanje numizmatičkih kovanica (broj)	Ukupan broj numizmatičkih kovanica puštenih u optjecaj, agregiran za sve apoene. Nacionalne središnje banke izračunavaju ovaj brojčani podatak primjenjujući *mutatis mutandis* iste formule kao za podatkovnu stavku 1.1. samo što se ne primjenjuju kumulativne ukupne dostave i kumulativni ukupni primici.
1.3.	Nacionalno neto izdanje numizmatičkih kovanica (vrijednost)	Ukupna nominalna vrijednost numizmatičkih kovanica puštenih u optjecaj, agregirana za sve apoene. Nacionalne središnje banke izračunavaju ovaj brojčani podatak primjenjujući *mutatis mutandis* iste formule kao za podatkovnu stavku 1.1. samo što se ne primjenjuju kumulativne ukupne dostave i kumulativni ukupni primici.
2. **Podatkovne stavke koje se odnose na zalihe kovanica**		
Ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja.		
2.1.	Zalihe kovanica	Optjecajne kovanice koje drže NSB i treće strane koje izdaju kovanice ako one postoje u državi članici sudionici, bez obzira na to: i. ako kovanice nisu ni stvorene niti uknjižene u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja); ii. jesu li kovanice stvorene, ali nisu uknjižene u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja); ili iii. jesu li kovanice stvorene i uknjižene u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja). Zalihe kovanica koje drže kovnice obuhvaćaju samo kovanice koje su prošle konačnu provjeru kvalitete, bez obzira na njihovo pakiranje ili status u pogledu dostave. Iskazuju se zalihe kovanica koje su sortirane kao neprikladne, ali još nisu bile uništene.
3. **Podatkovne stavke koje se odnose na operativne aktivnosti**		
Kao podaci o toku, ove podatkovne stavke obuhvaćaju cijelo izvještajno razdoblje.		
3.1.	Kovanice izdane javnosti	Optjecajne kovanice koje su dostavljene i koje su NSB i treće strane koje izdaju kovanice uknjižili na teret (prodali) javnosti.
3.2.	Kovanice koje je javnost vratila	Optjecajne kovanice koje je javnost deponirala kod NSB-a i trećih strana koje izdaju kovanice.
3.3.	Obrađene kovanice	Optjecajne kovanice čije su autentičnost i prikladnost provjerili NSB i treće strane koje izdaju kovanice.

3.4.	Kovanice sortirane kao neprikladne	Optjecajne kovanice koje su NSB i treće strane koje izdaju kovanice obradili i sortirali kao neprikladne.

4. **Podatkovne stavke koje se odnose na kretanja kovanica**

Kao podaci o toku, ove podatkovne stavke obuhvaćaju cijelo izvještajno razdoblje.

4.1.	Prijenos optjecajnih kovanica	Optjecajne kovanice koje su NSB i treće strane koje izdaju kovanice (buduće) države članice sudionice dostavili po nominalnoj vrijednosti subjektima koji izdaju kovanice u drugim (budućim) državama članicama sudionicama.
4.2.	Primitak optjecajnih kovanica	Optjecajne kovanice koje su NSB i treće strane koje izdaju kovanice (buduće) države članice sudionice primili po nominalnoj vrijednosti od subjekata koji izdaju kovanice u drugim (budućim) državama članicama sudionicama.

5. **Podatkovne stavke za izračun nacionalnog bruto izdanja**

Kao podaci o stanju, ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja. U državama članicama sudionicama u kojima je NSB jedino tijelo koje izdaje kovanice zbroj nominalnih vrijednosti zaliha opisanih u podatkovnim stavkama 5.1. i 5.3. jednak je nominalnoj vrijednosti iskazanoj u podatkovnoj stavci 6.3.

5.1.	Zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	Optjecajne kovanice uknjižene u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja) koje drže NSB i treće strane koje izdaju kovanice.
5.2.	Broj numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	Ukupan broj numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja) koje drže NSB i treće strane koje izdaju kovanice.
5.3.	Vrijednost numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	Ukupna nominalna vrijednost numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja) koje drže NSB i treće strane koje izdaju kovanice.

6. **Dodatne podatkovne stavke**

Kao podaci o stanju, ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja

6.1.	Višak kovanica	Višak optjecajnih kovanica u odnosu na određenu najvišu razinu zaliha kovanica na državnoj razini. Ove zalihe kovanica raspoložive su da se na zahtjev dostave drugim (budućim) državama članicama sudionicama. NSB, ako je primjereno, u suradnji sa zakonskim izdavateljem određuje najvišu razinu zaliha kovanica.
6.2.	Manjak kovanica	Manjak optjecajnih kovanica u odnosu na određenu najnižu razinu zaliha kovanica na državnoj razini. NSB, ako je primjereno, u suradnji sa zakonskim izdavateljem određuje najnižu razinu zaliha kovanica.
6.3.	Vrijednost zaliha koje NSB knjiži u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja)	Zalihe optjecajnih i numizmatičkih kovanica NSB-a koje se knjiže u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja), bez obzira na njihov status zakonskog sredstva plaćanja. To uključuje zalihe uknjižene u korist zakonskog izdavatelja iz države članice NSB-a i zalihe koje su po nominalnoj vrijednosti primljene od ostalih država članica sudionica (primljene kovanice knjiže se u korist zakonskog izdavatelja iz države članice dobavljača, ali postaju dio zaliha uknjiženih u korist kod NSB-a primatelja). Dostave i/ili primici po proizvodnom trošku ne utječu na ovu podatkovnu stavku.

7. **Podatkovne stavke za buduće države članice sudionice**		
Ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja.		
7.1.	Zalihe kovanica koje još nisu postale zakonsko sredstvo plaćanja	Optjecajne eurokovanice koje za potrebe prelaska na gotovinu eura drže budući NSB Eurosustava i treće strane koje izdaju kovanice buduće države članice sudionice.
7.2.	Predopskrba	Optjecajne eurokovanice koje drže prihvatljive druge ugovorne strane koje ispunjavaju zahtjeve za primitak optjecajnih eurokovanica za potrebe predopskrbe prije prelaska na gotovinu eura na temelju Smjernice ESB/2006/9.
7.3.	Posredna predopskrba	Optjecajne eurokovanice koje su prihvatljive druge ugovorne strane unaprijed posredno izdale profesionalnim trećim stranama na temelju Smjernice ESB/2006/9. Za potrebe izvješćivanja u sustavu CIS 2 to uključuje eurokovanice osigurane u početnim kompletima za javnost.

DIO 3.

Pravila knjiženja sustava CIS 2 za kretanja eurokovanica između (budućih) država članica sudionica

1. Uvod

Ovim se dijelom utvrđuju zajednička pravila knjiženja za kretanja kovanica između država članica sudionica, posebice između nacionalnih središnjih banaka, da bi se u sustavu CIS 2 osigurala dosljednost podataka o nacionalnom neto i bruto izdanju kovanica. Budući da prijenosi kovanica mogu uključivati i nacionalne središnje banke/buduće nacionalne središnje banke Eurosustava i treće strane koje izdaju kovanice, one se dalje u tekstu sve zajedno dosljedno nazivaju „države članice".

Buduće države članice sudionice primjenjuju ova pravila *mutatis mutandis*.

2. Kretanja kovanica između države članice dobavljača i države članice primatelja

Kod prijenosa kovanica između država članica razlikuju se prijenos po nominalnoj vrijednosti i prijenos po proizvodnom trošku. U oba slučaja prijenosi između subjekata koji izdaju kovanice iz države članice dobavljača i države članice primatelja ne dovode do promjene nacionalnog neto izdanja.

U sljedećim tablicama ovog odjeljka „+" znači da se u sustavu CIS 2 knjiži povećanje, a „–" da se knjiži smanjenje.

2.1. *Pravila knjiženja za prijenose optjecajnih kovanica po nominalnoj vrijednosti*

Broj i naziv podatkovne stavke		Država članica dobavljač	Država članica primatelj
2.1.	Zalihe kovanica	–	+
4.1.	Prijenos optjecajnih kovanica	+	
4.2.	Primitak optjecajnih kovanica		+
5.1.	Zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	(–) (vidjeti napomenu (c) dolje)	+ (vidjeti napomenu (d) dolje)
6.3.	Vrijednost zaliha koje NSB knjiži u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja)	(–) (vidjeti napomenu (c) dolje)	+ (vidjeti napomenu (d) dolje)

(a) „Kovanice izdane javnosti" u državi članici dobavljaču (podatkovna stavka 3.1.) i „kovanice koje je javnost vratila" u državi članici primatelju (podatkovna stavka 3.2.) ostaju nepromijenjene.

(b) Računi koji se odnose na „stvorene" kovanice unutar sustava za upravljanje gotovinom države članice dobavljača i države članice primatelja ostaju nepromijenjeni (ako je to primjenjivo).

(c) „Zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice" (podatkovna stavka 5.1.) u državi članici dobavljaču se smanjuju ako su dostavljene kovanice prethodno bile uknjižene u korist zakonskog izdavatelja u državi članici dobavljaču ili ostaju nepromijenjene ako su dostavljene kovanice bile prethodno stvorene, ali nisu bile uknjižene u korist zakonskog izdavatelja.

(d) „Zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice" (podatkovna stavka 5.1.) u državi članici primatelju se povećavaju jer primljene kovanice predstavljaju kovanice uknjižene u korist (tj. uknjižene u korist zakonskog izdavatelja u državi članici dobavljaču).

(e) Gore navedena knjiženja utječu na nacionalno bruto izdanje kako slijedi:

— država članica dobavljač: nacionalno bruto izdanje ostaje nepromijenjeno ako su dostavljene kovanice bile prethodno stvorene i uknjižene u korist zakonskog izdavatelja ili se povećavaju ako su dostavljene kovanice bile prethodno stvorene, ali nisu uknjižene u korist zakonskog izdavatelja,

— država članica primatelj: nacionalno bruto stanje ostaje nepromijenjeno.

2.2. *Pravila knjiženja za kretanja optjecajnih kovanica po proizvodnom trošku*

Broj i naziv podatkovne stavke		Država članica dobavljač	Država članica primatelj
2.1.	Zalihe kovanica	–	+

(a) Ništa se ne knjiži pod stavkom „prijenos i primitak optjecajnih kovanica".

(b) Kretanja po proizvodnom trošku ne utječu na nacionalno bruto izdanje u državi članici dobavljaču i državi članici primatelju.

2.3. *Usklađivanje podataka koji se odnose na kretanja kovanica*

Odjeljak 3. dijela 3. Priloga I. o usklađivanju podataka koji se odnose na kretanja novčanica primjenjuje se *mutatis mutandis*.

PRILOG III.

Podaci o gotovinskoj infrastrukturi i okviru BRF

Za sve podatkovne stavke brojčani podaci iskazuju se kao pozitivni cijeli brojevi.

1. **Podatkovne stavke o gotovinskoj infrastrukturi povezanoj s NSB-om**

Ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja.

1.1.	Broj podružnica NSB-a	Sve podružnice NSB-a koje pružaju gotovinske usluge kreditnim institucijama i ostalim profesionalnim klijentima.
1.2.	Skladišni kapacitet	Ukupni kapacitet sigurnog skladištenja novčanica u NSB-u, u milijunima novčanica i izračunat na temelju apoena od 20 eura.
1.3.	Kapacitet sortiranja	Ukupni kapacitet sortiranja novčanica (tj. ukupni maksimalni teoretski protok) uređaja NSB-a za sortiranje koji su u funkciji, u tisućama novčanica na sat i izračunat na temelju apoena od 20 eura.
1.4.	Prijevozni kapacitet	Ukupni prijevozni kapacitet (tj. ukupni tovarni kapacitet) oklopnih vozila NSB-a u upotrebi, u tisućama novčanica i izračunat na temelju apoena od 20 eura.

2. **Podatkovne stavke o općoj gotovinskoj infrastrukturi i okviru BRF**

Ove podatkovne stavke odnose se na kraj izvještajnog razdoblja.

2.1.	Broj podružnica kreditnih institucija	Sve podružnice kreditnih institucija osnovane u državi članici sudionici koje pružaju gotovinske usluge stanovništvu i velikim klijentima.
2.2.	Broj udaljenih podružnica kreditnih institucija	Sve podružnice kreditnih institucija koje u skladu s okvirom BRF ispunjavaju uvjete za „udaljene podružnice" ([1]).
2.3.	Broj društava CIT	Sva društva za prijevoz gotovog novca (društva CIT) osnovana u državi članici sudionici koja prevoze gotov novac ([2]) ([3]).
2.4.	Broj gotovinskih centara koji nisu u vlasništvu NSB-a	Svi gotovinski centri osnovani u državi članici sudionici koji su u vlasništvu kreditnih institucija, društava CIT i ostalih osoba koje profesionalno rukuju gotovinom ([2]) ([3]).
2.5.	Broj bankomata kojima upravljaju kreditne institucije	Svi bankomati koji rade pod odgovornošću kreditnih institucija osnovanih u državi članici sudionici, bez obzira na to tko ih puni.
2.6.	Broj ostalih bankomata	Svi bankomati kojima upravljaju subjekti koji nisu kreditne institucije osnovane u državi članici sudionici (npr. „bankomati u maloprodajnim trgovinama" ili „nebankovni bankomati") ([2]).
2.7.	Broj uređaja za recikliranje novčanica kojima rukuju klijenti, a upravljaju kreditne institucije	Svi uređaji za recikliranje novčanica u državi članici sudionici kojima rukuju klijenti, a upravljaju kreditne institucije ([1]).
2.8.	Broj uplatnih uređaja kojima rukuju klijenti, a upravljaju kreditne institucije	Svi uplatni uređaji u državi članici sudionici kojima rukuju klijenti, a upravljaju kreditne institucije ([1]).
2.9.	Broj uređaja za rukovanje novčanicama kojima rukuje osoblje, a upravljaju kreditne institucije	Svi uređaji za rukovanje novčanicama u državi članici sudionici kojima rukuje osoblje, a kojima se kreditne institucije koriste za potrebe redistribuiranja ([1]).

2.10.	Broj uređaja za sortiranje novčanica kojima rukuje osoblje u jedinici za podršku poslovanju, a kojima upravljaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom	Svi uređaji za sortiranje novčanica u državi članici sudionici kojima rukuje osoblje, a koje za potrebe redistribuiranja upotrebljavaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom na koje se primjenjuje okvir BRF i koje su osnovane u toj državi članici.

3. **Operativne podatkovne stavke u skladu s okvirom BRF** ([4])

Kao podaci o toku, ove podatkovne stavke obuhvaćaju cijelo izvještajno razdoblje i iskazuju se kao broj komada s raščlambom prema apoenima.

3.1.	Broj novčanica koje kreditne institucije redistribuiraju klijentima	Novčanice koje su kreditne institucije primile od klijenata i obradile u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica u skladu s okvirom BRF i koje su isplaćene klijentima ili se još drže za potrebe isplate klijentima.
3.2.	Broj novčanica koje klijentima redistribuiraju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom	Novčanice koje su od kreditnih institucija primile ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom i obradile u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica u skladu s okvirom BRF i koje su dostavljene kreditnim institucijama ili se još drže za potrebe dostavljanja kreditnim institucijama.
3.3.	Broj novčanica koje su obrađene u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima upravljaju kreditne institucije	Novčanice čije su autentičnost i prikladnost provjerene pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima rukuje osoblje u jedinici za podršku poslovanju, a kojima upravljaju kreditne institucije osnovane u državi članici sudionici.
3.4.	Broj novčanica koje su obrađene u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima upravljaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom	Novčanice čije su autentičnost i prikladnost provjerene pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima rukuje osoblje u jedinici za podršku poslovanju, a kojima upravljaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom osnovane u državi članici sudionici.
3.5.	Broj novčanica koje su sortirane kao neprikladne u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima upravljaju kreditne institucije	Novčanice sortirane kao neprikladne pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima rukuje osoblje u jedinici za podršku poslovanju, a kojima upravljaju kreditne institucije osnovane u državi članici sudionici.
3.6.	Broj novčanica koje su sortirane kao neprikladne u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima upravljaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom	Novčanice sortirane kao neprikladne pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima rukuje osoblje u jedinici za podršku poslovanju, a kojima upravljaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom osnovane u državi članici sudionici.

([1]) Sve kreditne institucije na koje se primjenjuje okvir BRF koje su osnovane u državi članici sudionici.
([2]) Iskazivanje podataka ovisi o njihovoj raspoloživosti u državi članici sudionici. Nacionalne središnje banke obavješćuju ESB o opsegu svojega izvješćivanja.
([3]) Nacionalne središnje banke osiguravaju podatke koji minimalno obuhvaćaju kreditne institucije i/ili društva CIT na koje se primjenjuje okvir BRF. Nacionalne središnje banke obavješćuju ESB o opsegu svojega izvješćivanja.
([4]) Novčanice redistribuirane u udaljenim podružnicama isključene su.

PRILOG IV.

Referentni podaci i sistemski parametri sustava CIS 2 koje vodi ESB

ESB unosi referentne podatke i sistemske parametre zajedno s njihovim razdobljima valjanosti. Te su informacije vidljive svim korisnicima iz nacionalnih središnjih banaka i budućih nacionalnih središnjih banaka Eurosustava. Referentni podaci i sistemski parametri koji se odnose na eurokovanice vidljivi su i svim korisnicima iz prihvatljivih trećih strana.

1. **Referentni podaci**		
1.1.	Odobreno izdanje kovanica	Odobrene količine, iskazane kao vrijednost, optjecajnih i numizmatičkih eurokovanica koje (buduća) država članica sudionica smije izdati tijekom određene kalendarske godine na temelju važeće odluke o izdavanju kovanica ([1]).
1.2.	Referentne vrijednosti za logističke zalihe novčanica	Iznosi logističkih zaliha po apoenima i NSB-u koji se koriste kao referenca za godišnje planiranje izrade u skladu s posebnim pravnim aktom ESB-a o upravljanju zalihama novčanica. Usto se navode operativne marže koje se odnose na te iznose i vode se prema apoenima i NSB-u.
1.3.	Udjeli u ključu kapitala	Udjeli nacionalnih središnjih banaka u ključu kapitala ESB-a izračunati na temelju Odluke ESB/2006/21 ([2]) i izraženi kao postotak.
2. **Sistemski parametri**		
2.1.	Svojstva NSB-a	Informacije: i. o postojanju sustava NHTO u državama članicama sudionicama; ii. o različitim subjektima koji izdaju kovanice, a koji posluju u državama članicama sudionicama; iii. o statusu nacionalnih središnjih banaka i budućih nacionalnih središnjih banaka Eurosustava u pogledu njihova opsega izvješćivanja ESB-a o podacima u sustavu CIS 2; iv. o tome primaju li nacionalne središnje banke automatske obavijesti o podatkovnom događaju; i v. o tome primaju li nacionalne središnje banke redovite automatske prijenose svih podataka u sustavu CIS 2 od svih nacionalnih središnjih banaka i budućih nacionalnih središnjih banaka Eurosustava.
2.2.	Odnosi između banke ECI i NSB-a	Nazivi pojedinih banaka ECI i naznaka NSB-a koji upravlja tim bankama ECI i dostavlja im euronovčanice.
2.3.	Status serije/varijante/apoena	Informacije o tome da pojedini apoeni serije novčanica i kovanica odnosno varijante novčanica još nisu postali zakonsko sredstvo plaćanja (status prije postanka zakonskog sredstva plaćanja), da su zakonsko sredstvo plaćanja ili da su prestali biti zakonsko sredstvo plaćanja (status nakon prestanka zakonskog sredstva plaćanja).
2.4.	Svojstva podatkovne stavke	Za sve podatkovne stavke utvrđene u prilozima I. do III., informacije o tome: i. koje razine raščlambe postoje; ii. je li podatkovna stavka podatkovna stavka kategorije 1, kategorije 2 ili podatkovna stavka uvjetovana događajem; i iii. iskazuju li podatkovnu stavku NSB i/ili budući NSB Eurosustava.
2.5.	Stupnjevi tolerancije vjerodostojnosti	Specifikacija stupnjeva tolerancije koji se primjenjuju za pojedine provjere točnosti utvrđene u Prilogu VI.

([1]) Važeća odluka o izdavanju kovanica znači godišnja odluka (godišnje odluke) ESB-a o odobrenju količine izdavanja kovanica za određenu godinu, posljednja od kojih je Odluka ESB/2007/16 od 23. studenoga 2007. o odobrenju količine izdavanja kovanica u 2008., SL L 317, 5.12.2007., str. 81.

([2]) Odluka ESB/2006/21 od 15. prosinca 2006. o postotnim udjelima nacionalnih središnjih banaka u ključu za upis kapitala Europske središnje banke, SL L 24, 31.1.2007., str. 1.

PRILOG V.

Provjere potpunosti podataka koje šalju nacionalne središnje banke i buduće nacionalne središnje banke Eurosustava

1. **Uvod**

Potpunost podataka koje šalju nacionalne središnje banke i buduće nacionalne središnje banke Eurosustava provjerava se u sustavu CIS 2. Zbog različite naravi podatkovnih stavki razlikuju se, s jedne strane, podatkovne stavke kategorije 1 i kategorije 2 za koje se podaci moraju iskazati za svako izvještajno razdoblje i, s druge strane, podatkovne stavke uvjetovane događajem koje se moraju iskazati samo ako se odnosni događaj pojavljuje tijekom izvještajnog razdoblja.

Sustavom CIS 2 provjerava se jesu li podatkovne stavke kategorije 1 i kategorije 2 prisutne u prvoj podatkovnoj poruci koju NSB šalje za izvještajno razdoblje, uzimajući u obzir sistemske parametre koji se odnose na svojstva NSB-a i odnose između banke ECI i NSB-a opisane u odjeljku 2. tablice u Prilogu IV. Ako barem jedna podatkovna stavka kategorije 1 nedostaje ili je nepotpuna, sustav CIS 2 odbija prvu podatkovnu poruku te NSB mora ponovno poslati podatkovnu poruku. Ako su podatkovne stavke kategorije 1 potpune, ali nedostaje barem jedna podatkovna stavka kategorije 2 ili je nepotpuna u prvoj podatkovnoj poruci NSB-a, sustav CIS 2 prihvaća prvu podatkovnu poruku i pohranjuje je u centralnoj bazi podataka, ali se pojavljuje upozorenje na izravnoj internetskoj aplikaciji za svaku podatkovnu stavku na koju se to odnosi. To je upozorenje vidljivo svim korisnicima iz ESB-a, NSB-a i budućeg NSB-a Eurosustava, a u slučaju kovanica, vidljivo je i svim korisnicima iz prihvatljivih trećih strana. Upozorenja su vidljiva dok dotični NSB ne pošalje jednu revidiranu podatkovnu poruku ili više njih da bi upotpunio podatke koji nedostaju u prvoj podatkovnoj poruci. Sustav CIS 2 ne obavlja provjere potpunosti za podatkovne stavke uvjetovane događajem.

2. **Provjere potpunosti podataka o euronovčanicama**

Broj i naziv podatkovne stavke		Raščlamba prema serijama/ varijantama i raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema bankama ECI	Vrsta podatkovne stavke
1.1. – 1.3.	Kumulativne podatkovne stavke	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja i statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
2.1. – 2.6.	Zalihe koje drži Eurosustav	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja i statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
2.7. – 2.10.	Zalihe koje drže banke NHTO	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja i statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
2.11. – 2.15.	Zalihe koje drže banke ECI	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve banke ECI kojima upravlja NSB	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
2.16. – 2.19.	Podatkovne stavke za unakrsnu provjeru	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja i statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja	—	uvjetovano događajem
3.1.	Novčanice koje je izdao NSB	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1

Broj i naziv podatkovne stavke		Raščlamba prema serijama/ varijantama i raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema bankama ECI	Vrsta podatkovne stavke
3.2.	Novčanice prenesene iz NSB-a u banke NHTO	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja		uvjetovano događajem
3.3.	Novčanice prenesene iz NSB-a u banke ECI	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve banke ECI kojima upravlja NSB	uvjetovano događajem
3.4.	Novčanice vraćene NSB-u	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
3.5.	Novčanice prenesene iz banaka NHTO u NSB	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja i statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
3.6.	Novčanice prenesene iz banaka ECI u NSB	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve banke ECI kojima upravlja NSB	uvjetovano događajem
		bilo koja kombinacija sa statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
3.7.	Novčanice koje je obradio NSB	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
3.8.	Novčanice koje je NSB sortirao kao neprikladne	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
3.9.	Novčanice koje su banke NHTO pustile u optjecaj	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
3.10.	Novčanice vraćene bankama NHTO	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
3.11.	Novčanice koje su obradile banke NHTO	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
3.12.	Novčanice koje su banke NHTO sortirale kao neprikladne	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
3.13.	Novčanice koje su banke ECI pustile u optjecaj	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve banke ECI kojima upravlja NSB	kategorija 1

Broj i naziv podatkovne stavke		Raščlamba prema serijama/varijantama i raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema bankama ECI	Vrsta podatkovne stavke
3.14.	Novčanice vraćene bankama ECI	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve banke ECI kojima upravlja NSB	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja	sve banke ECI kojima upravlja NSB	uvjetovano događajem
3.15.	Novčanice koje su obradile banke ECI	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve banke ECI kojima upravlja NSB	kategorija 2
3.16.	Novčanice koje su banke ECI sortirale kao neprikladne	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve banke ECI kojima upravlja NSB	kategorija 2
4.1.	Novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja i statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja	—	uvjetovano događajem
4.2.	Prijenos novčanica	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja, statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja i statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja	—	uvjetovano događajem
4.3.	Primitak novčanica	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja, statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja i statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja	—	uvjetovano događajem
5.1. – 5.3.	Podatkovne stavke za buduće nacionalne središnje banke Eurosustava	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja i statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja	—	uvjetovano događajem

3. **Provjere potpunosti podataka o eurokovanicama**

Broj i naziv podatkovne stavke		Raščlamba prema serijama i raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema subjektima	Vrsta podatkovne stavke
1.1.	Nacionalno neto izdanje optjecajnih kovanica	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
1.2.	Nacionalno neto izdanje numizmatičkih kovanica (broj)	—	—	kategorija 2
1.3.	Nacionalno neto izdanje numizmatičkih kovanica (vrijednost)	—	—	kategorija 2

Broj i naziv podatkovne stavke		Raščlamba prema serijama i raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema subjektima	Vrsta podatkovne stavke
2.1.	Zalihe kovanica	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve treće strane koje izdaju kovanice od kojih NSB prikuplja podatke o zalihama kovanica	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja ili statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
3.1.	Kovanice izdane javnosti	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve treće strane koje izdaju kovanice od kojih NSB prikuplja podatke o toku kovanica	kategorija 1
3.2.	Kovanice koje je javnost vratila	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve treće strane koje izdaju kovanice od kojih NSB prikuplja podatke o toku kovanica	kategorija 1
		bilo koja kombinacija sa statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja		uvjetovano događajem
3.3.	Obrađene kovanice	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve treće strane koje izdaju kovanice od kojih NSB prikuplja podatke o toku kovanica	kategorija 2
3.4.	Kovanice sortirane kao neprikladne	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	sve treće strane koje izdaju kovanice od kojih NSB prikuplja podatke o toku kovanica	kategorija 2
4.1.	Prijenos optjecajnih kovanica	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja ili statusom nakon prestanka zakonskog sredstva plaćanja	—	uvjetovano događajem
4.2.	Primitak optjecajnih kovanica	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja ili statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja	—	uvjetovano događajem
5.1.	Zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	sve kombinacije sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	kategorija 2
		bilo koja kombinacija sa statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja ili statusom nakon prestanka statusa zakonskog sredstva plaćanja	—	uvjetovano događajem
5.2.	Broj numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	—	—	kategorija 2
5.3.	Vrijednost numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	—	—	kategorija 2

Broj i naziv podatkovne stavke		Raščlamba prema serijama i raščlamba prema apoenima	Raščlamba prema subjektima	Vrsta podatkovne stavke
6.1.	Višak kovanica	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	uvjetovano događajem
6.2.	Manjak kovanica	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja	—	uvjetovano događajem
6.3.	Vrijednost zaliha koje NSB knjiži u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja)	—	—	kategorija 1
7.1. – 7.3.	Podatkovne stavke za buduće države članice sudionice	bilo koja kombinacija sa statusom zakonskog sredstva plaćanja ili statusom prije postanka zakonskim sredstvom plaćanja	—	uvjetovano događajem

4. **Provjere potpunosti podataka o gotovinskoj infrastrukturi i okviru BRF**

Broj i naziv podatkovne stavke		Raščlamba prema apoenima	Vrsta podatkovne stavke
Podatkovne stavke o gotovinskoj infrastrukturi povezanoj s NSB-om			
1.1.	Broj podružnica NSB-a	—	kategorija 2
1.2.	Skladišni kapacitet	—	kategorija 2
1.3.	Kapacitet sortiranja	—	kategorija 2
1.4.	Prijevozni kapacitet	—	kategorija 2
Podatkovne stavke o općoj gotovinskoj infrastrukturi i okviru BRF			
2.1.	Broj podružnica kreditnih institucija	—	kategorija 2
2.2.	Broj udaljenih podružnica kreditnih institucija	—	uvjetovano događajem
2.3.	Broj društava CIT	—	uvjetovano događajem
2.4.	Broj gotovinskih centara koji nisu u vlasništvu NSB-a	—	uvjetovano događajem
2.5.	Broj bankomata kojima upravljaju kreditne institucije	—	kategorija 2
2.6.	Broj ostalih bankomata	—	uvjetovano događajem
2.7.	Broj uređaja za recikliranje novčanica kojima rukuju klijenti, a upravljaju kreditne institucije	—	uvjetovano događajem
2.8.	Broj uplatnih uređaja kojima rukuju klijenti, a upravljaju kreditne institucije	—	uvjetovano događajem

Broj i naziv podatkovne stavke		Raščlamba prema apoenima	Vrsta podatkovne stavke
2.9.	Broj uređaja za rukovanje novčanicama kojima rukuje osoblje, a upravljaju kreditne institucije	—	uvjetovano događajem
2.10.	Broj uređaja za sortiranje novčanica kojima rukuje osoblje u jedinici za podršku poslovanju, a kojima upravljaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom	—	uvjetovano događajem

Operativne podatkovne stavke u skladu s okvirom BRF

3.1.	Broj novčanica koje kreditne institucije redistribuiraju klijentima	svi apoeni za koje postoji barem jedna kombinacija serije/varijante/apoena sa statusom zakonskog sredstva plaćanja tijekom najmanje mjesec dana u izvještajnom razdoblju	uvjetovano događajem
3.2.	Broj novčanica koje klijentima redistribuiraju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom	svi apoeni za koje postoji barem jedna kombinacija serije/varijante/apoena sa statusom zakonskog sredstva plaćanja tijekom najmanje mjesec dana u izvještajnom razdoblju	uvjetovano događajem
3.3.	Broj novčanica koje su obrađene u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima upravljaju kreditne institucije	svi apoeni za koje postoji barem jedna kombinacija serije/varijante/apoena sa statusom zakonskog sredstva plaćanja tijekom najmanje mjesec dana u izvještajnom razdoblju	uvjetovano događajem
3.4.	Broj novčanica koje su obrađene u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima upravljaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom	svi apoeni za koje postoji barem jedna kombinacija serije/varijante/apoena sa statusom zakonskog sredstva plaćanja tijekom najmanje mjesec dana u izvještajnom razdoblju	uvjetovano događajem
3.5.	Broj novčanica koje su sortirane kao neprikladne u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima upravljaju kreditne institucije	svi apoeni za koje postoji barem jedna kombinacija serije/varijante/apoena sa statusom zakonskog sredstva plaćanja tijekom najmanje mjesec dana u izvještajnom razdoblju	uvjetovano događajem
3.6.	Broj novčanica koje su sortirane kao neprikladne u jedinici za podršku poslovanju pomoću uređaja za sortiranje novčanica kojima upravljaju ostale osobe koje profesionalno rukuju gotovinom	svi apoeni za koje postoji barem jedna kombinacija serije/varijante/apoena sa statusom zakonskog sredstva plaćanja tijekom najmanje mjesec dana u izvještajnom razdoblju	uvjetovano događajem

PRILOG VI.

Provjere točnosti podataka koje šalju nacionalne središnje banke i buduće nacionalne središnje banke Eurosustava

1. **Uvod**

Točnost podataka koje ESB-u šalju nacionalne središnje banke i buduće nacionalne središnje banke Eurosustava provjerava se u sustavu CIS 2 koji razlikuje dvije vrste provjera – „obvezne provjere" i „neobvezne provjere".

„Obvezna provjera" jest provjera točnosti koja se mora proći bez premašivanja praga tolerancije. Ako se ne uspije proći „obvezna provjera" odnosni se podaci tretiraju kao netočni i sustav CIS 2 odbija cijelu podatkovnu poruku koju je taj NSB poslao. Prag je 1 % za provjere točnosti s matematičkim znakom „jednako je" ([1]) odnosno nula za ostale provjere točnosti.

„Neobvezna provjera" jest provjera točnosti kod koje se primjenjuje prag od 3 % tolerancije. Ako se taj prag premaši, to ne utječe na prihvaćanje podatkovne poruke u sustavu CIS 2, ali se za tu provjeru točnosti pojavljuje upozorenje na izravnoj internetskoj aplikaciji. To je upozorenje vidljivo svim korisnicima iz NSB-a i budućeg NSB-a Eurosustava, a u slučaju kovanica, vidljivo je i svim korisnicima iz prihvatljivih trećih strana.

Provjere točnosti obavljaju se za novčanice i kovanice sa statusom zakonskog sredstva plaćanja i to zasebno za svaku kombinaciju serije i apoena. Za novčanice se obavljaju i provjere za svaku kombinaciju varijante i apoena, ako te varijante postoje. Provjere točnosti podataka o prijenosima novčanica (provjere 5.1. i 5.2.) i podataka o prijenosima kovanica (provjera 6.6.) obavljaju se i za status prije postanka zakonskog sredstva plaćanja i za status nakon prestanka zakonskog sredstva plaćanja.

2. **Provjere točnosti podataka o nacionalnom neto izdanju novčanica**

Ako nova serija, varijanta ili apoen postanu zakonsko sredstvo plaćanja, ova se provjera točnosti obavlja od prvog izvještajnog razdoblja u kojem je ta serija/varijanta/apoen zakonsko sredstvo plaćanja. U tom je slučaju nacionalno neto izdanje za prethodno izvještajno razdoblje (t-1) jednako nula.

2.1. *Nacionalno neto izdanje novčanica (neobvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajno razdoblje	Raščlambe i izvještajni NSB
Nacionalno neto izdanje prema metodi stanja za razdoblje t – Nacionalno neto izdanje prema metodi stanja za razdoblje (t-1)			
=			
	3.1. Novčanice koje je izdao NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	3.9. Novčanice koje su banke NHTO pustile u optjecaj	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+ Σ	3.13. Novčanice koje su banke ECI pustile u optjecaj	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	3.4. Novčanice vraćene NSB-u	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	3.10. Novčanice vraćene bankama NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
– Σ	3.14. Novčanice vraćene bankama ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

([1]) Dopuštena maksimalna razlika između lijeve i desne strane jednadžbe ne smije premašiti apsolutnu vrijednost one strane jednadžbe koja ima veću apsolutnu vrijednost pomnoženu s pragom. Provjerom točnosti provjerava se je li: apsolutna vrijednost („lijeva strana" – „desna strana") manja od dopuštene maksimalne razlike ili joj je jednaka.
Primjer:
„lijeva strana" = 190; „desna strana" = 200; prag = 1 %; dopuštena maksimalna razlika: 200 × 1 % = 2;
Provjerom točnosti provjerava se je li: apsolutna vrijednost (190 – 200) ≤ 2
U ovom primjeru: apsolutna vrijednost (190 – 200) = 10. Zbog toga provjera točnosti nije uspjela.

— Nacionalno neto izdanje prema metodi stanja izračunava se kako je prikazano u dolje navedenoj tablici.

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajno razdoblje	Raščlambe i izvještajni NSB
	Nacionalno neto izdanje prema metodi stanja za razdoblje t =		
	1.1. Stvorene novčanice	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	1.2. Novčanice uništene u postupku sortiranja	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	1.3. Novčanice uništene izvan postupka sortiranja	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.1. Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.2. Strateške zalihe Eurosustava prikladnih novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.3. Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.4. Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drži NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.5. Zalihe neprikladnih novčanica (za uništenje) koje drži NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.6. Zalihe neobrađenih novčanica koje drži NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.7. Logističke zalihe novih novčanica koje drže banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.8. Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drže banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.9. Zalihe neprikladnih novčanica koje drže banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	2.10. Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
– Σ	2.11. Logističke zalihe novih novčanica koje drže banke ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
– Σ	2.12. Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drže banke ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
– Σ	2.13. Zalihe neprikladnih novčanica koje drže banke ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
– Σ	2.14. Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
– Σ	2.15. Logističke zalihe novčanica na putu prema bankama ECI ili od njih	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

3. **Provjere točnosti podataka o zalihama novčanica**

Provjere točnosti podataka o zalihama novčanica primjenjuju se tek od drugog izvještajnog razdoblja u kojem NSB dostavlja ESB-u podatke u sustavu CIS 2.

Ako serija, varijanta ili apoen postanu zakonsko sredstvo plaćanja, ove se provjere točnosti primjenjuju tek od drugog izvještajnog razdoblja u kojem su ta serija, varijanta ili apoen zakonsko sredstvo plaćanja.

Za nacionalne središnje banke koje su nedavno prihvatile euro (tj. bivše buduće nacionalne središnje banke Eurosustava), provjere točnosti podataka o zalihama novčanica primjenjuju se od drugog izvještajnog razdoblja nakon prihvaćanja eura.

3.1. *Kretanje novih novčanica u strateškim zalihama Eurosustava (obvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajno razdoblje	Raščlambe i izvještajni NSB
	2.1. Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
=			
	2.1. Strateške zalihe Eurosustava novih novčanica	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	4.1. Novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava
+ Σ	4.3. Primitak novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje kvaliteta = novo I „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava
– Σ	4.2. Prijenos novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje kvaliteta = novo I („iz vrste zaliha” = strateške zalihe Eurosustava ILI „iz vrste zaliha” = izrada) I „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava

— Prije nego što se nove novčanice strateških zaliha Eurosustava mogu izdati, prenose se u logističke zalihe NSB-a izdavatelja.

3.2. *Kretanje prikladnih novčanica u strateškim zalihama Eurosustava (obvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajno razdoblje	Raščlambe i izvještajni NSB
	2.2. Strateške zalihe Eurosustava prikladnih novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
	=		
	2.2. Strateške zalihe Eurosustava prikladnih novčanica	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+ Σ	4.3. Primitak novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje kvaliteta = prikladno I „u vrstu zaliha” = strateške zalihe Eurosustava
– Σ	4.2. Prijenos novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje kvaliteta = prikladno I „iz vrste zaliha” = strateške zalihe Eurosustava

— Prije nego što se prikladne novčanice strateških zaliha Eurosustava mogu izdati, prenose se u logističke zalihe NSB-a izdavatelja.

3.3. *Kretanje logističkih zaliha novih i prikladnih novčanica (neobvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajno razdoblje	Raščlambe i izvještajni NSB
	2.3. Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	2.4. Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drži NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
	=		
	2.3. Logističke zalihe novih novčanica koje drži NSB	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	2.4. Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drži NSB	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	4.1. Novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje „u vrstu zaliha” = logističke zalihe
+ Σ	4.3. Primitak novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje kvaliteta = novo ili prikladno I „u vrstu zaliha” = logističke zalihe
– Σ	4.2. Prijenos novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje (kvaliteta = novo ili prikladno I „iz vrste zaliha” = logističke zalihe) ILI (kvaliteta = novo I „iz vrste zaliha” = izrada I „u vrstu zaliha” = logističke zalihe)
–	3.1. Novčanice koje je izdao NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	3.7. Novčanice koje je obradio NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	3.8. Novčanice koje je NSB sortirao kao neprikladne	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	3.2. Novčanice prenesene iz NSB-a u banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
– Σ	3.3. Novčanice prenesene iz NSB-a u banke ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

3.4. *Kretanje zaliha neobrađenih novčanica (neobvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
	2.6. Zalihe neobrađenih novčanica koje drži NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
	=		
	2.6. Zalihe neobrađenih novčanica koje drži NSB	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	3.7. Novčanice koje je obradio NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
+	3.4. Novčanice vraćene NSB-u	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	3.5. Novčanice prenesene iz banaka NHTO u NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+ Σ	3.6. Novčanice prenesene iz banaka ECI u NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+ Σ	4.3. Primitak novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje kvaliteta = neobrađeno
– Σ	4.2. Prijenos novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje kvaliteta = neobrađeno

— Svi primici neobrađenih novčanica knjiže se kod NSB-a primatelja s „u vrstu zaliha" = logističke zalihe.

— Svi prijenosi neobrađenih novčanica knjiže se kod NSB-a dobavljača s „iz vrste zaliha" = logističke zalihe i s „u vrstu zaliha" = logističke zalihe.

3.5. *Kretanje zaliha novčanica koje drže banke NHTO (neobvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
	2.7. Logističke zalihe novih novčanica koje drže banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	2.8. Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drže banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	2.9. Zalihe neprikladnih novčanica koje drže banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	2.10. Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
	=		
	2.7. Logističke zalihe novih novčanica koje drže banke NHTO	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	2.8. Logističke zalihe prikladnih novčanica koje drže banke NHTO	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	2.9. Zalihe neprikladnih novčanica koje drže banke NHTO	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	2.10. Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke NHTO	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	3.2. Novčanice prenesene iz NSB-a u banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	3.10. Novčanice vraćene bankama NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	3.5. Novčanice prenesene iz banaka NHTO u NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
–	3.9. Novčanice koje su banke NHTO pustile u optjecaj	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

— Za potrebe ove Smjernice sve novčanice koje su iz optjecaja vraćene bankama NHTO uključuju se u podatkovnu stavku 2.10. („zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke NHTO") sve dok nisu obrađene.

3.6. *Kretanje zaliha neobrađenih novčanica koje drže banke ECI (neobvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajno razdoblje	Raščlambe i izvještajni NSB
	2.14. Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, banka ECI-m
	=		
	2.14. Zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke ECI	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, banka ECI-m
–	3.15. Novčanice koje su obradile banke ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, banka ECI-m
+	3.14. Novčanice vraćene bankama ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, banka ECI-m

— Za potrebe ove Smjernice sve novčanice koje su iz optjecaja vraćene bankama ECI uključuju se u podatkovnu stavku 2.14. („zalihe neobrađenih novčanica koje drže banke ECI") sve dok nisu obrađene.

3.7. *Kretanje zaliha novčanica koje drže buduće nacionalne središnje banke Eurosustava (obvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
	5.1. Zalihe novčanica koje još nisu postale zakonsko sredstvo plaćanja	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	5.2. Predopskrba	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
=			
	5.1. Zalihe novčanica koje još nisu postale zakonsko sredstvo plaćanja	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	5.2. Predopskrba	t-1	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+	4.1. Novoizrađene novčanice koje tiskare dostavljaju odgovornom NSB-u	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+ Σ	4.3. Primitak novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje „iz NSB-a" ≠ izvještajni NSB-k
– Σ	4.2. Prijenos novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k gdje „u NSB" ≠ izvještajni NSB-k

4. **Provjere točnosti podataka o operativnim aktivnostima koje se odnose na novčanice**

4.1. *Novčanice koje su nacionalne središnje banke sortirale kao neprikladne (obvezna provjera)*

Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
3.8. Novčanice koje je NSB sortirao kao neprikladne	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
	≤	
3.7. Novčanice koje je obradio NSB	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

4.2. *Novčanice koje su banke NHTO sortirale kao neprikladne (obvezna provjera)*

Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajno razdoblje	Raščlambe i izvještajni NSB
3.12. Novčanice koje su banke NHTO sortirale kao neprikladne	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
	≤	
3.11. Novčanice koje su obradile banke NHTO	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

4.3. *Novčanice koje je banka ECI sortirala kao neprikladne (obvezna provjera)*

Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
3.16. Novčanice koje su banke ECI sortirale kao neprikladne	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, banka ECI-m
	≤	
3.15. Novčanice koje su obradile banke ECI	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, banka ECI-m

5. **Provjere točnosti podataka o prijenosima novčanica**

5.1. *Prijenosi između različitih vrsta zaliha unutar NSB-a (obvezna provjera)*

Uvjeti	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
AKO	4.2. Prijenos novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, „u NSB”-m, „iz vrste zaliha”-u, „u vrstu zaliha”-v, kvaliteta-x, planiranje-y gdje NSB-k = NSB-m
ONDA	4.2. Prijenos novčanica	t	vrsta zaliha-u ≠ vrsta zaliha-v

5.2. *Usklađivanje za pojedine prijenose novčanica između (budućih) nacionalnih središnjih banaka Eurosustava (neobvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
Σ	4.2. Prijenos novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, „u NSB”-m, kvaliteta-n, „u vrstu zaliha”-p
	=		
	4.3. Primitak novčanica	t	Serija/varijanta-i, apoen-j, izvještajni NSB-m, „iz NSB-a”-k, kvaliteta-n, „u vrstu zaliha”-p

— Novčanice koje je dostavio NSB odnosno budući NSB Eurosustava trebaju biti jednake novčanicama koje je primio drugi NSB odnosno drugi budući NSB Eurosustava.

6. **Provjere točnosti podataka o kovanicama**

6.1. *Kretanje nacionalnog neto izdanja kovanica (neobvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
	1.1. Nacionalno neto izdanje optjecajnih kovanica	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
	=		
	1.1. Nacionalno neto izdanje optjecajnih kovanica	t-1	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
+ Σ	3.1. Kovanice izdane javnosti	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
– Σ	3.2. Kovanice koje je javnost vratila	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

— Ova provjera točnosti primjenjuje se od drugog izvještajnog razdoblja u kojem NSB dostavlja ESB-u podatke u sustavu CIS 2.

— Ako nova serija ili apoen postanu zakonsko sredstvo plaćanja, ova se provjera obavlja od prvog izvještajnog razdoblja u kojem su ta serija ili taj apoen zakonsko sredstvo plaćanja. U tom je slučaju nacionalno neto izdanje za prethodno izvještajno razdoblje (t-1) jednako nula.

6.2. *Usklađivanje podataka o zalihama kovanica (obvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
Σ	2.1. Zalihe kovanica	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k
	≥		
	5.1. Zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k

— Sustav CIS 2 prikuplja podatke o zalihama (podatkovna stavka 2.1.), bez obzira na to jesu li one uknjižene u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja). Ukupne zalihe svih subjekata koji izdaju kovanice koji ih fizički drže u državi članici sudionici moraju biti jednake zalihama odnosno veće od zaliha koje su uknjižene u korist zakonskog izdavatelja iz te države članice ili zakonskih izdavatelja iz ostalih država članica sudionica.

6.3. *Usporedba ukupnih zaliha uknjiženih u korist i zaliha uknjiženih u korist kod NSB-a (obvezna provjera)*

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Ostale pojedinosti
Σ	5.1. Zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	t	izvještajni NSB-k Budući da se podatkovna stavka 5.1. iskazuje u broju komada, pojedini brojčani podaci množe se odgovarajućim nominalnim vrijednostima
+	5.3. Vrijednost numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice	t	izvještajni NSB-k

Matematički znakovi	Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Ostale pojedinosti
	≥		
	6.3. Vrijednost zaliha koje NSB knjiži u korist zakonskog izdavatelja (zakonskih izdavatelja)	t	izvještajni NSB-k

6.4. *Obrada kovanica (obvezna provjera)*

Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
3.4. Kovanice sortirane kao neprikladne	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, subjekt-m
	≤	
3.3. Obrađene kovanice	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, subjekt-m

6.5. *Provjera podataka o viškovima i manjcima (obvezna provjera)*

Uvjeti	Naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
AKO	6.1. Višak kovanica	T	apoen-j, izvještajni NSB-k
	> 0		
ONDA	6.2. Manjak kovanica	t	apoen-j, izvještajni NSB-k
	Mora biti 0 ili bez unosa		

6.6. *Usklađivanje podataka za pojedine prijenose kovanica između (budućih) država članica sudionica (neobvezna provjera)*

Broj i naziv podatkovne stavke	Izvještajna razdoblja	Raščlambe i izvještajni NSB
4.1. Prijenos optjecajnih kovanica	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-k, „u državu članicu”-m
	=	
4.2. Primitak optjecajnih kovanica	t	serija-i, apoen-j, izvještajni NSB-m, „iz države članice”-k

— Kovanice koje je dostavila (buduća) država članica sudionica trebaju biti jednake kovanicama koje je primila druga (buduća) država članica sudionica.

GLOSAR

Ovim se glosarom definiraju tehnički izrazi koji se koriste u prilozima ovoj Smjernici.

„Serija novčanica" znači niz apoena euronovčanica koji su definirani kao serija Odlukom ESB/2003/4 od 20. ožujka 2003. o apoenima, specifikacijama, reprodukciji, razmjeni i povlačenju euronovčanica [1] ili naknadnim pravnim aktom ESB-a (tj. prva serija novčanica uvedena 1. siječnja 2002. sastoji se od apoena 5 eura, 10 eura, 20 eura, 50 eura, 100 eura, 200 eura i 500 eura), pri čemu euronovčanice koje imaju revidirane tehničke specifikacije ili revidirani dizajn (npr. različite potpise različitih predsjednika ESB-a) čine novu seriju novčanica samo ako ih se tako naziva u izmjeni Odluke ESB/2003/4 ili drugom pravnom aktu ESB-a.

„Novčanice u optjecaju" znači sve euronovčanice koje je izdao Eurosustav i koje su nacionalne središnje banke u određenom trenutku pustile u optjecaj, a koje za potrebe ove Smjernice uključuju i novčanice koje su u optjecaj pustile banke NHTO i banke ECI. To je jednako agregiranom nacionalnom neto izdanju euronovčanica. Valja zamijetiti da se pojam „novčanice u optjecaju" ne primjenjuje na državnoj razini zbog toga što nije moguće utvrditi jesu li novčanice koje su puštene u optjecaj u jednoj državi članici sudionici u optjecaju u toj državi članici ili su vraćene iz optjecaja drugim nacionalnim središnjim bankama, bankama NHTO ili bankama ECI.

„Varijanta novčanice" unutar serije novčanica znači podserija koja se sastoji od jednog apoena euronovčanica ili više njih s poboljšanim sigurnosnim obilježjima i/ili revidiranim dizajnom.

„Gotovinski centar" znači centralizirani sigurni objekt u kojem se rukuje euronovčanicama i/ili optjecajnim eurokovanicama nakon prijevoza iz različitih lokacija.

„Optjecajne kovanice" znači eurokovanice za koje je utvrđeno da imaju status zakonskog sredstva plaćanja u cijelom europodručju u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 975/98 od 3. svibnja 1998. o apoenima i tehničkim specifikacijama eurokovanica namijenjenih za optjecaj [2] (tj. prva serija eurokovanica koja je uvedena 1. siječnja 2002. sastoji se od 0,01 eura, 0,02 eura, 0,05 eura, 0,10 eura, 0,20 eura, 0,50 eura, 1 eura i 2 eura). Optjecajne eurokovanice uključuju kovanice s posebnom završnom obradom ili kvalitetom i/ili pakiranjem i prigodne optjecajne eurokovanice. Prigodne optjecajne eurokovanice obično slave uspomenu na neki događaj ili osobu i izdaju se po nominalnoj vrijednosti u ograničenom razdoblju i ograničenim količinama.

„Subjekti koji izdaju kovanice" znači svako tijelo kojemu je nacionalni zakonski izdavatelj eurokovanica povjerio zadaću puštanja u optjecaj eurokovanica ili sam zakonski izdavatelj. Subjekti koji izdaju kovanice mogu uključivati NSB, kovnice, riznicu, imenovane javne agencije ili imenovane privatne agencije. Ti subjekti koji izdaju kovanice, uz izuzetak NSB-a, nazivaju se i „treće strane koje izdaju kovanice".

„Serija kovanica" znači niz apoena eurokovanica koji su definirani kao serija Uredbom (EZ) br. 975/98 ili naknadnim pravnim aktom Zajednice (tj. prva serija eurokovanica koja je uvedena 1. siječnja 2002. sastoji se od apoena 0,01 eura, 0,02 eura, 0,05 eura, 0,10 eura, 0,20 eura, 0,50 eura, 1 eura i 2 eura), pri čemu eurokovanice koje imaju revidirane tehničke specifikacije ili revidirani dizajn (npr. izmjene karte Europe na zajedničkoj strani) čine novu seriju kovanica samo ako ih se tako naziva u izmjeni Uredbe (EZ) br. 975/98 ili drugom pravnom aktu Zajednice.

„Kovanice u optjecaju" znači agregirano nacionalno neto izdanje optjecajnih eurokovanica (podatkovna stavka 1.1.). Valja zamijetiti da se pojam „kovanice u optjecaju" ne primjenjuje na državnoj razini zbog toga što nije moguće utvrditi jesu li kovanice koje su puštene u optjecaj u jednoj državi članici sudionici u optjecaju u toj državi članici i jesu li vraćene iz optjecaja subjektima koji izdaju kovanice u drugim državama članicama sudionicama. Numizmatičke eurokovanice nisu uključene zbog toga što su te kovanice zakonsko sredstvo plaćanja samo u državi članici u kojoj su izdane.

„Numizmatičke kovanice" znači eurokovanice koje su zakonsko sredstvo plaćanja samo u državi članici sudionici u kojoj su izdane i nisu namijenjene za optjecaj. Njihova nominalna vrijednost, slike, veličina i težina nisu iste kao kod optjecajnih eurokovanica da bi ih se lako razlikovalo od optjecajnih eurokovanica. Numizmatičke kovanice uključuju i kovanice od plemenitih metala [3].

---

[1] SL L 78, 25.3.2003., str. 16.

[2] SL L 139, 11.5.1998., str. 6.

[3] Kovanice koje se prodaju kao ulaganje u plemenite metale nazivaju se kovanice od plemenitih metala ili investicijske kovanice. Obično se kuju u skladu s razinom potražnje na tržištu i ne razlikuju se po posebnoj završnoj obradi ili kvaliteti. Cijena tih kovanica određuje se prema tekućim tržišnim cijenama metala od kojega su izrađene, uvećanim za malu maržu za kovanje koja obuhvaća proizvodne troškove, troškove reklamiranja i malu dobit.

„Stvorene kovanice” znači optjecajne eurokovanice koje su: i. izradile kovnice i imaju odgovarajuću nacionalnu stranu; ii. dostavljene subjektima koji izdaju kovanice u državi članici sudionici; i iii. evidentirane u sustavima za upravljanje gotovinom tih subjekata koji izdaju kovanice. To se primjenjuje *mutatis mutandis* na numizmatičke eurokovanice.

„Apoen” znači nominalna vrijednost euronovčanice ili eurokovanice koja je za novčanice utvrđena Odlukom ESB/2003/4 ili naknadnim pravnim aktom ESB-a, a za kovanice Uredbom (EZ) br. 975/98 ili naknadnim pravnim aktom Zajednice.

„Strateške zalihe Eurosustava” znači zalihe novih i prikladnih euronovčanica koje određene nacionalne središnje banke pohranjuju da bi mogle zadovoljiti potražnju za euronovčanicama koja ne može biti zadovoljena iz logističkih zaliha ([1]).

„Program proširene skrbničke pohrane” (engl. extended custodial inventory programme) ili „program ECI” znači program koji se sastoji od ugovornih aranžmana između ESB-a, NSB-a i pojedinih kreditnih institucija („banke ECI”), pri čemu NSB: i. dostavlja euronovčanice bankama ECI koje ih drže u skrbništvu izvan Europe za potrebe puštanja u optjecaj; i ii. knjiži u korist banaka ECI euronovčanice koje su deponirali njihovi klijenti, čije su autentičnost i prikladnost provjerene, koje se drže u skrbništvu i o kojima je obaviješten NSB. Novčanice koje banke ECI drže u skrbništvu, uključujući one koje su na putu između NSB-a i banaka ECI, u potpunosti su kolateralizirane sve dok ih banke ECI ne puste u optjecaj odnosno dok se ne vrate NSB-u. Novčanice koje su iz NSB-a prenesene u banke ECI dio su stvorenih novčanica NSB-a (podatkovna stavka 1.1.). Novčanice koje banke ECI drže u skrbništvu nisu dio nacionalnog neto izdanja novčanica NSB-a.

„Prikladne novčanice” znači: i. euronovčanice koje su vraćene nacionalnim središnjim bankama i prikladne su za optjecaj u skladu s posebnim pravnim aktom ESB-a o obradi novčanica od strane nacionalnih središnjih banaka; ili ii. euronovčanice koje su vraćene kreditnim institucijama, uključujući banke NHTO i banke ECI i prikladne su za optjecaj u skladu s minimalnim standardima za sortiranje koji su utvrđeni u okviru BRF.

„Logističke zalihe” znači sve zalihe novih i prikladnih euronovčanica, osim strateških zaliha Eurosustava, koje drže nacionalne središnje banke i, za potrebe ove Smjernice, banke NHTO i banke ECI ([1]).

„Nacionalno bruto izdanje” u odnosu na eurokovanice znači optjecajne eurokovanice ili numizmatičke eurokovanice koje je izdao zakonski izdavatelj u državi članici sudionici (tj. kovanice čija je nominalna vrijednost uknjižena u korist zakonskog izdavatelja), bez obzira na to drži li te kovanice NSB, budući NSB Eurosustava, treća strana koja izdaje kovanice ili javnost.

Za optjecajne kovanice, nacionalno bruto izdanje = nacionalno neto izdanje optjecajnih kovanica (podatkovna stavka 1.1.) + zalihe optjecajnih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice (podatkovna stavka 5.1.) + prijenosi optjecajnih kovanica od njihova uvođenja (kumulativna podatkovna stavka 4.1.) – primici optjecajnih kovanica od njihova uvođenja (kumulativna podatkovna stavka 4.2.).

Za numizmatičke kovanice, nacionalno bruto izdanje = nacionalno neto izdanje numizmatičkih kovanica (vrijednost) (podatkovna stavka 1.3.) + vrijednost numizmatičkih kovanica uknjiženih u korist koje drže subjekti koji izdaju kovanice (podatkovna stavka 5.3.).

„Nacionalno neto izdanje novčanica” znači količina euronovčanica koje je pojedini NSB izdao i pustio u optjecaj u određenom trenutku (npr. na kraju izvještajnog razdoblja), uključujući sve euronovčanice koje su u optjecaj pustile sve nacionalne banke NHTO i sve banke ECI kojima upravlja taj NSB. Isključeni su prijenosi novčanica ostalim nacionalnim središnjim bankama ili budućim nacionalnim središnjim bankama Eurosustava. Nacionalno neto izdanje novčanica može se izračunati primjenom: i. metode stanja, koja upotrebljava samo podatke o stanju koji se odnose na određeni trenutak; ili ii. metode toka, koja agregira podatke o toku od datuma uvođenja novčanica do određenog trenutka (tj. kraja izvještajnog razdoblja).

Metoda stanja: nacionalno neto izdanje = stvorene novčanice (podatkovna stavka 1.1.) – zalihe stvorenih novčanica (podatkovne stavke 2.1. do 2.15.) – uništene stvorene novčanice (podatkovne stavke 1.2. i 1.3.).

Metoda toka: nacionalno neto izdanje = stvorene novčanice koje je izdao NSB (uključujući novčanice koje su u optjecaj pustile banke NHTO i banke ECI) od njihova uvođenja (kumulativne podatkovne stavke 3.1., 3.9. i 3.13.) – stvorene novčanice koje su vraćene NSB-u (uključujući novčanice koje su vraćene bankama NHTO i bankama ECI) od njihova uvođenja (kumulativne podatkovne stavke 3.4. i 3.10. te 3.14.).

„Nove novčanice” znači euronovčanice koje nacionalne središnje banke, banke NHTO ili banke ECI još nisu pustile u optjecaj ili koje buduće nacionalne središnje banke Eurosustava još nisu unaprijed izdale.

„Sustav opskrbe gotovinom” (engl. „notes-held-to-order scheme”) ili „sustav NHTO” znači sustav koji se sastoji od pojedinačnih ugovornih aranžmana između NSB-a i određenih kreditnih institucija („banke NHTO”) u državi članici sudionici NSB-a, pri čemu NSB: i. bankama NHTO dostavlja euronovčanice koje one drže u skrbništvu u svojim prostorijama za potrebe puštanja u optjecaj; i ii. knjiži u korist banaka NHTO euronovčanice koje su deponirali njihovi klijenti, čije su autentičnost i prikladnost provjerene, koje se drže u skrbništvu i o kojima je obaviješten NSB. Novčanice koje su iz NSB-a prenesene u banke NHTO dio su stvorenih novčanica NSB-a (podatkovna stavka 1.1.). Novčanice koje banke NHTO drže u skrbništvu nisu dio nacionalnog neto izdanja novčanica NSB-a.

„Javnost” u odnosu na izdavanje eurokovanica znači svi subjekti i članovi javnosti koji nisu subjekti koji izdaju kovanice u (budućim) državama članicama sudionicama.

([1]) Kako je navedeno u posebnom pravnom aktu ESB-a o upravljanju zalihama novčanica.

„Početni komplet” znači paket koji sadrži niz optjecajnih eurokovanica različitih apoena, kako su odredila nadležna državna tijela, da bi optjecajne eurokovanice bile unaprijed posredno izdane javnosti u budućoj državi članici sudionici.

„Neprikladne novčanice” znači: i. euronovčanice koje su vraćene nacionalnim središnjim bankama, ali nisu prikladne za optjecaj u skladu s posebnim pravnim aktom ESB-a o obradi novčanica od strane nacionalnih središnjih banaka; ili ii. euronovčanice koje su vraćene kreditnim institucijama, uključujući banke NHTO i banke ECI, ali nisu prikladne za optjecaj u skladu s minimalnim standardima za sortiranje koji su utvrđeni u okviru BRF.

„Neobrađene novčanice” znači: i. euronovčanice koje su vraćene nacionalnim središnjim bankama, ali njihova autentičnost i prikladnost još nisu provjerene u skladu s posebnim pravnim aktom ESB-a o obradi novčanica od strane nacionalnih središnjih banaka; ili ii. euronovčanice koje su vraćene kreditnim institucijama, uključujući banke NHTO i banke ECI, ali njihova autentičnost i prikladnost još nisu provjerene u skladu s okvirom BRF.

32008R1360

31.12.2008. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 352/11

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1360/2008

od 2. prosinca 2008.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 332/2002 o uspostavi instrumenta srednjoročne financijske pomoći platnim bilancama država članica

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije predstavljen nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke,

budući da:

(1) Veliki broj država članica koje se trenutačno nalaze izvan europodručja utječe na potencijalnu potražnju za srednjoročnom financijskom pomoći Zajednice te zajedno s razvojem međunarodnih događaja zahtijeva značajno povećanje gornje granice za nepodmireni iznos kredita koji se odobrava državama članicama u skladu s Uredbom (EZ) br. 332/2002 ([1]) s 12 milijardi eura na 25 milijardi eura. U slučaju potrebe za hitnom izmjenom gornje granice, relevantne institucije trebale bi u skladu sa svojom nadležnosti brzo djelovati.

(2) Uredbu (EZ) br. 332/2002 bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 332/2002 mijenja se kako slijedi:

U članku 1. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nepodmireni iznos kredita koji se odobrava državama članicama ovim instrumentom je ograničen na 25 milijardi eura glavnice".

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. prosinca 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
C. LAGARDE

([1]) SL L 53, 23.2.2002., str. 1.

32009R0046

22.1.2009. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 17/5

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 46/2009

od 18. prosinca 2008.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2182/2004 o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno treću rečenicu članka 123. stavka 4. Ugovora,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

budući da:

(1) Uredbom Vijeća (EZ) br. 2182/2004 [2] zabranjuju se medalje i žetoni koji nalikuju eurokovanicama. Iskustvo stečeno provedbom zabrane medalja i žetona koji nalikuju eurokovanicama istaknulo je nužnost pojašnjenja zaštitnih odredbi i transparentnijeg postupka odlučivanja.

(2) Javnost je moguće navesti da vjeruje kako pojedine medalje i žetoni imaju status zakonskog sredstva plaćanja, ne samo kada nose motive slične eurokovanicama već i kad nose pojedine elemente motiva eurokovanica. Stoga nije dopušteno koristiti određene elemente motiva eurokovanica, koje su zakonsko sredstvo plaćanja, na način na koji su oni prikazani na eurokovanicama. Pored toga, na medaljama i žetonima se ne smiju koristiti simboli suvereniteta države članice izdavatelja na način kao što su prikazani na eurokovanicama.

(3) Komisija bi trebala utvrditi, nakon savjetovanja sa stručnjacima za krivotvorene kovanice navedene u Odluci Komisije 2005/37/EZ od 29. listopada 2004. o osnivanju Europskog tehničkog i znanstvenog centra (ETSC) i osiguranju koordinacije tehničkih djelovanja za zaštitu eurokovanica od krivotvorenja [3], jesu li poštovane zaštitne odredbe iz Uredbe (EZ) br. 2182/2004 i je li medalja ili žeton metalni predmet.

(4) Trebalo bi pojasniti i utvrditi posebna mjerila koje koristi Komisija u utvrđivanju sukladnosti sa zaštitnim odredbama.

(5) Rizik od zamjene medalje ili žetona na kojima je istaknut naziv „euro" ili „euro cent" ili simbol eura za kovanicu koja je zakonsko sredstvo plaćanja veći je u slučaju kada je nominalna vrijednost također povezana s navedenom medaljom ili žetonom. Stoga bi u takvim slučajevima trebalo otisnuti naznaku „Nije zakonsko sredstvo plaćanja" na licu ili naličju dotične medalje ili žetona.

(6) Uredbu (EZ) br. 2182/2004 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene

Uredba (EZ) 2182/2004 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim

„*Članak 2.*

Zaštitne odredbe

1. Pridržavajući se članaka 3. i 4., zabranjuje se proizvodnja i prodaja medalja i žetona kao i njihov uvoz i distribucija za prodaju ili u druge komercijalne svrhe, u sljedećim okolnostima:

(a) kad su nazivi ‚euro' ili „euro cent' ili simbol eura na njihovoj površini;

(b) kad je njihova veličina unutar referentnog raspona; ili

(c) kad je motiv na njihovoj površini sličan:

i. motivu ili njegovim dijelovima koji je na površini eurokovanica, uključujući posebno nazive ‚euro' ili ‚euro cent', dvanaest zvjezdica Europske unije, sliku geografskog prikaza i brojeve, u obliku u kojem su prikazani na eurokovanicama; ili

ii. simbolima koji predstavljaju nacionalni suverenitet država članica, u obliku u kojem su prikazani na eurokovanicama, uključujući posebice lik državnog poglavara, grb, oznaku kovnice, oznaku gravera, ime države članice;

iii. obliku ruba ili motivu na rubu eurokovanica; ili

iv. simbolu eura.

[1] SL C 283, 7.11.2008., str. 1.
[2] SL L 373, 21.12.2004., str. 1.
[3] SL L 19, 21.1.2005., str. 73.

2. Komisija određuje:

(a) može li se metalni predmet smatrati medaljom ili žetonom u smislu članka 1. točke (c);

(b) odnosi li se zabrana iz stavka 1. ovog članka na medalju ili žeton.

Pridržavajući se stavka 1. ovog članka, Komisija uzima u obzir, između ostalog, količinu proizvedenih medalja i žetona, prodajnu cijenu, pakiranje, natpise na medaljama i žetonima i njihovo oglašavanje.";

2. Članak 3. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Medalje i žetoni koji nose naziv ‚euro" ili ‚euro cent" ili simbol eura bez nominalne vrijednosti nisu zabranjeni ako je njihova veličina izvan referentnog raspona, osim ako je na njihovoj površini motiv sličan jednom od elemenata iz članka 2. stavka 1. točke (c).";

3. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 4.*

Odstupanja na temelju odobrenja

Komisija može dati posebna odobrenja za korištenje naziva ‚euro' ili ‚euro cent' ili simbola eura na površini medalja i žetona u kontroliranim uvjetima korištenja u slučajevima kada ne postoji rizik zabune. U takvim slučajevima odgovarajući gospodarski subjekt unutar određene države članice jasno je prepoznatljiv na površini medalje ili žetona a u slučaju kada je na medalji ili žetonu navedena nominalna vrijednost, na licu ili naličju medalje ili žetona mora biti otisnuta naznaka ‚Nije zakonsko sredstvo plaćanja'."

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. prosinca 2008.

Za Vijeće

Predsjednik

M. BARNIER

32009R0047

22.1.2009. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 17/7

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 47/2009

od 18. prosinca 2008.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2183/2004 o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 2182/2004 o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama na države članice nesudionice

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([1]),

budući da:

(1) Uredbom Vijeća (EZ) br. 2183/2004 ([2]) proširena je primjena Uredbe Vijeća (EZ) br. 2182/2004 ([3]) na države članice koje nisu države članice sudionice određene Uredbom (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura ([4]).

(2) Uredba (EZ) br. 2182/2004 izmijenjena je Uredbom Vijeća (EZ) br. 46/2009 ([5]). Važno je da pravila koja se odnose na medalje i žetone koji nalikuju eurokovanicama budu jednaka u cijeloj Zajednici i u tom bi se smislu trebale donijeti potrebne odredbe.

(3) Uredbu (EZ) br. 2183/2004 bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Članak 1. Uredbe (EZ) br. 2183/2004 zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 1.*

Primjena Uredbe (EZ) br. 2182/2004 kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 46/2009 (*) proširuje se na države članice koje nisu države članice sudionice određene člankom 1. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 974/98.

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 46/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2182/2004 o medaljama i žetonima koji nalikuju eurokovanicama (SL L 17, 22.1.2009., str. 5.).”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. prosinca 2008.

Za Vijeće
Predsjednik
M. BARNIER

([1]) SL C 283, 7.11.2008., str. 1.
([2]) SL L 373, 21.12.2004., str. 7.
([3]) SL L 373, 21.12.2004., str. 1.
([4]) SL L 139, 11.5.1998., str. 1.
([5]) SL L 17, 22.1.2009., str. 5.

32009D0002(01)

L 51/10 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 24.2.2009.

ODLUKA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 27. siječnja 2009.

o izmjeni Odluke ESB/2007/5 o utvrđivanju Pravila o nabavi

(ESB/2009/2)

(2009/154/EZ)

IZVRŠNI ODBOR EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir članak 11. stavak 6. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke,

uzimajući u obzir Odluku ESB/2004/2 od 19. veljače 2004. o donošenju Poslovnika Europske središnje banke ([1]), a posebno njezin članak 19.,

budući da:

(1) Pragovi za postupke javnog nadmetanja određeni Direktivom 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama ([2]) izmijenjeni su Uredbom Komisije (EZ) br. 1422/2007 od 4. prosinca 2007. o izmjeni Direktive 2004/17/EZ i 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s njihovim pragovima primjene za postupke dodjele ugovora ([3]). Europska središnja banka (ESB), iako se na nju ne primjenjuje Direktiva 2004/18/EZ, namjerava primjenjivati iste pragove za svoje postupke javne nabave.

(2) Kako bi se dodatno poboljšali transparentnost i tržišno natjecanje, pogotovo za nabave ispod pragova iz Odluke ESB/2007/5 od 3. srpnja 2007. o utvrđivanju Pravila o nabavi ([4]), ESB namjerava sastaviti popise prikladnih gospodarskih subjekata, koje se može pozvati da dostave ponude za nabavu ispod pragova ili da sudjeluju u postupcima javnog nadmetanja. Popisi će biti sastavljeni nakon objave poziva na iskaz interesa u *Službenom listu Europske unije*.

(3) Kako bi se spriječile nepravilnosti, prijevare i korupcija te poticalo dobro i učinkovito upravljanje, natjecatelje ili ponuditelje koji su počinili takva djela ili kod kojih postoji sukob interesa potrebno je isključiti iz budućih postupaka nadmetanja koje raspiše ESB. Pravila za navedeno isključenje moraju biti utvrđena Odlukom ESB/2007/5.

(4) Radi jasnoće, neka od pravila utvrđenih Odlukom ESB/2007/5 moraju biti detaljnije određena,

ODLUČIO JE:

Članak 1.

Izmjene

Odluka ESB/2007/5 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. dodaje se sljedeća definicija:

„(p) ‚poziv na iskaz interesa' znači postupak za sastavljanje popisa prikladnih gospodarskih subjekata koji mogu biti pozvani da sudjeluju u postupcima nabave.";

2. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) postupcima nabave u kojima sudjeluje ESB, a koje organiziraju: i. institucije i tijela Zajednice; ii. međunarodne organizacije; ili iii. državne agencije, pod uvjetom da su pravila koja uređuju te postupke nabave u skladu s općim načelima prava Zajednice o nabavi;";

(b) stavak 3. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) sporazumima s drugim institucijama i tijelima Zajednice, međunarodnim organizacijama ili državnim agencijama koje ESB sklopi u okviru obavljanja svojih javnih zadaća;";

([1]) SL L 80, 18.3.2004., str. 33.
([2]) SL L 134, 30.4.2004., str. 114.
([3]) SL L 317, 5.12.2007., str. 34.
([4]) SL L 184, 14.7.2007., str. 34.

3. članak 4. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Primjenjuju se sljedeći iznosi pragova:

(a) 206 000 eura za ugovore o nabavi robe i usluga;

(b) 5 150 000 eura za ugovore o radovima.";

4. članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. ESB može također primijeniti pregovarački postupak ako u otvorenom ili ograničenom postupku ili natjecateljskom dijalogu nije primio prihvatljive ponude. ESB ne mora objaviti novi poziv na nadmetanje ako u pregovarački postupak uključi sve ponuditelje koji su sudjelovali u prethodnom postupku, koji su ispunili kriterije odabira te dostavili svoje ponude u skladu s formalnim zahtjevima. Ako ESB nije primio nijednu ponudu ili nije primio ponudu koja ispunjava formalne zahtjeve, ESB može započeti pregovarački postupak bez objave u skladu s člankom 29. U svim slučajevima, izvorni uvjeti ugovora ne smiju biti bitno promijenjeni.";

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nakon ocjene ponuda, ESB može pregovarati s ponuditeljima radi usklađivanja njihovih ponuda sa zahtjevima ESB-a. ESB može započeti pregovore s:

(a) najbolje rangiranim ponuditeljem. Ako pregovori s najbolje rangiranim ponuditeljem ne uspiju, ESB može započeti pregovore sa sljedećim ponuditeljem u nizu; ili

(b) istodobno s više ponuditelja koji najbolje ispunjavaju kriterije za dodjelu. Broj ponuditelja uključenih u pregovore može se smanjivati u sljedećim uzastopnim fazama primjenom kriterija dodjele navedenih u pozivu na nadmetanje ili u pozivu na dostavu ponuda.

Prije početka pregovora, ESB obavještava sve ponuditelje prihvatljive za pregovore o tome kako će se pregovori provoditi.";

5. u članku 15. sljedeća rečenica dodaje se na kraju stavka 4.:

„Članak 30. stavci 1. i 2. primjenjuju se na odgovarajući način.";

6. dodaje se sljedeći članak 16.a:

„Članak 16.a

Poziv na iskaz interesa

1. ESB može primijeniti poziv na iskaz interesa ako želi dodijeliti više ugovora, istog ili sličnog predmeta. Osim ako nije drukčije predviđeno ovim člankom, postupak koji se primjenjuje slijedi pravila ograničenog postupka.

2. Za potrebe sastavljanja popisa prikladnih gospodarskih subjekata, ESB objavljuje poziv na nadmetanje u *Službenom listu Europske unije* u kojem navodi najmanje predmet ugovora koji se dodjeljuju, prihvatljivost i kriterije odabira te rok za zaprimanje zahtjeva koji će se razmatrati pri prvom korištenju popisa prikladnih gospodarskih subjekata (dalje u tekstu: popis).

3. Popis je valjan tijekom razdoblja od najdulje četiri godine od datuma kada je poziv na nadmetanje poslan Uredu za službene publikacije Europskih zajednica. Gospodarski subjekt može podnijeti zahtjev za uključivanje u popis u bilo kojem trenutku tijekom trajanja razdoblja u kojem je popis valjan, osim u posljednja tri mjeseca tog razdoblja. Zahtjevu se prilaže dokumentacija navedena u pozivu na nadmetanje. Da bi bili razmatrani pri prvom korištenju popisa, gospodarski subjekti moraju podnijeti svoje zahtjeve u roku koji je naveden u pozivu na nadmetanje.

4. Po primitku zahtjeva, ESB provjerava prihvatljivost natjecatelja te ocjenjuje zahtjeve u skladu s kriterijima odabira utvrđenima u pozivu na nadmetanje. ESB uključuje u popis sve natjecatelje koji ispunjavaju kriterije prihvatljivosti te kriterije odabira. ESB u najkraćem mogućem roku obavještava natjecatelje o uvrštenju na popis ili o odbijanju.

5. Gospodarski subjekti uključeni u popis bez odlaganja obavještavaju ESB o svim značajnim promjenama koje utječu na njihovu prihvatljivost ili mogućnost izvršavanja ugovora. K tome, gospodarski subjekti uključeni u popis mogu ESB-u dostaviti ažuriranu ili dodatnu dokumentaciju, ako to smatraju potrebnim.

6. Ako ESB namjerava dodijeliti ugovor čija je procijenjena vrijednost ispod pragova određenih člankom 4. stavkom 3., on poziva najmanje tri ili pet gospodarskih subjekta uključenih u popis, ako su na raspolaganju, da podnesu svoje ponude u skladu s postupkom iz članka 29. ESB poziva gospodarske subjekte koji najbolje ispunjavaju kriterije odabira iz poziva na nadmetanje povezano s ugovorom koji se dodjeljuje.

7. Ako ESB namjerava dodijeliti ugovor čija je procijenjena vrijednost iznad pragova određenih člankom 4. stavkom 3., on objavljuje pojednostavljeni poziv na nadmetanje u Službenom listu, opisujući područje primjene konkretnog ugovora. Zainteresirani gospodarski subjekti koji još nisu uključeni u popis mogu podnijeti svoj zahtjev za uključivanje na popis u roku koji je naveden u pojednostavljenom pozivu na nadmetanje, koji ne smije biti kraći od 15 dana od datuma kada je poslan pojednostavljeni poziv na nadmetanje. ESB nakon ocjene primljenih zahtjeva poziva najmanje pet prikladnih gospodarskih subjekata s popisa da dostave ponudu pod uvjetom da je na raspolaganju dostatan broj gospodarskih subjekata. ESB odabire gospodarske subjekte koji najbolje udovoljavaju kriterijima odabira iz poziva na nadmetanje povezano s ugovorom koji se dodjeljuje. Članak 12. stavci 4. i 5. primjenjuju se na odgovarajući način.

8. U slučajevima iz stavaka 6. i 7., ESB može od gospodarskih subjekata koji su uključeni u popis zatražiti dostavljanje ažuriranih informacija i dokumentacije koja je relevantna za ispunjenje kriterija prihvatljivosti i odabira.";

7. članak 21. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako natjecatelji ili ponuditelji smatraju da su zahtjevi ESB-a, određeni u pozivu na nadmetanje, pozivu na dostavu ponuda ili dodatnoj dokumentaciji nepotpuni, nedosljedni ili nezakoniti, ili da je ESB ili drugi natjecatelj/ponuditelj prekršio važeća pravila o nabavi, moraju svoj prigovor bez odlaganja dostaviti ESB-u pisanom obliku. Rok počinje teći od trenutka kad postanu svjesni nepravilnosti ili su razumno mogli postati svjesni nepravilnosti. ESB može ispraviti ili dopuniti zahtjeve ili ispraviti nepravilnosti kako je zatraženo ili odbiti zahtjev navodeći razloge. Prigovore koji nisu podneseni ESB-u bez odlaganja nije moguće podnijeti kasnije.";

8. članak 24. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 3. do 5. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Natjecatelji i ponuditelji dostavljaju samo jednu prijavu ili ponudu. ESB može iz postupka isključiti sve natjecatelje/ponuditelje koji dostave zasebnu prijavu ili ponudu te koji:

(a) su članovi iste grupe povezanih društava kao drugi natjecatelj/ponuditelj;

(b) su članovi privremene zajednice zajedno s drugim natjecateljima/ponuditeljima;

ili

(c) ponude značajni dio ugovora koji se dodjeljuje drugom natjecatelju/ponuditelju kao podizvođaču;

ako postoje naznake da su primili informacije o prijavi ili ponudi drugog natjecatelja/ponuditelja ili ako dostavljanje zasebnih prijava/ponuda narušava slobodno tržišno natjecanje među natjecateljima/ponuditeljima.

4. ESB iz postupka nabave isključuje natjecatelje ili ponuditelje koji su pravomoćno osuđeni za prijevaru, korupciju, pranje novca, sudjelovanje u kriminalnoj organizaciji ili drugim nezakonitim aktivnostima koje su štetne za financijske interese Zajednica, ESB-a ili nacionalnih središnjih banaka.

5. ESB može u bilo kojem trenutku iz sudjelovanja isključiti natjecatelje ili ponuditelje ako:

(a) je pokrenut stečajni postupak ili postupak likvidacije, ako njihovim poslovima upravlja sud ili su sklopili nagodbu s vjerovnicima, ako su obustavili poslovnu djelatnost, ako su u postupku obustavljanja poslovne djelatnosti ili su u sličnoj situaciji koja proizlazi iz sličnog postupka prema nacionalnom zakonodavstvu ili propisima;

(b) su pravomoćno osuđeni za prekršaj u vezi s njihovim profesionalnim ponašanjem;

(c) su krivi za tešku povredu dužnosti;

(d) nisu ispunili obveze povezane s plaćanjem doprinosa za socijalno osiguranje ili poreza u skladu sa zakonskim odredbama države u kojoj su osnovani ili države naručitelja ili države u kojoj će se ugovor izvršavati;

(e) je sud ili arbitražni sud u drugom postupku nadmetanja ustanovio ozbiljno kršenje ugovora zbog neispunjenja ugovornih obveza;

(f) su oni, njihovo rukovodstvo, osoblje ili zastupnici u sukobu interesa;

(g) su krivi za pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju informacija koje je zatražio ESB;

(h) stupe u kontakt s drugim natjecateljima ili ponuditeljima s namjerom ograničavanja tržišnog natjecanja.";

(b) dodaju se sljedeći stavci 6. i 7.:

„6. Natjecatelji ili ponuditelji potvrđuju da se ne nalaze u jednoj od situacija iz stavaka 4. i 5. i/ili dostavljaju dokaze navedene u pozivu na nadmetanje ili pozivu na dostavu ponuda. Ako se takve okolnosti pojave tijekom postupka, spomenuti natjecatelj/ponuditelj mora bez nepotrebnog odlaganja o tome obavijestiti ESB.

7. ESB može isključiti gospodarski subjekt koji se nalazi u nekoj od situacija iz stavaka 4. i 5. iz sudjelovanja u svim budućim postupcima nabave tijekom razumnog razdoblja. ESB odlučuje o isključenju te određuje razdoblje njegova trajanja u skladu s načelom proporcionalnosti, uzimajući u obzir ozbiljnost prekršaja, vrijeme koje je prošlo od prekršaja, trajanje i ponavljanje prekršaja, namjeru ili stupanj nehaja relevantnoga gospodarskog subjekta te mjere koje je gospodarski subjekt poduzeo da bi izbjegao slične prekršaje u budućnosti. Razdoblje isključenja ne smije trajati više od deset godina. Prije donošenja odluke o isključenju gospodarskog subjekta ESB mu omogućuje da izrazi svoje mišljenje osim ako su razlozi za isključenje navedeni u pravomoćnoj sudskoj odluci. ESB u pisanom obliku obavještava gospodarski subjekt o svojoj odluci i njezinim glavnim razlozima.";

9. članak 28. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Obavijest se šalje najkasnije 10 dana prije nego što ESB potpiše ugovor ako se obavijest šalje faksom ili elektroničkim putem ili najkasnije 15 dana prije potpisivanja ugovora ako se koriste druga sredstva komunikacije.";

10. članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. ESB odabire gospodarske subjekte pozvane na sudjelovanje u postupku nadmetanja među ponuditeljima koji su uključeni u dinamički sustav nabave ili, ako takav sustav nije uspostavljen, s popisa prikladnih gospodarskih subjekata koji je sastavljen nakon poziva na iskaz interesa, ili ako takav popis nije sastavljen, na temelju primjerene tržišne analize. U potonjem slučaju, prethodni odabir prikladnih gospodarskih subjekata ESB obavlja po vlastitom nahođenju.";

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Primljene ponude ocjenjuju se prema kriterijima određenima u zahtjevu za ponudu. Nakon ocjene ponuda u pisanom obliku, ESB može početi pregovore s ponuditeljima ako je ta mogućnost najavljena u zahtjevu za ponudu. Pregovori se mogu provesti kao uzastopni pregovori u skladu s rangom ponuditelja ili kao usporedni pregovori s nekoliko ponuditelja koji najbolje ispunjavaju kriterije dodjele."

Članak 2.

Stupanje na snagu

1. Ova Odluka stupa na snagu 1. ožujka 2009.

2. Postupci nadmetanja započeti prije stupanja na snagu ove Odluke dovršavaju se u skladu s izvornim odredbama Odluke ESB/2007/5. U smislu ove odredbe, smatra se da je postupak nadmetanja započeo na dan kada je poziv na nadmetanje poslan *Službenom listu Europske unije* ili, u slučajevima kada navedeni poziv nije potreban, na dan kad je ESB pozvao jednog ili više gospodarskih subjekata da dostave ponude.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 27. siječnja 2009.

Predsjednik ESB-a

Jean-Claude TRICHET

32009R0431

27.5.2009. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 128/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 431/2009

od 18. svibnja 2009.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 332/2002 o uspostavi instrumenta srednjoročne financijske pomoći platnim bilancama država članica

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije, predstavljen nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [2],

budući da:

(1) Opseg i intenzitet međunarodne financijske krize utječu na potencijalnu potražnju za srednjoročnom financijskom pomoći Zajednice u državama članicama izvan europodručja te zahtijevaju značajno povećanje gornje granice nepodmirenog iznosa kredita koji se odobravaju državama članicama utvrđene Uredbom (EZ) br. 332/2002 [3] s 25 milijardi EUR na 50 milijardi EUR.

(2) Vezano uz nedavna iskustva s funkcioniranjem srednjoročne financijske pomoći trebalo bi pojasniti uloge i odgovornosti Komisije i država članica pri provođenju Uredbe (EZ) br. 332/2002. K tome, trebalo bi u Memorandumu o razumijevanju koji se zaključuje između države članice i Komisije detaljno odrediti uvjete za odobravanje financijske pomoći.

(3) Trebalo bi pojasniti pravila koja uređuju neke od aspekata upravljanja financijskom pomoći Zajednice. Iz operativnih razloga trebalo bi od dotične države članice zahtijevati da financijsku pomoć položi na poseban račun kod nacionalne središnje banke te nekoliko dana prije roka za plaćanje prenese dospjele iznose na račun Europske središnje banke.

(4) Iznimno je važno primjereno upravljanje primljenom financijskom pomoći Zajednice. Stoga, ne dovodeći u pitanje članak 27. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, ova bi Uredba trebala omogućiti Revizorskom sudu i Europskom uredu za borbu protiv prijevara da u državama članicama koje primaju srednjoročnu financijsku pomoć Zajednice obavljaju nadzor, kada je po njihovom mišljenju potreban, kao što je već utvrđeno u postojećim sporazumima o kreditima.

(5) Uredbu (EZ) br. 332/2002 bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(6) Ova bi se Uredba trebala odmah početi primjenjivati na sve nove sporazume o kreditima te na postojeće sporazume ako i kad ih se revidira,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 332/2002 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nepodmireni iznos kredita koji se odobravaju državama članicama u skladu s ovim instrumentom ograničen je na 50 milijardi EUR glavnice.";

[1] Mišljenje od 24. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[2] Mišljenje od 20. travnja 2009. (SL C 106, 8.5.2009., str. 1.).
[3] SL L 53, 23.2.2002., str. 1.

2. Članak 3. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Država članica koja zatraži srednjoročnu financijsku pomoć zajedno s Komisijom ocjenjuje svoje financijske potrebe te podnosi nacrt programa prilagodbe platne bilance Komisiji i Gospodarskom i financijskom odboru. Vijeće, nakon razmatranja stanja u dotičnoj državi članici i programa prilagodbe platne bilance koji je priložen zahtjevu, odlučuje u pravilu tijekom istog sastanka:

(a) hoće li odobriti kredit ili odgovarajući instrument financiranja te određuje njegov iznos i trajanje;

(b) uvjete gospodarske politike koji su povezani sa srednjoročnom financijskom pomoći te su potrebni za ponovnu uspostavu ili osiguravanje održivog stanja platne bilance;

(c) metode plaćanja kredita ili instrumenta financiranja, davanje ili povlačenje koje mora, u pravilu, biti u uzastopnim obrocima, pri čemu oslobađanje svake rate podliježe provjeri rezultata ostvarenih pri provedbi programa u smislu postavljenih ciljeva.";

3. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 3.a*

Komisija i dotična država članica zaključuju Memorandum o razumijevanju koji određuje detaljne uvjete koje je propisalo Vijeće u skladu s člankom 3. Komisija o Memorandumu o razumijevanju obavještava Europski parlament i Vijeće.";

4. članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 5.*

Komisija poduzima potrebne mjere da bi, u suradnji s Gospodarskim i financijskim odborom, redovito provjeravala je li gospodarska politika države članice koja je primila zajam Zajednice u skladu s programom prilagodbe platne bilance i drugim uvjetima koje je odredilo Vijeće u skladu s člankom 3. te Memorandumom o razumijevanju iz članka 3.a. S tim ciljem države članice Komisiji stavljaju na raspolaganje sve potrebne informacije i pružiti punu suradnju. Na temelju nalaza spomenutih provjera, Komisija, nakon što je Gospodarski i financijski odbor donio svoje mišljenje, odlučuje o oslobađanju daljnjih rata.

Vijeće odlučuje o svim prilagodbama inicijalnih uvjeta ekonomske politike.";

5. članku 7. dodaje se sljedeći stavak:

„5. Dotična država članica otvara poseban račun kod svoje nacionalne središnje banke za upravljanje primljenom srednjoročnom financijskom pomoći Zajednice. Glavnicu i dospjele kamate koje proizlaze iz kredita država članica prosljeđuje na račun kod Europske središnje banke sedam radnih dana TARGET2 (*) prije roka za plaćanje.

(*) Kako je propisano Smjernicom ESB/2007/2 od 26. travnja 2007. o transeuropskom automatiziranom sustavu ekspresnih novčanih transakcija u realnom vremenu na bruto načelu (TARGET2) (SL L 237, 8.9.2007., str. 1.).";

6. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 9.a*

Ne dovodeći u pitanje članak 27. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, Revizorski sud ima pravo u državi članici, koja prima srednjoročnu financijsku pomoć Zajednice, provesti financijski nadzor ili reviziju za koje smatra da su potrebni. Komisija, uključujući Europski ured za borbu protiv prijevara, ima pravo poslati svoje dužnosnike ili primjereno ovlaštene predstavnike da provedu tehnički ili financijski nadzor ili reviziju u državi članici koja prima srednjoročnu financijsku pomoć Zajednice, za koje smatra da su potrebni."

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. svibnja 2009.

Za Vijeće
Predsjednik
J. KOHOUT

32009O0011

L 139/34 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 5.6.2009.

SMJERNICA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 28. svibnja 2009.

o izmjeni Smjernice ESB/2006/4 o pružanju usluga na području upravljanja pričuvama u eurima preko Eurosustava središnjim bankama i zemljama izvan europodručja te međunarodnim organizacijama

(ESB/2009/11)

(2009/429/EZ)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, a posebno njegov članak 12. stavak 1., članak 14. stavak 3. i članak 23.,

budući da:

(1) Zamjena sustava s dvije razine jedinstvenim okvirom za priznate kolaterale, koji je zajednički za sve kreditne operacije Eurosustava, zahtijeva izmjenu definicije „pričuva" iz Smjernice ESB/2006/4 od 7. travnja 2006. o pružanju usluga na području upravljanja pričuvama u eurima preko Eurosustava središnjim bankama i zemljama izvan europodručja te međunarodnim organizacijama ([1]).

(2) Smjernicu ESB/2006/4 bi trebalo također izmijeniti kako bi se uvele posebne standardizirane usluge Eurosustava na području upravljanja pričuvama, tj. usluge vezane uz oročene depozite za vlastiti račun,

DONIJELO JE OVU SMJERNICU:

Članak 1.

Smjernica ESB/2006/4 mijenja se kako slijedi:

1. U članku 1. definicija „pričuva" zamjenjuje se sljedećim:

„— „pričuve" znači priznata imovina stranke nominirana u eurima, tj. gotovina i svi vrijednosni papiri, uključeni u jedinstveni okvir u bazi podataka Eurosustava o priznatoj imovini u kojoj se navodi imovina priznata za kreditne operacije Eurosustava i koja se svakodnevno objavljuje i ažurira na internetskoj stranici ESB-a, izuzev: i. vrijednosnih papira koji pripadaju „3. skupini izdavatelja" (tj. korporativni i drugi izdavatelji) i, za ostale skupine izdavatelja, vrijednosnih papira koji pripadaju „V. kategoriji likvidnosti" (vrijednosni papiri osigurani imovinom); ii. imovine koja se drži isključivo u svrhu ispunjavanja mirovinskih i srodnih obveza stranke prema bivšim ili sadašnjim zaposlenicima; iii. namjenskih računa koje je stranka otvorila kod člana Eurosustava za reprogramiranje javnog duga u sklopu međunarodnih sporazuma i iv. drugih takvih kategorija imovine nominiranih u eurima koje s vremena na vrijeme odredi Upravno vijeće."

2. Članak 2. stavak 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) usluge vezane uz oročene depozite:

— za tuđi račun ili

— za vlastiti račun,"

Članak 2.

1. Ova je Smjernica upućena nacionalnim središnjim bankama država članica koje su usvojile euro.

2. Ova Smjernica stupa na snagu 1. srpnja 2009.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 28. svibnja 2009.

U ime Upravnog vijeća ESB-a

Predsjednik ESB-a

Jean-Claude TRICHET

([1]) SL L 107, 20.4.2006., str. 54.

32009R0546

L 167/26 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 29.6.2009.

UREDBA (EZ) br. 546/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 18. lipnja 2009.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1927/2006 o osnivanju Europskog fonda za prilagodbe globalizaciji

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 159., treći stavak,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora [1],

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija [2],

djelujući u skladu s postupkom utvrđenim člankom 251. Ugovora [3],

budući da:

(1) Uredbom (EZ) br. 1927/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. [4] osnovan je Europski fond za prilagodbe globalizaciji (EGF), kako bi se Zajednici omogućilo osiguranje potpore i pokazivanje solidarnosti s radnicima otpuštenim radi velikih strukturnih promjena u tokovima svjetske trgovine koje uzrokuje globalizacija.

(2) U svojoj Komunikaciji od 2. srpnja 2008. Komisija je Europskom parlamentu i Vijeću u skladu s člankom 16. Uredbe (EZ) br. 1927/2006 predstavila svoje prvo godišnje izvješće. Komisija je zaključila da je potrebno ojačati utjecaj EGF-a na otvaranje radnih mjesta i mogućnost usavršavanja za europske radnike.

(3) „Zajednička načela fleksigurnosti" koja je poduprlo Europsko vijeće 14. prosinca 2007. i Komunikacija Komisije pod nazivom „Nove vještine za nova radna mjesta: predviđanje i usklađivanje potreba i vještina na tržištu rada" naglašavaju cilj podupiranja kontinuirane prilagodljivosti i zapošljivosti radnika putem boljih mogućnosti učenja na svim razinama te strategije razvoja vještina koje odgovaraju potrebama gospodarstva, uključujući, primjerice, vještine potrebne za prijelaz na gospodarstvo s niskim udjelom ugljika i gospodarstva utemeljenog na znanju.

(4) Komisija je 26. studenoga 2008. izdala Komunikaciju o Europskom planu za gospodarski oporavak koji se temelji na temeljnim načelima solidarnosti i socijalne pravde. U okviru reakcije na krizu, potrebno je revidirati pravila EGF-a kako bi se omogućila odstupanja s ciljem privremenog proširivanja područja primjene EGF-a te kako bi mu se omogućilo učinkovitije djelovanje. Države članice koje se prijavljuju za doprinose iz EGF-a na temelju spomenutog odstupanja, moraju utvrditi izravnu i jasnu poveznicu između otpuštanja i financijske i gospodarske krize.

(5) Kako bi se osigurala transparentna primjena intervencijskih kriterija, trebalo bi definirati slučajeve otpuštanja. Da bi se državama članicama osigurala veća fleksibilnost pri podnošenju zahtjeva te s ciljem boljeg postizanja cilja solidarnosti, trebalo bi sniziti prag otpuštanja radnika.

(6) U skladu s ciljem pravednog i nediskriminirajućeg postupka, svi radnici čije otpuštanje se jasno može povezati s istim događajem koji je prouzročio otpuštanje trebali bi imati pravo na naknadu iz paketa usluga prilagođenih potrebama za koju je podnesen zahtjev za ostvarivanje doprinosa iz EGF-a.

(7) S ciljem lakše provedbe EGF-a trebalo bi koristiti tehničku pomoć na inicijativu Komisije.

(8) S ciljem osiguravanja dodatne potpore iz EGF-a tijekom razdoblja financijske i gospodarske krize trebalo bi privremeno povisiti stopu sufinanciranja.

(9) S ciljem poboljšavanja kvalitete akcija te kako bi se osiguralo dovoljno vremena da mjere za ponovno uključivanje najranjivijih radnika u zapošljavanje bude učinkovito, trebalo bi produžiti i pojasniti razdoblje tijekom kojeg se moraju provesti prihvatljive akcije.

[1] Mišljenje od 24. ožujka 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[2] Mišljenje od 22. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[3] Mišljenje Europskog parlamenta od 6. svibnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 11. lipnja 2009.
[4] SL L 48, 22.2.2008., str. 82.

(10) Primjereno je preispitati poslovanje EGF-a, uključujući i privremeno odstupanje radi pružanja potpore radnicima koji su otpušteni kao posljedica svjetske financijske i gospodarske krize.

(11) Uredbu (EZ) br. 1927/2006 bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1927/2006. mijenja se kako slijedi:

1. U članku 1. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Odstupajući od stavka 1. EGF također pruža potporu radnicima koji su otpušteni izravno radi posljedica svjetske financijske i gospodarske krize, ako zahtjevi udovoljavaju kriterijima iz članka 2. stavka (a), stavka (b) ili stavka (c). Države članice koje se prijavljuju za doprinos iz EGF-a na temelju ovog odstupanja dokazuju izravnu i jasnu povezanost između otpuštanja radnika i financijske i gospodarske krize.

Ovo odstupanje primjenjuje se na sve zahtjeve podnesene prije 31. prosinca 2011."

2. Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Intervencijski kriteriji

Financijski doprinos iz EGF-a omogućuje u slučajevima kada velike strukturne promjene u tokovima svjetske trgovine dovode do ozbiljnog ekonomskog poremećaja, poglavito do značajnog porasta uvoza u Europsku Uniju, brzog opadanja tržišnog udjela EU u nekom sektoru ili delokalizacije u treće zemlje, što prouzrokuje:

(a) najmanje 500 otpuštanja tijekom razdoblja od 4 mjeseca u poduzeću države članice, uključujući radnike koje su otpustili dobavljači ili daljnji proizvođači; ili

(b) najmanje 500 otpuštanja tijekom razdoblja od devet mjeseci, posebno u malim ili srednje velikim trgovačkim društvima, u odjeljku NACE 2 u jednoj regiji ili dvije susjedne regije na razini NUTS II.

(c) Na malim tržištima rada ili u izvanrednim okolnostima, valjano obrazloženih od strane dotične države članice, zahtjev za doprinos iz EGF-a može se smatrati prihvatljivim, čak i ako nisu u potpunosti ispunjeni kriteriji iz točaka (a) ili (b), kad otpuštanje radnika ima ozbiljan utjecaj na zaposlenost i lokalno gospodarstvo. Država članica navodi da njezin zahtjev ne ispunjava u potpunosti kriterije za pomoć iz točke (a) ili (b). Skupni iznos naknada u iznimnim slučajevima ne smije preći 15 % godišnjeg najvišeg iznosa iz EGF-a.

Za izračun broja otpuštenih radnika iz gore navedenih točaka (a), (b) i (c), otpuštanje radnika računa se od:

— dana kad poslodavac obavijesti radnika o otpuštanju ili raskidu ugovora o radu,

— dana stvarnog raskida ugovora o radu prije njegova isteka, ili

— dana kad poslodavac u skladu s člankom 3. stavkom 1. Direktive Vijeća 98/59/EZ od 29. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica o kolektivnim otkazima višku zaposlenika (*) pisanim putem obavještava nadležna javna tijela o planiranom kolektivnom otpuštanju; u tom slučaju država članica/države članice podnositeljice zahtjeva, prije obavljanja procjene iz članka 10. ove Uredbe, Komisiji dostavljaju dodatne informacije o stvarnom broju otpuštenih radnika u skladu s gore navedenim točkama (a), (b) i (c) te procjenu troškova usklađenog paketa usluga prilagođenih potrebama.

Za svako poduzeće koje otpušta radnike, država članica/države članice moraju u zahtjevu navesti način na koji se obavlja prebrojavanje otpuštenih radnika.

(*) SL L 225, 12.8.1998., str. 16."

3. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 3.a

Prihvatljive osobe

Države članice mogu pružiti usluge prilagođene potrebama koje se sufinanciraju iz EGF-a ugroženim radnicima: među kojima mogu biti:

(a) radnici koji su otpušteni u razdoblju iz članka 2. stavka (a), (b) ili (c), te

(b) radnici koji su otpušteni prije ili nakon razdoblja iz članka 2. stavka (a), ili (c), kad zahtjev u skladu s potonjim odstupa od kriterija iz članka 2. stavka (a), ako je do otpuštanja došlo nakon opće objave planiranih otpuštanja te je moguće uspostaviti jasnu uzročno-posljedičnu vezu s događajem koji je prouzročio otpuštanje tijekom referentnog razdoblja."

4. Članak 5. stavak 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) obrazložena analiza poveznice između otpuštanja radnika i velikih strukturnih promjena svjetskih trgovinskih tokova te financijske i gospodarske krize, prikazivanje broja otpuštenih radnika te objašnjenje neplanirane naravi tih otpuštanja."

5. Članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 8.*

Tehnička pomoć na inicijativu Komisije

1. Na inicijativu Komisije, do gornje granice od 0.35 % najvišeg godišnjeg iznosa EGF-a, EGF se može koristiti za financiranje pripreme, nadzora, informiranja i razvoja temeljnog znanja relevantnog za primjenu EGF-a. Također se može koristiti za financiranje administrativne i tehničke podrške te aktivnosti revizije, nadzora i ocjenjivanja potrebnih za provedbu ove Uredbe.

2. Proračunsko tijelo na temelju prijedloga Komisije početkom svake godine osigurava iznos za tehničku pomoć uz poštovanje postavljene gornje granice iz stavka 1.

3. Zadaće iz stavka 1. obavljaju se u skladu s Financijskom uredbom i provedbenim pravilima koja se primjenjuju na taj oblik provedbe proračuna.

4. Tehnička pomoć Komisije uključuje pružanje informacija i uputa državama članicama pri korištenju, nadzoru i ocjenjivanju EGF-a. Komisija također može pružati informacije o korištenju EGF-a europskim i nacionalnim socijalnim partnerima."

6. Članak 10. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija na temelju procjene provedene u skladu s člankom 5. stavkom 5., a posebno uzimajući u obzir broj radnika kojima je potrebna pomoć, predložene akcije i predviđene troškove, u najkraćem roku procjenjuje i predlaže iznos financijskog doprinosa, ako se takva isplaćuje, u granicama raspoloživih sredstava. Iznos ne smije prelaziti 50 % ukupnog iznosa predviđenih troškova iz članka 5. stavka 2. točke (d). Za molbe podnesene prije datuma iz članka 1. stavka 1.a taj iznos ne smije prelaziti 65 %."

7. U članku 11. umeće se sljedeći stavak:

„Kod nepovratnih sredstava, neizravni troškovi koji se navedu paušalno, smatraju se troškovima koji udovoljavaju kriterijima za doprinos iz EGF-a do 20 % izravnih troškova projekta koji su nastali u skladu s nacionalnim propisima, uključujući računovodstvena pravila."

8. Članak 13. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice obavljaju sve prihvatljive akcije uključene u usklađen paket usluga prilagođenih potrebama, što je prije moguće, u roku od 24 mjeseca od dana podnošenja zahtjeva u skladu s člankom 5. ili od dana početka primjene tih mjera pod uvjetom da je on u roku od tri mjeseca nakon datuma podnošenja zahtjeva."

9. U članku 20. nakon prvog stavka umeće se sljedeći stavak:

„Na temelju prijedloga Komisije, Europski parlament i Vijeće mogu preispitati ovu Uredbu, uključujući i privremeno odstupanje iz članka 1. stavka 1.a."

Članak 2.

Prijelazne odredbe

Ova Uredba primjenjuje se na sve zahtjeve za pomoć iz EGF-a zaprimljene prije 1. svibnja 2009. Što se tiče zahtjeva zaprimljenih prije tog datuma, tijekom trajanja pomoći iz EGF-a primjenjuju se pravila koja su bila na snazi na dan podnošenja zahtjeva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. lipnja 2009.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
H.-G.PÖTTERING	Š. FÜLE

32009D0015(01)

2.7.2009. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 172/35

ODLUKA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 25. lipnja 2009.

o izmjeni Odluke ESB/2008/20 o količini eurokovanica koje Austrija može izdati u 2009.

(ESB/2009/15)

(2009/508/EZ)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 106. stavak 2.,

budući da:

(1) Europska središnja banka ima od 1. siječnja 1999. isključivo pravo na odobravanje količine kovanica koje izdaju države članice koje su usvojile euro (dalje u tekstu: „države članice sudionice").

(2) Dana 26. lipnja 2009. Oesterreichische Nationalbank zatražila je od ESB-a odobrenje povećanja količine eurokovanica koje može izdati u 2009. za 160 milijuna EUR,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Povećanje količine eurokovanica

ESB odobrava povećanje količine eurokovanica koje Austrija može izdati u 2009.

Uslijed toga, tablica iz članka 1. Odluke Europske središnje banke ESB/2008/20 [1] zamjenjuje se sljedećim:

(u milijunima EUR)

	„Izdavanje kovanica namijenjenih optjecaju i izdavanje kolekcionarskih kovanica (nisu namijenjene za optjecaj) u 2009.
Belgija	105,4
Njemačka	632,0
Irska	65,5
Grčka	85,7
Španjolska	390,0
Francuska	252,5
Italija	234,3
Cipar	22,5
Luksemburg	42,0
Malta	15,4
Nizozemska	68,5
Austrija	376,0
Portugal	50,0
Slovenija	27,0
Slovačka	131,0
Finska	60,0"

Članak 2.

Završne odredbe

Ova je Odluka upućena državama članicama sudionicama.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 25. lipnja 2009.

Predsjednik ESB-a

Jean-Claude TRICHET

[1] SL L 352, 31.12.2008., str. 58.

32010R0407

12.5.2010. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 118/1

UREDBA VIJEĆA (EU) br. 407/2010

od 11. svibnja 2010.

o uspostavi Mehanizma za europsku financijsku stabilnost

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU), a posebno njegov članak 122. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Člankom 122. stavkom 2. Ugovora predviđena je mogućnost odobrenja financijske pomoći Unije državi članici koja se nađe u poteškoćama ili joj prijete ozbiljne poteškoće zbog izvanrednih okolnosti koje su izvan njezine kontrole.

(2) Navedene poteškoće može uzrokovati značajno pogoršanje međunarodne gospodarske i financijske situacije.

(3) Dosad najgora globalna financijska kriza i gospodarski pad koji su pogodili svijet tijekom protekle dvije godine ozbiljno su narušili gospodarski rast i financijsku stabilnost te prouzročili značajno pogoršanje stanja manjka i duga država članica.

(4) Produbljivanje financijske krize dovelo je do ozbiljnog pogoršanja uvjeta kreditiranja u više država članica što nije moguće objasniti samo ekonomskim fundamentima. Ako se u ovom trenutku povezano s nastalom situacijom hitno nešto ne poduzme, ona bi mogla ozbiljno ugroziti financijsku stabilnost Europske unije u cjelini.

(5) Kako bi se suočilo s iznimnom situacijom izvan kontrole država članica, čini se nužnim uspostaviti stabilizacijski mehanizam Unije za zaštitu financijske stabilnosti u Europskoj uniji. Takav bi mehanizam trebao omogućiti Uniji usklađen, brz i učinkovit odgovor na akutne poteškoće u određenoj državi članici. Do njegove aktivacije doći će u kontekstu zajedničke potpore EU/Međunarodnog monetarnog fonda (MMF).

(6) S obzirom na njihove posebne financijske posljedice, odluke o odobravanju financijske pomoći Unije na temelju ove Uredbe zahtijevaju uporabu provedbenih ovlasti koje bi trebalo dodijeliti Vijeću.

(7) U slučaju aktivacije ovog mehanizma, trebalo bi odrediti stroge uvjete ekonomske politike kako bi se zaštitila održivost javnih financija države članice korisnice i ponovo uspostavila njezina sposobnost samofinanciranja na financijskim tržištima.

(8) Komisija bi trebala redovito preispitivati traju li još uvijek iznimne okolnosti koje ugrožavaju financijsku stabilnost Europske unije u cjelini.

(9) Postojeći instrument koji pruža srednjoročnu financijsku pomoć državama članicama koje nisu članice europodručja kako je uspostavljen Uredbom Vijeća (EZ) br. 332/2002 [1] trebao bi ostati na snazi,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Cilj i područje primjene

Radi očuvanja financijske stabilnosti Europske unije, ova Uredba uspostavlja uvjete i postupke na temelju kojih se financijska pomoć Unije može odobriti državi članici koja ima poteškoće ili kojoj radi izvanrednih okolnosti koje su izvan njezine kontrole prijete ozbiljne gospodarske ili financijske poteškoće, uzimajući u obzir moguću primjenu postojećeg instrumenta koji osigurava srednjoročnu financijsku pomoć bilancama država članica izvan europodručja kako je utvrđen Uredbom (EZ) br. 332/2002.

[1] Uredba Vijeća (EZ) br. 332/2002 od 18. veljače 2002. o uspostavi programa kojim se osigurava srednjoročna financijska pomoć za platne bilance država članica (SL L 53, 23.2.2002., str. 1.)

Članak 2.

Oblik financijske pomoći Unije

1. Financijska pomoć Unije za potrebe ove Uredbe ima oblik zajma ili kreditnih linija odobrenih dotičnoj državi članici.

S tim ciljem, u skladu s odlukom Vijeća na temelju članka 3., Komisija se ovlašćuje da u ime Europske unije ugovori pozajmljivanja na tržištima kapitala ili kod financijskih institucija.

2. Nepodmireni iznosi kredita ili kreditnih linija odobrenih državama članicama u skladu s ovom Uredbom ograničavaju se na maržu raspoloživu u okviru gornje granice vlastitih sredstava za odobrena sredstva plaćanja.

Članak 3.

Postupak

1. Država članica koja traži financijsku pomoć Unije savjetuje se s Komisijom u suradnji s Europskom središnjom bankom o procjeni njezinih financijskih potreba te Komisiji i Gospodarskom i financijskom odboru dostavlja nacrt programa gospodarske i financijske prilagodbe.

2. Financijska pomoć Unije dodjeljuje se odlukom Vijeća kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije.

3. Odluka o odobravanju zajma obuhvaća:

(a) iznos, prosječni rok dospijeća, formulu za određivanje cijene, najveći broj obroka, razdoblje raspoloživosti financijske pomoći Unije i druga detaljna pravila potrebna za provedbu pomoći;

(b) uvjete opće ekonomske politike povezene s financijskom pomoći Unije kako bi se ponovno uspostavila zdrava gospodarska i financijska situacija u državi članici korisnici i njezina sposobnost samofinanciranja na financijskim tržištima; navedene uvjete određuje Komisija savjetujući se s ESB-om; te

(c) odobrenje programa prilagodbe koji je pripremila država članica korisnica kako bi ispunila ekonomske uvjete povezane s financijskom pomoći Unije.

4. Odluka o dodjeli kreditne linije obuhvaća:

(a) iznos, naknadu za raspolaganje kreditnom linijom, uvjete plaćanja za oslobađanje sredstava i vremensko razdoblje raspolaganja financijskom pomoći Unije te ostale detaljne uvjete potrebne za provedbu pomoći;

(b) uvjete opće ekonomske politike povezene s financijskom pomoći Unije kako bi se ponovno uspostavila zdrava gospodarska i financijska situacija u državi članici; navedene uvjete određuje Komisija savjetujući se s ESB-om; te

(c) odobrenje programa prilagodbe koji je pripremila država članica korisnica kako bi ispunila ekonomske uvjete povezane s financijskom pomoći Unije.

5. Komisija i država članica korisnica sklapaju memorandum o razumijevanju u kojem se detaljno određuju opći uvjeti ekonomske politike koje je utvrdilo Vijeće. Komisija dostavlja memorandum o razumijevanju Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Komisija uz savjetovanje s ESB-om ponovno pregledava opće uvjete ekonomske politike iz stavka 3. točke (b) i stavka 4. točke (b) barem svakih šest mjeseci te s državom članicom korisnicom raspravlja o promjenama koje su možda potrebne u njezinom programu prilagodbe.

7. Vijeće kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije odlučuje o mogućim prilagodbama prvotnih općih uvjeta ekonomske politike te odobrava revidirani program prilagodbe koji pripremi država članica korisnica.

8. Ako je predviđeno financiranje izvan Unije, posebno od MMF-a, podložno uvjetima ekonomske politike, dotična se država članica prvo savjetuje s Komisijom. Komisija razmatra mogućnosti koje se nalaze na raspolaganju na temelju instrumenta financijske pomoći Unije te usklađenost predviđenih uvjeta ekonomske politike s obvezama dotične države članice povezano s provođenjem preporuka Vijeća te odluka Vijeća usvojenih na temelju članka 121., članka 126. i članka 136. UFEU-a. Komisija obavješćuje Gospodarski i financijski odbor.

Članak 4.

Isplata zajma

1. Zajam se u pravilu isplaćuje obročno.

2. Komisija redovito provjerava je li ekonomska politika države članice usklađena s njezinim programom prilagodbe i uvjetima koje je utvrdilo Vijeće u skladu s člankom 3. stavkom 3. točkom (b). U tu svrhu, država članica Komisiji dostavlja sve potrebne informacije te s njom u potpunosti surađuje.

3. Na temelju nalaza navedene provjere Komisija odlučuje o puštanju daljnjih obroka.

Članak 5.

Oslobađanje sredstava

1. Država članica korisnica unaprijed obavješćuje Komisiju o svojoj namjeri povlačenja sredstava iz njezine kreditne linije. Detaljna pravila utvrđuju se odlukom iz članka 3. stavka 4.

2. Komisija redovito provjerava je li ekonomska politika države članice usklađena s njezinim programom prilagodbe i uvjetima koje je utvrdilo Vijeće u skladu s člankom 3. stavkom 4. točkom (b). U tu svrhu, država članica Komisiji dostavlja sve potrebne informacije te s njom u potpunosti surađuje.

3. Na temelju nalaza navedene provjere Komisija odlučuje o oslobađanju sredstava.

Članak 6.

Poslovi pozajmljivanja i uzajmljivanja

1. Poslovi pozajmljivanja i uzajmljivanja iz članka 2. obavljaju se u eurima.

2. Komisija i država članica korisnica pregovaraju o karakteristikama uzastopnih obroka koje Unija pušta na temelju instrumenta financijske pomoći.

3. Kada Vijeće donese oduku o zajmu, Komisija se ovlašćuje za pozajmljivanje na tržištu kapitala ili od financijskih institucija u najpogodnijem trenutku između planiranih isplata kako bi optimizirala troškove financiranja te zaštitila svoj ugled izdavatelja Unije na tržištima. Sredstva koja su prikupljena, ali još nisu isplaćena, trajno se drže na namjenskom gotovinskom računu ili računu vrijednosnih papira kojim se upravlja u skladu s pravilima koja se primjenjuju na izvanproračunske operacije te se ne mogu koristiti za druge ciljeve osim pružanja financijske pomoći državi članici na temelju tog mehanizma.

4. Ako država članica dobije zajam koji sadrži klauzulu o prijevremenoj otplati te odluči iskoristiti tu mogućnost, Komisija poduzima potrebne korake.

5. Na zahtjev države članice korisnice te ako okolnosti dopuštaju poboljšanje kamatne stope na zajam, Komisija može refinancirati cijeli ili dio svog prvotnog zajma ili restrukturirati odgovarajuće financijske uvjete.

6. Gospodarski i financijski odbor se redovito obavješćuje o kretanjima operacije iz stavka 5.

Članak 7.

Troškovi

Troškove koji su nastali za Uniju pri sklapanju i obavljanju svih operacija podmiruje država članica korisnica.

Članak 8.

Upravljanje kreditima

1. Komisija utvrđuje aranžmane potrebne za upravljanje zajmovima s ESB-om.

2. Država članica korisnica otvara poseban račun za upravljanje dobivenom financijskom pomoći Unije kod svoje nacionalne središnje banke. Također, ona prenosi glavnicu i kamate dospjele po kreditu na račun kod ESB-a četrnaest radnih dana sustava TARGET2 prije odgovarajućeg datuma dospijeća.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 27. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, Europski revizorski sud ima pravo provesti u državi članici korisnici sve financijske kontrole ili revizije koje smatra potrebnim povezano s upravljanjem navedenom pomoći. Komisija, uključujući Europski ured za borbu protiv prijevara, ima posebno pravo poslati svoje dužnosnike ili propisno ovlaštene predstavnike da u državi članici korisnici provedu tehnički ili financijski nadzor ili revizije koje smatraju potrebnim povezano s navedenom pomoći.

Članak 9.

Preispitivanje i prilagodba

1. U roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe te prema potrebi svakih šest mjeseci nakon toga, Komisija prosljeđuje Gospodarskom i financijskom odboru i Vijeću izvješće o provedbi ove Uredbe te nastavku izvanrednih okolnosti koji opravdavaju donošenje ove Uredbe.

2. Kada je to potrebno, izvješću se dodaje prijedlog za izmjene ove Uredbe kako bi se mogućnost dodjeljivanja financijske pomoći prilagodila bez utjecaja na valjanost već donesenih odluka.

Članak 10.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxelessu 11. svibnja 2010.

Za Vijeće
Predsjednica
Á. GONZÁLEZ-SINDE REIG

32010D0416

L 196/24 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 28.7.2010.

ODLUKA VIJEĆA

od 13. srpnja 2010.

u skladu s člankom 140. stavkom 2. Ugovora o usvajanju eura u Estoniji 1. siječnja 2011.

(2010/416/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije (Ugovor), a posebno njegov članak 140. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir izvješće Europske komisije,

uzimajući u obzir izvješće Europske središnje banke,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

uzimajući u obzir raspravu Europskog vijeća,

uzimajući u obzir preporuku članova Vijeća država članica čija je valuta euro,

budući da:

(1) Treća faza ekonomske i monetarne unije (EMU) započela je 1. siječnja 1999. Odlukom 98/317/EZ ([1]) Vijeće je na sastanku 3. svibnja 1998. u Bruxellesu u sastavu šefova država i vlada odlučilo da su Belgija, Njemačka, Španjolska, Francuska, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Austrija, Portugal i Finska ispunile potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 1999.

(2) Odlukom 2000/427/EZ ([2]) Vijeće je odlučilo da je Grčka ispunila potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 2001. Odlukom 2006/495/EZ ([3]) Vijeće je odlučilo da je Slovenija ispunila potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 2007. Odlukama 2007/503/EZ ([4]) i 2007/504/EZ ([5]) Vijeće je odlučilo da su Cipar i Malta ispunili potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 2008. Odlukom 2008/608/EZ ([6]) Vijeće je odlučilo da je Slovačka ispunila potrebne uvjete za usvajanje jedinstvene valute 1. siječnja 2009.

(3) U skladu sa stavkom 1. Protokola o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Ujedinjena Kraljevina obavijestila je Vijeće da 1. siječnja 1999. ne namjerava preći u treću fazu EMU. Ova obavijest nije mijenjana. U skladu s stavkom 1. Protokola o određenim odredbama koje se odnose na Dansku priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice i odlukom šefova država ili vlada donesenom u Edinburgu u prosincu 1992., Danska je obavijestila Vijeća da neće sudjelovati u trećoj fazi EMU-a. Danska nije zatražila pokretanje postupka iz članka 140. stavka 2. Ugovora.

(4) Na temelju Odluke 98/317/EZ, za Švedsku vrijedi odstupanje kako je određeno u članku 139. stavku 1. Ugovora. U skladu s člankom 4. Akta o pristupanju iz 2003. za Češku, Estoniju, Latviju, Litvu, Mađarsku i Poljsku vrijedi odstupanje kako je utvrđeno člankom 139. stavkom 1. Ugovora. U skladu s člankom 5. Akta o pristupanju iz 2005. za Bugarsku i Rumunjsku vrijedi odstupanje kako je utvrđeno člankom 139. stavkom 1. Ugovora.

(5) Europska središnja banka (ESB) osnovana je 1. srpnja 1998. Europski monetarni sustav zamijenjen je europskim tečajnim mehanizmom čija je uspostava usuglašena rezolucijom Europskog vijeća o uspostavi europskog tečajnog mehanizma u trećoj fazi ekonomske i

([1]) SL L 139, 11.5.1998., str. 30.
([2]) SL L 167, 7.7.2000., str. 19.
([3]) SL L 195, 15.7.2006., str. 25.
([4]) SL L 186, 18.7.2007., str. 29.
([5]) SL L 186, 18.7.2007., str. 32.
([6]) SL L 195, 24.7.2008., str. 24.

monetarne unije od 16. lipnja 1997. [1]) Postupci predviđeni za tečajni mehanizam u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije (ERM II) utvrđeni su Sporazumom od 16. ožujka 2006. između Europske središnje banke i nacionalnih središnjih banaka država članica izvan europodručja o utvrđivanju operativnih postupaka za europski tečajni mehanizam u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije [2]).

(6) Člankom 140. stavkom 2. Ugovora određeni su postupci za stavljanje odstupanja izvan snage za dotične države članice. Komisija i ESB najmanje jednom u dvije godine ili na zahtjev države članice s odstupanjem izvješćuju Vijeće u skladu s postupkom utvrđenim u članku 140. stavku 1. Ugovora. Posljednja redovita konvergencijska izvješća Komisije i ESB-a donesena su u svibnju 2010.

(7) Nacionalno zakonodavstvo država članica, uključujući statute nacionalnih središnjih banaka, trebalo bi prema potrebi prilagoditi kako bi se osigurala usklađenost s člancima 130. i 131. Ugovora i Statutom Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (Statut ESSB-a i ESB-a). Izvješća Komisije i ESB-a osiguravaju detaljnu procjenu usklađenosti zakonodavstva Estonije s člancima 130. i 131. Ugovora i Statuta ESSB-a i ESB-a.

(8) Prema članku 1. Protokola br. 13 o konvergencijskim kriterijima (Protokol), kriterij stabilnosti cijena iz članka 140. stavka 1. prve alineje Ugovora znači da država članica ima održivu razinu cijena i prosječnu stopu inflacije, promatrano tijekom jedne godine uoči provjere, koja ne prelazi za više od 1,5 postotnih bodova stopu inflacije u najviše trima državama članicama koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena. Za potrebe kriterija stabilnosti cijena, inflacija se mjeri harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena (HICP) određenim u Uredbi Vijeća (EZ) br. 2494/95 od 23. listopada 1995. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena [3]). Kako bi se ocijenilo ispunjavanje kriterija stabilnosti cijena, inflacija države članice mjeri se postotnom promjenom aritmetičke sredine 12 mjesečnih indeksa u odnosu na aritmetičku sredinu 12 mjesečnih indeksa prethodnog razdoblja. Izvješća Komisije i ESB-a uzimaju u obzir referentnu vrijednost izračunanu kao jednostavnu aritmetičku sredinu stopa inflacije triju država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena uvećanu za 1,5 postotni bod.

Tijekom jednogodišnjeg razdoblja sa završetkom u ožujku 2010. izračunana referentna vrijednost inflacije bila je 1 posto, pri čemu su Portugal, Estonija i Belgija bile tri države članice koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena te stopama inflacije od 0,8 %, 0,7 % odnosno 0,1 %. U trenutačnim gospodarskim okolnostima koje karakterizira veliki sveopći negativni šok i u kojima se brojne države suočavaju s razdobljima negativnih stopa inflacije, čini se opravdanim iz kategorije država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena isključiti države čija se prosječna stopa inflacije znatno razlikuje od prosječne inflacije europodručja (0,3 % u ožujku 2010.) — u skladu s presedanom iz konvergencijskog izvješća za 2004. — budući da države s takvim odstupanjima nije moguće opravdano procijeniti kao države koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena te bi njihovo uključivanje značajno utjecalo na referentnu vrijednost, a time i na pravednost kriterija. U ožujku 2010. to je dovelo do isključivanja Irske, jedine države čija je prosječna stopa inflacije u razdoblju od 12 mjeseci (u ožujku 2010. iznosila je – 2,3 %) značajno odstupala od prosjeka u europodručju i drugim državama članicama, prije svega kao odraz značajnoga gospodarskog pada.

(9) U skladu s člankom 2. Protokola, kriterij proračunskog stanja iz članka 140. stavka 1. druge alineje Ugovora znači da u trenutku provjere država članica nije predmetom Odluke Vijeća na temelju članka 126. stavka 6. Ugovora o postojanju prekomjernog deficita.

(10) U sladu s člankom 3. Protokola, kriterij sudjelovanja u europskom tečajnom mehanizmu Europskog monetarnog sustava iz članka 140. stavka 1. treće alineje Ugovora znači da je država članica poštovala normalan raspon fluktuacija tečajnog mehanizma europskog monetarnog sustava bez ozbiljnih napetosti najmanje dvije godine prije provjere. Osobito, država članica tijekom tog razdoblja nije na vlastitu inicijativu devalvirala bilateralni središnji paritet svoje valute u odnosu na euro. Od 1. siječnja 1999. ERM II osigurava okvir za ocjenjivanje ispunjavanja tečajnog kriterija. Pri ocjenjivanju ispunjavanja tog kriterija Komisija i ESB su u svojim izvješćima provjerili dvogodišnje razdoblje sa završetkom 23. travnja 2010.

(11) U skladu s člankom 4. Protokola, kriterij konvergencije kamatnih stopa iz članka 140. stavka 1. četvrte alineje Ugovora znači da je država članica tijekom jedne promatrane godine prije provjere imala prosječnu nominalnu dugoročnu kamatnu stopu koja ne prelazi za više od dva postotna boda kamatnu stopu najviše triju država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena. Za potrebe kriterija konvergencije kamatnih stopa korištene su usporedive kamatne stope desetogodišnjih referentnih vrijednosti državnih obveznica. Estonija koja je bila jedna od država članica koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost

[1]) SL C 236, 2.8.1997., str. 5.
[2]) SL C 73, 25.3.2006., str. 21.
[3]) SL L 257, 27.10.1995., str. 1.

cijena u ožujku 2010. nema jedinstvene referentne dugoročne državne obveznice ili usporedivog vrijednosnog papira koji bi se mogao upotrijebiti za izračun referentne vrijednosti. Stoga, u skladu s tekstom Protokola (koji se odnosi na „najviše trima državama članicama koje su ostvarile najbolje rezultate s obzirom na stabilnost cijena"), Komisija i ESB pri ocjeni ispunjavanja kriterija kamatne stope u svojim izvješćima uzimaju u obzir referentnu vrijednost izračunanu kao jednostavnu aritmetičku sredinu nominalne dugoročne kamatne stope preostalih dviju najuspješnijih država članica po stabilnosti cijena uvećanu za dva postotna boda. Na temelju toga, referentna vrijednost tijekom jednogodišnjeg razdoblja sa završetkom u ožujku 2010. iznosila je 6,0 posto, što predstavlja prosjek kamatnih stopa u Portugalu (4,2 %) i Belgiji (3,8 %) uvećano za dva postotna boda.

(12) U skladu s člankom 5. Protokola, Komisija osigurava podatke koji se koriste u trenutačnoj ocjeni ispunjavanja konvergencijskih kriterija. Za pripremu ove Odluke podatke je osigurala Komisija. Proračunske podatke osigurala je Komisija na temelju izvješća koje su države članice dostavile do 1. travnja 2010. u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 479/2009 od 25. svibnja 2009. o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice ([1]).

(13) Na temelju izvješća koje su predstavile Komisija i ESB o napretku Estonije u ispunjavanju obveza u pogledu ostvarenja EMU, Komisija je zaključila:

(a) u Estoniji je nacionalno zakonodavstvo, uključujući Statut nacionalne središnje banke, usklađeno s člancima 130. i 131. Ugovora te Statutom ESSB-a i ESB-a;

(b) u pogledu ispunjavanja konvergencijskih kriterija navedenih u četiri alineje članka 140. stavka 1. Ugovora od strane Estonije:

— prosječna stopa inflacije u Estoniji tijekom jednogodišnjeg razdoblja sa završetkom u ožujku 2010. iznosila je – 0,7 posto, što je značajno ispod referentne vrijednosti te je izgledno da će ostati ispod referentne vrijednosti tijekom predstojećih mjeseci,

— Estonija nije predmet odluke Vijeća o postojanju prekomjernog deficita, njezin proračunski manjak u 2009. iznosi 1,7 % BDP-a,

— Estonija je članica ERM II od 28. lipnja 2004.; tijekom dvogodišnjeg razdoblja sa završetkom 23. travnja 2010. estonska kruna nije bila izložena ozbiljnijim napetostima te nije bilo odstupanja od srednjeg tečaja ERM II od početka njezinog sudjelovanja,

— zbog veoma niske stope estonskog bruto javnog duga, nema raspoloživih referentnih državnih obveznica ni drugih odgovarajućih vrijednosnih papira kako bi se procijenila trajnost ostvarene konvergencije koja se očituje u razini dugoročnih kamatnih stopa. Iako je percepcija rizika Estonije na financijskom tržištu porasla na vrhuncu krize, njezin razvoj tijekom referentnog razdoblja te šira ocjena trajnosti ostvarene konvergencije, uključujući ostvarene rezultate fiskalne politike i relativno fleksibilno gospodarstvo idu u prilog pozitivnoj ocjeni ispunjavanja kriterija o dugoročnim kamatnim stopama od strane Estonije;

(c) u svjetlu ocjene pravne usklađenosti i ispunjavanja konvergencijskih kriterija te dodatne čimbenike, Estonija ispunjava potrebne uvjete za usvajanje eura,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Estonija ispunjava potrebne uvjete za usvajanje eura. Odstupanje u korist Estonije iz članka 4. Akta o pristupanju iz 2003. stavlja se izvan snage od 1. siječnja 2011.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. srpnja 2010.

Za Vijeće
Predsjednik
D. REYNDERS

([1]) SL L 145, 10.6.2009., str. 1.

32010R1092

15.12.2010. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 331/1

UREDBA (EU) br. 1092/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 24. studenoga 2010.

o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [2],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom [3],

budući da:

(1) Financijska stabilnost je preduvjet za osiguravanje radnih mjesta, kreditiranje i rast u realnom gospodarstvu. Financijska kriza otkrila je važne nedostatke u području financijskog nadzora kojim nisu predviđena štetna makrobonitetna kretanja niti je spriječena akumulacija prekomjernih rizika u financijskom sustavu.

(2) Europski parlament je u više navrata pozvao na jačanje stvarnih jednakih pravila igre za sve sudionike na razini Unije, ukazujući na značajne propuste prilikom nadzora od strane Unije nad sve integriranijim financijskim tržištima (u svojim rezolucijama od 13. travnja 2000. o priopćenju Komisije o provedbi okvira za financijska tržišta: Plan djelovanja [4], od 21. studenoga 2002. o pravilima bonitetnog nadzora u Europskoj uniji [5], od 11. srpnja 2007. o politici financijskih usluga (2005. – 2010.) – Bijela knjiga [6], od 23. rujna 2008. s preporukama Komisiji o spekulativnim fondovima i vlasničkim ulaganjima koja ne kotiraju na burzi [7] i od 9. listopada 2008. s preporukama Komisiji o nastavnom postupanju nakon Lamfalussyjeva postupka: buduća struktura nadzora [8] te u svojim stajalištima od 22. travnja 2009. o izmijenjenom prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) [9] te od 23. travnja 2009. o prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o agencijama za procjenu kreditnog rejtinga [10]).

(3) U studenom 2008. Komisija je ovlastila skupinu na visokoj razini pod predsjedanjem Jacquesa de Larosièrea za izradu preporuka o tome kako ojačati europske nadzorne mehanizme s ciljem bolje zaštite građana i ponovne uspostave povjerenja u financijski sustav.

(4) U svom konačnom izvješću („de Larosièrovo izvješće") predstavljenom 25. veljače 2009., skupina na visokoj razini preporučila je, između ostalog, osnivanje tijela na razini Unije, zaduženog za nadzor rizika financijskog sustava u cjelini.

[1] SL C 270, 11.11.2009., str. 1.
[2] Mišljenje od 22. siječnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[3] Stajalište Europskog parlamenta od 22. rujna 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 17. studenoga 2010.

[4] SL C 40, 7.2.2001., str. 453.
[5] SL C 25 E, 29.1.2004., str. 394.
[6] SL C 175 E, 10.7.2008., str. 392.
[7] SL C 8 E, 14.1.2010., str. 26.
[8] SL C 9 E, 15.1.2010., str. 48.
[9] SL C 184 E, 8.7.2010., str. 214.
[10] SL C 184 E, 8.7.2010., str. 292.

(5) Komisija je u svojoj Komunikaciji od 4. ožujka 2009. pod nazivom „Poticanje europskog oporavka" pozdravila i dala široku potporu preporukama de Larosièrove skupine. Na svom sastanku 19. i 20. ožujka 2009., Europsko vijeće usuglasilo se o potrebi poboljšanja propisa i nadzora financijskih institucija u Uniji te uporabi de Larosièrova izvješća kao osnove za djelovanje.

(6) Komisija je u svojoj Komunikaciji pod nazivom „Europski financijski nadzor" od 27. svibnja 2009. predložila niz reformi sadašnjih mehanizama zaštite financijske stabilnosti na razini Unije, posebno uključujući osnivanje Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB), odgovornog za makrobonitetni nadzor. Vijeće je dalo potporu stajalištu Komisije dana 9. lipnja 2009., a Europsko vijeće je to učinilo na svom sastanku 18. i 19. lipnja 2009. te su pozdravili namjeru Komisije da donese zakonodavne prijedloge za uspostavljanje okvira tijekom 2010. godine. U skladu sa stajalištima Komisije, Vijeće je zaključilo, između ostalog, da bi Europska središnja banka (ESB) „trebala osigurati analitičku, statističku, administrativnu i logističku potporu ESRB-u, oslanjajući se pri tome i na tehničke savjete nacionalnih središnjih banaka i nadzornika". Potpora koju ESB daje ESRB-u kao i zadaće koje su dodijeljene ESRB-u ne bi trebale dovesti u pitanje načelo nezavisnosti ESB-a prilikom provedbe njegovih zadaća u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

(7) S obzirom na integraciju međunarodnih financijskih tržišta i na rizik proširenja financijskih kriza, postoji potreba za snažnim angažmanom Unije na globalnoj razini. ESRB bi se trebao osloniti na stručno znanje znanstvenog odbora na visokoj razini i preuzeti sve globalne odgovornosti potrebne kako bi se osiguralo da se čuje glas Unije o pitanjima koja se odnose na financijsku stabilnost, posebno putem bliske suradnje s Međunarodnim monetarnim fondom (MMF) i Odborom za financijsku stabilnost (FSB) od kojih se očekuje da osiguraju rana upozorenja povezano s makrobonitetnim rizicima na globalnoj razini kao i suradnje s partnerima skupine G-20.

(8) ESRB bi, među ostalim, trebao pridonijeti provedbi preporuka MMF-a, FSB-a i Banke za međunarodne namire (BIS) usmjerenih prema skupini G-20.

(9) U izvješću MMF-a, BIS-a i FSB-a od 28. listopada 2009. predstavljenom ministrima financija skupine G-20 i guvernerima središnjih banaka pod nazivom „Smjernice za ocjenu sistemskog značaja financijskih institucija, tržišta i instrumenata: početna razmatranja" također se navodi da ocjena sistemskog rizika može varirati ovisno o gospodarskom okružju. Ocjena će također biti uvjetovana financijskom infrastrukturom i mehanizmima za upravljanje krizom kao i sposobnošću rješavanja slučajeva propadanja kada do njih dođe. Financijske institucije mogu sistemski biti značajne za lokalne, nacionalne ili međunarodne financijske sustave i gospodarstva. Ključni kriteriji koji pomažu utvrđivanje sistemske važnosti tržišta i institucija su veličina (opseg financijskih usluga koje pruža pojedina sastavnica financijskog sustava), zamjenjivost (opseg do kojeg druge sastavnice sustava mogu pružiti iste usluge u slučaju propadanja) i međusobna povezanost (povezanosti s drugim sastavnicama sustava). Ocjenu temeljenu na ova tri kriterija, trebalo bi dopuniti upućivanjem na financijske ranjivosti i sposobnost institucionalnog okvira za rješavanje slučajeva financijskog propadanja te bi trebalo razmotriti cijeli niz dodatnih čimbenika poput, između ostalog, složenosti specifičnih struktura i poslovnih modela, stupnja financijske neovisnosti, intenziteta i opsega nadzora, transparentnosti financijskih postupaka i povezanosti koje mogu utjecati na ukupan rizik institucija.

(10) Zadaća ESRB-a trebala bi biti nadzor i procjena sistemskog rizika u uobičajenim vremenima s ciljem smanjenja izloženosti sustava riziku od propadanja dijelova sustava i pojačavanja otpornosti financijskog sustava na šokove. U tom pogledu, ESRB bi trebao pridonijeti osiguranju financijske stabilnosti te smanjenju negativnih učinaka na unutarnje tržište i realno gospodarstvo. Kako bi ostvario svoje ciljeve ESRB bi trebao analizirati sve relevantne informacije.

(11) Sadašnji mehanizmi Unije stavljaju nedovoljan naglasak na makrobonitetni nadzor i na međusobne povezanosti između kretanja u širem makroekonomskom okružju i financijskog sustava. Odgovornost za makrobonitetnu analizu ostaje rascjepkana te ju provode različita nadležna tijela na različitim razinama, bez postojanja mehanizma kojim se osigurava primjereno prepoznavanje makrobonitetnih rizika i jasno izdavanje upozorenja i preporuka, te njihovo praćenje i provođenje u djelo. Pravilno funkcioniranje Unije i globalnih financijskih sustava te smanjivanje njihovih ugroza, zahtijevaju povećanu usklađenost između makrobonitetnog i mikrobonitetnog nadzora.

(12) Novoosmišljen sustav makrobonitetnog nadzora zahtijeva vjerodostojno vodstvo visokog profila. Stoga, obzirom na njegovu ključnu ulogu i međunarodnu i unutarnju vjerodostojnost te u duhu preporuka iz de Larosièrova izvješća, predsjednik ESB-a trebao bi predsjedati ESRB-om tijekom prvih pet godina nakon stupanja na snagu ove Uredbe. Povrh toga, trebalo bi povećati zahtjeve u vezi s odgovornošću, a tijela ESRB-a trebala bi biti u mogućnosti osloniti se na bogatu praksu, iskustva i mišljenja.

(13) U de Larosièrovom izvješću također se navodi da makrobonitetni nadzor nije smislen ako ne može na neki način utjecati na nadzor na mikro razini, dok mikrobonitetni nadzor ne može učinkovito zaštititi financijsku stabilnost, a da na odgovarajući način ne vodi pritom računa o kretanjima na makro razini.

(14) Trebalo bi se osnovati Europski sustav financijskog nadzora (ESFS) koji bi okupio sudionike financijskog nadzora na nacionalnoj razini i na razini Unije kako bi djelovali kao mreža. U skladu s načelom lojalne suradnje, temeljem članka 4. stavka 3. Ugovora o Europskoj uniji, partneri u ESFS-u trebali bi surađivati uz povjerenje i puno uzajamno poštovanje, posebno kako bi se osigurali odgovarajući i pouzdani tijekovi informacija među njima. Na razini Unije, mreža bi trebala obuhvatiti ESRB i tri tijela mikronadzora: europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) i europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) (dalje u tekstu skupno: „europska nadzorna tijela, ESA").

(15) Unija treba posebno tijelo nadležno za makrobonitetni nadzor u cijelom financijskom sustavu koje bi utvrdilo rizike za financijsku stabilnost te, prema potrebi, izdavalo upozorenja o rizicima i preporuke za djelovanje radi suočavanja s takvim rizicima. Stoga bi trebalo osnovati ESRB kao novo neovisno tijelo koje bi obuhvatilo sve financijske sektore kao i sustave osiguranja depozita. ESRB bi trebao biti odgovoran za provođenje makrobonitetnog nadzora na razini Unije i ne bi trebao imati pravnu osobnost.

(16) ESRB bi se trebao sastojati od općeg odbora, upravljačkog odbora, tajništva, savjetodavnog znanstvenog odbora i savjetodavnog tehničkog odbora. Pri sastavljanju savjetodavnog znanstvenog odbora, trebalo bi uzeti u obzir odgovarajuća pravila o sukobu interesa koje donese opći odbor. Pri osnivanju savjetodavnog tehničkog odbora, trebalo bi uzeti u obzir postojeće strukture kako bi se izbjeglo udvostručavanje.

(17) ESRB bi trebao izdati upozorenja i, kada to smatra nužnim, preporuke bilo opće ili posebne prirode, koje bi trebalo uputiti posebno Uniji u cjelini ili jednoj ili više država članica, ili jednoj ili više ESA ili jednom ili više nacionalnih nadzornih tijela s utvrđenim rokom za odgovarajuće mjere politike.

(18) ESRB bi trebao razraditi kodove u bojama kako bi omogućio zainteresiranim stranama bolju ocjenu prirode rizika.

(19) Kako bi se povećao njihov utjecaj i legitimnost, takva upozorenja i preporuke trebale bi se slati Vijeću i Komisiji, pridržavajući se strogih pravila o povjerljivosti, a kad su upućena jednom ili više nacionalnih nadzornih tijela, i ESA. Rasprave Vijeća trebao bi pripremiti Gospodarski i financijski odbor (EFC), u skladu sa svojom ulogom, utvrđenom u UFEU-u. Kako bi se pripremile rasprave Vijeća te da bi mu se pravodobno osigurali savjeti vezano uz politike, ESRB bi trebao redovito obavješćivati EFC i trebao bi poslati tekstove svih upozorenja i preporuka čim ih se donese.

(20) ESRB bi također trebao nadzirati poštovanje upozorenja i preporuka, na temelju izvješća adresata, kako bi osigurao učinkovito pridržavanje svojih upozorenja i preporuka. Adresati preporuka trebaju postupati u skladu s njima, a u slučaju nepostupanja osigurati primjereno obrazloženje (mehanizam „postupiti ili obrazložiti"). Ako ESRB smatra da je reakcija neprimjerena, treba, u skladu sa strogim pravilima o povjerljivosti, obavijestiti adresate, Vijeće i, prema potrebi, dotično europsko nadzorno tijelo.

(21) ESRB bi trebao odlučiti, na pojedinačnoj osnovi i nakon što je pravodobno obavijestio Vijeće tako da ono može reagirati, bi li se preporuka trebala držati u tajnosti ili objaviti, imajući na umu da javno objavljivanje može pomoći, u određenim okolnostima, potaknuti poštovanje preporuka.

(22) Ako ESRB otkrije rizik koji bi mogao ozbiljno ugroziti uredno funkcioniranje i cjelovitost financijskih tržišta ili stabilnost cijelog ili dijela financijskog sustava Unije, bez odlaganja bi trebao obavijestiti Vijeće. Ako ESRB utvrdi mogućnost nastanka izvanredne situacije, trebao bi kontaktirati Vijeće i omogućiti procjenu situacije. Vijeće bi zatim trebalo procijeniti potrebu donošenja odluke upućene ESA o utvrđivanju postojanja izvanredne situacije. Tijekom tog postupka, od najveće važnosti je primjerena zaštita povjerljivosti.

(23) ESRB bi trebao podnositi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću najmanje jednom godišnje, a u slučaju rasprostranjenih financijskih poteškoća i češće. Prema potrebi, Europski parlament i Vijeće trebali bi imati mogućnost zatražiti od ESRB-a ispitivanje posebnih pitanja vezanih uz financijsku stabilnost.

([1]) SL L 331 15.12.2010. str. 12.
([2]) SL L 331 15.12.2010. str. 48.
([3]) SL L 331 15.12.2010. str. 84.

(24) ESB i nacionalne središnje banke trebali bi imati vodeću ulogu u makrobonitetnom nadzoru zbog svoga stručnog znanja i postojećih odgovornosti u području financijske stabilnosti. Nacionalni supervizori trebali bi biti uključeni pružanjem stručnog znanja. Sudjelovanje mikrobonitetnih supervizora u radu ESRB-a je bitno kako bi se osigurala ocjena makrobonitetnog rizika utemeljena na potpunim i točnim informacijama o kretanjima u financijskom sustavu. U skladu s navedenim, osobe koje predsjedaju ESA, trebale bi biti članovi s pravom glasa. Jedan predstavnik nadležnih nacionalnih nadzornih tijela svake države članice trebao bi prisustvovati sastancima općeg odbora, bez prava glasa. U duhu otvorenosti, 15 nezavisnih osoba trebalo bi osigurati ESRB-u vanjsko stručno znanje preko savjetodavnog znanstvenog odbora.

(25) Sudjelovanje člana Komisije u ESRB-u pomoći će u uspostaviti poveznicu s makroekonomskim i financijskim nadzorom Unije, dok će prisutnost predsjednika EFC-a odražavati ulogu ministara država članica odgovornih za financije i Vijeća u zaštiti financijske stabilnosti i provođenju ekonomsko-financijskog nadzora.

(26) Bitno je da članovi ESRB-a obavljaju svoje dužnosti nepristrano i da uzimaju u obzir samo financijsku stabilnost Unije u cjelini. Ako nije moguće postići konsenzus, glasovanje o upozorenjima i preporukama unutar ESRB-a ne bi se trebalo ponderirati i odluke bi, u pravilu, trebalo donositi običnom većinom.

(27) Međusobna povezanost financijskih institucija i tržišta podrazumijeva da bi praćenje i procjenu mogućih sistemskih rizika trebalo temeljiti na širokom nizu relevantnih makroekonomskih i mikrofinancijskih podataka i pokazatelja. Ovi sistemski rizici uključuju rizike poremećaja financijskih usluga izazvane značajnim pogoršanjem cjelokupnog financijskog sustava Unije ili njegovih dijelova koji potencijalno mogu imati negativne posljedice na unutarnje tržište i realno gospodarstvo. Bilo koja vrsta financijske institucije i posrednika, tržišta, infrastrukture i instrumenata može biti sistemski značajna. Zato bi ESRB trebao imati pristup svim informacijama koje su nužne za provedbu njegovih zadaća, štiteći, prema potrebi, povjerljivost tih informacija.

(28) Mjere za prikupljanje informacija određene ovom Uredbom nužne su za provedbu zadaća ESRB-a i ne bi trebale dovesti u pitanje pravni okvir Europskog statističkog sustava u području statistike. Stoga ova Uredba ne bi trebala dovesti u pitanje Uredbu (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici [1] i Uredbu Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke [2].

(29) Sudionici na tržištu mogu pružiti dragocjeni doprinos razumijevanju promjena koje utječu na financijski sustav. Kada je to potrebno, ESRB bi se stoga trebao posavjetovati sa zainteresiranim stranama iz privatnog sektora, uključujući predstavnike financijskog sektora, udruge potrošača i korisničke skupine u području financijskih usluga koje je osnovala Komisija ili su osnovani zakonodavstvom Unije i pružiti im primjerenu priliku da iznesu primjedbe.

(30) Osnivanje ESRB-a trebalo bi izravno pridonijeti postizanju ciljeva unutarnjeg tržišta. Makrobonitetni nadzor financijskog sustava Unije sastavni je dio ukupnih novih nadzornih mehanizama u Uniji budući da je makrobonitetni aspekt usko povezan s mikrobonitetnim nadzornim zadaćama koje su dodijeljene ESA. Samo s uspostavljenim mehanizmima koji primjereno uzimaju u obzir međusobnu ovisnost mikrobonitetnih i makrobonitetnih rizika sve zainteresirane strane mogu imati dovoljno povjerenja da se uključe u prekogranične financijske aktivnosti. ESRB trebao bi nadzirati i procjenjivati rizike za financijsku stabilnost koji proizlaze iz kretanja koja mogu imati utjecaja na sektorskoj razini ili na razini financijskog sustava u cijelosti. Suočavajući se s takvim rizicima, ESRB bi trebao izravno pridonijeti cjelovitoj strukturi nadzora u Uniji, koja je potrebna za promicanje pravovremenih i dosljednih odgovora politike država članica, čime se sprječavaju razlike u pristupu i poboljšava funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

(31) Sud je u svojoj presudi od 2. svibnja 2006. u predmetu C-217/04 (Ujedinjena kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije) ustanovio da „ništa u tekstu članka 95. EZ (sada članak 114. UFEU) ne podrazumijeva da adresati mjera koje je donio zakonodavac Zajednice na temelju te odredbe, mogu biti samo pojedine države članice. Zakonodavac može smatrati potrebnim osigurati osnivanje tijela Zajednice odgovornog za doprinos provedbi procesa usklađivanja u situacijama kada se, radi olakšavanja jedinstvene provedbe i primjene zakona na temelju te odredbe, čini primjerenim donošenje neobvezujućih mjera potpore i okvirnih mjera" [3]. ESRB bi trebao pridonijeti financijskoj stabilnosti potrebnoj za daljnju financijsku integraciju na unutarnjem tržištu, praćenjem sistemskih rizika i izdavanjem upozorenja i preporuka, ako je potrebno. Ove zadaće usko su povezane s ciljevima zakonodavstva Unije u pogledu unutarnjeg tržišta financijskih usluga. Stoga bi trebalo osnovati ESRB na temelju članka 114. UFEU-a.

[1] SL L 87, 31.3.2009., str. 164.
[2] SL L 318, 27.11.1998., str. 8.
[3] Izvješće Europskog suda 2006. stranica I-03771, stavak 44.

(32) Prema preporuci de Larosièrova izvješća, potreban je postupni pristup, a Europski parlament i Vijeće bi trebali provesti potpuno preispitivanje ESFS-a, ESRB-a i ESA do 17. prosinca 2013.

(33) Budući da cilj ove Uredbe, koji jest učinkovit makrobonitetni nadzor financijskog sustava Unije, države članice ne mogu dostatno ostvariti zbog integracije financijskih tržišta Unije, nego se on može na bolji način postići na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim člankom 5. Ugovora o Europski uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim tim člankom, ova Uredba ne prelazi okvire potrebne za ostvarivanje tog cilja.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Osnivanje

1. Osniva se Europski odbor za sistemske rizike (ESRB). Njegovo sjedište je u Frankfurtu na Majni.

2. ESRB je dio Europskog sustava financijskog nadzora (ESFS), čija je svrha osiguranje nadzora nad financijskim sustavom Unije.

3. ESFS čine:

(a) ESRB;

(b) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo), osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010;

(c) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010;

(d) europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010;

(e) Zajednički odbor europskih nadzornih tijela (Zajednički odbor) na temelju članka 54. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010;

(f) nadležna ili nadzorna tijela u državama članicama, navedena u aktima Unije iz članka 1. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

4. Na temelju načela lojalne suradnje u skladu s člankom 4. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji, partneri u ESFS-u surađuju uz povjerenje i puno međusobno poštovanje, posebno kako bi se osigurali odgovarajući i pouzdani tijekovi informacija među njima.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „financijska institucija" znači bilo koje društvo u području primjene zakonodavstva iz članka 1. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010, kao i bilo koje drugo društvo ili subjekt u Uniji, čija glavna djelatnost je slične prirode;

(b) „financijski sustav" znači sve financijske institucije, tržišta, proizvode i tržišnu infrastrukturu;

(c) „sistemski rizik" znači rizik poremećaja u financijskom sustavu, koji može uzrokovati ozbiljne negativne posljedice za unutarnje tržište i realno gospodarstvo. Sve vrste financijskih posrednika, tržišta i infrastrukture mogu potencijalno biti sistemski važni do određene mjere.

Članak 3.

Misija, ciljevi i zadaće

1. ESRB je odgovoran za makrobonitetni nadzor financijskog sustava u Uniji, kako bi pridonio sprječavanju ili smanjivanju sistemskih rizika za financijsku stabilnost u Uniji koji proizlaze iz kretanja unutar financijskog sustava, vodeći računa o makroekonomskim kretanjima, a kako bi se izbjegla razdoblja rasprostranjenih financijskih poteškoća. Doprinosi neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i time osigurava održivi doprinos financijskog sektora gospodarskom rastu.

2. Za potrebe primjene stavka 1. ESRB provodi sljedeće zadaće:

(a) određivanje i/ili prikupljanje te analiza svih relevantnih i potrebnih informacija radi ostvarivanja ciljeva opisanih u stavku 1.;

(b) utvrđivanje i određivanje prioritetnih sistemskih rizika;

(c) izdavanje upozorenja kad se smatra da su sistemski rizici značajni i, prema potrebi, objavljivanje navedenih upozorenja;

(d) izdavanje preporuka radi popravnih mjera kao odgovor na utvrđene rizike i, kada je to potrebno, objavljivanje navedenih preporuka;

(e) ako ESRB utvrdi mogućnost nastanka izvanredne situacije, u skladu s člankom 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010, izdavanje povjerljivih upozorenja upućenih Vijeću i davanje procjene situacije Vijeću kako bi Vijeće bilo u mogućnosti procijeniti potrebu donošenja odluke upućene ESA kojom se određuje postojanje izvanredne situacije;

(f) praćenje nastavnog postupanja nakon upozorenja i preporuka;

(g) bliska suradnja sa svim ostalim partnerima u ESFS-u; kada je to potrebno, pružanje ESA informacija o sistemskim rizicima koje su im potrebne za provedbu njihovih zadaća; a posebno – u suradnji s ESA – razvijanje zajedničkog skupa kvantitativnih i kvalitativnih pokazatelja (prikaz rizika) za utvrđivanje i mjerenje sistemskih rizika;

(h) sudjelovanje, kada je to potrebno, u Zajedničkom odboru;

(i) usklađivanje svojih postupaka s onima međunarodnih financijskih organizacija, posebno s MMF-om i FSB-om kao i odgovarajućim tijelima u trećim zemljama o pitanjima koja su povezana s makrobonitetnim nadzorom;

(j) provedba ostalih povezanih zadaća, kako je utvrđeno u zakonodavstvu Unije.

POGLAVLJE II.

ORGANIZACIJA

Članak 4.

Struktura

1. ESRB ima opći odbor, upravljački odbor, tajništvo, savjetodavni znanstveni odbor i savjetodavni tehnički odbor.

2. Opći odbor donosi odluke potrebne kako bi se osigurala provedba zadaća koje su povjerene ESRB-u, u skladu s člankom 3. stavkom 2.

3. Upravljački odbor pomaže u postupku odlučivanja ESRB-a, pripremom sastanaka općeg odbora, preispitivanjem dokumenata za raspravu i praćenjem napretka tekućih poslova ESRB-a.

4. Tajništvo je odgovorno za svakodnevno poslovanje ESRB-a. Pod vodstvom predsjednika i upravljačkog odbora i u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1096/2010 ([1]), osigurava visokokvalitetnu analitičku, statističku, administrativnu i logističku potporu ESRB-u. Ono se također oslanja na tehničke savjete ESA, nacionalnih središnjih banaka i nacionalnih nadzornika.

5. Savjetodavni znanstveni odbor i savjetodavni tehnički odbor iz članaka 12. i 13. pružaju savjete i pomoć u vezi s pitanjima bitnima za rad ESRB-a.

Članak 5.

Predsjednik i potpredsjednik ESRB-a

1. ESRB-om predsjeda predsjednik ESB-a tijekom petogodišnjeg razdoblja nakon stupanja na snagu ove Uredbe. U narednim razdobljima, predsjednika ESRB-a imenuje se u skladu s načinima određenim na temelju preispitivanja određenog u članku 20.

2. Prvog potpredsjednika na petogodišnji mandat između sebe biraju članovi Općeg vijeća ESB-a, uzimajući u obzir potrebu za uravnoteženom zastupljenošću država članica općenito i između onih čija je valuta euro i onih čija valuta nije euro. Prvi potpredsjednik može biti ponovno izabran jednom.

3. Drugi potpredsjednik je predsjednik Zajedničkog odbora, imenovan u skladu s člankom 55. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

4. Predsjednik i potpredsjednici predstavljaju Europskom parlamentu, tijekom javne rasprave, način na koji namjeravaju ispunjavati svoje dužnosti na temelju ove Uredbe.

5. Predsjednik predsjeda sastancima općeg odbora i upravljačkog odbora.

6. Potpredsjednici, prema redu prvenstva, predsjedaju općim odborom i/ili upravljačkim odborom, ako predsjednik nije u mogućnosti sudjelovati na sastanku.

7. Ako mandat člana Općeg vijeća ESB-a, izabranog za prvog potpredsjednika, prestane prije završetka petogodišnjeg razdoblja ili ako iz bilo kojeg razloga prvi potpredsjednik ne može ispunjavati svoje dužnosti, bira se novi prvi potpredsjednik u skladu sa stavkom 2.

8. Predsjednik predstavlja ESRB.

Članak 6.

Opći odbor

1. Članovi općeg odbora s pravom glasa su:

(a) predsjednik i potpredsjednik ESB-a;

(b) guverneri nacionalnih središnjih banaka;

([1]) SL L 331 15.12.2010. str. 162.

(c) član Komisije;

(d) predsjednik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo);

(e) predsjednik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje);

(f) predsjednik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala);

(g) predsjednik i dva potpredsjednika savjetodavnog znanstvenog odbora;

(h) predsjednik savjetodavnog tehničkog odbora.

2. Članovi općeg odbora bez prava glasa su:

(a) jedan visokopozicionirani predstavnik nadležnih nacionalnih nadzornih tijela iz svake države članice u skladu sa stavkom 3.;

(b) predsjednik Gospodarskog i financijskog odbora (EFC).

3. U pogledu zastupanja nacionalnih nadzornih tijela u skladu sa stavkom 2. točkom (a), odgovarajući visokopozicionirani predstavnici rotiraju se ovisno o točki o kojoj se raspravlja, osim ako su se nacionalna nadzorna tijela pojedine države članice sporazumjela o zajedničkom predstavniku.

4. Opći odbor utvrđuje poslovnik ESRB-a.

Članak 7.

Nepristranost

1. Kada sudjeluju u aktivnostima općeg odbora i upravljačkog odbora ili pri obavljanju bilo koje druge aktivnosti koja se odnosi na ESRB, članovi ESRB-a obavljaju svoje dužnosti nepristrano i isključivo u interesu Unije u cjelini. Ne smiju tražiti ni primati naputke država članica, institucija Unije ili bilo kojih drugih javnih ili privatnih tijela.

2. Nijedan član općeg odbora (bez obzira na to imali li pravo glasa ili ne) ne smije obavljati funkciju u financijskom sektoru.

3. Ni države članice ni institucije Unije kao ni druga javna ili privatna tijela ne smiju nastojati utjecati na članove ESRB-a pri provedbi zadaća određenih u članku 3. stavku 2.

Članak 8.

Poslovna tajna

1. Članovi općeg odbora i sve ostale osobe koje rade ili su radile za ili u vezi s ESRB-om (uključujući odgovarajuće osoblje središnjih banaka, savjetodavnog znanstvenog odbora, savjetodavnog tehničkog odbora, ESA i nadležnih nacionalnih nadzornih tijela država članica), ne smiju otkriti informacije na koje se primjenjuju odredbe o poslovnoj tajni, čak i nakon što su prestali obavljati svoje dužnosti.

2. Informacije koje prime članovi ESRB-a, koriste se samo tijekom obavljanja njihovih dužnosti i provedba zadaća određenih člankom 3. stavkom 2.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 16. i primjenu kaznenog prava, nikakve povjerljive informacije koje prime osobe iz stavka 1. tijekom obavljanja svojih dužnosti, ne smiju se otkriti nijednoj osobi ni bilo kojem tijelu, osim u sažetom ili agregiranom obliku tako da nije moguće prepoznati pojedinu financijsku instituciju.

4. ESRB zajedno s ESA dogovara i uspostavlja posebne postupke povjerljivosti kako bi zaštitili informacije u vezi s pojedinim financijskim institucijama te informacije na temelju kojih se mogu prepoznati pojedine financijske institucije.

Članak 9.

Sastanci općeg odbora

1. Redovne plenarne sastanke općeg odbora saziva predsjednik ESRB-a te se oni se održavaju najmanje četiri puta godišnje. Izvanredni sastanci mogu se sazvati na inicijativu predsjednika ESRB-a ili na zahtjev najmanje jedne trećine članova općeg odbora koji imaju pravo glasa.

2. Svaki član na sastancima općeg odbora prisustvuje osobno i nije ga moguće zastupati.

3. Odstupajući od stavka 2., član koji je spriječen prisustvovati sastancima tijekom razdoblja od najmanje tri mjeseca, može imenovati zamjenika. Tog člana također može zamijeniti osoba koja je formalno imenovana u skladu s pravilima koja se primjenjuju na dotičnu instituciju radi privremene zamjene predstavnika.

4. Kad je to primjerno, visokopozicionirani predstavnici međunarodnih financijskih organizacija koje provode aktivnosti koje su izravno povezane sa zadaćama ESRB-a određenima člankom 3. stavkom 2. mogu biti pozvani prisustvovati sastancima općeg odbora.

5. Sudjelovanje u radu ESRB-a može biti otvoreno visokopozicioniranim predstavnicima odgovarajućih tijela iz trećih zemalja, posebno iz država EGP-a, i strogo ograničeno na pitanja koja su od posebnog značaja za te zemlje. ESRB može utvrditi pravila koja određuju, poglavito, prirodu, opseg i postupovne aspekte sudjelovanja tih trećih zemalja u rad ESRB-a. Takva pravila mogu predvidjeti *ad hoc* zastupanje u ulozi promatrača u općem odboru i trebala bi se odnositi samo na pitanja koja su relevantna za te zemlje, isključujući bilo koji slučaj u kojem bi se moglo raspravljati o situaciji u pojedinim financijskim institucijama ili državama članicama.

6. Sastanci su tajni.

Članak 10.

Način glasovanja u općem odboru

1. Svaki član općeg odbora s pravom glasa ima jedan glas.

2. Ne dovodeći u pitanje postupke glasovanja iz članka 18. stavka 1. opći odbor odlučuje običnom većinom prisutnih članova s pravom glasa. Ako su glasovi pri odlučivanju jednako podijeljeni, odlučujući je glas predsjednika ESRB-a.

3. Odstupajući od stavka 2., za donošenje preporuka ili objavu upozorenja ili preporuka zahtijeva se dvotrećinska većina danih glasova.

4. Za sva glasovanja općeg odbora zahtijeva se prisutnost dvije trećine članova s pravom glasa. Ako nije postignut kvorum, predsjednik ESRB-a može sazvati izvanredan sastanak na kojem se odluke mogu donijeti ako je prisutna jedna trećina članova s pravom glasa. Poslovnik iz članka 6. stavka 4. predviđa odgovarajući rok za sazivanje izvanrednog sastanka.

Članak 11.

Upravljački odbor

1. Upravljački odbor čine:

(a) predsjednik i prvi potpredsjednik ESRB-a;

(b) potpredsjednik ESB-a;

(c) četiri druga člana općeg odbora koji su također članovi Općeg vijeća ESB-a, uzimajući u obzir potrebu za uravnoteženom zastupljenošću država članica općenito i između onih čija je valuta euro i onih čija valuta nije euro. Biraju ih između sebe članovi općeg odbora koji su također članovi Općeg vijeća ESB-a na razdoblje od tri godine;

(d) član Komisije;

(e) predsjednik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo);

(f) predsjednik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje);

(g) predsjednik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala);

(h) predsjednik EFC-a;

(i) predsjednik savjetodavnog znanstvenog odbora; i

(j) predsjednik savjetodavnog tehničkog odbora.

Svako slobodno mjesto izabranog člana upravljačkog odbora popunjava opći odbor izborom novog člana.

2. Sastanke upravljačkog odbora saziva predsjednik ESRB-a najmanje tromjesečno, prije svakog sastanka općeg odbora. Predsjednik ESRB-a može također sazivati *ad hoc* sastanke.

Članak 12.

Savjetodavni znanstveni odbor

1. Savjetodavni znanstveni odbor čine predsjednik savjetodavnog tehničkog odbora i 15 stručnjaka koji predstavljaju široki niz znanja i iskustava koje predlaže upravljački odbor, a odobrava opći odbor za četverogodišnji obnovljivi mandat. Kandidati ne smiju biti članovi ESA i biraju se na temelju njihove opće sposobnosti i različitog iskustva u akademskim područjima ili u drugim sektorima, posebno u malim i srednjim poduzećima ili sindikatima ili kao pružatelji ili korisnici financijskih usluga.

2. Predsjednika i dva potpredsjednika savjetodavnog znanstvenog odbora imenuje opći odbor na prijedlog predsjednika ESRB-a, a svi posjeduju visoku razinu odgovarajućeg iskustva i znanja, na primjer na temelju akademskog obrazovanja u sektorima bankarstva, tržišta vrijednosnih papira ili osiguranja ili strukovnog mirovinskog osiguranja. U predsjedanju savjetodavnim znanstvenim odborom trebaju se rotirati ove tri osobe.

3. Savjetodavni znanstveni odbor pruža savjete i pomoć ESRB-u u skladu s člankom 4. stavkom 5. na zahtjev predsjednika ESRB-a.

4. Tajništvo ESRB-a podupire rad savjetodavnog znanstvenog odbora, a voditelj tajništva sudjeluje na njegovim sastancima.

5. Kad je to primjereno, savjetodavni znanstveni odbor organizira savjetovanja u ranoj fazi sa zainteresiranim stranama poput sudionika na tržištu, udruga potrošača i akademskih stručnjaka, na otvoren i transparentan način, vodeći računa o zahtjevu povjerljivosti.

6. Savjetodavnom znanstvenom odboru osiguravaju se sva potrebna sredstva kako bi uspješno izvršio svoje zadaće.

Članak 13.

Savjetodavni tehnički odbor

1. Savjetodavni tehnički odbor čine:

(a) predstavnik svake nacionalne središnje banke i predstavnik ESB-a;

(b) jedan predstavnik nadležnih nacionalnih nadzornih tijela iz svake države članice u skladu s drugim podstavkom;

(c) predstavnik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo);

(d) predstavnik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje);

(e) predstavnik europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala);

(f) dva predstavnika Komisije;

(g) predstavnik EFC-a;

(h) predstavnik savjetodavnog znanstvenog odbora.

Nadzorna tijela svake države članice biraju jednog predstavnika u savjetodavni tehnički odbor. U pogledu zastupanja nacionalnih nadzornih tijela u skladu s točkom (b) prvog podstavka, odgovarajući predstavnici rotiraju se ovisno o točki o kojoj se raspravlja, osim ako su se nacionalna nadzorna tijela pojedine države članice dogovorila o zajedničkom predstavniku.

2. Predsjednika savjetodavnog tehničkog odbora imenuje opći odbor na zahtjev predsjednika ESRB-a.

3. Savjetodavni tehnički odbor pruža savjete i pomoć ESRB-u u skladu s člankom 4. stavkom 5. na zahtjev predsjednika ESRB-a.

4. Tajništvo ESRB-a podupire rad savjetodavnog tehničkog odbora, a voditelj tajništva sudjeluje na njegovim sastancima.

5. Savjetodavnom tehničkom odboru osiguravaju se sva potrebna sredstva kako bi uspješno izvršio svoje zadaće.

Članak 14.

Drugi izvori savjetovanja

Pri provedbi svojih zadaća određenih u članku 3. stavku 2., ESRB, kada je to potrebno, traži mišljenje odgovarajućih zainteresiranih strana iz privatnog sektora.

POGLAVLJE III.

ZADAĆE

Članak 15.

Prikupljanje i razmjena informacija

1. ESRB pruža ESA informacije o rizicima koje su potrebne za provedbu njezinih zadaća.

2. ESA, Europski sustav središnjih banaka (ESSB), Komisija, nacionalna nadzorna tijela i nacionalna tijela nadležna za statistiku blisko surađuju s ESRB-om i pružaju mu sve informacije koje su potrebne za provedbu njegovih zadaća u skladu sa zakonodavstvom Unije.

3. U skladu s člankom 36. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010, ESRB može zahtijevati informacije od ESA, u pravilu u sažetom ili zbirnom obliku, tako da nije moguće prepoznati pojedinu financijsku instituciju.

4. Prije nego što zatraži informacije u skladu s ovim člankom, ESRB najprije vodi računa o postojećim statističkim podacima koje su izradili, objavili i razvili Europski statistički sustav i ESSB.

5. Ako tražene informacije nisu stavljene na raspolaganje ili pravodobno dostupne, ESRB može zatražiti te informacije od ESSB-a, nacionalnih nadzornih tijela ili nacionalnih tijela nadležnih za statistiku. Ako informacije i dalje budu nedostupne, ESRB ih može zatražiti od dotične države članice, ne dovodeći u pitanje povlastice dane Vijeću, Komisiji (Eurostatu), ESB-u, Eurosustavu, odnosno ESSB-u u području statistike i prikupljanja podataka.

6. Ako ESRB zahtijeva informacije koje nisu u sažetom ili zbirnom obliku, u obrazloženom zahtjevu pojašnjava zbog čega se podaci o odgovarajućoj pojedinoj financijskoj instituciji smatraju značajnima za sustav i nužnima s obzirom na situaciju na tržištu.

7. Prije svakog zahtjeva za informacijama koje nisu u sažetom ili zbirnom obliku, ESRB se na odgovarajući način savjetuje s odgovarajućim europskim nadzornim tijelom kako bi osigurao da je zahtjev opravdan i razmjeran. Ako odgovarajuće europsko nadzorno tijelo smatra da je zahtjev neopravdan i nerazmjeran, odmah ga vraća ESRB-u i traži dodatno obrazloženje. Nakon što je ESRB dostavio odgovarajućem europskom nadzornom tijelu navedeno dodatno obrazloženje, adresati zahtjeva šalju tražene informacije ESRB-u pod uvjetom da imaju zakonit pristup odgovarajućim informacijama.

Članak 16.

Upozorenja i preporuke

1. Kada se utvrde značajni rizici za postizanje cilja iz članka 3. stavka 1., ESRB dostavlja upozorenja i, kada je to potrebno, izdaje preporuke za popravne mjere, uključujući, kada je to potrebno, zakonodavne inicijative.

2. Upozorenja ili preporuke koje izda ESRB u skladu s člankom 3. stavkom 2., točkama (c) i (d) mogu biti opće ili posebne prirode, a upućene su posebno Uniji u cjelini ili jednoj ili više država članica, ili jednoj ili više ESA ili jednom ili više nacionalnih nadzornih tijela. Ako su upozorenje ili preporuka upućeni jednom ili više nacionalnih nadzornih tijela, o tome se također obavještava i dotična država članica/države članice. Preporuke uključuju određen vremenski okvir za odgovor politike. Preporuke također mogu biti upućene Komisiji u vezi s odgovarajućim zakonodavstvom Unije.

3. Upozorenja ili preporuke koje se šalju adresatima u skladu sa stavkom 2., istodobno se šalju Vijeću i Komisiji, u skladu sa strogim pravilima o povjerljivosti, a ako su upućeni jednom ili više nacionalnih nadzornih tijela, također i ESA.

4. Kako bi se povećala svijest o rizicima u gospodarstvu Unije i takvi rizici razvrstali po prioritetima, ESRB, u bliskoj suradnji s drugim partnerima u ESFS-u, razrađuje sustav kodova u bojama koje odgovaraju situacijama različitih stupnjeva rizika.

Nakon što su kriteriji za takvo razvrstavanje razrađeni, upozorenja i preporuke ESRB-a naznačuju, na pojedinačnoj osnovi i kada je to potrebno, kojoj kategoriji rizik pripada.

Članak 17.

Nastavno postupanje nakon preporuka ESRB-a

1. Ako je preporuka iz članka 3. stavka 2. točke (d) upućena Komisiji, jednoj ili više država članica, jednoj ili više ESA ili jednom ili više nacionalnih nadzornih tijela, adresati obavješćuju ESRB-u i Vijeće o mjerama koje su poduzete kao odgovor na preporuku i daju odgovarajuće obrazloženje za sva nepostupanja. Kad je to potrebno, ESRB, u skladu sa strogim pravilima o povjerljivosti, bez odlaganja obavještava ESA o primljenim odgovorima.

2. Ako ESRB ocijeni da njegova preporuka nije provedena ili da adresati nisu dostavili primjereno obrazloženje za nepostupanje, on o tome, u skladu sa strogim pravilima o povjerljivosti, obavještava adresate, Vijeće i, kada je to potrebno, dotično europsko nadzorno tijelo.

3. Ako ESRB u skladu sa stavkom 2. donese odluku o preporuci koja je objavljena na temelju postupka iz članka 18. stavka 1., Europski parlament može pozvati predsjednika ESRB-a da predstavi navedenu odluku, a adresati mogu zahtijevati sudjelovanje u razmjeni mišljenja.

Članak 18.

Javna upozorenja i preporuke

1. Nakon što je dovoljno unaprijed obavijestio Vijeće, kako bi moglo reagirati, opći odbor na pojedinačnoj osnovi donosi odluku o tome je li potrebno upozorenje ili preporuku objaviti. Neovisno o članku 10. stavku 3. za odluke koje donosi opći odbor u skladu s ovim stavkom potrebna je prisutnost dvije trećine članova s pravom glasa.

2. Ako opći odbor donese odluku o objavljivanju upozorenja ili preporuke, o tome unaprijed obavještava adresate.

3. Adresati upozorenja i preporuka koje je objavio ESRB, također imaju pravo kao odgovor objaviti svoja stajališta i obrazloženje.

4. Ako opći odbor donese odluku da neće objaviti upozorenje ili preporuku, adresati i, prema potrebi, Vijeće i ESA, poduzimaju sve mjere potrebne za zaštitu njihove povjerljive prirode.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 19.

Odgovornost i obveze izvješćivanja

1. Najmanje jednom godišnje, a u slučaju rasprostranjenih financijskih poteškoća i češće, predsjednik ESRB-a se poziva na godišnju raspravu u Europskom parlamentu, povodom objavljivanja godišnjeg izvješća ESRB-a Europskom parlamentu i Vijeću. Ova se rasprava provodi odvojeno od dijaloga o monetarnoj politici između Europskog parlamenta i predsjednika ESB-a.

2. Godišnje izvješće iz stavka 1. sadrži informacije koje opći odbor odluči objaviti u skladu s člankom 18. Godišnje izvješće stavlja se na raspolaganje javnosti.

3. ESRB također preispituje posebna pitanja na poziv Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije.

4. Europski parlament može zatražiti od predsjednika ESRB-a sudjelovanje u raspravi nadležnih odbora Europskog parlamenta.

5. Predsjednik ESRB-a najmanje dva puta godišnje, a i češće ako se smatra potrebnim, održava povjerljive usmene rasprave s predsjednikom i potpredsjednikom Odbora za gospodarska i monetarna pitanja Europskog parlamenta o tekućim aktivnostima ESRB-a. Kako bi se zajamčila potpuna tajnost u skladu s člankom 8., Europski parlament i ESRB sklapaju sporazum o podrobnom načinu organizacije tih sastanaka. ESRB dostavlja Vijeću presliku toga sporazuma.

Članak 20.

Preispitivanje

Do 17. prosinca 2013. Europski parlament i Vijeće preispituju ovu Uredbu na temelju izvješća Komisije, a nakon primljenih mišljenja ESB-a i ESA, donose odluku o potrebi preispitivanja misije i organizacije ESRB-a.

Oni posebno preispituju način imenovanja ili biranja predsjednika ESRB-a.

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 24. studenoga 2010.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
O. CHASTEL

32011D0199

6.4.2011. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 91/1

ODLUKA EUROPSKOG VIJEĆA

od 25. ožujka 2011.

o izmjeni članka 136. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi sa stabilizacijskim mehanizmom za države članice čija je valuta euro

(2011/199/EU)

EUROPSKO VIJEĆE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 48. stavak 6.,

uzimajući u obzir prijedlog za izmjenu članka 136. Ugovora o funkcioniranju Europske unije koji je belgijska vlada podnijela Europskom vijeću 16. prosinca 2010.,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europske komisije [2],

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [3],

budući da:

(1) Člankom 48. stavkom 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) omogućuje se Europskom vijeću da nakon savjetovanja s Europskim parlamentom, Komisijom i u određenim slučajevima Europskom središnjom bankom donese odluku o izmjeni svih ili djela odredbi dijela trećeg Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Takvom se odlukom ne smiju povećati nadležnosti Uniji dodijeljene Ugovorima te je njezino stupanje na snagu uvjetovano naknadnom potvrdom država članica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

(2) Na sastanku Europskog vijeća 28. i 29. listopada 2010. šefovi država i vlada dogovorili su se o potrebi da države članice uspostave trajni krizni mehanizam za zaštitu financijske stabilnosti europodručja u cjelini te su pozvali predsjednika Europskog vijeća na savjetovanje s članovima Europskog vijeća o ograničenoj izmjeni ugovora u tom smislu.

(3) Belgijska vlada je 16. prosinca 2010. u skladu s člankom 48. stavkom 6. prvim podstavkom UEU-a podnijela prijedlog revizije članka 136. UFEU-a dodavanjem stavka na temelju kojeg države članice čija je valuta euro mogu uspostaviti krizni mehanizam koji će se aktivirati ako je to nužno za zaštitu stabilnosti europodručja u cjelini te koji navodi da će dodjeljivanje financijske pomoći u okviru mehanizma podlijegati strogim uvjetima. Istodobno, Europsko vijeće donijelo je zaključke o budućem stabilizacijskom mehanizmu (stavci 1. do 4.).

(4) Stabilizacijski mehanizam će osigurati potreban alat za suočavanje sa slučajevima rizika za financijsku stabilnost europodručja u cjelini do kojih je došlo 2010. te tako pomoći očuvati gospodarsku i financijsku stabilnost same Unije. Europsko vijeće se na sastanku 16. i 17. prosinca 2010. dogovorilo da, budući da je taj mehanizam namijenjen zaštiti financijske stabilnosti europodručja u cjelini, članak 122. stavak 2. UFEU-a neće više biti potreban za te potrebe. Šefovi država i vlada stoga su se složili da ga se ne bi trebalo koristiti za te potrebe.

(5) U skladu s člankom 48. stavkom 6. drugim podstavkom UEU-a, Europsko vijeće je 16. prosinca 2010. odlučilo savjetovati se s Europskim parlamentom i Komisijom o prijedlogu. Također je odlučilo savjetovati se s Europskom središnjom bankom. Europski parlament [1], Komisija [2] i Europska središnja banka [3] donijeli su svoja mišljenja o prijedlogu.

[1] Mišljenje od 23. ožujka 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu)
[2] Mišljenje od 15. veljače 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu)
[3] Mišljenje od 17. ožujka 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu)

(6) Izmjena se odnosi na odredbu iz trećeg dijela UFEU-a te ne povećava nadležnosti Uniji dodijeljene ugovorima,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Članku 136. Ugovora o funkcioniranju Europske unije dodaje se sljedeći stavak:

„3. Države članice čija je valuta euro mogu uspostaviti stabilizacijski mehanizam koji će se aktivirati ako je to nužno za zaštitu stabilnosti europodručja u cjelini. Dodjeljivanje financijske pomoći u okviru mehanizma podlijegat će strogim uvjetima."

Članak 2.

Države članice bez odgađanja obavješćuju glavnog tajnika Vijeća o zaključivanju postupaka potvrde ove Odluke u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim odredbama.

Ova Odluka stupa na snagu 1. siječnja 2013. pod uvjetom da su primljene sve obavijesti iz prvog stavka ili, u suprotnom, prvog dana sljedećeg mjeseca od primitka posljednje obavijesti iz prvog stavka.

Članak 3.

Ova se Odluka objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. ožujka 2011.

Za Europsko Vijeće
Predsjednik
H. VAN ROMPUY

32011D0010

12.7.2011. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 182/31

ODLUKA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 7. srpnja 2011.

o privremenim mjerama koje se odnose na prihvatljivost utrživih dužničkih instrumenata koje izdaje ili za koje jamči portugalska vlada

(ESB/2011/10)

(2011/410/EU)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno prvu alineju njegovog članka 127. stavka 2.,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (dalje u tekstu „Statut ESSB-a"), a posebno njegov članak 12. stavak 12.1. i drugu alineju članka 34. stavka 34.1., u vezi s prvom alinejom njegovog članka 3. stavka 3.1. i člankom 18. stavkom 18.2.,

budući da:

(1) U skladu s člankom 18. stavkom 18.1. Statuta ESSB-a, Europska središnja banka (ESB) i nacionalne središnje banke država članica čija je valuta euro mogu sklapati kreditne poslove s kreditnim institucijama i drugim sudionicima na tržištu, a da se pritom odobravanje kredita temelji na odgovarajućem osiguranju. Kriteriji koji određuju prihvatljivost predmeta osiguranja za potrebe provođenja operacija monetarne politike Eurosustava propisani su u Prilogu I. Smjernici ESB/2000/7 od 31. kolovoza 2000. o instrumentima i postupcima monetarne politike Eurosustava [1] (dalje u tekstu „Opća dokumentacija").

(2) U skladu s odjeljkom 1.6. Opće dokumentacije, Upravno vijeće ESB-a može, u svakom trenutku, promijeniti instrumente, uvjete, kriterije i postupke za izvršavanje operacija monetarne politike Eurosustava. U skladu s odjeljkom 6.3.1. Opće dokumentacije, Eurosustav zadržava pravo da na temelju svih informacija koje smatra relevantnim određuje ispunjava li izdanje, izdavatelj, dužnik ili jamac njegove zahtjeve za visoke bonitetne standarde.

(3) Iznimne okolnosti koje prevladavaju na financijskom tržištu, u vezi s fiskalnim položajem portugalske vlade, narušavaju tržišnu ocjenu vrijednosnih papira koje izdaje portugalska vlada, što nepovoljno utječe na stabilnost financijskog sustava. U toj iznimnoj situaciji potrebno je žurno i privremeno prilagoditi okvir monetarne politike Eurosustava.

(4) Upravno vijeće ocijenilo je činjenicu da je portugalska vlada odobrila i u procesu je provedbe programa gospodarske i financijske prilagodbe o kojem je postigla dogovor s Europskom komisijom, ESB-om i Međunarodnim monetarnim fondom i koji se portugalska vlada obvezala u cijelosti provesti. Upravno vijeće također je ocijenilo, sa stajališta upravljanja kreditnim rizikom Eurosustava, učinke tog programa na vrijednosne papire koje izdaje portugalska vlada. Upravno vijeće smatra da je program odgovarajući, tako da će, što se tiče upravljanja kreditnim rizikom, utrživi dužnički instrumenti koje izdaje portugalska vlada ili za koje jamči portugalska vlada, zadržati standard kvalitete koji je dovoljan da oni trajno budu prihvatljivi kao predmet osiguranja u operacijama monetarne politike Eurosustava, bez obzira na bilo kakvu vanjsku kreditnu procjenu. Te su pozitivne procjene temelj za iznimnu i privremenu prilagodbu okvira monetarne politike Eurosustava, koja se provodi kako bi se pridonijelo snazi financijskih institucija, čime se jača stabilnost financijskog sustava u cjelini i štite klijenti tih institucija.

(5) Upravno će vijeće pozorno pratiti ostvaruje li portugalska vlada kontinuirano čvrstu obvezu da će u cijelosti provesti program gospodarske i financijske prilagodbe, na kojem se temelji ova iznimna i privremena prilagodba okvira monetarne politike Eurosustava.

(6) O ovoj iznimnoj prilagodbi okvira monetarne politike Eurosustava Upravno je vijeće odlučilo i javno je objavilo 7. srpnja 2011. Ona se primjenjuje privremeno, sve dok Upravno vijeće ne zaključi da stabilnost financijskog sustava dopušta redovnu primjenu okvira za operacije monetarne politike Eurosustava,

DONIJELO JE OVU ODLUKU

Članak 1.

Odgoda primjene određenih odredbi Opće dokumentacije

1. U skladu s člancima 2. i 3., odgađa se primjena minimalnih zahtjeva Eurosustava za pragove kreditne kvalitete, koji su određeni pravilima okvira za kreditnu procjenu Eurosustava za utrživu imovinu u odjeljku 6.3.2. Opće dokumentacije.

[1] SL L 310, 11.12.2000., str. 1.

2. U slučaju bilo kakvog nepodudaranja između ove Odluke i Opće dokumentacije, ova Odluka prevladava.

Članak 2.

Kontinuirana prihvatljivost predmeta osiguranja u obliku utrživih dužničkih instrumenata koje izdaje portugalska vlada

Prag kreditne kvalitete Eurosustava ne primjenjuje se na utržive dužničke instrumente koje izdaje portugalska vlada. Ta je imovina prihvatljiv predmet osiguranja za potrebe provođenja operacija monetarne politike Eurosustava, bez obzira na njezin vanjski kreditni rejting.

Članak 3.

Kontinuirana prihvatljivost predmeta osiguranja u obliku utrživih dužničkih instrumenata za koje jamči portugalska vlada

Prag kreditne kvalitete Eurosustava ne primjenjuje se na utržive dužničke instrumente koje izdaju subjekti osnovani u Portugalu i za koje u potpunosti jamči portugalska vlada. Za jamstvo koje daje portugalska vlada i dalje vrijede zahtjevi iz odjeljka 6.3.2. Opće dokumentacije. Ta je imovina prihvatljiv predmet osiguranja za potrebe provođenja operacija monetarne politike Eurosustava, bez obzira na njezin vanjski kreditni rejting.

Članak 4.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu 7. srpnja 2011.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 7. srpnja 2011.

Predsjednik ESB-a

Jean-Claude TRICHET

32011D0433

20.7.2011. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 189/1

ODLUKA VIJEĆA

od 12. srpnja 2011.

o potpisivanju i sklapanju Monetarnog sporazuma između Europske unije i Francuske Republike o zadržavanju eura na Saint-Barthélemyju nakon izmjene njegovog statusa u odnosu na Europsku uniju

(2011/433/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 219. stavak 3.,

uzimajući u obzir Odluku Vijeća od 13. travnja 2011. o uvjetima pregovaranja o Monetarnom sporazumu s Francuskom Republikom koja djeluje u ime francuske prekomorske zajednice Saint-Barthélemy, a posebno njegov članak 4.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke,

budući da:

(1) Odlukom Europskog vijeća 2010/718/EU od 29. listopada 2010. o izmjeni statusa otoka Saint-Barthélemy u odnosu na Europsku uniju [1], otok Saint-Barthélemy prestaje biti najudaljenija regija Unije s učinkom od 1. siječnja 2012. i od tog dana treba imati status prekomorske zemlje ili područja iz četvrtog dijela Ugovora. Francuska Republika obvezala se da će sklopiti potrebne sporazume kako bi se osigurala zaštita interesa Unije kada dođe do ove izmjene.

(2) Francuska Republika obavijestila je institucije Unije o svojoj namjeri da zadrži euro kao jedinstvenu valutu na Saint-Barthélemyju. Stoga bi trebalo sklopiti monetarni sporazum.

(3) Vijeće je 13. travnja 2011. ovlastilo Komisiju da pregovara s Francuskom Republikom, koja djeluje u ime francuske prekomorske zajednice Saint-Barthélemy, te da u pregovore u potpunosti uključi Europsku središnju banku i traži njenu suglasnost o pitanjima iz njezine nadležnosti, s ciljem zaključivanja monetarnog sporazuma. Monetarni sporazum između Europske unije i Francuske Republike o zadržavanju eura na Saint-Barthélemyju nakon izmjene njegovog statusa u odnosu na Europsku uniju („Sporazum") parafiran je 30. svibnja 2011.

(4) Trebalo bi potpisati i sklopiti ovaj Sporazum,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

1. Ovim se u ime Unije odobrava monetarni sporazum između Europske unije i Francuske Republike o zadržavanju eura na Saint-Barthélemyju nakon izmjene njegovog statusa u odnosu na Europsku uniju („Sporazum").

2. Tekst Sporazuma priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Predsjednik Vijeća ovlašten je za imenovanje osobe(-a) ovlaštene(-ih) za potpisivanje Sporazuma, kako bi se obvezala Unija.

Članak 3.

Predsjednik Vijeća u ime Unije daje obavijest iz članka 11. Sporazuma.

[1] SL L 325, 9.12.2012., str. 4.

Članak 4.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. srpnja 2011.

Za Vijeće
Predsjednik
J. VINCENT-ROSTOWSKI

22011A0720(01)

MONETARNI SPORAZUM

između Europske unije i Francuske Republike o zadržavanju eura na Saint-Barthélemyju nakon izmjene njegovog statusa u odnosu na Europsku uniju

EUROPSKA UNIJA, koju zastupa Europska komisija,

i

FRANCUSKA REPUBLIKA, koja djeluje u korist otoka Saint-Barthélemyja,

budući da:

(1) Saint-Barthélemy je sastavni dio Francuske Republike, ali od 1. siječnja 2012. više neće biti dio Europske Unije, u skladu s Odlukom Europskog vijeća 2010/718/EU od 29. listopada 2010. o izmjeni statusa otoka Saint-Barthélemy u odnosu na Europsku uniju ([1]).

(2) Francuska Republika bi htjela da Saint-Barthélemy zadrži istu valutu kao i Francuska na matičnom području te će s tim ciljem nastaviti dodjeljivati status isključivog zakonskog sredstva plaćanja euronovčanicama i eurokovanicama koje izdaje Eurosustav država članica koje su usvojile euro na području Saint- Barthélemyja.

(3) Na Saint-Barthélemyju potrebno je osigurati daljnju primjenu postojećih i budućih odredaba prava Europske unije potrebnih za funkcioniranje ekonomske i monetarne unije, posebno s ciljem da se osigura jedinstvo monetarne politike Eurosustava, izjednače uvjeti tržišnog natjecanja između financijskih institucija smještenih na europodručju i spriječe prijevare i krivotvorenje gotovinskih i negotovinskih sredstava plaćanja te pranje novca.

(4) Ovaj Sporazum sklopljen je s državom članicom koja djeluje u korist nedržavnog subjekta i, stoga, on ne predviđa pravo na kovanje kovanica. Valutna pitanja i bankovno i financijsko pravo spadaju u područje nadležnosti Francuske Republike. U područjima koja se odnose na pravilno funkcioniranje ekonomske i monetarne unije, na Saint-Barthélemy, na temelju njegovog statusa, primjenjuju se automatski zakonodavne i statutarne odredbe francuskog prava,

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

Članak 1.

Euro ostaje valuta Saint-Barthélemyja.

Članak 2.

Francuska Republika nastavlja dodjeljivati status zakonskog sredstva plaćanja euronovčanicama i eurokovanicama na Saint-Barthélemyju.

Članak 3.

1. Francuska Republika na Saint-Barthélemyju nastavlja primjenjivati pravne akte i propise Europske unije potrebne za funkcioniranje ekonomske i monetarne unije u sljedećim područjima:

(a) euronovčanice i eurokovanice;

(b) sprečavanje prijevara i krivotvorenja gotovinskih i negotovinskih sredstava plaćanja;

(c) medalje i žetoni;

(d) mjere potrebnih za korištenje eura kao jedinstvene valute koje su donesene na temelju članka 133. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;

(e) zakonodavstvo u području bankarstva i financija, uključujući pravne akte koje je donijela Europska središnja banka;

(f) sprečavanje pranja novca;

(g) statistički izvještajni zahtjevi koje je uspostavio Eurosustav.

2. Francuska Republika obvezuje se na potpunu suradnju s Europolom na teritoriju Saint-Barthélemyja u pogledu sprečavanja prijevara i krivotvorenja sredstava plaćanja i sprečavanja i borbe protiv pranja novca.

Članak 4.

Mjere koje poduzmu nadležna francuska tijela za prenošenje akata koje donese Europska unija - uključujući one Europske središnje banke - u područjima navedenim u članku 3. stavku 1., primjenjuju se automatski i pod istim uvjetima na Saint-Barthélemyju.

([1]) SL L 325, 9.12.2010., str. 4.

Članak 5.

Akti Europske unije doneseni u području navedenom u članku 3. stavku 1. – uključujući akte Europske središnje banke – koji se izravno primjenjuju u državama članicama, primjenjuju se automatski i pod istim uvjetima na Saint-Barthélemyju.

Članak 6.

Kreditne institucije i prema potrebi druge financijske institucije ovlaštene za obavljanje poslova na Saint-Barthélemyju, imaju pristup sustavima za međubankovnu namiru, sustavima plaćanja i sustavima za namiru vrijednosnih papira na europodručju pod istim uvjetima koji se primjenjuju na institucije smještene u Francuskoj na matičnom području.

Članak 7.

Svake dvije godine Francuska Republika dostavlja izvješće Komisiji i Europskoj središnjoj banci o primjeni na Saint-Barthélemyju pravnih akata i propisa Europske unije koji su obuhvaćeni ovim Sporazumom. To izvješće uključuje posebno popis izravno primjenjivih akata Europske unije, uključujući akte Europske središnje banke koji se automatski primjenjuju na Saint-Barthélemyju na temelju članka 5. Prvo izvješće dostavlja se do kraja 2012. godine.

Članak 8.

1. Zajednički odbor saziva se prema potrebi. Predsjedava mu Komisija, a sastavljen je od predstavnika Europske unije i Francuske Republike.

2. Izaslanstvo Europske unije vodi Komisija, a uključuje predstavnike Europske središnje banke.

3. Zajednički odbor sastaje se na zahtjev jednog od članova izaslanstva Europske unije ili Francuske Republike, kako bi se ispitali svi problemi koji mogu proizaći iz primjene ovog Sporazuma.

Članak 9.

Sud Europske unije ima isključivu nadležnost za rješavanje svih sporova između stranaka koji mogu nastati primjenom ovog Sporazuma, a koji nisu riješeni u okviru Zajedničkog odbora.

Članak 10.

Europska unija ili Francuska Republika mogu otkazati ovaj Sporazum uz otkazni rok od jedne godine.

Članak 11.

Ovaj Sporazum stupa na snagu 1. siječnja 2012., nakon međusobne obavijesti stranaka o dovršetku postupaka ratifikacije.

Članak 12.

Ovaj je Sporazum sastavljen u dva primjerka na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

Sastavljeno u Bruxellesu dana dvanaestog srpnja godine dvije tisuće jedanaeste.

Za Europsku uniju

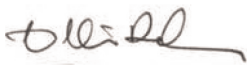

Za Francusku Republiku

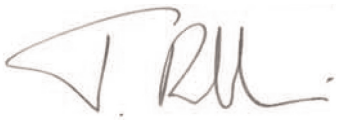

32011R1175

L 306/12 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 23.11.2011.

UREDBA (EU) br. 1175/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. studenoga 2011.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 121. stavak 6.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [1],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom [2],

budući da:

(1) Koordinacija ekonomskih politika država članica u Uniji, kako je predviđeno Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU), trebala bi podrazumijevati poštovanje općih načela stabilnih cijena, zdravih javnih financija i monetarnih uvjeta te održive platne bilance.

(2) Pakt o stabilnosti i rastu prvotno se sastojao od Uredbe Vijeća (EZ) br. 1466/97 od 7. srpnja 1997. o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika [3], Uredbe Vijeća (EZ) br. 1467/97 od 7. srpnja 1997. o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita [4], te Rezolucije Europskog Vijeća od 17. lipnja 1997. o Paktu o stabilnosti i rastu [5]. Uredbe (EZ) br. 1466/97 i (EZ) br. 1467/97 izmijenjene su 2005. godine Uredbama (EZ) br. 1055/2005 [6] odnosno (EZ) br. 1056/2005 [7]. Osim toga, usvojeno je Izvješće Vijeća od 20. ožujka 2005. o „Poboljšanju provedbe Pakta o stabilnosti i rastu" [8].

(3) Pakt o stabilnosti i rastu temelji se na cilju zdravih javnih financija kao sredstvu za jačanje uvjeta za stabilnost cijena i za snažan održivi rast poduprt financijskom stabilnošću, čime se podupire ostvarivanje ciljeva Unije za održivim rastom i zapošljavanjem.

(4) Preventivni dio Pakta o stabilnosti i rastu zahtijeva da države članice postignu i održavaju srednjoročan proračunski cilj te u tu svrhu dostave programe za stabilnost i konvergenciju. On bi imao koristi od strožih oblika nadzora kako bi se osigurala dosljednost i usklađenost država članica s okvirom Unije za proračunsku koordinaciju.

(5) Sadržaj programa stabilizacije i konvergencije kao i postupak za njihovo ispitivanje trebalo bi dodatno razraditi na nacionalnoj razini i na razini Unije, s obzirom na iskustvo stečeno prilikom provedbe Pakta o stabilnosti i rastu.

(6) Proračunski ciljevi u programima stabilizacije i konvergencije trebali bi izričito uzeti u obzir mjere usvojene u skladu sa općim smjernicama ekonomskih politika, smjernicama za politike zapošljavanje država članica i Unije, te općenito s nacionalnim programima reformi.

(7) Programe stabilizacije i konvergencije trebalo bi izraditi prije donošenja ključnih odluka o nacionalnim proračunima za sljedeće godine. Stoga bi trebalo utvrditi odgovarajući rok za dostavu programa stabilizacije i konvergencije. Uzimajući u obzir specifičnosti proračunske godine Ujedinjene Kraljevine, trebalo bi utvrditi posebne odredbe o danu do kojeg ta država članica treba dostaviti programe konvergencije.

(8) Iskustva stečena i pogreške učinjene tijekom prvog desetljeća ekonomske i monetarne unije ukazuju na potrebu za poboljšanim gospodarskim upravljanjem u Uniji, koje bi se trebalo temeljiti na snažnijoj nacionalnoj odgovornosti u pogledu zajednički dogovorenih pravila i politika i na solidnijem okviru nadzora nacionalnih ekonomskih politika na razini Unije.

---

[1] SL C 150, 20.5.2011., str. 1.
[2] Stajalište Europskog parlamenta od 28. rujna 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 8. listopada 2011.
[3] SL L 209, 2.8.1997., str. 1.
[4] SL L 209, 2.8.1997., str. 6.
[5] SL C 236, 2.8.1997., str. 1.
[6] Uredba Vijeća (EZ) br. 1055/2005 od 27. lipnja 2005. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika (SL L 174, 7.7.2005., str. 1.).
[7] Uredba Vijeća (EZ) br. 1056/2005 od 27. lipnja 2005. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1467/97 o ubrzanju i pojašnjenju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita (SL L 174, 7.7.2005., str. 5.).
[8] Vidjeti dokument 7423/05 na http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=en.

(9) Poboljšani okvir gospodarskog upravljanja trebao bi se oslanjati na nekoliko međusobno povezanih i usklađenih politika za održivi rast i zapošljavanje, posebno na strategiji Unije za rast i stvaranje radnih mjesta, s posebnim naglaskom na razvoj i jačanje unutarnjeg tržišta, potporu međunarodnoj trgovini i konkurentnosti, Europski semestar za jačanje koordinacije ekonomskih i proračunskih politika (Europski semestar), učinkovit okvir za sprečavanje i ispravljanje prekomjernih državnih deficita (Pakt o stabilnosti i rastu), solidan okvir za sprečavanje i ispravljanje makroekonomskih neravnoteža, minimalne zahtjeve za nacionalne proračunske okvire i pojačano reguliranje i nadzor financijskih tržišta, uključujući makrobonitetni nadzor Europskog odbora za sistemske rizike.

(10) Pakt o stabilnosti i rastu i cjelokupan okvir gospodarskog upravljanja dopunjuju i podupiru strategiju Unije za rast i stvaranje radnih mjesta. Poveznice između različitih sastavnica ne bi trebale omogućiti izuzeća od odredbi Pakta o stabilnosti i rastu.

(11) Jačanje gospodarskog upravljanja trebalo bi sadržavati pojačano i pravodobnije uključivanje Europskog parlamenta i nacionalnih parlamenata. Iako se priznaje da su sugovornici Europskog parlamenta u okviru dijaloga relevantne institucije Unije i njihovi predstavnici, nadležni odbor Europskog parlamenta može državi članici koja je predmet preporuke Vijeća dati mogućnost sudjelovanja u razmjeni mišljenja, u skladu s člankom 6. stavkom 2. ili člankom 10. stavkom 2. Sudjelovanje države članice u takvoj razmjeni mišljenja je dobrovoljno.

(12) Komisija bi trebala imati snažniju ulogu u postupku pojačanog nadzora u vezi s ocjenama koje su specifične za pojedinu državu članicu, praćenjem, izravnim misijama, preporukama i upozorenjima.

(13) Programi stabilizacije i konvergencije te nacionalni programi reformi bi trebali biti pripremljeni na usklađen način, a trebalo bi uskladiti i vrijeme njihove dostave. Te bi programe trebalo dostaviti Vijeću i Komisiji. Oni bi trebali biti objavljeni.

(14) U okviru Europskog semestra, ciklus nadzora i koordinacije politika počinje na početku godine s horizontalnim preispitivanjem kojim Europsko vijeće, na temelju analiza Komisije i Vijeća, utvrđuje glavne izazove Unije i europodručja te daje strateške smjernice o politikama. Na početku godišnjeg ciklusa nadzora trebale bi se održati i rasprave u Europskom parlamentu, pravodobno prije održavanja rasprave u Europskom vijeću. Prilikom pripreme programa stabilizacije i konvergencije te nacionalnih programa reformi države bi članice trebale voditi računa o horizontalnoj smjernici Europskog Vijeća.

(15) Radi povećanja nacionalne odgovornosti za Pakt o stabilnosti i rastu, nacionalni bi proračunski okviri trebali u potpunosti biti usklađeni s ciljevima multilateralnog nadzora u Uniji i posebno s Europskim semestrom.

(16) U skladu s pravnim i političkim propisima svake države članice, nacionalni bi parlamenti trebali biti propisno uključeni u Europski semestar i pripremu programa stabilizacije i konvergencije, te u nacionalne programe reformi kako bi se povećali transparentnost i utjecaj te odgovornost za donesene odluke. U okviru Europskog semestra bi se prema potrebi trebalo savjetovati s Gospodarskim i financijskim odborom, Odborom za ekonomsku politiku, Odborom za zapošljavanje i Odborom za socijalnu sigurnost. U okviru Europskog semestra u pogledu glavnih pitanja o politikama bi trebalo prema potrebi uključiti relevantne dionike, posebno socijalne partnere, u skladu s odredbama UFEU-a i nacionalnim pravnim i političkim propisima.

(17) Pridržavanje srednjoročnih ciljeva u pogledu proračunskih pozicija trebalo bi omogućiti državama članicama granicu sigurnosti u odnosu na referentnu vrijednost od 3 % BDP-a za osiguranje održivih javnih financija ili brzog napretka prema održivosti, dok se ostavlja prostor za proračunsko manevriranje, posebno vodeći računa o potrebi za javnim ulaganjima. Trebalo bi redovito ažurirati srednjoročni proračunski cilj na temelju zajednički dogovorene metode koja na odgovarajući način odražava rizike eksplicitnih i implicitnih obveza za javne financije, u skladu s ciljem Pakta o stabilnosti i rastu.

(18) Obvezu postizanja i održavanja srednjoročnog proračunskog cilja treba uspostaviti određivanjem načela za kretanje prilagodbe prema srednjoročnom cilju. Ova bi načela između ostalog trebala osigurati da se neočekivani prihod, naime prihod koji premašuje onaj koji se obično može očekivati od gospodarskog rasta, dodijeli za smanjenje duga.

(19) Obveza postizanja i održavanja srednjoročnog cilja trebala bi se odnositi na sve države članice.

(20) Trebalo bi ocijeniti dostatan napredak prema srednjoročnom proračunskom cilju na temelju sveobuhvatne procjene sa strukturnim saldom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez uračunavanja diskrecijskih mjera na strani prihoda. U vezi s tim, sve dok se ne postigne srednjoročni proračunski cilj, stopa rasta državnih rashoda obično ne bi trebala prijeći referentnu srednjoročnu stopu potencijalnog rasta BDP-a, pri čemu se povećanja koja prelaze ovu normu usklađuju s diskrecijskim povećanjima državnih prihoda, a diskrecijska smanjenja prihoda nadoknađuju se smanjenjem rashoda. Referentna srednjoročna stopa potencijalnog rasta BDP-a trebala bi se izračunavati u skladu sa zajednički dogovorenom metodom. Komisija bi trebala objaviti metodu izračuna ovih projekcija i dobivene referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a. Potrebno je uzeti u obzir potencijalno vrlo veliku varijabilnost investicijskih izdataka, posebno u slučaju malih država članica.

(21) Potrebno je zahtijevati brže kretanje prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju za one države članice kod kojih razina duga prelazi 60 % BDP-a ili koje imaju iskazane znatne rizike u pogledu održivosti sveukupnog duga.

(22) Trebalo bi odobriti privremeno odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju kada je ono posljedica neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice koji ima veliki utjecaj na financijsko stanje opće države ili u slučaju ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini kako bi se omogućio gospodarski oporavak, pod uvjetom da to srednjoročno ne ugrožava fiskalnu održivost. Prilikom odobravanja privremenog odstupanja od srednjoročnog proračunskog cilja ili primjerenog usklađivanja prema tom cilju također bi se trebala uzeti u obzir provedba većih strukturnih reformi, pod uvjetom održavanja granice sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita. U ovom kontekstu posebnu bi pozornost trebalo posvetiti sistemskim mirovinskim reformama, pri čemu bi odstupanje trebalo odražavati izravne dodatne troškove radi preusmjeravanja doprinosa sa stupa kojim se javno upravlja na onaj koji je financiran iz mirovinskih fondova s kapitalnim pokrićem. Mjere na temelju kojih se imovina ponovno prenosi sa stupa koji je financiran iz mirovinskih fondova s kapitalnim pokrićem na onaj kojim se javno upravlja trebale bi se smatrati jednokratnima i privremene naravi te bi zbog toga trebale biti isključene iz strukturnog salda koji se koristi za ocjenjivanje napretka u odnosu na srednjoročni proračunski cilj.

(23) U slučaju značajnog odstupanja od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, Komisija bi trebala uputiti upozorenje dotičnoj državi članici, te bi nakon toga u roku od mjesec dana trebalo uslijediti ispitivanje stanja od strane Vijeća i preporuka o potrebnim mjerama za prilagodbu. U preporuci bi trebao biti utvrđen rok od najviše pet mjeseci za rješavanje odstupanja. O poduzetom bi djelovanju dotična država članica trebala izvijestiti Vijeće. Ako dotična država članica ne poduzme odgovarajuće djelovanje u roku koji odredi Vijeće, Vijeće bi trebalo donijeti odluku kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje i o tome treba izvijestiti Europsko vijeće. Važno je da se propusti država članica u pogledu poduzimanja odgovarajućeg djelovanja pravodobno utvrde, posebno ako se propust ne otkloni. Komisija bi trebala imati mogućnost davanja preporuke Vijeću o donošenju revidiranih preporuka. Komisija bi prema potrebi trebala imati mogućnost pozivanja ESB-a na sudjelovanje u nadzornim misijama u državama članicama europodručja i državama članicama koje sudjeluju u Sporazumu od 16. ožujka 2006. između Europske središnje banke i nacionalnih središnjih banaka država članica izvan europodručja o utvrđivanju operativnih postupaka za tečajni mehanizam u trećoj fazi Ekonomske i monetarne unije [1] („ERM2"). Komisija bi trebala izvijestiti Vijeće o ishodu misije i, ako je to potrebno, trebala bi imati mogućnost donošenja odluke o objavljivanju svojih nalaza.

(24) Vijeću bi trebalo dodijeliti ovlaštenje za donošenje pojedinih odluka kojima se utvrđuje nepoštovanje preporuka od strane Vijeća, na temelju članka 121. članka 4. UFEU-a o uspostavi političkih mjera u slučaju da država članica znatno odstupa od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju. Te mjere su kao dio koordinacije ekonomskih politika država članica koje se provode u Vijeću, kako je predviđeno člankom 121. stavkom 1. UFEU-a, sastavni dio daljnjeg praćenja navedenih preporuka na temelju članka 121. stavka 4. UFEU-a. Suspenzija prava glasa članova Vijeća koji zastupaju države članice čija valuta nije euro prilikom donošenja odluke Vijeća o nepoštovanju preporuka koje su upućene državama članicama čija valuta nije euro na temelju članka 121. stavka 4. UFEU-a izravna je posljedica takve odluke koja je sastavni dio daljnjeg praćenja te preporuke i odredbe članka 139. stavka 4. UFEU-a, kojom se pravo glasa o takvim preporukama ograničava na države članice čija je valuta euro.

(25) Kako bi se osiguralo da države članice čija je valuta euro poštuju okvir Unije za proračunski nadzor trebalo bi uspostaviti poseban provedbeni mehanizam na temelju članka 136. UFEU-a za slučajeve znatnog odstupanja od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju.

[1] SL C 73, 25.3.2006,. S. 21

(26) Prilikom upućivanja u Uredbi (EZ) br. 1466/97 trebalo bi voditi računa o novom brojčanom označavanju članaka UFEU-a.

(27) Uredbu (EZ) br. 1466/97 bi stoga trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1466/97 mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim

„*Članak 1.*

Ovom Uredbom određuju se pravila za sadržaj, dostavljanje, ispitivanje i praćenje programa stabilizacije i programa konvergencije, kao dio multilateralnog nadzora od strane Vijeća i Komisije, kako bi se u ranoj fazi spriječila pojava prekomjernog deficita opće države, te promicao nadzor i koordinacija ekonomskih politika, čime se podupire ostvarivanje ciljeva Unije u pogledu rasta i zapošljavanja.";

2. članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 2.*

Za potrebe ove Uredbe:

(a) ‚države članice sudionice' znači države članice čija je valuta euro;

(b) ‚države članice nesudionice' znači države članice osim onih čija je valuta euro."

3. Umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 1-A

EUROPSKI SEMESTAR ZA KOORDINACIJU EKONOMSKIH POLITIKA

Članak 2-a

1. Radi osiguranja jače koordinacije ekonomskih politika i trajne konvergencije ekonomskih učinaka država članica, Vijeće provodi multilateralni nadzor kao sastavni dio Europskog semestra za koordinaciju ekonomskih politika u skladu s ciljevima i zahtjevima navedenim u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

2. Europski semestar uključuje:

(a) oblikovanje i nadzor provedbe općih smjernica ekonomskih politika država članica i Unije (opće smjernice ekonomskih politika) u skladu s člankom 121. stavkom 2. UFEU-a;

(b) oblikovanje i preispitivanje provedbe smjernica za zapošljavanje koje države članice moraju uzeti u obzir u skladu s člankom 148. stavkom 2. UFEU-a (smjernice o zapošljavanju);

(c) dostavu i ocjenu programa stabilizacije i konvergencije država članica na temelju ove Uredbe;

(d) dostavu i ocjenu nacionalnih programa reformi država članica koji podupiru strategiju Unije za rast i stvaranje radnih mjesta uspostavljenih u skladu sa smjernicama iz točaka (a) i (b) te općim smjernicama za države članice koje daju Komisija i Europsko Vijeće na početku godišnjeg ciklusa nadzora;

(e) nadzor za sprečavanje i ispravljanje makroekonomskih neravnoteža iz Uredbe (EU) br. 1176/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2011. o sprečavanju i ispravljanju makroekonomskih neravnoteža (*).

3. Kako bi se tijekom Europskog semestra osiguralo pravovremeno i integrirano savjetovanje o makrofiskalnim i makrostrukturnim politikama, Vijeće u pravilu nakon ocjene ovih programa, na temelju preporuka Komisije, državama članicama upućuje smjernice koristeći pravne instrumente predviđene na temelju članaka 121. i 148. UFEU-a te na temelju ove Uredbe i Uredbe (EU) br. 1176/2011.

Države članice vode računa o smjernicama koje su im upućene prilikom razrade svojih ekonomskih politika, politika zapošljavanja i proračunskih politika prije donošenja ključnih odluka u vezi s nacionalnim proračunima za sljedeće godine. Komisija prati napredak.

Nepostupanje države članice prema primljenim smjernicama može dovesti do:

(a) daljnjih preporuka za poduzimanje posebnih mjera;

(b) upozorenja Komisije u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a;

(c) mjera u skladu s ovom Uredbom, Uredbom (EZ) br. 1467/97 ili Uredbom (EU) br. 1176/2011.

Provedba mjera podliježe pojačanom nadzoru Komisije i može uključivati nadzorne misije u skladu s člankom -11. ove Uredbe.

4. Europski parlament propisno sudjeluje u Europskom semestru kako bi se povećala transparentnost i utjecaj te odgovornost za donesene odluke, posebno putem gospodarskog dijaloga u skladu s člankom 2-ab ove Uredbe. U okviru Europskog semestra traži se prema potrebi mišljenje Gospodarskog i financijskog odbora, Odbora za ekonomsku politiku, Odbora za zapošljavanje i Odbora za socijalnu sigurnost. Relevantni dionici, posebno socijalni partneri uključeni su prema potrebi u okvir Europskog semestra o glavnim pitanjima u pogledu politika u skladu s odredbama UFEU-a, te nacionalnim pravnim i političkim propisima.

Predsjednik Vijeća i Komisija u skladu s člankom 121. UFEU-a i prema potrebi predsjednik euroskupine godišnje izvješćuju Europski parlament i Europsko vijeće o rezultatima multilateralnog nadzora. Ova izvješća trebaju biti sastavni dio gospodarskog dijaloga iz članka 2-ab ove Uredbe.

(*) SL L 306, 23.11.2011., str. 25."

4. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 1-Aa

GOSPODARSKI DIJALOG

Članak 2-ab

1. Kako bi se pojačao dijalog između institucija Unije, posebno Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije te kako bi se osigurala veća transparentnost i odgovornost, nadležni odbor Europskog parlamenta može pozvati predsjednika Vijeća, Komisije i prema potrebi predsjednika Europskog vijeća ili predsjednika euroskupine da nastupe pred odborom i raspravljaju o:

(a) informacijama o općim smjernicama ekonomskih politika u skladu s člankom 121. stavkom 2. UFEU-a, koje je odboru dostavilo Vijeće;

(b) općim smjernicama za države članice koje daje Komisija na početku godišnjeg ciklusa nadzora;

(c) zaključcima Europskog vijeća o usmjerenju ekonomskih politika u okviru Europskog semestra;

(d) rezultatima multilateralnog nadzora provedenog u skladu s ovom Uredbom;

(e) zaključcima Europskog vijeća o usmjerenju i rezultatima multilateralnog nadzora;

(f) reviziji provođenja multilateralnog nadzora na kraju Europskog semestra;

(g) preporukama Vijeća koje su upućene državama članicama u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a u slučaju znatnog odstupanja i izvješću Vijeća za Europsko vijeće, kako je utvrđeno u članku 6. stavku 2. i članku 10. stavku 2. ove Uredbe.

2. Od Vijeća se u pravilu očekuje poštovanje preporuka i prijedloga Komisije ili javno obrazloženje svojeg stajališta.

3. Nadležni odbor Europskog parlamenta može u skladu s člankom 6. stavkom 2. ili člankom 10. stavkom 2. pružiti priliku državi članici koja je predmet preporuke Vijeća da sudjeluje u razmjeni mišljenja.

4. Vijeće i Komisija redovito obavješćuju Europski parlament o primjeni ove Uredbe.";

5. članak 2.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.a

Svaka država članica ima različiti srednjoročni cilj za svoje stanje proračuna. Ti se srednjoročni proračunski ciljevi koji su specifični za pojedinu državu mogu razlikovati od zahtjeva u pogledu stanja blizu uravnoteženosti ili u višku, te pružaju granicu sigurnosti koja se tiče omjera državnog deficita od 3 % BDP-a. Srednjoročni proračunski ciljevi osiguravaju održivost javnih financija ili brz napredak prema takvoj održivosti dok omogućuju prostor za proračunski manevar, posebno uzimajući u obzir potrebe za javnim ulaganjem.

Uzimajući u obzir navedene čimbenike, za države članice sudionice i za države članice sudionice ERM2 srednjoročni proračunski ciljevi koji su specifični za svaku pojedinu državu određuju se unutar utvrđenog raspona između -1 % BDP-a i uravnoteženosti ili viška, u ciklički prilagođenim uvjetima, iskazano neto nakon jednokratnih i privremenih mjera.

Srednjoročni proračunski cilj revidira se svake tri godine. Srednjoročni proračunski cilj države članice može se dodatno revidirati u slučaju provedbe strukturne reforme s većim utjecajem na održivost javnih financija.

Poštovanje srednjoročnog proračunskog cilja uključeno je u nacionalne srednjoročne proračunske okvire u skladu s poglavljem IV. Direktive Vijeća 2011/85/EU od 8. studenoga 2011. o zahtjevima za proračunske okvire država članica (*).

(*) SL L 306, 23.11.2011., str. 41."

6. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svaka država članica sudionica dostavlja Vijeću i Komisiji informacije potrebne radi multilateralnog nadzora u redovitim vremenskim razdobljima na temelju članka 121. UFEU-a, u obliku programa stabilizacije koji osigurava neophodnu osnovu za održivost javnih financija, što pogoduje stabilnosti cijena, snažnom održivom rastu i stvaranju radnih mjesta.";

(b) stavak 2. točke (a), (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) srednjoročni proračunski cilj i kretanje prilagodbe prema tom cilju za saldo opće države kao postotak BDP-a za očekivano kretanje omjera duga opće države, planirano kretanje rasta državnih rashoda, uključujući odgovarajuću raspodjelu za bruto ulaganje u dugotrajnu imovinu, posebno vodeći računa o uvjetima i kriterijima za određivanje povećanja rashoda iz članka 5. stavka 1., planirano kretanje rasta državnih prihoda uz neizmijenjenu politiku i kvantificiranje planiranih diskrecijskih mjera za prihode;

(aa) podatke o implicitnim obvezama, povezane sa starenjem i potencijalnim obvezama, kao što su državna jamstva, s potencijalno velikim učinkom na račune opće države;

(ab) podatke o usklađenosti programa za stabilizaciju sa općim smjernicama ekonomskih politika i nacionalnim programom reformi;

(b) glavne pretpostavke o očekivanim ekonomskim kretanjima i važnim ekonomskim varijablama koje su relevantne za realizaciju programa stabilizacije, kao što su državni rashodi za ulaganja, realan rast BDP-a, zapošljavanje i inflacija;

(c) kvantitativnu ocjenu proračunskih i drugih mjera ekonomske politike koje se poduzimaju ili predlažu kako bi se ostvarili ciljevi programa, koja obuhvaća analizu troškova i koristi glavnih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne pozitivne učinke na proračun, uključujući jačanje potencijala za održivi rast;"

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2a. Program stabilizacije temelji se na najvjerojatnijem makrofiskalnom scenariju ili na opreznijem scenariju. Makroekonomska i proračunska predviđanja uspoređuju se s posljednjim predviđanjima Komisije i prema potrebi predviđanjima drugih neovisnih tijela. Potrebno je obrazložiti značajne razlike između izabranog makrofiskalnog scenarija i predviđanja Komisije, posebno ako razina ili rast vanjskih pretpostavki znatno odstupaju od vrijednosti u predviđanjima Komisije.

Točna priroda podataka iz stavka 2. točaka (a), (aa), (b), (c) i (d) određuje se u usklađenom okviru koji utvrđuje Komisija u suradnji s državama članicama.";

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Podaci o kretanjima salda opće države i omjera duga, rastu državnih rashoda, planiranom kretanju rasta državnih prihoda pri neizmijenjenoj politici, primjereno kvantificiranim planiranim diskrecijskim mjerama u vezi prihoda i temeljnim ekonomskim pretpostavkama iz stavka 2. točaka (a) i (b) iskazuju se na godišnjoj osnovi, a obuhvaćaju prethodnu godinu, tekuću godinu i najmanje sljedeće tri godine.

4. Svaki program uključuje i podatke o njegovom statusu u kontekstu nacionalnih postupaka, posebno o tome je li program predstavljen nacionalnom parlamentu i je li nacionalni parlament imao mogućnost raspravljati o mišljenju Vijeća o prethodnom programu ili, ako je primjenjivo, o bilo kojoj preporuci ili upozorenju i je li parlament odobrio program.";

7. članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 4.*

1. Programi stabilizacije dostavljaju se svake godine u travnju, po mogućnosti do sredine travnja, a najkasnije do 30. travnja.

2. Države članice objavljuju svoje programe stabilizacije.";

8. članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 5.*

1. Na temelju ocjene Komisije i Gospodarskog i financijskog odbora, Vijeće u okviru multilateralnog nadzora na temelju članka 121. UFEU-a preispituje srednjoročne proračunske ciljeve koje su dotične države članice predstavile u programima stabilizacije, ocjenjuje jesu li ekonomske pretpostavke na kojima se temelji program realne, je li kretanje prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju primjereno, uključujući razmatranje popratnog kretanja za omjer duga i jesu li mjere koje se poduzimaju ili predlažu dovoljne kako bi kretanje prilagodbe bilo dovoljno za ostvarivanje srednjoročnog proračunskog cilja tijekom ciklusa.

Vijeće i Komisija prilikom ocjene kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju ispituju ostvaruje li dotična država članica odgovarajuće godišnje poboljšanje ciklički prilagođenog proračunskog stanja, iskazano neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera, što je potrebno za ostvarivanje srednjoročnog proračunskog cilja, s 0,5 % BDP-a kao mjerilom. Za države članice čija razina duga prelazi 60 % BDP-a ili koje imaju znatne rizike u pogledu održivosti sveukupnog duga, Vijeće i Komisija preispituju je li godišnje poboljšanje ciklički prilagođenog proračunskog stanja iskazano neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera iznad 0,5 % BDP-a. Vijeće i Komisija vode računa o tome ulaže li se veći napor u usklađivanje tijekom povoljnih gospodarskih razdoblja, dok bi napor mogao biti ograničen tijekom nepovoljnih gospodarskih razdoblja. Posebno treba uzeti u obzir neočekivane prihode i manjkove prihoda.

Dostatan napredak prema srednjoročnom proračunskom cilju ocjenjuje se na temelju cjelovite ocjene sa strukturnim saldom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda. S tim ciljem Vijeće i Komisija ocjenjuju je li kretanje rasta državnih rashoda zajedno s učinkom mjera koje se poduzimaju ili planiraju na strani prihoda u skladu sa sljedećim uvjetima:

(a) za države članice koje su postigle srednjoročni proračunski cilj, godišnje povećanje rashoda ne prelazi referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a, osim ako je višak usklađen diskrecijskim mjerama na strani prihoda;

b) za države članice koje još nisu postigle srednjoročni proračunski cilj, godišnje povećanje rashoda ne prelazi referentnu srednjoročnu stopu rasta BDP-a, osim ako je višak usklađen diskrecijskim mjerama na strani prihoda. Iznos manjka stope rasta državnih rashoda uspoređen sa referentnom srednjoročnom stopom potencijalnog rasta BDP-a određuje se osiguravanjem odgovarajuće prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju;

(c) za države članice koje još nisu postigle srednjoročni proračunski cilj, diskrecijska smanjenja stavki državnih prihoda usklađuju se smanjenjem rashoda ili diskrecijskim povećanjem drugih vrsta državnih prihoda ili na oba načina.

Ukupni rashodi ne sadrže rashode za kamate, rashode za programe Unije koji su u cijelosti usklađeni s prihodima iz fondova Unije i nediskrecijske promjene u rashodima za naknade nezaposlenima.

Povećanje rashoda iznad srednjoročne reference ne smatra se kršenjem referentnog mjerila u mjeri u kojoj se u potpunosti prebija zakonski naloženim povećanjem prihoda.

Referentna srednjoročna stopa potencijalnog rasta BDP-a određuje se na temelju projekcija za buduće razdoblje i ocjena za prethodno razdoblje. Projekcije se ažuriraju u redovitim vremenskim razmacima. Komisija objavljuje metodu izračuna tih projekcija i tako dobivene referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a.

Prilikom određivanja kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju za države članice koje još nisu ostvarile taj cilj i prilikom dopuštanja privremenog odstupanja od tog cilja za države članice koje su ga već ostvarile, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita i da se očekuje da će se stanje proračuna vratiti na srednjoročni proračunski cilj u programskom razdoblju, Vijeće i Komisija uzimaju u obzir provedbu većih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne pozitivne učinke na proračun, uključujući održivi rast kroz povećanje potencijala i stoga provjerljiv utjecaj na dugoročnu održivost javnih financija.

Posebnu pozornost treba posvetiti mirovinskim reformama kojima se uvodi sustav s više stupova, a koji uključuje obvezan stup mirovinskih fondova s kapitalnim pokrićem. Državama članicama koje provode takve reforme dopušta se odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju ili od samoga cilja, s tim da to odstupanje treba odražavati iznos učinka izravnog povećanja reforme na saldo opće države, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita.

Vijeće i Komisija također ispituju omogućava li program stabilizacije postizanje održive i stvarne konvergencije unutar europodručja i pojačanu koordinaciju ekonomskih politika te jesu li ekonomske politike dotične države članice u skladu s općim smjernicama ekonomskih politika i smjernicama za zapošljavanje država članica i Unije.

U slučaju neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice koji ima veći utjecaj na financijsko stanje opće države ili u razdobljima ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini, državama članicama može se dopustiti privremeno odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju iz trećeg podstavka, pod uvjetom da se time srednjoročno ne ugrozi fiskalna održivost.

2. Vijeće i Komisija ispituju program stabilizacije u roku od najviše tri mjeseca od dostave. Vijeće, na preporuku Komisije i nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom, prema potrebi donosi mišljenje o programu. Ako Vijeće u skladu s člankom 121. UFEU-a smatra da bi ciljeve i sadržaj programa trebalo ojačati u vezi s kretanjem prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, Vijeće u svom mišljenju poziva državu članicu na prilagodbu svog programa.";

9. članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 6.*

1. Kao dio multilateralnog nadzora u skladu s člankom 121. stavkom 3. UFEU-a, Vijeće i Komisija prate provedbu programa stabilizacije na temelju informacija koje dostave države članice sudionice, kao i na temelju ocjena Komisije i Gospodarskog i financijskog odbora, posebno s ciljem utvrđivanja stvarnih ili očekivanih značajnih odstupanja stanja proračuna od srednjoročnog proračunskog cilja ili od odgovarajućeg kretanja prilagodbe prema njemu.

2. U slučaju uočenih znatnih odstupanja od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju iz članka 5. stavka 1. trećeg podstavka ove Uredbe te s ciljem sprečavanja pojave prekomjernog deficita, Komisija u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a upućuje upozorenje dotičnoj državi članici.

U roku od mjeseca dana od dana usvajanja upozorenja iz prvog podstavka, Vijeće preispituje stanje i donosi preporuku za potrebne mjere politike, na osnovu preporuke Komisije i na temelju članka 121. stavka 4. UFEU-a. U preporuci se određuje rok od najviše pet mjeseci za rješavanje odstupanja. Rok se skraćuje na tri mjeseca ako Komisija u svom upozorenju smatra da je situacija posebno ozbiljna i da opravdava žurno djelovanje. Vijeće na prijedlog Komisije objavljuje preporuku.

U roku koji odredi Vijeće u preporuci u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a, dotična država članica izvješćuje Vijeće o poduzetom djelovanju kao odgovor na preporuku.

Ako dotična država članica ne poduzme odgovarajuće djelovanje u roku koji odredi Vijeće u preporuci iz drugog podstavka, Komisija odmah preporučuje Vijeću donošenje odluke putem kvalificirane većine kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje. Istodobno Komisija može preporučiti Vijeću da donese revidiranu preporuku u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a o potrebnim mjerama u vezi politika.

U slučaju da Vijeće ne donese odluku o preporuci Komisije o tome da nije poduzeto učinkovito djelovanje, a propust dotične države članice da poduzme odgovarajuće mjere ustraje, Komisija nakon mjesec dana od svoje ranije preporuke preporučuje Vijeću donošenje odluke kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje. Smatra se da je Vijeće usvojilo odluku, osim ako običnom većinom odluči da će odbiti preporuku u roku od 10 dana od njezinog donošenja od strane Komisije. Istodobno Komisija može preporučiti Vijeću donošenje revidirane preporuke u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a.

Prilikom donošenja odluke o nepoštovanju iz četvrtog i petog podstavka glasaju samo članovi Vijeća, koji predstavljaju države članice sudionice, a Vijeće odlučuje ne uzimajući u obzir glas člana Vijeća koji predstavlja dotičnu državu članicu.

Vijeće dostavlja službeno izvješće Europskom vijeću o odlukama donesenim na odgovarajući način.

3. Odstupanje od srednjoročnog proračunskog cilja ili od odgovarajućeg kretanja prilagodbe prema takvom cilju procjenjuje se na temelju cjelokupne ocjene sa strukturnim saldom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda, kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1.

Ocjena o tome je li odstupanje znatno uključuje sljedeće kriterije:

(a) za državu članicu koja još nije postigla srednjoročni proračunski cilj, prilikom ocjene promjene u strukturnom saldu provjerava se je li odstupanje najmanje 0,5 % BDP-a u pojedinoj godini ili najmanje 0,25 % BDP-a prosjeka godišnje u dvije uzastopne godine;

(b) prilikom ocjene kretanja rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda, provjerava se ima li odstupanje ukupan učinak na proračunski saldo od najmanje 0,5 % BDP-a u pojedinoj godini ili kumulativno u dvije uzastopne godine.

Odstupanje u kretanju rashoda ne smatra se znatnim ako je dotična država članica prešla srednjoročni proračunski cilj, vodeći računa o tome da mogućnost znatnih neočekivanih prihoda i proračunski planovi utvrđeni u programu stabilizacije ne ugroze ovaj cilj u programskom razdoblju.

Slično tome odstupanje se može izostaviti iz razmatranja kada proizlazi iz neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice, a koji ima veći utjecaj na financijsko stanje opće države ili u slučaju ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini, pod uvjetom da to srednjoročno ne ugrožava fiskalnu održivost.";

10. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svaka država članica nesudionica dostavlja Vijeću i Komisiji informacije potrebne u svrhu multilateralnog nadzora u redovitim vremenskim razdobljima na temelju članka 121. UFEU-a u obliku programa konvergencije, koji osigurava neophodnu osnovu za održivost javnih financija, što pogoduje stabilnosti cijena, snažnom održivom rastu i stvaranju radnih mjesta.";

(b) stavak 2., točke (a), (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) srednjoročni proračunski cilj i kretanje prilagodbe prema tom cilju za saldo opće države kao postotak BDP-a za očekivano kretanje omjera duga opće države, planirano kretanje rasta državnih rashoda, uključujući odgovarajuću raspodjelu za bruto ulaganja u dugotrajnu imovinu, posebno vodeći računa o uvjetima i kriterijima za određivanje povećanja rashoda iz članka 9. stavka 1., planirano kretanje rasta državnih prihoda pri neizmijenjenoj politici i kvantificiranju planiranih diskrecijskih mjera za prihode, srednjoročnim ciljevima monetarne politike, odnosu ovih ciljeva prema stabilnosti cijena i tečaja te postizanju održive konvergencije;

(aa) podaci o implicitnim obvezama, povezani sa starenjem i potencijalnim obvezama, kao što su državna jamstva s potencijalno velikim učinkom na račune opće države;

(ab) podaci o usklađenosti programa konvergencije s općim smjernicama ekonomskih politika i nacionalnim programom reformi;

(b) glavne pretpostavke o očekivanim ekonomskim kretanjima i važnim ekonomskim varijablama koje su relevantne za realizaciju programa konvergencije, kao što su državni rashodi za ulaganja, realan rast BDP-a, zapošljavanje i inflacija;

(c) kvantitativna ocjena proračunskih i drugih mjera ekonomske politike koje se poduzimaju ili predlažu kako bi se ostvarili ciljevi programa, koja obuhvaća analizu troškova i koristi glavnih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne pozitivne učinke na proračun, uključujući jačanje potencijala za održivi rast;"

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2a. Program konvergencije temelji se na najvjerojatnijem makrofiskalnom scenariju ili na opreznijem scenariju. Makroekonomska i proračunska predviđanja uspoređuju se s posljednjim predviđanjima Komisije i prema potrebi predviđanjima drugih neovisnih tijela. Potrebno je obrazložiti značajne razlike između izbranog makrofiskalnog scenarija i predviđanja Komisije, posebno ako razina ili rast vanjskih pretpostavki znatno odstupaju od vrijednosti u predviđanjima Komisije.

Točna priroda podataka iz stavka 2. točaka (a), (aa), (b), (c) i (d) određuje se u usklađenom okviru koji utvrđuje Komisija u suradnji s državama članicama.";

(d) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Podaci o kretanjima salda opće države i omjera duga, rastu državnih rashoda, planiranom kretanju rasta državnih prihoda pri neizmijenjenoj politici, primjereno kvantificiranim planiranim diskrecijskim mjerama u vezi prihoda i temeljnim ekonomskim pretpostavkama iz stavka 2. točaka (a) i (b) iskazuju se na godišnjoj osnovi, a obuhvaćaju prethodnu godinu, tekuću godinu i najmanje sljedeće tri godine.

4. Svaki program uključuje i podatke o njegovom statusu u kontekstu nacionalnih postupaka, posebno o tome je li program predstavljen nacionalnom parlamentu i je li nacionalni parlament imao mogućnost raspravljati o mišljenju Vijeća o prethodnom programu ili, ako je primjenjivo, o bilo kojoj preporuci ili upozorenju i je li parlament odobrio program.";

11. članak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 8.

1. Programi konvergencije dostavljaju se svake godine u travnju, po mogućnosti do sredine travnja, a najkasnije do 30. travnja.

2. Države članice objavljuju svoje programe konvergencije.";

12. članak 9. zamjenjuju se sljedećim:

„*Članak 9.*

1. Na temelju ocjene Komisije i Gospodarskog i financijskog odbora, Vijeće u okviru multilateralnog nadzora na temelju članka 121. UFEU-a preispituje srednjoročne proračunske ciljeve koje su dotične ciljeve države članice predstavile u programima konvergencije, ocjenjuje jesu li ekonomske pretpostavke na kojima se temelji program realne, je li kretanje prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju primjereno, uključujući razmatranje popratnog kretanja za omjer duga i jesu li mjere koje se poduzimaju ili predlažu za poštovanje kretanja prilagodbe dovoljne za ostvarivanje srednjoročnog proračunskog cilja tijekom ciklusa i za ostvarivanje održive konvergencije.

Vijeće i Komisija prilikom ocjene kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju vode računa o tome je li veći napor u usklađivanje uložen tijekom povoljnih gospodarskih razdoblja, dok bi napor mogao biti dodatno ograničen tijekom nepovoljnih gospodarskih razdoblja. Posebno treba uzeti u obzir neočekivane prihode i manjkove prihoda. Za države članice čija razina duga prelazi 60 % BDP-a ili koje imaju znatne rizike u pogledu održivosti sveukupnog duga, Vijeće i Komisija preispituju je li godišnje poboljšanje ciklički prilagođenog proračunskog stanja iskazano neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera više od 0,5 % BDP-a. Za države članice koje sudjeluju u ERM2, Vijeće i Komisija ispituju ostvaruje li dotična država članica odgovarajuće godišnje poboljšanje ciklički prilagođenog proračunskog stanja iskazano neto nakon jednokratnih i drugih privremenih mjera, što je potrebno za ostvarivanje srednjoročnog proračunskog cilja s 0,5 % BDP-a kao mjerilom.

Dostatan napredak prema srednjoročnom proračunskom cilju ocjenjuje se na temelju cjelovite ocjene sa strukturnim saldom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda. S tim ciljem Vijeće i Komisija ocjenjuju je li kretanje rasta državnih rashoda zajedno s učinkom mjera koje se poduzimaju ili planiraju na strani prihoda u skladu sa sljedećim uvjetima:

(a) za države članice koje su postigle srednjoročni proračunski cilj godišnji rast rashoda ne prelazi referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a, osim ako je višak usklađen diskrecijskim mjerama na strani prihoda;

b) za države članice koje još nisu postigle srednjoročni proračunski cilj godišnji rast rashoda ne prelazi referentnu srednjoročnu stopu rasta BDP-a, osim ako je višak usklađen diskrecijskim mjerama na strani prihoda. Iznos manjka stope rasta državnih rashoda uspoređen sa referentnom srednjoročnom stopom potencijalnog rasta BDP-a određuje se osiguravanjem odgovarajuće prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju;

(c) za države članice koje još nisu postigle srednjoročni proračunski cilj diskrecijska smanjenjâ stavki državnih prihoda usklađuju se smanjenjem rashoda ili diskrecijskim povećanjem drugih vrsta državnih prihoda ili na oba načina.

Ukupni rashodi ne sadrže rashode za kamate, rashode za programe Unije koji su u cijelosti usklađeni s prihodima iz fondova Unije i nediskrecijske promjene u rashodima za naknade u vrijeme nezaposlenosti.

Povećanje rashoda iznad srednjoročne reference ne smatra se kršenjem referentnog mjerila, u mjeri u kojoj se on u potpunosti prebija zakonski naloženim povećanjem prihoda.

Referentna srednjoročna stopa potencijalnog rasta BDP-a određuje se na temelju projekcija za buduće razdoblje i ocjena za prethodno razdoblje. Projekcije se ažuriraju u redovitim vremenskim razmacima. Komisija objavljuje metodu izračuna tih projekcija i tako dobivene referentne srednjoročne stope potencijalnog rasta BDP-a.

Prilikom određivanja kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju za države članice koje još nisu ostvarile taj cilj i prilikom dopuštanja privremenog odstupanja od tog cilja za države članice koje su ga već ostvarile, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita i da se očekuje da će se stanje proračuna vratiti na srednjoročni proračunski cilj u programskom razdoblju, Vijeće i Komisija uzimaju u obzir provedbu većih strukturnih reformi koje imaju izravne dugoročne pozitivne učinke na proračun, uključujući održivi rast kroz povećanje potencijala i stoga provjerljiv utjecaj na dugoročnu održivost javnih financija.

Posebnu pozornost treba posvetiti mirovinskim reformama kojima se uvodi sustav s više stupova, a koji uključuje obvezan stup mirovinskih fondova s kapitalnim pokrićem. Državama članicama koje provode takve reforme dopušta se odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju ili od samog cilja, s tim da to odstupanje treba odražavati iznos učinka izravnog povećanja reforme na saldo opće države, pod uvjetom da se zadrži odgovarajuća granica sigurnosti s obzirom na referentnu vrijednost deficita.

Vijeće i Komisija također ispituju omogućava li program konvergencije postizanje održive i stvarne konvergencije unutar europodručja i pojačanu koordinaciju ekonomskih politika te jesu li ekonomske politike dotične države članice u skladu sa općim smjernicama ekonomskih politika i smjernicama za zapošljavanje država članica i Unije. Osim toga Vijeće za države članice sudionice ERM2 ispituje osigurava li program konvergencije nesmetano sudjelovanje u tečajnom mehanizmu.

U slučaju neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice koji ima veći utjecaj na financijsko stanje opće države ili u razdobljima ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini, državama članicama može se dopustiti privremeno odstupanje od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju iz trećeg podstavka, pod uvjetom da se time srednjoročno ne ugrozi fiskalna održivost.

2. Vijeće i Komisija ispituju program konvergencije u roku od najviše tri mjeseca od njegove dostave. Vijeće na preporuku Komisije i nakon savjetovanja s Gospodarskim i financijskim odborom prema potrebi donosi mišljenje o programu. Ako Vijeće u skladu s člankom 121. UFEU-a smatra da bi ciljeve i sadržaj programa trebalo ojačati u vezi s kretanjem prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju, Vijeće u svom mišljenju poziva državu članicu na prilagodbu programa.";

13. članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 10.*

1. Kao dio multilateralnog nadzora u skladu s člankom 121. stavkom 3. UFEU-a, Vijeće i Komisija prate provedbu programa konvergencije na temelju informacija koje dostave države članice, kao i na temelju ocjena Komisije i Gospodarskog i financijskog odbora, posebno s ciljem utvrđivanja stvarnih ili očekivanih značajnih odstupanja od proračunskog stanja iz srednjoročnog proračunskog cilja ili od odgovarajućeg kretanja prilagodbe prema njemu.

Osim toga Vijeće i Komisija nadziru ekonomske politike država članica nesudionica s obzirom na ciljeve programa konvergencije, s ciljem osiguranja da su njihove politike usmjerene prema stabilnosti, čime se izbjegavaju neujednačenosti i prekomjerne fluktuacije nominalnog tečaja.

2. U slučaju uočenih znatnih odstupanja od kretanja prilagodbe prema srednjoročnom proračunskom cilju iz članka 9. stavka 1. trećeg podstavka ove Uredbe te s ciljem sprečavanja pojave prekomjernog deficita, Komisija u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a upućuje upozorenje dotičnoj državi članici.

U roku od mjesec dana od usvajanja upozorenja iz prvog podstavka, Vijeće preispituje stanje i donosi preporuku za potrebne mjere politike na osnovu preporuke Komisije i na temelju članka 121. stavka 4. UFEU-a. U preporuci se određuje rok od najviše pet mjeseci za rješavanje odstupanja. Rok se skraćuje na tri mjeseca ako Komisija u svom upozorenju smatra da je situacija posebno ozbiljna i da opravdava žurno djelovanje. Vijeće na prijedlog Komisije objavljuje preporuku.

U roku koji odredi Vijeće u preporuci u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a dotična država članica izvješćuje Vijeće o poduzetom djelovanju kao odgovor na preporuku.

Ako dotična država članica ne poduzme odgovarajuće djelovanje u roku koji odredi Vijeće u preporuci iz drugog podstavka, Komisija odmah preporučuje Vijeću donošenje odluke putem kvalificirane većine kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje. Istodobno Komisija može preporučiti Vijeću donošenje revidirane preporuke u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a o potrebnim mjerama u vezi politika.

U slučaju da Vijeće ne donese odluku o preporuci Komisije o tome da nije poduzeto učinkovito djelovanje, a propust dotične države članice da poduzme odgovarajuće djelovanje ustraje, Komisija nakon mjesec dana od svoje ranije preporuke preporučuje Vijeću donošenje odluke kojom se utvrđuje da nije poduzeto učinkovito djelovanje. Smatra se da je Vijeće usvojilo odluku, osim ako običnom većinom odluči da će odbiti preporuku u roku od 10 dana od njezinog donošenja od strane Komisije. Istodobno Komisija može preporučiti Vijeću donošenje revidirane preporuke u skladu s člankom 121. stavkom 4. UFEU-a.

Prilikom donošenja odluke o nepoštovanju iz četvrtog i petog podstavka Vijeće odlučuje ne uzimajući u obzir glas člana Vijeća koji predstavlja dotičnu državu članicu.

Vijeće dostavlja službeno izvješće Europskom vijeću o odlukama donesenim na odgovarajući način.

3. Odstupanje od srednjoročnog proračunskog cilja ili od odgovarajućeg kretanja prilagodbe prema takvom cilju procjenjuje se na temelju cjelokupne ocjene sa strukturnim saldom kao referencom, uključujući analizu rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda, kako je utvrđeno u članku 9. stavku 1.

Ocjena o tome je li odstupanje znatno uključuje sljedeće kriterije:

(a) za državu članicu koja još nije postigla srednjoročni proračunski cilj prilikom ocjene promjene u strukturnom saldu provjerava se je li odstupanje najmanje 0,5 % BDP-a u pojedinoj godini ili tijekom dvije uzastopne godine u prosjeku najmanje 0,25 % BDP-a godišnje;

(b) prilikom ocjene kretanja rashoda bez diskrecijskih mjera na strani prihoda provjerava se ima li odstupanje ukupan učinak na proračunski saldo od najmanje 0,5 % BDP-a u pojedinoj godini ili kumulativno u dvije uzastopne godine.

Odstupanje u kretanju rashoda ne smatra se znatnim ako je dotična država članica prešla srednjoročni proračunski cilj, vodeći računa o tome da mogućnost znatnih neočekivanih prihoda i proračunski planovi utvrđeni u programu konvergencije ne ugroze ovaj cilj u programskom razdoblju.

Slično tome odstupanje se može izostaviti iz razmatranja kada proizlazi iz neuobičajenog događaja izvan kontrole dotične države članice, a koji ima veći utjecaj na financijsko stanje opće države ili u slučaju ozbiljnog gospodarskog pada na europodručju ili u Uniji u cjelini, pod uvjetom da to srednjoročno ne ugrožava fiskalnu održivost.";

14. umeće se sljedeći odjeljak.

„ODJELJAK 3A

NAČELO STATISTIČKE NEOVISNOSTI

Članak 10.a

Kako bi se zajamčilo da se multilateralni nadzor temelji na zdravim i neovisnim statističkim podacima, države članice jamče profesionalnu neovisnost nacionalnih statističkih tijela, u skladu s Kodeksom prakse europske statistike, kako je utvrđeno u Uredbi (EZ) br. 223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o europskoj statistici (*). To uključuje minimalno:

(a) transparente postupke zapošljavanja i otpuštanja koji se moraju temeljiti isključivo na profesionalnim kriterijima;

(b) proračunska sredstva koja se moraju odobriti na godišnjoj ili višegodišnjoj osnovi;

(c) dan objave ključnih statističkih podataka koji mora biti određen znatno unaprijed.

(*) SL L 87, 31.3.2009., str. 164."

15. umeće se sljedeći članak:

„*Članak -11.*

1. Komisija osigurava trajni dijalog s relevantnim tijelima država članica u skladu s ciljevima ove Uredbe. S tim ciljem Komisija posebno provodi misije radi ocjene gospodarske situacije u državi članici i utvrđivanja svih rizika ili poteškoća prilikom ispunjavanja ciljeva ove Uredbe.

2. Komisija može provesti pojačane misije nadzora u državama članicama koje su predmetom preporuke izdane u skladu s člankom 6. stavkom 2. ili člankom 10. stavkom 2. s ciljem izravnog nadzora. Dotične države članice daju sve potrebne informacije za pripremu i provedbu tih misija.

3. Kada je dotična država članica, država članica sudionica ili država članica sudionica ERM2, Komisija može prema potrebi pozvati predstavnike Europske središnje banke na sudjelovanje u nadzornim misijama.

4. O ishodu misija iz stavka 2. Komisija izvješćuje Vijeće i prema potrebi može donijeti odluku o objavljivanju nalaza.

5. Prilikom organiziranja misija iz stavka 2. Komisija dostavlja privremene nalaze dotičnim državama članicama radi očitovanja.";

16. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 12.a*

1. Do 14. prosinca 2014. i nakon toga svakih 5 godina Komisija objavljuje izvješće o primjeni ove Uredbe.

Ovo izvješće između ostalog procjenjuje:

(a) učinkovitost ove Uredbe, posebno jesu li se odredbe koje uređuju postupke odlučivanja pokazale dovoljno snažnim;

(b) napredak u osiguranju pojačane koordinacije ekonomskih politika i trajne konvergencije gospodarskih učinaka država članica u skladu s UFEU-om.

2. Ovo je izvješće prema potrebi popraćeno prijedlogom izmjena ove Uredbe, uključujući postupke odlučivanja.

3. Izvješće se prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.";

17. Upućivanja na „članak 99. Ugovora" zamjenjuju se u cijeloj Uredbi upućivanjima na „članak 121. UFEU-a".

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. studenoga 2011.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
W. SZCZUKA

32011R1214

29.11.2011. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 316/1

UREDBA (EU) br. 1214/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. studenoga 2011.

o profesionalnom prekograničnom cestovnom prijevozu gotovog novca u eurima između država članica europodručja

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 133.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [1],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom [2],

budući da

(1) Uvođenjem eura znatno se povećala potreba za prekograničnim cestovnim prijevozom gotovog novca. Unutar europodručja, banke, sektor velikih maloprodajnih lanaca i druge osobe koje profesionalno rukuju gotovim novcem, trebali bi moći sklopiti ugovor s društvom za prijevoz gotovog novca koje ponudi najbolju cijenu i/ili uslugu te koristiti se gotovinskim uslugama najbliže podružnice nacionalne središnje banke (NSB) ili gotovinskog centra za prijevoz gotovog novca, čak i ako se on nalazi u drugoj državi članici. Nadalje, veliki broj država članica čija je valuta euro (dalje u tekstu: države članice sudionice), dogovorio je ili možda namjerava dogovoriti proizvodnju euronovčanica i eurokovanica u inozemstvu. Samo načelo jedinstvene valute podrazumijeva slobodu u optjecaju gotovine između država članica sudionica.

(2) Zbog izrazitih razlika između nacionalnog prava država članica općenito je vrlo teško obavljati profesionalni prekogranični cestovni prijevoz gotovog novca u eurima između država članica sudionica. Ova je situacija u suprotnosti s načelom slobodnog optjecaja eura i na štetu je načela slobode pružanja usluga, načelima koja su među temeljnim načelima Europske unije.

(3) Ova je Uredba odgovor na moguće prezentiranje instrumenata za usklađivanje za prijevoz gotovog novca, kako je izraženo u članku 38. točki (b) Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu [3].

(4) S ciljem poboljšanja sigurnosti prijevoza gotovog novca, kako za uključeno zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca, tako i za javnost, trebalo bi potaknuti korištenje inteligentnog sustava za neutralizaciju novčanica (IBNS), a nakon temeljite analize mogućih učinaka koju provede Komisija trebalo bi ga razvijati na način kojim se ostvaruje usklađivanje sustava IBNS među državama članicama sudionicama, ne dovodeći u pitanje pravila iz ove Uredbe o važećim dogovorima u vezi prijevoza.

(5) S obzirom na posebne opasnosti za zdravlje i život zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca i opće javnosti koji su povezani s aktivnošću prijevoza gotovog novca, primjereno je da prekogranični prijevoz gotovog novca u eurima podliježe posjedovanju posebne dozvole za prekogranični prijevoz gotovog novca. Takvu bi dozvolu trebalo posjedovati uz nacionalnu dozvolu za prijevoz gotovog novca koja se zahtijeva u većini država članica sudionica, čiji oblik se ne usklađuje ovom Uredbom. Primjereno je nadalje da društva za prijevoz gotovog novca osnovana u državama članicama sudionicama, koje osim općih pravila o sigurnosti ili sektorima prijevoza, nemaju uspostavljen poseban postupak odobravanja za društva za prijevoz gotovog novca, dokažu da imaju iskustvo od najmanje 24 mjeseca u području redovitog prijevoza gotovog novca u državi članici u kojoj su osnovana i da nisu kršila nacionalno pravo prije nego im je ta država članica izdala dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca. Takav pristup bi povećao međusobno povjerenje između država članica.

[1] SL C 278, 15.10.2010., str. 1.

[2] Stajalište Europskog parlamenta od 27. rujna 2011. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 27. listopada 2011.

[3] SL L 376, 27.12.2006., str. 36.

(6) S ciljem izbjegavanja udvostručavanja obveza i uvođenja nepotrebno opterećujućeg postupka, primjereno je nadalje predvidjeti da se od imatelja dozvole za prekogranični prijevoz gotovog novca ne zahtijeva posjedovanje dozvole Zajednice za međunarodni cestovni prijevoz robe, utvrđenu u Uredbi (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta ([1]).

(7) Profesionalni prekogranični cestovni prijevoz gotovog novca u eurima između država članica sudionica trebao bi u potpunosti biti u skladu s ovom Uredbom ili pravom države članice podrijetla, države članice domaćina i, ako je to primjenjivo, države članice tranzita.

(8) Svrha ove Uredbe je omogućavanje profesionalnog prekograničnog cestovnog prijevoza gotovog novca u eurima između država članica sudionica, pod uvjetima koji jamče sigurnost transakcije i uključenog zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca, kao i javnosti i slobodnog kretanja gotovog novca u eurima. U skladu s uobičajenom tržišnom praksom, također je primjereno da se u istom vozilu za prijevoz gotovog novca dozvoli prijevoz ograničene vrijednosti gotovog novca koja nije u eurima.

(9) S obzirom na posebne zahtjeve s kojima se suočavaju radnici prilikom prekograničnog prijevoza gotovog novca, primjereno je da oni prate poseban modul osposobljavanja o prekograničnom prijevozu koji je detaljno prikazan u Prilogu VI. S ciljem izbjegavanja nepotrebnog udvostručavanja, modul osposobljavanja o prekograničnom prijevozu ne bi trebao uključivati elemente koji su već obuhvaćeni obveznom obukom koja se zahtijeva za obavljanje aktivnosti domaćeg prijevoza gotovog novca.

(10) Zbog posebnih uvjeta u sektoru prijevoza gotovog novca teško je organizirati višednevne dostave gotovog novca u eurima na siguran način. Stoga je primjereno da se vozilo za prijevoz gotovog novca koje obavlja profesionalni prekogranični cestovni prijevoz gotovog novca u eurima, istog dana vrati u državu članicu podrijetla.

(11) Komisija bi trebala predložiti izmjenu definicije „tijekom dana" i/ili najkraćeg traženog trajanja za *ad hoc* početno osposobljavanje utvrđenu u ovoj Uredbi, u slučaju da su socijalni partneri na razini Unije suglasni da je neka druga definicija prikladnija.

(12) U skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009 broj operacija koje se mogu obaviti u državi članici domaćinu nakon međunarodnog prijevoza iz druge države članice ograničen je na tri operacije kabotaže u roku od sedam dana. Ipak, zbog posebnih značajki sektora prijevoza gotovog novca, uobičajena je praksa da vozilo za prijevoz gotovog novca obavlja mnogo veći broj dostava/preuzimanja gotovog novca u eurima na dan. Stoga je primjereno odstupanje od Uredbe (EZ) br. 1072/2009, tako da broj dostava/preuzimanja gotovog novca u eurima koje vozilo za prijevoz gotovog novca može obaviti u jednom danu u državi članici domaćinu nije ograničen.

(13) Nacionalna pravila koja uređuju ponašanje zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca, koje je izvan vozila za prijevoz gotovog novca i koje uređuje sigurnost lokacija za dostavu/preuzimanje gotovog novca u eurima, ne bi trebala obuhvatiti moguću upotrebu sustava za neutralizaciju novčanica zajedno s prijevozom novčanica u potpuno oklopljenom vozilu za prijevoz gotovog novca koje nije opremljeno IBNS-om.

(14) Članak 1. stavak 3. točka (a) Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o raspoređivanju radnika u okviru pružanja usluga ([2]) obuhvaća situacije raspoređivanja u slučaju kada poduzeće pruža transnacionalne usluge za svoj račun i pod svojim vodstvom na temelju ugovora sklopljenog između poduzeća i primatelja usluga.

(15) Uzimajući u obzir specifičnu prirodu usluga prijevoza gotovog novca potrebno je predvidjeti analognu primjenu Direktive 96/71/EZ za sve usluge prekograničnog prijevoza gotovog novca u eurima, kako bi se osigurala pravna sigurnost za operatore i praktična primjenjivost Direktive u tom sektoru.

(16) Zbog specifičnosti predmetnih prijevoznih aktivnosti i povremene naravi nekih od navedenih aktivnosti, analognu primjenu pravila o minimalnoj zaštiti utvrđenih u Direktivi 96/71/EZ trebalo bi ograničiti na minimalne plaće, uključujući prekovremeni rad, kako je navedeno u članku 3. stavku 1. točki (c) te Direktive i to bi trebalo biti zajamčeno tijekom cijelog radnog dana kako se operaterima ne bi uvodilo nepotrebno administrativno opterećenje. Kako je navedeno u Direktivi 96/71/EZ i u granicama sudske prakse Suda Europske unije, koncept minimalne plaće utvrđen je nacionalnim pravom ili praksom države članice, u koju je radnik upućen. U slučaju kada radnik u prijevozu gotovog novca zbog ugovora, propisa, administrativnih odredbi ili praktičnih rješenja obavlja prekogranični prijevoz više od 100 radnih dana u kalendarskoj godini u drugoj državi članici, primjereno je da se na tog radnika primjenjuju *mutatis mutandis* pravila o minimalnoj zaštiti utvrđenoj u Direktivi 96/71/EZ.

([1]) SL L 300, 14.11.2009., str. 72.

([2]) SL L 18, 21.1.1997., str. 1.

(17) Primjena pravila o minimalnoj zaštiti u državi članici domaćinu ne bi trebala dovesti u pitanje primjenu uvjeta radnog odnosa koji su povoljniji za radnika prema pravu, kolektivnom ugovoru ili ugovoru o radu u državi članici podrijetla radnika.

(18) Radi uspostave relevantnih pravila o minimalnoj zaštiti primjereno je da se odredbe o suradnji u obavješćivanju iz članka 4. Direktive 96/71/EZ primjenjuju *mutatis mutandis*. S tim u vezi, države članice trebale bi moći koristiti administrativnu suradnju i razmjenu informacija predviđenu Direktivom 96/71/EZ.

(19) Ova Uredba ne dovodi u pitanje primjenu Uredbe (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice ([1]).

(20) Kako bi se uzeo u obzir tehnološki razvoj i mogući novi europski standardi, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u vezi s izmjenama tehničkih pravila za standarde u pogledu sustava IBNS, oklopljivanja vozila za prijevoz gotovog novca, neprobojnih prsluka i sefova za oružje. Od posebne je važnosti da Komisija tijekom pripreme provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući na razini stručnjaka i sa socijalnim partnerima. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati istodoban, pravovremen i prikladan prijenos relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.

(21) U skladu s načelom proporcionalnosti kako je određeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje njezinog cilja, naime omogućavanja profesionalnog prekograničnog cestovnog prijevoza gotovog novca u eurima između država članica europodručja.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

ODJELJAK 1.

ZAJEDNIČKA PRAVILA KOJIMA SE UREĐUJE SAV PREKOGRANIČNI CESTOVNI PRIJEVOZ GOTOVOG NOVCA U EURIMA

Članak 1.

Značenje pojmova

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije

(a) „države članice sudionice" znači države članice čija je valuta euro;

(b) „prekogranični cestovni prijevoz gotovog novca u eurima" znači profesionalni prijevoz novčanica ili kovanica iz države članice sudionice, bilo uz naknadu u korist trećih osoba ili obavljen u okviru društva za prijevoz gotovog novca cestom vozilom za prijevoz gotovog novca radi opskrbe novčanicama ili kovanicama ili njihovog prikupljanja s jedne ili više lokacija u jednoj ili više država članica sudionica i u državi članici podrijetla – ne dovodeći u pitanje prijevoz najviše 20 % gotovog novca koji nije u eurima u odnosu na ukupnu vrijednost gotovog novca koji se prevozi u istom vozilu za prijevoz gotovog novca - kada je većina dostava/preuzimanja gotovog novca u eurima koje izvrši vozilo za prijevoz gotovog novca tijekom istog dana obavljeno na području države članice domaćina ili, u slučaju prijevoza od točke do točke, kada se prijevoz odvija između dvije različite države članice sudionice;

(c) „dozvola za prekogranični prijevoz gotovog novca" znači dozvola koju je izdalo tijelo koje izdaje dozvole države članice porijekla koja ovlašćuje imatelja za obavljanje prekograničnog cestovnog prijevoza gotovog novca u eurima između država članica sudionica u skladu s uvjetima koji su utvrđeni u ovoj Uredbi;

(d) „tijelo koje izdaje dozvole" znači tijelo u državi članici podrijetla zaduženo za izdavanje dozvole za prekogranični prijevoz gotovog novca;

(e) „država članica podrijetla" znači država članica sudionica na čijem je području osnovano društvo za prijevoz gotovog novca. Smatra se da je društvo za prijevoz gotovog novca osnovano ako ono stvarno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s člankom 49. UFEU-a na neograničeno razdoblje, preko stabilne infrastrukture s koje se djelatnost pružanja usluga stvarno obavlja;

(f) „država članica domaćin" znači jedna ili više država članica sudionica u kojima društvo za prijevoz gotovog novca pruža usluge dostave/preuzimanja gotovog novca u eurima, koje nisu njegova država članica podrijetla;

(g) „država članica tranzita" znači jedna ili više država članica sudionica koje nisu država članica podrijetla preko koje vozilo za prijevoz gotovog novca prelazi kako bi došlo do države članice domaćina ili se vratilo u državu članicu podrijetla;

(h) „tijekom dana" kada se odnosi na prijevoz znači prijevoz koji se obavlja između 6:00 i 22:00 sata;

(i) „zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca" znači zaposlenici osposobljeni za upravljanje vozilom za prijevoz gotovog novca u kojem se prevozi gotov novac u eurima ili za zaštitu njegovog sadržaja;

(j) „vozilo za prijevoz gotovog novca" znači vozilo koje se koristi za profesionalni cestovni prijevoz gotovog novca u eurima;

([1]) SL L 309, 25.11.2005., str. 9.

(k) „vozilo uobičajenog izgleda” znači vozilo za prijevoz gotovog novca uobičajenog izgleda bez posebnih znakova koji bi ukazivali da ono pripada društvu za prijevoz gotovog novca ili da se koristi za potrebe prijevoza gotovog novca u eurima;

(l) „prijevoz od točke do točke” znači prijevoz od jedne sigurne lokacije na drugu bez privremenih zaustavljanja;

(m) „osigurano područje” znači točka dostave/preuzimanja gotovog novca u eurima koja se nalazi unutar zgrade i osigurana je od neovlaštenog pristupa putem opreme (sustavi za sprečavanje neovlaštenog ulaska) i postupaka za pristup osoba;

(n) „sigurna lokacija” znači lokacija unutar osiguranog područja koja je pristupačna za vozila za prijevoz gotovog novca i gdje vozila za prijevoz gotovog novca mogu sigurno izvršiti utovar i istovar;

(o) „neutralizirati” novčanicu znači otkinuti ili oštetiti novčanicu bojanjem ili na drugi način, kao što je utvrđeno u Prilogu II.;

(p) „inteligentni sustav za neutralizaciju novčanica” ili „(IBNS)” znači sustav koji ispunjava sljedeće uvjete:

i. spremnik za novčanice stalno štiti novčanice pomoću sustava za neutralizaciju gotovog novca u eurima s osiguranog područja do točke dostave gotovog novca u eurima ili od točke preuzimanja gotovog novca u eurima do osiguranog područja;

ii. zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca, nakon što je započela operacija prijevoza gotovog novca u eurima, ne može otvoriti spremnik izvan unaprijed programiranih vremenskih razdoblja i/ili lokacija ili izmijeniti unaprijed programirana vremenska razdoblja i/ili lokacije na kojima se spremnik može otvoriti;

iii. spremnik je opremljen mehanizmom za trajnu neutralizaciju novčanica u slučaju neovlaštenog pokušaja otvaranja spremnika; i

iv. udovoljeno je zahtjevima iz Priloga II.;

(q) „IBNS od točke do točke” znači IBNS koji je opremljen za korištenje od točke do točke, naime, novčanice ostaju stalno nedostupne zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca i pod stalnom su zaštitom sustava IBNS od osiguranog područja do osiguranog područja ili u slučaju kazeta za bankomate ili druge vrste uređaja za isplatu gotovine od osiguranog područja do unutrašnjosti bankomata ili druge vrste uređaja za isplatu gotovine;

(r) „A1” i „B1” kada se odnose na razinu jezičnih vještina, znači razinu utvrđenu zajedničkim europskim referentnim okvirom za jezike Vijeća Europe iz Priloga VII.;

(s) „službeni jezici EU-a” znači jezici iz članka 1. Uredbe br. 1 o utvrđivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici [1].

Članak 2.

Isključenja

1. Prijevoz euronovčanica i eurokovanica isključen je iz područja primjene ove Uredbe, kada se:

(a) obavlja u ime i između nacionalnih središnjih banaka ili između tiskara novčanica i/ili kovnica država članica sudionica i relevantnih nacionalnih središnjih banaka; i

(b) obavlja u pratnji vojske ili policije.

2. Ekskluzivan prijevoz eurokovanica isključen je iz područja primjene ove Uredbe, kada se:

(a) obavlja u ime i između nacionalnih središnjih banaka ili između kovnica država članica sudionica i relevantnih nacionalnih središnjih banaka; i

(b) obavlja u pratnji vojske ili policije ili zaštitarskog osoblja privatne tvrtke u posebnim vozilima.

Članak 3.

Polazno mjesto, maksimalno trajanje i broj dostava/preuzimanja gotovog novca u eurima

1. Prekogranični prijevoz gotovog novca u eurima koji se provodi u skladu s ovom Uredbom obavlja se po danu.

2. Vozilo za prijevoz gotovog novca koje obavlja prekogranični prijevoz gotovog novca u eurima počinje putovanje iz svoje države članice podrijetla i u nju se vraća istog dana.

3. Odstupajući od stavaka 1. i 2. prijevoz od točke do točke može se obaviti u vremenskom rasponu od 24 sata, pod uvjetom da je noćni prijevoz gotovog novca u eurima dozvoljen prema nacionalnim propisima države članice podrijetla, države članice tranzita i države članice domaćina.

4. Odstupajući od Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ne postoji ograničenje u broju dostava/preuzimanja gotovog novca u eurima, koje vozilo za prijevoz gotovog novca može obaviti u državi članici domaćinu tijekom istog dana.

Članak 4.

Dozvola za prekogranični prijevoz gotovog novca

1. Društvo koje želi obavljati prekogranični cestovni prijevoz gotovog novca u eurima u svojoj državi članici podrijetla podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za prekogranični prijevoz gotovog novca tijelu koje izdaje dozvole.

[1] SL 17, 6.10.1958., str. 385.

2. Nacionalno tijelo koje izdaje dozvole izdaje dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca na razdoblje od pet godina, pod uvjetom da društvo podnositelj zahtjeva ispunjava sljedeće uvjete:

(a) ovlašteno je za obavljanje prijevoza gotovog novca u svojoj državi članici podrijetla ili, ako država članica nema poseban postupak odobravanja za društva za prijevoz gotovog novca osim općih pravila za sektor sigurnosti ili prijevoza, može dostaviti dokaz da je prije podnošenja zahtjeva obavljalo redovitu djelatnost prijevoza gotovog novca najmanje 24 mjeseca u svojoj državi članici podrijetla bez povrede nacionalnog prava države članice koje uređuje takve aktivnosti;

(b) njegovi rukovoditelji i članovi upravnog odbora nemaju relevantan upis u kaznenoj evidenciji i imaju dobar ugled i integritet, na primjer prema relevantnoj policijskoj evidenciji;

(c) ima važeće osiguranje u slučaju građanske odgovornosti s kojim se pokriva najmanje šteta u pogledu života i imovine trećih osoba, bez obzira je li time osiguran gotov novac koji se prevozi;

(d) društvo podnositelj zahtjeva, njegovo zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca, vozila i sigurnosni postupci koji se koriste ili primjenjuju radi prekograničnog prijevoza gotovog novca u eurima poštuju ovu Uredbu ili, kada se to izričito navodi u ovoj Uredbi, nacionalno pravo koje se izričito odnosi na prijevoz gotovog novca.

3. Dozvola za prekogranični prijevoz gotovog novca sastavlja se u skladu s predloškom i fizičkim karakteristikama utvrđenim u Prilogu I. Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca u vozilima za prijevoz gotovog novca koje sudjeluje u profesionalnom prekograničnom cestovnom prijevozu gotovog novca u eurima mora biti u stanju u svako doba pokazati inspekcijskim tijelima izvornik ili ovjerenu kopiju važeće dozvole za prekogranični prijevoz gotovog novca.

4. Dozvola za prekogranični prijevoz gotovog novca omogućuje društvu obavljanje prekograničnog prijevoza gotovog novca u eurima u skladu s uvjetima ove Uredbe. Odstupajući od Uredbe (EZ) br. 1072/2009 od imatelja takve dozvole se ne zahtijeva posjedovanje dozvole Zajednice za međunarodni cestovni prijevoz robe.

Članak 5.

Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca

1. Svi članovi zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) nemaju relevantan upis u kaznenoj evidenciji i imaju dobar ugled i integritet, na primjer prema policijskoj evidenciji;

(b) imaju zdravstvenu potvrdu koja potvrđuje da je njihovo fizičko i psihičko zdravlje odgovarajuće za obavljanje te zadaće;

(c) uspješno su pohađali najmanje 200 sati *ad hoc* početnog osposobljavanja, ne uključujući osposobljavanje o korištenju vatrenog oružja.

Minimalni zahtjevi koji se odnose na *ad hoc* početno osposobljavanje iz točke (c) određeni su u Prilogu VI. Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca najmanje svake tri godine prati daljnje aktivnosti osposobljavanja iz područja koja su određena u Prilogu VI. točki 3.

2. Najmanje jedan član zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca u vozilu za prijevoz gotovog novca mora imati jezične vještine najmanje na razini A1, u jezicima koje koriste lokalna tijela i stanovništvo na relevantnim područjima država članica tranzita i države članice domaćina. Nadalje, vozilo za prijevoz gotovog novca preko kontrolnog centra društva za prijevoz gotovog novca u stalnoj je radijskoj vezi s osobom koja ima jezične vještine najmanje na razini B1 u jezicima koje koriste lokalna tijela i stanovništvo na relevantnim područjima države članice tranzita i države članice domaćina, kako bi se u svako doba osigurala učinkovita komunikacija s nacionalnim tijelima.

Članak 6.

Nošenje oružja

1. Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca poštuje pravo države članice podrijetla, države članice tranzita i države članice domaćina o nošenju oružja i najvećem dozvoljenom kalibru.

2. Prilikom ulaska na područje države članice čijim pravom se zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca ne dozvoljava nošenje oružja, oružje koje posjeduje zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca odlaže se u sef za oružje u vozilu, koji je u skladu s Europskim standardom EN 1143-1. Takvo oružje ostaje nedostupno zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca tijekom cijelog putovanja državnim područjem te države članice. Oružje se može izvaditi iz sefa za oružje prilikom ulaska na državno područje države članice čijim pravom se zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca dozvoljava nošenje oružja te se ono vadi iz sefa prilikom ulaska na državno područje države članice čijim pravom se zahtijeva da zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca bude naoružano. Za otvaranje sefa za oružje potrebno je posredovanje na daljinu kontrolnog centra vozila za prijevoz gotovog novca, a ovisi o provjeri točnog zemljopisnog položaja vozila za prijevoz gotovog novca od strane kontrolnog centra.

Uvjeti iz prvog podstavka također se primjenjuju ako vrsta ili kalibar oružja nisu dozvoljeni u skladu sa pravom države članice tranzita ili države članice domaćina.

3. Kada vozilo za prijevoz gotovog novca, čija država članica podrijetla zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca ne dozvoljava nošenje oružja, stupi na državno područje države članice čijim pravom se zahtijeva nošenje oružja zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca, društvo za prijevoz gotovog novca osigurava da je zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca u vozilu opremljeno oružjem koje se zahtijeva i da ispunjavaju zahtjeve države članice domaćina o minimalnom osposobljavanju.

4. Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca koje je naoružano ili koje putuje u vozilu za prijevoz gotovog novca s oružjem u vozilu, posjeduje službenu dozvolu ili odobrenje za nošenje oružja izdano od strane nacionalnih tijela države članice tranzita i/ili države članice domaćina, kada te države članice dozvoljavaju zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca da budu naoružani i ispunjavaju sve nacionalne zahtjeve za izdavanje te službene dozvole ili odobrenja za nošenje oružja. Za tu namjenu države članice mogu priznati službenu dozvolu ili odobrenje za nošenje oružja druge države članice.

5. Države članice uspostavljaju jedinstvenu središnju nacionalnu kontaktnu točku kojoj društva za prijevoz gotovog novca iz drugih država članica mogu podnijeti zahtjeve za službenu dozvolu ili odobrenje za nošenje oružja za svoje zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca. Države članice federalne strukture mogu uspostaviti kontaktnu točku na razini države. Države članice obavješćuju podnositelja zahtjeva o ishodu zahtjeva u roku od tri mjeseca od podnošenja potpune dokumentacije zahtjeva.

6. Kako bi se zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca koje je zaposleno u društvu osnovanom u drugoj državi članici olakšalo ispunjavanje nacionalnih uvjeta za dobivanje službene dozvole ili odobrenja za nošenje oružja, države članice osiguravaju priznavanje ekvivalentnog osposobljavanja o službenom nošenju oružja koje se provodi u državi članici u kojoj poslodavac podnositelja zahtjeva ima poslovni nastan. Ako to nije moguće, države članice osiguravaju da se potrebno osposobljavanje o službenom nošenju oružja osigura na njihovom vlastitom državnom području na službenom jeziku EU-a koji je službeni jezik države članice u kojoj poslodavac podnositelja zahtjeva ima poslovni nastan.

Članak 7.

Oprema vozila za prijevoz gotovog novca

1. Vozila za prijevoz gotovog novca opremljena su globalnim sustavom navigacije. Kontrolni centar društva za prijevoz gotovog novca sposoban je neprestano i točno odrediti lokaciju svojih vozila za prijevoz gotovog novca.

2. Vozila za prijevoz gotovog novca opremljena su odgovarajućim komunikacijskim instrumentima kako bi se u svako doba omogućila uspostava kontakta s kontrolnim centrom društva za prijevoz gotovog novca koje upravlja vozilima i s nadležnim nacionalnim tijelima. U vozilu su na raspolaganju brojevi za hitne slučajeve za kontakt s policijskim tijelima u državi članici tranzita ili u državi članici domaćinu.

3. Vozila za prijevoz gotovog novca opremljena su na način koji omogućuje registriranje vremena i lokacije svih dostava/preuzimanja gotovog novca u eurima, kako bi se u svako doba omogućila provjera razmjernosti dostava/preuzimanja gotovog novca u eurima iz članka 1. točke (b).

4. Kada su vozila za prijevoz gotovog novca opremljena sustavom IBNS, IBNS koji se koristi u skladu je s Prilogom II. i homologiran je u državi članici sudionici. Kao odgovor na zahtjev za provjerom od strane nadležnih tijela države članice podrijetla, države članice domaćina ili države članice tranzita, društva koja obavljaju prekogranični prijevoz gotovog novca u eurima vozilima za prijevoz gotovog novca koja koriste sustav IBNS, dostavljaju pisani dokaz o odobrenju za korišteni model IBNS-a u roku od 48 sati.

Članak 8.

Uloga nacionalnih policijskih snaga

Ova Uredba ne dovodi u pitanje primjenu nacionalnih pravila koja zahtijevaju:

(a) da se poslovi prijevoza gotovog novca unaprijed prijave policiji;

(b) da se vozila za prijevoz gotovog novca opreme uređajem koji policiji omogućuje njihovo praćenje na daljinu;

(c) da prijevoz velike vrijednosti od točke do točke bude u pratnji policije.

Članak 9.

Pravila za osiguranje sigurnosti lokacija dostave/preuzimanja gotovog novca u državi članici domaćinu

Ova Uredba ne dovodi u pitanje primjenu nacionalnih propisa koja uređuju ponašanje zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca izvan vozila za prijevoz gotovog novca i sigurnost lokacija na koje se dostavlja/s kojih se preuzima gotov novac u dotičnoj državi članici.

Članak 10.

Uklanjanje neutraliziranih novčanica iz optjecaja

Društva za prijevoz gotovog novca koja djeluju u skladu s ovom Uredbom uklanjaju iz optjecaja sve novčanice koje su možda bile neutralizirane na koje naiđu u obavljanju svojih aktivnosti. Oni te novčanice predaju odgovarajućoj podružnici NSB-a svoje države članice podrijetla i dostavljaju pisanu izjavu o uzroku i vrsti neutralizacije. Ako su te novčanice prikupljene u državi članici domaćinu, NSB države članice domaćina o tome obavješćuje NSB države članice podrijetla.

Članak 11.

Uzajamno obavješćivanje

1. Države članice dostavljaju Komisiji pravila iz članaka 8. i 9. kao i informacije na temelju kojih su homologirale IBNS i bez odlaganja obavješćuju Komisiju o svakoj promjeni koja utječe na navedena pravila i homologacije. Komisija osigurava objavljivanje tih pravila kao i popisa homologiranih sustava IBNS na svim službenim jezicima EU-a koji su službeni jezici relevantnih država članica sudionica, putem odgovarajućih kanala, s ciljem brzog obavješćivanja svih sudionika uključenih u aktivnost prekograničnog prijevoza gotovog novca.

2. Države članice vode registar svih društava kojima su izdale dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca i o njegovom sadržaju obavješćuju Komisiju. One ažuriraju registar, uključujući i u pogledu bilo koje odluke o suspenziji ili oduzimanju dozvole u skladu s člankom 22. te bez odgode obavješćuju Komisiju o ažuriranju. Kako bi olakšala razmjenu informacija, Komisija uspostavlja središnju bazu podataka koja sadrži

podatke o izdanim dozvolama, suspendiranim ili oduzetim dozvolama, koja je dostupna mjerodavnim tijelima država članica sudionica.

3. Prilikom provedbe članka 5. stavka 1. točke (a) država članica podrijetla pridaje dužnu pažnju informacijama o kaznenoj evidenciji, ugledu i integritetu zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca, koje zaprimi od države članice domaćina.

4. Države članice obavješćuju Komisiju o svojim zahtjevima za posebnim osposobljavanjem zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca radi *ad hoc* početnog osposobljavanja iz članka 5. stavka 1. točke (c). Komisija osigurava objavljivanje ovih informacija na svim službenim jezicima EU-a koji su službeni jezici relevantnih država članica sudionica, putem odgovarajućih kanala, s ciljem obavješćivanja svih sudionika uključenih u aktivnost prekograničnog prijevoza gotovog novca.

5. Države članice obavješćuju Komisiju o adresama i drugim kontaktnim pojedinostima nacionalnih kontaktnih točaka iz članka 6. stavka 5. i o relevantnom nacionalnom pravu. Komisija osigurava objavljivanje ovih informacija putem odgovarajućih kanala s ciljem obavješćivanja svih sudionika uključenih u aktivnost prekograničnog prijevoza gotovog novca.

6. Ako država članica oduzme službenu dozvolu ili odobrenje za nošenje oružja koju je izdala članu zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca društva osnovanog u drugoj državi članici, o tome obavješćuje tijelo koje izdaje dozvole u državi članici podrijetla.

7. Države članice obavješćuju Komisiju o adresama i drugim kontaktnim pojedinostima relevantnih nadležnih tijela iz članka 12. stavka 2. Komisija osigurava objavljivanje ovih informacija putem odgovarajućih kanala s ciljem obavješćivanja svih sudionika uključenih u aktivnost prekograničnog prijevoza gotovog novca.

Članak 12.

Obavješćivanje prije početka prekograničnog prijevoza

1. Društvo koje posjeduje ili je podnijelo zahtjev za dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca, obavješćuje tijelo koje izdaje dozvole, najmanje dva mjeseca prije početka prekogranične aktivnosti o državama članicama u kojima će obavljati prijevoz gotovog novca. Država članica podrijetla nakon toga obavješćuje dotične države članice o početku prekogranične aktivnosti.

2. Društvo koje namjerava obaviti prekogranični prijevoz gotovog novca, relevantnom nadležnom tijelu ili tijelima koja navede država članica domaćin, unaprijed dostavlja informacije o vrsti ili vrstama prijevoza koje će koristiti, imenima osoba koje bi mogle obaviti taj prijevoz i vrstama oružja koje se nosi.

ODJELJAK 2.

POSEBNA PRAVILA ZA SVAKU VRSTU PRIJEVOZA

Članak 13.

Važeći modaliteti prijevoza

1. U pogledu prekograničnog cestovnog prijevoza euronovčanica koji se obavlja na njenom državnom području svaka država članica dopušta:

(a) najmanje jednu od opcija utvrđenih u člancima 14., 15., 16., 17. ili 18.; i

(b) mogućnosti utvrđene u člancima 14., 15., 16., 17. i 18. koje su usporedive s modalitetima prijevoza dozvoljenima za domaći prijevoz gotovog novca.

Članak 17. primjenjuje se na sve države članice u vezi s prijevozom od točke do točke.

2. U pogledu prekograničnog cestovnog prijevoza eurokovanica koji se obavlja na njenom području svaka država članica dopušta:

(a) najmanje jednu od opcija utvrđenih u člancima 19. ili 20.; i

(b) mogućnosti utvrđene u člancima 19. i 20. koje su usporedive s modalitetima prijevoza dozvoljenima za domaći prijevoz gotovog novca.

3. Prijevoz koji uključuje i euronovčanice i eurokovanice obuhvaćen je modalitetima prijevoza za prekogranični prijevoz euronovčanica.

4. U vezi s primjenom članaka 14., 15., 16. i 18. država članica može odlučiti da se na njenom teritoriju može koristiti samo IBNS od točke do točke za opskrbu bankomata ili drugih vrsta uređaja za isplatu gotovine izvan prostora banke, pod uvjetom da se ista pravila primjenjuju na domaći prijevoz gotovog novca.

5. Države članice sudionice obavješćuju Komisiju o modalitetima prijevoza koji se primjenjuju u skladu s ovim člankom. Komisija objavljuje odgovarajuću informativnu obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Važeći modaliteti prijevoza stupaju na snagu mjesec dana od dana objave informativne obavijesti. Države članice sudionice koriste isti modalitet kada se u skladu s ovim člankom počnu primjenjivati novi modaliteti.

6. Ako država članica domaćin ili država članica tranzita smatraju da IBNS pokazuje ozbiljne nedostatke u vezi s tehničkim karakteristikama koje se obično traže, naime, da postoji pristup gotovom novcu bez pokretanja mehanizma za neutralizaciju ili da je IBNS nakon homologacije izmijenjen tako da više ne ispunjava kriterije homologacije, ona obavješćuje Komisiju i državu članicu koja je izdala homologaciju i može zatražiti provedbu novih testova o tom sustavu IBNS. U očekivanju rezultata tih novih testova, države članice mogu privremeno zabraniti korištenje tog sustava IBNS na svom državnom području. One o tome bez odlaganja obavješćuju Komisiju i druge države članice sudionice.

Članak 14.

Prijevoz novčanica u oklopljenom vozilu za prijevoz gotovog novca uobičajenog izgleda, opremljenog sustavom IBNS

Društva koja posjeduju dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca mogu obavljati prekogranični cestovni prijevoz euronovčanica korištenjem neoklopljenog vozila za prijevoz gotovog novca opremljenog sustavom IBNS, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) vozilo je uobičajenog izgleda;

(b) u svakom vozilu su najmanje dva člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca;

(c) zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca ne nosi uniforme.

Članak 15.

Prijevoz novčanica u neoklopljenom vozilu za prijevoz gotovog novca s jasnom oznakom koja ukazuje da je opremljeno sustavom IBNS

Društva koja posjeduju dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca mogu obavljati prekogranični cestovni prijevoz euronovčanica korištenjem neoklopljenog vozila za prijevoz gotovog novca opremljenog sustavom IBNS pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) vozilo i spremnik euronovčanica imaju jasne oznake koje ukazuju da su opremljeni sustavom IBNS i ove oznake odgovaraju piktogramima prikazanima u Prilogu III.;

(b) u svakom vozilu su najmanje dva člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca.

Članak 16.

Prijevoz novčanica u vozilu za prijevoz gotovog novca s oklopljenom kabinom opremljeno sustavom IBNS

Društva koja posjeduju dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca mogu obavljati prekogranični cestovni prijevoz euronovčanica korištenjem vozila za prijevoz gotovog novca s oklopljenom kabinom opremljenog sustavom IBNS, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) kabina vozila je oklopljena tako da može izdržati barem pucnjavu iz vatrenog oružja u skladu sa specifikacijama određenim u Prilogu V.;

(b) vozilo i spremnik euronovčanica imaju jasne oznake koje ukazuju da su opremljeni sustavom IBNS i ove oznake odgovaraju piktogramima prikazanima u Prilogu III.;

(c) kabina vozila opremljena je neprobojnim prslucima za svakog člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca u vozilu koji su najmanje u skladu s normom VPAM razred 5., NIJ IIIA ili s ekvivalentnim standardom;

(d) u svakom vozilu su najmanje dva člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca.

Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca može nositi neprobojne prsluke iz točke (c) tijekom prijevoza i nosi ih kada to zahtijeva pravo države članice u kojoj se nalaze.

Članak 17.

Prijevoz novčanica u potpuno oklopljenom vozilu za prijevoz gotovog novca koje nije opremljeno sustavom IBNS

Društva koja posjeduju dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca mogu obavljati prekogranični cestovni prijevoz euronovčanica korištenjem potpuno oklopljenog vozila za prijevoz gotovog novca koje nije opremljeno sustavom IBNS, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) dijelovi vozila u kojima se nalazi zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca su oklopljeni tako da mogu izdržati barem pucnjavu iz vatrenog oružja u skladu sa specifikacijama određenim u Prilogu V.;

(b) kabina vozila opremljena je neprobojnim prslucima za svakog člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca u vozilu koji su najmanje u skladu s normom VPAM razred 5, NIJ IIIA ili s istovrijednim standardom;

(c) u svakom vozilu su najmanje tri člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca.

Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca može nositi prsluke iz točke (b) tijekom prijevoza i nosi ih kada to zahtijeva pravo države članice u kojoj se nalaze.

Članak 18.

Prijevoz novčanica u potpuno oklopljenom vozilu za prijevoz gotovog novca koje je opremljeno sustavom IBNS

Društva koja posjeduju dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca mogu obavljati prekogranični cestovni prijevoz euronovčanica korištenjem potpuno oklopljenog vozila za prijevoz gotovog novca koje je opremljeno sustavom IBNS u skladu s člankom 16. točkom (b) i člankom 17. točkama (a) i (b).

U svakom vozilu su najmanje dva člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca.

Članak 19.

Prijevoz kovanica u neoklopljenom vozilu za prijevoz gotovog novca

Društva koja posjeduju dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca mogu obavljati prekogranični cestovni prijevoz eurokovanica korištenjem neoklopljenog vozila za prijevoz gotovog novca koje prevozi samo kovanice, ako ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) vozilo je uobičajenog izgleda;

(b) u svakom vozilu su najmanje dva člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca;

(c) zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca ne nosi uniforme.

Članak 20.

Prijevoz kovanica u vozilu s oklopljenom kabinom

Društva koja posjeduju dozvolu za prekogranični prijevoz gotovog novca mogu obavljati prekogranični cestovni prijevoz eurokovanica korištenjem vozila za prijevoz gotovog novca s oklopljenom kabinom koje prevozi samo kovanice, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) kabina vozila je oklopljena tako da može izdržati barem pucnjavu iz vatrenog oružja u skladu sa specifikacijama određenim u Prilogu V.;

(b) vozilo ima jasne oznake koje ukazuju da se prevoze samo kovanice i te oznake odgovaraju piktogramu prikazanom u Prilogu IV.;

(c) kabina vozila opremljena je neprobojnim prslucima za svakog člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca u vozilu koji su najmanje u skladu s normom VPAM razred 5, NIJ IIIA ili s istovrijednim standardom;

(d) u svakom vozilu su najmanje dva člana zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca.

Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca može nositi neprobojne prsluke iz točke (c) tijekom prijevoza i nosi ih kada to zahtijeva pravo države članice u kojoj se nalaze.

ODJELJAK 3.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 21.

Usklađenost

Tijekom razdoblja valjanosti dozvole za prekogranični prijevoz gotovog novca države članice podrijetla osiguravaju poštovanje pravila utvrđenih u ovoj Uredbi, uključujući i putem nasumičnih inspekcija bez prethodne obavijesti društvu. Takve inspekcije mogu provoditi i države članice domaćini.

Članak 22.

Sankcije

1. Kada nadležna nacionalna tijela ustanove povredu jednog od uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za prekogranični prijevoz gotovog novca, tijelo koje izdaje dozvole, ovisno o vrsti i ozbiljnosti povrede, može poslati upozorenje dotičnom društvu, odrediti novčanu kaznu ili suspendirati dozvolu na razdoblje u rasponu od dva tjedna do dva mjeseca ili trajno oduzeti dozvolu. Tijelo koje izdaje dozvole također može zabraniti dotičnom društvu podnošenje zahtjeva za novom dozvolom u razdoblju do najviše pet godina.

2. Država članica tranzita ili država članica domaćin obavješćuju nadležna nacionalna tijela države članice podrijetla koja odlučuje o primjerenoj sankciji o svim povredama ove Uredbe – uključujući i povrede nacionalnih pravila iz članaka 8. i 9. Nadalje, država članica tranzita ili država članica domaćin mogu odrediti novčanu kaznu u slučaju povrede nacionalnih propisa iz članaka 8. i 9. ili važećih modaliteta prijevoza iz članka 13. Ona može na svom državnom području zabraniti zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca koje je počinilo takve povrede da obavlja prekogranični prijevoz gotovog novca ako se povreda može pripisati navedenom osoblju.

3. Država članica tranzita ili država članica domaćin mogu suspendirati pravo društva za prijevoz gotovog novca da obavlja cestovni prijevoz gotovog novca u eurima na njenom državnom području tijekom razdoblja od najviše dva mjeseca, u očekivanju odluke tijela države članice podrijetla koje izdaje dozvole, koja se donosi u istom roku, u slučaju kada društvo za prijevoz gotovog novca:

(a) nije postupilo u skladu s odredbama ove Uredbe o najmanjem broju zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca u pojedinom vozilu za prijevoz gotovog novca ili o oružju;

(b) obavlja svoju aktivnost prijevoza na način koji predstavlja prijetnju za javni red; ili

(c) počinilo je ponovljene povrede ove Uredbe.

4. Država članica koja je izdala službenu dozvolu ili odobrenje za nošenje oružja može u slučaju povrede njenog nacionalnog prava o oružju odrediti sankcije zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca u skladu sa svojim nacionalnim pravom o oružju.

5. Sankcije su razmjerne ozbiljnosti povrede.

Članak 23.

Sigurnosne mjere u hitnom slučaju

1. Država članica može donijeti odluku o uvođenju privremenih sigurnosnih mjera koje nadilaze one predviđene ovom Uredbom, u slučaju hitnog problema koji znatno utječe na sigurnost operacija prijevoza gotovog novca. Takve privremene mjere utječu na sav prijevoz gotovog novca na cjelokupnom ili na dijelu nacionalnog državnog područja, primjenjuju se tijekom maksimalnog razdoblja od četiri tjedna i o njima se odmah obavješćuje Komisija. Komisija osigurava njihovo brzo objavljivanje putem odgovarajućih kanala.

2. Produženje privremenih mjera iz stavka 1. na duže od četiri tjedna podliježe prethodnom odobrenju Komisije. Komisija donosi odluku od prethodnom odobrenju u roku od 72 sata od primitka zahtjeva.

Članak 24.

Naknada osoblju za prijevoz gotovog novca koje obavlja prekogranični prijevoz

Zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca koje obavlja prekogranični prijevoz u skladu s ovom Uredbom jamče se odgovarajući minimalni iznos plaće, uključujući i prekovremeni rad u državi članici domaćinu u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (c) Direktive 96/71/EZ. Ako je relevantni minimalni iznos plaće u državi članici domaćinu viši od plaće koja se zaposleniku isplaćuje u državi članici podrijetla, za cijeli radni dan primjenjuje se relevantni minimalni iznos plaće, uključujući i prekovremeni rad, države članice domaćina. Ako se prijevoz obavlja u više od jedne države članice domaćina u istom danu i više od jedne takvih država članica koje imaju viši relevantni minimalni iznos plaće, tada se za cijeli radni dan u državi članici domaćinu primjenjuje najviši od tih minimalnih iznosa plaće, uključujući prekovremeni rad.

Međutim, kada, kao posljedica ugovora, propisa, administrativnih odredbi ili praktičnih rješenja, radnik za prijevoz gotovog novca izvršava prekogranični prijevoz tijekom više od 100 radnih dana, koji su u cijelosti ili djelomično provedeni u kalendarskoj godini u drugoj državi članici, za sve radne dane provedene u cijelosti ili djelomično u toj državi članici domaćinu u toj kalendarskoj godini primjenjuju se uvjeti radnog odnosa iz Direktive 96/71/EZ.

Radi uspostavljanja relevantnih uvjeta radnog odnosa primjenjuje se *mutatis mutandis* članak 4. Direktive 96/71/EZ.

Članak 25.

Odbor za prekogranični prijevoz gotovog novca u eurima

1. Osniva se Odbor za prekogranični prijevoz gotovog novca u eurima. Predsjedava mu Komisija, a čini ga po dva predstavnika za svaku državu članicu sudionicu i dva predstavnika Europske središnje banke.

2. Odbor se sastaje najmanje jednom godišnje kako bi razmijenio mišljenja o provedbi ove Uredbe. U tu svrhu se savjetuje s dionicima u sektoru, uključujući socijalne partnere i prema potrebi uzima u obzir njihova mišljenja. Traži se njegovo mišljenje prilikom pripreme preispitivanja iz članka 26.

Članak 26.

Preispitivanje

Komisija do 1. prosinca 2016., a nakon toga svakih pet godina, podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ove Uredbe. Za tu namjenu, savjetuje se s dionicima u sektoru, uključujući socijalne partnere, a nakon toga s državama članicama. Izvješće posebno ispituje mogućnost uspostave zajedničkih uvjeta za osposobljavanje zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca, za nošenje oružja i za izmjene članka 24. s obzirom na Direktivu 96/71/EZ, pridaje dužnu pažnju tehnološkom napretku u području sustava IBNS, uzima u obzir moguću dodatnu vrijednost skupnog izdavanja dozvola Unije za prijevoz gotovog novca i procjenjuje je li Uredbu potrebno na odgovarajući način revidirati.

Članak 27.

Izmjena tehničkih pravila

Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 28. o izmjeni Priloga II. i tehničkih pravila za standarde koji se primjenjuju na oklopljivanje vozila za prijevoz gotovog novca i neprobojne prsluke iz članaka 16., 17., 18. i 20. te na sefove za oružje iz članka 6. stavka 2., kako bi se uzeo u obzir tehnološki napredak i mogući novi europski standardi.

Članak 28.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlaštenje za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji, podložno uvjetima koji su utvrđeni u ovom članku.

2. Ovlaštenje za donošenje delegiranih akata iz članka 27. dodjeljuje se Komisiji od 30. studenoga 2012. na neodređeni rok.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 27. Odlukom o opozivu ukida se delegiranje ovlasti koja je u njoj navedena. Ona stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave Odluke u *Službenom listu Europske unije* ili kasnijeg dana koji je u njoj naveden. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Komisija, čim donese delegirani akt, o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 27. stupa na snagu samo ako Europski parlament i Vijeće nisu uložili prigovor u razdoblju od tri mjeseca od obavijesti Europskom parlament i Vijeću o tom aktu ili ako su prije isteka tog roka Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovor. Ovo se razdoblje produžuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 29.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu 12 mjeseci od objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. studenoga 2011.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
J. BUZEK	W. SZCZUKA

PRILOG I.

PREDLOŽAK DOZVOLE ZA PREKOGRANIČNI PRIJEVOZ GOTOVOG NOVCA

EUROPSKA UNIJA

(Celulozni papir ružičaste boje 176 Pantone, formata DIN A4 od 100g/m^2 ili više)

(Prva stranica dozvole)

(Tekst na službenim jezicima (jednom od službenih jezika) EU-a, koji su službeni jezici (je službeni jezik) države članice koja izdaje dozvolu)

Prepoznatljiv znak države članice ([1]) koja izdaja dozvolu	Ime tijela koje izdaje dozvolu

DOZVOLA br. ...

(ili)

OVJERENA PRESLIKA br.

za profesionalni prekogranični cestovni prijevoz gotovog novca u eurima

Ova dozvola ovlašćuje ([2]) .....
.....
.....

za sudjelovanje u profesionalnom prekograničnom cestovnom prijevozu gotovog novca u eurima za putovanja ili dijelove putovanja koja se obavljaju unutar područja Unije, kako je utvrđeno Uredbom (EU) br. 1214/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2011. o profesionalnom prekograničnom cestovnom prijevozu gotovog novca u eurima između država članica europodručja ([3]) i Uredbom Vijeća (EU) br. .../2011 od ... o proširenju područja primjene Uredbe (EU) br. 1214/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) i u skladu s općim odredbama ove dozvole.

Posebne primjedbe:	.....	
.....		
Ova dozvola vrijedi pet godina, od		do .....
Izdano u .....,	dana	
..... ([5])		

([1]) Prepoznatljivi znakovi država članica su: (BE) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (DE) Njemačka, (EE) Estonija, (IE) Irska, (EL) Grčka, (ES) Španjolska, (FR) Francuska, (IT) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (LU) Luksemburg, (HU) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (AT) Austrija, (PL) Poljska, (PT) Portugal, (RO) Rumunjska, (SI) Slovenija, (SK) Slovačka, (FI) Finska, (SE) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.
([2]) Ime ili poslovno ime i puna adresa društva za prijevoz gotovog novca.
([3]) SL L 316, 29.11.2011., str. 1.
([4]) Još nije objavljena u Službenom listu.
([5]) Potpis i pečat tijela koje izdaje dozvolu.

(Druga stranica dozvole)

(Tekst na službenim jezicima (jednom od službenih jezika) EU-a, koji su službeni jezici (je službeni jezik) države članice koja izdaje dozvolu)

OPĆE ODREDBE

Ova je dozvola izdana u skladu s Uredbom (EU) br. 1214/2011.

Ona ovlašćuje imatelja za sudjelovanje u profesionalnom prekograničnom cestovnom prijevozu gotovog novca u eurima, kako je utvrđeno u Uredbi (EU) br. 1214/2011, za putovanja ili dijelove putovanja koja se obavljaju na području država članica koje su obuhvaćene Uredbom (EU) br. 1214/2011 i ovisno o uvjetima koji su utvrđeni u ovoj dozvoli.

Ova dozvola vrijedi samo za imatelja i nije prenosiva.

Izvornik dozvole mora čuvati društvo za prijevoz gotovog novca.

U vozilu za prijevoz gotovog novca mora se čuvati ovjerena kopija dozvole.

Izvornik ili ovjerena kopija ove dozvole mora se predočiti na zahtjev bilo kojeg ovlaštenog inspektora.

Ne dovodeći u pitanje odredbe Uredbe (EU) br. 1214/2011 imatelj mora poštovati zakone i druge propise koji su na snazi na području svake države članice, posebno u pogledu prijevoza i prometa.

PRILOG II.

INTELIGENTNI SUSTAV ZA NEUTRALIZACIJU NOVČANICA (IBNS)

I. Definicije i opće odredbe

IBNS može sadržavati novčanice (pakirane ili nepakirane) ili jednu ili više kazeta za bankomate ili druge uređaje za isplatu gotovine.

Kako bi se koristio za prekogranični prijevoz gotovog novca u eurima u skladu s ovom uredbom, IBNS mora biti homologiran u državi članici sudionici. Homologaciju treba provesti u skladu s postojećim posebnim europskim standardom. Sve dok takav standard ne bude uspostavljen, homologaciju treba provoditi u skladu s ovim Prilogom.

II. Postupak odobravanja sustava IBNS

(a) Da bi bio homologiran, sustav IBNS mora proći različite testove u testnom laboratoriju koji je odobren ili priznat od strane države članice sudionice. Nadalje, mora biti opremljen uputama za korištenje u kojima su navedeni operativni postupci i uvjeti koji osiguravaju učinkovitost uništavanja ili neutralizacije novčanica.

Ti testovi moraju omogućiti provjeru da su sljedeće tehničke karakteristike sustava IBNS zadovoljavajuće:

i. glavne zahtijevane funkcije sustava praćenja

— stalno praćenje i bilježenje uputa koje se odnose na uvjete za pristup i korištenje sustava IBNS,

— stalna provjera usklađenosti tih uputa i otkrivanje nepravilnih situacija,

— automatska i neposredna neutralizacija novčanice u slučaju nepoštovanja uputa, otkrivanje nepravilnih situacija ili otvaranja spremnika izvan unaprijed programiranih vremenskih razdoblja i/ili lokacija;

ii. lokacija na kojoj se može programirati sustav praćenja i utjecaj na zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca s obzirom na rad sustava IBNS

IBNS mora biti programiran isključivo na sigurnom području. IBNS od točke do točke mora biti programiran isključivo na sigurnoj lokaciji.

Zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca ne smije imati nikakve mogućnosti utjecaja na funkcioniranje sustava IBNS izvan unaprijed programiranih vremenskih razdoblja i/ili lokacija. Međutim, kada postoji sustav s vremenskom odgodom za aktiviranje neutralizacije, zaštitarsko osoblje za prijevoz gotovog novca može samo jednom ponovno inicirati vremensku odgodu;

iii. lokacija na kojoj se IBNS može otvoriti (za sustave od točke do točke)

IBNS se mora otvoriti samo na unaprijed programiranim odredištima.

(b) IBNS se mora ponovno testirati svakih pet godina, čak i kada je nacionalno odobrenje izdano na neograničeno razdoblje. Ako novi testovi nisu uvjerljivi, homologacija za prekogranični prijevoz u skladu s ovom Uredbom prestaje važiti.

(c) Za uspješno svladavanje testova, potrebno je postići jedan od sljedećih rezultata u provedbi testova:

— pristup novčanicama nije bio moguć, nije bilo štete na sustavu IBNS, čiji je mehanizam ostao operativan, ili

— IBNS je bio oštećen, ali nije bilo moguće pristupiti novčanicama bez aktiviranja sustava za neutralizaciju.

III. Postupci testiranja

U ovom Prilogu je utvrđena metoda koja se koristi za provođenje testova i standardi kojima se utvrđuju rezultati koje testirani sustavi moraju postići. Međutim na nacionalnoj razini se mogu izvršiti prilagodbe kako bi se oni uskladili s postojećim protokolima testiranja koje primjenjuju laboratoriji u svakoj državi članici. Kako bi sustav IBNS bio homologiran, proizvođač sustava IBNS mora osigurati da se rezultati testnih postupaka iz ovog Priloga šalju tijelu za homologaciju.

(a) Test otpornosti sustava IBNS u različitim scenarijima napada

Države članice moraju provesti šest različitih testova koji simuliraju razne scenarije napada, dok je također moguće provesti druge testove u skladu s važećim nacionalnim propisima.

Za svaki od testova rezultat mora biti prolazan u smislu točke II. podtočke (c).

— obvezni testovi:

1. prekid napajanja;

2. provala u spremnik;

3. otvaranje spremnika destruktivnim sredstvima (npr. kovačkim čekićem);

4. brzo rezanje („giljotiniranje”);

5. uranjanje u tekućinu;

6. postepena i neposredna izloženost ekstremnim temperaturama (vrućina i hladnoća): npr. hlađenje u tekućem dušiku i grijanje u prethodno ugrijanoj pećnici,

— preporučeni testovi koji se također mogu provesti:

7. otpornost na vatreno oružje (npr. kazetama kalibra 12);

8. korištenje kemikalija;

9. slobodan pad;

10. izloženost znatnim elektromagnetskim valovima;

11. izloženost znatnim elektrostatičkim valovima.

(b) Učinkovitost neutralizacije novčanica

Postupci neutralizacije koji se trenutačno koriste su bojanje, kemijsko uništenje i pirotehničko uništenje. Budući da je mogući daljnji tehnološki razvoj, popis postupaka koji se koriste je netaksativan i isključivo indikativan.

Nakon bilo kojeg pokušaja neovlaštenog pristupa novčanicama putem različitih oblika napada, novčanice trebaju biti uništene ili obojane. Potrebno je provesti najmanje tri testa.

Mora se nepovratno neutralizirati 100 % novčanica. Nadalje, svakom imatelju novčanica mora biti očito da su podvrgnute neutralizaciji.

Ako su novčanice u sigurnosnim vrećama, najmanje 10 % površine mora biti obojano s obje strane svake novčanice. Ako novčanice nisu u sigurnosnim vrećama, najmanje 20 % površine mora biti obojano s obje strane svake novčanice. U pogledu sustava za uništenje, u oba slučaja mora biti uništeno najmanje 20 % površine svake novčanice.

(c) Sadržaj testova otpornosti novčanica na čišćenje – za IBNS koji koristi bojanje

Za takvo „čišćenje” treba koristiti razne proizvode ili kombinacije proizvoda. Potrebno je dogovoriti različite scenarije kako bi se mijenjali temperatura i trajanje čišćenja. Za te testove čišćenja potrebno je koristiti dva postupka:

— čišćenje treba izvršiti odmah nakon bojanja, i

— čišćenje treba izvršiti 24 sata nakon bojanja.

Ove testove potrebno je izvršiti na reprezentativnom uzorku pravih novčanica koje se koriste u europodručju.

Na kraju tih testova mora biti ostvaren jedan od sljedećih rezultata:

— čišćenje dovodi do uništavanja novčanica,

— pri čišćenju ostaje vidljiva tinta na površini od najmanje 10 % od svake novčanice (test gustoće korištene tinte),

— čišćenje dovodi do oštećenja izvorne boje novčanica kao i njenih sigurnosnih obilježja.

IV. **Jamstva u pogledu sigurnosti korištenih sustava**

Kemijske tvari koje se ispuštaju iz sustava IBNS za neutralizaciju novčanica mogu biti podložne Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i o osnivanju Europske agencije za kemikalije ([1]). Predmetna uredba bavi se rizicima koje na ljudsko zdravlje i okoliš imaju tvari proizvedene, uvezene ili korištene samostalno, u mješavini ili u proizvodu.

Kako bi sustav IBNS bio homologiran, proizvođač mora provjeriti treba li registrirati ili prijaviti tvari sadržane u svojim proizvodima ili dostaviti informacije o sigurnoj uporabi svojim klijentima. Proizvođač može također imati zakonske obveze koje proizlaze iz uključivanja ovih tvari u popis tvari koje izazivaju veliku zabrinutost ili na popis tvari koje podliježu odobrenju koje je predviđeno Uredbom (EZ) br. 1907/2006. Ove obveze ne odnose se samo na navedene samostalne tvari ili na mješavine već, također, na njihovo prisustvo u proizvodima.

Proizvođač sustava IBNS mora tijelu za homologaciju države članice dostaviti potvrdu koja uključuje rezultate ove provjere, a koja navodi tvari ili elemente koji se koriste za uništavanje ili neutralizaciju novčanica i potvrđuje da one ne predstavljaju ozbiljan rizik za zdravlje zaštitarskog osoblja za prijevoz gotovog novca i osoblja NSB-a u slučaju udisanja ili dodira s kožom. Nadalje, potvrda mora navoditi moguće mjere opreza koje je potrebno poduzeti. Tijelo za homologaciju mora poslati potvrdu o homologaciji sustava IBNS nacionalnim središnjim bankama država članica sudionica.

S tim ciljem potvrda mora uključivati analizu rizika izloženosti kemikalijama, tj. najduže dopušteno trajanje izloženosti za neku količinu koju treba odrediti.

([1]) SL L 396, 30.12.2006., str. 1.

PRILOG III.

PIKTOGRAMI ZA SUSTAV IBNS

Piktogram za vozilo za prijevoz gotovog novca opremljeno sustavom IBNS

Piktogram za spremnik novčanica opremljen sustavom IBNS

PRILOG IV.

PIKTOGRAM ZA VOZILO ZA PRIJEVOZ GOTOVOG NOVCA KOJE PREVOZI ISKLJUČIVO KOVANICE

PRILOG V.

SPECIFIKACIJE OKLOPLJIVANJA

Minimalni zahtjevi za oklopljivanjem iz odjeljka 2. ove Uredbe znači da je oklopljivanje vozila za prijevoz gotovog novca u stanju izdržati pucnjavu iz puške tipa kalašnjikov u kalibru 7,62 mm × 39 mm korištenjem streljiva s punom čeličnom košuljicom (obloženo) s željeznom jezgrom mase 7,97 g (+/– 0,1 g) s brzinom od najmanje 700 m/s pri pucnjavi s udaljenosti od 10 m (+/– 0,5 m).

PRILOG VI.

MINIMALNI UVJETI POČETNOG OSPOSOBLJAVANJA ZA ČLANOVE ZAŠTITARSKOG OSOBLJA ZA PRIJEVOZ GOTOVOG NOVCA KOJE OBAVLJA PREKOGRANIČNI PRIJEVOZ GOTOVOG NOVCA U EURIMA

Radnici za prijevoz gotovog novca u eurima koji sudjeluju u profesionalnom prekograničnom cestovnom prijevozu gotovog novca u eurima između država članica europodručja:

1. moraju u potpunosti pratiti i dovršiti barem odgovarajuće početno osposobljavanje koje je predviđeno njihovim nacionalnim referentnim propisima i/ili relevantnim kolektivnim ugovorima o radu ili – ako takvi propisi ne postoje – tečajeve osposobljavanja nacionalnih udruženja za prijevoz gotovog novca/osiguranje ili unutarnje tečajeve osposobljavanja u društvu;

2. uspješno savladati ispite nakon početnog osposobljavanja ili bilo koji postupak čiji je cilj testiranje rezultata učenja;

3. u potpunosti pratiti i dovršiti bilo koji dodatni ili obvezni modul osposobljavanja kako je predviđeno ovim Prilogom, koji se sastoji najmanje od:

   — postupaka prekograničnog prijevoza gotovog novca,

   — prava Unije o prijevozu gotovog novca,

   — primjenjivog nacionalnog prava koje se odnosi na prijevoz gotovog novca u državama članicama tranzita i državama članicama domaćinima,

   — pravila vožnje za prijevoz gotovog novca u državama članicama tranzita i državama članicama domaćinima (uključujući pravo vozila za prijevoz gotovog novca da koriste posebne vozne trakove),

   — nacionalnih sigurnosnih protokola u slučaju napada u državama članicama tranzita i državama članicama domaćinima,

   — organizacijskih i operativnih postupaka za prijevoz gotovog novca, zaštićenih tehnologijom IBNS država članica tranzita i država članica domaćina,

   — primjenjivih nacionalnih operativnih protokola, pravila i propisa država članica tranzita i država članica domaćina,

   — nacionalnih protokola u hitnom slučaju u državama članicama tranzita i državama članicama domaćinima u slučaju kvara, prometnih nezgoda te tehničkih i mehaničkih kvarova bilo koje opreme i vozila za prijevoz gotovog novca,

   — nacionalnih administrativnih postupaka i pravila za društva unutar država članica tranzita i država članica domaćina u vezi s komuniciranjem s kontrolnom točkom itd. svih prijeđenih država članica i svih država članica domaćina,

   — informiranja i osposobljavanja u vezi sa sudjelovanjem i odgovarajućim protokolima s nacionalnim, regionalnim i lokalnim policijskim snagama, uključujući i u pogledu provjera kontrola obavljenih na vozilima i zaštitarskom osoblju za prijevoz gotovog novca,

   — primjenjivog nacionalnog prava i prava Unije i/ili primjenjivih kolektivnih ugovora u vezi s radnim vremenom, brojem potrebnih stanki, radnim uvjetima, primjenjivim plaćama,

   — primjenjivog nacionalnog prava i prava Unije i/ili odredbi primjenjivog kolektivnog ugovora u vezi s razdobljima odmora zaštitarskog osoblja za prijevoz primjenjivog nacionalnog prava i prava – kada su potrebni, koliko često, trajanje svake stanke, sigurna lokacija, komunikacija s kontrolnim centrima itd.,

   — primjenjivih sigurnosnih pravila za dostave/preuzimanja (sigurna lokacija, upravljanje rizicima na pločniku itd.),

   — nacionalnog referentnog prava o upotrebi oružja i njegovom skladištenju,

   — ofenzivne i defenzivne tehnike vožnje,

   — odgovarajućeg osposobljavanja o korištenju GPS-a, telefona i druge tehničke opreme/sustava koji se koriste prilikom prekograničnog prijevoza gotovog novca,

— nacionalnih propisa o zdravlju i sigurnosti u državama članicama tranzita i državama članicama domaćinima koji se odnose na radnike koji prevoze dragocjenosti i putuju cestom velikim vozilima te protokola u slučaju povrede ili bolesti zaposlenih,

— osposobljavanja iz prve pomoći.

Osposobljavanje mora nadalje uključivati sljedeće točke:

— preventivne ili mjere otklanjanja u područjima upravljanja stresom i nasilja trećih osoba,

— procjenu rizika na radnom mjestu,

— jezično osposobljavanje prema potrebi, kako bi se ispunio uvjet znanja jezika određen u članku 5. stavku 2.

PRILOG VII.

ZAJEDNIČKI EUROPSKI REFERENTNI OKVIR VIJEĆA EUROPE ZA JEZIKE: RAZINE

Korisnik B1: Može razumjeti glavne elemente jasnog standardnog govora o poznatim temama s kojima se redovito susreće u radu, školi, u slobodno vrijeme itd. Može se snalaziti u većini situacija koje mogu nastati tijekom putovanja područjem na kojem se taj jezik govori. Može napisati jednostavan povezan tekst o poznatoj temi ili temi od osobnog interesa. Može opisati iskustva i događaje, snove, nade i ambicije te ukratko obrazložiti i objasniti svoja stajališta i planove.

Korisnik A1: Može razumjeti i koristiti poznate izraze i vrlo osnovne fraze namijenjene da zadovolje konkretne potrebe. Može predstaviti sebe i druge i može postaviti pitanja i odgovoriti na pitanja o osobnim pojedinostima kao, na primjer, o tome gdje živi, o osobama koje poznaje i stvarima koje posjeduje. Može komunicirati na jednostavan način uz uvjet da sugovornik govori sporo i jasno i da je spreman pomoći.

32011D0018(01)

L 319/116 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 2.12.2011.

ODLUKA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 3. studenoga 2011.

o izmjeni Odluke ESB/2010/23 o raspodjeli monetarnog prihoda nacionalnih središnjih banaka država članica čija je valuta euro

(ESB/2011/18)

(2011/788/EU)

UPRAVNO VIJEĆE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, a posebno njegov članak 32.,

budući da:

(1) Odlukom ESB/2010/23 od 25. studenoga 2010. o raspodjeli monetarnog prihoda nacionalnih središnjih banaka država članica čija je valuta euro [1] uspostavljen je mehanizam za udruživanje i raspodjelu monetarnog prihoda koji proizlazi iz operacija monetarne politike.

(2) Odlukom ESB/2011/17 od 3. studenoga 2011. o provedbi drugog programa kupnje pokrivenih obveznica [2] propisano je osnivanje drugog programa kupnje pokrivenih obveznica za potrebe monetarne politike.

(3) Upravno vijeće smatra da bi se za pokrivene obveznice kupljene u skladu s Odlukom ESB/2011/17 kao i za one kupljene u skladu s Odlukom ESB/2009/16 od 2. srpnja 2009. o provedbi programa kupnje pokrivenih obveznica [3] trebalo smatrati da ostvaruju prihod po referentnoj stopi kako je utvrđena Odlukom ESB/2010/23.

(4) Odluku ESB/2010/23 trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Izmjena

Članak 3. stavak 1. Odluke ESB/2010/23 zamjenjuje se sljedećim:

„1. Iznos monetarnog prihoda svakog NSB-a utvrđuje se mjerenjem stvarnog prihoda koji proizlazi iz imovine za posebnu namjenu uknjižene u njegovim poslovnim knjigama. Iznimno od navedenog, za zlato se smatra da ne ostvaruje prihod, a za vrijednosne papire koji se drže za potrebe monetarne politike u skladu s Odlukom ESB/2009/16 od 2. srpnja 2009. o provedbi programa kupnje pokrivenih obveznica (*) i u skladu s Odlukom ESB/2011/17 od 3. studenoga 2011. o provedbi drugog programa kupnje pokrivenih obveznica (**) smatra se da ostvaruju monetarni prihod po referentnoj stopi.

(*) SL L 175, 4.7.2009., str. 18.
(**) SL L 297, 16.11.2011., str. 70."

Članak 2.

Završna odredba

Ova Odluka stupa na snagu 31. prosinca 2011.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 3. studenoga 2011.

Predsjednik ESB-a
Mario DRAGHI

[1] SL L 35, 9.2.2011., str. 17.
[2] SL L 297, 16.11.2011., str. 70.
[3] SL L 175, 4.7.2009., str. 18.

32012D0128(01)

28.1.2012. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE C 23/13

ODLUKA KOMISIJE

od 28. studenoga 2011.

o sklapanju Monetarnog sporazuma između Europske unije i Kneževine Monaka u ime Europske unije

((2012/C 23/07))

EUROPSKA KOMISIJA

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Odluku Vijeća od 25. veljače 2011. o postupcima za ponovno pregovaranje o Monetarnom sporazumu između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka ([1]), a posebno njezin članak 4.,

budući da:

(1) Dana 26. prosinca 2001. sklopljen je Monetarni sporazum između Vlade Francuske Republike, u ime Europske zajednice i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka ([2]) (dalje u tekstu Sporazum).

(2) U zaključcima od 10. veljače 2009. Vijeće je pozvalo Komisiju da preispita funkcioniranje postojećih monetarnih sporazuma i razmotri moguća povećanja gornjih granica za izdavanje kovanica.

(3) Komisija je u Komunikaciji o funkcioniranju monetarnih sporazuma s Kneževinom Monakom (dalje u tekstu Monako), San Marinom i Vatikanom zaključila da je Sporazum u njegovom sadašnjem obliku potrebno izmijeniti s ciljem osiguranja dosljednog pristupa u odnosima između Unije i država koje su potpisale monetarni sporazum.

(4) Slijedom Odluke Vijeća od 25. veljače 2011., a posebno njezinog članka 4., Francuska i Komisija u ime Unije uspješno su ponovno ispregovarale Sporazum s Monakom. Europska središnja banka (ESB) bila je potpuno uključena u pregovore te je dala suglasnost o pitanjima iz njezine nadležnosti.

(5) Komisija je dostavila nacrt ponovno ispregovaranog Sporazuma Gospodarskom i financijskom odboru (GFO) na mišljenje.

(6) Ni Europska središnja banka ni Gospodarski i financijski odbor nisu mišljenja da bi Sporazum trebala podnijeti Vijeću.

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Ovim se odobrava Sporazum između Europske unije i Kneževine Monaka.

Tekst sporazuma je određen u Prilogu I.

Članak 2.

Potpredsjednik odgovoran za gospodarske i monetarne poslove i za euro, ovim se ovlašćuje za potpisivanje Sporazuma, kako bi se obvezala Europska unija.

Članak 3.

Sporazum stupa na snagu 1. prosinca 2011. Objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova Odluka stupa na snagu 28. studenoga 2011.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. studenoga 2011.

Za Komisiju

Olli REHN

Potpredsjednik

([1]) SL L 81, 29.3.2011., str. 3.
([2]) SL L 142, 31.5.2002., str. 59.

PRILOG

MONETARNI SPORAZUM

između Europske unije i Kneževine Monaka

EUROPSKA UNIJA, koju zastupaju Francuska Republika i Europska komisija,

i

KNEŽEVINA MONAKO,

budući da:

(1) Dana 1. siječnja 1999. euro je zamijenio valutu svih država članica koje su sudjelovale u trećoj fazi Ekonomske i monetarne unije, među kojima je i Francuska, u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998.

(2) Francuska Republika i Kneževina Monako bile su povezane prije uvođenja eura bilateralnim sporazumima u monetarnom i bankovnom području, ponajprije Francusko -monegaškim sporazumom o deviznoj kontroli od 14. travnja 1945. i Sporazumom o susjedskim odnosima od 18. svibnja 1963.

(3) Kneževini Monaku je odobreno korištenje eura kao svoje službene valute od 1. siječnja 1999. na temelju Odluke Vijeća od 31. prosinca 1998. ([1]).

(4) Europska unija, koju zastupa Francuska Republika u suradnji s Europskom komisijom i ESB-om, sklopila je 24. prosinca 2001. Monetarni sporazum s Kneževinom Monakom. Navedeni Sporazum doveo je do izmjene prethodno sklopljenog Sporazuma o susjedskim odnosima između Francuske Republike i Kneževine Monaka.

(5) U skladu sa sadašnjim Monetarnim sporazumom Kneževina Monako ima pravo i dalje koristiti euro kao svoju službenu valutu te euronovčanicama i eurokovancama dodijeliti status zakonskog sredstva plaćanja. Propisi Europske unije navedeni u Prilogu ovom Sporazumu primjenjuju se na području Kneževine Monaka pod uvjetima i unutar granica predviđenih na temelju ovog Sporazuma.

(6) Kneževina Monako bi trebala osigurati da se propisi Europske unije o euronovčanicama i eurokovanicama primjenjuju na njenom području; te su novčanice i kovanice na primjeren način zaštićene od krivotvorenja; važno je da Kneževina Monako poduzme sve potrebne mjere za suzbijanje krivotvorenja i da surađuje s Europskom komisijom, ESB-om, Francuskom Republikom i Europskim policijskim uredom (Europolom) u tom području.

(7) Ovim Sporazumom ne dodjeljuje se nikakvo pravo kreditnim institucijama ili prema potrebi bilo kojim drugim financijskim institucijama ovlaštenim za obavljanje svojih aktivnosti na području Kneževine Monaka u područjima koja se odnose na slobodu poslovnog nastana ili pružanja usluga u Europskoj uniji. Ovim Sporazumom ne dodjeljuje se nikakvo pravo kreditnim institucijama ili prema potrebi bilo kojim drugim financijskim institucijama ovlaštenima da obavljaju svoje aktivnosti na području Europske unije u područjima koja se odnose na slobodu poslovnog nastana ili pružanja usluga u Kneževini Monako.

(8) Ovim Sporazumom ne nameće se nikakva obveza ESB-u ili nacionalnim središnjim bankama da uključe financijske instrumente Kneževine Monaka u popise vrijednosnih papira prihvatljivih za operacije monetarne politike Europskog sustava središnjih banaka.

(9) Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 6. ovog Sporazuma, Kneževina Monako zadržava određene institucije koje sudjeluju u upravljanju portfeljem za račun trećih osoba ili u prijenosu naloga na svom području, čije su usluge isključivo regulirane monegaškim zakonodavstvom. Ove institucije nemaju pristup platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira.

(10) U interesu održavanja povijesnih veza koje postoje između Francuske Republike i Kneževine Monaka te načela utvrđenih Monetarnim sporazumom od 24. prosinca 2001., Europska unija i Kneževina Monako obvezuju se na suradnju u dobroj vjeri kako bi u cijelosti osigurale učinkovitu provedbu ovog Sporazuma.

([1]) SL L 30, 4.2.1999., str. 31.

(11) Osnovan je Zajednički odbor sastavljen od predstavnika Kneževine Monaka, Francuske Republike, Europske komisije i ESB-a, kako bi se ispitivala primjena ovog Sporazuma, u skladu s uvjetima iz članka 3.; odlučilo o godišnjim gornjim granicama za izdavanje kovanica; ispitala primjerenost minimalnog udjela kovanica koje se izdaju po nominalnoj vrijednosti; i ocijenile mjere koje je donijela Kneževina Monako za provedbu relevantnog zakonodavstva EU-a.

(12) Sud Europske unije je tijelo zaduženo za rješavanje sporova koji mogu nastati iz primjene ovog Sporazuma u slučajevima kada stranke ovog Sporazuma ne postignu dogovor,

SPORAZUMJELI SU SE KAKO SLIJEDI:

Članak 1.

Kneževina Monako ima pravo koristiti euro kao svoju službenu valutu u skladu s uredbama (EZ) br. 1103/97 i (EZ) br. 974/98. Kneževina Monako euronovčanicama i eurokovanicama dodjeljuje status zakonskog sredstva plaćanja.

Članak 2.

Kneževina Monako ne izdaje novčanice ni kovanice, sve dok s Europskom unijom ne dogovori uvjete za izdavanje. Uvjeti za izdavanje eurokovanica od 1. siječnja 2011. utvrđeni su u sljedećim člancima.

Članak 3.

1. Godišnja gornja granica (u pogledu vrijednosti) za izdavanje eurokovanica od strane Kneževine Monaka sadrži:

fiksni dio, čiji se početni iznos za 2011. godinu utvrđuje na 2 340 000 EUR;

varijabilni dio, koji u pogledu vrijednosti odgovara prosjeku izdavanja kovanica po stanovniku Francuske Republike u godini n-1, pomnoženom s brojem stanovnika Kneževine Monako.

Zajednički odbor može godišnje revidirati fiksni dio kako bi se uzela u obzir inflacija – na temelju inflacije mjerene harmoniziranim indeksom potrošačkih cijena Francuske u godini n-1 – i mogući značajni trendovi koji utječu na kolekcionarsko tržište eurokovanica.

2. Kneževina Monako može također izdavati posebne prigodne kovanice i/ili numizmatičke kovanice kako bi obilježila posebne ili važne događaje za Kneževinu. Ako bi ovo posebno izdanje dovelo do toga da ukupno izdanje prelazi gornju granicu utvrđenu u stavku 1., vrijednost izdanja obračunava se korištenjem preostalog dijela gornje granice od prethodne godine i/ili odbijanjem od gornje granice za sljedeću godinu.

Članak 4.

1. Eurokovanice koje izdaje Kneževina Monako jednake su onima koje izdaju države članice Europske unije koje su prihvatile euro što se tiče nominalne vrijednosti, statusa zakonskog sredstva plaćanja, tehničkih svojstava, umjetničkih obilježja zajedničke strane i zajedničkih umjetničkih obilježja nacionalne strane.

2. Kneževina Monako unaprijed dostavlja nacrt nacionalnih strana svojih eurokovanica Europskoj komisiji koja provjerava njihovu usklađenost s pravilima EU-a.

Članak 5.

U skladu s člankom 18. Sporazuma o susjedskim odnosima između Francuske Republike i Kneževine Monaka od 18. svibnja 1963. Francuska Republika stavlja Kneževini Monaku na raspolaganje Hôtel de la Monnaie de Paris za kovanje kovanica.

Članak 6.

1. Opseg eurokovanica koje izdaje Kneževina Monako dodaje se ukupnom opsegu eurokovanica koje izdaje Francuska Republika radi odobrenja Europske središnje banke cjelokupnog opsega koji izdaje Francuska Republika u skladu s člankom 128. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

2. Kneževina Monako svake godine najkasnije do 1. rujna obavješćuje Francusku Republiku o ukupnom opsegu i nominalnoj vrijednosti eurokovanica koje namjerava izdati tijekom sljedeće godine. Kneževina Monako također obavješćuje Komisiju o predviđenim uvjetima izdavanja ovih kovanica.

3. Kneževina Monako daje informacije iz stavka 2. za 2011. godinu prilikom potpisivanja ovog Sporazuma.

4. Ne dovodeći u pitanje izdavanje numizmatičkih kovanica, Kneževina Monako svake godine pušta u optjecaj najmanje 80 % eurokovanica namijenjenih optjecaju po nominalnoj vrijednosti. Zajednički odbor procjenjuje primjerenost ovog udjela svakih pet godina i može donijeti odluku o njegovom povećanju.

Članak 7.

1. Kneževina Monako može izdavati numizmatičke kovanice. Ove se kovanice uključuju u godišnju gornju granicu određenu u članku 3. Izdavanje numizmatičkih eurokovanica od strane Kneževine Monako u skladu je sa smjernicama Europske unije, utvrđenim za numizmatičke kovanice eura koje između ostalog zahtijevaju usvajanje tehničkih svojstava, umjetničkih obilježja i apoena koji omogućuju razlikovanje numizmatičkih eurokovanica od kovanica namijenjenih optjecaju.

2. Numizmatičke kovanice koje izdaje Kneževina Monako nemaju status zakonskog sredstva plaćanja u Europskoj uniji.

Članak 8.

Kneževina Monako donosi sve potrebne mjere za suzbijanje krivotvorenja euronovčanica i eurokovanica i surađuje s Europskom komisijom, ESB-om, Francuskom Republikom i Europskim policijskim uredom (Europolom) u tom području.

Članak 9.

Kneževina Monako obvezuje se da će:

(a) primjenjivati sve odgovarajuće pravne akte ili propise Europske unije navedene u Prilogu A relevantne za primjenu članka 11. stavka 2. uključujući one koje izravno primjenjuje Francuska Republika ili one mjere koje je donijela Francuska Republika za prenošenje dotičnih pravnih akata ili propisa u skladu s modalitetima iz članka 11. stavaka 2. i 3.;

(b) usvojiti mjere za usklađivanje s pravnim aktima ili propisima navedenim u Prilogu B, koji su izravno primjenjivi ili preneseni od strane država članica u skladu s modalitetima određenima u članku 11. stavcima 4., 5. i 6. ovog Sporazuma, u sljedećim područjima:

— bankovnog i financijskog zakonodavstva kao i sprečavanja pranja novca u područjima i u skladu s modalitetima određenima u članku 11.,

— sprečavanja prijevara i krivotvorenja gotovinskih i negotovinskih sredstava plaćanja, medalja i žetona;

(c) na svom području izravno primijeniti sve pravne akte i propise Europske unije povezane s euronovčanicama i eurokovanicama, kao i one mjere koje su potrebne za korištenje eura kao jedinstvene valute usvojene na temelju članka 133. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, osim u onim slučajevima za koje ovaj Sporazum predviđa različita pravila. Europska Komisija putem Zajedničkog odbora redovito obavješćuje monegaška nadležna tijela o relevantnim pravnim aktima i propisima.

Članak 10.

1. Kreditne institucije i prema potrebi druge financijske institucije ovlaštene za obavljanje aktivnosti na području Kneževine Monako mogu pod uvjetima određenim u članku 11. sudjelovati u sustavima za međubankovnu namiru i plaćanja i sustavima za namiru vrijednosnih papira Europske unije, u skladu s istim uvjetima kao i kreditne institucije i prema potrebi druge financijske institucije osnovane na području Francuske Republike, ako navedene institucije ispunjavaju uvjete za pristup tim sustavima.

2. Kreditne institucije i prema potrebi druge financijske institucije koje su smještene na području Kneževine Monako u skladu s uvjetima određenima u članku 11. podliježu istim mjerama koje donese Banque de France u provedbi odredaba ESB-a kojima se utvrđuju instrumenti i postupci monetarne politike kao i one kreditne institucije i druge financijske institucije koje su smještene na području Francuske Republike.

Članak 11.

1. Pravni akti koje donese Vijeće radi primjene članka 129. stavka 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s člankom 5. stavkom 4., člankom 19. stavkom 1. ili člankom 34. stavkom 3. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke (dalje u tekstu statuti), akti koje donese ESB prilikom primjene gore navedenih pravnih akata, akti koje donese Vijeće ili akti doneseni u skladu s člancima 5., 16., 18., 19., 20., 22. ili s člankom 34. stavkom 3. Statuta ili akti koje donese Banque de France radi provedbe pravnih akata koje donese ESB, primjenjuju se na području Kneževine Monaka. To se također odnosi na sve moguće izmjene ovih akata.

2. Kneževina Monako primjenjuje pravila uspostavljena u Francuskoj Republici sa svrhom prenošenja pravnih akata Europske unije povezanih s aktivnostima i bonitetnim nadzorom kreditnih institucija i sprečavanjem sistemskih rizika u platnom sustavu i sustavu namire vrijednosnih papira iz Priloga A. U tom smislu Kneževina Monako primjenjuje, na prvom mjestu, odredbe francuskog monetarnog i financijskog zakonika povezane s aktivnostima i nadzorom kreditnih institucija, pored provedbenih propisa u skladu s Francusko-monegaškim sporazumom o deviznom nadzoru od 14. travnja 1945. i u skladu s razmjenama pisama između Vlade Francuske Republike i Vlade Njegove Presvijetle Visosti Kneza Monaka od 18. svibnja 1963., 10. svibnja 2001., 8. studenoga 2005. i 20. listopada 2010. o bankovnim propisima te, na drugom mjestu, odredbe francuskog monetarnog i financijskog zakonika o sprečavanju sistemskih rizika u platnim sustavima i sustavima namire vrijednosnih papira.

3. Komisija mijenja popis tekstova iz Priloga A nakon izmjene svih relevantnih tekstova i također svaki put kada Europska unija donese novi tekst, vodeći računa o danu stupanja na snagu i prenošenju tekstova. Pravne akte i propise nabrojane u Prilogu A Kneževina Monako primjenjuje od njihovog uključivanja u francusko pravo u skladu s odredbama navedenim u stavku 2. Prilikom svake izmjene Komisija objavljuje ažurirani popis tekstova u *Službenom listu Europske unije* (SLEU).

4. Kneževina Monako usvaja mjere ekvivalentne onima koje usvoje države članice za prenošenje pravnih akata Europske unije nabrojanih u Prilogu B, potrebne za provedbu ovog Sporazuma. Zajednički odbor iz članka 13. ispituje ekvivalentnost između mjera koje usvoji Kneževina Monako i mjera koje usvoje države članice prilikom primjene gore navedenih akata, u skladu s postupkom koji treba utvrditi Zajednički odbor.

5. Neovisno o postupku predviđenom u stavku 9. ovog članka, popis tekstova iz Priloga B mijenja se na temelju odluke Zajedničkog odbora. U tom smislu Komisija obavješćuje Kneževinu Monako čim donese novi zakonodavni akt iz jednog od područja obuhvaćenih ovim Sporazumom te ako smatra da bi navedeno zakonodavstvo trebalo uključiti u popis akata sadržanih u Prilogu B. Kneževina Monako prima preslike dokumenata koje pripremaju institucije i tijela Europske unije

u različitim fazama zakonodavnog postupka. Komisija objavljuje ažurirani Prilog B u *Službenom listu Europske unije* (SLEU).

Zajednički odbor također donosi odluku o primjerenim i razumnim rokovima za provedbu novih pravnih akata i pravila dodanih u Prilogu B od strane Kneževine Monako.

6. Kneževina Monako u vezi sa sprečavanjem pranja novca usvaja mjere koje su učinkom ekvivalentne direktivama Europske unije sadržanim u Prilogu B i u skladu s preporukama Radne skupine za financijsko djelovanje (FATF). Odluku o uvrštavanju propisa Europske unije povezanih sa sprečavanjem pranja novca u Prilog B donosi Zajednički odbor na pojedinačnoj osnovi. Financijska obavještajna jedinica Kneževine Monaka i financijske obavještajne jedinice država članica Europske unije aktivno provode i usklađuju svoje napore s ciljem sprečavanja pranja novca.

7. Kreditne institucije i prema potrebi ostale financijske institucije te drugi čimbenici koji podnose izvješća smješteni na području Kneževine Monaka podliježu sankcijama i disciplinskim postupcima u slučaju povrede pravnih akata i pravila iz prethodnih stavaka. Kneževina Monako nadzire izvršavanje sankcija koje uvedu nadležna tijela u skladu s odredbama ovog članka.

8. Pravni akti iz prvog stavka ovog članka stupaju na snagu u Kneževini Monaku istog dana kao i u Europskoj uniji, ako su objavljeni u *Službenom listu Europske unije* (SLEU) i istog dana kao u Francuskoj, ako su objavljeni u Službenom listu Francuske republike (SLFR). Pravni akti opće primjene iz prvog stavka ovog članka koji nisu objavljeni u *Službenom listu Europske unije* ili u Službenom listu Francuske Republike stupaju na snagu na dan obavješćivanja monegaških nadzornih tijela. Pravni akti pojedinačne naravi iz prvog stavka ovog članka primjenjuju se od dana obavješćivanja dotične strane.

9. Prije davanja odobrenja investicijskim društvima koja se nastoje poslovno nastaniti na državnom području Kneževine Monaka s ciljem ponude investicijskih usluga koje nisu usluge investicijskog upravljanja za račun trećih osoba i prijenosa naloga Kneževina Monaka ne dovodeći u pitanje obveze utvrđene u stavku 6. ovog članka poduzima mjere koje su učinkom ekvivalentne postojećim pravnim aktima Europske unije koji uređuju ove usluge. Odstupajući od postupka utvrđenog u stavku 5. ovog članka, Komisija uključuje navedene akte u Prilog B.

Članak 12.

1. Sud Europske unije ima isključivu nadležnost za rješavanje svih sporova između stranaka ovog Sporazuma koji mogu nastati povredom ovog Sporazuma i koji nije moguće riješiti unutar Zajedničkog odbora. Stranke ovog Sporazuma obvezuju se da će učiniti sve što je potrebno kako bi najprije riješile svaki spor u okviru Zajedničkog odbora.

2. Ako nije moguće postići sporazumni zaključak, Europska unija, koja postupa po preporuci Komisije, nakon savjetovanja s Francuskom Republikom i ESB-om o pitanjima iz njezine nadležnosti ili Kneževina Monako, mogu uputiti predmet Sudu ako Zajednički odbor odluči da jedna od stranaka nije ispunila obvezu ili odredbu na temelju ovog Sporazuma. Presuda Suda je obvezujuća za stranke koje poduzimaju potrebne mjere kako bi postupile u skladu s presudom u roku koji odredi Sud u svojoj presudi.

3. Ako Europska unija ili Kneževina Monako ne poduzmu potrebne mjere za postupanje u skladu s presudom u navedenom roku, druga stranka može odmah otkazati Sporazum.

4. Sva pitanja u pogledu valjanosti odluka institucija ili tijela Europske unije koja se provode na temelju ovog Sporazuma su u isključivoj nadležnosti Suda Europske unije. Posebno, bilo koja fizička ili pravna osoba s domicilom na području Kneževine Monaka može koristiti pravo na žalbu koje ima bilo koja fizička ili pravna osoba koja je smještena na području Francuske Republike protiv pravnih akata koji su joj upućeni, bez obzira na njihov oblik ili prirodu.

Članak 13.

1. Zajednički odbor sastavljen je od predstavnika Kneževine Monaka i Europske unije. Zajednički odbor razmjenjuje stajališta i informacije te donosi odluke u skladu s člancima 3., 6. i 11. On ispituje mjere koje poduzme Kneževina Monako i nastoji riješiti sve sporove koji mogu nastati primjenom ovog Sporazuma. Zajednički odbor donosi svoj poslovnik.

2. Izaslanstvo Europske unije sastavljeno je od predstavnika Francuske Republike (koja vodi izaslanstvo), Europske komisije, zajedno s predstavnicima Europske središnje banke. Izaslanstvo Europske unije donosi svoja pravila i postupke konsenzusom.

3. Monegaško izaslanstvo sastavljeno je od predstavnika koje imenuje državni ministar, a vodi ga savjetnik Vlade za financije i gospodarstvo ili njegov/njezin zastupnik.

4. Zajednički odbor sastaje se najmanje jednom godišnje, kao i onda kada jedan od članova odredi da je sastanak potreban kako bi se osiguralo funkcioniranje ovog Sporazuma, posebno vodeći računa o razvoju zakonodavstva na europskoj, francuskoj i monegaškoj razini. Predsjedanje rotira na godišnjoj

osnovi između voditelja izaslanstva Europske unije i voditelja izaslanstva Monaka. Zajednički odbor odluke donosi jednoglasno.

5. Tajništvo Zajedničkog odbora čine dvije osobe, jedna koju imenuje voditelj izaslanstva Monaka i druga osoba koju imenuje voditelj izaslanstva Europske unije. Tajništvo također sudjeluje na sastancima Zajedničkog odbora.

Članak 14.

Svaka stranka može otkazati ovaj Sporazum uz otkazni rok od jedne godine.

Članak 15.

Ovaj Sporazum sklapa se i potpisuje na francuskom jeziku i prema potrebi može se prevesti na ostale jezike Europske unije. Vjerodostojnom se smatra samo francuska verzija.

Članak 16.

Ovaj Monetarni sporazum stupa na snagu 1. prosinca 2011.

Članak 17.

Monetarni sporazum od 24. prosinca 2001. stavlja se izvan snage na dan stupanja na snagu ovog Sporazuma. Upućivanja na Sporazum od 24. prosinca 2001. smatraju se upućivanjima na ovaj Sporazum.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. studenoga 2011. u tri izvornika na francuskom jeziku.

Za Europsku uniju

Olli REHN
Potpredsjednik

François BAROIN
Ministar gospodarstva, financija i industrije Francuske Republike

Za Kneževinu Monako
Michel ROGER
Državni ministar

PRILOG A

Zakonodavstvo u području bankarstva i financija

Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija, u pogledu odredaba koje se primjenjuju na kreditne institucije, SL L 372, 31.12.1986., str. 1.,

izmijenjena:

Direktivom 2001/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o izmjeni direktiva 78/660/EEZ, 83/349/EEZ i 86/635/EEZ u vezi s pravilima vrednovanja za godišnje financijske i konsolidirane financijske izvještaje određenih vrsta trgovačkih društava kao i banaka i drugih financijskih institucija, SL L 283, 27.10.2001., str. 28.;

Direktivom 2003/51/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2003. o izmjeni direktiva 78/660/EEZ, 83/349/EEZ, 86/635/EEZ i 91/674/EEZ o godišnjim i konsolidiranim financijskim izvještajima određenih vrsta trgovačkih društava, banaka i drugih financijskih institucija te osiguravajućih poduzeća, SL L 178, 17.7.2003., str. 16.;

Direktivom 2006/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o izmjeni Direktive Vijeća 78/660/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava, 83/349/EEZ o konsolidiranim financijskim izvještajima, 86/635/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija i 91/674/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim izvještajima društava za osiguranje, SL L 224, 16.8.2006., str. 1.;

Direktivom Vijeća 89/117/EEZ od 13. veljače 1989. o obvezama podružnica osnovanih u državi članici od strane kreditnih i financijskih institucija sa sjedištem izvan te države članice u pogledu objavljivanja godišnjih računovodstvenih dokumenata, SL L 44, 16.2.1989., str. 40.

Direktiva 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija (preinačeno), SL L 177, 30.6.2006., str. 201.,

izmijenjena:

Direktivom 2008/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o izmjeni Direktive 2006/49/EZ o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija, u pogledu provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji, SL L 76, 19.3.2008., str. 54.;

Direktivom Komisije 2009/27/EZ od 7. travnja 2009. o izmjeni određenih priloga Direktivi 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu tehničkih odredbi koje se odnose na upravljanje rizicima, SL L 94, 8.4.2009., str. 97.;

Direktivom 2009/111/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o izmjeni direktiva 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2007/64/EZ u pogledu banaka povezanih sa središnjim institucijama, određenih stavaka vlastitih sredstava, velike izloženosti, supervizorskih aranžmana i upravljanja krizama, SL L 302, 17.11.2009., str. 97.;

Direktivom 2010/76/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ u pogledu kapitalnih zahtjeva za knjigu trgovanja i za resekuritizacije te supervizijski nadzor politika naknada SL L 329, 14.12.2010., str. 3.;

Direktivom 2010/78/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/87/EZ, 2003/6/EZ, 2003/41/EZ, 2003/71/EZ, 2004/39/EZ, 2004/109/EZ, 2005/60/EZ, 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2009/65/EZ u pogledu ovlasti Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), SL L 331, 15.12.2010., str. 120.

Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita, SL L 135, 31.5.1994., str. 5.,

izmijenjena:

Direktivom 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2005. o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 85/611/EEZ, 91/657/EEZ, 92/49/EEZ i 93/6/EEZ i direktiva 94/19/EZ, 98/78/EZ, 2000/12/EZ, 2001/34/EZ, 2002/83/EZ i 2002/87/EZ radi uspostavljanja nove organizacijske strukture odbora za financijske usluge, SL L 79, 24.3.2005., str. 9.;

Direktivom 2009/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o izmjeni Direktive 94/19/EZ o sustavima osiguranja depozita u pogledu razine pokrića i odgode isplate, SL L 68, 13.3.2009., str. 3.

Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, SL L 166, 11.6.1998., str. 45.,

izmijenjena:

Direktivom 2009/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o izmjeni Direktive 98/26/EZ o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira i Direktive 2002/47/EZ o financijskom kolateralu u pogledu povezanih sustava i kreditnih potraživanja, SL L 146, 10.6.2009., str. 37.;

Direktivom 2010/78/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/87/EZ, 2003/6/EZ, 2003/41/EZ, 2003/71/EZ, 2004/39/EZ, 2004/109/EZ, 2005/60/EZ, 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2009/65/EZ u pogledu ovlasti Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), SL L 331, 15.12.2010., str. 120.

Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija, SL L 177, 30.6.2006., str. 1.,

izmijenjena:

Direktivom Komisije 2007/18/EZ od 27. ožujka 2007. o izmjeni Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu izuzimanja ili uključivanja u područje primjene određenih institucija i tretiranju izloženosti prema multilateralnim razvojnim bankama, SL L 87, 28.3.2007., str. 9.;

Direktivom 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 92/49/EEZ i direktiva 2002/83/EZ, 2004/39/EZ, 2005/68/EZ i 2006/48/EZ o postupovnim pravilima i kriterijima procjene za bonitetnu procjenu pripajanja i povećanja udjela u financijskom sektoru, SL L 247, 21.9.2007., str. 1.;

Direktivom 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ, SL L 319, 5.12.2007., str. 1. u vezi odredaba glave I. i II. Direktive 2007/64/EZ;

Direktivom 2008/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o izmjeni Direktive 2006/48/EZ o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija u pogledu provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji, SL L 81, 20.3.2008., str. 38.;

Direktivom Komisije 2009/83/EZ od 27. srpnja 2009. o izmjeni određenih priloga Direktivi 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu tehničkih odredaba o upravljanju rizikom, SL L 196, 28.7.2009., str. 14.;

Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca i o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ, SL L 267, 10.10.2009., str. 7., s iznimkom glave III. Direktive 2009/110/EZ;

Direktivom 2009/111/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o izmjeni direktiva 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2007/64/EZ u pogledu banaka povezanih sa središnjim institucijama, određenih stavaka vlastitih sredstava, velike izloženosti, supervizorskih aranžmana i upravljanja rizicima, SL L 302, 17.11.2009., str. 97.;

Direktivom Komisije 2010/16/EU od 9. ožujka 2010. o izmjeni Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu izuzimanja određenih institucija iz područja primjene, SL L 60, 10.3.2010., str. 15.;

Direktivom 2010/76/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ u pogledu kapitalnih zahtjeva za knjigu trgovanja i za resekuritizacije te supervizijski nadzor politika naknada, SL L 329, 14.12.2010., str. 3.;

Direktivom 2010/78/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/87/EZ, 2003/6/EZ, 2003/41/EZ, 2003/71/EZ, 2004/39/EZ, 2004/109/EZ, 2005/60/EZ, 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2009/65/EZ u pogledu ovlasti Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), SL L 331, 15.12.2010., str. 120.

Direktiva 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o reorganizaciji i likvidaciji kreditnih institucija, SL L 125, 5.5.2001., str. 15.

Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu, SL L 168, 27.6.2002., str. 43.,

izmijenjena:

Direktivom 2009/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o izmjeni Direktive 98/26/EZ o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira i Direktive 2002/47/EZ o financijskom kolateralu, SL L 146, 10.6.2009., str. 37.

Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 35, 11.2.2003., str. 1.,

izmijenjena:

Direktivom 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2005. o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 85/611/EEZ, 91/657/EEZ, 92/49/EEZ i 93/6/EEZ i direktiva 94/19/EZ, 98/78/EZ, 2000/12/EZ, 2001/34/EZ, 2002/83/EZ i 2002/87/EZ radi uspostavljanja nove organizacijske strukture odbora za financijske usluge, SL L 79, 24.3.2005., str. 9.;

Direktivom 2008/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o izmjeni Direktive 2002/87/EZ o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu u pogledu provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji, SL L 81, 20.3.2008., str. 40.;

Direktivom 2010/78/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/87/EZ, 2003/6/EZ, 2003/41/EZ, 2003/71/EZ, 2004/39/EZ, 2004/109/EZ, 2005/60/EZ, 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2009/65/EZ u pogledu ovlasti Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), SL L 331, 15.12.2010., str. 120.

Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ, za odredbe koje se primjenjuju na kreditne institucije, s iznimkom članaka 15., od 31. do 33. i glave III, SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

Ispravak Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ (SL L 145, 30.4.2004.), SL L 45, 16.2.2005., str. 18.,

izmijenjena:

Direktivom 2006/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o izmjeni Direktive 2004/39/EZ o tržištima financijskih instrumenata u pogledu određenih rokova, SL L 114, 27.4.2006., str. 60.;

Direktivom 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 92/49/EEZ i direktiva 2002/83/EZ, 2004/39/EZ, 2005/68/EZ i 2006/48/EZ o postupovnim pravilima i kriterijima procjene za bonitetnu procjenu pripajanja i povećanja udjela u financijskom sektoru, SL L 247, 21.9.2007., str. 1.;

Direktivom 2008/10/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o izmjeni Direktive 2004/39/EZ o tržištima financijskih instrumenata u pogledu provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji, SL L 76, 19.3.2008., str. 33.;

Direktiva 2010/78/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/87/EZ, 2003/6/EZ, 2003/41/EZ, 2003/71/EZ, 2004/39/EZ, 2004/109/EZ, 2005/60/EZ, 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2009/65/EZ u pogledu ovlasti Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), SL L 331, 15.12.2010., str. 120.,

dopunjena:

Uredbom Komisije (EZ) br. 1287/2006 od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s obvezom vođenja evidencija investicijskih društava, izvještavanja o transakcijama, transparentnosti tržišta, uvrštavanjem financijskih instrumenata za trgovanje i određenim pojmovima za potrebe navedene Direktive, SL L 241, 2.9.2006., str. 1.;

Direktiva Komisije 2006/73/EZ od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na organizacijske zahtjeve i uvjete poslovanja investicijskih društava i izraze definirane za potrebe te Direktive, SL L 241, 2.9.2006., str. 26.

Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca i o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ, SL L 267, 10.10.2009., str. 7., s iznimkom glave III. Direktive 2009/110/EZ.

Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ: u vezi odredaba glava I. i II. Direktive 2007/64/EZ, SL L 319, 5.12.2007., str. 1.

Ispravak Direktive 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, 5.12.2007.) SL L 187, 18.7.2009., str. 5.,

izmijenjena:

Direktivom 2009/111/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o izmjeni direktiva 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2007/64/EZ u pogledu banaka povezanih sa središnjim institucijama, određenih stavaka vlastitih sredstava, velike izloženosti, supervizorskih aranžmana i upravljanja krizama, SL L 302, 17.11.2009., str. 97.

Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) te o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/78/EZ, SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

PRILOG B

Sprečavanje pranja novca

Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma, SL L 309, 25.11.2005., str. 15.,

izmijenjena:

Direktivom 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ, SL L 319, 5.12.2007., str. 1. u vezi odredaba glava I. i. II. Direktive 2007/64/EZ;

Direktivom 2008/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o izmjeni Direktive 2005/60/EZ o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma vezano uz provedbene ovlasti dodijeljene Komisiji, SL L 76, 19.3.2008., str. 46.;

Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za izdavanje elektroničkog novca i o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ, SL L 267, 10.10.2009., str. 7. s iznimkom glave III. Direktive 2009/110/EZ;

Direktivom 2010/78/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/87/EZ, 2003/6/EZ, 2003/41/EZ, 2003/71/EZ, 2004/39/EZ, 2004/109/EZ, 2005/60/EZ, 2006/48/EZ, 2006/49/EZ i 2009/65/EZ u pogledu ovlasti Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala) SL L 331, 15.12.2010., str. 120.,

dopunjena:

Direktivom Komisije 2006/70/EZ od 1. kolovoza 2006. koja propisuje mjere za primjenu Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s definicijom „politički izložene osobe" i tehničkim kriterijima za postupke pojednostavljene temeljite identifikacije stranaka i za izuzeće na temelju financijske djelatnosti koja se provodila povremeno ili u vrlo ograničenom opsegu, SL L 214, 4.8.2006., str. 29.;

Uredbom (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2006. o podacima o uplatitelju koji su priloženi uz prijenose financijskih sredstava, SL L 345, 8.12.2006., str. 1.;

Uredbom (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice, SL L 309, 25.11.2005., str. 9.

Sprečavanje prijevara i krivotvorenja

Okvirna Odluka Vijeća 2001/413/PUP od 28. svibnja 2001. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja, SL L 149, 2.6.2001., str. 1.

Uredba Vijeća (EZ) br. 2182/2004 od 6. prosinca 2004. o medaljama i žetonima sličnima kovanicama eura, SL L 373, 21.12.2004., str. 1.,

izmijenjena:

Uredbom Vijeća (EZ) br. 46/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2182/2004 o medaljama i žetonima sličnima kovanicama eura, SL L 17, 22.1.2009., str. 5.

Uredba Vijeća (EZ) br. 1338/2001 od 28. lipnja 2001. o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja, SL L 181, 4.7.2001., str. 6.,

izmijenjena:

Uredbom Vijeća (EZ) br. 44/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja, SL L 17, 22.1.2009., str. 1.

Okvirna Odluka Vijeća 2000/383/PUP od 29. svibnja 2000. o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja povezanoga s uvođenjem eura, SL L 140, 14.6.2000., str. 1.,

izmijenjena:

Okvirnom Odlukom Vijeća 2001/888/PUP od 6. prosinca 2001. o izmjeni okvirne Odluke 2000/383/PUP o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja povezanoga s uvođenjem eura, SL L 329, 14.12.2001., str. 3.

Odluka Vijeća 2001/887/PUP od 6. prosinca 2001. o zaštiti eura od krivotvorenja, SL L 329, 14.12.2001., str. 1.

Odluka Vijeća 2009/371/PUP od 6. travnja 2009. o osnivanju Europskog policijskog ureda (Europola), SL L 121, 15.5.2009., str. 37.

Odluka Vijeća 2001/923/EZ od 17. prosinca 2001. o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo"), SL L 339, 21.12.2001., str. 50.,

izmijenjena:

Odlukom Vijeća 2006/75/EZ od 30. siječnja 2006. o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo"), SL L 36, 8.2.2006., str. 40.;

Odlukom Vijeća 2006/849/EZ od 20. studenoga 2006. o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (Program „Periklo"), SL L 330, 28.11.2006., str. 28.

Zakonodavstvo u području bankarstva i financija

Direktiva 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore, SL L 84, 26.3.1997., str. 22.

32012D0020

L 6/10 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 10.1.2012.

ODLUKA KOMISIJE

od 6. siječnja 2012.

o utvrđivanju pravila i postupaka u vezi sa stručnjacima za nacionalno računovodstvo koji pomažu Komisiji u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 479/2009 o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice

(priopćena pod brojem dokumenta C(2011) 9973)

(2012/20/EU)

EUROPSKA KOMISIJA

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 479/2009 od 25. svibnja 2009. o primjeni Protokola o postupku u slučaju prekomjernog deficita priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice [1], a posebno njezin članak 12. stavak 1.,

budući da

(1) Uredbom (EZ) br. 479/2009 se od Komisije (Eurostata) zahtijeva ocjenjivanje kvalitete podataka koji se koriste u postupku u slučaju prekomjernog deficita (EDP), što uključuje i metodološke posjete. Za potrebe obavljanja takvih posjeta, Komisiji (Eurostatu) mogu pomagati stručnjaci za nacionalno računovodstvo.

(2) Potrebno je utvrditi pravila i postupke za odabir stručnjaka, vodeći računa o odgovarajućoj raspodjeli stručnjaka po državama članicama i odgovarajućoj rotaciji stručnjaka između država članica, njihovim radnim aranžmanima i financijskim pojedinostima,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Pravila i postupci za odabir stručnjaka za nacionalno računovodstvo koji pomažu Komisiji (Eurostatu) prilikom posjeta državama članicama u skladu s člankom 12. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 479/2009, njihovi radni aranžmani i podjela troškova takvih posjeta između Komisije i nacionalnog tijela stručnjaka odgovornog za izvješćivanje o postupku u slučaju prekomjernog deficita, utvrđeni su u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova Odluka se primjenjuje na pomoć iz članka 12. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 479/2009 od 1. siječnja 2012.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 6. siječnja 2012.

Za Komisiju

Algirdas ŠEMETA

Član Komisije

[1] SL L 145, 10.6.2009., str. 1.

PRILOG

1. **Popis stručnjaka za nacionalno računovodstvo**

Komisija (Eurostat) vodi popis stručnjaka za nacionalno računovodstvo, na temelju prijedloga koje pošalju nacionalna tijela odgovorna za izvješćivanje o postupka u slučaju prekomjernog deficita. Popis se redovito ažurira.

2. **Definicija stručnjaka za nacionalno računovodstvo**

Stručnjaci za nacionalno računovodstvo specijalizirani su za izvješćivanje i statistiku u području EDP-a. Oni daju potporu stručnjacima za EDP Komisije koji posjećuju državu članicu. U tom svojstvu, stručnjaci za nacionalno računovodstvo osiguravaju neovisno stručno znanje i ne zastupaju stajališta države članice.

3. **Odabir stručnjaka**

Komisija (Eurostat) za iznimne posjete, kada se to smatra primjerenim, odabire jednog ili više nacionalnih stručnjaka koji su prilikom posjete u pratnju njenih stručnjaka. Stručnjaci se odabiru sa popisa na takav način da isti stručnjak ne smije biti odabran za obavljanje posjete više od tri puta svake tri godine.

4. **Povrat troškova nacionalnom tijelu odgovornom za izvješćivanje u području EDP-a**

Iznosi koje treba platiti radi povrata putnih troškova, dnevne naknade za smještaj i paušalni iznosi dnevnica izračunavaju se u skladu s Odlukom Komisije od 5. prosinca 2007. o pravilima o nadoknadi troškova za osobe izvan Komisije pozvanih na prisustvovanje sastancima u svojstvu stručnjaka ([1]).

5. **Povjerljivost**

Stručnjak u pratnji prije posjete mora potpisati izjavu o povjerljivosti koja se odnosi na sadržaj, vrijeme i praktičnu organizaciju posjete.

([1]) C(2007.) 5858.

32012D0194

13.4.2012. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 103/49

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE

od 11. travnja 2012.

o izmjeni Odluke 2008/961/EZ o upotrebi nacionalnih računovodstvenih standarda određenih trećih zemalja i Međunarodnih standarda financijskog izvještavanja od strane izdavatelja vrijednosnih papira iz trećih zemalja tijekom pripreme konsolidiranih financijskih izvještaja

(priopćeno pod brojem dokumenta C (2012) 2256)

(Tekst značajan za EGP)

(2012/194/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ ([1]), a posebno njezin članak 23. stavak 4. treći podstavak,

budući da:

(1) Na temelju članka 23. Direktive 2004/109/EZ izdavatelji iz trećih zemalja mogu biti oslobođeni od zahtjeva za pripremom konsolidiranih financijskih izvještaja u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja, (MSFI-jem), donesenim u Uniji ako su Općeprihvaćenim računovodstvenim načelima, (GAAP-om), navedene treće zemlje, utvrđeni ekvivalentni zahtjevi. Kako bi se ocijenila ekvivalentnost GAAP-a te treće zemlje i usvojenog MSFI-ja, Uredbom Komisije (EZ) br. 1596/2007 ([2]) predviđena je definicija ekvivalentnosti i uspostavljen mehanizam za određivanje ekvivalentnosti GAAP-a treće zemlje.

(2) Važno je ocijeniti napore tih zemalja koje su poduzele mjere približavanja svojih računovodstvenih standarda MSFI-ju ili da usvoje MSFI. Stoga je Uredba (EZ) br. 1569/2007 izmijenjena kako bi se razdoblje privremene ekvivalentnosti produžilo do 31. prosinca 2014.

(3) Odlukom Komisije 2008/961/EZ ([3]) predviđeno je da izdavatelji iz trećih zemalja također mogu pripremati svoje konsolidirane financijske izvještaje od 1. siječnja 2009. u skladu s MSFI-jem. U skladu s tom Odlukom izdavateljima iz trećih zemalja dopušteno je da prije financijskih godina koje počinju 1. siječnja 2012. ili kasnije pripremaju svoje godišnje i polugodišnje konsolidirane financijske izvještaje u skladu s GAAP-om Narodne Republike Kine, Kanade, Republike Koreje ili Republike Indije.

(4) U lipnju 2010. Komisija je zatražila od tadašnjeg Odbora europskih regulatora za vrijednosne papire, (CESR-a), koji je zamijenjen Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala, (ESMA-om), Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela, (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ ([4]), tehničku procjenu i najnovije informacije o napretku u približavanju MSFI-ju u Kini, Kanadi, Južnoj Koreji i Indiji. Komisija je u cijelosti uzela u obzir izvještaj koji je dostavio CESR u studenom 2010. i najnovije informacije u vezi s Kinom i Indijom primljene od ESMA-e u svibnju 2011. nakon ispitivanja na terenu koje je provela u siječnju 2011.

(5) U travnju 2010. Ministarstvo financija Kine izdalo je „Hodogram za nastavak približavanja računovodstvenih standarda za poslovna poduzeća, (ASBE), MSFI-ju" u kojem se ponavlja opredjeljenje Kine za nastavak procesa približavanja MSFI-ju. U listopadu 2010. svi su postojeći standardi i tumačenja Odbora za međunarodne računovodstvene standarde, (IASB-i), provedeni u ASBE-u. ESMA je izvijestila da je razina približavanja zadovoljavajuća te da usklađivanje za izdavatelje iz Unije koji pripremaju svoje financijske izvještaje u skladu s MSFI-jem nije potrebno. Stoga je primjereno da se od 1. siječnja 2012. kineski ASBE smatra istovjetnim usvojenom MSFI-ju.

([1]) SL L 390, 31.11.2004., str. 38.
([2]) SL L 340, 22.12.2007., str. 66.
([3]) SL L 340, 19.12.2008., str. 112.
([4]) SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

(6) Kanadski odbor za računovodstvene standarde javno se obvezao u siječnju 2006. na donošenje MSFI-ja do 31. siječnja 2011. Odobrio je uvrštavanje MSFI-ja u Priručnik Kanadskog instituta ovlaštenih računovođa kao kanadski GAAP za sva profitna poduzeća s javnom odgovornošću počevši od 2011. Stoga je primjereno da se od 1. siječnja 2012. kanadski GAAP smatra istovjetnim usvojenom MSFI-ju.

(7) Korejska komisija za financijski nadzor i Korejski računovodstveni institut javno su se obvezali u ožujku 2007. na donošenje MSFI-ja do 31. prosinca 2011. Korejski odbor za računovodstvene standarde usvojio je MFSI kao Korejski MFSI (K-MFSI). Korejski MFSI istovjetni su s MSFI-jem koji je izdao IASB i od 2011. se zahtijevaju za sva trgovačka društva uvrštena na burzu u Južnoj Koreji. Financijske institucije koje nisu uvrštene na burzu i poduzeća u državnom vlasništvu također moraju primjenjivati korejski MSFI. Ostala trgovačka društva koja nisu uvrštena na burzu mogu se za to odlučiti. Stoga je primjereno da se od 1. siječnja 2012. južnokorejski GAAP smatra istovjetnim usvojenom MSFI-ju.

(8) Indijska vlada i Indijski institut ovlaštenih računovođa javno su se obvezali u srpnju 2007. na donošenje MSFI-ja do 31. prosinca 2011. s ciljem da Indijski GAAP bude potpuno usklađen s MSFI-jem do završetka programa. Nakon ispitivanja na terenu u siječnju 2011. ESMA je uočila kako se čini da Indijski računovodstveni standardi imaju određen broj razlika u odnosu na MSFI. Još uvijek postoje nejasnoće u vezi s rasporedom provedbe izvještajnog sustava usklađenog s MSFI-jem.

(9) Prikladno je na odgovarajući način produžiti prijelazno razdoblje za najviše tri godine, do 31. prosinca 2014., kako bi se izdavateljima iz trećih zemalja u Uniji omogućilo da pripremaju svoje godišnje i polugodišnje financijske izvještaje u skladu s GAAP-om Indije.

(10) Budući da je prijelazno razdoblje za koje je Odluka 2008/961/EZ dodijelila ekvivalentnost kineskom, kanadskom, južnokorejskom i indijskom GAAP-u završilo 31. prosinca 2011., ova Odluka se zbog pravne sigurnosti primjenjuje od 1. siječnja 2012.

(11) Odluku 2008/961/EZ bi trebalo stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(12) Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s Mišljenjem Europskog odbora za vrijednosne papire,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Članak 1. Odluke 2008/961/EZ mijenja se kako slijedi:

1. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Od 1. siječnja 2012., u vezi s godišnjim konsolidiranim financijskim izvještajima i polugodišnjim konsolidiranim financijskim izvještajima, sljedeći standardi smatraju se ekvivalentnima MSFI-ju usvojenom u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002:

(a) Općeprihvaćena računovodstvena načela Narodne Republike Kine;

(b) Općeprihvaćena računovodstvena načela Kanade;

(c) Općeprihvaćena računovodstvena načela Republike Koreje.";

2. dodaje se sljedeći treći stavak:

„Izdavateljima iz trećih zemalja dopušta se priprema godišnjih konsolidiranih financijskih izvještaja i polugodišnjih konsolidiranih financijskih izvještaja u skladu s Općeprihvaćenim računovodstvenim načelima Republike Indije za financijske godine koje počinju prije 1. siječnja 2015."

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Ova Odluka se primjenjuje od 1. siječnja 2012.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. travnja 2012.

Za Komisiju

Michel BARNIER

Član Komisije

32012D0245

L 121/22 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 8.5.2012.

ODLUKA VIJEĆA

od 26. travnja 2012.

o reviziji Statuta Gospodarskog i financijskog odbora

(2012/245/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 242.,

uzimajući u obzir mišljenje Europske komisije,

budući da:

(1) Gospodarski i financijski odbor („Odbor") osnovan je 1. siječnja 1999. u skladu s člankom 114. stavkom 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice.

(2) Vijeće je 21. prosinca 1998. donijelo Odluku 98/743/EZ o detaljnim odredbama u vezi sa sastavom Gospodarskog i financijskog odbora ([1]).

(3) Vijeće je 31. prosinca 1998. donijelo Odluku 1999/8/EZ o donošenju Statuta Gospodarskog i financijskog odbora ([2]); taj je Statut revidiran Odlukom Vijeća 2003/476/EZ od 18. lipnja 2003. ([3]) kako bi se osiguralo daljnje djelotvorno funkcioniranje Odbora nakon pristupanja deset država članica 1. svibnja 2004.

(4) Šefovi država ili vlada država članica čija je valuta euro priopćili su 26. listopada 2011. da će pripremnim tijelom iz članka 1. Protokola (br. 14) o Euroskupini, sastavljenoj od predstavnika ministara odgovornih za financije država članica čija je valuta euro i Komisije („Radna skupina Euroskupine"), predsjedati stalni predsjednik. Slijedom toga, osoba imenovana na taj položaj više neće biti dužnosnik u državnoj upravi nego zaposlen od strane institucija EU-a.

(5) Istog dana, šefovi država ili vlada država članica čija je valuta euro priopćili su da će postojeća upravna tijela koja pružaju pomoć Vijeću i Odboru, odnosno glavno tajništvo Vijeća i tajništvo Gospodarskog i financijskog odbora, pružati odgovarajuću potporu predsjedniku samita europodručja i predsjedniku Euroskupine, pod vodstvom predsjednika Odbora/Radne skupine Euroskupine.

(6) Odbor bi trebao moći izabrati svog predsjednika među najstručnijim kandidatima, uključujući predsjednika Radne skupine Euroskupine.

(7) Statut bi Odbora stoga trebalo revidirati,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Statut Gospodarskog i financijskog odbora kako je utvrđen u Prilogu Odluci 1999/8/EZ, kako je izmijenjen Odlukom 2003/476/EZ, zamjenjuje se tekstom u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Luxembourgu 26. travnja 2012.

Za Vijeće

Predsjednik

M. BØDSKOV

([1]) SL L 358, 31.11.1998., str. 109.
([2]) SL L 5, 9.1.1999., str. 71.
([3]) SL L 158, 27.6.2003., str. 58.

PRILOG

„STATUT GOSPODARSKOG I FINANCIJSKOG ODBORA

Članak 1.

Gospodarski i financijski odbor (Odbor) obavlja zadatke opisane u stavcima 2. i 4. članka 114. Ugovora o osnivanju Europske zajednice.

Članak 2.

Odbor može, između ostalog:

— dati savjet u postupku koji rezultira odlukama vezanim uz tečajni mehanizam u trećoj fazi ekonomske i monetarne unije,

— ne dovodeći u pitanje članak 207. Ugovora, pripremiti izvješća Vijeća o razvoju tečaja eura,

— odrediti okvir unutar kojega se može pripremiti i nastaviti dijalog između Vijeća i Europske središnje banke (ESB-a) na razini viših službenika iz ministarstava, nacionalnih središnjih banaka, Komisije i ESB-a.

Članak 3.

Članovi Odbora i zamjenici se trebaju u izvršavanju svojih dužnosti voditi općim interesima Zajednice.

Članak 4.

Odbor se sastaje pod predsjedanjem predsjednika u dva sastava: s članovima koji su odabrani iz uprava, nacionalnih središnjih banaka, Komisije i ESB-a ili s članovima iz uprava, Komisije i ESB-a. Odbor u svom punom sastavu redovito preispituje popis pitanja u vezi s kojima se očekuje prisustvovanje na sastancima članova nacionalnih središnjih banaka.

Članak 5.

Mišljenja, izvještaji ili priopćenja usvajaju se većinom glasova članova, ako se traži glasovanje. Svaki član Odbora ima jedan glas. Međutim, kada se donosi savjet ili mišljenje o pitanjima o kojima naknadno može donijeti odluku Vijeće, članovi središnjih banaka, kada su prisutni i Komisija mogu u potpunosti sudjelovati u raspravama, ali ne mogu sudjelovati u glasovanju. Odbor također izvještava o mišljenju manjine ili protivnim mišljenjima izraženim tijekom rasprave.

Članak 6.

Odbor odlukom većine svojih članova bira predsjednika na dvogodišnji mandat, koji se može obnoviti. Uvjete za sudjelovanje u izboru za predsjednika ispunjavaju članovi Odbora koji su visoki dužnosnici u državnim upravama i predsjednik pripremnog tijela iz članka 1. Protokola br. 14 o Euroskupini, sastavljenog od predstavnika ministara odgovornih za financije država članica čija je valuta euro i Komisije („Radna skupina Euroskupine").

Ako je predsjednik Odbora član Odbora iz državne uprave, on delegira svoje pravo glasa svom zamjeniku.

Članak 7.

U slučaju spriječenosti u ispunjavanju svojih dužnosti, predsjednika Odbora zamjenjuje potpredsjednik Odbora. Potpredsjednik se bira na dvogodišnji mandat odlukom većine članova Odbora. Uvjete za sudjelovanje u izboru za potpredsjednika ispunjavaju članovi Odbora koji su visoki dužnosnici u državnim upravama i predsjednik Radne skupine Euroskupine, osim ako potonji nije imenovan predsjednikom Odbora.

Članak 8.

Ako predsjednik Radne skupine Euroskupine nije predsjednik Odbora, može prisustvovati sastancima Odbora i sudjelovati u raspravama, osim ako Odbor odluči drukčije.

Osim ako Odbor odluči drukčije, zamjenici članova mogu prisustvovati sastancima Odbora. Zamjenici nemaju pravo glasa. Osim ako Odbor odluči drukčije, oni ne sudjeluju u raspravama.

Član koji ne može prisustvovati sastanku Odbora može delegirati svoje dužnosti jednom od zamjenika ili drugom članu. Predsjednik i tajnik Odbora trebaju o tome biti pisano obaviješteni prije sastanka. U iznimnim okolnostima predsjednik može biti suglasan s drukčijim postupkom.

Članak 9.

Odbor može povjeriti proučavanje posebnih pitanja svojim zamjenskim članovima, pododborima ili radnim tijelima. U tim slučajevima predsjedanje preuzima član ili zamjenski član Odbora, kojeg je imenovao Odbor. Članovi Odbora, njihovi zamjenici, pododbori ili radne skupine mogu zatražiti pomoć stručnjaka.

Članak 10.

Odbor saziva predsjednik na vlastitu inicijativu ili na zahtjev Vijeća ili Komisije ili na zahtjev najmanje četiriju članova Odbora.

Članak 11.

U pravilu, predsjednik predstavlja Odbor; osobito, Odbor može ovlastiti predsjednika da izvješćuje o raspravama i iznese usmene komentare o mišljenjima i priopćenjima koje je pripremio Odbor. Predsjednik ima odgovornost održavati odnose Odbora s Europskim parlamentom.

Članak 12.

Postupci Odbora su povjerljivi. Isto se pravilo primjenjuje na postupke njegovih zamjenika, pododbora ili radnih tijela.

Članak 13.

Odboru pomaže tajništvo pod rukovodstvom tajnika. Tajnika i osoblje potrebno za tajništvo osigurava Komisija. Tajnika imenuje Komisija nakon savjetovanja s Odborom. Tajnik i njegovo osoblje postupaju prema uputama Odbora pri provođenju zaduženja za Odbor.

Troškovi Odbora uključuju se u procjene Komisije.

Članak 14.

Odbor sam donosi svoje postupovne aranžmane."

32012R0423

23.5.2012. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 133/1

UREDBA (EU) br. 423/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 22. svibnja 2012.

o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 u pogledu određenih odredbi o instrumentima za podjelu rizika za države članice u poteškoćama ili kojima prijete ozbiljne poteškoće u odnosu na financijsku stabilnost

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 177.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom [2],

budući da:

(1) Dosad najveća globalna financijska kriza i recesija ozbiljno su naškodile gospodarskom rastu i financijskoj stabilnosti te prouzročile snažno pogoršanje financijskih, gospodarskih i socijalnih uvjeta u nekoliko država članica.

(2) Iako su već poduzeta važna djelovanja za suzbijanje negativnih učinaka krize, uključujući izmjene zakonodavnog okvira, utjecaj financijske krize na realno gospodarstvo, tržište rada i građane je velik.

(3) Na temelju članka 122. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije kojim se predviđa mogućnost odobravanja financijske pomoći Unije državi članici u poteškoćama ili joj prijete ozbiljne poteškoće koje su između ostalog prouzročene izvanrednim okolnostima izvan njezine kontrole, Uredbom Vijeća (EU) br. 407/2010 [3] uspostavljen je Mehanizam za europsku financijsku stabilnost s ciljem očuvanja financijske stabilnosti Unije.

(4) Provedbenim odlukama Vijeća 2011/77/EU [4] i 2011/344/EU [5] odobrena je financijska pomoć Irskoj i Portugalu na temelju Uredbe (EU) br. 407/2010.

(5) Grčka je već prije stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 407/2010 imala ozbiljne poteškoće povezane s financijskom stabilnošću. Financijska pomoć Grčkoj stoga se nije mogla temeljiti na toj Uredbi.

(6) Ugovor među vjerovnicima i Ugovor o kreditu za Grčku potpisani 8. svibnja 2010. stupili su na snagu 11. svibnja 2010. Ugovor među vjerovnicima ostaje u cijelosti valjan i na snazi u trogodišnjem razdoblju programa, sve dok postoje neotplaćeni iznosi na temelju Ugovora o kreditu.

[1] SL C 43, 15.2.2012., str. 13.
[2] Stajalište Europskog parlamenta od 19. travnja 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 26. travnja 2012. (još nije objavljena u Službenom listu).
[3] SL L 118, 12.5.2010., str. 1.
[4] Provedbena odluka Vijeća 2011/77/EU od 7. prosinca 2010. o odobravanju financijske pomoći Unije Irskoj (SL L 30, 4.2.2011., str. 34.).
[5] Provedbena odluka Vijeća 2011/344/EU od 30. svibnja 2011. o odobravanju financijske pomoći Unije Portugalu (SL L 159, 17.6.2011., str. 88.).

(7) Uredbom Vijeća (EZ) br. 332/2002 od 18. veljače 2002. o uspostavi instrumenta srednjoročne financijske pomoći platnim bilancama država članica [1] predviđa se da Vijeće odobrava uzajamnu pomoć kad je država članica koja nije usvojila euro u poteškoćama ili joj ozbiljno prijete poteškoće u pogledu platne bilance.

(8) Odlukama Vijeća 2009/102/EZ [2] i 2009/459/EZ [3] odobrena je financijska pomoć Mađarskoj i Rumunjskoj na temelju Uredbe (EZ) br. 332/2002.

(9) Ministri financija 17 država članica europodručja potpisali su 11. srpnja 2011. Ugovor o uspostavi europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM). U skladu s odlukama koje su 21. srpnja odnosno 9. prosinca 2011. donijeli šefovi država ili vlada europodručja, Ugovor je izmijenjen kako bi se poboljšala učinkovitost mehanizma i potpisan je 2. veljače 2012. Na temelju tog Ugovora, ESM će do 2013. preuzeti zadaće koje trenutačno ispunjavaju europski instrument za financijsku stabilnost i europski mehanizam za financijsku stabilnost. Ova bi Uredba stoga trebala uzeti u obzir ESM.

(10) U zaključcima od 23. i 24. lipnja 2011. Europsko vijeće je pozdravilo namjeru Komisije da poveća sinergiju između kreditnog programa za Grčku i fondova Unije i podržalo napore da se poveća sposobnost Grčke za apsorpciju fondova Unije kako bi se rast i zapošljavanje potaknuli ponovnim usmjeravanjem pažnje na poboljšanje konkurentnosti i stvaranje radnih mjesta. Europsko vijeće je isto tako pozdravilo i podržalo pripremu sveobuhvatnog programa tehničke pomoći Grčkoj od strane Komisije zajedno s državama članicama.

(11) U Izjavi šefova država ili vlada europodručja i institucija EU-a od 21. srpnja 2011. Komisija i Europska investicijska banka, (EIB), pozvane su da povećaju sinergiju između kreditnih programa i fondova Unije u svim zemljama koje primaju pomoć Unije ili Međunarodnog monetarnog fonda. Ova bi Uredba trebala doprinijeti tom cilju.

(12) U Izjavi članova Europskog vijeća od 30. siječnja 2012. šefovi država ili vlada sporazumjeli su se o jačanju potpore EIB-a za infrastrukturu kao hitnoj mjeri i pozvali Vijeće, Komisiju i EIB na razmatranje mogućih opcija za jačanje mjera EIB-a za potporu rasta i usvajanje odgovarajućih preporuka, uključujući mogućnosti korištenja općeg proračuna Europske unije za jačanje financijskog kapaciteta grupe EIB. Cilj ove Uredbe je odgovoriti na taj poziv u kontekstu sadašnjeg upravljanja krizom.

(13) Provedba operativnih programa i projekata u području infrastrukture i proizvodnih ulaganja u Grčkoj suočena je s ozbiljnim problemima jer su se uvjeti za sudjelovanje privatnog sektora i posebno financijskog sektora temeljito promijenili zbog gospodarske i financijske krize.

(14) Kako bi se ti problemi ublažili i ubrzala provedba operativnih programa i projekata te ojačao gospodarski oporavak, potrebno je da države članice koje imaju ili kojima prijete ozbiljne teškoće povezane s njihovom financijskom stabilnošću, a kojima je odobrena financijska pomoć na temelju jednog od mehanizama financijske pomoći predviđenog u članku 77. stavku 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu [4], kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 1311/2011 Europskog parlamenta i Vijeća [5], mogu doprinijeti financijska sredstva iz operativnih programa za uspostavljanje instrumenata za podjelu rizika kojima se osiguravaju krediti ili jamstva, odnosno, drugi financijski instrumenti kao potpora projektima i operacijama predviđenim u sklopu operativnog programa.

(15) S obzirom na dugogodišnju stručnost EIB-a kao glavnog financijera infrastrukturnih projekata i s obzirom na njegovu obvezu podupiranja gospodarskog oporavka, Komisija bi trebala moći uspostaviti instrumente za podjelu rizika preko sporazuma o suradnji koji za tu svrhu sklapa s EIB-om. Kako bi se osigurala pravna sigurnost, potrebno je utvrditi tipične glavne odredbe i uvjete takvih sporazuma o suradnji u Uredbi (EZ) br. 1083/2006. S obzirom na posebnu prirodu instrumenata za podjelu rizika povezano s upravljanjem krizom, kako je predviđeno ovom Uredbom, posebne odredbe i uvjeti suradnje trebaju se utvrditi u pojedinom sporazumu o suradnji koji sklapaju Komisija i EIB u skladu s Uredbom Vijeća, (EZ, Euratom), br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica [6].

[1] SL L 53, 23.2.2002., str. 1.
[2] Odluka Vijeća 2009/102/EZ od 4. studenoga 2008. kojom se osigurava srednjoročna financijska pomoć Zajednice Mađarskoj (SL L 37, 6.2.2009., str. 5.).
[3] Odluka Vijeća 2009/459/EZ od 6. svibnja 2009. kojom se osigurava srednjoročna financijska pomoć Zajednice Rumunjskoj (SL L 150, 13.6.2009., str. 8.).
[4] SL L 210, 31.7.2006., str. 25.
[5] SL L 337, 20.12.2011., str. 5.
[6] SL L 248, 16.9.2002., str. 1.

(16) S obzirom na potrebu širenja investicijskih mogućnosti koje mogu nastati u navedenim državama članicama, Komisija bi također trebala moći uspostaviti instrumente za podjelu rizika s nacionalnim ili međunarodnim tijelima javnog sektora ili tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge, a koja daju odgovarajuća jamstva iz članka 54. stavka 2. točke (c) Uredbe, (EZ, Euratom) br. 1605/2002 prema uvjetima sličnim uvjetima koji se primjenjuju na EIB, odnosno, koje primjenjuje EIB.

(17) Kako bi brzo reagirala u okviru sadašnje gospodarske, financijske i socijalne krize, Komisija bi trebala provesti instrumente za podjelu rizika na temelju ove Uredbe u skladu s člankom 54. stavkom 2. Uredbe, (EZ, Euratom), br. 1605/2002.

(18) Zbog jasnoće i pravne sigurnosti definiciju instrumenta za podjelu rizika trebalo bi umetnuti u članak 36.a Uredbe (EZ) br. 1083/2006, kako je izmijenjena ovom Uredbom. Instrumenti za podjelu rizika trebali bi se upotrebljavati za kredite i jamstva kao i za druge financijske instrumente kako bi se financirale operacije koje se sufinanciraju sredstvima Europskog fonda za regionalni razvoj, (EFRR-a), ili Kohezijskog fonda, (KF-a), u vezi s investicijskim troškovima koji se ne mogu financirati kao prihvatljivi izdaci na temelju članka 55. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 ili na temelju pravila Unije o državnim potporama. U tu svrhu je također potrebno utvrditi odstupanje od članka 54. stavka 5. Uredbe (EZ) br. 1083/2006.

(19) Država članica koja želi koristiti instrument za podjelu rizika trebala bi u svom pisanom zahtjevu Komisiji jasno navesti zašto smatra da ispunjava jedan od uvjeta prihvatljivosti iz članka 77. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 i zahtjevu bi trebala priložiti sve informacije potrebne u skladu s ovom Uredbom kako bi dokazala da ispunjava navedeni uvjet prihvatljivosti. Država članica koja podnosi zahtjev u zahtjevu bi trebala također odrediti programe (uključujući popis predloženih projekata i povezanih potreba za financiranjem) koji se sufinanciraju sredstvima EFRR-a ili KF-a, i dio alokacija tim programima za 2012. i 2013. koji želi alocirati instrumentu za podjelu rizika. Zahtjev države članice stoga bi se trebao dostaviti Komisiji do 31. kolovoza 2013. kako bi Komisija do 31. prosinca 2013. donijela odluku o sudjelovanju države članice koja podnosi zahtjev u instrumentu za podjelu rizika. Prije odluke Komisije o zahtjevu države članice povezani operativni programi u sklopu EFRR-a i KF-a trebali bi se revidirati u skladu s člankom 33. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1083/2006.

(20) Odabrane operacije prihvatljive u sklopu instrumenta za podjelu rizika trebale bi biti veliki projekti na koje se već primjenjuje odluka Komisije na temelju članka 41. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 ili drugi projekti koji se sufinanciraju sredstvima EFRR-a ili KF-a i koji su obuhvaćeni jednim njihovim operativnim programom ili s više njih, ako su ti projekti suočeni s pomanjkanjem financijskih sredstava za investicijske troškove koje snose privatni ulagači. Naposljetku, odabrane operacije mogu biti i operacije koje pridonose ciljevima nacionalnog strateškog referentnog okvira države članice koja podnosi zahtjev i strateškim smjernicama Zajednice o koheziji te koje zbog svoje prirode pridonose podupiranju rasta i jačaju gospodarski oporavak, pod uvjetom da postoje raspoloživa sredstva u sklopu instrumenta za podjelu rizika.

(21) Osim toga, država članica koja podnosi zahtjev u njemu bi trebala navesti raspoloživ iznos koji se upotrebljava isključivo za njezinu korist u sklopu njezine financijske alokacije za kohezijsku politiku na temelju članka 18. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1083/2006, a koji se može rasporediti za ciljeve instrumenta za podjelu rizika isključivo u okviru proračunskih obveza Unije koje se izvršavaju u godinama 2012. i 2013. na temelju članka 75. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1083/2006 i koji ne smije prelaziti 10 % indikativne ukupne alokacije za državu članicu koja podnosi zahtjev za razdoblje od 2007. do 2013. iz EFRR-a i KF-a, a koja je odobrena u skladu s člankom 28. stavkom 3. točkom (b) Uredbe (EZ) br. 1083/2006. Naposljetku, potrebno je osigurati da se sredstva Unije za instrument za podjelu rizika, uključujući naknade za upravljanje i ostale opravdane troškove, jasno ograniče na gore naveden maksimalan iznos doprinosa Unije instrumentu za podjelu rizika i ne bi trebala postojati dodatna potencijalna obveza za opći proračun Europske unije. Bilo koji preostali rizik svojstven operacijama koje se financiraju iz uspostavljenog instrumenta za podjelu rizika trebao bi stoga snositi EIB ili nacionalna, odnosno međunarodna tijela javnog sektora ili tijela uređena privatnim pravom koja pružaju javne usluge, a s kojim je na temelju sporazuma o suradnji uspostavljen instrument za podjelu rizika. Istoj državi članici trebalo bi na temelju ove Uredbe na njezin zahtjev i u okviru istog instrumenta za podjelu rizika omogućiti ponovnu upotrebu vraćenih ili svih preostalih iznosa koji su dodijeljeni instrumentu za podjelu rizika, pod uvjetom da još uvijek ispunjava uvjete prihvatljivosti.

(22) Komisija bi trebala provjeriti jesu li informacije koje je dostavila država članica koja podnosi zahtjev točne i je li zahtjev države članice opravdan te treba biti ovlaštena da provedbenim aktom u roku od četiri mjeseca od zahtjeva države članice donese odluku o uvjetima sudjelovanja države članice koja podnosi zahtjev u instrumentu za podjelu rizika. Međutim, samo projekti za koje je pozitivna odluka o financiranju donesena ovisno o slučaju od

strane EIB-a ili nacionalnih, odnosno, međunarodnih tijela javnog sektora ili tijela uređenih privatnim pravom koja pružaju javne usluge trebali bi se prihvatiti kao prihvatljivi za financiranje preko uspostavljenog instrumenta za podjelu rizika. Zbog transparentnosti i pravne sigurnosti odluku Komisije trebalo bi objaviti u *Službenom listu Europske unije*.

(23) S obzirom na svrhu i prirodu instrumenata za podjelu rizika uspostavljenih ovom Uredbom, a koji su povezani s upravljanjem krizom, te s obzirom na dosad najveću krizu koja utječe na međunarodna tržišta i recesiju koje su ozbiljno naškodile financijskoj stabilnosti nekoliko država članica, a koje zahtijevaju brz odgovor kako bi se suzbili učinci na realno gospodarstvo, tržište rada i građane, primjereno je da ova Uredba stupi na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

(24) Uredbu (EZ) br. 1083/2006 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 1083/2006 mijenja se kako slijedi:

(1) Članak 14. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Proračun Europske unije dodijeljen fondovima izvršava se u okviru podjele upravljanja između država članica i Komisije u skladu s člankom 53. točkom (b) Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (*), uz iznimku instrumenta navedenog u članku 36.a ove Uredbe i tehničke pomoći navedene u članku 45. ove Uredbe.

Načelo dobrog financijskog upravljanja primjenjuje se u skladu s člankom 48. stavkom 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002.

(*) SL L 248, 16.9.2002., str. 1."

(2) Umeće se sljedeći članak:

„Članak 36.a

Instrument za podjelu rizika

1. Za potrebe ovog članka instrument za podjelu rizika znači financijski instrument kojim se jamči ukupno ili djelomično pokriće utvrđenog rizika, kad je to primjereno, u zamjenu za dogovorenu naknadu.

2. Država članica koja ispunjava jedan od uvjeta iz članka 77. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) može doprinijeti dio ukupnih sredstava koja su u skladu s člancima 19. i 20. dodijeljena instrumentu za podjelu rizika, koji se uspostavlja putem sporazuma o suradnji koji Komisija sklapa s EIB-om ili s nacionalnim, odnosno međunarodnim tijelima javnog sektora ili tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge, a koja daju odgovarajuća jamstva iz članka 54. stavka 2. točke (c) Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002, prema uvjetima sličnim uvjetima koji se primjenjuju na EIB, odnosno koje primjenjuje EIB (‚ugovorno provedbeno tijelo') za pokriće rezervacija i kapitala za jamstva i kredite, kao i za druge financijske instrumente odobrene u sklopu instrumenta za podjelu rizika.

3. Sporazum o suradnji iz stavka 2. sadrži pravila, a posebno o: ukupnom iznosu doprinosa Unije i o rasporedu prema kojem će taj iznos biti stavljen na raspolaganje; uvjetima povjereničkog računa koje određuje ugovorno provedbeno tijelo; kriterijima prihvatljivosti za upotrebu doprinosa Unije; detaljima točne podjele rizika, (uključujući stupanj financijske poluge), koji se pokriva i o jamstvima koja osigurava ugovorno provedbeno tijelo; određivanju cijene instrumenta za podjelu rizika na osnovi granice rizika i pokriću svih administrativnih troškova instrumenta za podjelu rizika; postupku za podnošenje i odobravanje zahtjeva za predložene projekte obuhvaćene instrumentom za podjelu rizika; razdoblju tijekom kojeg je instrument za podjelu rizika na raspolaganju i o izvještajnim zahtjevima.

Točna podjela rizika, (uključujući stupanj financijske poluge), koji ugovorno provedbeno tijelo preuzima u skladu sa sporazumom o suradnji u prosjeku je jednak najmanje iznosu koji je 1,5 puta veći od doprinosa Unije instrumentu za podjelu rizika.

Plaćanja za instrument za podjelu rizika obavljaju se u tranšama, u skladu s predviđenom upotrebom instrumenta za podjelu rizika u osiguravanju kredita i jamstava za financiranje određenih operacija.

4. Odstupajući od članka 54. stavka 5., instrument za podjelu rizika upotrebljava se za financiranje operacija koje se sufinanciraju sredstvima EFRR-a ili Kohezijskog fonda u vezi s investicijskim troškovima koji se ne mogu financirati kao prihvatljivi izdaci na temelju članka 55. ili na temelju pravila Unije o državnim potporama.

Instrument za podjelu rizika može se također upotrebljavati za financiranje operacija koje doprinose ostvarenju ciljeva nacionalnog strateškog referentnog okvira države članice koja podnosi zahtjev i strateškim smjernicama Zajednice o koheziji u skladu s Odlukom Vijeća 2006/702/EZ (*) i koje daju najveću dodanu vrijednost strategiji Unije za pametan, održiv i inkluzivan rast.

5. Instrument za podjelu rizika provodi Komisija u okviru neizravnog centraliziranog upravljanja u skladu s člancima 54. i 56. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002.

6. Država članica koja želi koristiti instrument za podjelu rizika podnosi pisani zahtjev Komisiji do 31. kolovoza 2013. U zahtjevu država članica dostavlja sve informacije potrebne za utvrđivanje:

(a) ispunjavanja jednog od uvjeta iz članka 77. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) pomoću upućivanja na odluku Vijeća ili drugi pravni akt kojim se dokazuje njezina prihvatljivost;

(b) popisa programa, (uključujući predložene projekte i povezane potrebe za financiranjem), koji se sufinanciraju sredstvima EFRR-a ili Kohezijskog fonda i dijela alokacija tim programima za 2012. i 2013. koji želi preuzeti iz tih programa kako bi preraspodijelila te iznose u instrument za podjelu rizika;

(c) popisa predloženih projekata na temelju stavka 4. drugog podstavka i dijela alokacija za 2012. i 2013. koji želi preuzeti iz tih programa kako bi preraspodijelila te iznose u instrument za podjelu rizika;

(d) iznosa koji je na raspolaganju za njezinu isključivu korist u sklopu njezine financijske alokacije za kohezijsku politiku na temelju članka 18. stavka 2. te naznake iznosa koji se može rasporediti za ciljeve instrumenta za podjelu rizika isključivo u okviru proračunskih obveza Unije koji se izvršavaju u godinama 2012. i 2013. na temelju članka 75. stavka 1.

7. Nakon što provjeri ispravnost i opravdanost zahtjeva države članice Komisija u roku od četiri mjeseca od zahtjeva države članice provedbenim aktom donosi odluku u kojoj se navodi sustav uspostavljen kako bi se zajamčilo da je raspoloživ iznos upotrijebljen za isključivu korist države članice koja ga je osigurala u sklopu svoje financijske alokacije za kohezijsku politiku na temelju članka 18. stavka 2. te u kojoj se navode uvjeti sudjelovanja države članice koja podnosi zahtjev u instrumentu za podjelu rizika. Uvjeti posebno obuhvaćaju sljedeće:

(a) sljedivost i računovodstvo, informacije o upotrebi sredstava, uvjete plaćanja te sustave praćenja i kontrole;

(b) strukturu naknada i ostalih administrativnih troškova te troškova upravljanja;

(c) indikativan popis prihvatljivih projekata za financiranje; i

(d) maksimalan iznos doprinosa Unije koji se može dodijeliti instrumentu za podjelu rizika iz raspoloživih alokacija navedene države članice te rata za praktičnu provedbu.

Odluka Komisije objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Pri odlučivanju o zahtjevu države članice Komisija osigurava da su samo projekti za koje je pozitivna odluka o financiranju donesena od strane EIB-a ili nacionalnog, odnosno međunarodnog tijela javnog sektora ili tijela uređenog privatnim pravom koje pruža javne usluge prihvatljivi za financiranje preko uspostavljenog instrumenta za podjelu rizika.

8. Odluci Komisije iz stavka 7. prethodi revizija operativnih programa u sklopu EFRR-a i Kohezijskog fonda u skladu s člankom 33. stavkom 2.

9. Financijske alokacije za instrument za podjelu rizika strogo su ograničene i ne smiju prelaziti 10 % indikativne ukupne alokacije za državu članicu koja podnosi zahtjev za razdoblje od 2007. do 2013. iz EFRR-a i Kohezijskog fonda, a koja je odobrena u skladu s člankom 28. stavkom 3. točkom (b). Financijske alokacije koje su raspoložive za projekte iz stavka 4. drugog podstavka ovog članka ograničene su na iznose koji su preostali nakon financiranja operacija navedenih u stavku 4. prvom podstavku ovog članka. Osim ukupnog doprinosa Unije instrumentu za podjelu rizika koji je odobren odlukom iz stavka 7. ovog članka, sudjelovanje Unije u instrumentu za podjelu rizika ne smije stvoriti dodatne potencijalne obveze ni za opći proračun Europske unije niti za navedenu državu članicu.

10. Svi vraćeni ili preostali iznosi nakon završetka operacije koja je obuhvaćena instrumentom za podjelu rizika mogu se na zahtjev navedene države članice ponovno upotrijebiti u sklopu instrumenta za podjelu rizika, pod uvjetom da država članica još uvijek ispunjava jedan od uvjeta iz članka 77. stavka 2. točaka (a), (b) i (c). Ako država članica više ne ispunjava ni jedan od tih uvjeta, vraćeni ili preostali iznos smatra se namjenskim prihodom u smislu članka 18. Uredbe (EZ, Euratom) br. 1605/2002. Na zahtjev navedene države članice, dodatna odobrena sredstva za preuzimanje obveza koja su stvorena tim namjenskim prihodom dodaju se sljedeće godine financijskoj alokaciji za kohezijsku politiku te države članice.

(*) SL L 291, 21.10.2006., str. 11."

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske Unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. svibnja 2012.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
M. SCHULZ	N. WAMMEN

32012R0461

L 142/26 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 1.6.2012.

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 461/2012

od 31. svibnja 2012.

o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1165/98 o kratkoročnim statistikama i uredaba Komisije (EZ) br. 1503/2006, (EZ) br. 657/2007 i (EZ) br. 1178/2008 u pogledu prilagodbi povezanih s uklanjanjem varijabli novih narudžbi industrije

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1165/98 od 19. svibnja 1998. o kratkoročnim statistikama [1], a posebno njezin članak 17. točke od (b) do (g),

budući da:

(1) Uredbom (EZ) br. 1165/98 uspostavljen je zajednički okvir za izradu kratkoročnih statistika Zajednice o poslovnom ciklusu i utvrđene su potrebne varijable za analizu kratkoročnog razvoja ponude i potražnje, faktora proizvodnje i cijena.

(2) Uredbom Komisije (EZ) br. 1503/2006 od 28. rujna 2006. o provedbi i izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1165/98 o kratkoročnim statistikama u pogledu definicija varijabli, popisa varijabli i učestalosti izrade podataka [2] predviđene su definicije ciljeva i karakteristike varijabli.

(3) Uredbom Komisije (EZ) br. 657/2007 od 14. lipnja 2007. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 1165/98 o kratkoročnim statistikama u pogledu uspostave europskih planova uzoraka [3] određena su pravila i uvjeti u pogledu prijenosa podataka od strane država članica koje sudjeluju u europskim planovima uzoraka za kratkoročne statistike.

(4) Uredbom Komisije (EZ) br. 1178/2008 od 28. studenoga 2008. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1165/98 o kratkoročnim statistikama i uredaba Komisije (EZ) br. 1503/2006 i (EZ) br. 657/2007 u pogledu prilagodbi nakon revizije statističkih klasifikacija NACE i KPD [4] ažurirana su pravila i uvjeti za europske planove uzoraka nakon donošenja Uredbe (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Revision 2 te izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3037/90 kao i određenih uredbi EZ-a o posebnim statističkim područjima [5], i Uredbe (EZ) br. 451/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi nove statističke klasifikacije proizvoda po djelatnostima (KPD) i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3696/93 [6].

(5) Varijable novih narudžbi industrije uvedene Uredbom (EZ) br. 1165/98 trebale su služiti kao glavni pokazatelj buduće proizvodnje. Međutim, prognostička sposobnost tih varijabli pokazala se ograničenom i budući da te varijable nisu pokazale postojana navješćujuća svojstva u svim državama članicama, Odbor za Europski statistički sustav suglasio se da bi prikupljanje podataka o varijablama novih narudžbi industrije trebalo obustaviti u kontekstu davanja prednosti u razvoju i izradi statistika s obzirom na smanjene resurse te radi smanjenja opterećenja Europskog statističkog sustava.

(6) Kako bi se provelo uklanjanje varijabli novih narudžbi industrije, potrebno je ukloniti sva upućivanja na te varijable u vezi s popisom varijabli, referentnim razdobljem, razinom detalja, rokom za dostavu podataka, prijelaznim razdobljem i definicijama koje se primjenjuju na te varijable, kao i u odnosu na uvjete europskog plana uzoraka u vezi s novim inozemnim narudžbama.

(7) Mjere koje su predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora za Europski statistički sustav,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilog A Uredbi (EZ) br. 1165/98 mijenja se u skladu s Prilogom I. ovoj Uredbi.

Članak 2.

Prilog I. Uredbi (EZ) br. 1503/2006 mijenja se u skladu s Prilogom II. ovoj Uredbi.

[1] SL L 162, 5.6.1998., str. 1.
[2] SL L 281, 12.10.2006., str. 15.
[3] SL L 155, 15.6.2007., str. 7.
[4] SL L 319, 29.11.2008., str. 16.
[5] SL L 393, 30.12.2006., str. 1.
[6] SL L 145, 4.6.2008., str. 65.

Članak 3.

U Uredbi (EZ) br. 657/2007 članci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„*Članak 1.*

Europski planovi uzoraka mogu se primjenjivati pri izradi statistika u kojima se razlikuje europodručje od država članica izvan europodručja za sljedeće dvije varijable navedene u Prilogu A Uredbi (EZ) br. 1165/98:

Varijabla	Naziv
312	Proizvodne cijene na inozemnom tržištu
340	Uvozne cijene

Članak 2.

Države članice koje sudjeluju u europskom planu uzoraka iz članka 1. dostavljaju podatke Komisiji (Eurostatu) barem za djelatnosti NACE-a, za varijablu br. 312, i proizvode KPD-a, za varijablu br. 340, navedene u Prilogu."

Članak 4.

Prilog III. Uredbi (EZ) br. 1178/2008 mijenja se u skladu s Prilogom III. ovoj Uredbi.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 31. svibnja 2012.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PRILOG I.

Prilog A Uredbi (EZ) br. 1165/98 mijenja se kako slijedi:

1. točka (c) (Popis varijabli) mijenja se kako slijedi:

   (a) u stavku 1. brišu se varijable „130 Nove narudžbe", „131 Nove domaće narudžbe" i „132 Nove inozemne narudžbe";

   (b) brišu se stavci 3. i 8.;

2. u točki (e) (Referentno razdoblje), brišu se varijable 130, 131 i 132 te njihova odgovarajuća referentna razdoblja;

3. točka (f) (Razina detalja) mijenja se kako slijedi:

   (a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

   „4. Dodatno, sve varijable osim varijabli ukupnog prihoda (br. 120, 121, 122) trebaju se dostaviti za ukupnu industriju određenu kao NACE Rev. 2 odjeljci od B do E i za glavne industrijske grupacije (GIG) kako su određene u Uredbi Komisije (EZ) br. 586/2001 (*).

   (*) SL L 86, 27.3.2001., str. 11.";

   (b) briše se stavak 6.;

   (c) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

   „9. Varijable o inozemnim tržištima (br. 122 i 312) trebaju se dostaviti u skladu s razlikovanjem europodručja od država članica izvan europodručja. To se razlikovanje treba primijeniti na ukupnu industriju određenu kao NACE Rev. 2 odjeljci od B do E, GIG, razinu odjeljka (jednoslovnu) i dvoznamenkastu razinu odjeljaka NACE Rev. 2. Informacije o NACE Rev. 2. D i E ne zahtijevaju se za varijablu 122. Dodatno, varijabla uvoznih cijena (br. 340) treba se dostaviti u skladu s razlikovanjem europodručja od država članica izvan europodručja. To se razlikovanje treba primijeniti na ukupnu industriju određenu kao KPD odjeljaka od B do E, GIG, razinu odjeljka (jednoslovnu) i dvoznamenkastu razinu odjeljaka KPD-a. Za razlikovanje europodručja od država članica izvan europodručja, Komisija može odrediti uvjete za primjenu europskih planova uzoraka kako su određeni u članku 4. stavku 2. prvom podstavku, točki (d). Te mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 18. stavka 3. Europskim planom uzoraka može se ograničiti opseg varijable uvoznih cijena na uvoz proizvoda iz država članica izvan europodručja. Razlikovanje europodručja od država članica izvan europodručja za varijable 122, 312 i 340 ne trebaju dostaviti one države članice koje nisu prihvatile euro kao svoju valutu.";

4. u točki (g) (Rokovi za prijenos podataka), stavku 1. brišu se varijable 130, 131 i 132 te njihovi odgovarajući rokovi „1 mjesec i 20 kalendarskih dana";

(5) u točki (j) (Prijelazno razdoblje), stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Prijelazno razdoblje koje završava 11. kolovoza 2007. može se odobriti za varijablu 340 i razlikovanje europodručja od država članica izvan europodručja za varijable 122, 312 i 340 u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18. stavku 2."

PRILOG II.

Prilog I. Uredbi (EZ) br. 1503/2006 mijenja se kako slijedi:

Brišu se varijable „130 Nove narudžbe", „131 Nove domaće narudžbe" i „132 Nove inozemne narudžbe".

PRILOG III.

Prilog III. Uredbi (EZ) br. 1178/2008 mijenja se kako slijedi:

Briše se stavak „**132 NOVE INOZEMNE NARUDŽBE**".

32012R0555

L 166/22 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 27.6.2012.

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 555/2012

od 22. lipnja 2012.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 184/2005 Europskog parlamenta i Vijeća o statistici Zajednice u vezi s platnom bilancom, međunarodnom trgovinom uslugama i inozemnim izravnim ulaganjima s obzirom na ažurirane zahtjeve za podacima i definicije

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 184/2005 Europskog parlamenta i Vijeća o statistici Zajednice u vezi s platnom bilancom, međunarodnom trgovinom uslugama i inozemnim izravnim ulaganjima ([1]), a posebno njezin članak 10.,

budući da:

(1) Uredbom (EZ) br. 184/2005 utvrđen je zajednički okvir za sustavnu izradu statistike platne bilance, međunarodne trgovine uslugama i inozemnih izravnih ulaganja Unije.

(2) Potrebno je ažurirati zahtjeve za podacima i definicije Uredbe (EZ) br. 184/2005 uzimajući u obzir gospodarske i tehničke promjene, usklađujući ih s međunarodnim standardima koji pružaju opća pravila za izradu statistike platne bilance, međunarodne trgovine uslugama i inozemnih izravnih ulaganja.

(3) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora za platnu bilancu,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilozi Uredbi (EZ) br. 184/2005 zamjenjuju se tekstom iz Priloga ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. lipnja 2012.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

([1]) SL L 5, 8.2.2005., str. 23.

PRILOG

„PRILOG I.

Tablica 1.

Mjesečna platna bilanca

Rok: 44. kalendarski dan nakon završetka referentnog razdoblja

Učestalost: mjesečna

Prvo referentno razdoblje: travanj 2014.

	Prihodi	Rashodi	Stanje
1. **Tekući račun**			
Roba	Geo 3	Geo 3	
Usluge	Geo 3	Geo 3	
Primarni dohodak			
Naknade zaposlenima	Geo 3	Geo 3	
Dohodak od ulaganja			
Izravna ulaganja			
Vlasnička ulaganja	Geo 3	Geo 3	
Od toga: reinvestirana dobit prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Dužnički instrumenti	Geo 3	Geo 3	
Portfeljna ulaganja			
Vlasnički vrijednosni papiri i udjeli u investicijskim fondovima	Geo 3	Geo 1	
Dužnički vrijednosni papiri	Geo 3	Geo 1	
Ostala ulaganja	Geo 3	Geo 3	
Od toga: kamate	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Međunarodne pričuve	Geo 3	Geo 3	
Od toga: kamate	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Ostali primarni dohodci	Geo 3	Geo 3	
Sekundarni dohodak	Geo 3	Geo 3	
2. **Kapitalni račun**			
Kapitalni račun	Geo 3	Geo 3	
	Neto stjecanje financijske imovine	Neto preuzimanje obveza	Neto
3. **Financijski račun**			
Izravna ulaganja			
Vlasnička ulaganja prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Dužnički instrumenti prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Portfeljna ulaganja			
Vlasnički vrijednosni papiri i udjeli u investicijskim fondovima			

	Neto stjecanje financijske imovine	Neto preuzimanje obveza	Neto
Prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 2 (1)	Geo 1 (1)	
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 1)	Geo 2 (1)		
Dužnički vrijednosni papiri			
Kratkoročni			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 2 (1)	Geo 1 (1)	
Prema protusektoru izdavatelja (Sektor 1)	Geo 2 (1)		
Dugoročni			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 2 (1)	Geo 1 (1)	
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 1)	Geo 2 (1)		
Izvedeni financijski instrumenti (osim pričuva) i dioničke opcije zaposlenika			Geo 2 (1)
Ostala ulaganja			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Od toga: gotovina i depoziti	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Međunarodne pričuve			
Monetarno zlato			
Zlato u polugama	Geo 1 (1)		
Neraspoređeni računi zlata	Geo 1 (1)		
Posebna prava vučenja (SDR)	Geo 1 (1)		
Pričuvna pozicija u Međunarodnom monetarnom fondu (MMF-u)	Geo 1 (1)		
Ostale međunarodne pričuve			
Gotovina i depoziti			
Potraživanja od monetarnih vlasti, MMF-a i Banke za međunarodne namire (BIS)	Geo 1 (1)		
Potraživanja od drugih subjekata (banke)	Geo 1 (1)		
Vrijednosni papiri			
Dužnički vrijednosni papiri			
Kratkoročni	Geo 1 (1)		
Dugoročni	Geo 1 (1)		
Vlasnički vrijednosni papiri i udjeli u investicijskim fondovima	Geo 1 (1)		
Izvedeni financijski instrumenti (neto)	Geo 1 (1)		
Ostala potraživanja	Geo 1 (1)		

(1) Nije obavezno za države članice koje ne sudjeluju u Monetarnoj uniji.

Tablica 2.

Tromjesečna platna bilanca i stanje međunarodnih ulaganja

Učestalost: tromjesečna

Prvo referentno razdoblje: prvo tromjesečje 2014.

Rok: T+85 od 2014. do 2016.; T+82 od 2017. do 2018. [3]***; T + 80 od 2019.*** [3]

	Prihodi	Rashodi	Stanje
A. **Tekući račun**			
Roba	Geo 4	Geo 4	
Opći promet robom na osnovi platne bilance	Geo 3	Geo 3	
Neto izvoz robe u tranzitnoj trgovini	Geo 3		
Roba stečena u tranzitnoj trgovini (negativni prihodi)	Geo 3		
Roba prodana u tranzitnoj trgovini	Geo 3		
Nemonetarno zlato	Geo 3	Geo 3	
Branding — prilagodba radi kvazitranzitne trgovine	Geo 4	Geo 4	
Usluge	Geo 4	Geo 4	
Proizvodne usluge s fizičkim sirovinama u vlasništvu drugih	Geo 4	Geo 4	
Usluge održavanja i popravaka koje nisu drugdje uključene	Geo 4	Geo 4	
Prijevoz	Geo 4	Geo 4	
Putovanja	Geo 4	Geo 4	
Građevinarstvo	Geo 4	Geo 4	
Usluge osiguranja i usluge mirovinskog osiguranja	Geo 4	Geo 4	
Financijske usluge	Geo 4	Geo 4	
Eksplicitno obračunate i ostale financijske usluge	Geo 3	Geo 3	
Usluge financijskog posredovanja indirektno mjerene (UFPIM)	Geo 3	Geo 3	
Naknade za uporabu intelektualnog vlasništva koje nisu drugdje uključene	Geo 4	Geo 4	
Telekomunikacijske, računalne i informacijske usluge	Geo 4	Geo 4	
Ostale poslovne usluge	Geo 4	Geo 4	
Usluge istraživanja i razvoja	Geo 3	Geo 3	
Usluge stručnog i poslovnog savjetovanja	Geo 3	Geo 3	
Tehničke usluge, usluge povezane s trgovinom i ostale poslovne usluge	Geo 3	Geo 3	
Osobne, kulturne i rekreacijske usluge	Geo 4	Geo 4	
Državna roba i usluge koje nisu drugdje uključene	Geo 4	Geo 4	
Primarni dohodak			
Naknade zaposlenima	Geo 4	Geo 4	

	Prihodi	Rashodi	Stanje
Dohodak od ulaganja			
Izravna ulaganja			
Vlasnička ulaganja	Geo 4	Geo 4	
Dividende i isplate iz dohotka kvazidruštava			
U društva s izravnim ulaganjima	Geo 3	Geo 3	
U izravnog ulagača (povratno ulaganje)	Geo 3	Geo 3	
Između sestrinskih društava	Geo 3	Geo 3	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 ([1])	Geo 2 ([1])	
Reinvestirana dobit	Geo 4	Geo 4	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 ([1])	Geo 2 ([1])	
Dužnički instrumenti	Geo 4	Geo 4	
U društva s izravnim ulaganjima	Geo 3	Geo 3	
U izravnog ulagača (povratno ulaganje)	Geo 3	Geo 3	
Između sestrinskih društava	Geo 3	Geo 3	
Od toga: kamate			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 ([1])	Geo 2 ([1])	
Portfeljna ulaganja			
Vlasnički vrijednosni papiri i udjeli u investicijskim fondovima	Geo 4	Geo 1	
Vlasnički vrijednosni papiri			
Dividende			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 ([4])	
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 ([1])		
Udjeli u investicijskim fondovima			
Dividende			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 ([4])	
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 ([1])		
Reinvestirana dobit			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 ([4])	
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 ([1])		
Dužnički vrijednosni papiri			
Kratkoročni	Geo 4	Geo 1	
Kamate			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 ([4])	
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 ([1])		
Dugoročni	Geo 4	Geo 1	
Kamate			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 ([4])	
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 ([1])		

	Prihodi	Rashodi	Stanje
Ostala ulaganja	Geo 4	Geo 4	
Povlačenja dohotka kvazidruštava	Geo 3	Geo 3	
Kamate	Geo 3	Geo 3	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 ([1])	Geo 2 ([1])	
Od toga: kamate na posebna prava vučenja (SDR)		Geo 1	
Od toga: kamate prije UFPIM-a	Geo 3	Geo 3	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 ([1])	Geo 2 ([1])	
Dohodak od ulaganja koji se pripisuje imateljima polica osiguranja, mirovinskog osiguranja ili standardiziranih sustava jamstva	Geo 3	Geo 3	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 ([1])	Geo 2 ([1])	
Međunarodne pričuve	Geo 3		
Od toga: kamate	Geo 3		
Ostali primarni dohodak	Geo 4	Geo 4	
Opća država	Geo 3	Geo 3	
Porezi na proizvodnju i uvoz	Institucije Unije	Institucije Unije	
Porezi na proizvode	Institucije Unije	Institucije Unije	
Ostali porezi na proizvodnju	Institucije Unije	Institucije Unije	
Institucije Unije	Subvencije	Institucije Unije	
Subvencije na proizvode	Institucije Unije	Institucije Unije	
Ostale subvencije na proizvodnju	Institucije Unije	Institucije Unije	
Zakupnine	Geo 3	Geo 3	
Ostali sektori	Geo 3	Geo 3	
Porezi na proizvodnju i uvoz	Institucije Unije	Institucije Unije	
Porezi na proizvode	Institucije Unije	Institucije Unije	
Ostali porezi na proizvodnju	Institucije Unije	Institucije Unije	
Subvencije	Institucije Unije	Institucije Unije	
Subvencije na proizvode	Institucije Unije	Institucije Unije	
Ostale subvencije na proizvodnju	Institucije Unije	Institucije Unije	
Najam	Geo 3	Geo 3	
Sekundarni dohodak	Geo 4	Geo 4	
Opća država	Geo 3	Geo 3	
Tekući porezi na dohodak, bogatstvo itd.	Geo 3	Geo 3	
Socijalni doprinosi	Geo 3	Geo 3	
Socijalne naknade	Geo 3	Geo 3	
Tekuća međunarodna suradnja (D74)	Geo 3	Geo 3	
Od toga: prema institucijama Unije (isključujući ESB)	Institucije Unije	Institucije Unije	

	Prihodi	Rashodi	Stanje
Razni tekući transferi (D 75)	Geo 3	Geo 3	
Vlastita sredstva Unije od poreza na dodanu vrijednost i na temelju bruto nacionalnog dohotka (D 76)	Institucije Unije	Institucije Unije	
Ostali sektori	Geo 3	Geo 3	
Tekući porezi na dohodak, bogatstvo itd.	Geo 3	Geo 3	
Socijalni doprinosi	Geo 3	Geo 3	
Socijalne naknade	Geo 3	Geo 3	
Neto premije neživotnog osiguranja	Geo 3	Geo 3	
Potraživanja neživotnog osiguranja	Geo 3	Geo 3	
Razni tekući transferi (D75)	Geo 3	Geo 3	
Od toga: osobni transferi između kućanstava rezidenata i nerezidenata	Geo 3	Geo 3	
Od toga: radničke doznake	Geo 4	Geo 4	
Prilagodbe za promjene u mirovinskim pravima	Geo 3	Geo 3	
B. **Kapitalni račun**			
Kapitalni račun	Geo 4	Geo 4	
Bruto stjecanje/smanjivanje neproizvedene nefinancijske imovine	Geo 3	Geo 3	
Kapitalni transferi	Geo 3	Geo 3	
Opća država	Geo 3	Geo 3	
Porezi na kapital	Geo 3	Geo 3	
Investicijske potpore	Geo 3	Geo 3	
Ostali kapitalni transferi	Geo 3	Geo 3	
Od toga: oprost duga	Geo 3	Geo 3	
Ostali sektori	Geo 3	Geo 3	
Porezi na kapital	Geo 3	Geo 3	
Investicijske potpore	Geo 3	Geo 3	
Ostali kapitalni transferi	Geo 3	Geo 3	
Od toga: oprost duga	Geo 3	Geo 3	

	Neto stjecanje financijske imovine	Neto preuzimanje obveza	Neto
C. **Financijski račun**			
Financijski račun	Geo 1	Geo 1	
Izravna ulaganja	Geo 4	Geo 4	
Vlasnička ulaganja	Geo 4	Geo 4	
Vlasnička ulaganja osim reinvestirane dobiti			
U društva s izravnim ulaganjima	Geo 3	Geo 3	

	Neto stjecanje financijske imovine	Neto preuzimanje obveza	Neto
U izravnog ulagača (povratno ulaganje)	Geo 3	Geo 3	
Između sestrinskih društava	Geo 3	Geo 3	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Uvrštena na burzi	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Nisu uvrštena na burzi	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Ostalo (npr. nekretnine)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Reinvestirana dobit	Geo 4	Geo 4	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Dužnički instrumenti	Geo 4	Geo 4	
U društva s izravnim ulaganjima	Geo 3	Geo 3	
U izravnog ulagača (povratno ulaganje)	Geo 3	Geo 3	
Između sestrinskih društava	Geo 3	Geo 3	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	
Portfeljna ulaganja	Geo 4	Geo 1	
Vlasnički vrijednosni papiri i udjeli u investicijskim fondovima	Geo 4	Geo 1	
Vlasnički vrijednosni papiri			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 (4)	
Uvršteni na burzi	Geo 2 (1)	Geo 1 (1)	
Nisu uvršteni na burzi	Geo 2 (1)	Geo 1 (1)	
Prema protusektoru izdavatelja (Sektor 2)			
Uvršteni na burzi	Geo 2 (1)		
Nisu uvršteni na burzi	Geo 2 (1)		
Udjeli u investicijskim fondovima			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 (4)	
Od toga: reinvestirana dobit	Geo 3	Geo 1 (4)	
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 (1)		
Od toga: reinvestirana dobit	Geo 2 (1)		
Dužnički vrijednosni papiri			
Kratkoročni	Geo 4	Geo 1	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 (4)	
Prema protusektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 (1)		
Dugoročni	Geo 4	Geo 1	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 1 (4)	

	Neto stjecanje financijske imovine	Neto preuzimanje obveza	Neto
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 [1]		
Izvedeni financijski instrumenti (osim pričuva) i dioničke opcije zaposlenika			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)			Geo 3
Ostala ulaganja	Geo 4	Geo 4	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 4	Geo 4	
Ostala vlasnička ulaganja	Geo 3	Geo 3	
Gotovina i depoziti			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)			
Kratkoročni	Geo 3	Geo 3	
Dugoročni	Geo 3	Geo 3	
Zajmovi			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)			
Kratkoročni	Geo 3, MMF	Geo 3, MMF	
Dugoročni	Geo 3, MMF	Geo 3, MMF	
Osiguranja, mirovinska osiguranja i standardizirani sustavi jamstva			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3	Geo 3	
Trgovački krediti i predujmovi			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)			
Kratkoročni	Geo 3	Geo 3	
Dugoročni	Geo 3	Geo 3	
Ostala potraživanja/obveze			
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)			
Kratkoročna	Geo 3	Geo 3	
Dugoročna	Geo 3	Geo 3	
Posebna prava vučenja		Geo 1	
Međunarodne pričuve	Geo 3		
D. **Izravnavajuće stavke**			
Stanje robe i usluga			Geo 4
Stanje tekućeg računa			Geo 1
Neto kreditiranje (+)/neto zaduživanje (-) (stanje tekućeg i kapitalnog računa)			Geo 1

	Neto stjecanje financijske imovine	Neto preuzimanje obveza	Neto
Neto kreditiranje (+)/neto zaduživanje (-) (financijski račun)			Geo 1
Neto pogreške i propusti			Geo 1

	Imovina			Obveze		
	Stanja	Revalorizacije radi promjene tečaja	Revalorizacije radi promjene drugih cijena	Stanja	Revalorizacije radi promjene tečaja	Revalorizacije radi promjene drugih cijena
E. **Stanje međunarodnih ulaganja**						
Financijski račun	Geo 1			Geo 1		
Izravna ulaganja	Geo 4 (3)			Geo 4 (3)		
Vlasnička ulaganja	Geo 4 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 4 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)
U društva s izravnim ulaganjima	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Kod izravnog ulagača (povratno ulaganje)	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Između sestrinskih društava	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Uvrštena na burzi	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Nisu uvrštena na burzi	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Ostalo (npr. nekretnine)	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Dužnički instrumenti	Geo 4 (3)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 4 (3)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)
U društva s izravnim ulaganjima	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Kod izravnog ulagača (povratno ulaganje)	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Između sestrinskih društava	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 (1)			Geo 2 (1)		
Portfeljna ulaganja	Geo 4 (3)			Geo 1		
Vlasnički vrijednosni papiri i udjeli u investicijskim fondovima	Geo 4 (3)			Geo 1		
Vlasnički vrijednosni papiri						
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3 (3)			Geo 1 (4)		
Uvršteni na burzi	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 1 (1)	Geo 1 (1)	Geo 1 (1)
Nisu uvršteni na burzi	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 1 (1)	Geo 1 (1)	Geo 1 (1)
Prema protusektoru izdavatelja (Sektor 2)						
Uvršteni na burzi	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)			
Nisu uvršteni na burzi	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)			

	Imovina			Obveze		
	Stanja	Revalorizacije radi promjene tečaja	Revalorizacije radi promjene drugih cijena	Stanja	Revalorizacije radi promjene tečaja	Revalorizacije radi promjene drugih cijena
Udjeli u investicijskim fondovima						
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 1 (1)	Geo 1 (1)	Geo 1 (1)
Prema sektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)			
Dužnički vrijednosni papiri						
Kratkoročni	Geo 4 (3)			Geo 1		
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3 (3)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 1 (4)	Geo 1 (1)	Geo 1 (1)
Prema protusektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)			
Prema valuti:						
Euro	Geo 2 (1)			Geo 1 (1)		
Američki dolar	Geo 2 (1)			Geo 1 (1)		
Ostale valute	Geo 2 (1)			Geo 1 (1)		
Dugoročni	Geo 4 (3)			Geo 1		
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3 (3)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 1 (4)	Geo 1 (1)	Geo 1 (1)
S otkupom za 1 godinu ili manje				Geo 1 (1)		
S otkupom za više od 1 godine				Geo 1 (1)		
Prema protusektoru izdavatelja (Sektor 2)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)			
S otkupom za 1 godinu ili manje	Geo 2 (1)					
S otkupom za više od 1 godine	Geo 2 (1)					
Prema valuti:						
Euro	Geo 2 (1)			Geo 1 (1)		
Američki dolar	Geo 2 (1)			Geo 1 (1)		
Ostale valute	Geo 2 (1)			Geo 1 (1)		
Izvedeni financijski instrumenti (osim pričuva) i dioničke opcije zaposlenika	Geo 4 (3)			Geo 4 (3)		
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 2 (1)		Geo 2 (1)	Geo 2 (1)		Geo 2 (1)
Ostala ulaganja	Geo 4 (3)			Geo 4 (3)		
Prema sektoru rezidenta (Sektor 1)	Geo 4 (3)			Geo 4 (3)		
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)		Geo 2 (1)	Geo 2 (1)		Geo 2 (1)	Geo 2 (1)
Ostala vlasnička ulaganja	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)	Geo 2 (1)
Gotovina i depoziti	Geo 4 (3)	Geo 2 (1)		Geo 4 (3)	Geo 2 (1)	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)						

	Imovina			Obveze		
	Stanja	Revalorizacije radi promjene tečaja	Revalorizacije radi promjene drugih cijena	Stanja	Revalorizacije radi promjene tečaja	Revalorizacije radi promjene drugih cijena
Kratkoročni	Geo 3 (3)			Geo 3 (3)		
Dugoročni	Geo 3 (3)			Geo 3 (3)		
Zajmovi	Geo 4 (3)	Geo 2 (1)		Geo 4 (3)	Geo 2 (1)	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)						
Kratkoročni	Geo 3 (3), MMF			Geo 3 (3), MMF		
Dugoročni	Geo 3 (3), MMF			Geo 3 (3), MMF		
Osiguranja, mirovinska osiguranja i standardizirani sustavi jamstva		Geo 2 (1)	Geo 2 (1)		Geo 2 (1)	Geo 2 (1)
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)	Geo 3 (3)			Geo 3 (3)		
Trgovački krediti i predujmovi	Geo 4 (3)	Geo 2 (1)		Geo 4 (3)	Geo 2 (1)	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)						
Kratkoročni	Geo 3 (3)			Geo 3 (3)		
Dugoročni	Geo 3 (3)			Geo 3 (3)		
Ostala potraživanja/obveze		Geo 2 (1)			Geo 2 (1)	
Prema sektoru rezidenta (Sektor 2)						
Kratkoročna	Geo 3 (3)			Geo 3 (3)		
Dugoročna	Geo 3 (3)			Geo 3 (3)		
Posebna prava vučenja				Geo 1	Geo 1 (1)	

(1) Nije obavezno za države članice koje ne sudjeluju u monetarnoj uniji.
(2) Prijelaz na T + 82 i T + 80 nije obavezan za države članice koje ne sudjeluju u monetarnoj uniji.
(3) Geografske pojedinosti obvezne za države članice koje ne sudjeluju u monetarnoj uniji od 2019.
(4) Raščlamba po institucionalnim sektorima na razini 1 (Sektor 1) a ne na razini Sektor 2 obvezna je za države članice koje ne sudjeluju u monetarnoj uniji.

Tablica 3.

Međunarodna trgovina uslugama

Rok: T + 9 mjeseci

Učestalost: godišnja

Prvo referentno razdoblje: 2013.

	Prihodi	Rashodi	Stanje
Naknade zaposlenima	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Osobni transferi	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Radničke doznake	Geo 5	Geo 5	Geo 5
USLUGE	Geo 6	Geo 6	Geo 6
Proizvodne usluge s fizičkim sirovinama u vlasništvu drugih	Geo 5	Geo 5	Geo 5

	Prihodi	Rashodi	Stanje
Usluge održavanja i popravaka koje nisu drugdje uključene	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Prijevoz	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Pomorski prijevoz	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Pomorski prijevoz putnika	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Pomorski prijevoz tereta	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostalo	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Zračni prijevoz	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Zračni prijevoz putnika	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Zračni prijevoz tereta	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostalo	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostale vrste prijevoza	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Osoba	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Tereta	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostalo	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Proširena klasifikacija ‚Ostalih vrsta prijevoza'			
Svemirski prijevoz	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Željeznički prijevoz	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Željeznički prijevoz putnika	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Željeznički prijevoz tereta	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostalo	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Cestovni prijevoz	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Cestovni prijevoz putnika	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Cestovni prijevoz tereta	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostalo	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Prijevoz unutrašnjim vodenim putovima	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Prijevoz putnika unutrašnjim vodenim putovima	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Prijevoz tereta unutrašnjim vodenim putovima	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostalo	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Cjevovodni transport	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Prijenos električne energije	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostale pomoćne i prateće usluge prijevoza	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Poštanske i kurirske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Putovanja			
Poslovna putovanja	Geo 5	Geo 5	Geo 5

	Prihodi	Rashodi	Stanje
Stjecanje roba i usluga od strane pograničnih, sezonskih i ostalih privremenih radnika	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostala poslovna putovanja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Privatna putovanja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izdaci povezani sa zdravljem	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izdaci povezani s obrazovanjem	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostala privatna putovanja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Građevinarstvo	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Građevinski radovi u inozemstvu	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Građevinski radovi u izvještajnom gospodarstvu	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge osiguranja i usluge mirovinskog osiguranja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Neposredno osiguranje	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Životno osiguranje	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Osiguranje tereta	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostalo neposredno osiguranje	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Reosiguranje	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Pomoćne usluge osiguranja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge mirovinskog osiguranja i standardiziranog jamstva	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge mirovinskog osiguranja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge standardiziranog jamstva	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Financijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Eksplicitno obračunate i ostale financijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge financijskog posredovanja indirektno mjerene (UFPIM)	Geo 3	Geo 3	Geo 3
Naknade za uporabu intelektualnog vlasništva koje nisu drugdje uključene	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Telekomunikacijske, računalne i informacijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Telekomunikacijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Računalne usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Informacijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge novinskih agencija	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostale informacijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostale poslovne usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge istraživanja i razvoja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Rad na sustavnoj osnovi radi povećanja razine znanja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Pružanje prilagođenih i neprilagođenih usluga istraživanja i razvoja	Geo 5	Geo 5	Geo 5

	Prihodi	Rashodi	Stanje
Prodaja vlasničkih prava koja proizlaze iz istraživanja i razvoja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostalo	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge stručnog savjetovanja i savjetovanja u vezi s upravljanjem	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Pravno i računovodstveno savjetovanje, savjetovanje u vezi s upravljanjem i odnosi s javnošću	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Pravne usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Računovodstvene, revizijske, knjigovodstvene i usluge poreznog savjetovanja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge poslovnog savjetovanja i savjetovanja u vezi s upravljanjem i usluge odnosa s javnošću	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Oglašavanje, istraživanje tržišta i ispitivanje javnoga mnijenja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Tehničke usluge, usluge povezane s trgovinom i ostale poslovne usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Arhitektonske usluge, usluge inženjeringa, znanstvene i druge tehničke usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Arhitektonske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge inženjeringa	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Znanstvene i druge tehničke usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge zbrinjavanja otpada i uklanjanja zagađenja, poljoprivredne i rudarske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Od toga: zbrinjavanje otpada i uklanjanje zagađenja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge poslovnog najma	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge povezane s trgovinom	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostale poslovne usluge koje nisu drugdje uključene	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Osobne, kulturne i rekreacijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Audiovizualne i povezane usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostale osobne, kulturne i rekreacijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Zdravstvene usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge obrazovanja	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Usluge povezane s kulturnim nasljeđem i rekreacijske usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostale osobne usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Državna roba i usluge koje nisu drugdje uključene	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Veleposlanstva i konzulati	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Vojne jedinice i agencije	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Ostale državne robe i usluge	Geo 5	Geo 5	Geo 5

Tablica 4.

Inozemna izravna ulaganja - transakcije (uključujući dohodak)

Tablica 4.1. Izravna ulaganja – financijske transakcije

Rok: T + 9 mjeseci

Učestalost: godišnja

Prvo referentno razdoblje: 2013.

	Neto	Neto stjecanje financijske imovine	Neto preuzimanje obveza
SVE REZIDENTNE JEDINICE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA) - transakcije	Geo 6	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – vlasnički kapital osim reinvestirane dobiti	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – vlasnički kapital osim reinvestirane dobiti (isključujući vlasnički kapital između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo osim reinvestirane dobiti između sestrinskih društava (matično društvo koje ima konačnu kontrolu (UCP) je rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo - reinvestiranje dobiti	Geo 5	Geo 5	
Izravna ulaganja u inozemstvo - dužnički instrumenti	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo - dužnički instrumenti (isključujući dug između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo - dužnički instrumenti između sestrinskih društava (UCP je rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE) - transakcije	Geo 6	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – vlasnički kapital osim reinvestirane dobiti	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo osim reinvestirane dobiti (isključujući vlasnički kapital između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – vlasnički kapital osim reinvestirane dobiti između sestrinskih društava (UCP nije rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Od toga: UCP je rezident druge države europodručja	Geo 5		
UCP je rezident EU-a, ali izvan europodručja	Geo 5		
UCP je rezident izvan EU-a	Geo 5		
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – reinvestiranje dobiti	Geo 5		Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dužnički instrumenti	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dužnički instrumenti (isključujući dug između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo između sestrinskih društava (UCP nije rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Od toga: UCP je rezident druge države europodručja	Geo 5		
UCP je rezident EU-a, ali izvan europodručja	Geo 5		
UCP je rezident izvan EU-a	Geo 5		

	Neto	Neto stjecanje financijske imovine	Neto preuzimanje obveza
REZIDENTNI SUBJEKTI POSEBNE NAMJENE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA) – transakcije (1)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE) – transakcije (1)	Geo 5	Geo 5	Geo 5

(1) Obvezno od referentne godine 2015. nadalje.

Tablica 4.2. Dohodak od izravnih ulaganja

Rok: T + 9 mjeseci

Učestalost: godišnja

Prvo referentno razdoblje: 2013.

	Stanje	Prihodi	Rashodi
SVE REZIDENTNE JEDINICE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA) - dohodak	Geo 6	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo - dividende	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – dividende (isključujući dividende između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – dividende između sestrinskih društava (UCP je rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – reinvestirana dobit	Geo 5	Geo 5	
Izravna ulaganja u inozemstvo – dohodak od duga	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – dohodak od duga (isključujući dohodak od duga između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – dohodak od duga između sestrinskih društava (UCP je rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE) - dohodak	Geo 6	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo - dividende	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dividende (isključujući dividende između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo između sestrinskih društava (UCP nije rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Od toga: UCP je rezident druge države europodručja	Geo 5		
UCP je rezident EU-a, ali izvan europodručja	Geo 5		
UCP je rezident izvan EU-a	Geo 5		
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – reinvestirana dobit	Geo 5		Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dohodak od duga	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dohodak od duga (isključujući dohodak od duga između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dohodak od duga između sestrinskih društava (UCP nije rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Od toga: UCP je rezident druge države europodručja	Geo 5		
UCP je rezident EU-a, ali izvan europodručja	Geo 5		
UCP je rezident izvan EU-a	Geo 5		

	Stanje	Prihodi	Rashodi
REZIDENTNI SUBJEKTI POSEBNE NAMJENE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA) – dohodak (1)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE) – dohodak (1)	Geo 5	Geo 5	Geo 5

(1) Obvezno od referentne godine 2015. nadalje.

Tablica 4.3. Raščlamba po djelatnostima i geografska raščlamba

Rok: T + 21 mjesec

Učestalost: godišnja

Prvo referentno razdoblje: 2013.

	Vrsta podatka	Geografska raščlamba	Raščlamba po djelatnostima NACE REV2
SVE REZIDENTNE JEDINICE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA)	Neto	Geo 5	Razina 1
		Geo 4	Razina 2
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE)	Neto	Geo 5	Razina 1
		Geo 4	Razina 2
Dohodak od izravnih ulaganja	Prihodi, rashodi, stanje	Geo 5	Razina 1
		Geo 4	Razina 2
REZIDENTNI SUBJEKTI POSEBNE NAMJENE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA) (8)	Neto	Geo 5	Razina 1
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE) (1)	Neto	Geo 5	Razina 1
Dohodak od izravnog ulaganja (1)	Prihodi, rashodi, stanje	Geo 5	Razina 1

(1) Obavezno od referentne godine 2015. nadalje.

Tablica 5.

Stanje inozemnih izravnih ulaganja

Tablica 5.1. – Stanje izravnih ulaganja

Rok: T + 9 mjeseci

Učestalost: godišnja

Prvo referentno razdoblje: 2013.

	Neto	Imovina	Obveze
SVE REZIDENTNE JEDINICE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA)	Geo 6	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – vlasnički kapital	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – vlasnički kapital (isključujući vlasnički kapital između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – vlasnički kapital između sestrinskih društava (UCP je rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – dužnički instrumenti	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u inozemstvo – dužnički instrumenti (isključujući dug između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5

	Neto	Imovina	Obveze
Izravna ulaganja u inozemstvo – dužnički instrumenti između sestrinskih društava (UCP je rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE)	Geo 6	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – vlasnički kapital	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – vlasnički kapital (isključujući vlasnički kapital između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – vlasnički kapital između sestrinskih društava (UCP nije rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Od toga: UCP je rezident druge države europodručja	Geo 5		
UCP je rezident EU-a, ali izvan europodručja	Geo 5		
UCP je rezident izvan EU-a	Geo 5		
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dužnički instrumenti	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dužnički instrumenti (isključujući dug između sestrinskih društava)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo – dužnički instrumenti između sestrinskih društava (UCP nije rezident izvještajne države)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Od toga: UCP je rezident druge države europodručja	Geo 5		
UCP je rezident EU-a, ali izvan europodručja	Geo 5		
UCP je rezident izvan EU-a	Geo 5		
REZIDENTNI SUBJEKTI POSEBNE NAMJENE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA)	Geo 5	Geo 5	Geo 5
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE)	Geo 5	Geo 5	Geo 5

Tablica 5.2.: Stanja izravnih ulaganja: raščlamba po djelatnosti i geografska raščlamba

Rok: T + 21 mjesec

Učestalost: godišnja

Prvo referentno razdoblje: 2013.

	Vrsta podatka	Geografska raščlamba	Raščlamba po djelatnostima NACE REV2
SVE REZIDENTNE JEDINICE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA)	Neto pozicije	Geo 5	Razina 1
		Geo 4	Razina 2
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE)	Neto pozicije	Geo 5	Razina 1
		Geo 4	Razina 2
REZIDENTNI SUBJEKTI POSEBNE NAMJENE			
Izravna ulaganja u inozemstvo (DIA)	Neto pozicije	Geo 5	Razina 1
Izravna ulaganja u izvještajno gospodarstvo (DIRE)	Neto pozicije	Geo 5	Razina 1

Tablica 6.

Razine geografske raščlambe

GEO 1	GEO 2	GEO 3
INOZEMSTVO	INOZEMSTVO	INOZEMSTVO
	Unutar europodručja	UNUTAR UNIJE
	Izvan europodručja	IZVAN UNIJE
		Unutar europodručja
		Izvan europodručja

GEO 4	GEO 5	GEO 6
INOZEMSTVO	INOZEMSTVO	INOZEMSTVO
	EUROPA	EUROPA
Države članice Unije koje nisu u europodručju ([1])	Belgija	Belgija
	Bugarska	Bugarska
	Češka	Češka
	Danska	Danska
	Njemačka	Njemačka
	Estonija	Estonija
	Irska	Irska
	Grčka	Grčka
	Španjolska	Španjolska
	Francuska	Francuska
	Italija	Italija
	Cipar	Cipar
	Latvija	Latvija
	Litva	Litva
	Luksemburg	Luksemburg
	Mađarska	Mađarska
	Malta	Malta
	Nizozemska	Nizozemska
	Austrija	Austrija
	Poljska	Poljska
	Portugal	Portugal
	Rumunjska	Rumunjska
	Slovenija	Slovenija
	Slovačka	Slovačka
	Finska	Finska
	Švedska	Švedska
	Ujedinjena Kraljevina	Ujedinjena Kraljevina
	Island	Island
	Lihtenštajn	Lihtenštajn
	Norveška	Norveška

GEO 4	GEO 5	GEO 6
Švicarska	Švicarska	Švicarska
	OSTALE EUROPSKE ZEMLJE	OSTALE EUROPSKE ZEMLJE
		Albanija
		Andora
		Bjelarus
		Bosna i Hercegovina
	Hrvatska	Hrvatska
		Farski otoci
		Gibraltar
		Guernsey
		Sveta Stolica (Država Vatikanskoga Grada)
		Otok Man
		Jersey
		Makedonija, bivša jugoslavenska republika
		Republika Moldova
		Crna Gora
Rusija	Rusija	Rusija
		Srbija
		San Marino
	Turska	Turska
		Ukrajina
	AFRIKA	AFRIKA
	SJEVERNA AFRIKA	SJEVERNA AFRIKA
		Alžir
	Egipat	Egipat
		Libija
	Maroko	Maroko
		Tunis
	OSTALE AFRIČKE ZEMLJE	OSTALE AFRIČKE ZEMLJE
		Angola
		Benin
		Bocvana
		Britanski Indijskooceanski Teritorij
		Burkina Faso
		Burundi
		Kamerun
		Zelenortska Republika
		Srednjoafrička Republika
		Čad
		Komori

GEO 4	GEO 5	GEO 6
		Kongo
		Côte d'Ivoire
		Kongo, Demokratska Republika
		Džibuti
		Ekvatorska Gvineja
		Eritreja
		Etiopija
		Gabon
		Gambija
		Gana
		Gvineja
		Gvineja Bisau
		Kenija
		Lesoto
		Liberija
		Madagaskar
		Malavi
		Mali
		Mauritanija
		Mauricijus
		Mozambik
		Namibija
		Niger
	Nigerija	Nigerija
	Republika Južna Afrika	Republika Južna Afrika
		Ruanda
		Sveta Helena, Ascension i Tristan da Cunha
		Sveti Toma i Prinsipe
		Senegal
		Sejšeli
		Sijera Leone
		Somalija
		Sudan
		Južni Sudan
		Svazi
		Tanzanija
		Togo

GEO 4	GEO 5	GEO 6
		Uganda
		Zambija
		Zimbabve
	AMERIKA	AMERIKA
	ZEMLJE SJEVERNE AMERIKE	ZEMLJE SJEVERNE AMERIKE
Kanada	Kanada	Kanada
		Grenland
Sjedinjene Američke Države	Sjedinjene Američke Države	Sjedinjene Američke Države
	ZEMLJE SREDIŠNJE AMERIKE	ZEMLJE SREDIŠNJE AMERIKE
		Anguilla
		Antigva i Barbuda
		Aruba
		Bahami
		Barbados
		Belize
		Bermudi
		Bonaire, Sveti Eustazije i Saba
		Britanski Djevičanski Otoci
		Kajmanski Otoci
		Kostarika
		Kuba
		Curaçao
		Dominika
		Dominikanska Republika
		Salvador
		Grenada
		Gvatemala
		Haiti
		Honduras
		Jamajka
	Meksiko	Meksiko
		Montserrat
		Nikaragva
		Panama
		Sveti Kristofor i Nevis
		Sveta Lucija
		Sveti Martin
		Sveti Vincent i Grenadini
		Trinidad i Tobago
		Otoci Turks i Caicos
		Američki Djevičanski Otoci

GEO 4	GEO 5	GEO 6
	ZEMLJE JUŽNE AMERIKE	ZEMLJE JUŽNE AMERIKE
	Argentina	Argentina
		Bolivija
Brazil	Brazil	Brazil
	Čile	Čile
		Kolumbija
		Ekvador
		Falklandi
		Gvajana
		Paragvaj
		Peru
		Surinam
	Urugvaj	Urugvaj
	Venezuela	Venezuela
	AZIJA	AZIJA
	ZEMLJE BLISKOG I SREDNJEG ISTOKA	ZEMLJE BLISKOG I SREDNJEG ISTOKA
	ARAPSKE ZEMLJE PERZIJSKOG ZALJEVA	ARAPSKE ZEMLJE PERZIJSKOG ZALJEVA
		Bahrein
		Irak
		Kuvajt
		Oman
		Katar
		Saudijska Arabija
		Ujedinjeni Arapski Emirati
		Jemen
	OSTALE DRŽAVE BLISKOG I SREDNJEG ISTOKA	OSTALE DRŽAVE BLISKOG I SREDNJEG ISTOKA
		Armenija
		Azerbajdžan
		Gruzija
		Izrael
		Jordan
		Libanon
		Palestinsko Područje
		Sirija
	OSTALE AZIJSKE DRŽAVE	OSTALE AZIJSKE DRŽAVE
		Afganistan
		Bangladeš
		Butan
		Brunej

GEO 4	GEO 5	GEO 6
		Burma/Mjanmar
		Kambodža
Kina	Kina	Kina
Hong Kong	Hong Kong	Hong Kong
Indija	Indija	Indija
	Indonezija	Indonezija
		Iran
Japan	Japan	Japan
		Kazakstan
		Kirgistan
		Laos
		Makao
	Malezija	Malezija
		Maldivi
		Mongolija
		Nepal
		Sjeverna Koreja
		Pakistan
	Filipini	Filipini
	Singapur	Singapur
	Južna Koreja	Južna Koreja
		Šri Lanka
	Tajvan	Tajvan
		Tadžikistan
	Tajland	Tajland
		Timor-Leste
		Turkmenistan
		Uzbekistan
		Vijetnam
	OCEANIJA I POLARNE REGIJE	OCEANIJA I POLARNE REGIJE
		Američka Samoa
		Guam
		Ujedinjene Države Manjih Pacifičkih Otoka
	Australija	Australija
		Kokosovi Otoci (Keeling)
		Božićni Otoci
		Otok Heard i Otoci McDonald
		Otok Norfolk
		Fidži
		Francuska Polinezija
		Kiribati

GEO 4	GEO 5	GEO 6
		Maršalovi Otoci
		Mikronezija
		Nauru
		Nova Kaledonija
	Novi Zeland	Novi Zeland
		Kukovi Otoci
		Niue
		Tokelau
		Sjeverni Marijanski Otoci
		Palau
		Papua Nova Gvineja
		Pitcairn
		Antarktika
		Otok Bouvet
		Južna Džordžija i Otoci Južni Sendvič
		Francuski Južni i Antarktički Teritorij
		Solomonski Otoci
		Tonga
		Tuvalu
		Vanuatu
		Samoa
		Wallis i Futuna
UNUTAR UNIJE	UNUTAR UNIJE	UNUTAR UNIJE
IZVAN UNIJE	IZVAN UNIJE	IZVAN UNIJE
Unutar europodručja	Unutar europodručja	Unutar europodručja
Izvan europodručja	Izvan europodručja	Izvan europodručja
Institucije Unije (isključujući ESB)	Institucije Unije (isključujući ESB)	Institucije Unije (isključujući ESB)
Europska investicijska banka	Europska investicijska banka	Europska investicijska banka
	Europska središnja banka (ESB)	Europska središnja banka (ESB)
	UNUTAR UNIJE NERASPOREĐENO	UNUTAR UNIJE NERASPOREĐENO
	IZVAN UNIJE NERASPOREĐENO	IZVAN UNIJE NERASPOREĐENO
Izvanteritorijalni financijski centri	Izvanteritorijalni financijski centri	Izvanteritorijalni financijski centri

GEO 4	GEO 5	GEO 6
Međunarodne organizacije (isključujući institucije Unije)	Međunarodne organizacije (isključujući institucije Unije)	Međunarodne organizacije (isključujući institucije Unije)
Međunarodni monetarni fond (MMF)	Međunarodni monetarni fond (MMF)	Međunarodni monetarni fond (MMF)

([1]) Države članice Unije koje nisu u europodručju: pojedinačna raščlamba po državama.

Tablica 7.

Razine raščlambe prema institucionalnim sektorima

Sektor 1	Sektor 2
Središnja banka (S.121)	Središnja banka (S.121)
Ostale monetarne financijske institucije (oMFI)	Ostale monetarne financijske institucije (oMFI)
Društva koja primaju depozite osim središnje banke (S.122)	Društva koja primaju depozite osim središnje banke (S.122)
Novčani fondovi (S.123)	Novčani fondovi (S.123)
Opća država (S.13)	Opća država (S.13)
Ostali sektori	Ostali sektori
	Financijska društva osim monetarnih financijskih institucija (MFI) (S.124 + S.125 + S.126 + S.127 + S.128 + S.129)
	Nefinancijska društva, kućanstva i neprofitne institucije koje služe kućanstvima (S.11 + S.14 + S.15)

Tablica 8.

Razina raščlambe prema gospodarskoj djelatnosti

Razina 1	Razina 2	NACE rev.2
	POLJOPRIVREDA, ŠUMARSTVO I RIBARSTVO	**područje A**
RUDARSTVO I VAĐENJE	**RUDARSTVO I VAĐENJE**	**područje B**
	Vađenje sirove nafte i prirodnog plina i pomoćne uslužne djelatnosti u rudarstvu	odjeljak 06, 09
PRERAĐIVAČKA INDUSTRIJA	**PRERAĐIVAČKA INDUSTRIJA**	**područje C**
	Proizvodnja prehrambenih proizvoda, pića i duhanskih proizvoda	odjeljak 10, 11, 12
	UKUPNO tekstilne i drvne djelatnosti	odjeljak 13, 14, 16, 17, 18
	Tekstil i odjeća	odjeljak 13, 14
	Drvo, papir, tiskanje i umnožavanje	odjeljak 16, 17, 18
Nafta, kemikalije, farmaceutski proizvodi i proizvodi od gume i plastike	UKUPNO proizvodnja nafte, kemikalija, farmaceutskih proizvoda i proizvoda od gume i plastike	odjeljak 19, 20, 21, 22
	Koks i rafinirani naftni proizvodi	odjeljak 19
	Kemikalije i kemijski proizvodi	odjeljak 20
	Proizvodi od gume i plastike	odjeljak 22
Računala, elektronički i optički proizvodi	UKUPNO metalni proizvodi i strojevi	odjeljak 24, 25, 26, 28

Razina 1	Razina 2	NACE rev.2
	Metali i gotovi metalni proizvodi	odjeljak 24, 25
	Računala, elektronički i optički proizvodi	odjeljak 26
	Strojevi i uređaji, d.n.	odjeljak 28
Vozila, ostala prijevozna sredstva	UKUPNO vozila i ostala prijevozna sredstva	odjeljak 29, 30
	Motorna vozila, prikolice i poluprikolice	odjeljak 29
	Ostala prijevozna sredstva	odjeljak 30
	Ostala prerađivačka industrija	odjeljak 15, 23, 27, 31, 32, 33
OPSKRBA ELEKTRIČNOM ENERGIJOM, PLINOM, PAROM I KLIMATIZACIJA	**OPSKRBA ELEKTRIČNOM ENERGIJOM, PLINOM, PAROM I KLIMATIZACIJA**	**područje D**
OPSKRBA VODOM; UKLANJANJE OTPADNIH VODA, ZBRINJAVANJE OTPADA I DJELATNOSTI SANACIJE OKOLIŠA	**OPSKRBA VODOM; UKLANJANJE OTPADNIH VODA, ZBRINJAVANJE OTPADA I DJELATNOSTI SANACIJE OKOLIŠA**	**područje E**
	Skupljanje, pročišćavanje i opskrba vodom	odjeljak 36
	Uklanjanje otpadnih voda,zbrinjavanje otpada i djelatnosti sanacije okoliša	odjeljak 37, 38, 39
GRAĐEVINARSTVO	**GRAĐEVINARSTVO**	**područje F**
UKUPNO USLUGE	**UKUPNO USLUGE**	**područje G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U**
TRGOVINA NA VELIKO I NA MALO; POPRAVAK MOTORNIH VOZILA I MOTOCIKALA	**TRGOVINA NA VELIKO I NA MALO; POPRAVAK MOTORNIH VOZILA I MOTOCIKALA**	**područje G**
	Trgovina na veliko i na malo i popravak motornih vozila i motocikala	odjeljak 45
	Trgovina na veliko, osim motornih vozila i motocikala	odjeljak 46
	Trgovina na malo, osim motornih vozila i motocikala	odjeljak 47
PRIJEVOZ I SKLADIŠTENJE	**PRIJEVOZ I SKLADIŠTENJE**	**područje H**
	UKUPNO prijevoz i skladištenje	odjeljak 49, 50, 51, 52
	Kopneni prijevoz i cjevovodni transport	odjeljak 49
	Vodeni prijevoz	odjeljak 50
	Zračni prijevoz	odjeljak 51
	Skladištenje i prateće djelatnosti u prijevozu	odjeljak 52
	Poštanske i kurirske djelatnosti	odjeljak 53
DJELATNOSTI PRUŽANJA SMJEŠTAJA TE PRIPREME I USLUŽIVANJA HRANE	**DJELATNOSTI PRUŽANJA SMJEŠTAJA TE PRIPREME I USLUŽIVANJA HRANE**	**područje I**

Razina 1	Razina 2	NACE rev.2
INFORMACIJE I KOMUNIKACIJE	**INFORMACIJE I KOMUNIKACIJE**	**područje J**
	Proizvodnja filmova, videofilmova i televizijskog programa i ostale zabavne djelatnosti	odjeljak 59, 60
	Telekomunikacije	odjeljak 61
	Ostale informacijske i komunikacijske djelatnosti	odjeljak 58, 62, 63
FINANCIJSKE DJELATNOSTI I DJELATNOSTI OSIGURANJA	**FINANCIJSKE DJELATNOSTI I DJELATNOSTI OSIGURANJA**	**područje K**
	Financijsko posredovanje, osim osiguranja i mirovinskih fondova	odjeljak 64
	Djelatnosti holding društava	skupina 64.2
	Osiguranje, reosiguranje i mirovinski fondovi, osim obveznog socijalnog osiguranja	odjeljak 65
	Ostale financijske djelatnosti	odjeljak 66
	POSLOVANJE NEKRETNINAMA	**područje L**
STRUČNE, ZNANSTVENE I TEHNIČKE DJELATNOSTI	**STRUČNE, ZNANSTVENE I TEHNIČKE DJELATNOSTI**	**područje M**
	Pravne i računovodstvene djelatnosti	odjeljak 69
	Pravne djelatnosti	skupina 69.1
	Računovodstvene, knjigovodstvene i revizijske djelatnosti	skupina 69.2
	Upravljačke djelatnosti; savjetovanje u vezi s upravljanjem	odjeljak 70
	Upravljačke djelatnosti	skupina 70.1
	Savjetovanje u vezi s upravljanjem	skupina 70.2
	Arhitektonske djelatnosti i inženjering; tehničko ispitivanje i analiza	odjeljak 71
Znanstveno istraživanje i razvoj	Znanstveno istraživanje i razvoj	odjeljak 72
	Promidžba (reklama i propaganda) i istraživanje tržišta	odjeljak 73
	Promidžba (reklama i propaganda)	skupina 73.1
	Istraživanje tržišta i ispitivanje javnog mnijenja	skupina 73.2
	Ostale stručne, znanstvene i tehničke djelatnosti, veterinarske djelatnosti	skupina 74, 75
	ADMINISTRATIVNE I POMOĆNE USLUŽNE DJELATNOSTI	**područje N**
	Djelatnosti iznajmljivanja i davanja u zakup (leasing)	odjeljak 77

Razina 1	Razina 2	NACE rev.2
	Ostale administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti	odjeljak 78, 79, 80, 81, 82
	OBRAZOVANJE	**područje P**
	DJELATNOSTI ZDRAVSTVENE ZAŠTITE I SOCIJALNE SKRBI	**područje Q**
UMJETNOST, ZABAVA I REKREACIJA	**UMJETNOST, ZABAVA I REKREACIJA**	**područje R**
	Kreativne, umjetničke i zabavne djelatnosti	odjeljak 90
	Knjižnice, arhivi, muzeji i ostale kulturne djelatnosti	odjeljak 91
	Sportske djelatnosti te zabavne i rekreacijske djelatnosti; djelatnosti kockanja i klađenja	odjeljak 92, 93
	OSTALE USLUŽNE DJELATNOSTI	**područje S**
	Djelatnosti članskih organizacija	odjeljak 94
	Popravak računala i predmeta za osobnu uporabu i kućanstvo, ostale osobne uslužne djelatnosti	odjeljak 95, 96
	Neraspoređeno	
	Privatna kupnja i prodaja nekretnina	
UKUPNA DJELATNOST	**UKUPNA DJELATNOST**	

PRILOG II.

DEFINICIJE iz članka 10.

Sljedeće definicije temelje se na *šestom izdanju Priručnika za platnu bilancu i stanja međunarodnih ulaganja MMF-a (BPM6), Europskom sustavu računa, Priručniku o statistici međunarodne trgovine uslugama 2010. i OECD-ovoj referentnoj definiciji inozemnih izravnih ulaganja* (BD4).

A. TEKUĆI RAČUN

Tekući račun prikazuje tokove roba, usluga te primarnih i sekundarnih dohodaka između rezidenata i nerezidenata.

1. **ROBA**

Ova sastavnica obuhvaća pokretnine kod kojih dolazi do promjene vlasništva između rezidenata i nerezidenata.

1.1. **Opći promet robom na osnovi platne bilance**

Opći promet robom na osnovi platne bilance obuhvaća robu kod koje dolazi do promjene ekonomskog vlasništva između rezidenta i nerezidenta, a koja nije uključena u druge posebne kategorije, kao što je roba u tranzitnoj trgovini (vidjeti 1.2.) i nemonetarno zlato (vidjeti 1.3.) ili dio neke usluge. Opći promet robom treba se mjeriti po tržišnoj cijeni prema paritetu franko brod (FOB). Pri sastavljanju agregata Unije države trebaju uključiti uvoz i izvoz robe u kvazi-tranzitnoj trgovini te za trgovinu unutar Unije državu partnera treba odrediti u skladu s konsignacijskim načelom.

1.2. **Neto izvoz robe u tranzitnoj trgovini**

Tranzitna trgovina određuje se kao kupnja robe od strane rezidenta (izvještajnog gospodarstva) od nerezidenta te naknadna preprodaja iste robe drugom nerezidentu bez ulaska dotične robe u izvještajno gospodarstvo. Neto izvoz robe u tranzitnoj trgovini predstavlja razliku između prodaje i kupnje robe u tranzitnoj trgovini. Ova stavka uključuje trgovačke marže, dobit i gubitak od vlasništva te promjene u zalihama robe u tranzitnoj trgovini.

1.2.1. **Roba stečena u tranzitnoj trgovini** iskazuje se kao negativan izvoz/prihod gospodarstva trgovca.

1.2.2. Prodaja robe iskazuje se u stavci **roba prodana u tranzitnoj trgovini** kao pozitivan izvoz/prihod gospodarstva trgovca.

1.3. **Nemonetarno zlato**

Nemonetarno zlato obuhvaća zlato osim monetarnog zlata. Monetarno zlato je u vlasništvu monetarnih vlasti te se drži kao *međunarodne pričuve* (vidjeti 6.5.1.). Nemonetarno zlato može biti u obliku poluga (tj. kovanica, ingota ili poluga čistoće najmanje 995 tisućinki, uključujući zlato na raspoređenim računima za zlato), zlato u prahu te zlato u drugim sirovim ili polovično obrađenim oblicima.

1.4. **Branding - prilagodba radi kvazitranzitne trgovine**

Kvazitranzitna trgovina je pojam koji se upotrebljava za određivanje robe uvezene u državu članicu koju je subjekt koji se ne smatra rezidentnom institucionalnom jedinicom uvezao u državu članicu te dao ocariniti radi slobodnog prometa u Uniji (podvrgao uvoznim carinama), te koja se zatim otprema u drugu državu članicu. Države članice na koje se odnosi kvazitranzitna trgovina moraju evidentirati *branding* da bi iskazale razliku između vrijednosti *općeg prometa robom* prijavljene pri inicijalnom uvozu robe iz treće zemlje i njezine vrijednosti pri otpremi u drugu državu članicu. Geografska raščlamba mora se izvršiti na osnovi rezidentne države matičnog društva koje kontrolira društvo koje vodi carinski postupak povezan s navedenom robom u izvještajnom gospodarstvu.

2. **USLUGE**

Usluge su rezultat proizvodne djelatnosti koja mijenja uvjete jedinica potrošača ili olakšava razmjenu proizvoda ili financijske imovine. Usluge općenito nisu zasebne stavke nad kojima se mogu uspostaviti vlasnička prava te ih općenito nije moguće odvojiti od njihove proizvodnje.

2.1. **Proizvodne usluge s fizičkim sirovinama u vlasništvu drugih**

Proizvodne usluge s fizičkim sirovinama u vlasništvu drugih obuhvaćaju preradu, sklapanje, označavanje, pakiranje itd. koje obavljaju društva koja nisu vlasnici dotične robe. Proizvodnju obavlja subjekt koji prima naknadu od vlasnika. Budući da se vlasništvo nad robom ne mijenja, između prerađivača i vlasnika ne evidentira se kao transakcija općeg prometa robom. Vrijednost naknada za proizvodne usluge s fizičkim sirovinama u vlasništvu drugih nije nužno jednaka razlici u

vrijednosti robe poslane na preradu i vrijednosti robe nakon prerade. Isključeno je sklapanje unaprijed izrađenih konstrukcija (uključeno u *građevinarstvo*) te označivanje i pakiranje povezano s prijevozom (uključeno u *prijevoz*).

2.2. **Usluge održavanja i popravka koje nisu drugdje uključene**

Usluge održavanja i popravaka koje nisu drugdje uključene obuhvaćaju održavanje i popravke koje obavljaju rezidenti nad robom u vlasništvu nerezidenata (i obratno). Popravke se može obavljati na lokaciji popravljača ili drugdje. Vrijednost održavanja ili popravaka uključuje sve dijelove ili materijale koje je pribavio popravljač i koji su uključeni u naknade. Dijelovi i materijali koji se obračunavaju zasebno trebaju biti uključeni u opći promet robom. Popravci i održavanje brodova, aviona i ostalih prijevoznih sredstava uključeni su u ovu stavku. Čišćenje prijevoznih sredstava je isključeno budući da je uključeno u *usluge prijevoza*. Održavanje i popravci građevina su isključeni budući da su uključeni u *građevinarstvo*. Održavanje i popravci računala su isključeni budući da su uključeni u *računalne usluge*.

2.3. **Prijevoz**

Prijevoz je postupak prijevoza ljudi i predmeta s jedne lokacije na drugu te s tim povezane prateće i pomoćne usluge. Prijevoz također uključuje poštanske i kurirske usluge. Usluge prijevoza evidentiraju se u platnoj bilanci kada ih pružaju rezidenti jednog gospodarstva u korist rezidenata drugog gospodarstva. Prijevoz se može razvrstati prema:

(a) vrsti prijevoza, odnosno kao pomorski, zračni ili ostali. Stavka ‚ostali' se može dalje raščlaniti na željeznički i cestovni prijevoz, prijevoz unutrašnjim vodenim putovima, cjevovodni transport i svemirski prijevoz kao i prijenos električne energije;

(b) onom što se prevozi, odnosno putnici ili teret ili ostalo (što obuhvaća pomoćne i prateće usluge poput ukrcaja i iskrcaja spremnika, čuvanje i skladištenje, pakiranje i prepakiranje, čišćenje prijevoznih sredstava koje se obavlja u lukama ili u zračnim lukama).

2.3.1. **Pomorski prijevoz**

Obuhvaća sve pomorske usluge prijevoza. Raščlamba je potrebna na pomorski prijevoz *putnika, pomorski prijevoz* tereta i *ostali pomorski prijevoz*.

2.3.2. **Zračni prijevoz**

Obuhvaća sve zračne usluge prijevoza. Raščlamba je potrebna na zračni prijevoz putnika, zračni prijevoz tereta i ostali zračni prijevoz.

2.3.3. **Ostale vrste prijevoza**

Obuhvaća sve vrste prijevoza osim pomorskog i zračnog prijevoza. Potrebna je raščlamba na prijevoz putnika, prijevoz tereta i ostali prijevoz. Proširenu klasifikaciju ostalih vrsta prijevoza treba izvršiti kako slijedi:

2.3.3.1. **Svemirski prijevoz** uključuje lansiranje satelita koje obavljaju trgovačka društva za vlasnike satelita (npr. telekomunikacijska društva) i ostale operacije koje obavljaju operateri svemirske opreme, kao što su prijevoz robe i osoba radi znanstvenih eksperimenata. Također je uključen svemirski prijevoz putnika i plaćanja koja obavlja određeno gospodarstvo radi uključivanja svojih rezidenata u svemirska vozila drugog gospodarstva.

2.3.3.2. **Željeznički prijevoz** obuhvaća prijevoz vlakovima. Potrebna je daljnja raščlamba na *željeznički prijevoz putnika, željeznički prijevoz tereta i ostali željeznički prijevoz*.

2.3.3.3. **Cestovni prijevoz** obuhvaća prijevoz kamionima i autobusima. Potrebna je daljnja raščlamba na *cestovni prijevoz putnika, cestovni prijevoz tereta i ostali cestovni prijevoz*.

2.3.3.4. **Prijevoz unutrašnjim vodenim putovima** odnosi se na međunarodni prijevoz rijekama, kanalima i jezerima. Uključeni su vodeni putovi koji se nalaze unutar jedne države kao i oni koji se nalaze u dvije ili više država. Potrebna je daljnja raščlamba na *prijevoz putnika unutrašnjim vodenim putovima, prijevoz tereta unutrašnjim vodenim putovima i ostali prijevoz unutrašnjim vodenim putovima*.

2.3.3.5. **Cjevovodni transport** obuhvaća međunarodni prijevoz robe cjevovodima, poput prijevoza nafte i povezanih proizvoda, vode i plina. Isključene su usluge distribucije, obično od podstanica do potrošača (koje su uključene pod stavkom ostale poslovne usluge koje nisu drugdje uključene) kao i vrijednost prevezenih proizvoda (koji su uključeni pod stavkom *opći promet robom*).

2.3.3.6. **Prijenos električne energije** obuhvaća usluge za prijenos električne energije visokonaponskim vodovima pomoću povezanih skupina linija i povezane opreme između opskrbnih točaka i točaka gdje se ona pretvara u niskonaponsku električnu energiju za isporuku potrošačima ili za isporuku drugim električnim sustavima. Uključene su naknade za prijenos električne energije kada je on odvojen od proizvodnog procesa i procesa distribucije. Samo pružanje električne energije je isključeno. Također su isključene usluge distribucije električne energije (koje su uključene pod stavkom *ostale poslovne usluge, ostale poslovne usluge koje nisu drugdje uključene*).

2.3.3.7. **Ostale pomoćne i prateće usluge prijevoza** obuhvaćaju sve ostale usluge prijevoza koje se ne mogu rasporediti u jednu od prethodno navedenih sastavnica usluga prijevoza.

2.3.4. **Poštanske i kurirske usluge**

Poštanske i kurirske usluge obuhvaćaju prikupljanje, prijevoz i isporuku pisama, novina, časopisa, brošura, ostalih tiskanih materijala i paketa, kao i usluge koje se obavljaju u pošti i usluge iznajmljivanja poštanskih sandučića.

2.4. **Putovanja**

Prihodi od putovanja obuhvaćaju robu i usluge za vlastitu uporabu ili za daljnju isporuku koje su nerezidenti stekli od gospodarstva tijekom posjeta tom gospodarstvu. Rashodi od putovanja obuhvaćaju robu i usluge za vlastitu uporabu ili isporuku koje su rezidenti stekli od drugih gospodarstava tijekom posjeta tim gospodarstvima. Putovanja uključuju lokalni prijevoz (tj. prijevoz unutar gospodarstva koje se posjećuje i koji pruža rezident tog gospodarstva), ali isključuju međunarodni prijevoz (koji je uključen u *prijevoz putnika*). Isključuje se i roba koju je putnik kupio za preprodaju u svom gospodarstvu ili u bilo kojem drugom gospodarstvu. Putovanja se dijele na dvije glavne sastavnice: *poslovna putovanja* i *privatna putovanja*.

2.4.1. **Poslovna putovanja**

Poslovna putovanja obuhvaćaju stjecanje roba i usluga od strane poslovnih putnika. Također je uključeno stjecanje roba i usluga za vlastitu uporabu od strane sezonskih, pograničnih i ostalih radnika koji nisu rezidenti gospodarstva u kojem su zaposleni. Poslovna putovanja dalje se dijele na *stjecanje roba i usluga od strane pograničnih, sezonskih i ostalih privremenih radnika* i *ostala poslovna putovanja*.

2.4.1.1. **Stjecanje roba i usluga od strane pograničnih, sezonskih i ostalih privremenih radnika** uključuje stjecanje roba i usluga za osobnu uporabu od strane sezonskih, pograničnih i ostalih radnika koji nisu rezidenti gospodarstava u kojima su zaposleni i čiji je poslodavac rezident tog gospodarstva.

2.4.1.2. **Ostala poslovna putovanja** obuhvaćaju sve izdatke povezane s poslovnim putovanjima koji nisu izdaci pograničnih, sezonskih i ostalih privremenih radnika.

2.4.2. **Privatna putovanja**

Privatna putovanja obuhvaćaju robe i usluge koje stječu putnici koji putuju u inozemstvo u svrhe koje nisu poslovne, poput odmora, sudjelovanja u rekreacijskim i kulturnim aktivnostima, posjeta prijateljima i rodbini, hodočašća i putovanja radi obrazovnih i zdravstvenih razloga. *Privatna putovanja* dijele se na tri sastavnice: *izdaci povezani sa zdravljem, izdaci povezani s obrazovanjem i ostala privatna putovanja*.

2.4.2.1. **Izdaci povezani sa zdravljem** određeni su kao ukupni izdaci osoba koje putuju zbog zdravstvenih razloga.

2.4.2.2. **Izdaci povezani s obrazovanjem** određeni su kao ukupni izdaci studenata.

2.4.2.3. **Ostala privatna putovanja** obuhvaćaju sva *privatna putovanja* koja nisu uključena u *izdatke povezane sa zdravljem* ili *izdatke povezane s obrazovanjem*.

2.5. **Građevinarstvo**

Građevinarstvo obuhvaća izgradnju, obnovu, popravak ili proširivanje dugotrajne imovine u obliku zgrada, poboljšanja zemljišta koja su tehničke prirode i drugu tehničku gradnju (uključujući ceste, mostove, brane itd.). Uključuje povezane instalacijske i montažne radove, pripremu gradilišta i gradnju općenito, specijalizirane usluge kao što je ličenje, vodoinstalaterske radove i rušenje te upravljanje građevinskim projektima. Građevinski ugovori koji su obuhvaćeni međunarodnom trgovinom uslugama općenito su kratkoročne prirode. Veliki građevinski projekti koje je ugovorilo nerezidentno društvo te za čiji završetak je potrebno više od jedne godine obično dovode do osnivanja rezidentne podružnice.

Građevinarstvo se može podijeliti na *građevinske radove u inozemstvu* i *građevinske radove u gospodarstvu koje sastavlja podatke*.

2.5.1. **Građevinski radovi u inozemstvu**

Građevinski radovi u inozemstvu obuhvaćaju građevinske usluge koje nerezidentima pružaju društva koja su rezidenti izvještajnog gospodarstva (prihodi/izvoz) i robu i usluge koje su ta društva kupila u gospodarstvu domaćinu (rashodi/uvoz).

2.5.2. **Građevinski radovi u izvještajnom gospodarstvu**

Građevinski radovi u izvještajnom gospodarstvu obuhvaćaju građevinske usluge koje nerezidentna građevinska društva pružaju rezidentima izvještajnog gospodarstva (rashodi) i robu i usluge koje ta nerezidentna društva kupuju u izvještajnom gospodarstvu (prihodi).

2.6. **Usluge osiguranja i usluge mirovinskog osiguranja**

Usluge osiguranja i usluge mirovinskog osiguranja obuhvaćaju *neposredno osiguranje, reosiguranje, pomoćne usluge osiguranja, usluge mirovinskog osiguranja i usluge standardiziranog jamstva*. Usluge *neposrednog* osiguranja dalje su raščlanjene na *životno osiguranje, osiguranje tereta* i *ostalo neposredno osiguranje*. Usluge mirovinskog osiguranja i usluge standardiziranog jamstva dalje su raščlanjene na *usluge mirovinskog osiguranja* i *usluge standardiziranog jamstva*. Te usluge se procjenjuju ili vrednuju prema naknadama uključenim u ukupne premije, a ne prema ukupnoj vrijednosti premija.

2.6.1. **Životno osiguranje**

Imatelji polica životnog osiguranja izvršavaju redovita plaćanja osiguravatelju (može se raditi i samo o jednom plaćanju) u zamjenu za koja osiguravatelj jamči plaćanje imatelju police ugovorenog minimalnog iznosa ili rente na određeni dan ili u slučaju smrti imatelja police, ako se to dogodi ranije. Životno osiguranje s fiksnim trajanjem, pri čemu se naknade pružaju u slučaju smrti, ali ne i u drugim okolnostima, isključeno je iz ove kategorije i uključeno u *ostalo neposredno osiguranje*.

2.6.2. **Osiguranje tereta**

Usluge osiguranja tereta odnose se na osiguranje robe koja je u postupku izvoza ili uvoza, na temelju vrijednosti robe na paritetu FOB i prijevoza tereta.

2.6.3. **Ostalo neposredno osiguranje**

Ostalo neposredno osiguranje obuhvaća sve ostale oblike osiguranja od štete. To uključuje životno osiguranje s fiksnim trajanjem, osiguranje od nezgode i zdravstveno osiguranje (osim onih koja su obuhvaćena sustavima državnog socijalnog osiguranja), pomorsko, zračno i ostala transportna osiguranja, osiguranje protiv požara i štete na imovini; osiguranje od rizika novčanog gubitka, osiguranje od opće odgovornosti i ostalo osiguranje, kao što su putno osiguranje i osiguranja povezana s kreditima i kreditnim karticama.

2.6.4. **Reosiguranje**

Reosiguranje je postupak podugovaranja dijelova osiguranja od rizika koje se obično obavlja sa specijaliziranim subjektima u zamjenu za proporcionalan udjel u dohotku od premije. Transakcije reosiguranja mogu se odnositi na pakete koji obuhvaćaju nekoliko tipova rizika.

2.6.5. **Pomoćne usluge osiguranja**

Obuhvaćaju transakcije koje su usko povezane s poslovanjem osiguranja i mirovinskih fondova. Uključene su provizije zastupnika u osiguranju, usluge posredovanja i zastupanja u osiguranju, usluge savjetovanja u vezi s osiguranjem i mirovinskim pitanjima, procjena i obrada šteta, aktuarske usluge, usluge vođenja spašavanja i regulatorne i nadzorne usluge vezano uz odštete i usluge naplate.

2.6.6. **Usluge mirovinskog osiguranja**

Usluge mirovinskog osiguranja obuhvaćaju usluge koje pružaju fondovi koje za posebne grupe zaposlenika osniva država ili društva za osiguranje u korist zaposlenika radi osiguranja prihoda nakon umirovljenja i naknada u slučaju smrti ili invalidnosti.

2.6.7. **Usluge standardiziranog jamstva**

Usluge standardiziranog jamstva su usluge koje se odnose na sustave standardiziranog jamstva. To su aranžmani kojima se jedna strana (jamac) obvezuje na pokrivanje gubitaka zajmodavca u slučaju da zajmoprimac ne ispunjava svoje obveze. Primjeri tih usluga su jamstva za izvozne kredite i studentske kredite.

2.7. **Financijske usluge**

Financijske usluge obuhvaćaju usluge posredovanja i pomoćne usluge, osim usluga osiguranja i usluga mirovinskih fondova, koje obično pružaju banke ili druga financijska društva.

2.7.1. **Eksplicitno obračunate i ostale financijske usluge**

U slučaju mnogih financijskih usluga usluge se obračunavaju pomoću eksplicitnih naknada, te ne traže poseban obračun. To uključuje naknade za polaganje depozita i za odobravanje kredita, naknade za jednokratna jamstva, naknade ili penale za prijevremenu ili zakašnjelu otplatu, naknade za vođenje računa, naknade u vezi s akreditivima, usluge u vezi s kreditnim karticama, provizije i naknade u vezi s financijskim najmom, faktoringom ili pokroviteljstvom izdanja te kliringom plaćanja. Također su uključene usluge financijskog savjetovanja, skrbništva nad financijskom imovinom ili polugama, upravljanja financijskom imovinom, usluge nadzora, usluge osiguranja likvidnosti, usluge preuzimanja rizika osim osiguranja, usluge spajanja i preuzimanja, usluge procjene kreditnog rejtinga, burzovne usluge i fiducijarne usluge. Dileri financijskim instrumentima mogu u potpunosti ili djelomično zaračunati svoje usluge pomoću razlike između kupovne i prodajne cijene tih instrumenata. Marže koje proizlaze iz transakcija kupnje i prodaje uključene su u eksplicitno obračunate i ostale financijske usluge.

2.7.2. **Usluge financijskog posredovanja indirektno mjerene (UFPIM)**

Za stvarne kamate može se smatrati da uključuju i element prihoda i naknadu za uslugu. Vjerovnici i primatelji depozita posluju tako da svojim deponentima osiguravaju kamatne stope koje su niže od onih koje obračunavaju svojim zajmoprimcima. Financijska društva upotrebljavaju navedene kamatne marže za pokrivanje svojih troškova i ostvarivanje

poslovnog viška. U pravilu se navedene neizravne naknade povezano s kamatama primjenjuju samo na kredite i depozite i to kada ih odobravaju odnosno primaju financijska društva.

2.8. **Naknade za uporabu intelektualnog vlasništva koje nisu drugdje uključene**

Naknade za uporabu intelektualnog vlasništva koje nisu drugdje uključene uključuju:

(a) naknade za uporabu vlasničkih prava (kao što su patenti, trgovačke oznake, autorska prava, industrijski procesi i dizajn, uključujući poslovne tajne i franšize). Ta prava mogu proizlaziti iz istraživanja i razvoja kao i iz marketinga; i

(b) naknade za licence za reproduciranje ili distribuciju intelektualnog vlasništva koje proizlazi iz proizvedenih izvornika ili prototipova (kao što su vlasnička prava nad knjigama i rukopisima, računalnom programskom opremom, kinematografskim uradcima i nositeljima zvuka) te povezana prava (kao što su prava na izvođenje uživo ili za televizijsko, kabelsko ili satelitsko emitiranje).

2.9. **Telekomunikacijske, računalne i informacijske usluge**

Računalne i telekomunikacijske usluge određene su u smislu prirode usluge, a ne načina isporuke.

2.9.1. **Telekomunikacijske usluge**

Telekomunikacijske usluge obuhvaćaju prijenos zvuka, slika ili drugih informacija putem telefona, teleksa, telegrama, radijskog ili televizijskog kabela i emitiranjem, satelitskim emitiranjem, elektroničkom poštom, uslugom faksimila itd., uključujući mrežne usluge, telekonferencije i prateće usluge. One ne uključuju vrijednost prenesenih informacija. Uključene su i usluge mobilne telefonije, glavne internetske mreže te usluge mrežnog pristupa, uključujući pružanje pristupa internetu. Isključene su usluge instaliranja opreme za telefonsku mrežu budući da su one uključene u *građevinarstvo* i usluge baze podataka (koje su uključene u *informacijske usluge*).

2.9.2. **Računalne usluge**

Računalne usluge sastoje se od usluga povezanih s hardverskom i/ili softverskom opremom i usluga obrade podataka. Također su uključene usluge savjetovanja i provedbe u vezi s hardverskom i softverskom opremom, održavanje i popravak računala i periferne opreme, usluge uspostavljanja starog stanja nakon nesreća, savjetovanje i pomoć u vezi s pitanjima koja se odnose na upravljanje računalnim resursima, analiza, dizajn i programiranje sustava spremnih za uporabu (uključujući razvijanje i izradu internetskih stranica) i tehničko savjetovanje u vezi sa softverom, licence za uporabu neprilagođenog softvera, razvoj, izrada i dobavljanje te dokumentiranje prilagođenog softvera, uključujući operativne sustave izrađene po mjeri za određene korisnike, održavanje sustava i druge prateće usluge, kao što je osposobljavanje kao dio savjetovanja, usluge obrade podataka, kao što je unos podataka, izrada tablica i obrada na osnovi ograničenog prava korištenja, usluge prostora za internetske stranice (tj. osiguravanje serverskog prostora na internetu za internetske stranice klijenata) te upravljanje računalnom opremom. Isključene su naknade za licence za reproduciranje i/ili distribuiranje softvera koje su uključene u *naknade za uporabu intelektualnog vlasništva*. Najam računala bez administratora uključen je u *poslovni najam*.

2.9.3. **Informacijske usluge**

Obuhvaća *usluge novinskih agencija* i *ostale informacijske usluge*.

2.9.3.1. **Usluge novinskih agencija** obuhvaćaju pružanje vijesti, fotografija i priloga medijima.

2.9.3.2. **Ostale informacijske usluge** obuhvaćaju usluge baza podataka (osnivanje baze podataka, pohrana podataka te diseminacija podataka i baza podataka, uključujući direktorije te popise adresa) na mreži i preko magnetnih, optičkih ili tiskanih medija te internetske portale za pretraživanje (usluge pretraživača koji pronalaze internetske adrese za klijente koji unesu ključnu riječ). Također su uključene izravne, osobne pretplate na novine i časopise, putem pošte, elektroničkog prijenosa ili drugim sredstvima, druge usluge pružanja mrežnog sadržaja te knjižničarske i usluge arhiviranja. Veleprodaja novina i časopisa uključena je u opći promet robom. Preuzimanje sadržaja koji nije softver (koji je uključen u *računalne usluge*) ili audio ili videosadržaj (uključeni u *audiovizualne i povezane usluge*) uključeno je u informacijske usluge.

2.10. **Ostale poslovne usluge**

One uključuju: *usluge istraživanja i razvoja, usluge stručnog savjetovanja* i *savjetovanja u vezi s upravljanjem, tehničke usluge, usluge povezane s trgovinom* i *ostale poslovne usluge*.

2.10.1. **Usluge istraživanja i razvoja**

Usluge istraživanja i razvoja sastoje se od usluga koje su povezane s temeljnim istraživanjima, primijenjenim istraživanjima i eksperimentalnim razvojem novih proizvoda i procesa. U načelu takve aktivnosti u fizici, društvenim i humanističkim znanostima obuhvaćene su u ovoj kategoriji, kao što je i razvoj operativnih sustava koji predstavljaju tehnološki napredak. Također su uključena komercijalna istraživanja povezana s elektronikom, farmacijom i biotehnologijom.

To uključuje: 1) *rad koji se izvršava na sustavnoj osnovi radi povećanja znanja* i 2) *Ostale usluge istraživanja i razvoja.*

2.10.1.1. **Rad koji se izvršava na sustavnoj osnovi radi povećanja znanja** obuhvaća: a) *pružanje prilagođenih i neprilagođenih usluga istraživanja i razvoja* i b) *prodaju vlasničkih prava koja proizlaze iz istraživanja i razvoja.*

2.10.1.1.a **Pružanje prilagođenih i neprilagođenih usluga istraživanja i razvoja** obuhvaća pružanje usluga istraživanja i razvoja koje su izrađene po mjeri (prilagođene) i razvoj neprilagođenih istraživanja i razvoja, isključujući prodaju vlasničkih prava (koja su uključena pod stavkom 2.10.1.1.b) i prodaju koja se odnosi na licence za reproduciranje ili uporabu (uključeno u *naknade za uporabu intelektualnog vlasništva*).

2.10.1.1.b **Prodaja vlasničkih prava koja proizlaze iz istraživanja i razvoja** obuhvaća *patente, autorska prava koja proizlaze iz istraživanja i razvoja, industrijske procese i dizajn (uključujući poslovne tajne).*

2.10.1.2. **Ostale usluge istraživanja i razvoja** uključuju ostale aktivnosti razvoja proizvoda/procesa.

2.10.2. **Usluge stručnog savjetovanja i savjetovanja u vezi s upravljanjem**

Usluge stručnog savjetovanja i savjetovanja u vezi s upravljanjem uključuju: 1) *pravne usluge, računovodstvene usluge, usluge savjetovanja u vezi s upravljanjem, usluge upravljanja te usluge povezane s odnosima s javnošću* te 2) *usluge oglašavanja, istraživanja tržišta i ispitivanja javnog mnijenja.*

2.10.2.1. **Pravno i računovodstveno savjetovanje, savjetovanje vezano uz upravljanje i odnosi s javnošću** obuhvaćaju:

a) *pravne usluge*; b) *računovodstvene, revizijske, knjigovodstvene i usluge poreznog savjetovanja*; c) *usluge poslovnog savjetovanja i savjetovanja u vezi s upravljanjem i usluge odnosa s javnošću.*

2.10.2.1.a **Pravne usluge** obuhvaćaju pravne savjetodavne usluge i usluge zastupanja u svim pravnim, sudskim i zakonskim postupcima, usluge sastavljanja pravne dokumentacije i instrumenata; savjetodavne usluge vezano uz javnobilježnička pitanja i usluge vezano uz čuvanje pologa i namiru.

2.10.2.1.b **Računovodstvene, revizijske, knjigovodstvene i usluge poreznog savjetovanja** obuhvaćaju usluge vođenja poslovnih knjiga za društva i ostale sudionike u gospodarstvu, usluge kontrole računovodstvenih evidencija i financijskih izvještaja; usluge poreznog planiranja i savjetovanja društvima i pripremu porezne dokumentacije.

2.10.2.1.c **Usluge poslovnog savjetovanja i savjetovanja u vezi s upravljanjem i usluge odnosa s javnošću** obuhvaćaju savjetodavne usluge, usluge davanja smjernica i usluge pružanja operativne podrške društvima u kreiranju poslovne politike i strategije i u cjelokupnom planiranju, strukturiranju i kontroli organizacije. Uključene su naknade za upravljanje, revizija upravljanja, savjetodavne usluge vezano uz tržišno upravljanje, ljudske resurse, upravljanje proizvodnjom i upravljanje projektima; i usluge savjetovanja, davanja smjernica i pružanja operativnih usluga vezano uz poboljšanje slike klijenata u javnosti i njihovih odnosa s javnošću i s drugim institucijama.

2.10.2.2. **Oglašavanje, istraživanje tržišta i ispitivanje javnog mnijenja** obuhvaća dizajn, stvaranje i marketing oglasa agencija za oglašavanje; plasmane u medijima, uključujući kupnju i prodaju oglasnog prostora, usluge održavanja izložbi na trgovačkim sajmovima; promidžbu proizvoda u inozemstvu, istraživanje tržišta, telemarketing i ispitivanje javnog mnijenja vezano uz različita pitanja.

2.10.3. **Tehničke usluge, usluge povezane s trgovinom i ostale poslovne usluge**

One uključuju: 1) *arhitektonske usluge, usluge inženjeringa, znanstvene i druge tehničke usluge,* 2) *usluge zbrinjavanja otpada i uklanjanja zagađenja, poljoprivredne i rudarske usluge,* 3) *usluge poslovnog najma,* 4) *usluge povezane s trgovinom* i 5) *ostale poslovne usluge koje nisu drugdje uključene.*

2.10.3.1. **Arhitektonske usluge, usluge inženjeringa, znanstvene i druge tehničke usluge**

Obuhvaćaju: a) *arhitektonske usluge,* b) *usluge inženjeringa,* c) *znanstvene i druge tehničke usluge.*

2.10.3.1.a **Arhitektonske usluge** uključuju transakcije koje se odnose na planiranje građevina.

2.10.3.1.b **Usluge inženjeringa** uključuju planiranje, razvoj i uporabu strojeva, materijala, instrumenata, struktura, procesa i sustava. Usluge ovog tipa uključuju pružanje planiranja, nacrta i studija vezano uz građevinske projekte. Isključen je rudarski inženjering (koji je uključen pod stavkom *usluge vezane s rudarstvom i vađenjem nafte i plina*).

2.10.3.1.c **Znanstvene i druge tehničke usluge** uključuju geodetske izmjere, kartografiju, testiranje proizvoda i izdavanje potvrda i usluge tehničkog ispitivanja.

2.10.3.2. **Usluge zbrinjavanja otpada i uklanjanja zagađenja, poljoprivredne i rudarske usluge**

Obuhvaćaju: a) *zbrinjavanje otpada i uklanjanje zagađenja*, b) *usluge vezane uz poljoprivredu, šumarstvo i ribarstvo*, c) *usluge vezane uz rudarstvo i vađenje nafte i plina*.

2.10.3.2.a **Zbrinjavanje otpada i uklanjanje zagađenja** uključuje prikupljanje i odlaganje otpada, sanaciju, sanitarne i ostale usluge zaštite okoliša. Također su uključene usluge vezano uz zaštitu okoliša, poput smanjenja emisije ugljičnog dioksida kompenzacijom ili sekvestracije ugljičnog dioksida koji nisu uključeni u neku posebnu kategoriju.

2.10.3.2.b **Usluge vezane uz poljoprivredu, šumarstvo i ribarstvo** uključuju poljoprivredne usluge koje se odnose na poljoprivredu, poput osiguranja poljoprivrednih strojeva s osobljem, žetve, tretmana usjeva, zaštite od nametnika, smještaja životinja, njege životinja i usluga uzgoja životinja. Uključene su i usluge vezane uz lov, stupičarenje, šumarstvo i sječu drva i ribarstvo kao i veterinarske usluge.

2.10.3.2.c **Usluge vezane uz rudarstvo i vađenje nafte i plina** uključuju rudarske usluge koje se pružaju na naftnim i plinskim poljima, uključujući bušenje, postavljanje bušaćih tornjeva, usluge popravka i demontiranja i cementiranje naftnih i plinskih bušotina. Ovdje su uključene i usluge vezane uz ispitivanje i istraživanje mineralnih ležišta kao i rudarsko inženjerstvo i geološko mjerenje tla.

2.10.3.3. **Usluge operativnog leasinga**

Operativni leasing je aktivnost davanja u najam proizvedene imovine u okviru aranžmana kojim se najmoprimcu osigurava uporaba materijalne imovine, ali koji ne uključuje prijenos najmoprimcu većine rizika i nagrada koji proizlaze iz vlasništva. Operativni leasing se može zvati najmom u slučaju kada se radi o objektima ili opremi. Usluge operativnog leasinga uključuju najam brodova, zrakoplova i transportne opreme bez osoblja. Također su uključena plaćanja za operativni leasing koja se odnose na ostalu vrstu opreme bez operatera, uključujući računalnu i telekomunikacijsku opremu. Plaćanja za licence za pravo uporabe nematerijalne imovine, poput softvera, intelektualnog vlasništva itd. navedena su u posebnim poglavljima (*računalne usluge, naknade za uporabu intelektualnog vlasništva koje nisu drugdje uključene* itd.), a ne pod stavkom poslovnog najma. Isključen iz usluga operativnog leasinga je najam telekomunikacijskih linija ili kapaciteta (koji je uključen pod stavkom *telekomunikacijske usluge*); najam brodova i zrakoplova s osobljem (koji su uključeni pod stavkom *usluge prijevoza*) i najam povezan s putovanjima (koji je uključen u *putovanja*).

2.10.3.4. **Usluge povezane s trgovinom**

Usluge povezane s trgovinom obuhvaćaju provizije za transakcije s robom i uslugama koje se isplaćuju trgovcima, posrednicima na robnoj burzi, dilerima, voditeljima aukcija i komisionarima. Isključeni iz usluga povezanih s trgovinom su naknade za franšizu (koje su uključene u *naknade za uporabu intelektualnog vlasništva koje nisu drugdje uključene*), usluge posredovanja povezano uz financijske instrumente (koje su uključene u *financijske usluge*), usluge posredovanja u osiguranju (uključene u *pomoćne usluge osiguranja*) kao i naknade vezano uz transport, poput provizija za zastupništvo (uključeni u *prijevoz*).

2.10.3.5. **Ostale poslovne usluge koje nisu drugdje uključene**

Ostale poslovne usluge uključuju usluge distribucije vode, pare, plina ili ostalih naftnih proizvoda i klimatizacije, kada se te usluge vode odvojeno od usluga prijenosa; zapošljavanje osoblja, osiguranje i usluge istraživanja; prevođenje i tumačenje, fotografske usluge, izdavaštvo, čišćenje zgrada i poslovanje nekretninama.

2.11. **Osobne, kulturne i rekreacijske usluge**

One uključuju *audiovizualne i povezane usluge* te *ostale osobne, kulturne i rekreacijske usluge*.

2.11.1. **Audiovizualne i povezane usluge**

Mogu se dalje raščlaniti na *audiovizualne usluge* i *povezane umjetničke usluge*. Obuhvaćene su usluge i povezane naknade vezane uz proizvodnju filmova (na filmskoj traci ili videozapisu), radio i televizijskog programa (uživo ili na snimci) i glazbenih zapisa. Uključeni su najam audiovizualnih i povezanih proizvoda te pristup kodiranim televizijskim kanalima (kao što su kabelske ili satelitske usluge), masovno proizvedeni audiovizualni proizvodi kupljeni ili prodani za stalnu uporabu koji se isporučuju elektronički (prijenos datoteka), naknade izvođačima (glumcima, glazbenicima, plesačima), autorima, skladateljima itd. Isključene su naknade ili licence za reproduciranje i/ili distribuciju audiovizualnih proizvoda (koji su uključeni u *naknade za uporabu intelektualnog vlasništva koje nisu drugdje uključene*).

2.11.2. **Ostale osobne, kulturne i rekreacijske usluge**

Obuhvaćaju: (a) *usluge obrazovanja*, (b) *zdravstvene usluge*, (c) *usluge povezane s kulturnim nasljeđem i rekreacijske usluge* te (d) *ostale osobne usluge*.

2.11.2.a **Usluge obrazovanja** obuhvaćaju usluge koje se pružaju između rezidenata i nerezidenata, a koje se odnose na obrazovanje poput dopisnih tečajeva i obrazovanja putem televizije ili interneta ili od strane učitelja itd. koji pružaju usluge neposredno u gospodarstvima domaćinima.

2.11.2.b **Zdravstvene usluge** obuhvaćaju usluge koje pružaju liječnici, medicinske sestre i bolničari i slično osoblje, kao i laboratorijske i slične usluge, bilo da se pružaju na daljinu ili neposredno. Isključeni su svi izdaci putnika vezano uz obrazovanje i zdravlje (koji su uključeni u *putovanja*).

2.11.2.c **Usluge povezane s kulturnim nasljeđem i rekreacijske usluge** uključuje usluge povezane s muzejima i ostalim kulturnim, sportskim, kockarskim i rekreativnim aktivnostima, osim onih koje uključuju osobe izvan gospodarstva u kojem su rezidenti (uključeno u *putovanja*).

2.11.2.d **Ostale osobne usluge** uključuju socijalne usluge, kućne usluge itd.

2.12. **Državna roba i usluge koje nisu drugdje uključene**

Ovo je rezidualna kategorija koja obuhvaća državne transakcije (uključujući transakcije međunarodnih organizacija) robom i uslugama koje nije moguće klasificirati u druge stavke. Uključene su sve transakcije (robom i uslugama) enklava kao što su veleposlanstva, konzulati, vojne baze i međunarodne organizacije s rezidentima gospodarstava u kojima su enklave smještene. Isključene su transakcije enklava s rezidentima matičnih gospodarstava. Ovisno o državnoj jedinici koja obavlja transakciju, ovu je stavku moguće dalje raščlaniti na robu i usluge kao transakcije *veleposlanstava i konzulata, vojnih jedinica i agencija* i na *ostalu državnu robu i usluge koje nisu drugdje uključene*.

3. **PRIMARNI DOHODAK**

Primarni dohodak predstavlja povrat koji dospijeva institucionalnim jedinicama radi njihovog doprinosa proizvodnom procesu ili radi stavljanja na raspolaganje financijske imovine ili od najma prirodnih resursa drugim institucionalnim jedinicama. Obuhvaća *naknade zaposlenima, dohodak od ulaganja* i *ostale primarne dohotke*.

3.1. **Naknade zaposlenima (D1)**

Naknade zaposlenima evidentiraju se kada su poslodavac (proizvodna jedinica) i zaposlenik rezidenti različitih gospodarstava. U slučaju gospodarstva u kojem su proizvodne jedinice rezidenti, naknade zaposlenima su ukupne naknade za rad (uključujući doprinose koje poslodavci plaćaju u fondove socijalne sigurnosti ili privatne osiguravajuće ili mirovinske fondove), novčane ili u naravi, koje rezidentna društva plaćaju zaposlenicima nerezidentima u zamjenu za njihov rad tijekom obračunskog razdoblja. U slučaju gospodarstva u kojem su pojedinci rezidenti naknade čine ukupne naknade za rad, novčane ili u naravi, koje oni primaju od društava nerezidenata u zamjenu za rad tijekom obračunskog razdoblja. Važno je utvrditi postojanje odnosa poslodavac-zaposlenik; ako taj odnos ne postoji, plaćanje predstavlja kupnju usluga.

3.2. **Dohodak od ulaganja**

Dohodak od ulaganja proizlazi iz vlasništva rezidenta nad inozemnom financijskom imovinom (prihod) kao i obrnuto, iz dohotka iz vlasništva nerezidenta nad domaćom financijskom imovinom (rashod). Dohodak od ulaganja uključuje dohodak od vlasničkih ulaganja (*dividende, dohodak povučen iz dohotka kvazidruštava, reinvestirana dobit*) i dužničkih ulaganja (*kamate*) te dohodak od ulaganja vezano uz imatelje polica osiguranja, mirovinskog osiguranja ili standardiziranih sustava jamstva.

U platnoj bilanci dohodak od ulaganja klasificira se također prema funkciji odnosnog ulaganja, kao *izravna ulaganja, portfeljna ulaganja, ostala ulaganja* i *međunarodne pričuve* te dalje prema vrsti ulaganja. Za definicije ulaganja prema funkciji vidjeti financijski račun.

Kada je dobit ili gubitak od ulaganja (kapitala) moguće utvrditi posebno, ne klasificira ih se kao dohodak od ulaganja, već kao promjene u vrijednosti ulaganja zbog kretanja cijena na tržištu. Neto tokovi povezani s kamatnim izvedenicama evidentiraju se isključivo u izvedenim financijskim instrumentima u financijskom računu.

3.2.1. **Kamate (D41)**

Kamate su oblik dohotka od ulaganja koji primaju vlasnici određenih vrsta financijske imovine, kao što su depoziti (AF2), dužnički vrijednosni papiri (AF3), krediti (AF4) i ostala potraživanja (AF8), radi stavljanja financijske imovine na raspolaganje drugoj institucionalnoj jedinici. Dohodak od posebnih prava vučenja (SDR) i alokacije posebnih prava vučenja također su uključeni u kamate. Na računu primarnog dohotka evidentiraju se ‚čiste kamate' tako da se iz ‚stvarnih kamata' isključi sastavnica UFPIM. Dohodak od kamata evidentira se na obračunskom načelu.

3.2.2. **Raspodijeljeni dohodak društava (D42)**

3.2.2.1. **Dividende (D421)**

Dividende su raspodijeljeni prihodi koji se dodjeljuju vlasnicima vlasničkih vrijednosnih papira (AF5) u zamjenu za stavljanje sredstava na raspolaganje društvima. Dividende se evidentiraju u trenutku krajnjeg roka prava na dividendu.

3.2.2.2. **Isplate iz dohotka kvazidruštava (D422)**

Isplate iz dohotka kvazidruštva (neinkorporirana društva koja djeluju kao da su društva, npr. podružnice, fiktivne rezidentne jedinice za zemljišta i ostale prirodne resurse koje su u vlasništvu nerezidenata, zajednički pothvati, uzajamni fondovi itd.) su iznosi koje vlasnici kvazidruštva isplaćuju za svoju vlastitu uporabu iz dobiti kvazidruštva koja im pripadaju. Isplate iz dohotka kvazidruštava evidentiraju se u trenutku stvarnog događaja.

3.2.3. **Reinvestirana dobit od inozemnih izravnih ulaganja** (D43)

Reinvestirana dobit predstavlja udio izravnih ulagača u smislu njihovog vlasničkog kapitala u dobiti koje strana ovisna društva, pridružena društva i podružnice ne razdijele kao dividendu. Ona se određuje kao udio izravnih ulagača u ukupnoj konsolidiranoj dobiti društva u koje se izravno ulaže u referentnom razdoblju (nakon poreza, kamata i amortizacije) umanjeno za dividende koje dospijevaju za plaćanje u referentnom razdoblju, čak i ako se te dividende odnose na dobit prijašnjih razdoblja.

Reinvestirana dobit evidentira se u razdoblju u kojem je ostvarena.

3.2.4. **Dohodak od udjela u investicijskim fondovima (D443)**

Dohodak od ulaganja koji se može pripisati dioničarima zajedničkih investicijskih fondova, uključujući uzajamne fondove i investicijske uzajamne fondove, sastoji se od dvije zasebne stavke: *dividende (D4431)* i *reinvestirane dobiti (D4432)*.

Dohodak od investicijskih fondova može se smatrati proslijeđenim njihovim dioničarima (ili vlasnicima udjela) budući da je ostvaren u obliku dohotka od ulaganja njihovog vlasničkog kapitala. Investicijski fondovi ostvaruju dohodak ulaganjem novca primljenog od dioničara. Dohodak dioničara od investicijskih fondova određuje se kao dohodak od ulaganja ostvaren od portfelja investicijskog fonda nakon odbitka operativnih troškova. Neto dobit investicijskih fondova nakon odbitka operativnih troškova pripada dioničarima. Kada se dioničarima raspodjeljuje samo dio neto dobiti u obliku dividende, zadržanu dobit treba tretirati kao da je raspodijeljena dioničarima te je zatim smatrati reinvestiranom.

3.2.5. **Dohodak od ulaganja koji se može pripisati imateljima polica osiguranja, mirovinskog osiguranja i standardiziranih sustava jamstva**

Za određivanje ove stavke sve njene sastavnice promatraju se zasebno, a ne kao dio zahtjeva za podacima bilance.

3.2.5.1. **Dohodak od ulaganja koji se može pripisati imateljima polica osiguranja (D441)** odgovara ukupnom primarnom dohotku ostvarenom od ulaganja u tehničke pričuve osiguranja. Te pričuve su one za koje društvo za osiguranje evidentira odgovarajuću obvezu prema imateljima polica.

3.2.5.2. **Dohodak od ulaganja koji se plaća iz mirovinskih prava (D442)**

Mirovinska prava proizlaze ili iz određenih sustava doprinosa ili iz određenih sustava naknada za mirovinu.

3.3. **Ostali primarni dohodci**

Klasificirani su prema institucionalnom sektoru gospodarstva koje sastavlja podatke (*opća država* ili *ostali sektori*) i uključuju sljedeće sastavnice: *poreze na proizvodnju i uvoz, subvencije* i *zakupnine*.

3.3.1. **Porezi na proizvodnju i uvoz (D2)**

Uključuju sljedeće sastavnice:

3.3.1.1. **Porezi na proizvode (D21)** plaćaju se po jedinici određene robe ili usluge koje su proizvedene ili kojima se trguje prekogranično. Primjeri uključuju porez na dodanu vrijednost, uvozne carine, trošarine i poreze na potrošnju.

3.3.1.2. **Ostali porezi na proizvodnju (D29)** sastoje se od svih poreznih obveza društava koje proizlaze iz bavljenja proizvodnom djelatnošću te uključuju plaćene poreze za poslovne i stručne licence.

3.3.2. **Subvencije (D3)**

Uključuju sljedeće sastavnice:

3.3.2.1. **Subvencije na proizvode (D31)** plaćaju se po jedinici proizvedene robe ili usluga.

3.3.2.2. **Ostale subvencije na proizvodnju (D39)** čine subvencije osim subvencija na proizvode koje rezidentne proizvodne jedinice mogu primiti na osnovi proizvodne djelatnosti.

3.3.3. **Zakupnine (D45)**

Zakupnine obuhvaćaju dohodak od stavljanja prirodnih resursa na raspolaganje nerezidentnoj institucionalnoj jedinici. Primjeri zakupnina uključuju iznose koje je potrebno platiti za uporabu zemljišta na kojima se nalaza nalazišta rude ili druga rudna bogatstva, te za ribolovna prava, šumarska prava i prava ispaše. Redovita plaćanja osoba koje unajmljuju prirodne resurse kao što su rudna bogatstva često se opisuju kao licencne naknade, ali ih se klasificira kao zakupnine.

4. **SEKUNDARNI DOHODAK**

Račun sekundarnog dohotka prikazuje tekuće transfere između rezidenata i nerezidenata. Transfer je stavka koja odgovara pružanju robe, usluga, financijske imovine ili ostale neproizvedene imovine od strane institucionalne jedinice drugoj institucionalnoj jedinici pri čemu nema odgovarajućeg povrata ekonomske vrijednosti. Tekući transferi obuhvaćaju sve transfere koji nisu kapitalni transferi.

Tekući transferi se klasificiraju prema institucionalnom sektoru koji obavlja ili prima transfer izvještajnog gospodarstva (*opća država* ili *ostali sektori*).

Tekući transferi opće države obuhvaćaju *tekuće poreze na dohodak, bogatstvo itd., socijalne doprinose, socijalne naknade, tekuću međunarodnu suradnju, razne tekuće transfere te vlastita sredstva unije od PDV-a i na temelju BND-a.*

Tekući transferi ostalih sektora obuhvaćaju *tekuće poreze na dohodak, bogatstvo itd., socijalne doprinose, socijalne naknade, razne tekuće transfere, neto premije neživotnog osiguranja, potraživanja neživotnog osiguranja i prilagodbe za promjene u mirovinskim pravima. Razni tekući transferi (D75)* uključuju *osobne transfere između rezidentnih i nerezidentnih kućanstava* (od toga: *radničke doznake*).

4.1. **Tekući porezi na dohodak, bogatstvo itd. (D5)**

Tekući porezi na dohodak, bogatstvo itd. na međunarodnim računima obuhvaćaju uglavnom poreze na dohodak koji su nerezidenti ostvarili pružanjem svog rada ili financijske imovine. Također su uključeni porezi na kapitalnu dobit koji proizlaze iz imovine nerezidenata. Poreze na dohodak i kapitalnu dobit od financijske imovine općenito plaćaju *ostali sektori* (pojedinci, društva i neprofitne institucije), a naplaćuje *opća država*.

4.2. **Socijalni doprinosi (D61)**

Socijalni doprinosi su stvarni ili pripisani doprinosi kućanstava sustavima socijalnog osiguranja da bi se osigurala isplata socijalnih naknada.

4.3. **Socijalne naknade (D62 + D63)**

Socijalne naknade uključuju naknade koje se isplaćuju u okviru sustava socijalne sigurnosti i mirovinskog osiguranja. One uključuju mirovinske i nemirovinske naknade za događaje i okolnosti vezane uz bolest, nezaposlenost, stanovanje i obrazovanje i mogu biti u novcu ili naravi.

4.4. **Neto premije neživotnog osiguranja (D71)**

Premije neživotnog osiguranja sastoje se od bruto premija koje plaćaju imatelji polica da bi ugovorili osiguranje tijekom obračunskog razdoblja (zarađene premije) i premijskih dodataka koji se isplaćuju iz dohotka od ulaganja koji se pripisuje imateljima polica osiguranja nakon odbitka obračunatih naknada za usluge društava za osiguranje koja sklapaju osiguranje. Naknade za usluge predstavljaju usluge koje kupuju imatelji polica i one se evidentiraju kao usluge osiguranja. U ovu stavku su uključene neto premije za standardizirana jamstva.

4.5. **Potraživanja od neživotnog osiguranja (D72)**

Potraživanja od neživotnog osiguranja su iznosi koji se plaćaju za namiru potraživanja koja dospijevaju u tekućem obračunskom razdoblju. Potraživanja dospijevaju u trenutku nastupa mogućeg događaja koji predstavlja temelj za valjano potraživanje. Potraživanja koja se isplaćuju u okviru standardiziranih jamstava evidentiraju se u ovoj stavci.

4.6. **Tekuća međunarodna suradnja (D74)**

Tekuća međunarodna suradnja sastoji se od tekućih transfera u novcu ili naravi između različitih država ili između država i međunarodnih organizacija. Dio tekuće međunarodne suradnje uključuje suradnju s institucijama Unije.

4.7. **Razni tekući transferi (D75)**

Razni tekući transferi u novcu ili naravi uključuju: *tekuće transfere neprofitnim institucijama koje služe kućanstvima (D751), tekuće transfere između kućanstava (D752), ostale razne tekuće transfere (D759)* uključujući globe i kazne, dio uplata za loto listiće i kockanje, plaćanja odšteta i ostalo.

4.7.1. **Osobni transferi između rezidentnih i nerezidentnih kućanstava**

Osobni transferi između rezidentnih i nerezidentnih kućanstava obuhvaćaju sve tekuće transfere u novcu ili naravi koje obavljaju ili primaju kućanstva rezidenata prema odnosno od kućanstava nerezidenata. Osobni transferi uključuju ‚*od toga: radničke doznake*'.

4.7.1.1. **Radničke doznake**

Radničke doznake obuhvaćaju osobne transfere migranata koji su rezidenti i zaposlenici novih gospodarstava prema kućanstvima nerezidenata. Osobe koje rade i prebivaju u novim gospodarstvima manje od godine dana smatraju se nerezidentnima te se njihove naknade za rad evidentiraju kao naknade zaposlenima.

4.8. **Vlastita sredstva Unije od PDV-a i na temelju BND-a (D76)**

Treći i četvrti izvori vlastitih sredstava Unije od PDV-a i na temelju BND-a jesu tekući transferi koje opća država svake države članice uplaćuje institucijama Unije.

4.9. **Prilagodbe za promjene u mirovinskim pravima (D8)**

Prilagodbe za promjene u mirovinskim pravima potrebne su da bi se uskladio tretman mirovina kao tekućih transfera s tretmanom mirovinskih prava kao financijske imovine. Stanje tekućeg računa nakon prilagodbe jednako je kao što bi bilo da se socijalni doprinosi i mirovinska primanja ne evidentiraju kao tekući transferi.

B. KAPITALNI RAČUN

Kapitalni račun obuhvaća *stjecanje/smanjivanje neproizvedene nefinancijske imovine i kapitalne transfere.*

5.1. **Bruto stjecanje i smanjivanje neproizvedene nefinancijske imovine**

Neproizvedena nefinancijska imovina sastoji se od: (a) prirodnih resursa, (b) ugovora, najma i licenci te (c) promidžbene imovine (robna imena i žigovi) i *goodwilla.* Stjecanje i smanjivanje neproizvedene nefinancijske imovine evidentira se zasebno na bruto načelu, a ne u neto vrijednosti. Samo se kupnja/prodaja takve imovine evidentira u ovoj stavci kapitalnog računa, a ne i njezina uporaba.

5.2. **Kapitalni transferi (D9)**

Kapitalni transferi sastoje se od: i. prijenosa vlasništva nad dugotrajnom imovinom, ii. prijenosa sredstava povezanih s ili uvjetovanih stjecanjem ili smanjivanjem dugotrajne imovine i iii. otpisa obaveza vjerovnika bez primitka nadoknade. Kapitali transferi mogu biti u novcu ili naravi (kao što je oprost duga). Razlika između tekućih i kapitalnih transfera u praksi ovisi o načinu na koji država primatelj upotrijebi transfer. Kapitalni transferi klasificiraju se prema institucionalnom sektoru koji obavlja ili prima transfer u izvještajnom gospodarstvu (*opća država* ili *ostali sektori*).

Kapitalni transferi uključuju: *poreze na kapital, investicijske potpore i ostale kapitalne transfere.*

5.2.1. **Porezi na kapital (D91)**

Porezi na kapital sastoje se od poreza koji se plaćaju u neredovitim i rijetkim intervalima na vrijednost imovine ili neto vrijednost u vlasništvu institucionalnih jedinica ili na vrijednost imovine prenesene između institucionalnih jedinica. Oni uključuju poreze na nasljedstvo i poreze na darovanje između osoba koji se plaćaju na kapital korisnika.

5.2.2. **Investicijske potpore (D92)**

Investicijske potpore sastoje se od kapitalnih transfera u novcu i naravi za cjelokupno ili djelomično financiranje troškova stjecanja dugotrajne imovine. Primatelji su obvezni upotrijebiti primljene investicijske potpore u novcu za bruto investicije u fiksni kapital, a te su potpore često povezane s posebnim investicijskim projektima kao što su veliki građevinski projekti.

5.2.3. **Ostali kapitalni transferi (D99)**

Uključuju velika jednokratna plaćanja kao naknadu za velike štete ili ozbiljne ozljede koje nisu pokrivene policama osiguranja, velike darove, nasljeđa ili donacije, uključujući one neprofitnim institucijama. Ova kategorija uključuje *oprost duga.*

5.2.3.1. **Oprost duga**

Oprost duga je dobrovoljan otpis cjelokupnog ili dijela dugovanja u okviru ugovornog sporazuma između vjerovnika i dužnika.

C. FINANCIJSKI RAČUN I STANJE MEĐUNARODNIH ULAGANJA

U financijskom računu se općenito evidentiraju transakcije s financijskom imovinom i obvezama koje se odvijaju između rezidenata i nerezidenata. Financijski račun prikazuje neto transakcije: neto stjecanja financijske imovine odgovaraju stjecanju imovine umanjenom za umanjenje imovine.

Stanje međunarodnih ulaganja (IIP) na kraju svakog tromjesečja prikazuje vrijednost financijske imovine rezidenata određenog gospodarstva koja predstavlja potraživanja od nerezidenata te obveza rezidenata određenog gospodarstva prema nerezidentima, uvećanu za zlatne poluge koje se drže kao međunarodne pričuve. Razlika između imovine i obveza je neto stanje međunarodnih ulaganja te predstavlja neto potraživanje ili neto obvezu prema inozemstvu.

Vrijednost stanja međunarodnih ulaganja na kraju razdoblja rezultat je stanja na kraju prethodnog razdoblja, transakcija tijekom tekućeg razdoblja i drugih promjena koje proizlaze iz drugih razloga osim transakcija između rezidenata i nerezidenata, a koje se mogu pripisati **ostalim promjenama u obujmu** i **revalorizacijama** (zbog **promjena deviznog tečaja ili cijena**).

U skladu s funkcionalnom potpodjelom, prekogranične financijske transakcije i stanja klasificiraju se kao *izravna ulaganja, portfeljna ulaganja, izvedeni financijski instrumenti (osim pričuva) i dioničke opcije zaposlenika, ostala ulaganja i međunarodne pričuve*. Prekogranične financijske transakcije i stanja dalje se klasificiraju prema vrsti instrumenta i institucionalnom sektoru kako je određeno u tablici 7.

Tržišne cijene osnova su za vrednovanje transakcija i stanja. Nominalna vrijednost se upotrebljava za stanja neprenosivih instrumenata, kao što su krediti, depoziti i druga potraživanja/obveze. Međutim, sve transakcije u tim instrumentima vrednuju se po tržišnim cijenama. Radi uzimanja u obzir neusklađenosti između tržišnog vrednovanja transakcija i nominalne vrijednosti stanja, prodavatelj evidentira *revalorizaciju zbog promjena ostalih cijena* tijekom razdoblja u kojem dođe do prodaje koja je jednaka razlici između nominalne vrijednosti i vrijednosti transakcije, dok kupac evidentira suprotni iznos kao *revalorizacije zbog ostalih promjena cijena*.

Financijski račun platne bilance i stanje međunarodnih ulaganja uključuju protustavke obračunatom dohotku od instrumenata koji su klasificirani u odgovarajuće funkcionalne kategorije.

6.1. **Izravna ulaganja**

Izravna ulaganja povezana su s rezidentom jednog gospodarstva (izravni ulagatelj) koji ima kontrolu ili značajnu razinu utjecaja na upravljanje društva koje je rezident drugog gospodarstva (društvo u koje se izravno ulaže). U skladu s međunarodnim standardima, izravno ili neizravno vlasništvo 10 % ili više prava glasa u društvu koje je rezident jednog gospodarstva od strane ulagatelja koji je rezident drugog gospodarstva dokaz je takvog odnosa. Na temelju navedenog kriterija, odnos izravnog ulaganja može postojati među različitim povezanim društvima neovisno o tome sastoji li se povezanost od jedne ili više veza. On se može proširiti na ovisna društva u koja se izravno ulaže, ovisna društva ovisnih društava i pridružena društva. Kada je izravno ulaganje uspostavljeno, svi naknadni financijski tokovi/ulaganja između povezanih društava evidentiraju se kao transakcije/stanja izravnih ulaganja.

Vlasnički kapital obuhvaća vlasnički kapital u podružnicama kao i sve udjele u ovisnim i pridruženim društvima. *Reinvestirana dobit* sastoji se od protustavke udjelu u dobiti izravnog ulagatelja koji ovisna ili pridružena društva ne raspodijele kao dividendu i dobiti podružnica koja se ne isplaćuje izravnom ulagatelju i koja se evidentira u stavci *dohodak od ulaganja* (vidjeti 3.2.3.).

Vlasnički i *dužnički kapital kod izravnih ulaganja* dalje se dijele u skladu s vrstom odnosa između subjekata te u skladu sa smjerom ulaganja. Moguće je razlikovati tri vrste izravnih ulaganja:

(a) **ulaganja izravnih ulagatelja u društva u koja se izravno ulaže**. Ova kategorija uključuje investicijske tokove (i stanja) od izravnog ulagatelja prema njegovim društvima u koja se izravno ulaže (neovisno o tome jesu li ona pod izravnom ili neizravnom kontrolom ili utjecajem);

(b) **povratna ulaganja**. Ova vrsta odnosa obuhvaća investicijske tokove (i stanja) od društva u koja se izravno ulaže prema izravnom ulagatelju;

(c) **između sestrinskih društava**. Ovo obuhvaća tokove (i stanja) između društava koja nisu pod međusobnom kontrolom i ne utječu jedna na druga, ali su oba pod kontrolom ili utjecajem istog izravnog ulagatelja.

6.2. **Portfeljna ulaganja**

Portfeljna ulaganja uključuju transakcije i stanja koja uključuju dužničke ili vlasničke vrijednosne papire osim onih koji su uključeni u izravna ulaganja ili međunarodne pričuve. Portfeljna ulaganja uključuju *vlasničke vrijednosne papire, udjele u investicijskim fondovima i dužničke vrijednosne papire* osim ako su oni kategorizirani kao izravna ulaganja ili međunarodne pričuve. Transakcije kao što su repo ugovori i pozajmljivanje vrijednosnih papira isključene su iz portfeljnih ulaganja.

6.2.1. **Vlasnički vrijednosni papiri (F51/AF51)**

Vlasnički vrijednosni papiri obuhvaćaju sve instrumente koji predstavljaju potraživanja od rezidualne vrijednosti društva ili kvazidruštva, nakon što su podmirena potraživanja svih vjerovnika. Za razliku od dužničkih vrijednosnih papira, vlasnički vrijednosni papiri obično vlasniku ne daju pravo na unaprijed određeni iznos ili iznos utvrđen prema fiksnoj formuli. Vlasnički vrijednosni papiri obuhvaćaju *dionice koje kotiraju na burzi* i *dionice koje ne kotiraju na burzi*.

Dionice koje kotiraju na burzi (F511/AF511) su vlasnički vrijednosni papiri koji su uvršteni na priznatoj burzi ili bilo kojem drugom obliku sekundarnog tržišta. **Dionice koje ne kotiraju na burzi (F512/AF512)** su vlasnički vrijednosni papiri koji nisu uvršteni na burzi.

6.2.2. **Udjeli u investicijskim fondovima (F52/AF52)**

Udjele u investicijskim fondovima izdaju investicijski fondovi. U slučaju uzajamnog fonda ti se udjeli nazivaju ‚jedinice'. Investicijski fondovi su subjekti za zajednička ulaganja putem kojih ulagatelji udružuju sredstva za ulaganja u financijsku i/ili nefinancijsku imovinu. Udjeli u investicijskim fondovima imaju posebnu ulogu u financijskom posredovanju kao vrsta zajedničkog ulaganja u ostalu imovinu pa ih se utvrđuje zasebno od ostalih vlasničkih udjela. Razlikuje se i tretman njihovog dohotka jer je potrebno pripisati *reinvestiranu dobit*.

6.2.3. **Dužnički vrijednosni papiri (F3/AF3)**

Dužnički vrijednosni papiri su prenosivi instrumenti koji služe kao dokaz o dugu. Oni uključuju mjenice, obveznice, zapise, prenosive certifikate o depozitu, komercijalne zapise, zadužnice, vrijednosne papire osigurane imovinom, instrumente tržišta novca i slične instrumente kojima se obično trguje na financijskim tržištima. Transakcije i stanja dužničkih vrijednosnih papira dijele se prema izvornom dospijeću na *kratkoročne* i *dugoročne*.

6.2.3.1. **Kratkoročni dužnički vrijednosni papiri (F31/AF31)**

Kratkoročni dužnički vrijednosni papiri isplaćuju se na zahtjev ili izdaju s početnim dospijećem od jedne godine ili manje. Oni općenito imatelju daju bezuvjetno pravo na određeni utvrđeni iznos novca na određeni dan. S tim instrumentima se obično trguje s diskontom na organiziranim tržištima; diskont ovisi o kamati i preostalom razdoblju do dospijeća.

6.2.3.2. **Dugoročni dužnički vrijednosni papiri (F32/AF32)**

Dugoročni dužnički vrijednosni papiri izdaju se s početnim dospijećem duljim od jedne godine ili bez određenog dospijeća (osim onih na zahtjev koji su uključeni u kratkoročne). Oni imatelju općenito daju (a) bezuvjetno pravo na utvrđeni monetarni prihod ili ugovorno određeni promjenjivi monetarni prihod (plaćanje kamata neovisno je o dobiti dužnika) i (b) bezuvjetno pravo na utvrđeni iznos na osnovi otplate glavnice na određeni dan ili dane.

Do evidentiranja transakcija u bilanci dolazi kada vjerovnici ili dužnici iskažu potraživanje ili obvezu u svojim poslovnim knjigama. Transakcije se evidentiraju po efektivnoj cijeni primljenoj ili plaćenoj, umanjenoj za proviziju i troškove. Tako se u slučaju vrijednosnih papira s kuponom obračunate kamate uključuju od zadnjeg plaćanja kamate, a u slučaju vrijednosnih papira izdanih s diskontom uključuju se kamate akumulirane od dana izdavanja. Uključivanje obračunate kamate potrebno je za financijski račun platne bilance i za stanje međunarodnih ulaganja; ta evidentiranja moraju imati protustavke u svojim dotičnim računima dohotka.

6.3. **Izvedeni financijski instrumenti (osim pričuva) i dioničke opcije zaposlenika (F7/AF7)**

Ugovor o izvedenom financijskom instrumentu je financijski instrument koji je povezan s drugim posebnim financijskim instrumentom, pokazateljem ili robom te preko kojeg se na financijskim tržištima može samostalno trgovati posebnim financijskim rizicima (kao što je kamatni rizik, valutni rizik, rizik promjene cijene dionica i robe, kreditni rizik itd.). Ova kategorija utvrđuje se posebno od ostalih kategorija jer se odnosi na prijenos rizika, a ne na pribavljanje sredstava ili drugih resursa. Za razliku od drugih funkcionalnih kategorija, kod izvedenih financijskih instrumenata ne nastaje primarni dohodak. Neto tokovi povezani s kamatnim izvedenicama evidentiraju se kao izvedeni financijski instrumenti, a ne kao dohodak od ulaganja. Transakcije i stanja izvedenih financijskih instrumenata tretiraju se posebno od vrijednosti stavaka s kojima su povezani. U slučaju opcija evidentira se puna premija (tj. kupovna/prodajna cijena opcija i uključena zaračunata usluga). Povratne uplate marže sastoje se od gotovine ili drugog kolaterala deponiranog radi zaštite druge ugovorne stranke od rizika nastanka statusa neispunjavanja obveza. Klasificira ih se kao depozite u ostalim ulaganjima (ako su obveze dužnika uključene u monetarni agregat) ili u ostala potraživanja/obveze. Nepovratna plaćanja marže (poznata i kao varijacijska marža) umanjuju financijsku obvezu stvorenu izvedenim instrumentom te se stoga klasificiraju kao transakcije izvedenim financijskim instrumentima.

Dioničke opcije zaposlenika su opcije za kupnju vlasničkog kapitala društva koji se nudi zaposlenicima društva kao oblik naknade za rad. Dioničke opcije odobrene zaposlenicima kojima se može trgovati na financijskim tržištima bez ograničenja klasificiraju se kao izvedeni financijski instrumenti.

6.4. **Ostala ulaganja**

Ostala ulaganja su rezidualna kategorija koja uključuje stanja i transakcije osim onih uključenih u izravna ulaganja, portfeljna ulaganja, izvedene financijske instrumente i dioničke opcije zaposlenika ili međunarodne pričuve. Ako sljedeći razredi financijske imovine i obveza nisu uključeni u izravna ulaganja ili međunarodne pričuve, ostala ulaganja uključuju: (a) *ostali vlasnički kapital*, (b) *gotovinu i depozite*, (c) *kredite* (uključujući kredite i zajmove MMF-a), (d) *sustave osiguranja, mirovinskog osiguranja i standardizirane sustave jamstva*, (e) *trgovinske kredite i predujmove*, (f) *ostala potraživanja/obveze* i (g) *dodjele posebnih prava vučenja* (posebna prava vučenja uključena su u međunarodne pričuve).

Za kredite, depozite i ostala potraživanja i imovinu koji se prodaju s diskontom, vrijednosti transakcija koje se evidentiraju u financijskom računu mogu se razlikovati od nominalnih vrijednosti evidentiranih u stanju međunarodnih ulaganja. Takve razlike evidentiraju se kao *revalorizacije zbog ostalih promjena cijena*.

6.4.1. **Ostali vlasnički kapital (F519/AF519)**

Ostali vlasnički kapital uključuje vlasnički kapital koji nije u obliku vrijednosnih papira te stoga nije uključen u portfeljna ulaganja. Sudjelovanje u kapitalu nekih međunarodnih organizacija nije u obliku vrijednosnih papira te se stoga klasificira kao *ostali vlasnički kapital*.

6.4.2. **Gotovina i depoziti (F2/AF2)**

Gotovina i depoziti uključuju gotov novac u optjecaju i depozite. Depoziti su standardizirani, neprenosivi ugovori koje obično nude institucije koje primaju depozite i koje vjerovniku omogućuju polog i kasnije povlačenje različitih iznosa novca. Depoziti obično uključuju jamstvo dužnika za povrat glavnice ulagatelju.

Razlika između *kredita* i *gotovine i depozita* ovisi o naravi zajmoprimca. To znači da na strani imovine novac koji sektor rezidentnih imatelja novca odobri nerezidentnim bankama treba klasificirati kao *depozite*, a novac koji sektor rezidentnih imatelja novca odobri nerezidentnim nebankarskim institucijama (tj. institucionalnim jedinicama osim banaka) treba klasificirati kao *kredite*. Na strani obveza novac koji su primile rezidentne nebankarske institucije, tj. nemonetarne financijske institucije, uvijek treba klasificirati kao *kredite*. U konačnici ova razlika znači da sve transakcije koje uključuju rezidentne monetarne financijske institucije i nerezidentne banke treba klasificirati kao *depozite*.

6.4.3. **Zajmovi (F4/AF4)**

Zajmovi su financijska imovina koja (a) nastaje kada vjerovnik pozajmi sredstva izravno dužniku te (b) koja je dokumentirana dokumentima koji nisu prenosivi. Ova kategorija uključuje sve kredite, uključujući hipotekarne kredite, financijski leasing i repo poslove. Svi repo poslovi, tj. repo ugovori, poslovi prodaje/povratne kupnje i pozajmljivanja vrijednosnih papira (uz razmjenu gotovine kao kolaterala) tretiraju se kao kolaterizirani krediti, a ne kao izravna kupnja/prodaja vrijednosnih papira te se evidentiraju kao *ostala ulaganja* u rezidentnom sektoru koji obavlja posao. Ovaj tretman koji je u skladu i s računovodstvenim praksama banaka i ostalih financijskih društava namijenjen je boljem odražavanju ekonomske prirode navedenih financijskih instrumenata.

6.4.4. **Osiguranja, mirovinska osiguranja i standardizirani sustavi jamstva (F6/AF6)**

Ova stavka uključuje sljedeće: (a) tehničke pričuve neživotnog osiguranja (F61), (b) životno osiguranje i prava na rentu (F62), (c) mirovinska prava, potraživanja mirovinskih fondova od upravitelja mirovinskih fondova te prava na nemirovinske fondove (F63 + F64 + F65), i (d) pričuve za obveze u okviru standardiziranih jamstava (F66).

6.4.5. **Trgovački krediti i predujmovi (F81/AF81)**

Trgovački krediti i predujmovi su financijska potraživanja koja proizlaze iz kredita koji dobavljači robe i usluga izravno odobre svojim klijentima i predujmovi za radove u tijeku ili radove koje tek treba obaviti, u obliku predujmova klijenata za robu i usluge koje još nisu isporučene. Trgovački krediti i predujmovi nastaju kada se isplata za robu i usluge ne odvija istodobno kada i promjena vlasništva nad robom ili pružanje usluge.

6.4.6. **Ostala potraživanja/obveze (F89/AF89)**

Ova kategorija sastoji se od potraživanja ili obveza osim onih uključenih u trgovinske kredite i predujmove ili ostale instrumente. Ona obuhvaća financijsku imovinu i obveze koji nastaju kao protustavka transakcijama kod kojih postoji vremenska razlika između tih transakcija i povezanih plaćanja. Ona uključuje porezne obveze, kupnju i prodaju vrijednosnih papira, naknade za pozajmljivanje vrijednosnih papira, naknade za pozajmice u zlatu, plaće, dividende i dospjele neplaćene socijalne doprinose.

6.4.7. **Dodjela posebnih prava vučenja (F12/AF12)**

Dodjela posebnih prava vučenja članicama MMF-a iskazuje se kao obveza primatelja u stavci posebna prava vučenja (SDR) u *ostalim ulaganjima* s odgovarajućim unosom u stavci posebnih prava vučenja u *međunarodnim pričuvama*.

6.5. **Međunarodne pričuve**

Međunarodne pričuve su ona inozemna imovina kojom monetarne vlasti slobodno raspolažu i koja je pod njihovom kontrolom radi ispunjavanja potreba financiranja platne bilance, interveniranja na deviznim tržištima radi upravljanja deviznim tečajem i za druge povezane namjene (kao što je održavanje povjerenja u valutu i gospodarstvo ili osiguravanje temelja za inozemno zaduživanje). Međunarodne pričuve moraju biti devizna imovina, potraživanja od nerezidenata i imovina koja zaista postoji. Potencijalna imovina je isključena. Koncept međunarodnih pričuva temelji se na pojmovima njihove ‚kontrole' od strane monetarnih vlasti i ‚raspoloživosti' monetarnim vlastima.

6.5.1. **Monetarno zlato (F11/AF11)**

Monetarno zlato je zlato na koje prava imaju monetarne vlasti (ili druga tijela koja podliježu stvarnom nadzoru monetarnih vlasti) te se drži kao međunarodne pričuve. Uključuje *zlatne poluge* i *neraspoređene račune zlata* kod nerezidenata koji daju pravo na potraživanje isporuke zlata.

6.5.1.1. **Zlatne poluge** imaju oblik kovanica, ingota ili poluga čistoće od najmanje 995 tisućinki, uključujući zlatne poluge na raspoređenim računima zlata.

6.5.1.2. **Neraspoređeni računi zlata** predstavljaju potraživanje od upravitelja računom za isporuku zlata. Kod tih računa pružatelj računa ima pravo na osnovicu rezerve fizičkog zlata (raspoređenog) te izdaje potraživanja imateljima računa iskazana u zlatu. Neraspoređeni računi zlata koji se ne klasificiraju kao monetarno zlato uključeni su u *gotovinu i depozite* u *ostalim ulaganjima*.

6.5.2. **Posebna prava vučenja (F12/AF12)**

Posebna prava vučenja (SDR) su međunarodne pričuve koje je akumulirao MMF te ih se dodjeljuje članovima kao dopuna postojećim službenim pričuvama. Posebna prava vučenja imaju samo monetarne vlasti članova MMF-a te ograničeni broj međunarodnih financijskih institucija koje su ovlašteni imatelji.

6.5.3. **Pričuvna pozicija u MMF-u**

To je ukupan iznos (a) ‚pričuvne tranše' tj. iznos u stranoj valuti (uključujući posebna prava vučenja) koji pojedina država članica može povući od MMF-a u kratkom roku i (b) sva zaduženja MMF-a u skladu sa sporazumom o kreditu u okviru računa općih sredstava koji je dostupan državi članici.

6.5.4. **Ostale međunarodne pričuve**

Ostale međunarodne pričuve obuhvaćaju *gotovinu i depozite, vrijednosne papire, izvedene financijske instrumente i ostala potraživanja*. *Depoziti* se odnose na one koji su raspoloživi na zahtjev. *Vrijednosni papiri* uključuju likvidne i utržive vlasničke i dužničke vrijednosne papire koje su izdali nerezidenti, uključujući udjele ili jedinice u investicijskim fondovima. *Izvedeni financijski instrumenti* evidentiraju se u međunarodnim pričuvama samo ako su izvedeni instrumenti koji se odnose na upravljanje međunarodnim pričuvama sastavni dio vrednovanja takve imovine. *Ostala potraživanja* uključuju kredite nerezidentnim nebankarskim institucijama, dugoročne kredite skrbničkom računu kod MMF-a i ostalu financijsku imovinu koja nije drugdje prethodno uključena, a odgovara definiciji međunarodnih pričuva.

32012R0566

L 169/8 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 29.6.2012.

UREDBA VIJEĆA (EU) br. 566/2012

od 18. lipnja 2012.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 975/98 o apoenima i tehničkim specifikacijama eurokovanica namijenjenih optjecaju

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 128. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([2]),

budući da:

(1) Preporukom Komisije 2009/23/EZ od 19. prosinca 2008. o zajedničkim smjernicama za nacionalne strane i izdavanje eurokovanica namijenjenih optjecaju ([3]), koje su potvrđene zaključcima Vijeća od 10. veljače 2009., određena su zajednička načela za dizajne koji se upotrebljavaju na nacionalnim stranama optjecajnih eurokovanica i utvrđeni postupci kojima se države članice međusobno obavješćuju o nacrtima dizajna te postupci za odobravanje tih dizajna.

(2) Kako su eurokovanice u optjecaju u cijelom europodručju, obilježja njihovih nacionalnih dizajna predmet su zajedničkog interesa. Kako bi se omogućio njihov nesmetan optjecaj te radi pravne sigurnosti i transparentnosti, primjereno je da pravila određena u Preporuci 2009/23/EZ o apoenima i tehničkim specifikacijama optjecajnih eurokovanica postanu pravno obvezujuća uključivanjem u Uredbu Vijeća (EZ) br. 975/98 ([4]).

(3) Eurokovanice imaju zajedničku europsku stranu i posebnu nacionalnu stranu. Zajedničke europske strane eurokovanica imaju na sebi naziv jedinstvene valute i apoen kovanice. Na nacionalnoj se strani ne bi trebao ponavljati ni naziv jedinstvene valute niti apoen kovanice.

(4) Jasnu oznaku imena države članice izdavateljice trebalo bi staviti na nacionalnu stranu kovanice kako bi se zainteresiranim korisnicima kovanica omogućilo lako utvrđivanje države članice izdavateljice.

(5) Natpis na rubu eurokovanica trebalo bi smatrati dijelom nacionalne strane te stoga ne bi trebalo ponavljati oznaku apoena, osim u slučaju kovanica od 2 eura i to pod uvjetom da se upotrebljavaju samo brojka „2" ili izraz „euro" ili oboje pisano relevantnim pismom.

(6) O dizajnu na nacionalnoj strani eurokovanica odlučuje svaka država članica čija je valuta euro te bi trebalo voditi računa o činjenici da su eurokovanice u optjecaju u cijelom europodručju, a ne samo u državi članici izdavateljici. Kako bi se osiguralo da su kovanice i s njihove nacionalne strane odmah prepoznatljive kao eurokovanice, dizajn bi trebao biti u potpunosti okružen s 12 zvijezda zastave Unije.

(7) Kako bi se olakšalo prepoznavanje optjecajnih kovanica i osigurao odgovarajući kontinuitet u kovanju, državama bi članicama trebalo dopustiti promjene dizajna koji se upotrebljavaju za nacionalne strane redovitih optjecajnih kovanica samo jednom u 15 godina, osim ako se promijeni šef države naveden na kovanici. Međutim, to ne bi trebalo dovesti u pitanje promjene koje su potrebne kako bi se spriječilo krivotvorenje valute. O promjenama dizajna zajedničke europske strane optjecajnih kovanica trebalo bi odlučivati Vijeće, a prava bi glasa trebalo ograničiti na države članice čija je valuta euro.

(8) Pojedinim bi državama članicama trebalo dopustiti izdavanje prigodnih kovanica u čast događaja od velikog nacionalnog ili europskog značaja, dok bi prigodne kovanice koje zajednički izdaju sve države članice čija je valuta euro trebale ostati rezervirane za događaje od najvećeg europskog značaja. Kovanica od 2 eura najprikladniji je apoen za tu svrhu, prvenstveno zbog velikog promjera kovanice i njezinih tehničkih karakteristika koje pružaju odgovarajuću zaštitu od krivotvorenja.

([1]) Mišljenje Europskog parlamenta od 22. svibnja 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([2]) SL C 273, 16.9.2011., str. 2.
([3]) SL L 9, 14.1.2009., str. 52.
([4]) SL L 139, 11.5.1998., str. 6.

(9) Uzimajući u obzir da su eurokovanice u optjecaju u cijelom europodručju, države članice izdavateljice bi se trebale međusobno obavijestiti i obavijestiti Komisiju o nacrtima dizajna za nacionalnu stranu eurokovanica prije planiranog dana izdavanja kako bi se izbjegli neprikladni dizajni. Komisija bi trebala provjeriti usklađenost dizajna s tehničkim zahtjevima ove Uredbe. Nacrti dizajna trebali bi se dostaviti Komisiji dovoljno prije planiranog datuma izdavanja kako bi države članice izdavateljice mogle izmijeniti dizajn ako je to potrebno.

(10) Nadalje, trebalo bi utvrditi jedinstvene uvjete za odobravanje dizajna nacionalnih strana eurokovanica kako bi se izbjegao odabir dizajna koji bi se u nekim državama članicama mogli smatrati neprimjerenima. S obzirom na činjenicu da nadležnost za tako osjetljivo pitanje kao što je dizajn nacionalnih strana eurokovanica pripada državama članicama izdavateljicama, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Vijeću. Sve provedbene odluke koje na toj osnovi donosi Vijeće bile bi usko povezane s aktima koje Vijeće donosi na temelju članka 128. stavka 2. Ugovora; stoga bi se, kada Vijeće donosi te odluke, suspenzija prava glasa članova Vijeća koji predstavljaju države članice čija valuta nije euro trebala primjenjivati kako je navedeno u članku 139. stavku 4. Ugovora. Postupak bi trebao državama članicama izdavateljicama omogućiti pravodobnu izmjenu dizajna, ako je potrebno.

(11) Uredbu (EZ) br. 975/98 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjena Uredbe (EZ) br. 975/98 U Uredbi (EZ) br. 975/98 umeću se sljedeći članci:

„*Članak 1.a*

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚optjecajne kovanice' znači eurokovanice namijenjene optjecaju čiji su apoeni i tehničke specifikacije utvrđeni u članku 1.;

2. ‚redovite kovanice' znači optjecajne kovanice isključujući prigodne kovanice;

3. ‚prigodne kovanice' znači optjecajne kovanice koje su namijenjene sjećanju na posebne događaje kako je navedeno u članku 1.h.

Članak 1.b

Optjecajne kovanice imaju zajedničku europsku stranu i posebnu nacionalnu stranu.

Članak 1.c

1. Na nacionalnoj strani optjecajnih kovanica ne ponavlja se oznaka apoena kovanice ili bilo kojeg njegova dijela. Ne ponavlja se naziv jedinstvene valute ili njezina dijela, osim ako takva oznaka proizlazi iz upotrebe drugačijeg pisma.

2. Odstupajući od odredbi stavka 1., natpis na rubu kovanice od 2 eura može uključivati oznaku apoena, pod uvjetom da se upotrebljavaju samo brojka ‚2' ili izraz ‚euro' ili oboje pisano relevantnim pismom.

Članak 1.d

Nacionalna strana svih apoena optjecajnih kovanica ima na sebi oznaku države članice izdavateljice u obliku imena države članice ili njegove kratice.

Članak 1.e

1. Nacionalna strana optjecajnih kovanica ima na sebi krug od 12 zvijezda koje u potpunosti okružuju nacionalni dizajn, uključujući oznaku godine i oznaku imena države članice izdavateljice. To ne sprečava da se neki elementi dizajna prošire na krug zvijezda, pod uvjetom da su sve zvijezde jasno i potpuno vidljive. Dvanaest zvijezda prikazuje se kao na zastavi Unije.

2. Dizajni za nacionalne strane optjecajnih kovanica odabiru se uzimajući u obzir da su eurokovanice u optjecaju u svim državama članicama čija je valuta euro.

Članak 1.f

1. Dizajni koji se upotrebljavaju za nacionalne strane redovitih kovanica smiju se mijenjati samo jednom u 15 godina, ne dovodeći u pitanje promjene koje su potrebne kako bi se spriječilo krivotvorenje valute.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., promjene dizajna koji se upotrebljavaju za nacionalne strane redovitih kovanica moguće su ako se promijeni šef države naveden na kovanici. Međutim, privremeno upražnjeno mjesto šefa države ili privremeno obavljanje funkcije šefa države ne daje dodatno pravo na takvu promjenu.

Članak 1.g

Države članice izdavateljice ažuriraju nacionalne strane redovitih kovanica kako bi se u potpunosti uskladile s ovom Uredbom do 20. lipnja 2062.

Članak 1.h

1. Prigodne kovanice imaju različit nacionalni dizajn od dizajna koji je na redovitim kovanicama i izdaju se u čast događaja od velikog nacionalnog ili europskog značaja. Prigodne kovanice koje zajednički izdaju sve države članice čija je valuta euro izdaju se samo u čast događaja od najvećeg europskog značaja i njihov dizajn ne dovodi u pitanje moguće ustavne odredbe tih država članica.

2. Natpis na rubu prigodnih kovanica jednak je natpisu na rubu redovitih kovanica.

3. Nominalna vrijednost prigodnih kovanica može biti samo 2 eura.

Članak 1.i

1. Države članice se prije službenog odobrenja dizajna međusobno obavješćuju o nacrtima dizajna novih nacionalnih strana optjecajnih kovanica, uključujući natpis na rubu, a za prigodne kovanice se obavješćuju o procijenjenom opsegu izdanja.

2. Ovlast za odobravanje dizajna za nove ili izmijenjene nacionalne strane optjecajnih kovanica dodjeljuje se Vijeću koje odlučuje kvalificiranom većinom u skladu s postupkom utvrđenom u stavcima od 3. do 7.

Prava glasa država članica čija valuta nije euro suspendiraju se pri donošenju odluka iz ovog članka.

3. Za potrebe stavka 1. država članica izdavateljica podnosi nacrte dizajna optjecajnih kovanica Vijeću, Komisiji i ostalim državama članicama čija je valuta euro u načelu najmanje tri mjeseca prije planiranog datuma izdavanja.

4. U roku sedam dana od podnošenja iz stavka 3. svaka država članica čija je valuta euro može obrazloženim mišljenjem koje je upućeno Vijeću i Komisiji uložiti prigovor na nacrt dizajna koji je predložila država članica izdavateljica, ako bi nacrt dizajna vjerojatno izazvao nepovoljne reakcije njezinih građana.

5. Ako Komisija smatra da nacrt dizajna ne poštuje tehničke zahtjeve navedene u ovoj Uredbi, dostavlja negativnu ocjenu Vijeću u roku sedam dana od podnošenja iz stavka 3.

6. Ako u roku navedenom u stavku 4. odnosno 5. Vijeću nije dostavljeno obrazloženo mišljenje ili negativna ocjena, smatra se da je Vijeće donijelo odluku o odobrenju dizajna sljedećeg dana od dana isteka roka iz stavka 5.

7. U svim ostalim slučajevima Vijeće odlučuje bez odlaganja o odobrenju nacrta dizajna, osim ako u roku sedam dana od dostave obrazloženog mišljenja ili negativne ocjene država članica izdavateljica povuče svoj predloženi dizajn i obavijesti Vijeće o namjeri podnošenja novog nacrta dizajna.

8. Komisija objavljuje sve relevantne informacije o novim nacionalnim dizajnima optjecajnih kovanica u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 1.j

Članci 1.c, 1.d i 1.e te članak 1.h stavak 2.:

(a) ne primjenjuju se na optjecajne kovanice koje su izdane ili proizvedene prije 19. lipnja 2012.;

(b) se tijekom prijelaznog razdoblja koje završava 20. lipnja 2062. ne primjenjuju na dizajne koji su 19. lipnja 2012. već zakonito u upotrebi na optjecajnim kovanicama. Optjecajne kovanice koje su izdane ili proizvedene tijekom tog prijelaznog razdoblja mogu ostati zakonsko sredstvo plaćanja bez vremenskog ograničenja."

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Luxembourgu 18. lipnja 2012.

Za Vijeće

Predsjednica

M. GJERSKOV

32012D0355

L 174/24 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 4.7.2012.

ODLUKA KOMISIJE

od 2. srpnja 2012.

o ažuriranju Priloga Monetarnom sporazumu između Europske unije i Države Vatikanskog Grada

(2012/355/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Monetarni sporazum od 17. prosinca 2009. između Europske unije i Države Vatikanskog Grada, a posebno njegov članak 8. stavak 3.,

budući da:

(1) Članak 8. Monetarnog sporazuma između Europske unije i Države Vatikanskog Grada (dalje u tekstu: „Monetarni sporazum") nalaže da Država Vatikanski Grad provodi akte Unije u vezi s pravilima o euronovčanicama i eurokovanicama, sprečavanju pranja novca, sprečavanju prijevara i krivotvorenja gotovine i bezgotovinskih sredstava plaćanja; medaljama i žetonima te statističkim izvještajnim zahtjevima. Ti akti su navedeni u Prilogu Monetarnom sporazumu.

(2) Ažurirani Prilog sastavljen je u skladu s člankom 8. stavkom 3. Monetarnog sporazuma kojim se predviđa da Komisija treba mijenjati Prilog svake godine kako bi se uzeli u obzir novi relevantni pravni akti EU-a te pravila i izmjene postojećih akata. Slijedom ove odredbe jedan je akt stavljen izvan snage, a dva nova akta Unije iz područja primjene članka 8. stavka 1. Monetarnog sporazuma donesena su i trebala bi biti uključena u Prilog.

(3) Odluka Vijeća od 29. travnja 1999. o proširenju ovlasti Europola na bavljenje krivotvorenjem novca i sredstava plaćanja [1] zastarjela je i zbog toga je izbrisana iz Priloga. Čim novi pravni instrument kojim se Europolu dopušta potpisivanje sporazuma o suradnji s trećim zemljama stupi na snagu, taj će se novi instrument dodati Prilogu Monetarnom sporazumu.

(4) Donesena je Uredba (EU) br. 1210/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2010. o provjeri autentičnosti eurokovanica i rukovanju eurokovanicama neprikladnima za optjecaj [2]. Ona dakle potpada pod područje primjene članka 8. stavka 1. Monetarnog sporazuma i trebalo bi je također uključiti u Prilog.

(5) Donesena je Odluka ESB/2010/14 Europske središnje banke od 16. rujna 2010. o provjeri autentičnosti i prikladnosti euronovčanica te njihovom vraćanju u optjecaj [3]. Ona potpada pod područje primjene članka 8. stavka 1. Monetarnog sporazuma i trebalo bi je također uključiti u Prilog.

(6) Prilog Monetarnom sporazumu trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Jedini članak

Prilog Monetarnom sporazumu između Europske unije i Države Vatikanskog Grada zamjenjuje se Prilogom ovoj Odluci.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 2. srpnja 2012.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

[1] SL C 149, 28.5.1999., str. 16.

[2] SL L 339, 22.12.2010., str. 1.

[3] SL L 267, 9.10.2010., str. 1.

PRILOG

„PRILOG

Zakonske odredbe koje treba provesti	Rok za provedbu
Sprečavanje pranja novca	
Direktiva 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma, SL L 309, 25.11.2005., str. 15. Izmijenjena: Direktivom 2008/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o izmjeni Direktive 2005/60/EZ o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma u pogledu provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji, SL L 76, 19.3.2008., str. 46. Direktivom Komisije 2006/70/EZ od 1. kolovoza 2006. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s definicijom ‚politički izložene osobe' i tehničkim kriterijima za postupke pojednostavljene temeljite identifikacije stranaka i za izuzeće na temelju financijske djelatnosti koja se provodila povremeno ili u vrlo ograničenom opsegu, SL L 214, 4.8.2006., str. 29. Uredbom (EZ) br. 1781/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. studenoga 2006. o podacima o uplatitelju koji su priloženi uz prijenose financijskih sredstava, SL L 345, 8.12 2006., str. 1. Uredbom (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice, SL L 309, 25.11.2005., str. 9. Okvirnom odlukom Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. o pranju novca, utvrđivanju, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima, SL L 182, 5.7.2001., str. 1.	31.12.2010.
Sprečavanje prijevara i krivotvorenja	
Uredba Vijeća (EZ) br. 1338/2001 od 28. lipnja 2001. o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja, SL L 181, 4.7.2001., str. 6. Izmijenjena: Uredbom Vijeća (EZ) br. 44/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja, SL L 17, 22.1.2009., str. 1.	31.12.2010.
Uredba Vijeća (EZ) br. 2182/2004 od 6. prosinca 2004. o medaljama i žetonima sličnima kovanicama eura, SL L 373, 21.12.2004., str. 1. Izmijenjena: Uredbom Vijeća (EZ) br. 46/2009 od 18. prosinca 2008. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2182/2004 od 6. prosinca 2004. o medaljama i žetonima sličnima kovanicama eura, SL L 17, 22.1.2009., str. 5.	31.12.2010.
Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP od 29. svibnja 2000. o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja povezanoga s uvođenjem eura, SL L 140, 14.6.2000., str. 1. Izmijenjena: Okvirnom odlukom Vijeća 2001/888/PUP od 6. prosinca 2001. o izmjeni Okvirne odluke 2000/383/PUP o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja povezanoga s uvođenjem eura, SL L 329, 14.12.2001., str. 3.	31.12.2010.

Zakonske odredbe koje treba provesti	Rok za provedbu
Odluka Vijeća 2001/923/EZ od 17. prosinca 2001. o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (program ‚Periklo'), SL L 339, 21.12.2001., str. 50. Izmijenjena: Odlukom Vijeća 2006/75/EZ od 30. siječnja 2006. o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (program ‚Periklo'), SL L 36, 8.2.2006., str. 40. Odlukom Vijeća 2006/849/EZ od 20. studenoga 2006. o izmjeni i produljenju Odluke 2001/923/EZ o uspostavi programa razmjene, pomoći i osposobljavanja za zaštitu eura od krivotvorenja (program ‚Periklo'), SL L 330, 28.11.2006., str 28.	31.12.2010.
Odluka Vijeća 2001/887/PUP od 6. prosinca 2001. o zaštiti eura od krivotvorenja, SL L 329, 14.12.2001., str. 1.	31.12.2010.
Okvirna odluka Vijeća 2001/413/PUP od 28. svibnja 2001. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja, SL L 149, 2.6.2001., str. 1.	31.12.2010.
Pravila o euronovčanicama i eurokovanicama	
Uredba Vijeća (EZ) br. 975/98 od 3. svibnja 1998. o apoenima i tehničkim specifikacijama eurokovanica namijenjenih za optjecaj, SL L 139, 11.5.1998., str. 6. Izmijenjena: Uredbom Vijeća (EZ) br. 423/1999 od 22. veljače 1999. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 975/98 o apoenima i tehničkim specifikacijama eurokovanica namijenjenih za optjecaj, SL L 52, 27.2.1999., str. 2.	31.12.2010.
Zaključci Vijeća od 10. svibnja 1999. o sustavu upravljanja kvalitetom za eurokovanice.	31.12.2010.
Zaključci Vijeća od 23. studenoga 1998. i 5. studenoga 2002. o numizmatičkim kovanicama.	31.12.2010.
Preporuka Komisije 2009/23/EZ od 19. prosinca 2008. o zajedničkim smjernicama za nacionalne strane i izdavanje eurokovanica namijenjenih za optjecaj, SL L 9, 14.1.2009. str. 52.	31.12.2010.
Komunikacija Komisije od 22. listopada 2001. o zaštiti autorskog prava na dizajn zajedničke strane eurokovanica (KOM(2001) 600 konačno), SL C 318, 13.11.2001., str. 3.	31.12.2010.
Smjernica ESB/2003/5 Europske središnje banke od 20. ožujka 2003. o izvršenju mjera protiv nepropisnih reprodukcija euronovčanica te o zamjeni i povlačenju euronovčanica, SL L 78, 25.3.2003., str. 20.	31.12.2010.
Odluka ESB/2003/4 Europske središnje banke od 20. ožujka 2003. o apoenima, karakteristikama, reproduciranju, zamjeni i povlačenju euronovčanica, SL L 78, 25.3.2003., str. 16.	31.12.2010.
Uredba (EU) br. 1210/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2010. provjeri autentičnosti eurokovanica i rukovanju eurokovanicama neprikladnima za optjecaj, SL L 339, 22.12.2010., str 1.	31.12.2010.
Odluka ESB/2010/14 Europske središnje banke od 16. rujna 2012. o provjeri autentičnosti i prikladnosti euronovčanica te njihovom vraćanju u optjecaj, SL L 267, 9.10.2010., str. 1.	31.12.2010."

32012D0010(01)

L 178/14 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 10.7.2012.

ODLUKA EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 19. lipnja 2012.

o izmjeni Odluke ESB/2007/5 o utvrđivanju Pravila o nabavi

(ESB/2012/10)

(2012/367/EU)

IZVRŠNI ODBOR EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE,

uzimajući u obzir Statut Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, a posebno njegov članak 11.6.,

uzimajući u obzir Odluku ESB/2004/2 od 19. veljače 2004. o donošenju Poslovnika Europske središnje banke [1], a posebno njezin članak 19.,

budući da:

(1) Pragovi za postupke javnog nadmetanja utvrđeni Direktivom 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [2] izmijenjeni su Uredbom Komisije (EU) br. 1251/2011 od 30. studenoga 2011. o izmjeni direktiva 2004/17/EZ, 2004/18/EZ i 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu pragova koje propisuju za primjenu postupaka za sklapanje ugovora [3].

(2) Iako ne podliježe Direktivi 2004/18/EZ, Europska središnja banka (ESB) namjerava primijeniti iste pragove u svojim postupcima javnog nadmetanja.

(3) Odluku ESB/2007/5 od 3. srpnja 2007. o utvrđivanju Pravila o nabavi [4] treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Izmjene

Članak 4. stavak 3. Odluke ESB/2007/5 zamjenjuje se sljedećim:

„3. Primjenjuju se sljedeći iznosi pragova:

(a) 200 000 eura za ugovore o nabavi robe i usluga;

(b) 5 000 000 eura za ugovore o radovima."

Članak 2.

Stupanje na snagu

1. Ova Odluka stupa na snagu 1. rujna 2012.

2. Postupci nadmetanja započeti prije stupanja na snagu ove Odluke dovršavaju se u skladu s odredbama Odluke ESB/2007/5 koja je bila na snazi na dan kada je postupak nadmetanja započeo. U smislu ove odredbe smatra se da je postupak nadmetanja započeo na dan kad je poziv na nadmetanje poslan *Službenom listu Europske unije* ili, u slučajevima kada navedeni poziv nije potreban, na dan kada je ESB pozvao jednog ili više gospodarskih subjekata da dostave ponude.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 19. lipnja 2012.

Predsjednik ESB-a

Mario DRAGHI

---

[1] SL L 80, 18.3.2004., str. 33.
[2] SL L 134, 30.4.2004., str. 114.
[3] SL L 319, 2.12.2011., str. 43.
[4] SL L 184, 14.7.2007., str. 34.

32012R0651

27.7.2012. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 201/135

UREDBA (EU) br. 651/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 4. srpnja 2012. o izdavanju eurokovanica

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 133.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon podnošenja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke [1],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom [2],

budući da:

(1) Zaključcima Vijeća od 23. studenoga 1998. i 5. studenoga 2002. o eurokovanicama namijenjenima optjecaju, Preporukom Komisije 2009/23/EZ od 19. prosinca 2008. o zajedničkim smjernicama za nacionalne strane i izdavanje eurokovanica namijenjenih optjecaju [3], koje su potvrđene zaključcima Vijeća od 10. veljače 2009. te Preporukom Komisije 2010/191/EU od 22. ožujka 2010. o području primjene i učincima euronovčanica i eurokovanica kao zakonskog sredstva plaćanja [4] preporučuju se prakse u vezi s izdavanjem eurokovanica namijenjenih optjecaju, uključujući prigodne eurokovanice, savjetovanjem prije uništenja prikladnih optjecajnih eurokovanica i upotrebom numizmatičkih eurokovanica.

(2) Nepostojanje obveznih odredbi za izdavanje eurokovanica može dovesti do različitih praksi među državama članica zbog čega se ne ostvaruje dovoljno cjelovit okvir za jedinstvenu valutu. Stoga je radi transparentnosti i pravne sigurnosti potrebno uvesti obvezujuća pravila za izdavanje eurokovanica.

(3) U skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura [5], kovanice nominirane u eurima i centima koje su usklađene s apoenima i tehničkim specifikacijama koje je utvrdilo Vijeće imaju status zakonskog sredstva plaćanja u svim državama članicama čija je valuta euro. Apoeni i tehničke specifikacije eurokovanica utvrđeni su u Uredbi Vijeća (EZ) br. 975/98 od 3. svibnja 1998. o apoenima i tehničkim specifikacijama eurokovanica namijenjenih optjecaju [6].

(4) Državama članicama čija je valuta euro trebale bi također biti u mogućnosti izdavati prigodne kovanice od 2 eura u čast posebnih događaja, pridržavajući se ograničenja utvrđenih za pojedinu godinu i za pojedinu državu članicu izdavateljicu u odnosu na broj izdanja tih kovanica. Potrebno je utvrditi određena ograničenja količine prigodnih eurokovanica kako bi se osiguralo da te kovanice i dalje zadrže manji udio u ukupnom broju kovanica od 2 eura u optjecaju. Međutim, ta ograničenja količine trebala bi omogućiti izdavanje dovoljne količine kovanica kako bi se osiguralo da prigodne eurokovanice mogu učinkovito biti u optjecaju.

(5) Državama članicama čija je valuta euro trebale bi također biti u mogućnosti izdavati numizmatičke eurokovanice koje nisu namijenjene optjecaju i koje se trebaju lako razlikovati od optjecajnih kovanica. Numizmatičke bi eurokovanice trebale imati status zakonskog sredstva plaćanja samo u državi članici izdavateljici i ne bi se trebale izdavati s ciljem njihova ulaska u optjecaj.

(6) Primjereno je da se izdanja numizmatičkih eurokovanica obračunavaju u količini kovanica koju odobrava Europska središnja banka, ali na agregatnoj osnovi, a ne za svako pojedino izdanje.

(7) Nadležne bi institucije trebale periodično pažljivo preispitivati upotrebu različitih apoena eurokovanica i euronovčanica, kako je trenutačno predviđeno, u odnosu na kriterije troškova i prihvaćenost u javnosti. Komisija bi trebala posebno provesti analizu učinaka daljnjeg izdavanja kovanica od jednog i dva centa.

(8) Kako bi se izbjeglo da jedna država članica uništi prikladne optjecajne eurokovanice, dok takve kovanice mogu biti potrebne u drugoj državi članici, države članice bi se trebale međusobno savjetovati prije uništenja takvih kovanica,

[1] SL C 273, 16.9.2011., str. 2.
[2] Stajalište Europskog parlamenta od 22. svibnja 2012. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 26. lipnja 2012.
[3] SL L 9, 14.1.2009., str. 52.
[4] SL L 83, 30.3.2010., str. 70.
[5] SL L 139, 11.5.1998., str. 1.
[6] SL L 139, 11.5.1998., str. 6.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(1) „optjecajne kovanice" znači eurokovanice namijenjene optjecaju čiji su apoeni i tehničke specifikacije utvrđeni u Uredbi (EZ) br. 975/98;

(2) „prigodne kovanice" znači optjecajne kovanice koje su namijenjene sjećanju na posebne događaje kako je navedeno u članku 1.h Uredbe (EZ) br. 975/98;

(3) „numizmatičke kovanice" znači eurokovanice koje su namijenjene sakupljanju, a koje nisu izdane s ciljem njihova ulaska u optjecaj.

Članak 2.

Vrste eurokovanica

1. Države članice mogu izdavati dvije vrste eurokovanica: optjecajne kovanice i numizmatičke kovanice.

2. Komisija provodi analizu učinaka daljnjeg izdavanja kovanica od jednog i dva centa. Analiza učinaka uključuje analizu troškova i koristi koja uzima u obzir stvarne proizvodne troškove tih kovanica u odnosu na njihovu vrijednost i koristi.

Članak 3.

Izdavanje optjecajnih kovanica

1. Optjecajne kovanice izdaju se i puštaju u optjecaj po nominalnoj vrijednosti.

2. Manji dio koji ne prelazi 5 % kumulativne ukupne neto vrijednosti i količine optjecajnih kovanica koje izdaje država članica, uzimajući u obzir samo godine s pozitivnim neto izdanjem, može se pustiti na tržište po vrijednosti većoj od nominalne ako je to opravdano zbog posebne kvalitete kovanice, posebnog pakiranja ili dodatnih pruženih usluga.

Članak 4.

Izdavanje prigodnih kovanica

1. Svaka država članica čija je valuta euro može izdati samo dvije prigodne kovanice godišnje, osim:

(a) ako prigodne kovanice zajednički izdaju sve države članice čija je valuta euro ili

(b) ako je prigodna kovanica izdana zbog privremenog upražnjenja mjesta šefa države ili zbog privremenog obavljanja funkcije šefa države.

2. Ukupan broj prigodnih kovanica puštenih u optjecaj za svako pojedino izdanje ne prelazi višu od sljedeće dvije gornje granice:

(a) 0,1 % kumulativnog ukupnog neto broja kovanica od 2 eura koje su u optjecaj pustile sve države članice čija je valuta euro do početka godine koja prethodi godini izdanja prigodne kovanice; ta se gornja granica može povisiti na 2,0 % kumulativnog ukupnog neto broja kovanica od 2 eura svih država članica čija je valuta euro, ako je izdanje u čast općepoznatog i iznimno simboličnog događaja, te se u tom slučaju država članica izdavateljica suzdržava od izdavanja druge prigodne kovanice upotrebljavajući povišenu gornju granicu tijekom sljedeće četiri godine te navodi razloge za odabir te povišene gornje granice ili

(b) 5,0 % kumulativnog ukupnog neto broja kovanica od 2 eura koje je dotična država članica pustila u optjecaj do početka godine koja prethodi godini izdanja prigodne kovanice.

3. Vijeće donosi odluku o izdavanju prigodnih kovanica sa zajedničkim dizajnom koje izdaju sve države članice čija je valuta euro. Prava glasa država članica čija valuta nije euro suspendiraju se pri donošenju te odluke.

Članak 5.

Izdavanje numizmatičkih kovanica

1. Numizmatičke kovanice imaju status zakonskog sredstva plaćanja samo u državi članici izdavateljici.

Identitet države članice izdavateljice mora biti jasno i lako prepoznatljiv na kovanici.

2. Kako bi ih se lako razlikovalo od optjecajnih kovanica, numizmatičke kovanice ispunjavaju sljedeće kriterije:

(a) njihova nominalna vrijednost mora biti različita od nominalnih vrijednosti optjecajnih kovanica;

(b) njihove slike ne smiju biti slične zajedničkim stranama optjecajnih kovanica, a ako su njihove slike slične bilo kojoj nacionalnoj strani optjecajnih kovanica, njihov sveukupni izgled i dalje se može lako razlikovati;

(c) njihova boja, promjer i težina moraju se znatno razlikovati od optjecajnih kovanica u najmanje dvije od navedenih triju karakteristika; razlika se smatra znatnom ako su vrijednosti, uključujući odstupanja, izvan opsega odstupanja utvrđenih za optjecajne kovanice i

(d) ne smiju imati valovito nazupčan rub ili oblik „španjolskog cvijeta".

3. Numizmatičke kovanice mogu se pustiti na tržište po nominalnoj ili većoj vrijednosti.

4. Izdanja numizmatičkih kovanica obračunavaju se na agregatnoj osnovi u količini izdanih kovanica koju odobrava Europska središnja banka.

5. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi spriječile da se numizmatičke kovanice upotrebljavaju kao sredstvo plaćanja.

Članak 6.

Savjetovanje prije uništenja optjecajnih kovanica

Prije uništenja optjecajnih kovanica koje nisu eurokovanice neprikladne za optjecaj u smislu članka 2. točke (b) Uredbe (EU) br. 1210/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2010. o provjeri autentičnosti eurokovanica i rukovanju eurokovanicama neprikladnim za optjecaj [1] države članice se međusobno savjetuju preko odgovarajućeg pododbora Gospodarskog i financijskog odbora te obavješćuju direktore kovnica država članica čija je valuta euro.

Članak 7.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 4. srpnja 2012.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
A. D. MAVROYIANNIS

[1] SL L 339, 22.12.2010., str. 1.

CIJENA PRETPLATE ZA 2013. g. (bez PDV-a, uključujući uobičajene troškove otpreme)

Službeni list EU, serije L + C, tiskano izdanje	na 22 službena jezika EU	1 300 EUR godišnje
Službeni list EU, serije L + C, tiskano izdanje + godišnje izdanje na DVD-u	na 22 službena jezika EU	1 420 EUR godišnje
Službeni list EU, serija L, tiskano izdanje	na 22 službena jezika EU	910 EUR godišnje
Službeni list EU, serije L + C, mjesečno izdanje na DVD-u (zbirno izdanje)	na 22 službena jezika EU	100 EUR godišnje
Dodatak Službenom listu (serija S – natječaji za javnu nabavu), DVD, jedno izdanje tjedno	višejezično: na 23 službena jezika EU	200 EUR godišnje
Službeni list EU, serija C – natječaji	na jeziku/jezicima ovisno o natječaju/natječajima	50 EUR godišnje
Pravna stečevina EU, posebno tiskano izdanje	na hrvatskom jeziku	4 000 EUR

Pretplata na *Službeni list Europske unije*, koji se objavljuje na službenim jezicima Europske unije, dostupna je u 22 jezične inačice. Službeni list sastoji se od dviju serija: L (Zakonodavstvo) i C (Informacije i objave).

Na svaku se jezičnu inačicu pretplaćuje posebno.

U skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 920/2005, objavljenom u Službenom listu L 156 od 18. lipnja 2005., institucije Europske unije nisu privremeno dužne sastaviti sve akte na irskome i objaviti ih na tom jeziku. Izdanja Službenog lista na irskom jeziku stoga se prodaju odvojeno.

Pretplatom na Dodatak Službenom listu (serija S – natječaji za javnu nabavu) obuhvaćena su sva 23 službena jezika na jednome višejezičnom DVD-u.

Pretplatnici *Službenog lista Europske unije* mogu na zahtjev primati različite priloge uz Službeni list. Pretplatnici se obavješćuju o objavljivanju priloga putem obavijesti umetnute u *Službeni list Europske unije*.

Prodaja i pretplata

Pretplatnici se na zasebno plative periodične publikacije, kao što je pretplata na *Službeni list Europske unije*, pretplaćuju preko naših prodajnih zastupnika. Popis prodajnih zastupnika nalazi se na stranici:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hr.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije,* kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremnih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: http://europa.eu

FX-AZ-13-204-HR-C

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR